

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Nr. 10

OCTOMBRIE 1936

ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31

BUCUREȘTI

SUMARUL :

Studii :	
Nouii contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea	<i>At. Haralamb</i>
Referate — Comentarii :	
Reflecții asupra noului cod silvic al Ungariei	<i>I. Zeicu</i>
Geruri târzii pe Bărăgan	<i>C. Călinescu</i>
Lucrările de pepiniere, împăduriri, recoltări de semințe, etc., executate de Caps în anul 1935/36	<i>Gr. Vasilescu</i>
Modificări în politica forestieră sovietică	<i>N. C.</i>
Problemele zilei :	
Exploatarea în regie	
Este azi regia forestieră de Stat un sistem de valorificare consacrat?	<i>N. N. Caragea</i>
Scurte considerațiuni asupra exploatarea în regie a pădurilor statului	<i>Gh. Chercea</i>
Necesitatea regulilor în exploatarea pădurilor statului	<i>Matei Pandrea</i>
Spre regia cât mai intensă	<i>C. Emanoil</i>
Exploatarea în regie și cooperaja	<i>Gh. I. Ionescu</i>
Pregătirea personalului pentru regii	<i>D. A. Sburlan</i>
Cronica :	
Congresul internațional de silvicultură dela Budapesta	<i>D. A. Sburlan</i>
Mercuriale :	
Cronica lemnului	<i>V. Filip.</i>
<i>Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni. — Publicațiuni: Decizii ministeriale</i>	

SOMMAIRE :

Etudes :	
Nouvelles contributions sur la connaissance des stations naturelles de pin sylvestre dans la Vrancea	<i>At. Haralamb</i>
Rapports — Commentaires :	
Réflexions sur le nouveau code forestier de la Hongrie	<i>I. Zeicu</i>
Les gelées tardives dans la plaine du Bărăgan	<i>C. Călinescu</i>
Reboisements et amélorations forestières exécutés par l'Administration forestière de l'Etat en 1935/36	<i>Gr. Vasilescu</i>
Modification dans la politique forestière soviétique	<i>N. C.</i>
Problèmes à l'ordre du jour :	
L'exploitation des forêts en régie d'Etat.	
Chronique — Mercuriales — Comptes-rendus — Revue des revues — Informations — Publications: Décisions ministérielles.	

INHALT :

Abhandlungen :	
Neue Beiträge zur Kenntnis des Verbreitungsgebietes der Kiefer in der Vrancea	<i>At. Haralamb</i>
Mitteilungen :	
Ueber das neue ungarische Forskodikex	<i>I. Zeicu</i>
Spätfiröste in Bărăgan (südwestliche rumänische Tiefebene)	<i>C. Călinescu</i>
Die während des Jahres 1935/36 von der Staatsforstverwaltung enfallende Tätigkeit auf dem Gebiete der Kampfarbeiten, Aufforstung, Samenernte und Bestandespflege	<i>Gr. Vasilescu</i>
Umstellung in der sowjet-russischen Forstpolitik	<i>N. C.</i>
Tagesfragen :	
Waldnutzung in eigener Regie des Staates	
Chronik — Handelsfragen — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Amtliche Veröffentlichungen.	

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

NOUI CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA STAȚIUNILOR NATURALE DE PIN SILVESTRU IN VRANCEA.

de Ing. AT. HARALAMB

Asupra pinului silvestru spontan în Vrancea s'a mai scris. Astfel, d-l D. A. Sburlan, într'un studiu remarcabil, s'a ocupat de distribuția și de condițiunile lui de vegetație în regiunea superioară a depresiunii vrâncene și anume în partea dela Nord de râul Putna ¹⁾).

La Sud și Vest de această regiune, pinul silvestru mai este menționat în următoarele stațiuni: „prin Vrancea de Apus, pe Dealul Grădinița, fața și dosul Alunișului, Dealul Păstării, versantul sudic al Cozei, continuându-se apoi spre Vest pe munții Furul și Mușa, spre mănăstirea Găvanul, Goidești, Păltineni și Nehoiul” ²⁾). Dintre acestea, numai Dealul Grădinița, Dealul Alunișului, Dealul Păstării și Coza sunt în Vrancea și anume imediat la Sud de porțiunea studiată de d-l Sburlan, găsindu-se în basinul râului Coza, afluent al Putnei în care se varsă nu departe de Tulnici. Restul sunt în afară de Vrancea, atârănând în basinul Buzăului.

Cu toate acestea, în partea de Sud și de Vest a Vrancei mai sunt și alte stațiuni cu pin silvestru. Acestea au format obiectul cercetărilor noastre, de care ne ocupăm în cele de față.

---

1) D. A. Sburlan : Asupra prezenței pinului silvestru în Munții Vrancei. Revista Pădurilor 1929, pag. 145—153.

2) D. A. Sburlan : Op. cit. pag. 147.

Basinul Nărujei.

În basinul Nărujei este cunoscută una din cele mai de seamă stațiuni de pin silvestru din Vrancea: cea dela schitul de călugări Valea Neagră, pe teritoriul comunei Podul Herăstrău, ultima în partea superioară a acestui râu.

Aici, pinul se găsește răspândit pe stânga Nărujei, pe o mare suprafață, cuprinsă între râul Năruja, afluentul său Valea Neagră, creasta muntelui Munișoarele (care este cumpăna apelor Nărujei și Cozii, afluent principal al Putnei) și pârâul Piatra-Roșie, alt afluent al Nărujei, care se varsă la vreo 8 km. mai sus de schit.

Toată această întindere de teren este cunoscută sub numele de Muntele Munișoarele.

Proprietatea aparține: a) moșnenilor din comuna Nestorești, așezată la vreo 10 km. mai la vale de Podul Herăstrău; b) moșnenilor din comuna Colacu, situată pe Putna la vreo 6 km. în amonte de Vidra; c) și schitului de călugări Valea Neagră, așezat la circa 600 m. altitudine, chiar în cuprinsul teritoriului amintit, la un km. mai sus de satul Herăstrău.

În această porțiune, pinul se găsește în amestec cu bradul, molidul și fagul, uneori intim, alteori sub formă de buchete.

Punctele unde pinul este mai bine reprezentat sunt:

a) Pe creasta muntelui Munișoarele la locul numit Zimnicea, proprietatea moșnenilor din Nistorești. Aici există o foarte frumoasă regenerare naturală de pin silvestru, prilejuită de exploatarea vechiului arboret, care a avut loc prin anul 1908, exploatare urmată apoi de un incendiu.

b) În același munte, pe proprietatea moșnenilor din Colacu, deasupra Pietrelor lui Blaj, întinzându-se sub formă de fâșie până la Piatra-Roșie.

c) Pe Dealul cu Pini, proprietatea schitului Valea Neagră, imediat la deal de fânețele din jurul schitului și de drumul de coastă care duce dela Herăstrău în sus pe vale spre pădurile de unde moșnenii proprietari taie și scot lemnul — ocupațiune principală a lor.

Expoziția generală a acestui versant este sudică, sud-vestică și sud-estică, iar altitudinea este cuprinsă între 600 și 1300 m.

Solul este format pe straturi din neogen și paleogen, gresiile preponderând și ieșind de multe ori la suprafață sub formă de blocuri și stânci mari.

Pinul de aici vegetează bine, prezentând un port foarte frumos, cu trunchiuri pline și drepte ca o lumânare și coronament redus; rare sunt cazurile când să întâlnim vreunul strâmb sau cu vârful rupt. Acolo unde, din cauza amestecului, a fost silit să țină pas cu celelalte specii, trunchiul pinului este svelt și bine curățat de crăci pe cea mai mare parte din lungimea lui. Atinge astfel înălțimi ce depășesc ușor 20 m. (unii din ei măsoară chiar 30 m.) și diametre până la 60 cm. la înălțimea pieptului. Un exemplar, găsit doborât și măsurat de noi, avea 22 m. lungime dela sol și până la 9 cm. dela vârf (care lipsea), 55 cm. diametru la tăetură (făcută la

Olsen At. Haraldsb

Calluna vulgaris Hull. în pădurea schitului Valea Neagră.

1 m. dela sol), 35 cm. la jumătate din lungimea lui. Acest pin avea circa 130 ani, inelele anuale, până pe la vârsta de 30 ani, măsurând 2—6 mm. grosime, iar de pe la 70 ani în sus fiind chiar mai înguste de 1 mm.

Fructifică abundant, invadând pretutindeni unde întâlnește un gol.

De remarcat pătura erbacee care, în afară de *Vaccinium vitis idaea* și *V. myrtillus*, conține în mod frecvent *Calluna vulgaris*.

Din nefericire, pe lângă lupta inegală pe care o duce cu celelalte specii cu care se află în amestec, pinul de aici este atacat de o

insectă care contribuie prin atacul ei la grăbirea procesului de uscare. Intr'adevăr, din cercetarea scoarțelor trunchiurilor de pin uscat, s'a constatat prezența galeriilor de *Ips laricis*, un gândac de scoarță (bostrichid) caracteristic pentru asemenea stare de vegetație a pinului. S'au găsit deasemenea și atacuri de Micro-lepidoptere pe lujerii terminali³⁾. Atacul a fost semnalat în anii de după război.

În afară de porțiunea mai sus amintită, tot pe stânga Nărujei, se mai găsește pin silvestru și mai sus de pârâul Piatra-Roșie. Astfel îl aflăm pe Piciorul Lozișului între pârâiele Piatra Roșie și Pietricica, precum și dincolo de aceasta din urmă, pe Dealul Pietricica. Ambele au expoziție sud-vestică.

Pe dreapta Nărujei există deasemenea câteva puncte. Îl găsim în Muntele Verde, proprietatea Obștei Voloșcani, în basinul pârâului Verde, afluent al Nărujei, deschis spre Sud-Est și anume: atât pe versantul stâng, expus spre Sud, la punctul numit Piatra Căței, având o altitudine de aproximativ 1400 m, cât și pe dreapta pârâului, cu mult sub vârful Pietrosul, expus spre Sud-Est. Ambele aceste puncte cu pini, potrivit amenajamentului în curs, fac parte din seria IV-a parchetele 2 și 4, exploatate de o societate forestieră dela Comando lângă Covasna. Azi au mai rămas în picioare numai exemplarele rău conformate și de nicio valoare⁴⁾.

La fel, a mai existat pin și pe pârâul Sociu (tot în muntele Verde), care se varsă în Năruja, mai la vale de stațiunea de funicular dela Gociu, dar mai la deal cu vreo 7 km. de vărsarea pârâului Verde. De aici, aceeași societate de exploatare din Comando a exploatat în anul 1935 vreo 500 mc. lemn de pin.

În sfârșit, un ultim punct cu pin silvestru ne-a fost semnalat⁵⁾ pe Dealul Secăturii, pe o suprafață de circa 1 ha. Locul se află mai la Sud de comuna Herăstrău, fiind proprietatea Obștei din Nistorești.

3) Determinarea s'a făcut de d-l Ing. Gr. Eliescu dela laboratorul de Entomologie al Institutului de cercetări și experimentație forestieră din București.

4) Indicațiuni preliminare asupra acestei stațiuni mi-au fost date de d-nii Ing. Stelorian și Horn.

5) Referință dată de d-l Ion Dumitrescu din com. Tichiriș-Putna, proprietar al unei porțiuni de pădure în Muntele Mișuna, partea care atâră în Năruja.

Tot d-sa afirmă că pin silvestru se găsește și în muntele Tesarul-Mic situat între cursul superior al Putnei și afluentul său Tișița.

Basinul Zăbalei.

O stațiune cunoscută pe această vale largă este cea dela Nereju. Ea se întinde pe dealul bine însorit dintre Zăbala, pârâul Vulturului și pârâul Pinilor, trecând și dincolo de el pe fața

Cliseu At. Haralambiu

Nereju. Explor de pin silvestru de dimensiuni excepționale.

Dealului Căpățânei, atât cât acesta constituie versantul stâng al pârâului Pinilor¹⁾.

Pe această porțiune, mai puțin fața Dealului Căpățânei, se întinde azi satul Nerejul-Mare, ale cărui gospodării împrăștiate s'au stabilit în detrimentul pădurii de altădată constituită din brad, molid, fag și pin silvestru.

6) D-l G. P. Antonescu în lucrarea sa: Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a coniferelor din România (Buc. Tip. Națională, 1926), la pag. 78, arată că există pin pe Zăbala la 670 m alt., dar nu precizează unde.

Și azi, prin curțile oamenilor și pe restul de teren rămas încă neîmprejmuit și folosit în indiviziune ca izlaz, se mai găsesc urme din fosta pădure, sub formă de pâcuri constituite din molid, brad și mai ales pin.

Cele mai frumoase exemplare de pin se găsesc prin curțile oamenilor, atingând înălțimi ce depășesc 20 m. și diametre uneori mai mari de 35 cm. Puține sunt exemplarele care să nu aibă trunchiuri drepte sau care să prezinte rupturi de vânt.

Este invadant, dar ținut în frâu de vite și de om. Acolo unde poate, nu întârzie să se instaleze. Dovada o face fața Dealului Căpățânei, unde în ciuda pășunatului și luptând cu eroziunea care mușcă puternic din coastele desgolite ale dealului, nu ezită să se instaleze și să câștige teren pe zi ce trece.

Altitudinea generală a acestor dealuri, formate din gresie uneori destul de friabilă, argile și marne, este de 500—600 m, iar expoziția lor generală este sudică. Pinul se găsește totuși și pe malul drept al pârâului Pinilor care este expus spre Nord.

Câteva pini bătrâni se găsesc și mai la Vest de porțiunea pomenită și anume la locul numit Poenile Sării.

Deasemenea se găsesc exemplare izolate și chiar grupe de câțiva arbori și pe versantul drept al Zăbalei, cu expoziția generală nordică, dar al cărui relief a permis defrișarea pădurii pe o bună lățime, teren ocupat azi de gospodăriile și fânețele satului Nerejul-Mic. Astfel, un buchet de pini se găsește sub Dealul Negru la punctul numit Chiricari pe plaiul lui Băra, iar altul pe pârâul Hangului în grădina lui Toader Cârlioru.

Ceva mai mult, pini izolați, dar amenințați de a fi copleșiți de fag, s'ar găsi și mai sus, pe Dealul Negru, în pădurea statului Monteoru, precum și în pădurea Monteoru, proprietatea indiviză a locuitorilor din comuna Nereju.

O stațiune de pin silvestru spontan, situată mai în interiorul munților decât cea dela Nereju, am descoperit-o în muntele Mișuna, pe fețele unei creste care se desparte cam dela cota 1449 din culmea principală ce duce dela Nerejul-Mare la Sboina Frumoasă, ținând plaiul munților Iapoșul de Jos, L. de Sus și plaiul Drumul Rușilor.

Fața estică a acestei creste secundare este aproape complet despădurită, intrând azi în cuprinsul golului Mișuna. De pe la jumătatea ei (1200 m. alt.), până pe creastă (1250—1300 m.), se găsesc presărate, pe lângă câțiva molizi, brazi, paltini, plopi tremurători și salcie căprească, și vreo 20—25 exemplare de pin silvestru de 10—12 m. înălțime și 20—24 cm. diametru la 1,30 m. dela scl.

Cliseu At. Haralamb

Nereju. Valea Pinilor. Fața Dealului Capățanei. Pin silvestru pe terenuri erozibile.

Nu lipsesc nici puieții. În schimb, pe fața vestică, care este împădurită, pinul silvestru este foarte bine reprezentat. Arboretului vechiu, constituit din molid, brad și pin, i-a succedat, prin exploatare, altul compus în special din pin și molid, la care se mai adaugă ceva brad, mesteacăn, plop tremurător și salcie căprească. De pe la jumătatea coastei în sus, proporția pinilor este mult mai mare decât a molidului. Acești pini ating înălțimi de 8—10 m. și diametre până la 18 cm. Din vechiul arboret mai supraviețuiesc însă și câteva exemplare de pin cu dimensiuni excepționale, dominând cu mult arboretul cel tânăr. Aceste exemplare, cu înălțimi ce depășesc 20 m,

și diametre de 40—50 cm. la înălțimea pieptului, au trunchiuri drepte, aproape cilindrice. Coronamentul lor redus, afectează forme de umbrelă. Desigur că acestor supraviețuitori ai vechiului arboret, se datorește regenerarea extraordinară de pin dinspre coada văii, unde, după exploatare, un incendiu a curățat bine locul.

Clișeu At. Haralamb
Muntele Mișuna. Regenerare de pin silvestru. Exemplare din vechiul
arboret domină cu mult pe cel actual.

Pinul de aici are o mare vigoare de creștere și un colorit al frunzelor de un verde strălucitor cu brumă albastruie. Trunchiurile sunt drepte, neprezentând rupturi de vânt.

Terenul este constituit din gresie, blocuri mari apărând la suprafață.

Pentru a putea fi găsită cu ușurință stațiunea aceasta, socotim necesar să mai dăm următoarele referințe suplimentare. La locul unde se întâlnesc pârâiașele care curg pe văile aflate de o parte și de alta a acestei creste și care împreună cu altele ce isvorăsc de sub Sboina constituiesc cu toate pârâul Pâlcăul, — se află un fierăstrău țărănesc în funcțiune. La acest fierăstrău nu are acces decât un singur drum care se desparte din plaiul de pe creasta principală, coborînd prin actualul gol al Mișunei, creat prin exploatarea pădurii care a avut loc acum 45 ani, exploatare urmată de incendiu. Printre mulțimea de molizi mici, care se luptă sub dinții oilor să refacă pădurea de altădată, un ochiu atent poate remarca și câteva fire tinere de pin silvestru. Continuând a coborî, până a nu intra bine în pădure și a nu ajunge la fierăstrău, dacă se aruncă privirea spre Vest, se pot zări pe creasta amintită din imediata apropiere, pinii de pe fața ei estică.

În ce privește proprietatea, nu știm precis cui aparține. Așa zisul gol al Mișunei aparține azi, prin expropriere și cumpărare, comunei Spulberul. N'am putut însă stabili dacă comuna înglobează în proprietatea ei și stațiunea cu pini, sau se găsește încă în stăpânirea fostului proprietar.

*

O altă stațiune de pin silvestru, de data aceasta mai estică, o întâlnim pe dealul Tojanului, care se întinde pe dreapta Zăbalei, cam dela locul unde aceasta, după ce trece de Nereju, face un cot mare spre Nord, și până la Paltin unde Zăbala face din nou un cot, îndreptându-se spre Est. În felul acesta, Tojanul își expune fața sa direct spre Vest, spatele dând în pârâul Tojanului, afluent al Zăbalei, în care se varsă după ce aceasta face cotul dela Paltinul.

Fiind format mai ales din marne și argile și constituind, până la reforma agrară, unica proprietate a comunei Spulberu, care nu are munți cu păduri și pășuni ca celelalte comune vrâncene, Tojanul a fost pentru locuitorii satelor acestei comune singurul loc de unde și-au luat lemnul — fără ca să-l cumpere — și unde și-au trimis vitele la pășunat. De aceea a fost curând despădurit aproape complet, cu excepția câtorva pâlcuri de pădure constituite din brad și puțin fag, mărturia frumoasei păduri de altădată. Restul este o ruină, continuând totuși a fi folosit ca pășune.

Pe creasta acestui deal, aflată la o altitudine variind între 650

m. și 800 m. se găsește pin silvestru, presărându-se dealungu-i, începând din șaua pe unde trece drumul Nereju-Fetigul-Odobești și până aproape de punctul cel mai înalt al Tojanului dinspre satul Faltinul. Există însă într'un punct, care se află cam în dreptul satului Spulberul, un buchet frumos de pini înalți până la 10 m. și cu diametre de 10—12 cm. Vegetează puternic, având creșteri anuale în înălțime de 50—60 cm. Rare sunt exemplarele care să aibă trunchiuri strâmbe sau vârfuri rupte. Aici am întâlnit însă câteva exemplare înfurcate, chiar dela suprafața solului.

Dacă ar fi lăsat în pace, pinul ar invada întreaga față vestică a Tojanului, azi desgolită chiar și de pătura erbacee.

Basinul Milcovului.

În sfârșit, alte două stațiuni, care deși se află în basinul Milcovului — plasându-se astfel în afară de Vrancea — merită totuși să fie menționate odată, fiind mai apropiate și mai legate decât de pinul din basinul Râmnicului.

Prima este pe valea Fetigului, afluent al Milcovului. Acest pârâu face legătura între basinul Zăbalei și al Milcovului, șoseaua Nereju-Valea Milcovului-Odobești trecând dealungu lui, după ce urcă dealul Tojanului. Aici pinul silvestru se găsește pe versantul stâng al văii, expus spre Sud, ceva mai la vale de așezările omenești răzlețite, care constituiesc satul Fetig. Se află la o altitudine de 5—600 m., în amestec cu fagul, carpenul și jugastrul — resturile unei păduri brăcuite și pășunată. Terenul, constituit din gresii și

Clișeu At. Haralamb
Nereju. Pin silvestru la locul numit
Văratca.

marne friabile, prezintă un început de degradare. Se întâlnesc atât exemplare bătrâne, cât și tinere, în marea lor majoritate cu trunchiuri frumoase și vârfuri întregi.

A doua stațiune se află și mai la vale, pe Milcov, după ce acesta a primit apele Fetigului și anume pe teritoriul comunei Andreiașul de Sus, în pădurea fostă proprietatea prințului Șușu, azi a Băncii Crisoveloni. Situat pe piscul dintre pâraiele Papaluga și Suflețelul, pinul se trage mai mult pe fața sudică a Suflețelului, urcând, dela vreo 400 de metri altitudine, până spre creastă care are 690 m. În bună parte în amestec cu bradul și fagul, pinii din acest loc se găsesc azi în curs de exploatare, parte din terenul pe care-l ocupă fiind expropriat pentru a se crea izlaz comunei Andreiașul⁷⁾.

Incheiere.

Din observarea hărții de distribuție naturală a pinului silvestru în Vrancea, rezultă că el se găsește azi pe pantele înSORITE (sudice, sud-vestice și sud-estice), care privesc către ulucul sub-carpatic, complet despădurit.

Depresiunea pare că oferă pinului un climat destul de cald și relativ uscat, ferindu-l în același timp de furia vânturilor și de dezastrul pe care l-ar provoca zăpezile moi și lipicicase, zona lor în Vrancea trecând mai la Est de aceea actuală a pinului și coincidând cu regiunea colinelor înalte⁸⁾.

Altitudinal se găsește între 600 și 1400 m, fiind adesea legat de gresii.

Fără îndoială că aria lui de dezvoltare a fost mult mai vastă altădată, decât azi. Treptat el a fost substituit de specii mai de umbră (fag, molid și brad). Acest proces de substituire se poate observa și azi; în plus, atacul de insecte caută să decimeze și ceea ce a mai rămas sau mai rezistă încă luptei care se dă între specii.

Vegetează bine, prezentând, în general, un port frumos, trunchiuri înalte, drepte, pline, coronament redus, elagându-se bine atunci când este crescut în masiv.

7) Informațiuni prealabile asupra acestei stațiuni mi-au fost date d-l Colonel P. Galni.

8) D. A. Sburlan. Op. cit. pag. 149.

Se regenerează ușor pe cale naturală, fiind invadant atât pe suprafețele exploatate ras, cât și în terenurile cu soluri sărace, uscate, ravinatc chiar, unde celelalte specii nu numai că nu-i pot ține piept, dar nici nu se pot instala.

Datorită calităților sale de excelent colonizator, adăogate la însușirile alese ale pinului din Vrancea, el poate fi întrebuițat cu mult folos pentru punerea în valoare a numeroaselor terenuri degradate din regiune, putând pune repede la dispoziția locuitorilor, a căror ocupațiune principală este lemnăritul, produse de calitate bună, care pot fi valorificate fără dificultăți.

Neue Beiträge zur Kenntnis des Verbreitungsgebietes der Kiefer in der Vrancea

Nouvelles contributions sur la connaissance des stations naturelles de pin sylvestre dans la Vrancea.

L'auteur vient de compléter nos connaissances sur la distribution naturelle du pin sylvestre dans la Vrancea — une dépression sous-carpathique.

Cette région, où le pin est placé sur les flancs ensoleillés de la bordure occidentale de la dépression, lui offre un climat assez chaud et relativement sec, en le mettant en même temps à l'abri des vents furieux et des neiges adhérentes aux branches qui peuvent provoquer des cassures.

Il se trouve à une altitude de 600—1400 m.

Autrefois, son aire de végétation a été beaucoup plus vaste, mais avec le temps il a été substitué par le hêtre, le sapin et l'épicéa; le phénomène de la substitution s'observe même aujourd'hui. En plus, une attaque de *Ips laricis* contribue à la diminution du pin dans certains pointes de cette région.

Dans la Vrancea le pin présente des fûts hauts, droits, pleins, à cimes réduites.

Il se régénère bien par voie naturelle et occupe facilement les surfaces exploitées à blanc-etoc, aussi que le terrains pauvres, secs, ravinés, là où il ne rencontre pas la concurrence des autres espèces.

REFERATE - COMENTARII

REFLECȚII ASUPRA NOULUI COD SILVIC AL UNGARIEI

de I. ZEICU

Ing. Insp. g-1 silvic

Colegii silvicultori maghiari au pregătit anul trecut un nou cod silvic pe care Ministerul Agriculturii l'a prezentat corporilor legiuitoare spre votare.

Pentru noi faptul nu este lipsit de interes, nu numai din motivul că până după războiu (1923) vechiul cod silvic pe care au ținut să-l abroge se aplica și pentru pădurile din Ardeal, dar și din alte puncte de vedere pe care vom încerca a le analiza.

Pădurile în sine reprezintă o bogăție națională care având mari capitaluri aglomerate, au tentat pe proprietari în toate timpurile de a stoarce din ele mai mult de cât reprezintă posibilitatea și tentațiunile au fost întotdeauna mai mari când bătea câte o criză economică la ușa gospodăriilor, sau răbufneau nemulțumirile sociale ale mulțimei din jurul pădurilor, față cu rigurozitatea aplicării legiurilor silvice.

N'am putea afirma că neapărat motive de felul celor de mai sus au impus noul cod silvic. Cu toate împrejurările neprielnice, totuși, ce a putut determina pe colegii vecini a cere votarea unui nou cod silvic ?

Explicația este simplă: Congresul internațional de silvicultură.

Se știe că tocmai în acest an s'a ținut la Budapesta congresul internațional de silvicultură și reprezentanții Ungariei nu puteau primi pe reprezentanții străduințelor silviculturale din atâtea state, cu un cod silvic învechit, votat la 1879 și cărpit la 1898, 1913 și 1923.

Un cod silvic trebuie să reprezinte, pe lângă prescripțiunile de ordin general isvorite din progresul la care a ajuns știința silvică, în special cerințele specifice ale economiei naționale determinate de nevoia pieții în material lemnos și de felul cum sunt distribuite pădurile între diferitele categorii de proprietari.

În Ungaria latifundiile sunt încă în plină floare, încât interesele lor nu puteau să nu găsească expresie în acest cod silvic, astfel după cum este natural ca să cuprindă dispozițiuni de ademenire pentru crearea de noi păduri, dat fiind faptul că Ungaria este săracă în păduri.

De alt fel, se înțelege de la sine că este mai ușor unei țări cu puține păduri să voteze un cod silvic, cu cât mai strașnice dispozițiuni, de cât unui stat bogat în păduri, căci, primul nu atinge prin noua legiuire atâtea interese și secundul, are mai multe șanse de a trece un proiect prin corpurile legiuitoare fără teamă de-a fi mutilat în numele democrației suverane.

Dar să trecem la analizarea codului silvic: El cuprinde 10 titluri și anume: 1. Conservarea pădurilor; 2. Divizarea pădurilor; 3. Transportul produselor silvice; 4. Crearea pădurilor de interes general; 5. Composesoratele de păduri; 6. Protecția naturii; 7. Autoritățile de poliție silvică; 8. Dispozițiuni de penalitate; 9. Fondul regnicolar al patrimoniului silvic și 10. Dispozițiuni transitorii.

Acest cod silvic își începe capitolul I, „Despre determinarea pădurilor și evidențierea lor”, cu fraza tranșantă: „Se supun efectului acestei legi”... și enumeră suprafețele de teren evidențiate în cadastru ca păduri, fără a uita de *pășuni*, sau de ori ce alte terenuri pe cari se găsesc arborete cu caracter de pădure.

La art. 2 care tratează pădurile cari sunt scoase de sub autoritatea codului silvic, se vede cât colo interesele latifundiarilor, întru cât nu se înșiră numai intravilanele pe cari se găsesc arborete, terenurile publice, locurile de închinăciune, pepinierele pentru producerea pomilor de Crăciun, a bastoanelor, sau a nuelelor de împletit, ci și arboretele create, sau cari se vor crea pentru refugiul vânatului, cum și noile păduri ce le-ar crea proprietarii fără a pretinde reducere a impozitului acordată de noul cod.

Art. 5, care se ocupă de pădurile de protecție are 2 dispozițiuni bune și anume: 1) nu mai impune anume ce fel de regim și tratament să se aplice pădurilor de protecție, ci amintește doar atâta, că

ele trebuiesc astfel gospodărite ca să corespundă în permanență și menirii de apărare; iar a 2 dispoziție este de a obliga pe proprietarii vecini cari profită de pe urma pădurii de protecție ca să despăgu-bească pe proprietarul pădurii pentru pierderea economică ce-o în-cearcă din pricină că trebuie să-și trateze pădurea în vederea pro-tecției de care profită alții.

Acest capitol mai cuprinde, pe lângă dispozițiuni amănunțite asupra registrului inventar al pădurilor în special și obligația foarte salutară, ca fiecare proprietar să-și fixeze în termen de 2 ani de la promulgarea legii limitele pădurii, atât față cu terenurile de altă cultură, ce le are, cât și față cu vecinii.

Capitolul II se ocupă de regulile generale ale gospodăriei sil-vice și impune ca fiecare pădure (fără a se face deosebire de proprietari) să fie astfel gospodărită încât să corespundă menirii de a produce material lemnos, menținându-se consistența potrivită și pe cât posibil raportul susținut. Pentru pășunile împădurite ale com-posesoratorilor se admite amenajarea în vederea exercitării pășuna-tului.

În privința pășunatului în păduri, codul silvic maghiar rămâne departe de codul nostru din 1910, întrucât numai pentru capră pre-vede opreliște generală, admitându-se ca cu celelalte vite să se poată pășuna pădurile de crâng cu vârstă mai mare de 15 ani și cele de codru cu vârstă de peste 20 ani.

În rest, acest capitol cuprinde dispozițiuni potrivite, inclusiv dispozițiunea de a se trata în amenajament ca terenuri afectate pă-durii, toate terenurile de altă cultură pe cari le-ar avea proprietarul în perimetrul pădurii. Ca dispoziție cu caracter ușuratic care va putea da naștere la abuzuri trebuie să amintim pe aceea a articolului 16 care admite defrișeri din păduri pentru instalațiuni tehnice și de transport, pentru terenuri de hrană pe seama proprietarului și a personalului silvic, prin simpla prevedere în cadrul amenajamentului.

Cap. III se ocupă de protecția care trebuie dată pădurilor, obli-gând pe orice proprietar a-și apăra pădurea contra stricăciunilor de ori ce fel cauzate de: oameni, animale, paraziți, intemperii etc., dând dreptul autorității care exercită poliția silvică, ca în cazurile când o pădure este stânjenită în regenerare, sau desvoltare din cauza vânatului, să se poată impune chiar reducerea lui.

Obligațiunile în caz de atac al insectelor vătămătoare și al

incendiilor sunt cele cunoscute și în alte legiuri silvice. Nici pentru stingerea delictelor nu s'au prevăzut de cât tot numai dispoziția facultativă din vechiul cod, ca pentru regiunea în care s'ar înmulți delictele, forul I de poliție silvică (comisiunea administrativă județeană) să poată introduce obligația ca transportul și vânzarea materialelor lemnoase să se poată face numai cu certificat de proveniența materialului.

Cap. IV, care cuprinde prevederile de amenajarea pădurilor, oferă surprize, într-o cât după ce enunță cu frază categorică obligația de a se întocmi pentru ori ce fel de pădure în termenul fixat de autoritatea polițială, amenajament, în alineatul 2, fără a se mai ocupa de principiile pe cari ar trebui să se sprijine bazele de amenajare, enunță pur și simplu, că regulile întocmirii amenajamentului se vor fixa de Ministerul Agriculturii prin ordin circular. Pentru păduri mai mici de 300 jug. cad., dacă nu sunt proprietatea statului sau a unei persoane de interes public, amenajamentul este înlocuit cu un simplu proces verbal, care stabilește regimul, modalitatea de tratament, revoluția și modul de regenerare, iar la pădurile mai mici de 10 jug. cad. din cuprinsul aceleiași comuni se admite chiar și simpla enumerare a pădurilor în cadrul unui tablou. Amenajamentele la pădurile mai mici de 300 jug. cad. le fac inginerii silvici ai statului, gratuit, proprietarul având obligația de a da numai cheltueli de transport, material și personalul auxiliar.

La aprobarea amenajamentului, legea impune anume ca să se țină seamă de dorințele proprietarului (art. 38). Iar depunerea garanției de regenerare, codul o impune numai pentru cazul când proprietarul ar cere autorizație de exploatare extraordinară, care schimbă prevederile amenajamentului.

După cum vedem, noul cod nu aduce reale îmbunătățiri în ce privește amenajarea pădurilor, față cu cel vechiu. Singura măsură bună este doar obligația restrânsă de a prezenta amenajamentul numai în 2 exemplare.

Capitolul V, care tratează despre personalul silvic, este inspirat de marele număr de oameni calificați pe cari îi are Ungaria în raport cu suprafața pădurilor. De aceea impune până când și proprietarilor particulari cari au păduri cu întindere mai mare de 3.000 j. c. ca neapărat să-și țină pentru gospodăria pădurilor un inginer silvic calificat, sub sancțiunea de a i se lua altfel pădurile în admi-

nistrația satului. Aceia dintre proprietarii particulari, ale căror păduri au o suprafață mai mică decât 3.000 j. c. sunt obligați a se grupa pentru a angaja în comun un inginer silvic, sau a-și ține un inginer silvic ca expert permanent asupra chestiunilor silvico-tehnice. Proprietarii cu păduri a căror suprafață atinge cifra de 300 j. c. sunt obligați a-și ține cel puțin un brigadier silvic absolvent al uneia din cele 2 școli de brigadieri pe cari le au în țară. Despre personalul mediu, cum sunt conductorii noștri silvici, nu se face nici o mențiune în lege. De altfel într-o țară unde inginerii silvici au ajuns să fie șomeri nu-și prea găsește rost școala de conductori.

Felul cum concepe codul silvic a se organiza personalul silvic, care natural este considerat ca organ, al forței publice, tinde spre militarizare, întrucât în art. 56 se spune că inginerii silvici, brigadierii și pădurarii, pentru a putea corespunde obligațiilor de serviciu ce le sunt impuse pentru constatarea contravențiilor, a delicteilor silvice, de vânătoare, de pescuit și de paza granițelor țării, sunt obligați, ca organe ale forței publice, să procedeze, în ceea ce privește executarea legilor și a portului de armă, conform dispozițiilor ce le va da Ministerul de Agricultură și cel de Interne. Regulamentul de serviciu eliberat de Minister este obligatoriu și pentru proprietarii particulari și personalul angajat de aceștia.

Personalul silvic, în baza jurământului de credință ce-l depune la intrarea în serviciu, are drept la armă de serviciu cu glonș, și, în caz că se învoiește deținătorul dreptului de vânătoare, și la armă cu alic. Ambele arme sunt scutite de orice taxe de port-armă.

Art. 59 interzice oricui ca să se folosească de titlurile: consilier silvic, inspector, director silvic, sau silvicultor, dacă nu are diplomă de inginer silvic.

Cap. VI se ocupă de pădurile administrate de stat: comunale, posesorale, bisericesti, școlare, etc. inclusiv cele particulare după specificarea din Cap. V Art. 63. Conține însă dispozițiuni cât se poate de nefavorabile domeniului silvic, întrucât admite a se sista administrația de stat pentru cazul când pădurea ar ajunge în mâna unui proprietar care în senzul legii n'ar fi obligat a-și da pădurea în administrația statului. Ori, proprietarii particulari cu păduri mai mari de 3000 j. c. pentru a scăpa de administrația statului, sau de cheltuelile ținerii unui inginer silvic, cum și cei cu pă-

duri mai mari de 300 jug. cad. pentru a scăpa de administrația statului, sau de obligația cheltuelilor cu plata brigadierului silvic, vor parcela și vinde pădurile ajungându-se astfel la fărâmițarea domeniului forestier.

S'ar zice, că acest neajuns este salvat prin dispozițiunile titlului II care tratează despre „Impărțirea pădurilor”. Acesta spune însă în art. 77, că pădurea ce formează un trup (deci nu și pădurile compuse din mai multe trupuri) se poate vinde în parcele numai cu aprobarea și după planul avizat de Ministerul de Agricultură. Toată procedura amănușită a parcelării este fixată de lege în favorul proprietarului, deci a parcelării, căci, deși prin art. 79 se menționează că noile parcele să aibă pe cât posibil limite naturale : căi, muchi de deal, ridicături de teren, văi sau linii somiere, încât produsele silvice să nu trebuiască să treacă pe teritor străin și să se poată face o gospodărie silvică rațională, în continuare obligă prin art. 80 și 81 pe direcția silvică ca să cerceteze cererea proprietarului pe teren în termen de 30 zile, înaintând-o comisiunii administrative, iar pe aceasta a o transpune în cel mult 15 zile la Minister care neapărat să dea decizia în alte 15 zile. Nu se spune în cod, nici unde, cine este autoritatea, sau expertul în materie care să avizeze asupra proiectului de parcelare, și că în adevăr el corespunde restricțiunilor fixate de art. 79. Dată fiind această neclaritate a redactării, proprietarii, evident, vor recurge, în caz de refuz din partea Ministerului, la justiție, în fața căreia vor cere a se stabili prin expertiză judecătorească vederile lor pentru folosibilitatea parcelelor în cadrul de separațiune.

De altfel, după redactare, acest capitol nu este conceput pentru împedicarea categorică a parcelărilor și admiterea lor numai ca excepții, că art. 81 spune că Ministerul poate condiționa sau modifica parcelarea, ori chiar opri, dar în nici un caz, nu o poate împiedeca dacă noile parcele au o întindere de cel puțin 100 j. c., sau dacă ele se atașează unei alte păduri cu care să completeze această suprafață minimă de 100 j. c.

Nu intră în restricțiunile acestei legi împărțirile provenite din moștenire, sau donație.

Cu astfel de restricțiuni concepute cu gândul la proprietar, dar nici decum la pădure, nu se poate spune, că s'a adus un real serviciu domeniului silvic amenințat azi de 2 mari pericole : exploa-

tarea materialului lemnos în termen scurt și divizarea terenului, după exploatare, prin parcelare.

Titlul III care tratează despre transportul produselor silvice este cât se poate de complet.

Capitolul I, transportul pe uscat, conține toate amănunțele de procedură pentru cazul când proprietarul materialului lemnos ar fi nevoit să ceară trecerea materialelor lemnoase pe proprietăți streine, fixând termenul maxim de admiterea folosinței, la 3 ani, după cari autoritatea trebuie să dea o nouă autorizație și să fixeze din nou prețul despăgubirilor. Proprietarul produselor este obligat a aplica la materialele lemnoase semn distinctiv și a prevedea fiecare transport cu certificat de justificarea provenienței.

Capitolul II al transportului pe apă conține dispozițiuni foarte amănunțite asupra plutirilor, asupra instalațiunilor existente și despăgubirilor ce urmează a se da în caz că se folosesc mai mulți exploatatori de aceleași ape și instalațiuni. Legea deși pare a da toată puterea de dispozițiune corpului silvic pentru lucrările de plutire, totuși această putere nu o execută forurile silvice direct, ci prin comisiunea administrativă economică a județului în care inginerii silvici sunt trecuți ca referenți indispensabili.

Titlul al IV-lea care tratează despre crearea pădurilor de interes general cuprinde dispozițiuni asemănătoare cu legea noastră asupra ameliorării terenurilor degradate. Totuși se vede din felul redactării că premerg interesele marelui proprietăți. Astfel, după ce se ocupă în capitolul I cu determinarea terenurilor degradate pe cari urmează a se creaa păduri, în art. 133 spune, că acelea dintre terenurile degradate destinate împăduririlor cari s'ar putea reface și numai prin cultură agricolă (îmierbare, cultivare de plante furajere, plantare de pomi fructiferi sau viță de vie) la cererea proprietarului, se vor putea lăsa ca să se refacă prin cultură agricolă în termenul fixat de comisiunea administrativă județeană, după propunerile consilierului agricol.

Cheltuelile de împădurire, de pază și eventuală împrejmuire privesc în general pe proprietar, statul înțelegând să dea numai cheltuelile necesare la facerea lucrărilor de (artă) corecțiune și puietii scoși și transportați la proxima gară; pe aceștia însă numai în primii 15 ani dela promulgarea legii. Dacă însă proprietarul este lipsit de mijloace, Ministerul de Agricultură va avansa și cheltuelile

de împădurire, pe cari proprietarul le va plăti în rate, putându-i-se acorda și reduceri (chiar totale).

Comuna deasemenea este obligată a contribui la cheltuelile de ameliorare în special cu materialele cari nu s'ar găsi, eventual pe terenurile proprietarului interesat. Asupra terenurilor destinate ameliorării prin împădurire, codul prin dispozițiunile art. 142 admite și exproprierea, dar nu numai în folosul statului, ci admite ca această expropriere statul s'o poată ceda altui proprietar care prezintă garanție că va putea executa lucrările.

Prețul de expropriere pentru cazul că ar fi vorba de teren scutit de impozit agricol nu poate fi fixat la cifră mai mare decât venitul cel mai mic impozabil fixat în acea regiune la păduri, ca venit cadastral. Iată, deci, interesul latifundiarilor, căci art. 145 impune ca proiectul de ameliorare să grupeze toate terenurile cari ar fi să se amelioreze după aceleași principii și cari constituiesc o unitate de acțiune. În rest codul par'că s'a inspirat din legea noastră asupra ameliorării terenurilor degradate, impunând aceleași proceduri pentru determinarea perimetrelor și întocmirea proiectelor de ameliorare, implicit rolul de secretar al inginerului silvic în comisiune.

Titlul V se ocupă de posesoratele de pădure. El conține atât de variate și amănunțite dispozițiuni, încât pare a nu mai avea nevoie de regulament pentru interpretare. (În capitolele: I. formarea posesoratelor, II. relațiunile și drepturile lor juridice, III. organizarea juridică și IV, controlul activității).

În fond, nu s'a schimbat însă nimic față cu vechile legiuri, întrucât a rămas tot comisiunea economică județeană autoritatea care are dreptul de a dispune în forul I, iar Ministerul în forul II-lea asupra agendelor ce le execută conducerea posesoratalui ca expresie a adunării generale. Organele silvice fac și aci pe referenții și delegații autorităților mai sus amintite. Organele judiciare nu au nici un drept de arăstec, nici în materie de constituire și nici în materie de administrație, toate drepturile dispozitive și patronale fiind exercitate singur numai de organele administrative. Art. 175 admite a se greva chiar și prin ipotecă pădurile posesorale — bine înțeles cu autorizația Ministerului —, iar ca urmare, art. 181 a fost nevoit a admite și execuțiile contra avutului comun. Și alunecând astfel pe panta amănunțelor admise, vedem că art. 188

concepe ieșirea din indiviziune, sau trecerea tuturor drepturilor de proprietate într'o singură mână, fapt care trebuie să fie concepție curentă într'o țară cu latifundii la tot pasul.

Titlul VI „Protecția naturii” conține aproape aceleași dispozițiuni pe cari le găsim și în legea noastră asupra protecției monumentelor naturii din anul 1933, întrucât enumeră, că Codul Silvic ia sub ocrotirea sa: animalele, plantele, formațiile de teren, lacurile, peisagiile interesante, sau de artă, ori de interes istoric etc. pe cari le va declara ca rezervațiuni în cadrul de perimetre speciale. Ca urmare art. 231 spune textual: „Este interzis a face murdărie în pădure, în teren agricol, sau în teren de utilitate publică” ! Art. următor conține dispozițiuni foarte salutare, întrucât interzice ca în izvoarele, pâraele și lacurile din păduri sau terenurile agricole să se arunce ori ce fel de rămășițe și murdării, sau să se așeze mâncări și băuturi, în izvoare ! Art. 245 admite și exproprierea terenurilor de interes pentru ocrotirea naturii, pe seama statului, sau a comunei, dar spiritul de magnat atotocrotitor nu lipsește nici aci, încât exproprierea se poate face și în favorul unui proprietar particular care prezintă garanții de ocrotire. În rest vedem preconizat un consiliu central pentru protecția naturii, putându-se forma și comisii regionale, întocmai ca și în legea noastră .

Titlul al VII-lea se ocupă de autoritățile poliției silvice și de organizarea conducerii.

Instanța I-a pentru contravențiuni polițienești este — după cum a transpirat și din spiritul legii de până aci — comisiunea administrativă județeană, care prin subcomisiunea economică are drept a da hotărâri ca forul I de judecată administrativă. Forul al II-lea este însuși Ministerul Agriculturii. Contra hotărârii Ministerului se poate face recurs la Curtea administrativă. Acest for judecă în complet cu 3 judecători și 2 ingineri silvici experți, pe cari îi alege președintele dintre 4 ingineri silvici designați de societatea „Uniu-neă silvică” (Progresul Silvic) pe termen de 3 ani. Acești ingineri silvici cari intră cu vot deliberativ în completul de judecată trebuie să aibă cel puțin 20 de ani de serviciu, făcut, cel puțin în parte, în exterior, dar nu poate fi designat un inginer silvic care se găsește în serviciul activ al statului.

Ca autorități silvice administrative, codul amintește: Direcția silvică, Inspectorii de control și oficiile silvice subordonate. Inspec-

torul de control, în sensul codului, are atribuțiuni de control pe județ, putând opri, sau lua ori ce dispozițiune în vederea intrării în legalitate. El este referentul subcomisiunei economice administrative, atât în chestiunile silvice și de protecția naturii, cât și în chestiunile vânătoarești, iar prefectura județului este obligată a-i pune la dispoziție birou și material de cancelarie. Nu poate fi numit inspector inginerul care n'are cel puțin 8 ani de serviciu. Contabilitatea serviciilor silvice este coordonată, dar nu subordonată direcției, depinzând direct de Minister, iar în serviciul contabilității silvice sunt preferați inginerii silvici.

Art. 263 prevede a se înființa un consiliu al economiei silvice, în care societatea „Uniunea silvică” desighează: 8 membri dintre proprietarii de păduri, 8 ingineri silvici din cadrele serviciului statului cu vechime de cel puțin 20 de ani, 8 ingineri silvici din cadrele particulare și în fine câte un delegat al Camerei Agricole și 4 dintre judecătorii administrativi. Acest consiliu se întrunește din timp în timp, în complet de câte 8 membri chemați proporțional din fiecare cadru și cu președintele, sau unul din cei 2 vice-președinți. dau ministrului avize, în termen de 30 zile dela solicitare, pentru toate chestiunile silvice mai importante ca: aprobarea amenajamentelor și rezolvirea tuturor chestiunilor asupra cărora urmează să decidă Ministerul în apel, etc.

Acest for oscilează între Consiliul Technic și Consiliul superior silvic. De fapt el nu poate fi considerat nici ca un Consiliu technic, pentru că are și 8 proprietari de pădure printre membri, cari neavând calificația cerută, nu pot judeca lucrările în merit, astfel după cum nu se pot pronunța desinteresafi nici inginerii silvici din cadrele particulare. De altă parte, nu poate fi privit acest organ nici ca un consiliu superior silvic conceput în felul celui prevăzut în legea noastră din 1930 asupra administrării pădurilor, căci nu este chemat a se pronunța numai în chestiuni de orientare și armonizarea problemelor ce interesează pădurile în general, ci i se impune special a se pronunța asupra cazurilor concrete și mai ales asupra apelurilor provocate în totdeauna de interesele proprietarului particular.

Titlul al VIII-lea cuprinde dispozițiunile penale, cari sunt tratate în 2 capitole distincte: I. Contravențiuni silvice și II delictes silvice.

Capitolul contravențiunilor arată clar faptele cari determină clasificarea contravenției, printre cari amintește: abaterea de la prevederile amenajamentului, neglijarea creerii de păduri în termenul fixat de autoritate, nerespectarea ordinii la transportul materialelor lemnoase pe teritor strein, fie pe uscat, sau pe apă, refuzul conducerii posesorilor de păduri de a executa dispozițiunile legale sau ale autorităților de control, defrișarea pădurilor etc. Pedepsele sunt fixate la sume destul de mari și pentru cazurile când s'ar exploata masive valoroase amenda se dă în raport cu valoarea materialului exploatat, care nu poate fi mai mare de cât valoarea totală, dar nici mai mică de cât $1/4$ al acesteia. Amenda provenită din contravențiuni nu se poate transforma în închisoare; $4/5$ din valoare se va vărsa pentru fondul regnicolar al pădurilor și $1/5$ -a pe seama comunei, pe al cărei teritor s'a comis contravenția. Constatarea oficială a contravenției o face primpretorul la sesizarea primită din partea inspectorului silvic, chemând pe cei interesați la dresarea actelor. Hotărârea cu fixarea amenzii o dă subcomisiunea economică a județului.

Capitolul II al delictelor este cât se poate de complet și stabilește în 20 de puncte toate faptele cari califică delictul, fără a uita de împrejurările agravante și de circumstanțele atenuante. Amenzile se aplică în raport cu valoarea tarifară a materialelor distruse. Tariful se fixează de subcomisiunea economică județeană, iar pentru pășunat art. 302 prevede despăgubiri minimale chiar și pentru cazul că nu s'ar fi putut evalua paguba făcută. Personalul de pază care a descoperit vitele la pășunat beneficiază și de taxă pentru mănatul vitelor la obor, pe care în caz de insolvabilitate o suportă „fondul regnicolar al pădurilor”. Delictele se judecă de primul pretor, la sate și de șeful poliției, la orașe.

Titlul IX se ocupă de fondul regnicolar silvic, care se administrează de Ministerul Agriculturii în înțelegere cu cel de Finanțe. El se alimentează: din sumele ce incurg ($4/5$), din contravenții și delicte; din venitul ce rezultă după vânzarea lucrărilor de specialitate editate cu cheltuiala fondului; din vânzarea pădurilor sau cotelor de păduri ce are statul în indiviziune; din venitul capitalurilor plasate cu dobânzi; din venitul imobilelor ce le are fondul și în fine din cota ce o alocă bugetul statului anual pentru alimentarea acestui fond. Destinația acestui fond este, ca din veniturile

lui să se promoveze interesele pădurilor: prin editarea lucrărilor de specialitate; prin dezvoltarea institutului de cercetări; prin avansarea cheltuielilor necesare la executarea dispozițiilor oficiale; prin cumpărări de păduri, sau părți de păduri etc. Ministerul nu poate dispune decât de veniturile anuale ale acestui fond, fără a putea ataca capitalul.

Ultimul titlu cuprinde o mulțime de dispoziții cărora deși li se zice tranzitorii, ele reprezintă chestiuni de interes capital. Astfel se precizează, că beneficiază de reducerea impozitului agricol toate pădurile sau părțile de păduri cari au fost atinse de calamități cari au influențat creșterea anuală, cum sunt: gerurile, inundațiile, seceta, atacurile de insecte, rupturile de vânt, zăpadă, etc. Acela care creiază o pădure pe teren de cultură beneficiază de scutire totală a impozitelor pe termen de 30 ani, dacă acceptă a fi trecut terenul în registrul inventar al pădurilor țării și deci supus regimului silvic. În schimb proprietarul care renunță la scutirea de impozit dispune liber asupra pădurii, fără a i se impune restricțiunile codului silvic,

Art. 328 conține o dispozițiune — deși favorabilă latifundiilor — totuși foarte salutară, întrucât admite proprietarului de păduri a expropria orice inclave străine ar avea în pădure, cu întindere mai mică de 10 jug. cad.

Prin dispozițiunile art. 332 se desființează fondul de pază care se administra de județe, iar personalul de pază și control, plătit din acest fond, trece asupra statului.

Art. 335 impune proprietarilor a admite turiștilor să deschidă poteci pentru cercetarea locurilor interesante, cu excepția parcurilor de vânătoare îngrădite.

Iată deci, că nici dispozițiunile tranzitorii ale Codului silvic n'au putut să nu se inspire de interesul marilor proprietari al căror aristocratism s'a putut valida din plin în cadrele noului cod silvic.

Über das neue ungarische Forstkodex.

Réflexions sur le nouveau code forestier de la Hongrie.

L'auteur fait une analyse du nouveau code forestier hongrois. Comparé à celui de 1879, le code actuel présente à certains points de vue des dispositions de progrès, mais à d'autres égards il ne change pas beaucoup. En général, il est dominé du même esprit féodal qu'on trouve dans la loi de 1879.

GERURI TARZII PE BĂRĂGAN

de Ing. CONST. D. CĂLINESCU

Iarna 1935—36 fiind foarte săracă în precipitațiuni atmosferice, luna Martie 1936 a fost lipsită de „mustul zăpezii” atât de favorabil lucrărilor de împădurire. În jumătatea nordică a județului Ialomița, primăvara anului acesta a primit o cantitate foarte redusă de precipitațiuni. Abia la 12 Aprilie a plouat bine, iar dela această dată nu a mai plouat până la 11 Iunie c., — afară de mici stropeli fără nici-o importanță. Zilele calde au alternat cu zilele reci; temperatura a fost în general scăzută, iar în luna Martie au fost multe zile mai călduroase decât în Mai, ceiace a determinat pornirea vegetației mai de timpuriu.

Primăvara acestui an se poate caracteriza ca foarte secetoasă și rece pentru culturile silvice.

Gerurile târzii au fost frecvente — unele însoțite de brumă cum s'a întâmplat în noaptea de 9 spre 10 Mai, sau la 18 spre 19 Mai. — ceiace a compromis fructificația stejarului, ulmului, salcâmului.

Un ger excepțional însă prin intensitatea și tardivitatea lui, însoțit de o brumă groasă, a fost cel din noaptea de 18 spre 19 Mai 1936; un asemenea ger, la o dată așa de înaintată, nu s'a mai produs în ținut, de zeci de ani.

Fenomenul a produs surprize și îngrijorarea populației, mai cu seamă că aproape toate viile au fost distruse de acest ger; deasemenea au avut de suferit fasolea, mazărea, iar în măsură mai mică porumbul, orzul și secara.

În pepinierele forestiere ravagiile au fost mari; în plantațiuni și lăstăruri au fost mai reduse.

În ziua de 19 Mai c. pepinierele aveau un aspect sinistru. Verdele frumos și sănătos fusese înlocuit cu multiplele culori ale

frunzelor uscate. Frunzele plopului canadian și piramidal aveau o culoare neagră închisă; castanul porcesc era singurul ruginiu în pepinieră; salcâmul și sofora arătau un verde-deschis; bignonia era brună, nucul comun castaniu; teiul era de-un galben-pal spre deosebire de stejarul pedunculat care se înfățișa cu galben-maron; dudul și frasinul comun erau cenușii; în fine, celelalte specii aveau culori de nuanțe diferite.

În pepinierele din pădurea statului Slobozia situate pe teritoriul comunei Slobozia — în lunca râului Ialomița — s'a putut observa că pueții mici până la 5—10 cm. înălțime, au suferit mai puțin din cauza brumei — datorită radiației — decât pueții mai înalți cari ajungeau cu lujerul în stratul de aer imediat superior.

Pueților mai înalți de 5 cm. le-au degerat frunzișul și porțiunea terminală a tijeii, după cum se arată în tabloul de mai jos :

Nr. corent	SPECIA	Procentul pueților alacați de brumă		Cantitatea medie de frunze degerate pe fiecare individ	Etatea pueților din replicații
		În semănături executate în primăvara 1936	în replicații		
1	Arțar american	10	—	1	—
2	Bignonia	—	100	100	3
3	Castan porcesc	95	95	100	2
4	Dud	**)	90	100	2
5	Frasin comun	15	80	40	1
6	Nuc comun	—	100	100	3
7	Oțetar	15	—	4	—
8	Păr pădureț	0	0	0	1
9	Plop canadian butași	—	75	30	1
10	Plop piramidal „	—	70	35	1
11	Răchita „	—	20	90	1
12	Sofora	—	20	5	1
13	Stejar pedunculat	50	35	20	1
14	Tei	—	70	25	2
15	Ulm	—	0	0	1

În pepinierele volante din pădurea statului Groasa, depe teritoriul comunei Horia — situată pe platou — s'a cultivat numai salcâm. A degerat peste 60% din întreaga suprafață semănată.

— Linuța indică lipsa culturii respective.

**) Nerăsărit.

Din cele expuse până aci, se constată că în pepiniere, au rezistat foarte bine părul și ulmul, cari nu au fost prejudiciate cu nimic; destul de bine arțarul american și oțetarul. Nu au putut suporta gerul și bruma deloc: nucul comun, castanul porcesc și bignonia. Stejarul pedunculat, cea mai apreciată esență în Bărăgan, a avut de suferit în oarecare măsură.

Dar, efectul gerului dela 19 Mai c. s'a simțit și la plantațiunile tinere și în lăstari.

Astfel, în pădurea statului Groasa, bruma a atacat frunzișul și lujerul plantațiilor de salcâm în etate de 1—2 ani, în proporție de circa 65%; semănăturile cu stejar pedunculat de 2—4 ani au fost vătămate în parte. La această pădure gerul a fost cel mai aspru față cu celelalte păduri din ocolul silvic Slobozia.

În celelalte păduri ale statului, din apropiere: Fundu-Crăsani, Rogozu și Bentu — bruma a cauzat uscarea frunzișului pe o suprafață de circa 45% din suprafața totală a plantațiilor, cari sunt compuse din aceleași esențe și de aceleași vârste ca la pădurea Groasa.

La pădurea Slobozia, coronamentele arborilor în plantațiunile de dud, nuc american, castan porcesc, frasin american și bignonia — toate în vârstă de 4 ani — s'au uscat complet; sofrora a avut de suferit foarte puțin, iar arțarul american a rezistat foarte bine, neavând nicio vătămare; plantațiunile de salcâm de 2 ani au fost vătămate complet.

Glădița s'a comportat foarte diferit: în unele părți nu a suferit deloc, în altele i s'a uscat tot coronamentul.

În parchetele dela Slobozia, lăstarul de frasin de 2 ani a degerat.

La pădurea statului Bucu, au fost atinse plantațiunile cu frasin și stejar executate în primăvara aceasta; frasinul în întregime, stejarul pe circa 30% din suprafață.

La pădurea Berlești tot lăstarul de salcâm din parchet a degerat.

La pădurea Ciunga, plantațiunile de salcâm în vârstă de un an, situate în depresiuni, au degerat în proporție de circa 70%; cele în etate de 2—4 ani, circa 50%.

La fel ca la pădurea Ciunga, s'au comportat plantațiunile dela pădurile Strachina și Chirana.

După o lună dela producerea acestui flagel, toate plantele au înfrunzit din nou, afară de salcâmul semănat și plopul canadian butășit în această primăvară, — cari nu s'au refăcut complect, salcâmul rămânând cu circa 40% pierderi definitive, iar butașii de plop canadian cu circa 20%.

Frühjahrsfröste in Bărăgan (südwestlichen rumänischen Tiefebene).

Les gelées tardives dans la plaine du Bărăgan.

Cette année, pendant la nuit du 18—19 Mai a eu lieu dans la plaine du Bărăgan une gelée tardive qui a provoqué beaucoup de dégâts dans les pépinières forestières, dans les jeunes plantations et même dans les jeunes taillis. Ont bien résisté les poiriers sauvages et les ormes champêtre, assez bien l'érable d'Amérique (*Acer negundo*) et *Ailanthus*, moins bien le chêne pédonculé, et *Sophora*. Le robinier a été beaucoup endommagé.

LUCRĂRILE DE PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI, RECOLTĂRI
DE SEMINȚE, ETC., EXECUTATE DE CAPS.
ÎN ANUL 1935/936.

de Ing. GR. VASILESCU

În anul 1935/936 (1 Aprilie 1935— 31 Martie 1936) Caps-ul și-a continuat programul său de refacere a pădurilor statului, executând diferite lucrări de pepiniere, împăduriri, recoltări de semințe, îngrijiri de arborete, etc.

În acest interval, s'au împădurit 18.983 ha cu diferite specii, pentru care s'au cheltuit 9.939.621 lei fonduri bugetare, plus 2.109.523 lei valoarea cedării spre folosință a spațiilor dintre puieți pentru cultură intermediară agricolă.

Pe lângă suprafața de mai sus, societățile exploatoare au mai împădurit, cu fonduri proprii, conform clauzelor contractuale, 806 ha pentru care s'au cheltuit 792.740 lei.

Pe natură de lucrări, suprafața împădurită se repartizează în modul următor :

	Semănături		Plantațiuni		Total	
Poeni, goluri și terenuri degradate	712,80	23%	5.442,37	34%	6.155,17	33%
Tăeri rase	743,90	25%	5.356,24	33%	6.100,14	32%
Complectări în arborete create artificial	219,02	7%	3.778,76	24%	3.997,78	21%
Complectări în arborete re-generate incompl. natural.	132,65	4%	658,86	4%	791,51	4%
Sub masiv	1.084,23	35%	228,50	2%	1.312,73	7%
Arborete degradate.	195,28	6%	430,72	3%	626,00	3%
	3.087,88		15.895,45		18.983,33 ha.	°%

Semănăturile directe ocupă 16% din suprafața totală împădurită, lucru ce se explică prin faptul că anul 1935 nu a fost un an cu fructificație abundentă de ghindă.

După speciile utilizate, suprafețele împădurite se repartizează astfel :

	Semănături		Plantațiuni		Total	
Molid	563,68 ha	18%	6250,86 ha	40%	6814,54 ha	36%
Alte rășinoase	139,88 ha	5%	187,58 ha	1%	327,46 ha	2%
Stejar	1610,52 ha	52%	2032,75 ha	13%	3643,27 ha	19%
Salcâm	353,27 ha	11%	4698,80 ha	29%	5052,07 ha	26%
Frasin	52,90 ha	2%	818,68 ha	6%	931,58 ha	5%
Ulm	—		185,57 ha	1%	185,57 ha	1%
Alte foioase	367,63 ha	12%	1661,21 ha	10%	2028,84 ha	11%
	3087,88 ha		15895,45 ha		18983,33 ha	

Suprafața pepiniereilor se ridică la 10.539.066 m² repartizându-se astfel :

Supr. cultivată	7.309.393 m ²
Teren de odihnă	1.730.213 m ²
Drumuri, poteci, etc. . .	1.499.460 m ²
	<u>10.539.066 m²</u>

În anul 1935/936 s'a semănat în pepiniere 95.998 kg. și 2096 Hl. semințe de diverse specii, pe o suprafață de 4.592.947 m² și s'a repicat 22.810.000 pueți pe o suprafață de 708.122 m².

Cheltuelile pentru lucrările de pepiniere, inclusiv crearea de noi pepiniere, s'au ridicat la 10.539.128 lei. Această sumă reprezintă 38% din totalul cheltuelilor pentru regenerarea și ameliorarea domeniului forestier al statului.

În anul 1935/936 s'a recoltat 177.370 kgr. și 7482 Hl. semințe de diferite specii, după cum urmează :

Molid	12.607 kgr.	Stejar	4073 Hl.
Alte rășinoase	1.654 kgr.	Gorun	2428 Hl.
Acerinee	10.976 kgr.	Cer și gărniță	962 Hl.
Frasin	41.185 kgr.	Diverse	19 Hl.
Ulm	2.092 kgr.	Total	<u>7482 Hl.</u>
Salcâm	60.452 kgr.		
Glădiță	12.316 kgr.		
Diverse	36.088 kgr.		
Total	<u>177.370 kgr.</u>		

pentru recoltarea cărora s'au cheltuit 3.042.666 lei.

Cantitatea de 177.370 kg. este o cifră record, fiind cea mai mare cantitate de semințe recoltată până acum de Casa Pădurilor.

Pentru lucrări de îngrijirea și ameliorarea arboretelor s'au cheltuit 2.118.424 lei. Cu această sumă s'a mobilizat solul pe 9903,84 ha, s'a receptat 480,92 ha și s'au făcut degajări pe suprafața de 9605,50 ha.

În fine pentru lucrări diverse (deșteleniri, colibe, premii, poteci, uscătorii de semințe, etc.) s'a cheltuit suma de 1.934.517 lei fonduri bugetare.

În total, pentru lucrările de regenerare și ameliorare a domeniului forestier al statului s'a cheltuit în intervalul de timp dela 1 Aprilie 1935—31 Martie 1936 următoarele sume :

	Fonduri bugetare	Valoarea folosințelor
Semănături și plantațiuni	9.939.621 lei 36%	2.109.523 lei
Pepiniere.	10.539.128 „ 38%	56.987 „
Recoltări de semințe	3.042.666 „ 11%	21.808 „
Îngrijiri de arborete	2.118.424 „ 8%	1.229.392 „
Diverse	1.934.517 „ 7%	119.910 „
Total	27.574.356 „ 100%	3.537.620 „

Cu excepția anului 1934/935, care a fost un an de fructificație bogată de ghindă, în anul 1935/936 s'a împădurit cea mai mare suprafață atinsă până astăzi.

Cifrele de mai sus arată cu prisosință, activitatea depusă pentru refacerea domeniului forestier al statului. Lucrările de regenerare ocupă un prim loc în preocupările Caps-ului și ele dovedesc, încă odată, rolul și importanța corpului silvic, în economia națională.

Die während des Jahres 1935/36 von der Staatsforstverwaltung entfalte Tätigkeit auf dem Gebiete der Kamparbeiten, Aufforstung, Samenernte und Bestandespflege.

Reboisements et améliorations forestières exécutés par l'Administration forestière de l'Etat en 1935/36.

Pendant l'année financière 1935/36, l'Administration forestière de l'Etat a travaillé avec assiduité dans le domaine de la réfection de son patrimoine forestier. Les travaux exécutés ont nécessité une dépense de 31 millions lei.

MODIFICĂRI IN POLITICA FORESTIERĂ SOVIETICĂ

de N. C.

Ziarele rusești publică pe larg debaterile consiliului comisariilor poporului U. R. S. S. din 23 August privitoare la modificarea politicii forestiere a Uniunii Republicilor Sovietice. Desvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale a impus așezarea producției forestiere pe baze noi, în concordanță cu spiritul de raționalizare și mecanizare ce domină în cercurile conducătoare ale Rusiei de azi.

Metodele rudimentare de exploatare cu utilizarea pe scară largă a lucrului manual urmează a fi abandonate, fiind înlocuite prin sisteme noi de muncă mecanizată. Intregul proces de punere în valoare dela doborâre până la transportul la locul de desfacere va suferi modificări radicale. In anii din urmă s'a lucrat mult la înzestrarea centrelor de exploatare și regenerare a pădurilor cu utilaj tehnic abundent. Cu toate acestea, traducerea în viață a problemelor mecanizării a întâmpinat piedici serioase în cercurile silvicultorilor conservatori, deprinși cu vechile forme de lucru. A sosit momentul, însă, când conjunctura generală a economiei naționale impune introducerea imediată a mecanizării în lucrările silvice.

S'a debătut apoi problema masivelor forestiere destinate exploatării. In perioada reconstrucției febrile a industriei tăerile s'au concentrat în jurul centrelor industriale mari. Au fost puse în exploatare masive păduroase întinse, scoborându-se procentul forestier al regiunilor respective. Acest fenomen a avut repercusiuni dăunătoare asupra regimului apelor râurilor, producând scăderea nivelului și înnămolirea albiilor. Prin legea promulgată în ziua de 2 Iulie a. c. guvernul sovietic a fixat zonele de protecție a regimului apelor, înglobând în aceste zone masivele păduroase situate în bazinele râurilor Volga, Don, Nipru, cursul superior al Dvinei de Vest,

etc. În aceste zone tăerile au ca plafon creșterile medii anuale ale masivului calculate pentru fiecare unitate economică în parte. În lungul râurilor s'au fixat fâșii păduroase de protecție, a căror exploatare este interzisă cu desăvârșire. Prevederile legii din 2 Iulie au pus la ordinea zilei problema deplasării centrului de greutate al exploatărilor silvice în vastele regiuni păduroase din Nordul și Nord-Estul Uniunii. Primele realizări pentru rezolvarea acestei probleme sunt trecute în programul exploatărilor și regenerărilor din campania 1936—37.

Acest program prevede punerea în valoare a 290 milioane metri cubi de material lemnos (față de 236 mil. mc. în campania trecută). Din această cantitate Comisariatul Forestier urmează a furniza Statului 169,5 mil. mc. (față de 125,5 mil. mc. în anul trecut). Restul programului cade în sarcina comisariatelor Industriei grele și Industriei ușoare care exploatează pădurile ce le sunt afectate.

Din programul său de aproape 170 mil. mc. Comisariatul Forestier va furniza 122,26 mil. mc. lemn de lucru (față de 88,8 mil. mc. în anul trecut). În ce privește distribuția centrelor de exploatare în vederea realizării acestui program, se face un pas hotărîtor spre degrevarea regiunilor forestiere situate în zone de protecție a regimului apelor și spre extinderea exploatărilor în regiunile bogate în păduri din Nordul și Nord-Estul Uniunii. Astfel, exploătările din zonele de protecție au scăzut cu ca. 35 mil. mc., programul de exploatare pentru aceste regiuni fiind redus față de cel din anul trecut dela 110 la 75 mil. mc. În schimb, volumul materialului lemnos, ce urmează a se exploata în regiunile nordice, primește pentru acest an un spor de cca. 90 mil. mc.

Inaugurarea acestei politici noi în domeniul exploatării forestiere apare cu toată claritatea din tabloul de mai jos :

Regiunile forestiere în exploatare	Programul 1935/36		Programul 1936/37	
	în mil. m. c.	%	în mil. m. c.	%
Zonele de protecție a regimului apelor	110	46,6	75	25,8
Alte regiuni păduroase	126	53,4	215	74,2
Total pe Uniune . .	236	100,0	290	100,0

În ce privește metodele de exploatare, planul prevede pentru campania viitoare o utilizare pe scară mai largă a muncii mecanizate. Astfel în sezonul 1936/37 vor fi puse în valoare pe cale mecanizată 52 mil. mc. de material lemnos. Din această cantitate 32 mil. mc. se vor transporta pe șosele amenajate pentru traficul tractoarelor.

Problema transportului din regiunile forestiere din Nordul și Nord-Estul Uniunii spre centrele industriale și comerciale devine și mai acută din cauza distanțelor mari și lipsei căilor suficiente de comunicație. Pentru rezolvarea acesteia, Comisariatul Forestier prevede în programul său construirea a numeroase căi ferate forestiere normale și înguste cari urmează a fi executate chiar în cursul acestei campanii.

Modificarea politicii forestiere din U. R. S. S. a impus reorganizarea serviciilor administrative ce au în sarcina lor conducerea lucrărilor silvice. Trusturile și direcțiile generale de exploatare au fost descentralizate, înființându-se administrațiile locale; au luat ființă unele administrații noi ca: Direcția Generală de Cultură și Economie Forestieră, Direcția Generală de Protecție a Pădurilor și Impăduririi, etc.

În desbaterile Consiliului Comisarilor Poporului din 23 August s'a insistat asupra modalităților de înzestrare a serviciilor exterioare cu utilaj tehnic, lucrători calificați și necalificați. Problema finanțării programului de lucru a fost pusă la punct după ample discuții.

Vice-președintele Consiliului Comisarilor Poporului, V. Ciubar a subliniat în cuvântarea sa de închidere importanța economiei silvice în angrenajul economiei generale a Uniunii. Constatând progresele însemnate, realizate în ultimul timp de Comisariatul Forestier în toate domeniile silvice, el face un aspru rechizitoriu unor cercuri silvice, prizoniere ale principiilor învechite, care se opun la realizarea programului de modernizare a lucrărilor forestiere. Ridicarea nivelului producției silvice trebuie să aibă loc și în ce privește modul de întrebuințare a materialului lemnos. Organele silvice locale au de rezolvat problema reducerii exploatării arboretelor pentru material de foc. Trebuesc căutate soluții noi pentru înlocuirea lemnului de foc cu alte forme de combustibil local. Prin aceste măsuri

vor fi salvate de distrugere suprafețe întinse, populate cu arbori de mare valoare, sporindu-se astfel producția materialului de lucru de mare valoare.

Umstellungen in der sowjet-russischen Forstpolitik.

Modification dans la politique forestière soviétique.

D'après les dernières résolutions prises par le conseil des commissaires du peuple, l'économie forestière de la Russie soviétique sera rationalisée et mécanisée.

En matière d'exploitation le programme d'avenir prévoit surtout l'exploitation des grands massifs éloignés de centres peuplés.

Le service administratif sera réorganisé, les trusts et les directions générales devant laisser la place aux administrations locales.

PROBLEMELE ZILEI

EXPLOATĂRILE IN REGIE

ESTE AZI REGIA FORESTIERĂ DE STAT UN SISTEM
DE VALORIFICARE CONSACRAT ?

de Ing. N. N. Caragea

Acum câțiva ani, silvicultorii noștri au dezbătut cu înfrigurare în Adunările Generale ale Societății Progresul Silvic, chestiunea valorificării pădurilor Statului prin cele 5 sisteme, prevăzute în Legea Comercializării.

Majoritatea sufragiilor a mers spre „Regia Publică Comercială” și năzuința pentru mai bine a unui Corp întreg s'a cristalizat în moțiunile, care cereau Guvernelor respective să instaureze regia la locul de mare cinste și presantă nevoie. O conjunctură favorabilă în situația politică a Țării a trecut aspirațiile noastre pe planul realizărilor și în 1930 am avut de fapt o regie publică, comercială, — deși nu integrală. — sub acoperișul Casei Autonome a Pădurilor Statului (C. A. P. S.).

Nu intrăm în amănunte asupra organizării din 1930 a C. A. P. S.-ului, având ca preocupare cardinală regia, nici asupra greutăților începutului și bunelor rezultate obținute pe deasupra tuturor greutăților, în primii ani de aplicare și extindere a regiei.

În 1934, tinerii dela Viața Forestieră, odată cu plecarea regimului, care dăduse viață și prestigiu regiei, au sesizat — cu lăudabilă pătrundere a vremurilor —, momentul deschiderii unei anchete, printre silvicultori, spre a vedea, dacă — după o destul de scurtă experimentare, regia se mai bucura de încrederea celor, cari au dorit-o și — prin străduințele lor i-au dat ființă și prestigiu.

Răspunsurile date, printre alții, și de câteva ilustrațiuni ale Corpului Silvic, sunt cu atât mai concludente, cu cât nu s'au lăsat influențate de anumite răscoliri de patimi, ce s'au pronunțat în tim-

pul și după căderea regimului, care și-a revendicat paternitatea regiei.

Cu unele deosebiri de nuanțe și rezerve de principiu, majoritatea răspunderilor s'a pronunțat pentru necesitatea regiei.

Doctrinar și teoretic, D-l Profesor M. Drăcea, care a avut prilejul să și experimenteze regia, după propriile sale îndrumări, face — în răspunsul său o strălucită și justă încadrare a regiei în angrenajul economiei generale și a economiei forestiere :

„...In ce ne privește, suntem perfect convingși că azi și la noi — în materie de economie forestieră, regia de Stat — bine făcută — „este o necesitate imperioasă“...

„Odată recunoscută principial necesitatea regiei de Stat, rămâne deschisă chestiunea măsurii în care se practică, mijloacele de a o realiza, tempo de adaptare, permanența de program, etc. „cu observațiunea, că adoptarea ei impune Corpului o foarte mare „încordare și expune Administrația unui foc violent și încrucișat al „tuturor intereselor lezate, atac, cu atât mai greu de suportat, cu „cât împrejurările fac, ca doctrinele politice, care se schimbă foarte „des, să nu-i asigure regiei permanența de program și continuitatea „de care are nevoie“...

„Regia este o formă de întreprindere, care — odată adoptată — spre a se desăvârși, are nevoie — între multe altele, de „promptitudine și ca atare de o libertate în mișcare, ceia ce în cadrul unei administrații de stat, nu se poate realiza, decât printr' „cât mai largă, dar cât mai puternic controlată autonomie. O diminueare a autonomiei restrânge în mod firesc posibilitatea de dezvoltare a regiei și îi condiționează puțința de dezvoltare, forma, „intensitatea și rezultatele“.

Și mai departe: „In complexul obiectivelor economiei forestiere, „problema regiei de Stat, în cazuri normale — este o problemă de „mare importanță, dar nu primordială; regia — în sine nu este un „obiectiv, un scop, ci un mijloc pentru înfăptuirea unei anumite politici...; capitală este și trebuie să fie preocuparea de a încadra în politica generală a țării principii sănătoase de politică și de economie forestieră, cărora apoi să se adapteze regia forestieră de Stat...“.

Dar... adaugă D-l Profesor Drăcea :

„Amintim numai, că — fără și cu regia, cu și fără echilibru „între cultură și exploatare, ceia ce ne trebuie în primul rând, înainte-

„de «modificări de structură administrativă», sunt «modificări de „structură sufletească», modificări, cari să ne dea ceea ce este ab- „solut indispensabil și primordial: un comp unitar și tare trupește „și sufletește..., care să asigure principiilor de politică și economie „forestieră locul ce li se cuvine în cadrul politicii generale a timpu- lui”.

Am citat numai câteva fragmente din răspunsul D-lui Prof. Drăcea, răspuns, care — în cuprinsul lui — cristalizează teoretic și doctrinar întreaga problemă a regiei forestiere de Stat.

A lipsit răspunsul colaboratorului său, răspunsul D-lui P. Ioan, adevăratul animator al ideii, vajnicul susținător al regiei à outrance, răspuns, care — cu date și exemple din practică, ar fi adăugat la aureola regiei forestiere.

După alți aproape 3 ani, Revista Pădurilor vrea să încerce iar pulsul Compului silvic față de regie, cu atât mai mult, cu cât un nou regim a dirijat destinele pădurilor, un regim, care — fără a repudia regia, de vreme ce Casa Pădurilor a rămas «o administrație publică comercială», a trecut însă pe primul plan cooperția forestieră, ca problemă de guvernământ.

Regia a continuat totuși să existe, mulțumită puternicului impuls, ce i s'a dat la început și nevoii Guvernului de a-și aproviziona cu lemne de foc autoritățile și instituțiile, cum și de a satisface prin gratuități de lemne de lucru atâtea nevoi sociale.

Astăzi, ca să poți judeca — obiectiv și competent — regia după rezultatele ei, îți trebuiesc două lucruri:

a) S'o privești dintr'un loc înalt, de perspectivă generală, de mare răspundere, cu ochiul și mentalitatea conducătorului experimentat, frământat și îngrijorat de răspunderea ce are în fața viitorului.

Nu se poate judeca regia dintr'o fabrică, dela un centru de exploatare, dela o reprezentanță în port, și cu atât mai puțin dela un biou, cu activitate, orizont și răspundere limitată.

b) Este absolut indispensabilă o statistică serioasă, sinceră și completă, care să pună la dispoziție date și cifre concludente, din cari să se poată vedea limpede, dacă într'adevăr surplusul de cheltuieli, prilejuit de administrația, gestiunea și controlul regiilor, de

marile investiții, făcute în fabrici, căi ferate, depozite etc., este depășit de surplusul de câștig adus de regie în visteria Statului.

Această situație nu e de găsit în bilanțurile Casei Pădurilor.

Și, pe lângă această statistică de ordin pur financiar-numeric, ar fi de făcut și o altă statistică de ordin științifico-economic: O cercetare, care să demonstreze, cu cifre mai puțin exacte, dar destul de concludente, dacă pierderile pricinuite prin deplasarea preocupărilor corpului silvic de pe planul cultural pe planul comercial, adică pierderile reale, pricinuite prin neglijarea arboretelor, prin scăderea calității și cantității producției lemnoase la hectar, sunt acoperite sau chiar întrecute, prin câștigurile aduse de regie.

Paralel cu această anchetă de ordin științifico-economic, ar mai trebui să se facă o anchetă de ordin moral: să se caute a se stabili, dacă silvicultorii noștri de azi, intrați până'n gât în preocupări și în ocupații comerciale, mai au răgazul, minim, de a reflecta măcar, la lucruri mai apropiate de pregătirea și de menirea lor; dacă — pe nesimțite — nu-și înstrăinează sufletul de pădure, ca ființă etică, permanentă, transformându-se în simpli și rapaci comercianți de lemne. Este această anchetă poate cea mai interesantă, pentru că pădurile nu vor fi păstrate și nu vor continua a fi de folos societății umane, decât atâta timp, cât va exista un suflet de silvicultor.

Numai în situația și cu elementele statistice menționate, se poate judeca drept și competent regia noastră forestieră.

Altfel privim lucrurile pe o anumită latură, sub un anumit unghi și nu fără contingente cu unele credințe, sau înclinații personale.

Din cadrul restrâns, unde activăm, putem totuși să descriem că :

a) Guvernul actual nu repudiază, dar nu susține regia de Stat, susține însă, cu orice preț, ca principiu de guvernământ, cooperarea forestieră :

b) Că actuala conducere a Casei Pădurilor își împarte preferințele între regie și antrepriză ;

c) Că — la urmă urmelor — în lipsă de o politică economico-forestieră, bine definită, o stare de indiferență generală se manifestă în Corp.

Nu se mai poate face regie, când cele mai bune parchete sunt vândute Cooperativelor pe preț de estimație sau chiar cu reducere de 10% din acest preț, când întreaga posibilitate a multor păduri se vinde pe 10—15 ani la Cooperative, și mai ales nu se poate face regie fără bani, fără acel dorit fond de rulment.

Casa Pădurilor nu-și poate crea fondul de rulment, indispensabil regiei, atâta timp, cât va debursa bani, ce nu-i mai revin în casă, plătind transportul lemnului la domiciliul instituțiilor și autorităților și investind sume mari în exploatarea și industrializarea materialului, pe care apoi îl distribuie gratuit, în comptul creditelor de gratuități deschise de Guvern.

Ministerul de Finanțe ar trebui să restituie Casei Pădurilor tot capitalul, investit în transporturi, exploatare și industrializări de materiale date la autorități și gratuit.

Altfel regia se va clătina și C. Pădurilor nu va mai putea satisface asemenea nevoi sociale și de Stat.

In concluzie :

Regia de Stat s'a consacrat și trebuie menținută, pentru că :

- a) Tinde la naționalizarea comerțului și industriei lemnului ;
- b) Conduce la o gestiune mai clară și mai cinstită a produselor lemnoase, înlăturându-se intermediarii și diversele influențe din afară ;
- c) Mărește în bună parte veniturile Statului ;
- d) Tinde către o standardizare a produselor lemnoase, pe cari se pot obține prețuri mai bune ;
- e) Pune pe silvicultori în situația de a ști, cum să dirijeze cultura pădurilor, pentru a obține cele mai bune și cele mai căutate produse lemnoase ;
- f) Face din silvicultor un element cu însușiri mai complete, mai ager, mai activ, mai pătrunzător, mai aproape de viața socială și economică a Țării.

Pentru ca rezultatele regiei să fie cât se poate mai fericite, sunt de urmărit și de atins următoarele țeluri :

- a) Autonomia absolută a Casei Pădurilor, autonomie, pe care azi nu o oare, și pe care n'a avut-o nici atunci, când i se zicea autonomă. Fără această autonomie, sunt zadarnice toate bunele intenții ale conducerii Casei Pădurilor, care trebuie să fină piept zilnic

la avalanșa de influențe politice, pierzându-și timpul și frământându-și dragostea de muncă, ce s'ar cere pusă în slujba pădurilor ;

b) Creierea fondului de rulment, refăcut și mărit dela an la an :

c) Limitarea regiei la exploatarea materialului și scoaterea la marginea pădurii, de unde să se vândă prin licitație sau bună învoială.

Industrializarea în fabrici să fie o excepție; iar comerțul cu exteriorul să fie înlăturat. E prea mult pentru o administrație de Stat cu alte rosturi și cu atâtea lipsuri ;

d) Mărirea numărului de Ocoale și micșorarea suprafeței lor, pentruca Șeful de Ocol să aibă răgaz suficient și pentru cultura pădurilor, pe lângă exploatarea și comercializarea lemnului.

Cu alte cuvinte, să se înlesnească silvicultorului situația de a rămâne în primul rând cultivator de păduri și numai apoi comerciant de lemne :

e) Reducerea lucrărilor de birou, deziderat dorit de toți și de atâta vreme, fără să ne fi străduit pentru atingerea lui.

Paperaseria biurocratică este poate boala cea mai gravă, de care suferă administrația noastră și cu asemenea racilă nu se poate face treabă bună, nu se poate face regie.

Și totuși, biurocratismul se poate reduce :

— Printr'o dărză opunere de sus și până jos la tot ce este influență din afară, influență, care oprește sau abate, de pe drumul scurt, mersul normal al administrației, înmulțind și îngreuiind corespondența.

— Prin îndeplinirea serviciului nostru cu cinste, sinceritate și sărguință, ca să evităm suspiciunile, controlul permanent și insistențele organelor superioare.

Acestea și nu regulamentele sau formularele vor reduce biurocratismul și paperaseria și vor concura la bunele rezultate ale regiei noastre de Stat.

SCURTE CONSIDERAȚIUNI ASUPRA EXPLOATĂRII ÎN REGIE A PĂDURILOR STATULUI

de Ing. Gh. Chercea

Pădurile ocupă aproape $\frac{1}{4}$ din teritoriul țării noastre și satisfac, prin produsele lor, întreg consumul intern, dând în același timp

și însemnate excedente pentru export. Ca valoare, lemnul exportat deține locul al treilea după cereale și petrol, iar ca tonaj primul loc.

Din cele de mai sus rezultă, în mod evident, că pe drept pădurile au fost și sunt considerate ca un izvor de bogăție națională, pe care se sprijină Statul în criza de azi și în propășirea viitoare.

O înțeleaptă politică forestieră tinde să stabilească modalitatea, prin care să obțină din această avere națională maximum de utilitate, fără a se sacrifica însă interesul general celui particular și fără să se impieteze dreptul proprietarului de a dispune de avuțul său.

Statul cu cele 2.000.000 ha. păduri, pe care le posedă și care reprezintă $\frac{1}{3}$ din suprafața păduroasă a țării, a căutat, mai ales decând prin legea pentru administrarea pădurilor sale, de controlul celorlalte păduri — pe de o parte să fie pildă de gospodărie a acestui fel de avuție, iar pe de alta să inaugureze și să conducă politica națională a lemnului.

Prin legiuirile întocmite dela 1930 înainte s'au accentuat două idei, cari de fapt își găsiseră deja de multă vreme aplicare în gospodăria silvică a pădurilor statului și anume regia și autonomia.

Aceste noțiuni nu-s inovații de ultimul timp, ci amândouă fi-rești și tradiționale.

Studiind diversele modalități, cari au dominat exploatarea pădurilor și rezultatele lor, constatăm că din punct de vedere silvic, economic, financiar și social, regia se impune, pentru că se adaptează cu mai multă ușurință condițiilor speciale, în cari se realizează și se valorifică produsele pădurilor.

Regia s'a aplicat în tot timpul, de când există administrația silvică la pădurile Statului, ori care ar fi fost la un moment dat sistemul de valorificare. În vremuri grele însă, războaie, crize, ori cataclisme în păduri (incendii, atacuri de insecte, doborâturi de arborate pe suprafețe mari) regia a fost sistemul, care s'a aplicat aproape cu exclusivitate.

Dintre dispozițiile legale mai vechi, cari au prescris sistemul regiei trebuesc citate: „legea din 1894 pentru aplicarea regiei în câteva ocoale din Oltenia și Muntenia”, precum și „legea pentru exploatarea în regie a pădurilor Statului și vânzarea lemnelor de foc la autorități” din anul 1910.

Fosta Casa Pădurilor, în tot timpul funcționării ei, de 20 ani, a aplicat regia neîntrerupt și pe o scară din ce în ce mai mare.

Până la războiul din 1916—1918, exploatarea în regie erau destul de timide, iar conducerea și controlul lor erau încredințate în special agenților de control. Aceștia făceau personal inventarierea materialelor la pădure, plata lucrătorilor utilizați la fasonatul materialelor. Cât privește desfacerea materialelor se făcea cu multe formalități biurocratice: petiții, rapoarte, ordine, acte estimative, etc.

După războiu sistemul exploatărilor în regie a câștigat teren. Pacostea expropriării a imense suprafețe din păduri pentru constituire de izlazuri și urgența defrișărilor, a contribuit în mare parte la desvoltarea regiei.

De fapt, în această perioadă de timp, regia s'a limitat numai la exploatarea materialelor și vânzarea lor din păduri. Operația vânzării se făceau cu multă greutate, pentru că nu se renunța la sistemul vânzării pe baza competențelor fiecărui organ. Un șef de ocol de exemplu nu avea competența de vânzare decât până la 250 lei materiale de lucru ori construcție și doi decasteri lemne de foc.

Orice cantități mai mari se vindeau de organele superioare în speță de Administrația centrală, pentru că Regiunile silvice erau reduse, din punctul de vedere al competenței, la rolul unor biurouri de înregistrare.

Se pierdea astfel un timp prețios cu formularea rapoartelor, ordinelor, etc., și drept consecință, lemnele fasonate se depreciau, sau, întru cât se ridicau din parchete după 2—3 ani, prejudiciau reușita regenerărilor naturale.

Situația de mai sus s'a îmbunătățit într'o mare măsură, cu începere din anul 1924, când prin înființarea Direcțiilor regionale Silvice, s'a acordat acestor organe competențe mari; chiar ocoalele silvice au avut, cu începere dela acea dată, îndrumări și alte competențe.

Desigur însă că rutina n'a putut fi cu totul înlăturată, pentru că și în perioada de timp 1924—1930, s'a pus deosebită grijă pe competența de vânzare a organului silvic respectiv.

Adevărata extensiune a exploatărilor în regie s'a dat abia începând din anul 1930, când Administrația Pădurilor Statului a devenit autonomă și decând valorificarea pădurilor: prin acest sistem, a fost pus în fruntea oricăror preocupări.

Sistemul s'a impus, atât pentru motivul că exploatarea prin antrepriză nu mai asigura rentabilitatea, cât și pentru faptul că numai exploatarea în regie putea să asigure realizarea veniturilor, ce se așteptau dela păduri.

Am avut și avem încă greutăți mari, din cauza lipsei fondurilor de rulment și de investiții, și nu vom scăpa de ele, până ce nu le vom creia sau obține. Un lucru este cert: valorificarea pădurilor statului, prin exploatarea în regie a posibilităților anuale, constituie singurul sistem rentabil de valorificare.

În urma extensiunii exploatărilor în regie, am putut ca într'un termen relativ scurt :

1) Să punem în valoare masele forestiere, cari până aci nu produceau anual nici cheltuielile de pază, — construind căi ferate, jilipuri, drumuri etc.

2) Să transportăm mari cantități de materiale lemnoase, fie pe calea ferată, fie pe Dunăre cu șlepurile, la centrele de desfacere, unde lipsa lemnului de lucru și de foc este mare, și drept consecință să oprim specula neomenoasă a câtorva comercianți, în mâna cărora se afla comerțul de lemne.

3) Să utilizăm tinerele generații de ingineri silvici, conductori și brigadieri silvici, aceștia fiind la ora actuală conducătorii de fapt ai exploatărilor și industrializărilor.

4) Să construim fabrici pentru industrializarea materialelor de lucru: foioase și rășinoase.

5) Să utilizăm brațele de muncă ale populației rurale, și astfel să asigurăm prosperarea satelor românești.

6) Să naționalizăm într'o mare măsură valorificarea pădurilor țării. Desigur că în această direcție mai este încă mult de făcut.

Nu putem să ajungem însă la perfecționarea sistemului atât timp cât nu dispunem de fondurile de rulment și de investiții.

Din cauza lipsei acestor fonduri nu se pot face plățile lucrătorilor la timp, nu se pot efectua transporturile de materiale în sezonul verei, când locuitorii sunt liberi, când costul transportului, fie cu carele, fie cu calea ferată, sau pe Dunăre, este mai ieftin.

Din cauza lipsei fondurilor pentru investiții nu putem continua nici programul investițiilor: construcții de drumuri, căi ferate, fabrici, etc.

Datoria conducătorilor Administrației Caps este de a menține și chiar a extinde sistemul regiei, luptând pentru creierea și obținerea fondurilor necesare.

Rezultatele bune înregistrate, în special în epoca 1930—1936, fac imposibilă renunțarea la sistemul regiei.

NECESITATEA REGIILOR ÎN EXPLOATAREA PĂDURILOR STATULUI

de Ing. Matei Pandrea

Până la războiul din 1916—1918, aproape toate pădurile Statului erau exploatate prin antrepriză.

În timpul războiului, din cauza crizei de materiale lemnoase, s'a simțit nevoia de a se interveni în exploatarea cu regia.

După războiu, criza de materiale s'a menținut, astfel că regia a continuat paral cu antrepriza.

S'a făcut însă o regie mai ușoară pentru Casa Pădurilor, vânzându-se în majoritate, produsele pe unitate fasonată, la diverse autorități, pentru a se evita specula care, în timp de criză, nu are limite.

Regia și-a căpătat din ce în ce mai mult loc, până la 1930, când noua lege de organizare a Casei Pădurilor o consfințește pentru toate pădurilor sale.

Astăzi, când liberalismul este înlocuit prin intervenționismul Statului, care se manifestă în toate domeniile economice și când se cunosc avantajele regiei, ea nu mai poate fi înlocuită fără pierderi însemnate pentru cultura pădurilor și pentru bugetul Statului.

Necesitatea regiilor poate fi privită deci:

1. Din punct de vedere al rolului ce are în cultura pădurilor;
2. Din punct de vedere al rentabilității remuneratorii și influenței asupra bugetului;
3. Din punct de vedere social.

1. *Rolul regiilor în cultura pădurilor* este imens, căci se poate interveni cu eficacitate și la momentul oportun, în scopul regenerării, mai ales în cazul noilor amenajamente pe volum.

Lucrările se pot executa după toate prescripțiile științifice

pentru a se asigura o bună regenerare și creerea unor păduri de viitor.

Cine a văzut exploatările, cari se fac în Ocoalele Silvice: Țigănești, Gruiu, Căscioare, unde se aplică posibilitatea pe voium, iar în exploatare se aplică metodele cele mai corespunzătoare, pentru a se turbura cât mai puțin liniștea pădurii, așa încât, la finele exploatării, tot materialul este așezat pe linii, iar în timpul vânzării nu se mai introduc vehicule și vite în pădure, își dă seama că numai prin regie se puteau executa astfel de lucrări, cari au dat un rezultat atât de frumos pentru regenerările de stejar.

Regia a deslegat mâna șefului de ocol, căci prin ea, poate să-și aplice și să experimenteze metodele științifice în scopul unei cât mai prospere regenerări.

Imi amintesc că, acum câțiva ani, trecând printr'o pădure, împreună cu titularul Ocolului, un eminent camarad, constatăm amândoi, cu destulă durere, cum în locul stejarului se instalase carpinul.

Am dat ideea ca să încercăm imediat, a scoate în ochiuri acest arboret și a însămânța ghindă.

Rezultatele au fost admirabile.

Mă gândesc și azi că, dacă nu ar fi fost regia, nici eu nu aveam curajul, dar și șeful de ocol mi-ar fi răspuns: „Domnule Inspector, aceasta nu se poate face decât prin antrepriză, ținând o licitație publică etc.“.

Rezultatul era că lucrarea se amâna și rămânea în desuetudine.

2. Rentabilitatea regiilor și influența lor asupra bugetului:

Pentru a ne da seama de rentabilitatea regiilor, trebuie să luăm ca titlu de comparație antrepriza, care se practică actualmente paralel cu regiile.

Trebuie să se știe că multe din pădurile ce se exploatează în regie au fost mai întâi pe tabloul de licitații publice, astfel că prețul de estimare din actul de punere în valoare, stabilit pe baza prețului de pe piață, este verificat cu aceeași piață, prin aceste licitații.

Comparația trebuie făcută, plecând dela același act, care nu poate fi altul, decât actul de punere în valoare.

În acest scop, mă servesc de cifrele rezultate în anul expirat 1935—1936, la Direcția V-a Silvică București, după cum urmează:

Antrepriza:

În cursul anului 1935—1936, s'au vândut prin licitație publică, pădurile cari, valoric, însumează, după actele de punere în valoare, lei 15.294.000

Prin vânzarea la licitație, s'a obținut valoarea totală de lei 16.596.900

S'a realizat, în plus, deci lei 1.302.900
sau procentual, revine 8%.

Regia:

În acelaș timp, suma totală a actelor de punere în valoare, exploatate în regie, pe anul 1935—1936, este de lei 56.500.000 în care se includ și impozitele cca. 24%.

Prin vânzarea acestor materiale, au rezultat lei 114.200.000

Deci, un spor de lei 57.700.000

Din această sumă trebuie scăzute :

Cheltueli pentru tăiat și fasonat cca. lei 8.000.000

Cheltueli pentru transporturi și diverse cca. lei 28.000.000

Procentul capitalului întrebuințat, cum și cheltuelile generale lei 11.500.000

Total lei 47.500.000

care, scăzut din sporul rezultat la vânzare, reduce suma de mai sus la lei 10.200.000, ceea ce ar reprezenta beneficiul net al regiilor.

Procentual revine 18%.

Dacă repartizăm procentul de mai sus, nu la suma de 57.700.000 lei, cât reprezintă actele de punere în valoare, socotită cu renta de regie, ci la o valoare egală cu renta de antrepriză, deci redusă cu cca. 24%, procentul se ridică la 24%.

Comparația, deși făcută cu aproximație, este mai mult decât satisfăcătoare, deoarece antrepriza prezintă abia 8% beneficiu.

Nu trebuie să se uite că beneficiul regiei se manifestă și indirect asupra bugetului Statului, deoarece:

a) Deosebit de faptul că aprovizionarea autorităților este o datorie elementară de bun gospodar, de a se aproviziona pe el însuși, această aprovizionare, făcută cu ajutorul regiei, ferește Statul de a recunoaște și plăti beneficii atât antreprenorului exploatator de păduri, cât și furnisorului dela care s'ar aproviziona autoritățile.

Mai mult încă, Statul își aprovizionează, în mod corect autoritățile sale cu materiale, cari nu pot suferi critici din punct de vedere al calității și mai ales al cantității, fapt, ce se verifică prin aceea că, autoritățile au recunoscut supericritatea materialelor furnizate de C. A. P. S. și au redus, dela an la an, cantitățile cu cari se aprovizionau, din cauza economiilor ce le rezultau anual.

Imi voiu aminti întotdeauna de o constatare, pe care am făcut-o în timpul inspecției unui ocol, când, verificându-i executarea contractelor cu autoritățile, găsesc un contract, care se executase numai pe jumătate și anume, în loc de 100 vagoane, se predase numai 50 vagoane.

Intrebat, șeful ocolului îmi arată că, autoritatea în chestiune refuză a mai primi material, pe motiv că-i va fi suficientă cantitatea primită și că fiind personal la acea autoritate, șeful acelei unități, neînțelegând cum de nu se pot primi toate materialele trecute în contract, în iuțea s'a adresat șefului de ocol cam așa: „Domnule Șef, d-ta ai cântărit binele lemnele? Eu știu că, în magazia aceasta, întotdeauna au intrat 100 de vagoane“.

Abia după explicația șefului de ocol, că lemnele s au cântărit bine și că noi nu avem niciun interes să predăm mai mult sau mai puțin, și-a dat seama șeful acelei unități, că putea să se lipsească de întrebarea pe care o pusese.

b) Cunoscându-se piața și cheltuielile necesare exploatărilor, din experiența ce se face zilnic, inginerul silvic va putea întocmi estimățiuni cât mai reale și uniforme, ferind Statul de eventuale pagube, prin întocmiri de estimățiuni greșite.

c) Scutește Statul de a fi păgubit prin cartelarea antreprenorilor.

Cunosc regiuni, unde antreprenorii își împărțeau frățeste, înainte de licitație, pădurile, iar la licitație nu făceau altceva decât să se ajute unii pe alții.

d) Dar chiar faptul, că prin regie se poate interveni mai cu eficacitate în cultura pădurilor, este un avantaj pentru bugetul Statului, căci prin aceste lucrări culturale și regenerări executate la timp, vom avea păduri de viitor, cari vor da, pe lângă o producție mai mare și un material de calitate superioară, ceea ce va aduce un spor de venit în bugetele viitoare, atunci când se vor face exploatările.

e) Și, în fine, nu trebuie să se uite că nu toate pădurile se pot vinde prin antrepriză, ceea ce ar aduce ca urmare, amânarea tăierii posibilităților și micșorarea veniturilor.

3. Rolul regiilor din punct de vedere social, este de asemenea, destul de important căci :

a) Se formează un personal tehnic, cu experiență în toate ramurile ce țin de exploatarea în regie, cum sunt industrializările și comerțul lemnului.

Cunoscându-se uzanțele acestui comerț, atât pentru interior, cât și pentru exterior, inginerii silvici, cu cultura ce au, vor putea fi angajați cu mai mult folos și de Stat, dar și de întreprinderile particulare cari, până azi, nu au cunoscut rolul inginerului silvic decât într'o slabă măsură și aceasta numai pentru cultura pădurilor.

b) Se tinde la naționalizarea exploatărilor, industriei forestiere și comerțului lemnos, care se știe că, în deobște, au fost și sunt încă pe mâini străine, nu numai de meseria noastră, dar străine și de neamul nostru.

În timpul războiului, aproape toți conducătorii de exploatare și industrie forestiere, au servit în armatele inamice drept călăuze în luptele date contra noastră.

Nu trebuie să uităm că, dacă în corpul silvic nu am avut, până la războiu, străini, în schimb, în exploatare și mai ales în industria forestieră și comerțul exterior, nu am avut aproape nici un Român.

c) Odată cu această naționalizare, prin introducerea exploatărilor, se plasează din ce în ce mai mulți ingineri silvici cari vor fi mâine, elementele pregătite pentru conducerea destinului pădurilor țării românești.

d) În timp de războiu, regiile de azi vor putea aduce disponibilități însemnate de materiale, prezentând, în același timp, o unitate organizată pentru continuarea exploatărilor, fără a se distruge păduri întregi, așa cum s'a petrecut în războiul trecut.

În concluziune, regia se impune prin numeroase avantagii, dintre cari câteva s'au arătat mai sus.

Nu trebuie să uităm că regia are și un desavantaj și anume acela că cere un capital de exploatare care, în cele mai dese cazuri, întrece de 3—4 ori capitalul lemnos.

Regia noastră de azi, se execută cu multe greutăți și necazuri

pentru șeful de ocol, din cauza lipsei acestui capital, a legii contabilității publice și a diverselor ordine de constrângere din partea Ministerului de Finanțe, care nu s'a mulțumit că și-a pus un controlor financiar, dar cere ca cele mai multe acte să fie înaintate și aceluși Minister, pentru verificare.

Ispășim, astăzi, greșala ce s'a făcut în anul 1930, când nu s'a ținut seama că nu este de ajuns să se doteze Casa Pădurilor numai cu capitalul lemnos, — posibilitatea anuală a pădurilor — ci și cu capitalul numerar, capital care, raportat la regia de azi, nu trebuie să fie mai mic de cel puțin dublul rentei ce plătim anual Ministerului de Finanțe, adică cca. 600.000.000 lei, formând așa zisul fond de rulment, discutat de câțiva ani în toate conferințele pe cari le are Casa Pădurilor cu Direcțiunile Silvice.

SPRE REGIA CAT MAI INTENSA

de Ing. C. Emanoil

Se pare că nu toată lumea silvică este convinsă de necesitatea exploatării în regie a pădurilor de Stat. Mai sunt încă câțiva dintre ai noștri cari se bucură când pot să mai propună sau să aprobe o exploatare în antrepriză. Nu voim să aprofundăm explicația acestor convingeri și o atribuim, în general, tendinței de inerție care se găsește în construcția sufletească a celor mai mulți dintre noi. Vor vedea însă și aceștia, fiecare după puterea de înțelegere a timpurilor pe care le trăiește, că regia a ajuns pentru Casa Pădurilor o necesitate fără de care ea nu-și mai are rostul în treburile Statului. Și dacă din nevolnicia noastră actuala formă de administrare a pădurilor Statului nu se va putea menține, ea va lua ființă sub altă formă, dar cu aceleași sau cu majoritatea scopurilor actuale care sunt și vor rămâne o nevoie a Statului.

Atâta vreme cât bugetul țării nu va mai îngădui luxul din epoca de după război, credem că nu se va găsi nici un guvernant, cu simțul răspunderii, care să renunțe la avantajile pe care le aduc regiile publice, cu toate vicisitudinile constatate la punerea lor în practică.

Legea regiilor publice a venit în anul 1929/1930 ca o necesitate indicată de greutatea crizei economice actuale, care își are începutul în anii 1928/1929.

Cu toată acerba critică care s'a făcut acestor regii publice de

partidul liberal, în epoca opoziției, și cu toate asigurările date că le vor desființa atunci când vor avea conducerea Statului, s'a văzut însă că partidul liberal nu a făcut decât o schimbare de firmă și, într'o măsură restrânsă, de structură la câteva din aceste regii publice, dar le-a lăsat funcțiunea cu scopurile și rosturile ei.

Era o necesitate ușor de constatat peste care nu se putea trece de un partid serios de guvernământ.

Din moment ce această formă de comercializare a bunurilor publice a fost recunoscută ca o necesitate a Statului, chiar de partidul liberal, ale cărui principii economice au la bază societatea capitalistă, se înțelege că și mai ușor va fi adoptată de partidele politice cu o structură și mai de dreapta, cari ar putea să fie chemate să preia conducerea treburilor publice după partidul liberal. Aceste partide care au încadrat în programul lor de guvernare românizarea capitalului și muncii, din această țară, cu mijloace la nevoie chiar de mână forte, vor găsi cu siguranță realizarea integrală a principiilor lor în aplicarea regii directe la exploatarea bunurilor publice.

După recunoașterea și punerea acestor principii în cadrul legal, de partidele de guvernământ, rămâne în sarcina celor puși să le aplice ca să le adapteze de așa natură intereselor obștești, încât ele să poată fi corespunzătoare nevoilor pentru care au fost create.

Pentru ajungerea acestor scopuri Corpul Silvic, care deservește administrația pădurilor, nu are nevoie să depună o efortare prea mare. Educația profesională și pregătirea pe care o capătă și în școală și în executarea meserii, îi dau posibilitatea de a se încadra ușor în spiritul care trebuie să troneze la o breaslă cu clare obiective de naționalism. În adevăr, în exploatarea pădurilor nu urmărim, noi silvicultorii cel puțin, numai comercializarea pădurii actuale, dar și asigurarea regenerării aceleia pe care o vor folosi urmașii noștri, cari poate nu vor mai avea nici cărbunii și nici petrolul de astăzi.

Privind această chestiune și printr'o prismă mai subiectivă, vom constata că interesele obștești concordă cu interesele noastre de breaslă care cer utilizarea și posibilitatea de a hrăni pe toți aceia cari s'au dedicat acestei meserii. Si nu vom ajunge la acest scop dacă nu vom folosi exploatarea în regie în cea mai completă formă.

În fața acestor adevăruri verificate, nu găsim necesar să mai justificăm nevoia regiilor în pădurile Statului, aducând și alte argumente.

Voim însă să căutăm care este limita până la care să se întindă acest fel de lucrări. Să ne oprim la lemnul fasonat la tulpină, să-l ducem până la marginea pădurei sau să facem regia completă, transportând materialul până la gări, depozite și chiar domiciliu ?

Desigur că opiniile sunt împărțite și fiecare din noi găsește justificări pentru o formă sau alta.

Arătam la început că sunt între noi și susținători ai antreprizei. Nu le mai discutăm opinia pentru că este anacronică și din punct de vedere al silviculturii și al comercializării.

Ar rămâne, așa dar, în discuție regia până la marginea pădurii sau până la depozite, gări și domiciliu.

Părerea noastră este că regia, odată începută, trebuie dusă până la limita cea mai avansată posibilă. Și dacă ea nu poate să fie pusă în practică pe tot cuprinsul țării, trebuie aplicată acolo unde centrele populate sau cele lipsite de păduri o cer ca o necesitate și socială și economică. Depozitele din București și cele existente azi în exterior, cu activitate crescând dela an la an, o dovedesc cu prisosință.

Dacă ne-am opri cu regia la marginea pădurii am satisface este adevărat, o serie de nevoi de ordin cultural. Am asigura, astfel, o exploatare care, fiind făcută de silvicultori, ar satisface toate regulile silviculturale, garantând regenerarea și evitând stricăciunile pe care le-am avea de pe urma lipsei de atenție a unui exploatator particular. Dar cu aceasta credem că, dacă ne-am făcut datoria de silvicultori nu ne-am îndeplinit-o și pe aceia de buni Români, pentru că dela acest stadiu, dela marginea pădurii, materialul va intra în mâna intermediarilor care, se știe, nu vor fi decât într'o infimă măsură Români de origină etnică. Ca Români și ca silvicultori, prin excelență conservatori și naționaliști, suntem datori să înlăturăm această stare de lucruri pe care numai pe calea de licitație publică, care s'ar aplica pentru vânzarea lemnului strâns la marginea pădurii n'o putem face. Se știe că la o licitație publică are dreptul să se prezinte orice cetățean și în asemenea condițiuni se știe iarăși cari sunt cei mai tari, așa că iată-ne în imposibilitate de a face comercializarea materialului lemnos, fără ca să oferim o largă cotă de câștig unor intermediari care n'au contribuit la cultura, îngrijirea și exploatarea pădurilor nici sufletește și nici materialmente. De aceia neoprindându-ne cu regia numai la marginea pădurii și transportând

lemnul la depozite și domiciliu, acești intermediari, cari și în alte împrejurări sunt indezirabili, se înlătură în cea mai largă măsură.

Dar acesta nu este singurul avantaj pe care-l avem în cazul regii complete. Un număr apreciabil de lucrători, depozitari, pasnici, mici funcționari și chiar silvicultori, cari altfel ar îngroșa numărul celor fără de lucru, își găsesc utilizarea și posibilitatea de trai.

Apoi Administrația Statului cu marele său stoc de materiale. de foc și de lucru, de care dispune și pe care îl poate pune pe piață este în măsură să determine prețul acestor produse, încât specula poate să fie înlăturată. Cu lemnele pe care le aduce fie pe rampele gărilor, fie în depozitele de detaliu, Casa Pădurilor îndeplinește un important rol în ajutorarea populației nevoiașe, căreia îi poate vinde lemnul la cel mai potrivit preț și funcționării căreia îi furnizează combustibilul necesar cu plata în rate.

Personalul silvic având posibilitatea de a face toate aceste furnizări este în măsură să fie la curent cu felul cum variază prețurile pieții și poate astfel să facă estimarea lemnului în pădure la cea mai justă valoare.

Socotim comercializarea materialului lemnos ca făcând parte integrantă din exploatare. iar comercializarea la domiciliu sau până la vânzarea în detaliu forma cea mai completă a exploatării.

Dealtfel experiența făcută până acum, în cei 7—8 ani de regie destul de intensă, verifică susținerile noastre și credem că dacă sumele necesare exploatării ar fi putut să fie puse la dispoziția Casei Pădurilor, am fi avut astăzi aproape exclusivitatea exploatărilor în regie, cu tot asaltul pe care îl dau cei ce se ascund în spatele cooperativei din ce în ce mai camuflate.

Una din criticele ce se fac regiilor împinse până la transportul la domiciliu este că se scoate inginerul silvic din preocupările sale de specialitate și se însărcinează cu lucrări care nu cadrează cu situația socială pe care i-o dă pregătirea lui intelectuală.

Nu vom combate această prejudecată. Credem că este suficient dacă socotim că munca cinstită, nu înjosește pe om și că în fața oamenilor de onoare și dreaptă judecată un hamal cinstit valorează mai mult decât un Ministru incorect.

În fine, nevoia aprovizionării instituțiilor de Stat vine ca un ultim argument, cu caracter de imperativ, care ne impune regie până la transportul la domiciliu. Cum la această formă de aprovizionare

a instituțiilor nu se va putea renunța, credem că lucrările nu vor putea fi limitate la strictul necesar autorităților și în mod normal acestea vor atrage amplificarea exploatărilor, pentru ca, în cele din urmă, să ajungă la starea de regie cât mai intensă pe care noi o socotim cea mai indicată pentru ad-ția pădurilor de Stat.

EXPLOATARILE IN REGIE ȘI COOPERAȚIA

de Ing. Gh. I. Ionescu

Extinderea din ultimii ani a *valorificării în regie* a domeniului forestier public, a dovedit că pe această cale se asigură nu numai o rentabilitate superioară antreprizei, dar se aduce o serie de alte avantaje pentru Stat și economia națională. Chestiunea superiorității „regiei” față de „antrepriză” fiind astăzi — după părerea noastră — complet elucidată, ne mulțumim să cităm din „Expunerea de motive” a bugetului actual, semnată de D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor constatarea că explicația sporului crescând al veniturilor dela 1930 la 1935/36 „se datorește regiei, a cărei intensificare s'a accentuat continu și de fiecare an”.

Mai departe, la pag. 4, se consemnă un fapt de o fundamentală importanță pentru gospodărirea forestieră și anume că simultan s'a continuat să se dea „«o deosebită grijă culturii pădurilor, măbind dela an la an suprafața împădurită» și intensificând „toate lucrările necesare ameliorării arboretelor”.

Cu toate aceste recunoașteri oficiale, legiuirile și dispozițiunile survenite după 1934 — tind — în mod indirect — să reducă cadrul *regiei*, aplicat ca sistem de valorificare a pădurilor Statului.

Numeroasele case, *regii publice și officii* înființate în baza legii pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice din 16 Martie 1929, din considerațiuni fără motivare logică și fără a avea la bază vre-un plan de ansamblu¹⁾, au compromis intențiunile legiuitorului și au condus la relaxarea „controlului administrativ”, la „anarhizarea financiară a anora

---

1) Dr. R. André Thomas: La question des offices publics et autonomes et les principes de la législation financière. (Pg. 7).

din aceste regii, etc" 2), precum și la abandonarea regulii clasice a universalității bugetare" 3).

Necesitatea remedierii acestei situațiuni, atât de primejdioasă pentru economia și finanțele Statului, a condus la legea regiilor autonome din 1934 care, deși a păstrat Casei Pădurilor Statului caracterul de administrație comercială, a avut și va avea repercusiuni asupra regiei, pedeoparte reducându-i participarea la volumul exploatat, pe de altă parte limitându-i câmpul de activitate ce se desfășoară între pădure și locul de consum.

Ca o primă susținere a afirmațiunii de mai sus, relevăm că art. 10 din legea din 1934, care prevede alcătuirea unui regulament destinat a asigura tocmai specificul oricărei administrații comerciale: *inițiativa și mobilitatea*, nu a găsit nici astăzi aplicare, Caps continuând a fi supus în ce privește actele sale comerciale, formalismului greoi din legea contabilității.

Dar legea privitoare la regiile autonome din 1934 a adus nu numai modificarea formală a modalităților de valorizarea bunurilor și serviciilor publice, ci marchează și o schimbare a concepției economice a guvernului: bunurile Statului încetează de a mai fi privite prin prisma rentabilității; *ele sunt investite cu o funcție social-economică*.

Astfel, pădurile Statului prin legea pentru organizarea coope-rației 4), sunt chemate să contribuie îndeaproape la *resurecția coo-peratismului român* în general și a celui forestier în special.

Controversele în jurul acestei legi și asupra consecințelor ei asupra economiei forestiere sunt multe, dar depășind cadrul articolu-lui nostru vom consemna numai că *exploatările în regie vor ceda terenul mișcării cooperatiste*.

Trecând peste greșelile prezentului, trebuie să ne convingem cu un ceas mai de vreme, că naționalizarea economiei lemenului ro-mânesc nu poate veni decât prin cooperatie. Este, deasemenea, sin-gura cale de a ridica din sărăcie și a chema la viață păturile largi ale neamului. Ne revine datoria, însă, de a canaliza pe drumul ade-

2) Expunerea de motive a legii privitoare la regiile autonome (pag. 14).

3) Dr. R. André Thomas: Op. cit. (pag. 11).

4) Monitorul Oficial No. 82, partea I, din 6 Aprilie 1935.

vărat această mișcare, dându-i dintre noi pe adevărații și calificații conducători de cooperative forestiere.

Inițierea recentă a *Ministerului Cooperăției*⁵⁾, care socotim că va fi în curând ratificată de parlament, ne îndrituiește a afirma că acțiunea cooperatistă, prin perspectivele ce i se deschid și prin caracterul ei democratic și național, are toți sortii de durată și izbândă. Credem, de asemenea, că pădurile Statului destinate a servi de suport cooperăției forestiere, vor fi înglobate nu prea târziu în Ministerul Cooperăției.

În fața acestor perspective, *apreciem că se poate susține că, în viitor, situația exploatărilor în regie este în funcție de progresele pe care le va înregistra cooperația română.*

PREGATIREA PERSONALULUI PENTRU REGIE

de Ing. D. A. Sburan

Citind titlul de mai sus, mulți se vor întreba, și cu drept cuvânt: Cum, actualul personal al Casei Pădurilor nu e pregătit pentru exploatările în regie? După ce, timp de aproape șase ani, a condus cu atât de frumoase rezultate și în împrejurările vitrege cunoscute, exploatări de pădure, instalații de transport, fabrici de cherestea, depozite de desfacere, etc., mai poate fi vorba de o lipsă de pregătire a lui?

Desigur, personalul care dirijează acum exploatările în regie dela pădurile Statului este în majoritatea lui bine pregătit și și-a însușit cu o admirabilă râvnă, multe din tainele valorificării lemnului. Dar nu de el vrem să ne ocupăm. Ci de oamenii de mâine, de cei ce-și vor începe cariera luptând să scoată din văgăunile munților și din dinții fierăstraiei venituri mai mari pentru ad-ția pădurilor Statului.

E vorba deci de tinerii ingineri, conductori și brigadieri silvici, cari părăsesc băncile școlii cu multe și variate cunoștințe de specialitate, dar sunt lipsiți de siguranță în execuția însărcinărilor primite. Pe aceasta numai practica îndelungată și supravegherea atentă a conducătorilor, le-o poate da.

---

5) Idem, Nr. 203 din 1 Sept. 1936.

Școala dă, viitorului inginer silvic, aproape întregul complex de cunoștințe, de care are nevoie în practică. Iar cei ce văd în instrucțiunea de elev a acestuia doar pregătirea teoretică, să examineze mai deaproape, însăși factura științelor tehnice. Ele nu fac decât să redea, într'o expunere logică, cunoștințe culese din practică și verificate în lumina experienței de laborator și a gândirii științifice. Apoi toate cursurile ce se predau în școlile tehnice își culeg materialul pentru aplicații, din viața practică. În fine prin lucrările practice și de laborator, prin proiectele și excursiunile ce se fac în timpul anilor de studii se caută să se așeze cunoștințele teoretice, dobândite la cursuri, pe un solid fundament de realități.

Se vor găsi mulți, dintre cei mai vechi în Corpul nostru silvic, cari pot obiecta, că pe vremuri nu au primit în școală toate noțiunile de care aveau nevoie în practică și că au fost nevoiți adesea să-și întregescă singuri instrucția de specialitate, mai ales în ce privește exploatarea de păduri, construcția și exploatarea instalațiilor de transport, a fabricilor, comerțul lemnului, etc. Invățământul silvic superior a progresat mult în ultima vreme: trebuie să recunoaștem, că mai ales dela trecerea la Școala Politehnică, viitorii ingineri silvici primesc, an de an, o instrucțiune tehnică, de specialitate, din ce în ce mai temeinică; iar cei ce au trecut pe băncile acestei școale în ultimii ani, pot mărturisi, că rare au fost cazurile, când cu pregătirea ce au primit-o, s'au găsit absolut dezarmați în fața problemelor întâlnite în practica de toate zilele.

E adevărat, numărul mare al cursurilor, pe care viitorul inginer silvic trebuie să le audieze în timp relativ scurt, îl pun adesea în imposibilitate să aprofundeze în măsură egală toate disciplinele necesare viitoarei sale cariere.

Ținând seama, că pregătirea de specialitate a inginerului silvic se desfășoară pe două planuri, având fiecare un fundament deosebit, s'a căutat în ultima vreme, în unele școli din Apus (de ex. la Viena), să se facă o specializare încă de pe băncile școlii: de ex. pentru viitorii ingineri silvici destinați lucrărilor silvice (amenajament, silvicultură, etc.) de o parte și pentru cei destinați exploatărilor, fabricilor de cherestea, etc. de altă parte. Experiența făcută a arătat că o asemenea scindare este păgubitoare pentru pregătirea de specialitate a silvicultorului, care trebuie să formeze un tot, indivizibil.

Rămâne deci în seama ad-ților silvice, ca din elementele ce

ies din școli. să-și pregătească mai departe personalul de care au nevoie pentru diversele lor ramuri de activitate.

Dar, ca să revenim la exploatările în regie, cum ar trebui să se procedeze la recrutarea și instruirea specială a personalului necesar?

Mai întâi, alegerea elementelor: Nu orice absolvent al unei școale superioare, medii și inferioare silvice are aptitudini pentru lucrările de regie. Pentru asemenea lucrări se cer oameni de caracter, abili, autoritari, îndrăsneți, buni organizatori, dotați cu o mare putere de rezistență fizică și morală și se înțelege, cu temeinice cunoștințe de specialitate, cel puțin în ramurile ce vin în directă atingere cu exploatările.

Se aleg astăzi acești oameni după asemenea criterii? Hotărît nu! Se angajează și se întrebuințează pentru regii, ingineri, conductori și brigadieri luați la întâmplare, după necesitățile de personal și disponibilitățile financiare. De multe ori se repartizează la regii, prin stăruințe sau recomandații, persoane absolut necalificate și lipsite de aptitudini fizice și sufletești potrivite.

Viața conducătorului de lucrări în regie, în special de exploatare la pădure este foarte aspră. Departe de lume, lipsit de cel mai elementar confort, insuficient salariat și adesea fără fonduri bănești la timp alocate, inginerul silvic, abia ieșit de pe băncile școalei, duce adesea pe umerii săi slabi, greutatea cea mai de seamă a regiilor. În asemenea împrejurări, nu vor putea face față dificultăților, decât cei cu aptitudinile mai sus menționate.

O primă condițiune pentru reușita regiilor de mâine este deci alegerea personalului indicat să le conducă.

O a doua condițiune este buna lui pregătire practică prealabilă. Pentru personalul destinat conducerii ocoalelor de câmpie și deal, unde din exploatarea pădurilor rezultă numai lemn de lucru brut și lemn de foc, e suficient ca tinerii absolvenți ai școalei să fie atașați ca ajutoare ale șefilor de ocoale. Se vor alege pentru aceasta ocoale cu lucrări mai multe și variate și conduse de persoane competente, ele însăși cu îndelungată practică în exploatările în regie.

Pentru exploatările de munte, unde pentru scoaterea și transportul lemnului se folosesc instalații de transport numeroase și variate, iar pentru fasonarea și vânzarea lemnului se exploatează fabrici de cherestea, depozite de vânzare, etc., pregătirea practică a

viitorului conducător de regie e mai dificilă și de mai lungă durată. Trebuie alese, în acest scop, acele ocoale sau centre de exploatare, cari au o bună organizație și conducere a lucrărilor și sunt dotate cu cât mai multe din instalațiile, dispozitivele și atelierele, cu care tânărul inginer trebuie să se familiarizeze. O specializare după principalele ramuri de activitate ale regiei: exploatare la pădure, transporturi, fabricație, etc., nu e necesară, ci din contră ar crea personal unilateral, greu de manipulat și mai ales de utilizat, cu înaintarea în grad. Un stagiu de câteva luni, la fiecare din aceste componente ale exploatareii este însă absolut necesar, în acest timp tânărul practicant trebuind să fie permanent supravegheat și sfătuit.

Conferințe locale sau regionale, la intervale mai mari de timp, ținute de foștii șefi de exploatare sau de fabrici, ar întregi armonios pregătirea lor practică.

Numai după terminarea pregătirii lor practice de ansamblu, ar trebui să se dea apoi acestor ingineri atribuțiuni precise în cadrul regiilor.

Dar, se va obiecta, în cuprinsul larg al țării, condițiile locale pot influența considerabil asupra cunoștințelor, ce se pot învăța din practica la exploatare. Negreșit, un inginer pregătit în Maramureș sau Ardeal, nu va fi cu folos utilizat la exploatare în Oltenia, bunăoară. Procedeele și metodele de lucru diferă totuși destul de puțin, în domeniul nostru de activitate și o unificare a lor, prin transferări de personal nu poate fi decât de dorit. Dealtfel către această unificare și adoptare a metodelor celor mai potrivite, tind aproape toate exploatarele mari de păduri, mai ales grație faptului că utilizează lucrători provenind din regiunile cele mai diferite ale țării.

Ideal ar fi dacă, în cuprinsul fiecărei Direcții regionale, ar exista cel puțin câte un astfel de centru de exploatare, unde să se poată trimite pentru practică, personalul destinat regiilor în viitor. Și cu excepția Dobrogei și a Basarabiei, acest lucru este cu putință, chiar în condițiile de organizare de azi ale regiilor.

Cele spuse privitor la pregătirea inginerilor silvic, se pot repeta și pentru pregătirea conductorilor și brigadierilor destinați regiilor, bineînțeles cu adaptările reclamate de pregătirea lor din școală și utilizarea ce li se va da.

Intr'o epocă de raționalizare, de îndrumare și pregătire profesională bazată pe psihotehnică, noi nu mai putem alege personalul

de regii la întâmplare. Trebuie să ținem pas cu timpul, căutând să asigurăm acestei importante ramuri de activitate a carierei noastre de ingineri silvici, oamenii competenți și hotărâți, care să conducă exploatarea în regie la strălucitele rezultate, către care râvnim.

Problèmes à l'ordre du jour:

L'exploitation des forêts en régie d'Etat.

Waldnutzung in eigener Regie des Staates.

C'est l'exploitation de la forêt en régie qui a été cette fois mise à l'ordre du jour.

Les auteurs des articles publiés dans ce numéro sont tous d'accord sur les avantages que présente pour l'Etat l'exploitation de ses forêts en régie. En voilà quelques uns: assure un meilleur revenu, permet de nationaliser l'exploitation, le commerce et l'industrie du bois, se met d'accord avec les besoins de la culture de la forêt.

Quant à la limite jusqu'à la quelle la regie peut être pousser, deux des six auteurs seulement se prononcent :

un (Mr. Caragea) qui croit que la régie doit être arrêtée à la lisière de la forêt ;

l'autre (Mr. Emanoil) qui contrairement, croit qu'elle doit être poussée jusqu'à la limite la plus avancée possible.

Il faut noter aussi l'opinion de Mr. Ionesco qui, sans nier les avantages de la régie sur l'entreprise, croit que la régie cédera avec le temps sa place à la coopération qui doit nationaliser l'économie du bois roumain.

Une autre question, qui a suscité l'intérêt de tous, est la nécessité de la création du fond de roulement sans quoi la régie n'est pas possible.

Enfin, l'auteur du dernier article montre la nécessité que le personnel destiné aux travaux de régie soit choisi d'après certaines aptitudes.

În numărul pe luna Decembrie al Revistei Pădurilor, la capitolul «Problemele zilei» se vor discuta «Problemele cooperației forestiere».

Aspectele acestor probleme sunt foarte variate. Se pot trata bunăoară următoarele chestiuni: conducerea cooperativelor, competența tehnică și financiară a acestora; posibilitatea coexistenței, eventual a colaborării, între regia de Stat și cooperative; problema culturii și regenerării pădurilor în cadrul exploatărilor prin cooperative, etc.

Domnii care doresc să contribuie la clarificarea acestor interesante probleme, ale gospodăriei silvice românești, sunt rugați să ne trimită articolele din vreme spre a nu întârzia apariția Revistei.

C R O N I C A

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE SILVICULTURĂ DELA BUDAPESTA.

1. *Istoric.* Primul congres internațional de silvicultură a avut loc, după cum se știe, în 1926 la Roma. Grija convocării unei noi reuniuni de acest fel a fost încredințată de acel congres, Institutului internațional de agricultură din Roma. Acesta, la rândul său, a solicitat guvernul regal al Ungariei să preia asupra sa sarcina convocării celui de-al doilea congres, la împlinirea a zece ani dela întrunirea celui dintâi. Aceasta este origina congresului internațional de silvicultură, ce a avut loc între 10—14 Septembrie la Budapesta.

Scopul acestor congrese este de a menține, printr'o colaborare internațională, un anume echilibru între producția și consumația lemnului și de a trata probleme referitoare la producțiunea, industria și comerțul lemnului. Chestiunile puse la ordinea zilei în congresul dela Budapesta se refereau la statistica și politica forestieră, la legislația, învățământul și cercetările cu caracter silvic, la industrie și comerț, la tehnologie, la cultura și regenerarea pădurilor, la ameliorarea pădurilor degradate și reimpădurirea terenurilor neproductive, în fine, la relațiile dintre pădure și celelalte ramuri de cultură și producție.

2. *Organizația* acestui congres a fost încredințată unui comitet central, compus din exponenții economiei, învățământului și administrației silvice maghiare, sub președinția d-lui Baron *Clement Waldbott*, președintele societății forestiere maghiare și mare proprietar agricol. Sediul acestui comitet era la Ministerul de Agricultură din Budapesta.

Pentru a ușura sarcina comitetului central, s'au constituit în diversele țări aderente, comitete naționale de propagandă, cari aveau îndatorirea de a lua adeziuni, de a încasa cotizații și de a le transmite comitetului central. Aceste comitete au îngrijit de asemenea, ca diversele comunicări și referate, destinate congresului, să fie transmise în timp util comitetului central, spre a fi imprimate.

Organismul director al Congresului a fost comitetul central de organizație, compus din președintele comitetului central maghiar și din reprezentanții diverselor țări participante. Acesta a desemnat persoanele raportorilor principali ai diverselor secțiuni și a întocmit programul dezbaterilor.

3. Ca membri ordinari ai congresului au fost clasificați: a) trimișii oficiali ai guvernelor, b) reprezentanții Institutului Internațional de Agricul-

tură din Roma și ai tuturor instituțiilor ungare și străine, ce se ocupă cu chestiuni de silvicultură și c) toate persoanele înscrise de către comitetele naționale de propagandă, ca participanți la congres cu titlu de membri ordinari. Membrii familiilor și invitații participanților cu orice titlu, au fost admiși ca membri extraordinari.

Dreptul de a participa la ședințele congresului și de a vota îl aveau numai membrii ordinari; iar dreptul de a participa la excursii și recepții a fost acordat tuturor membrilor.

E interesant să se știe, că la acest congres au participat membri veniți din 36 țări și colonii. După o listă provizorie a celor înscrși rezultă că s'au anunțat următorii participanți:

Din Anglia 8 membri ordinari și 4 extraordinari; Coloniile engleze 6; Argentina 2; Austria 29+2; Belgia 1; Bulgaria 1+1; Brazilia 1; Chili 1+1; Danemarca 6+2; Estonia 1; Finlanda 15+6; Franța 4+4; Coloniile franceze 2+2; Germania 14+1; Italia 13+5; Coloniile italiene 2; Letonia 5; Lituania 2; Luxemburg 1+1; Norvegia 1; Olanda 7+4; Polonia 31+14; România 32+14; Statele Unite 14+5; Suedia 1; Elveția 12+3; Cehoslovacia 23+3; Turcia 1; Jugoslavia 10+8; Ungaria 260.

Din cifrele de mai sus se vede, că după țara de gazdă, n-rul cel mai mare de participanți l-au dat România, Polonia și Austria.

Din România au participat: ca delegați oficiali, d-nii Prof. Drăcea, Prof. Stinghe, H. Lazăr, C. Marinescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, I. Dumitrescu (Coop.), D. Sburlan și V. Dinu; iar neoficiali, d-nii Șterba, Antonescu G., Podeanu și Zontag de la Caps, d-nii Schorscher, Boeru, Drăgan, Grecu M. și Munteanu, de la Regimul Silvic, d-l Sabău de la ICEF; d-nii Ferdian și Pall de la Reșița, d-l Gârbu de la Fondul bisericesc Cernăuți; d-l Moarcăș de la Municipiul Brașov; d-l Zegreanu de la Fondul Năsăud și d-nii Bornuz și Fotoc de la Fondul Caransebeș; în fine d-nii H. Manole, Klötzer și Sigmund. Au mai participat d-nele: Drăcea, Ferdian, Klötzel, Moarcăș, Munteanu, Pall, Schorscher, Zegreanu și Zontag.

Din celelalte țări au luat parte aproape toate personalitățile de seamă ale științei și administrației forestiere. Erau acolo rectori, decani și profesori ai instituțiilor superioare de învățământ silvic, directori generali ai serviciilor forestiere și șefi ai administrațiilor silvice de Stat și particulare din cele 36 țări participante. În darea de seamă a lucrărilor congresului se pot întâlni numele multora din cele mai eminente personalități silvice din Apus.

Numai din Rusia Sovietică, Grecia, Spania, Portugalia și Japonia n'a participat nimeni; iar din Franța și Suedia prea puțini.

În sfârșit, ca să închei aceste considerațiuni, țin să remarc, că țara noastră a fost onorată, ca și celelalte țări, cu câteva locuri de frunte în conducerea debaterilor congresului. D-l Prof. Drăcea a prezidat lucrările secției a VII (Torrenti, restaurări). D-l Grozescu a fost delegat să redacteze motiunea aceleiași secții, iar semnatarul acestor rânduri a fost raportor suplănt la Secția a IV-a. Camarazii din România au prezentat 12 importante comunicări în 5 secțiuni și anume: d-nii Nicolau-Bărlad 3 comunicări, Sabău 2, Drămbă 1, Antonescu G. 1, Dinu 1, Demetrescu Ilie 1, Zegreanu 1, Gârbu 1 și Sburlan 1.

4. *Aspecte și considerațiuni asupra organizării congresului.* Cu toate micile neplăceri personale, pe care oricine călătorește în străinătate le întâmpină, trebuie să recunoaștem, că organizarea acestui congres a fost foarte bună. Vecinii noștri s'au întrecut în a-i da o cât mai mare strălucire și a capta astfel bună-voinți și aprecieri măgulitoare din rândurile participanților originari din marile țări ale lumii. Și trebuie să spunem, că au reușit să impresioneze, prin măreția capitalei lor, Budapesta, prin distincțiunea personalităților ce au condus lucrările și prin amabilitatea arătată în special participanților din țările mari.

Înaltul patronaj al A. S. Regentul Horthy, interesul arătat de guvern și sacrificiile făcute de asociațiile forestiere ale Ungariei, ne-au dat o adevărată lecție de modul cum se organizează un congres internațional, merit să aibă și astfel de răsunete în inimile participanților. Fiindcă nu trebuie să se uite, că în spatele acestor splendide manifestații de curtoazie și civilizație se făcea propagandă pentru... revizionism! Și cu toate eforturile, ce se depuneau, de a se masca aceste intenții și de a li se sugera oaspeților doar ca simple deducții logice, ele au răbufnit adesea, măhnindu-se și jignindu-ne mai ales pe noi Români, cei mai direct vizați.

Deși în consfăturile preliminare se stabilise, să nu se facă în congres politică de niciun fel, un anumit pasaj din discursul Contelui Teleki putea lipsi, fără a strica întru nimic cavalerismului maghiar, atât de laudat. Fiindcă și fără de acesta, am respirat din adânc atmosfera ostilă nouă, în piața Trianon, la Parlament și în alte părți.

Deaceia, cred că au fost mulți, cari au regretat, că nu s'a dat mandat unei țări neutrale să organizeze congresul; mai ales că Ungaria avea de arătat multe lucruri interesante, dar puține păduri.

Piața palatului și sălile Academiei de științe maghiare, pe cheiul Dunării, unde au avut loc lucrările congresului, au fost ornate, pe toată durata acestuia, cu drapelul unghurești și cu mici stindarde ale celor peste 30 țări participante. Incinta clădirii era ocupată cu biurouri de informațiuni, de servicii bancare și de voiaj și de câteva oficii de propagandă turistică și națională unghurească. Se vindeau broșuri și c. p. ilustrate, hărți revizioniste și jurnale din toată lumea, cu excepția țării noastre și a prietenilor din Mica Antantă. Dealtfel lipsa gazetelor noastre se remarcă în tot orașul, având caracter de interdicție (comparați chioșcurile noastre, pline de ziare maghiare!). Sala festivă a Academiei este impunătoare prin picturi murale din istoria Ungariei, prin coloane de marmoră și vitralii. Avea însă o slabă rezonanță, din care cauză nu se auzea decât până la jumătatea sălii.

În ziua deschiderii congresului ea a fost populată cu tot ce Ungaria avea mai strălucit: guvern, armată, nobilime, înalți funcționari. Participarea A. S. Regentului și a guvernului s'a refrânt și asupra congresului, care a făcut obiectul atențiunii frumosului craș care e Budapesta.

Nu s'ar putea reda aci mai complet modul cum a decurs congresul, decât descriind lucrările din diversele secțiuni, expunând comunicările ce s'au făcut și arătând excursiile organizate. Ceea ce și facem. Expunerea ce urmează s'a făcut utilizând «Buletinele zilnice» ale Congresului, ce apăreau în fiecare dimineață în limba franceză și în care se redau în rezumat discuțiunile din secțiuni, din ziua

precedentă. Țin să remarc și cu această ocazie, că publicațiunile ocazionale editate de conducătorii congresului au apărut totdeauna la timp, înlesnind mult desbaterile și rezoluțiunile. Fiecare membru al Congresului a primit, în ziua festivă, un plic mare conținând regulamentele congresului și o serie de alte 9 plicuri în care se aflau broșuri cu comunicările tipărite și prezentate spre desbatere în cele 9 secțiuni.

Cu scop de propagandă s'au mai împărțit gratuit participanților și alte publicațiuni, între cari una, luxos tipărită, «Histoire et situation actuelle de la sylviculture hongroise» datorită D-lui Prof. Fr. Lesenyi; ea va forma obiectul unei recenzii în «Revista pădurilor».

Și alte țări, ca Germania și Italia au împărțit printre congresiști publicațiuni de propagandă, deși conform regulamentului nu trebuia să se facă politică și operă de prozelitism.

Limbile oficiale ale desbaterilor au fost, conform regulamentului, franceza și ungara. Totuși în discuțiuni s'a folosit mult și l. germană, uneori și cea engleză. Traducători special angajați, traduceau la nevoie conținutul comunicărilor și în alte limbi, chiar în ședință, pentru ca membrii congresului să fie deplin lămurii.

Urmărind expunerile diversilor vorbitori și truda ce mulți o puneau, spre a se exprima într'o altă limbă decât cea maternă, te copleșea regretul că nu există o limbă internațională unică. Iar noi, cei din statele mici, invidiam pe colegii noștri din Franța ori Germania, cari puteau vorbi și aici, limba lor de acasă!

5. *Ședințele și desbaterile congresului.* a) *Ședința de deschidere* a avut loc Joi 10 Sept. ora 16 dim. în sala festivă a Academiei de Știință, pe cheiul Dunării, în prezența A. S. Regentului Horthy.

Baronul Clement Waldbott, mare proprietar de păduri în Ungaria și președinte al Comitetului de organizare pronunță discursul inaugural, salutând adunarea în numele comitetului și al silvicultorilor maghiari. Adresându-se apoi A. S. Regentului, îi mulțumește pentru că a acceptat patronajul acestui congres și pentru că a binevoit a lua parte la ședința de deschidere. Deasemenea mulțumește Președintelui Institutului Internațional de Agricultură de la Roma, Baronul Acerbo, fiindcă a dat mandat Ungariei de a organiza cel de al II-lea congres internațional de silvicultură la Budapesta, primul având loc — după cum am spus — la Roma, în 1926. În fine exprimă mulțumiri d-lor Gömbös, președinte cons. de miniștri și D-lui C. Daranyi, ministrul Agriculturii, pentru sprijinul acordat în organizarea congresului. Deasemenea A. S. R. Arhiduceful Iosef, președintele Academiei de științe maghiare care a pus la dispoziția congresului, sălile acestei înalte instituțiuni. După aceea, adresează salutul său personalităților de seamă, din întreaga lume, foști miniștri, directori ai serviciilor și instituțiilor de cultură silvică și marilor proprietari de păduri, cari au înfruntat greutatea călătoriei, spre a participa la această înălțătoare adunare a slujitorilor pădurii. D-sa termină, exprimându-și nădejdea, că oaspeții se vor simți cât mai bine în Budapesta și că vor căuta să cunoască ceva și din viața maghiarilor.

În cuvântul după aceea D-l Agostini, comandantul miliției naționale forestiere a Italiei și Vice-președinte al Comitetului de organizare, care propune

următorul birou al congresului: Președinte Baronul *Waldbott* (Ungaria), co-președinți *Cajander* (Finlanda) și *Acerbo* (Italia); Vicepreședinți v. *Keudell* (Germania), *Silcox* (St. Unite); *Chaplain* (Franța) și Sir *R. L. Robinson* (Anglia); Secretari generali: *Iringi* și *Luncz* (Ungaria); administratori: *Roth* și *Siegescu* (Ungaria); secretari: *Oudemans* (Olanda), *Baranac* (Jugoslavia), *Jelacici* și *Worschitz* (Ungaria).

D-l Baron *Waldbott*, luând președinția adunării, arată scopurile acestui congres și crede că e cazul să se creeze un Institut internațional permanent de Silvicultură, după modelul celor deja existente pentru agricultură și cărbune carburant, care să se preocupe de problemele mari ale silviculturii (în special de statistica producției și consumației) și care să aducă la îndeplinire dezideratele congreselor internaționale silvice.

Ia cuvântul după aceea D-l *Kalman de Daranyi*, ministrul Agriculturii și Președinte ad-interim al Consiliului, care mulțumește A. S. Regentului pentru participare, și arată satisfacția pe care o simte mica țară, care este acum Ungaria, de a fi putut organiza și găzdui congresul internațional de silvicultură. Ungaria s'a preocupat de reglementări forestiere din sec. XVI-lea și posedă un învățământ superior silvic deja de acum 100 ani, iar prin legi silvice conservative a știut să păstreze mare parte din pădurile sale. Chiar în mijlocul dificultăților de azi, Ungaria și-a întocmit o nouă lege silvică, destinată a păstra pădurile ce i-au mai rămas și ale mări producția. În numele guvernului, D-sa dorește congresului și reprezentanților eminenți ai științei și practicii forestiere, un călduros bun venit.

Contele *Iosef Teleki*, vice-președinte al Soc. forestiere ungare, care urmează la pupitru, mulțumește participanților pentru interesul ce-l arată țării lor, «si gravement frappé par le malheur»!

Urmează, reprezentantul consiliului municipal, *Felkay*, după care se dă cuvântul baronului *Acerbo*, președintele Institutului internațional de Agricultură dela Roma. D-sa arată lucrările cu caracter silvic făcute de acest înalt for, printre care cele de statistică forestieră sunt cele mai de seamă, tinzându-se la o unificare a metodelor. Deasemenea arată că s'a creat acolo în ultima vreme o secție de silvicultură, cu participarea unui număr restrâns de specialiști din diverse țări. Anchetele asupra standardizării măsurilor privitoare la lemn, asupra planurilor de amenajament, asupra restaurării munților, a industrializării lemnului de diverse specii, etc. sunt câteva din preocupările acestei secțiuni.

D-l von *Keudell*, șeful serv. forestier al Reichului spune că deși silvicultura germană e atât de avansată, poate culege prețioase sugestii din discuțiile acestui congres. D-sa crede că ar fi bine ca aceste congrese internaționale de silvicultură să aibă loc mai des.

D-l *Silcox*, șeful serv. silvic al St. Unite ale Americii, mărturisește că din nefericire țara sa a neglijat vreme îndelungată problema conservării pădurilor sale, pe care le-a devastat fără socoteală. În ultimii 30 ani s'au luat însă măsuri pentru refacerea marelui domeniu păduros american.

Sir *Roy L. Robinson*, șeful serv. silvic al Marelui Britanii arată importanța pădurilor pentru umanitate și observă că în silvicultură se lucrează nu numai

pentru nevoile generațiilor actuale, ci mai ales pentru cele ce vin după noi, semn al unor înalte preocupări altruiste a silvicultorilor.

În fine D-l *Capitani di Vimercate*, salută congresul în numele Comitetului internațional permanent de cărbune carburant, care își ține adunarea sa concomitent cu aceea a silvicultorilor, tot în Budapesta.

Îndată după ridicarea ședinței inaugurale, congresiștii au fost primiți de către A. S. Regentul Horthy, în palatul regal din Buda, în marea sală de marmură a acestui măreț și frumos așezat edificiu.

Purtătorul de cuvânt al congresiștilor a fost D-l *Cajander*, care într-o lungă alocuțiune citită în l. franceză, și ale cărei ecouri abia se aud, a lăudat ospitalitatea și frumusețea capitalei ungurești. Amintind de trecutul glorios al acestui popor, care s'a făcut în trecut de atâtea ori apărătorul occidentului și al culturii europene, și de legăturile de sânge, ce leagă poporul finlandez de cel maghiar, oratorul termină exprimând mulțumiri guvernului și poporului maghiar pentru ospitalitatea arătată.

A. S. Regentul *Horthy* răspunde în l. franceză, arătând că în calitatea sa de proprietar funciar și de vânător pasionat, admiră și apreciază mai mult ca ori cine, frumusețea și utilitatea tunciei din manifestările cele mai grandioase ale naturii, pădurea». Ungurii, ca orice popor ce trăiește în sânul naturii, iubesc pădurile și apreciază îngrijirea lor, pentru marea influență ce o exercită asupra climei, solului și igienei publice.

După aceea Regentul adresează congresiștilor câteva cuvinte în l. germană, engleză și italiană. Vechi ofițer de marină, pronunță foarte corect toate cele patru limbi amintite, spre deosebire de majoritatea congresiștilor, cari abia se fac înțeleși în alte limbi, de cât cele materne.

Regentul s'a întreținut apoi, pe rând, cu șefii delegațiilor străine. A urmat vizitarea grădinilor palatului regal, de unde se poate avea o superbă priveliște asupra Dunării și orașului.

6. *Lucrările în secțiuni.* După cum am spus, comunicările făcute de congresiști au fost repartizate în 9 secțiuni, cari au lucrat în diversele săli ale Academiei de științe, câte 2—3 în același timp. Aceste lucrări au început în chiar după amiaza primei zile a congresului și s'au terminat Luni 14 Septembrie la amiază.

Programul lucrărilor diverselor secțiuni a fost astfel aranjat, încât congresiștii să poată participa la debaterile celor mai importante. De ex. secția I, a lucrat concomitent cu secția II și IX, Joi 10 Sept.; a III-a, IV-a, V-a și X-a. Vineri 11 Sept.; a VI, VII și VIII, Sâmbătă, etc.

Dăm mai jos, pe scurt, modul cum au decurs debaterile celor nouă secțiuni.

Secțiunea I a avut de examinat comunicările privitoare la: *Statistica și politica forestieră, legislația silvică și instituții sociale.* Lucrările secțiunii au fost prezidate de D-l *Aminoff* (Suedia), raportor principal fiind Prof. *Eberts* (Germania). La această secție au fost prezentate cele mai multe (35) comunicări, din cari 4 datorite compatrioților noștri Sabău (2): (1. Date statistice asupra pădurilor României și 2. Contribuții la crearea unei statistici silvice internaționale); I. C.

Demetrescu (v. mai jos) și V. Dinu (Dela comparații statistice, la probleme actuale de politică forestieră).

În urma referatului prezentat de raportor și a discuțiilor urmate, s'a recunoscut importanța propunerii făcute de D-nii *Dinu* și *Schmid* (Austria) de a se crea un Comitet internațional de silvicultură, care să se întrunească odată la 2 ani. El ar avea menirea de a întocmi o statistică a producției și consumului de lemne și de a publica dări de seamă comparative asupra legislației și ad-ției silvice în principalele țări ale lumii.

Propuneri în acelaș sens sunt făcute de D-nii *Locker* (Austria) și *Grön* (Danemarca). D-l Prof. *Marinovic* (Jugoslavia) arată importanța cooperativelor forestiere pentru gestiunea pădurilor de mică întindere și propune mijloace pentru încurajarea lor.

Raportorul expune comunicările făcute de D-nii *Langdon* (Chili), *Helander* (Finlanda) și *Michelangeli* (Italia) asupra situație pădurilor din țările respective, iar D-nii *van Dissel* (Olanda) și *Kaflinski* (Polonia) arată principiile legilor silvice din țările lor; D-l *Petitmermet* (Elveția) referă asupra politicii forestiere elvețiene, în ce privește regenerările, iar raportul D-lui *Ilie Demetrescu*, dă detalii asupra stării actuale și tendințelor legi silvice românești; *Perusici* asupra pădurilor comunale în Jugoslavia; *Lesenyi* (Ungaria) citește raportul privitor la propaganda forestieră în Ungaria, din punct de vedere al creditului.

Asupra chestiunilor sociale, *Babinsky* (Polonia) expune problema impozitelor în expl. forestiere, *van Diessel* (Olanda) arată cum s'au folosit în această țară, șomerii la lucrări forestiere, *Kaniewsky* (Polonia) tratează despre asigurările sociale în ad-ția forestieră poloneză; *Lakari*: Măsuri legislative în Finlanda contra incendiilor de păduri; *Butler*: Istoricul asoc. forestiere ale Americii; *Gill*: Rolul organizațiilor «Pac-Forestry»; *Guthrie*: Corpul american Civilian Conservation; *Swejcer*: Despre organizația «familiei» forestiere în Polonia.

Secțiunea II: (Amenajament, invățământ, cercetări forestiere): Președinte a fost ales D-l Dr. *J. Hart* (Cehosl.), raportor principal fiind Prof. *Knuchel* (Elveția). D-nii *Güde* (Austria), *Abetz* (Germ.) și *Saari* (Finl.) discută problema suprafețelor unitare de comparație (Gleichflächen), adică a suprafeței ideale corespunzând unei creșteri medii de 10 m³ pe an și hectar. Amenajamentele bazate pe asemenea suprafețe se pretează foarte bine la statistică, întrucât permit comparații, fără a se ține seama de rotația tăierilor, de bonitate, consistență, etc.

D-nii *Ilvessalo* și *Saari* (Finl.) arată importanța inventarierii capitalului lemnos al diverselor țări și propun, ca toate țările să execute asemenea lucrări, spre a putea controla dacă prin tăierile ce se practică, nu se ajunge la epușarea pădurilor.

D-l *Sensin* (Jug.), *Abetz* (Germ.) și *Merendi* (Italia) discută problema pădurilor mici (de 2—5 ha), insistând asupra necesității de a fi amenajate și exploatare cumulat.

D-l *Hufnagl* (Austria) arată soluție ce a găsit această problemă în Steiermark, iar D-l *Osara* spune că și în Finlanda starea acestor păduri e destul de rea.

D-l Prof. *Stinghe* arată principiile Codului silvic român din 1910 în ce

privește amenajarea și exploatarea acestor păduri, cari uneori sunt explatate în cooperatie.

D-l *Knuchel* (Elv.) dă lectură raportului său privitor la fluctuația creșterilor anuale, ale căror cauze trebuie cercetate în mai multe țări.

D-nii *Wittich* (Germ.) și *Lönnroth* (Finl.) arată relațiile ce există între condițiile meteorologice și creșterile anuale.

D-l *Petrovici* (Jug.) subliniază importanța frunzarelor pentru creșterea vitelor în unele țări; D-l *Friese* (Ceh.) discută necesitatea colaborării internaționale în redactarea publicațiilor forestiere, iar *Abetz* arată ce a realizat în această privință revista germană «Forstliche Rundschau», laudând inițiativa ce a luat Uniunea internațională a Institutelor de cercetări forestiere, de a țări o bibliografie a publicațiilor apărute în țările aderente.

La secția II-a au prezentat referate și D-nii: *Drămbă*, *Antonescu Gh.* și *Nicolau-Bărlad*, primul tratând o chestie de cadastru, al doilea de amenajament iar ultimul de învățământ.

Secția III: *Comerțul lemnului și a altor produse forestiere*. Prezident D-l *Parchmann* (Germ.), raportor principal D-l *Tetsall* (Anglia).

După lectura raportului, D-l *Siman* (Ceh.), face diverse propuneri privitoare la unificarea măsurilor, formularelor de contracte și a uzanțelor din comerțul internațional de lemne.

D-nii *Sznuk* (Ung.) și *Fronmer* fac propuneri contradictorii în această privință; D-l *Aro* (Finl.) propune unificarea coeficientului de cubaj și așezare. După aceea D-l *Parchmann* dă citire unei comunicări a D-sale, privitoare la reglementarea internațională a comerțului de lemne și propune înființarea unei comisuni, care să studieze organizarea și reglementarea acestui comerț, ea urmărind să refere viitorului congres internațional de silvicultură.

Contele *Ostrowski* (Polonia), arată că în această privință lucrează deja câteva organizații deja existente: ETEC și CIB și că nu e cazul să se mai creeze alte comisuni.

După replicile D-ilor *Wechselberger* (Germ.) și *Parchmann*, se adoptă propunerea acestui din urmă, de a se înființa o nouă comisiune.

Secția IV-a: *Exploatarea și industria lemnului*, President D-l Dr. *W. Babinsky* (Polonia), raportor principal *Zichmanis* (Letonia).

După ce se dă citire raportului, sunt expuse comunicările membrilor prezenți.

D-l *Șt. Gârbu* (Rom.) citește rezumatul comunicării sale despre instalațiile de transport din pădurile fondului bisericesc din Bucovina; *Oehm* (Jug.) expune încercările de resinaj făcute în Serbia de Sud; Prof. *Hauska* (Austria) descrie lucrările și noutățile mai importante din domeniul transporturilor în țara sa.

D-l *Zegreanu* (Rom.) tratează problema exploatarea și industriei forestiere în ansamblul lor, făcând o serie de propuneri pentru raționalizare; *Heitz* (Fr.) arată progresul forestier francez în colonia Gabon; *Oksala* (Finl.) expune problema plutitului în «țara miilor de lacuri»; *von Monroy* (Germ.) descrie noile întreprinderi ce se deschid lemnului ca materie brută pentru industrializare. *Merendi* (Italia) tratează problema gazeșenilor; *Sturlan* (Rom.) expune problema

scoaterii lemnului de foc din pădurile de munte, pe jilipuri transportabile; iar *Bruckmann* (Austria) insistă asupra necesității cooperării internaționale în domeniul industrializării. În fine *Marinovic* (Jug.) prezintă o comunicare privitoare la geografia economico-forestieră, făcând propunerea ca aceasta să facă obiectul materiei ce se predă în școlile superioare de silvicultură.

Secția V-a: *Technologia mecanică și chimică a lemnului.* Prezidează D-l *Ch. Gaul* (Ung.), raportor principal fiind D-l *Brommels* (Finl.).

D-se găsește că colaborarea între știința industrială și tehnica silvică este insuficient dezvoltată. D-l *Worschitz* (Ung.) analizează rapoartele prezentate la această comisie, iar *Gelsing* (C. I. B., Viena) crede necesară o diviziune a preocupărilor între diversele organizații internaționale existente, cari se ocupă cu problemele utilizării lemnului.

D-l *Gornlein*, se opune propunerii de a se da CIB-ului alte preocupări, decât cele pur comerciale, iar D-nii *Brommels* *Levon* (Finl.) și *Winkelmann* (Elveția) insistă asupra necesității unei colaborări amicale între toate organizațiile ce își propun promovarea industriei și comerțului lemnului, ceea ce se și acceptă prin vot.

Secția VI-a: *Silvicultură și creșterea plantelor forestiere.* Prezidează D-l *Thurn Valsassina* (Austria); raportor principal a fost Prof. *A. Kauders* (Germania). S-au prezentat foarte multe comunicări, cari au fost grupate de raportorul principal în trei grupe: a) proveniența (origina) semințelor forestiere; b) asociații de plante și ecologie și c) împăduriri și specii exotice.

La prima grupă au făcut comunicări D-nii: *Tschermak* (Austria): Mijloace pentru asigurarea originii apropiate la cumpărarea semințelor; van *Dissel*: controlul semințelor de pin în Olanda; *Tyszkiewicz*: Organizația producerii semințelor la pădurile statului polonez.

În grupa (b) *Aichinger*: Mijloace de cooperare internațională pentru promovarea studiului și folosirii sociologiei plantelor forestiere; *Trgubow*: specii forestiere balcanice endemice în Jugoslavia; *Svinhufvud*: Diferențe microbiologice la tipurile de păduri ale lui *Cajander*; *Vincent* (Ung.): Situația locală a stațiilor de molift din Carpați; *Kcca*: Biotehnica în serviciul silviculturii; *Szantó*: Silvicultura și climatul și *Worschitz*: Efectele biologice ale luminii cu unde scurte și raporturile sale cu cultura semințelor în general.

A treia grupă de lucrări cuprinde referatele D-ilor: *Merendi*: Câteva aspecte ale tehnicii reimpăduririlor în Italia; *Speranzini*: Oțetarul; *Senni*: Noi specii și metode introduse în silvicultura meridională italiană; *Kloska*: Organizația împăduririi terenurilor neproductive în Polonia; *Fric*: Împădurirea terenurilor necultivabile în Cehoslovacia; *Albisetti* (Elveția): Silvicultura în terenurile mocirloase; *Kaletz*: Creșterea semănăturilor de molift; *Balen*: Problema reimpădurii în Karst-ului desgolit.

Iau parte la discuții D-nii Prof. *Tschermak*, *Rubner*, *Kauders*, *Roth* și D-l *Gârbu*, în special în privința culturii oțetarului.

D-l Prof. *Roth* a citit apoi raportul său privitor la împărțirea claselor de arborete și tehnica rănturilor, iar D-l de *Pottere* studiul referitor la relațiile internaționale între serviciile silvice și acela al apelor.

Secțiunea VII : Corecțiunea torenților, protecția solului și arboretelor. Prezidează D-l Prof. M. Drăcea, raportori principali fiind D-nii *Michelangeli* (Italia) pentru partea privitoare la torenți și *Schimitschek* (Austria) pentru cea referitoare la protecția pădurilor.

După expunerea raportului D-lui *Michelangeli* se citește comunicarea Prof. *Härtl* (Austria), la care fac importante observații D-nii *Grozescu* (Rom.), *Oliva* (Italia), *Kaisler* (Ceh.) și raportorul principal.

În ședința de după amiază se citește comunicarea D-lor *Trummer* (Ungaria) având de obiect «Construcții pentru reducerea pantei în domeniul stabilizării ravenelor». La discuții participă D-nii *Grozescu* și *Härtl*. Urmează comunicarea Prof. *Merendi*: «Câteva aspecte ale tehnicii lucrărilor de reimpădurire în Italia». D-l *Senni* (Italia) insistă asupra marilor lucrări de corecțiuni (bonifica integrale) făcute în Italia iar D-l *Grozescu* arată că asemenea lucrări, pe o scară foarte mare, s'au făcut și în România. Discuțiile se termină cu însărcinarea dată D-lor *Michelangeli* și *Grozescu* de a redacta proiectul de rezoluție.

Discuțiile subsecției de protecția pădurilor sunt prezidate de D-l Prof. *Härtl* (Austria).

Se citesc o serie de comunicări privitoare la lupta contra incendiilor în Finlanda și Olanda, apoi asupra pagubelor cauzate de cărăbuș și de nonna. La discuții și comunicări au participat D-nii *Staff*, *Lonkhuyzen*, *Lakari*, *van Dissel*, *Nunberg*, *Schwertfeger* și *Eidmann*.

Secțiunea VIII-a: Economia rurală și diversele sisteme de exploatare în legătură cu silvicultura. Președinte M. *Petitmermet* (Elveția), raportor principal, de *Beaufort* (Olanda). În această secțiune s'au prezentat comunicări privitoare la economia pastorală, vânătoare și pescuit, protecția naturii, estetică forestieră și propagandă. Între alții a prezentat și D-l *Nicolau-Bârlad* 2 comunicări, care au fost citite în rezumat de raportor.

D-l *Nagyszalanczy* (Ung.) a emis părerea, să se ceară Institutului internațional de agricultură de la Roma să se ocupe și de problemele privitoare la protecția naturii. Părerea e viu combătută de D-l *Tienhoren* (Olanda), care arată că există deja un oficiu internațional la Bruxelles, având o asemenea preocupare. În cele din urmă se decide ca chestiunea să fie supusă ședinței plene a congresului.

În debateri s'a insistat asupra necesității ca Statele să ia măsuri, să nu se mai distrugă frumusețile arborilor și pădurilor pentru nevoile economiei și exploatărilor agricole.

Secțiunea IX-a s'a ocupat de *Silvicultura tropicală*. A prezidat Prof. *Stebbing* (Anglia) și au prezentat rapoarte reprezentanții țărilor interesate în colorii: Franța, Olanda, Anglia și Italia.

7. *Ședința de închidere* a congresului a avut loc Luni dimineața, 14 Sept. în sala festivă a Academiei. Președintele adunării, Baronul *Waldbot* a ținut o scurtă alocuțiune, în care a mulțumit biurourilor secțiilor și congresiștilor ce au luat parte la debateri, după care s'a dat lectură moșionilor ¹⁾. Cuprinsul

1) Cuprinsul acestora va fi redat într'unul din n-rele viitoare ale revistei.

unora din ele a fost modificat după propunerile făcute, apoi s'a procedat la vot prin aclamațiuni și ridicarea de mâini.

La ora 12 $\frac{1}{2}$ lucrările celui de-al doilea congres internațional de silvicultură au luat sfârșit.

Congresiștii se împrăștie, după ce își strâng mâinile afectuos și mulțumesc gazdelor pentru ospitalitate; unii merg să se pregătească pentru excursiile ce urmează în zilele de 15—17 Sept., alții pentru plecare la depărtatele lor căminuri, peste mări și țări.

Data și locul viitorului congres urmează să se stabilească tot de Institutul internațional de la Roma. Peste 5, ori peste 10 ani, la Helsinski sau la Tokio, sperăm să ne revedem, camarazi din toată lumea, cari ați căutat împreună, câteva zile la Budapesta, soluțiuni pentru propășirea scumpei noastre profesii!

8. *Excursiuni.* Congresul a fost presărat, pe toată durata sa, cu interesante excursiuni, având de scop cunoașterea peisajului, pădurilor și a vieții poporului maghiar.

Astfel în seara celei de-a doua zi a congresului, Vineri 11 Septembrie ora 20, a avut loc o plimbare cu vaporul în susul Dunării, până dincolo de frumoasa insulă Margareta. Privelیștea orașului Buda și a monumentelor de seamă, luminate cu reflectoare, era magnifică. Pe vapor a avut loc un dîneu oferit de Societatea Silvicultorilor maghiari.

Duminică 13 Septembrie desbaterile au fost suspendate, în care timp participanții la Congres au putut face câteva excursiuni de agrement. În această zi au avut loc plimbări în autocar, de o zi întreagă la lacul Balaton și la Mezökövesd și excursii de o jumătate zi la Esztergom și Gödölö.

Până la Balaton (120 km) se merge pe o șosea asfaltată nouă, printr'o frumoasă regiune de câmpie, unde se fac mari culturi de piersici pentru export. Lacul Balaton, cel mai mare lac cu apă dulce din Europa, după cum susțin unșurii, are pe țărmul său numeroase stațiuni balneare, dintre care Siofok, unde s'a servit dejunul, este cea mai importantă.

După amiază a urmat o plimbare cu vaporul pe lac și vizitarea băilor sulfuroase și alcaline dela Balatonfüred.

În excursiunea de la Mezökövesd s'au putut admira frumoasele costume și produse ale artei populare maghiare, iar în aceea de la Esztergom s'au vizitat bazilica, tezaurul muzeului primatului catolic al Ungariei și săpăturile arheologice recent făcute la Aquinium. În fine la Gödölö s'a vizitat un arboret de exotice.

Majoritatea participanților români la congres au vizitat lacul Balaton.

Luni 14 Sept. după amiază, a avut loc o altă excursie de o jumătate de zi, în autocar, cu care ocazie s'a vizitat munții Ianos și Svab, din împrejurimile Budei. Congresiștii au fost invitați cu această ocazie la Direcția pivnițelor statului maghiar din Budafok, unde a avut loc o degustație de vinuri.

În sfârșit, după închiderea congresului, s'au organizat două mari excursiuni de câte 3 zile.

Prima a avut loc între 15 și 17 Sept. la Kecskemet, Bugac, Szeged și Mezöhegyes. În prima zi s'au vizitat: pădurea de pe nisip sburător de la Feherto

și tabăra de cercetași; apoi pusta (stepa) de la Bugac, cu herghelii și turme: în fine împăduririle cu salcâmi și plopi din această localitate. Seara în Szeged.

A doua zi, vizitarea pădurii din Kiralyhalom, apoi pădurea pe nisip sburător a orașului Szeged și în fine vizitarea școlii silvice din acest oraș. Seara tot în Szeged.

A treia zi în Mezőhegyes cu vestitele sale herghelii și înapoierea la Budapesta.

O altă excursie a avut loc în același timp către NE Ungariei, la Lilafüred, Debrețin, Hortobagy și Püspökladány. În prima zi s'a făcut o parte din drumul către Miskolc, s'a vizitat o pădure la Repashuta și s'au arătat diverse regenerări în pădurile Statului. Seara în Lilafüred.

A doua zi, vizitarea grotelor cu stalactite din împrejurimile orașului și lucrări de reîmpădurire în diverse stadii. După amiază plecarea către Debrețin cu oprire în Tokay, unde s'au vizitat pivnițele lui Rakoczy și s'au degustat vinuri. Seara în Debrețin.

A treia zi excursioniștii s'au împărțit în două grupe: unii au vizitat pusta dela Hortobagy, iar ceilalți stațiunea de cercetări a solurilor alcaline dela Püspökladány, cu încercările de împădurire făcute. Seara înapoierea la Budapesta.

Aceste excursii au fost organizate în autobuze luxoase, prin intermediul unei societăți particulare de turism, IBUSz. Societatea a îngrijit nu numai de transport, dar și de masa și găduirea în hoteluri a oaspeților. Prețul excursiilor: a fost destul de modest (70—80 pengö pentru trei zile), dacă se ține seama de confortul călătoriei, de abundența prânzurilor și de curățenia hotelurilor. Cel puțin pentru congresiștii ce veniau din țările cu valută forte (printre cari, din nefericire, nu ne puteam număra și noi, românii), costul întreținerii la Budapesta și al excursiilor părea extrem de redus.

Excursiile au fost foarte bine organizate și în această privință nu se pot spune de cât cuvinte de laudă pentru vecinii noștri de la Apus.

9. *Recepții și banchete:* Joi 10 Sept. la ora 20½ a avut loc o seară de prezentare a congresiștilor și familiilor lor, la cazinoul național (Orszagos Kaszino). Vineri seara s'a oferit un dineu pe vapor, în timpul promenadei pe Dunăre, iar Sâmbătă seara, D-l Daranyi, Ministrul Agriculturii a dat o recepție în onoarea membrilor Congresului la Ministerul de Interne din Buda. Gustări, ceaiuri și dineuri au mai fost oferite și în timpul excursiilor.

D. A. Sburlan

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI.

Piața internațională a lemnului.

Sezonul de vară din acest an a adus o conjunctură neobicinuită pentru lemnărie, datorită întăririi esențiale a cererilor de lemnărie. Se afirmă că cererile ce-au venit din Franța, Belgia și Olanda au fost cu mult mai mari decât nevoile propriu zise ale piețelor respective, având un caracter oarecum speculativ, de ordin politic și monetar.

Cererile cele mai mari de lemnărie vin din Anglia, al cărui consum este în creștere, n'are decât stocuri mici de lemnărie, și greutatea de acoperire din țările exportatoare, au provocat interese timpurii pentru încheerile noului an 1937.

Suedia, Finlanda și Uniunea Sovietelor au de acoperit cererile mari de pe piețele lor interne, datorită conjuncturii mari și politicele statelor respective de a ridica standardul de viață al populației prin noile investiții publice ce se fac în acest an.

Belgia, Germania, Danemarca, Olanda și Franța, au nevoie de cantități mai reduse de lemnărie.

Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia, Norvegia și România au cereri interne de lemnărie, mărite și prin investițiile ce se fac de către statele respective.

Grecia are nevoie de lemnărie, însă sunt greutatea vamale și valutare tot mai mari ivite prin încheerile de clearing, care stânjenesc mult exportul.

Nesiguranța din Palestina, a redus mișcarea investițiilor într-o măsură nebanuită, ceea ce a determinat reducerea importului cu peste 50%.

Situația din Spania, a paralizat orice activitate, așa încât importul de lemnărie este aproape inexistent.

U. S. S. R., Finlanda și Suedia au majorat prețurile pentru 1937, datorită lipsei de lemnărie în depozite și a disponibilităților de export reduse prin faptul că consumul intern promite a fi și mai activ în anul viitor.

Prețurile pe piețele din Vest s'au majorat în ultimele luni, și se speră într-o nouă majorare, datorită politicii ETEC-ului (European Timber Exportes Convention) de a nu se mai arunca pe piețele importatoare cantități mai mari decât capacitatea de absorbție a acestor piețe.

Prin adunarea generală a ETEC-ului, ce a avut loc la Stockholm la 1

Octombrie a. c. s'au fixat definitiv cotele de export a țărilor respective, modificându-se cota României.

Se lucrează la încheierea unui acord separat dintre U. R. S. S., Jugoslavia și România, privitor la U. S. S. R. să nu mai trimită nici o cantitate de lemnărie în această regiune ceea ce ar înlătura concurența și a asigura redresarea exportului Românesc de lemnărie în bazinul mediteranean.

Trebue să privim cu tot optimismul hotărârile ETEC-ului ca fiind forul ce va aduce mâine redresarea comerțului internațional de lemnărie prin înlăturarea concurenței statelor exportatoare pe piețele consumatoare, punându-se ordine și în exploatarea și cultivarea pădurilor, ce-au devenit în ultimii ani, bunuri tot mai apreciate pentru utilitatea publică.

Anglia rămâne piața cea mai activă pentru exportul de lemnărie, depășind importul total al principalelor sorturi de lemnărie din restul țărilor importatoare din Europa.

Pentru a învedera proporțiile consumului pieței engleze, dăm mai jos importul mondial în intervalul 1 Ianuarie—1 August 1936 pe sorturi de lemnărie precum și importul total al Angliei în acest interval, folosind statisticile întoamite de CIB (vezi caetul No. 7 din 10 Sept. 1936).

	Export mondial				Importul Angliei	
	1936	%	1935	%	1936	1935
Lemne de foc . . .	179369	1	331283	2	—	—
Lemn rotund pentru gare, ...	1882916	10	1857887	10	52949	36235
Lemne de mină . . .	2035676	11	2073253	11	1465821	1499107
Lemn pentru celuloză. Stâlpi de telegraf și altele.	3348381	18	3737686	19	185325	171054
403395	2	550676	2,5	—	—	
Traverse	356352	2	335820	2	192423	239843
Cioplitură	339719	2	360136	2		
Lemne de doage . .	46188	—	35682	—		
Cherestea	8952383	—	8796291	46	4279875	364286
Scânduri geluite . .	569436	3	534692	3		
Părți de lăzi. . . .	410280	2,5	387203	2	844816	235801
	18523095		19006608		6427209	5814236

Anglia importă :

72% lemne de mine din exportul mondial de lemne mine

76% traverse din exportul mondial de traverse

44% cherestea din exportul mondial de cherestea

60% părți de lăzi din exportul mondial părți de lăzi.

Prețurile pentru lemnăria importată de Anglia din diferite țări au marcat
majorări progresive.

Aceste prețuri variază după țările de proveniență :

- lemnărie de Leningrad cal I-a
- producție suedeză
- producție finlandeză de Sud
- pădurile poloneze de Stat
- marfa de Danzig
- marfa de Canada

cât și după esențe. (lemn roșu și lemn alb).

Prețurile pentru marfa albă, denumită de Danzig, au variat după cum urmează :

	1 Sept. 1935	Mijloc Mai 1936	Inceput Sept. 1936
7" U/S	8.10.0	9.10.0	10.10.0
7" V-a	7.10.0	8.10.0	9.10.0

Din România s'au expediat cantități importante de lemnărie pentru Anglia, prin stația Grigore Ghica-Vodă. Față de cererile forțate, mulți fabricanți de cherestea din Bucovina, au abuzat de situația excepțională a pieței engleze, și au livrat mărfuri mult inferioare cațului de sarcini, ceea ce a determinat UGIR-ul de a întări controlul calitativ al lemnăriei ce se exportă prin Bucovina, cu destinația Anglia.

Aflăm, că parte din mărfurile livrate din România au fost refuzate de englezi și stau pe cheiurile Londrei, unde se depreciază, fiind prea inferioare.

Firmele mari (Foresta, Lomaș, Bangra) etc. livrează mărfuri conforme și bine manipulate.

Pentru noul an, se contează pe un export de cca. 80.000—100.000 stanzari cubici de cherestea albă din Bucovina, iar prețurile prezintă tendințe de majorare.

Exportul în Anglia — via mare —, este zădărnicit din cauza lipsei de vapoare, care sunt angajate în majoritate pentru încărcări de cereale. Vapoarele care ar putea încărca cherestea, cer Lstg. 15/—22M3. *fito* Anglia, adică cu predarea mărfii în vapor. nu sotto palanco, și descărcarea să privească pe expeditor; dacă calculăm 1 Lstg./22M3 costul descărcării, navlul Galați—Anglia este de Lstg. 16/22M3. sotto palanco.

În Galați sunt sosite peste 350 vagoane cherestea, marfă albă, cu destinația Anglia, care așteaptă vapoare pentru a fi expediate.

Piața engleză este astăzi debuseul cel mai mare pentru lemnul românesc, însă este foarte capricioasă, din care cauză trebuiesc luate toate măsurile pentru a nu rămâne stocuri de marfă debitată în dimensiuni englezești.

Cererile de lemnărie sunt superioare producției fabricelor de cherestea.

Sezonul de toamnă este caracterizat printr-o cerere crescândă pentru export; în timp ce și piața internă s'a înviorat și a devenit activă.

Cererile masive din străinătate, trebuiesc puse în legătură cu nevoile țărilor importatoare de a-și face rezerve de lemnărie.

Piața internă este activată și prin faptul că construcțiile formează astăzi un plasament sigur pentru economiile burghezimei, care privește cu neîncredere-stabilitatea leului românesc.

Exportul nostru în Ungaria se face într'un ritm mai activ decât în ultimele luni, în special în compartimentul lemnului de foc, având de livrat cca. 15.000 vagoane lemne de foc.

Turcia a cumpărat dela noi cca. 8000 M³, cherestea de brad (morali de 76/76, 38/76, 12/76, cantineli și scânduri de 18 mm în lățimea de 12 cm.) necesare la construcția bărcilor ce guvernul turc face pentru coloniștii din România și Jugoslavia. Cumpărătura s'a încheiat la prețul de Lei 1380/M³, cif. Snirna, iar exportatorul (Banca Românească), neavând marfă, a cumpărat-o dela diferite fabrici, plătind până la 1100 Lei/M³, morale fob Galați.

Pentru Turcia se încarcă prin Galați cca. 10000 M³, cherestea — marfă pentru lăzi, din cantitatea de 30000 M³, angajată încă din luna Martie a. c., precum și părți de lăzi, pentru portocale.

Egiptul cere cantități mari de cherestea de stejar, fag, tei precum și frize brute de parchete de stejar.

În situația actuală :

— fabricile de cherestea din Bucovina sunt angajate pentru comenzile firmelor importatoare engleze,

— Transilvania trebuie să acopere comenzile ungurești, și

— restul fabricelor de cherestea din vechiul regat sunt aglomerate în comenzi pentru piața internă.

Stocurile de lemnărie la fabrici sunt epuizate în întregime și nici o comandă promptă nu mai este posibilă. Fabricile de cherestea acceptă comenzile cu livrarea în luna Decembrie și la prețuri majorate cu cca. 50—75 Lei/M³, peste tariful din vară.

Exportul prin portul Galați este stânjenit din cauza lipsei de cherestea pe linie, și depozitele de manipulație din acest port; lichidează mărfurile de stoc, rămase din încărcări anterioare.

Prefurile sunt în urcare.

Lipsa stocurilor de lemnărie la fabrici și existența cererilor masive de lemnărie pentru piața externă, au provocat majorarea prețului lemnului brut de rășinoase.

Fondul Bisericesc Bucovinean, a obținut pe lemnul rotund de rășinoase în regiunea Câmpulungului, 384 Lei/m³, loco pădure, ceea ce revine la cca. 460 Lei/m³. Loco fabrică sau cca. 100 Lei/m³, cherestea franco vagon stația de încărcare Pojorăta.

Cherestea de rășinoase este cerută la prețuri urcate cu cca. 50—57 Lei/m³, față de prețurile cotate în lunile August—Septembrie a. c.

Dacă am fi dispus astăzi de o organizație a producătorilor și fabricanților de lemnărie, similiară celei existente în Suedia, s'ar fi reglementat tăerile de toamnă de așa manieră încât să se poată provoca o urcare a prețurilor pentru sezonul 1937.

Numai printr'o reglementare a tăerilor în raport cu cererile și cu respectarea posibilităților reale ale pădurilor noastre, se va putea provoca urcarea prețurilor lemnului nostru, care se menține la același nivel de mai mulți ani, în timp ce prețurile celorlalte materii prime s'au majorat cu 30—50%.

Sortarea cherestelei, o funcție a conjuncturei pieței de desfacere.

În perioada 1923—1930, cherestea românească era cerută de piețele consumatoare din Lavant și Mediterana de Vest, iar normele de sortare erau dictate de către exportatori.

Fabricile de cherestea duceau lipsă de marfă în calități superioare, în schimb dispuneau de cantități importante de cherestea cl. V-a și VI-a.

Restrângerea debușurilor și capacității de absorbție a piețelor importatoare de lemnărie a adus dictatura importatorilor.

În anii 1931—1935, mărfurile bune sunt căutate din ce în ce mai puțin, în timp ce clasele IV și V-a, formează baza exportului propriu zis, pentru a se ajunge în anul 1935, să se caute în majoritate cl. V-a. Și nici nu erau necesare mărfuri mai bune, deoarece cl. IV atinsese nivelul clasei Alexandria (cl. IV bună și cl. III inferioară) iar cl. V-a conține 50% cl. IV și 50% cl. V-a.

Clasa V-a inferioară a fost livrată sub denumirea de cl. VI-a.

În această perioadă, rentabilitatea industriei forestiere a fost în majoritate negativă.

Anul acesta, cererile masive de lemnărie pentru Anglia și lipsa de cherestea în stocuri, au provocat o paralizare a pretențiunilor importatorilor din Egipt, Siria, Palestina și Grecia.

Sortarea cherestelei a fost slăbită în mod progresiv, ajungându-se aproape la nivelul sortării din anul 1930. Din această cauză, atunci când se încarcă în vapor o partidă mai mare de cherestea, cu marfă sosită acum 2—3 luni și completată cu marfă sosită în ultimele săptămâni, se poate verifica diferența de sortare de cel puțin jumătate clasă.

Anul trecut, Alexandria nu primea în sortimentul Alexandria decât cl. IV bună, și ceva cl. III-a inferioară, iar astăzi se mulțumește și cu cl. V-a pe care o plătește mai scump, dar care se găsește foarte greu.

Se obiecta asupra mărfurilor sosite în Galați cu 4—5 luni înainte, că au rapetele înegrite, și erau refuzate de importatorii din Siria, Egipt și Grecia, care nu pr. meau decât marfă albă, pudrată; astăzi sunt bune și aceste mărfuri, însă nu mai există, fiind angajate și parte încărcate în vapor.

Firmele care livrează mărfuri supraclasate au de întâmpinat dificultăți din partea comisiilor de control instituite de Uğir la punctele de frontieră, și care au rolul de a reg. la sortarea în scopul standardizării sortimentelor. Acțiunea acestor comisiuni este cu totul pozitivă, și efectele n'au întârziat să se producă.

Au mai rămas și fabrici de cherestea, ce sunt cozi de topor ale importatorilor, și care nu se conformează în totul instrucțiunilor Uğirului, instrucțiuni ce sunt luate tocmai în scopul ridicării prețurilor la lemnăria ce se exportă.

Exportul prin portul Galați dela 1 Ianuarie — 1 Octombrie 1936.

Conjunctura excelentă a lemnului românesc pe piețele din Ungaria, Germania și Anglia, la care s'a adăugat activarea consumului intern, au scos dela exportul via-mare, cantități importante de lemnărie.

Exportul de lemnărie prin portul Galați și Constanța s'a redus în acest an din cauza lipsei de marfă disponibilă pentru Orient, cererile fiind mult mai mari decât posibilitățile noastre de export.

Dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate lunar prin portul Galați, în intervalul Ianuarie—Octombrie a. c. pe anii 1933, 1934, 1935 și 1936, după datele statistice întocmite de noi :

	1933	1934	1935	1936
Ianuarie	17532	18141	9123	7779
Februarie	1102	349	—	2595
Martie	10314	11401	3546	3612
Aprilie	50049	34442	42122	21524
Maiu	56024	80311	59197	51229
Iunie	60854	97380	66443	80394
Iulie	66438	88470	92784	65116
August	80364	76616	85490	40900
Septembrie	66952	76893	57969	57868
	409899	484003	416675	331317
%	100	118	101	80.8

În anul curent, exportul de lemnărie prin Galați a scăzut în mod apreciabil față de exportul din anii precedenți, după cum rezultă din cifrele comparate de mai sus, exprimate în procente, luând de bază exportul din anul 1933=100.

Dacă acest export a fost diminuat din punct de vedere cantitativ, volumul valorilor a fost mai mare, datorită prețurilor majorate din acest an, fixate de către Ugir și aplicate în mod obligatoriu de exportatori.

Lemnul rotund de tei constituie un articol cerut prin excelență de către Palestina și Egipt.

Parchetele brute de stejar sunt căutate tot mai mult de către Egipt.

Exportul prin portul Galați s'a diminuat tot mai mult din cauza lipsei de marfă la fabrici. Importatorii și reprezentanții lor se gândesc să angajeze partide pentru sezonul de iarnă și livrarea să se facă prin portul Constanța, unde pot găsi vapoare numeroase și la un navlu scăzut cu cel puțin 30% față de navlul cotat astăzi.

Din analiza sorturilor de lemnărie ce se exportă, se constată o deplasare tot mai accentuată spre compartimentul foioaselor.

Se impune ca exploatarea parchetelor de foioase ce se face în perioada 1936/1937, să fie făcută cât mai rațională și să se observe a se sorta lemnul de lucru de stejar, plop, tei, frasin, etc., ce este căutat tot mai mult sub formă brută sau debitat în gater, de piața orientului apropiat.

Lemnul rotund de stejar sub 20—30 cm. grosime în diametru, considerat ca lemn de cl. III-a, trebuie taxat ca lemn pentru gatere, obținându-se parchete brute de stejar, randamentul de debitare fiind de cca. 30%.

Galați 19 Octombrie 1936.

V. Filip

EUROPEAN TIMBER EXPORTERS' CONVENTION

Viena, 2 Octombrie 1936

Comunicat pentru presă

E. T. E. C. a ținut adunarea sa anuală generală în zilele de 1 și 2 Octombrie 1936 la Stoholm. Obiectul principal al Conferinței a fost stabilirea cotelor de export pentru anul 1937. În adunare au fost reprezentanți ai tuturor țărilor membre, adică: Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Austria, Cehoslovacia, Polonia, România, Jugoslavia și Letonia. Președinția a avut-o d-l Carl Kempe.

Totalul exportărilor pentru anul 1937 a fost fixat, în unanimitate, la 4 milioane standard pentru cele 9 țări participante. Aceasta înseamnă că, cu excepția unei ușoare modificări pentru România, care a luat pentru prima dată parte activă la desbateri, și stabilirea unei cote pentru Letonia, membru nou al asociației, nu s'a introdus nici-o mărire de exportări față de anul 1936.

D-l Kempe a fost reales cu unanimitate la președinția Asociației.

R E C E N Z I I

Armijas Spiestuve : «*Statistique forestière de la Lettonie et activité du département des forêts du 1. IV. 1934 au 31. III. 1935*». («*Latvijas Mezu statistika un Mezu departamenta dardība 1. IV. 1934—31. III. 1935*»). (Riga: Mezu departamenta izdevums, 1936, g., 208 pag.).

O țară mică, chiar foarte mică, tânără și relativ săracă, ne trimite cel de-al VIII-lea volum al statisticii sale forestiere. Este vorba de o publicațiune cu continuitate (dare de seamă), tipărită în admirabile condițiuni tehnice și cu o impresionantă bogăție de date statistice foarte îngrijit clasificate și prezentate.

Lucrarea este scrisă în limba oficială a țării respective (letonă), nouă cu totul inaccesibilă. La sfârșitul cărții găsim, însă, un rezumat în limba franceză, din care extragem cea mai mare parte a datelor de mai jos. Cele 45 de tablouri anexate lucrării (părțile A și B) au subtitluri, deasemenea, în limba franceză, în cât nu vom întâmpina dificultăți serioase pentru o bună orientare asupra stărilor forestiere din Letonia. Am fi fost, de sigur, și mai avantajajși dacă am fi putut consulta și textul propriu zis al lucrării, care conține nici mai mult, nici mai puțin, decât 70 de tablouri numerice comentate.

Materia lucrării respective este dispusă, mai întâiu, în două părți principale, diferite ca natură :

A) Despre pădurile domeniiale și activitatea departamentului pădurilor ;

B) Export, import, tranzit, transport, prețul și industria materialelor forestiere.

Prima parte are o nuanță, în primul rând, administrativă și de domeniul exploatațiunii forestiere. Datele respective ne pot servi pentru judecarea administrației forestiere a Statului leton, pentru aprecierea gradului de intensitate a gospodăriei pădurilor domeniiale. Cum, însă, pădurile acestea reprezintă aproape totalitatea pădurilor țării, datele respective caracterizează, totodată, și producțiunea forestieră, adică economia forestieră propriu zisă.

Cea de a doua parte se raportează, în mod evident, la domeniul economiei letonului.

Mai înainte de a expune conținutul lucrării în discuție, credem necesare câteva cuvinte de orientare asupra țării respective.

Letonia, ca și celelalte două stățișoare învecinate : Lituania și Estonia își datorește existența transformărilor politice aduse de marele războiu, pe seama imperiului moscovit. Intinderea teritoriului său abia arată cca. 65.800 km. p., cu o populațiune de cca. 2 milioane de locuitori (cca. $\frac{3}{4}$ letoni, restul ruși, evrei și germani). Este vorba de o țară cu înfățișare monotonă, relativ slab populată (cca. 30 loc./km. p.), fără bogății naturale deosebite. O agricultură relativ uni-

formă în comparație cu cea românească, de pildă, dă caracterul principal al economiei naționale letone.

Domeniile date în grija departamentului pădurilor însumează la 1 Aprilie 1935 o suprafață de 1.737.597 ha. din care: 1.384.799 ha. sunt considerate ca sol forestier propriu zis (1.316.473 ha. împădurit + 68.326 ha. neîmpădurit), 56.463 ha. terenuri agricole (terenul de hrană al personalului, etc.) și 296.335 ha. terenuri improductive. Aceste domenii reprezintă, de altfel, aproape totalitatea pădurilor țării. Astfel — după H. W. Weber — suprafața pădurilor (inclusiv goluri, ape, terenuri neproductive) ar fi de cca. 1.856.000 ha., celace ar reveni la un procent de împădurire de 28. (Forstwirtschaftspolitik, p. 41). *Marinović* arată drept suprafață împădurită 1.659.223 ha., adică un procent de împădurire de 26,80% (Sumsko-privredna geografija, pag. 351; Rev. Păd. 1935, pag. 575).

Tablouri foarte amănunțite ne arată repartitia acestor suprafețe pe unități de administrație forestieră locală.

Dintre esențele forestiere, locul întâiu în compoziția pădurilor îl ocupă pinul cu 52,4%; urmat de molid cu 24,5%, mesteacăn cu 15%, plop tremurător cu 3,9%; anin negru cu 3,2%; și alte esențe cu restul de 0,9%.

Clasele de vârstă — șapte la număr și anume de câte 20 de ani pentru rășinoase și de câte 10 ani pentru foioase — se prezintă în procente din totalul soluului forestier, astfel:

18,9; 15,2; 14,9; 15,6; 12,7; 8,3; 5,5% respectiv:

18,1; 15,5; 13,9; 11,2; 9,5; 8,6; 18,9 la sută.

Aceste cifre ne arată, între altele, că raportul vârstei de exploatare dintre foioase și rășinoase se află ca 1 la 2.

Administrația forestieră — în cadrul

Ministerului de Agricultură — se compunea la 1 Aprilie 1935 din 86 funcționari, 43 amenajști și ingineri hotarnici și 5 oameni de serviciu în Centrală și 76 inspectori silvici, 402 forestieri, 76 forestieri stagiași și 2668 pădurari, plus 76 secretari-contabili și 78 amplotași de birou în serviciul exterior. Acesta se compune din 76 ocoale silvice (cantone-ments); 375 brigăzi (districts forestiers) și 2616 cantoane (triases). Suprafața medie a fiecăreia dintre aceste unități ierarhice este de 22.863; 4.634 și resp. 664 ha.

Este interesant pentru noi de remarcat, că numita administrație își recoltează, fasonază, industrializează parțial și comercializează produsele pădurilor sale în regie proprie. Pentru aceasta are un serviciu deosebit, bine și clar organizat, dispus în 4 secțiuni: 1. preparatorie; 2. de transport; 3. de debitare (cheres-tea); 4. de comercializare.

Sub raportul amenajării pădurilor, lucrurile se prezintă destul de bine, în orice caz mai bine decât la noi: numai o suprafață de cca. 100.000 ha. se mai află neamenajată. Costul lucrărilor de pănă acum au fost de 2,33 Ls. (1 Lat = cca. 1 leu aur antebelic)/ha pentru amenajare și 0,97 Ls./ha pentru revizuire.

Posibilitatea normală realizată în cursul anului atinge 6.330.183 mc., din care lemnul de construcție ocupă 55,7%, cel de foc 41,2%, iar cel de tulpini și ramuri 2,1%. Aproape totalitatea lemnului de construcție (cca. 93%) este de rășinoase; restul de 7% este de foioase moi (plop, mesteacăn și anin). Valoarea comercială a posibilității respective este de 13.519.175 Ls, care, însă, n'a putut fi realizată ca atare în întregime, o parte din materialele respective, fiind vândute cu prețuri scăzute. Repartizată la ha. de sol forestier și sol împădurit producțiu-

nea lemnoasă realizată în ultimii 5 ani (începând cu 1930/31) se prezintă — exprimat în mc. — astfel:

2,17 (2,30); 3,07 (3,24); 6,95 (7,31); 4,52 (4,76); 4,33 (4,55).

Produsele accesorii se înscriu în venitul general al administrației cu 265.078 Ls.

Veniturile vărsate în tezaurul Statului în ultimii 5 ani se repartizează astfel la hectarul de sol productiv:

6,59; -0,46 (pagubă); 0,99; 4,83; 4,34.

O mulțime de alte date privesc:

III. Invățământul forestier;

VII. Pagubele încercate de administrație (incendii, atacuri de insecte);

VIII. Regenerarea și îngrijirea arborelor;

IV. Construcțiile și diversele instalațiuni;

X. Lucrările de ameliorări funciare;

XI. Protecțiunea pădurilor;

XII. Gestiunea și contabilitatea.

XIII. Bilanțul.

În comerțul exterior lemnul, alături de produsele agricole, joacă rolul principal. Astfel, din $85\frac{1}{4}$ milioane Ls., cât reprezintă întreg exportul din anul 1934, materialele lemnoase ocupă 35,8%, plus mărfurile cu bază esențială de lemn (plăci, hârtie, celuloză, bețe de chibrite) cu încă 24,9%. Dintre țările cliente Letoniei, în cea mai mare măsură privește lemnul, locul întâi îl ocupă Anglia, urmată fiind la mică distanță de Germania, Olanda, Belgia, Franța. O mulțime de alte date ni se mai dau și în această parte a lucrării asupra repartitiei cantității de lemnărie și mărfuri de lemn, exportate pe ultimii 6 ani, pe țări, pe articole de mărfuri, etc., ca și asupra importului și tranzitului; apoi, asupra prețurilor medii, asupra industriei lemnului, asupra tonajului lemnului transportat pe căile ferate ale Statului și pe apele interioare.

N'a stat în intențiunea noastră de a rezuma materialul oferit de această bogată statistică, ci de a atrage atențiunea:

1. Celor ce ar avea interesul de a cunoaște economia forestieră letonă, asupra unui foarte bun mijloc de informațiuni;

2. Celor ce se ocupă cu statistica forestieră, asupra unui foarte frumos exemplu de pregătire, seriozitate și disciplină în exprimarea numerică.

Încheland aceste rânduri cu un deplin de justificat sentiment de admirație pentru lucrarea serviciului forestier al micel, tinerei și săracei țărișoare de pe malurile golfului Riga, ne cuprinde, pe de altă parte, o profundă tristețe când ne gândim la accidentalele și defectuoasele statistici forestiere ce stau la dispoziția silvicultorului român asupra țării sale.

Cât de mult influențează latitudinea geografică și împrejurările istorice firea unui popor!

Ilie C. Demetrescu

The geography of plants de M. E. Hardy. Oxford, Clarendon Press, 1935, pag. XII+327 (12/18) 115 fig. (37 hărți, 78 fotografii).

O carte de geografie botanică aplicată la silvicultură, o cheie folositoare și necesară pentru orientarea generală în varietatea pădurilor globului, o călătorie de foarte agreabilă pentru o călătorie de 300 pagini (a 1500 litere) în jurul pământului, călătorie pe care ar putea s'o întreprindă un profesionist și chiar un student în orele libere necesare de relaxare, un prilej de muncă odihnitoare. Iată ce este cartea D-lui M. E. Hardy.

Desigur, dimensiunile ei anunță dela început că nu se vor rezolva toate problemele care s'ar putea pune, ci va înfățișa doar, în general, aspectul forestier

al globului; dar tocmai în această formă reușește autorul să ne îndemne la cetitul cărții sale.

În adevăr trecerea în revistă a celor cinci continente deși este relativ sumară, nu e mai puțin substanțială. Hărți sugestive (orografice, de distribuție a precipitațiilor, temperaturilor, de întindere a pădurilor) și fotografii alese reușesc să dea chiar pentru cine nu știe englezește o imagine sugestivă a fiecărui continent. Este motivul pentru care îndemnăm pe camarazi să consulte, sau cel puțin să răsfoiască această broșură frumoasă. (O pot găsi la biblioteca Soc. Progresul Silvic). Nu vor avea decât de câștigat. Dacă vom mai adăoga la aceasta și grija deosebită cu care s'a lucrat în cecece privește tiparul (literă, cerneală, hârtie) și alegerea fotografiilor documentare, credem că am spus tot cecece poate con-

vinge un spirit curios (în sensul bun al cuvântului) pentru a cerceta cartea semnalată.

Evident, că în teză generală vorbind, o recenzie include (presupune) și un cuprins pe scurt al lucrării prezentate. Să ne fie iertat că nu facem acum acest lucru: o carte de botanică nu se poate rezuma. Se citește și se aștmilează ori nu după gradul de interes mai mare sau mai mic, pe care-l prezintă pentru cetitor și după calitățile de scriitor ale autorului. Noi am semnalat această lucrare pentru că o socotim folositoare chiar dacă nu suntem cetățenii unui imperiu (britanic). — când am avea în plus un interes sentimental sau o obligație de a ne cunoaște Marea Patrie, ci avem numai calitatea de simpli intelectuali cu dorința de un orizont profesional cât mai larg.

T. B.

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 3—4, Martie-Aprilie, 1936.

Număr special închinat pădurilor italiene și sancțiunilor.

A. Serpieri.

Il bosco nell'economia nazionale.

Pădurea în economia națională.

Se relevă importanța pădurilor în economia națională în special ca sursă de materii prime și combustibil, pentru realizarea cărora Italia, în urma sancțiunilor, a fost constrânsă să apeleze la lemn pe o scară destul de mare.

G. Di Tella.

I legnami per costruzioni civili e ferroviarie.

Lemnele pentru construcțiuni civile și căi ferate.

Înfățișând situația în care se găsește Italia în ceea ce privește consumul și producția normală a lemnului de construcție precum și cea din perioadele anormale, autorul preconizează o serie de măsuri pentru mărirea producției, indicând și mijloacele prin care se pot realiza.

Aldo Pavari.

I legnami per costruzioni aeronautiche.

Lemnele pentru construcțiuni aeronautice.

Deși în multe țări aliajele metalice au luat locul lemnului, în construcția avioanelor, sunt țări cari întrebunșează încă lemnul pe scară mare pentru anumite tipuri de avioane. Analizând avantajele și dezavantajele lemnului în construcțiile aeronautice, autorul studiază diferitele specii forestiere al căror lemn este apt pentru acest fel de întrebunșări.

Gilberto Grion.

I legnami per costruzioni navali.

Lemnele pentru construcțiuni navale.

Autorul studiază lemnul întrebunșat în construcția vapoarelor, indicând speciile forestiere cele mai potrivite și proprietățile fizico-mecanice cerute dela ele.

Aldo Pavari.

I legnami per mobili, infissi e arredi.

Lemnele pentru mobile, parchete și ornamente.

Indicând schimbările suferite de tehnica construcțiilor de mobile de lemn, în care lemnul masiv a fost aproape complet înlocuit, autorul expune noua

infățișare sub care se prezintă această ramură pentru economia națională italiană. Deasemenea chestiunea parchetelor și a lemnelor de ornamentație în locuințe este pe larg cercetată prin prisma nevoilor și a posibilităților interne ale țării.

Raffaele Cormio.

I legnami per modellatura, intaglio, tornitura e piccole industrie.

Lemnele pentru modelaj, sculptură, strungărie și mici industrii.

Sunt studiate pentru fiecare din prelucrările lemnului enumerate mai sus, speciile cele mai indicate, însușirile reclamate și obiectele ce se pot obține.

Articolul este foarte util pentru cunoașterea întrebunțării pe care le poate avea lemnul.

A. De Philippis.

I legnami per usi vari.

Lemnele pentru diverse întrebunțări.

Autorul studiază lemnele întrebunțate pentru butoale, galerii, ambalaje și cutii, chibrituri, împletituri, șindrile, unelte agricole, în rotărie și pentru construirea caselor de adăpost.

F. C. Palazzo.

Nuove sorgenti nazionali di cellulosa di legno.

Nouă surse naționale de celuloză din lemn.

Este vorba de întrebunțarea a două noi specii forestiere pentru scoaterea celulozei și anume: castanul și fagul.

Lemnul de castan este folosit și la scoaterea taninului după care el poate servi și la extragerea celulozei.

A. Merendi.

Il bosco come fonte di combustibile e di carburante.

Pădurea ca izvor de combustibili și carburanți.

În cadrul preocupărilor din ultima vreme de a realiza cu mijloace proprii combustibili de care are nevoie Italia, sunt arătate diferitele sisteme de cuptoare metalice fabricate în vederea carbonizării lemnului și a tuturor rămășițelor de exploatare.

Chestiunea este pe larg desbătută și din punct de vedere economic.

L. Senni.

Il bosco come produttore di resine e di materie concianti e coloranti.

Pădurea ca producătoare de rășini și de materii tanante și colorante.

Sunt arătate speciile forestiere care furnizează Italiei aceste materii prime, cantitățile ce se pot scoate și importanța lor pentru economia italiană.

Dot. Vincenzo Bassi.

Produzione, industria e commercio del sughero.

Producția, industria și comerțul cu plută.

Examinând însușirile acestui material cu multiplele lui întrebunțări, autorul relevă importanța importului și exportului cu plută, propunând noi directive pentru industrializarea și comercializarea ei.

Luigi Puecher Passavalli.

La valorizzazione della ginestra nel campo delle fibre tessil e della cellulosa.

Valorificarea genistei.

pentru fibre textile și celuloză.

După un istoric al diferitelor întrebuințări avute în decursul timpului de această plantă, autorul arată încercările și rezultatele obținute pentru scoaterea fibrelor textile și a celulozei din lemn.

În partea finală este studiată problema cultivării acestor plante și a extinderii ei.

Prof. Zeno Vignati.

Le risorse foraggere dei boschi.

Resursele furagere ale pădurilor.

Înțelegând sub denumirea de produse furagere nu numai iarba ci și fructele și semințele care se găsesc în păduri, care pot constitui hrana vitelor, și având în vedere natura speciilor forestiere ce compun arboretele precum și zonele de vegetație în care sunt situate pădurile Italiei, autorul face un documentat studiu al problemei pășunatului.

L. Fenaroli.

I prodotti accessori dei boschi.

Produsele accesorii ale pădurilor.

Sunt examinate pe rând toate produsele accesorii ale pădurii ca: ciuperci, fructe (fragi, smeură, mure, afine, etc.), plante industriale (aromatice, medicinale), semințe forestiere și altele.

Aldo Pavari.

Gli insegnamenti delle sanzioni.

Învățămintele sancțiunilor.

Autorul încheind numărul revistei închinat sancțiunilor, pune în evidență noulle directive date silviculturii și în general producției lemnoase pentru realizarea

independenței economice și foloasele pe care le-a tras economia națională italiană.

Nr. 5—6, Mai—Iunie, 1936.

L'attività dell' Milizia Forestale nell' anno XIII.

Activitatea Miliției Forestiere în anul XIII.

Comunicatul oficial din 12 Iunie al «Miliziei Forestale» înfățișează un grandios tablou de realizări în domeniul economiei silvice și anume: împădurirea suprafețelor complet desgoțite, ameliorarea suprafețelor de păduri degradate, lucrări de restaurare a munților, corecțiuni de torenți, construire de drumuri, case de adăpost, lucrări silvo-pastorale, etc.

L. Senni.

Le risorse forestali delle nostre colonie.

Resursele forestiere ale coloniilor noastre.

Autorul examinează pentru fiecare din coloniile Italiei speciile forestiere pe care le posedă și produsele ce se obțin pentru consumul intern și comerțul cu celelalte țări.

Dott. Celestino Vitale.

I boschi comunali dell'alta Dora Riparia nel complesso delle aziende silvo-pastorale.

Pădurile comunale ale înaltei văi Dora Riparia în complexul administrației silvo-pastorale.

Studiul cuprinde următoarele capitole: generalități, patrimoniul comunal, pădurile comunale și rezultatul planurilor de

administrație, criteriile urmate în studiul planurilor de administrație, semne ilustrative ale pădurilor, și rezultatele măsurătorilor dendrometrice.

Dott Alfonso Lenzi.

Sistemazione e valorizzazione dei terreni di montagna in Sicilia.

Clasarea și valorificarea terenurilor muntoase din Sicilia.

Înfățișând situația și condițiile în care se găsesc terenurile muntoase din Sicilia, autorul studiază un sistem de clasare hidro-silvică adaptată acestor condițiuni, esențele de ales pentru această lucrare și înfățișat problema pășunatului.

U. Volanti.

La coltivazione della patata a duemila metri.

Cultivarea cartofului la două mii metri.

În urma unor experiențe făcute cu cultura cartofului la altitudinea de două mii de metri, autorul arată rezultatele ce le-a obținut, făcând un studiu complet al problemei așa cum se pune în această zonă care se ocupă de distrugerea florei nitrofile care a invadat unele pășuni de munte, caracteristicile experienței făcute cu cartofi, bilanțul sumar al culturii, și evidențiază, în partea finală, necesitatea câmpurilor de experiență permanente.

Insegnamenti. Note pratiche.

În această rubrică sunt tratate următoarele chestiuni:

Dott. Giuseppe Banti despre *Ostrya carpinifolia* în reîmpăduriri;

Dr. G. Tomé despre ziduri de piatră ancorate cu fier; și

E. A. despre cadastrul agrar al regiunii.

Viața forestieră externă.

Insemnări silvice din Germania, Belgia, Maroc, Norvegia și Suedia.

Insegnamenti bibliografici: Cuprinde recenziile cărților silvice apărute recent.

Notițe și ecouri! Fapte diverse în legătură cu mișcarea silvică.

Nr. 7—8. Iulie—August 1936.

Agaricus.

Il frassino mannifero come ceduo.

Este vorba despre o operațiune care se practică asupra trunchiului de frasin din Sicilia pentru scoaterea sucului cu diverse întrebuințări în medicină. Autorul se ocupă de tehnica acestei operațiuni și de întrebuințările permise de lemnul de frasin.

Dott. Lino Vannini.

Le pinete di Viareggio. Nuovi indirizzi di rimboscimento.

Arboretele de pin din Viareggio. Noi directive de reîmpădurire.

Reliefând importanța și efectul peisagistic al pinilor, autorul indică diferite procedee de replantare a arborilor nu prea bătrâni cu pământ la rădăcină, modul de transportare, căruțele întrebuințate, etc.

A. De Philippis.

Note forestali di un viaggio in Palestina.

Note forestiere dintr' o călătorie în Palestina.

După o descriere amănunțită a țării și a vegetației ei spontanee, autorul se ocupă de lucrările de reimpădurire efectuate până în prezent, încheind articolul cu considerațiuni generale în materie de reimpăduriri privind și celelalte țări mediteraneene din împrejur.

Dott. Giovanni Friedmann.

La lotta contro il maggior nemico dell' apicoltura : il cervino («*Nardus Stricta*» L.).

Lupta contra celui mai mare dușman al culturii alpine părul porcului (*Nardus Stricta* L.).

Autorul face în primul rând un studiu al anatomiei și biologiei acestei plante care a transformat multe pășuni alpine în adevărate deșerturi, după care indică diferite procedee prin care s'ar putea lupta contra acestei plante.

Studiul este foarte interesant și pentru țara noastră având și noi pășuni invadate de această plantă.

F. Caldart.

Osservazioni sulla «*Chamaecyparis Lawsoniana*».

Observațiuni asupra lui «*Chamaecyparis Lawsoniana*».

Plantațiunile de exotice făcute în vederea creerii de parcuri în jurul diferitelor vile din Italia, au permis astăzi, când aceste plantațiuni au o vechime de circa 45 de ani, cum este în cazul de față, să se facă interesante observațiuni cu privire la cultura exoticelor în Italia.

Ing. E. Paltrinieri.

La processionaria del pino.

O mîda procesionee a pinului.

Autorul face un studiu asupra insectei *Thaumetopaea pityocampa* din ordinul Lepidopterenelor, tratând următoarele chestiuni: despre biologia insectei, pagubele produse, metode de luptă, dușmanii acestei insecte cari trebuiesc protejați de om, precauțiuni de luat pentru apărarea lucrărilor, o nouă metodă de luptă, dispozițiuni de luat pe cale de legi, etc.

Dott. Martino Vidotto.

Le «*Carte di regola*», o antichi statuti delle comunita montane della Val di Non.

«*Carte di regola*» sau vechi dispozițiuni ale comunității de munte din Val di Non.

Interesante dispozițiuni cu caracter agrar, zootehnic și forestier cu privire la folosirea în comun a pășunilor, pădurilor, apelor și drumurilor.

Insemnări și note practice :

La această rubrică au apărut următoarele articole :

E. A. : Un nou sistem de uscător pentru semințele de conifere.

A. De Philippis : Avantajele traverse-dăposturilor de vânt.

A. De Philippis : Avantajele traverselor de lemn.

Viața forestieră externă.

Sunt arătate fapte mai importante cu caracter silvic din Statele Unite și U. R. S. S.

E. V.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE

Nr. 6, Iunie 1936.

A. Jacquemin.

Considérations sur l'ecorçage et le cubage de résineux.

Considerațiuni asupra decojirii și cubajului rășinoaselor.

În urma cubajului făcut asupra trunchiurilor cu coaje și complet decojit a unui număr de arbori de pin silvestru și molift, autorul expune interesantele constatări la care a ajuns cu privire la procentul de coaje pentru cele două specii, asupra modului cum decojirea influențează coeficientul de descrește și asupra preciziei obținute la cubajul după metoda Gallot. Această metodă, care se bazează pe asimilarea trunchiurilor de cubat cu paraboloizi, a fost expusă în No. de Octombrie 1931 al acestei reviste.

Eg. Rosseels et E. Provis.

Excursion annuelle en 1935.

Excursia anuală din 1935.

Sunt arătate în continuare interesante lucrări silvice văzute în diferitele păduri vizitate în ziua a doua și a treia și anume: Pădurea domeniială Couckelaere, Domeniul D'Ichteghem, Domeniul Sainte-Michel precum și lucrările de plantație efectuate cu foioase și rășinoase pe dunele domeniiale.

Cl. Quairière.

A propos d'une crue subite de la Soor.

Despre creșterea neașteptată a râului Soor.

În urma unei vijelii care a durat o jumătate de oră, s'a produs o creștere neașteptată a apelor râului Soor, care a amenințat întreaga vale și regiunile învecinate.

Cauza acestui fapt se atribuie suprafețelor mlăștinoase din împrejurimi cari îmbibate fiind cu apă, în urma unor ploți ce căzuseră cu câteva zile mai înainte, au lăsat să se scurgă rapid toată cantitatea de apă căzută în timpul vijeliei.

F. Arcolso.

L'organisation internationale du marché du bois.

Organizarea internațională a comerțului de lemne.

Făcând mai întâiu un istoric al crizei care lovide lemnul odată cu celelalte produse și al tuturor eforturilor depuse până atunci pentru remedierea ei, autorul arată realizările obținute prin convenția din 15 Noembrie 1935 la Copenhaga la care au aderat aproape toate țările exportatoare de lemn din Europa.

No. 7 și 8, Iulie-August 1936.

G. Delevoy.

A propos de semis de graines charnues.

Despre semințele cu bobace carnoase.

Studiul este făcut pe baza unor experiențe asupra germinăției semințelor de *Quercus pedunculata*, *Quercus sessiliflora*, *Quercus rubra* și *Absculus hippocastanum*. Sunt redată interesante concluzii cu privire la greutatea unitară a semințelor, modul de semănare și îngrijire și vigoarea plantelor obținute.

J. Masson.

Bois et lapins.

Păduri și iepuri.

Autorul arată pagubele cauzate de iepuri în pădure și modul cum s'ar putea micșora sau evita aceste pagube.

Studiul cuprinde o dezbateră foarte largă a acestei chestiuni.

E. R.

Une excursion à Brasschaet.

O excursie la Brasschaet.

Sunt descrise parcurile cu foarte numeroase și interesante specii exotice din împrejurimile orașului Anvers, proprietățile D-nei De Beukelaere și ale D-lui Jurgens.

La loi sur les congés payés.

Legea asupra concediilor plătite.

Dispozițiile legii votate la 8 Iulie 1936 asupra concediilor anuale plătite la diferitele instituțiuni și întreprinderi.

Le marché de bois.

Comerțul cu lemne.

Se remarcă în general tendința de urcare a prețului lemnului în aproape toate țările Europei. Scurte caracterizări asupra pieții lemnului în Austria, Germania, Cehoslovacia, Jugoslavia, România, Polonia, Elveția, Franța și Anglia.

C. J. Q.

Epicéas à cones verts et à cones rouges.

Molifți cu conuri verzi și cu conuri roșii.

Caracterizări asupra celor două varietăți de molifți numiți Picea Chlorocarpa (molif cu conuri verzi) și Picea Erithrocarpa (molif cu conuri roșii).

E. V.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 3, Martie, 1936.

Cuprinde darea de seamă a congresului silvicultorilor americani (27, 28 și 29 Ianuarie 1936). A fost un congres-surpriză chiar pentru organizatorii lui, prin grandooarea, interesul și semnificația cu care s'a caracterizat.

A fost *grandios*, pentru că au participat mulți silvicultori, din regiunile cele mai depărtate, pentru că a dominat interesul național și de unificare; *interesant*, prin referatele prezentate; *semnificativ*, prin spiritul care a dominat discuțiile.

De altfel, partea cea mai interesantă din mai multe ședințe au constituit-o discuțiile, care au lăsat impresiunea că profesliunea a trecut de vârsta copilăriei, că silvicultorii «au crescut», gândesc pentru și prin ei înșiși, nu privesc la nici o autoritate centrală pentru concluzii gata făcute, nu sunt în nici o «gașcă». Sănătoasa diversitate de gândire este mai mult decât o evidență a maturității intelectuale, a vigoarei și interesului individual, este condiția sine qua non pentru împlinirea unuia din cele mai importante obligații și funcțiuni: aceea a unei critici libere și pătrunzătoare. Căci nici o autoritate publică, nici o organizație, nici un conducător nu-și poate permite azi să activeze prea mult fără critică. Conducătorii înțelepți știu aceasta și, *încurajează* criticismul constructiv *din lăuntru* propriei lor organizații ca și cel binevoitor din afară. În această ordine de idei se poate menționa actualul șef al Serviciului Silvic Federal, care ca nimeni altul înainte lui, a încurajat așa de convins curentul liber al criticismului. cinstit *înăuntru* serviciului silvic. Pe de altă parte, trebuie să se spună: e în natura cea mai intimă a unei bune organizații ca hotărârile luate, *cu responsabilitate*

tea necesară. să fie acceptate loial, căci toți trebuie să coopereze întru atingerea scopului. Pentru profesiune, cazul este acesta: ea reprezintă un câmp unic al serviciului public, care cere să fie înțeles în spiritul cel drept, dat de baza comună și orientarea comună a discuțiilor.

Baza comună e furnizată de «Câmpul nostru profesional»; orientarea comună. e dată de respectul pentru interesul obștesc.

În discuții, trebuie să lucrăm împreună cu respect mutual pentru argumentarea altui camarad, când gândim altfel, străduindu-ne totdeauna să relevăm ceea ce este în interesul public, prin discuția profesională asupra a ceea ce pare să fie obiectul unei critice libere. În adevăr, aceasta a fost spiritul conduitei la Atlanta, constituind însemnătatea adunării. Societatea este în proces de dezvoltare a unei funcțiuni înalte de examinare profesională a politicei și acțiunii publice. Această situație justifică publicarea dărei de seamă.

Volumul conține 267 pagini dense (pagina de 3400 litere), încât e prea mare pentru a putea fi recenzat aci. Vom semnală, însă, subiectele referatelor prezentate (în manieră de symposium) pentru a servi cel puțin ca indicație bibliografică:

1. «Cereri pentru hârtia de gazete și pădurile din Sud»; trei referate, discuții.
2. Obiectivele regionale și raportul susținut»; patru referate, discuții.
3. «Chestiuni relative la societate» — discuții.
4. «Exploatarea și amenajarea terenului»; două referate, discuții.
5. «Taberele de muncă»; cinci referate, discuții.
6. «Invățământul silvic»; patru referate.
7. «Silvicultura particulară»; 1 referat.

8. «Organizarea silviculturii de Stat»; 1 referat.

În încheiere, menționăm modul de organizare a congresului: fiecare categorie de referate cu ședința și conducătorul a parte; Președintele societății a deschis congresul, a participat la discuții neconducând decât o singură ședință, când s'a discutat chestiunile referitoare la societate. În felul acesta s'a evitat oboseala și s'a satisfăcut, poate, și anumite orgolii.

Nr. 4, Aprilie 1936.

Editorial.

Necesitatea unei comunități înțelegeri

O pledoarie în favoarea vânătorului, care este un capitol din marea acțiune ce protecție a naturii.

Aldo Leopold.

Cerbul și pădurea permanentă în Germania.

Se publică partea I («istorică») dintr'un studiu făcut în pădurile Germaniei și Cehoslovaciei, în August-Nov. 1935. Subiectul urmărit este: vânătorul și evoluția lui în decursul veacurilor. Diagrame interesante, statistici, informații, etc.

F. A. Silcox.

Obiectivele conferinței vânătorului, în America de Nord.

Se publică referatul inaugural al conferinței vânătorului. (ținută la Washington, la 3 Februarie 1936) citit de șeful Serviciului Silvic Federal, în calitate de Președinte al Conferinței. Scopul conferinței a fost: să restaureze și să conserve vânatul agonisant din pădurile americane.

În sine, referatul este un vibrant apel către membrii conferinței și către națiune în genere, pentru a dovedi un interes mai mare și a îmbrățișa cauza vânătorului, pentru binele și frumusețea țării.

C. S. Cowan.

Mișcarea C. C. C. (a taberilor de muncă) și legătura cu legea Clarke McNory.

Inrăurirea pădurii și combaterea eroziunii

Raportul unei comisii a Societății Silvicultorilor, comitet prezidat de W. C. Lowdermilk.

R. P. Holdsworth.

Locul silviculturii în școlile neprofesionale.

Se arată ce s'a făcut la un colegiu din Massachussets, pentru a se exemplifica un mod de a ține contactul cu publicul și a-l interesa la problemele de silvicultură.

E. J. Huckenpahler.

Cantitatea și distribuția umidității într'un pin verde.

Chestiunea cantității de umiditate a arborilor în picioare interesează pe cei ce se ocupă cu exploatarea pădurilor, entomologia forestieră, patologia și fiziologia arborilor, încât determinarea acestei mărimi răspunde unei necesități.

În prezentul articol, autorul publică rezultatele unor determinări de umiditate la câteva exemplare (verzi, în picioare) de Pinus echinata, descriind procedeul în-trebuințat.

Hubert L. Ferson.

Necesitatea unei mai mari proprietăți forestiere de Stat.

Restaurarea pădurilor de odinioară, devastate de exploatarea particulară, nu-i posibilă decât prin o administrație de Stat, căci aceasta are în vedere totdeauna interesul obștesc.

G. A. Pearson.

Pentru ce sunt lipsite de arbori, preriile?

Un articol mai mult recenzie a unei lucrări: «Ist die Prairie von Natur baumlos?», publicată în Geographischen Zeitschrift (41 Jahrg. Heft 1, pp. 16—26, 1935) și semnată de Dr. Heinrich Walter.

Pe scurt, cauzele care explică inexistența vegetației forestiere în prerii, sunt următoarele: prezența (în sol) a sărurilor defavorabile creșterii, lipsa organismelor tipice pentru solurile forestiere, vânturi uscate vara, ierni reci, precipitațiuni insuficiente și, în sfârșit, distrugerea prin foc a pădurilor de odinioară. Pe baza acestor lămuriri, se fac pronosticuri relativ la reușita lucrărilor de plantare, arătându-se în care anume regiuni și cu ce esențe s'ar putea încerca pentru a se avea succes în lucrările de împădurire.

H. H. Chapman.

Serviciul forestier din Pennsylvania. Trecutul, prezentul și viitorul.

Torkel Holsoe.

Bocșele din Indiana.

Expunerea procedurii și randamentul realizat.

J. Kittredge.

Câteva chestiuni, nere-marcate în deajuns, rē-lative la păduri și apă.

Chestiuni de transpirație și evaporatie în legătură cu precipitațiile și scurgerea apelor.

Paul W. Stickel și Herbert F. Marco.

Studii în NE asupra pagubelor pricinuite de focurile din pădure.

Se publică partea III-a a lucrării, examinându-se relațiile dintre vătămările provocate de foc și infecțiunea ciupercilor. În corpul articolului: tablouri de starea arborilor după incendii, tablouri de ciupercile mai frecvente și respectivii arbori-gază. fotografii, literatura utilizată.

Guy R. Ramsey.

Sensibilitatea la uscăciune a arborilor totdeauna verzi, în Iowa.

Investigațiuni și concluzii-recomandațiuni, relative la rezistența speciilor întrebuintate pe terenurile fermelor, la constituirea benzilor de protecție în contra vântului.

T. B.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 10/1935.

L. Lavauden.

La propagande forestière en France, à l'étranger et aux colonies.

Propaganda forestieră în Franța, în străinătate și în colonii.

Un studiu asupra propagandei forestiere în Franța, în Statele Unite, Italia

și colonii. Articolul acordă o deosebită atenție propagandei forestiere care se face în colonii, menționându-se activitatea societăților: *Ligue du reboisement* din Algeria și *Société internationale des amis des arbres* din Tunis.

R. Pudot.

Notes sur l'aire du pin d'Alep en Algérie.

Note asupra ariei pinului de Alep în Algeria.

În legătură cu harta phytogeografică și studiul asupra grupelor vegetale dominante în Algeria și Tunis scoase sub conducerea prof. Dr. Maire, autorul articolului face câteva observațiuni critice și aduce unele contribuțiuni la cunoașterea subiectului.

De Lignières.

Reforestation. Reboisement. Incendies. Le pin.

Reforestare. Reîmpădurire. Incendii. Pinul.

Observațiuni asupra arboretelor artificiale de pin. Se insistă asupra rolului pe care-l au aceste arborete (mijloc de a reinvia pădurile ruinate).

L. Rudault.

Comparaison entre les méthodes forestières françaises et allemandes appliquées en Alsace.

Comparație între metodele forestiere franceze și germane aplicate

Continuare și sfârșitul articolului din numărul precedent.

A. Oudin.

Association française pour l'étude du sol.

A s o c i a Ț i a f r a n c e z ă
p e n t r u s t u d i u l s o l u l u i .

O descriere a împrejurărilor în care s'a născut asociația, precum și scopurile pe care le urmărește.

A. C.

Nr. 11/1935.

R. Vaultrin.

Les automobiles à gazogène (6 pag.).

A u t o m o b i l e l e c u g a z o g e n .

Un studiu asupra funcționării altomobilelor cu gazogen. Se subliniază preocupările direcției generale de ape și păduri pentru dezvoltarea acestui nou deoseu al lemnului de foc.

Se dau detalii tehnice de folosire și se arată importanța acestor automobile pentru cazul de războiu când nu s'ar mai putea importa benzină.

R. Blais.

De la plaine et de la forêt ou présentation de recherches récentes sur la structure du paysage rurale français (19 pag.).

C â m p i e ș i p ă d u r e s a u p r e z e n t a r e a c e r c e Ț ă r i l o r r e c e n t e a s u p r a s t r u c t u r e i p e i s a j u l u i r u r a l f r a n c e z .

O privire generală asupra a 3 lucrări privind tema amintită, cu specificul fiecărei lucrări și fondul lor comun.

A. Oudin.

Congrès international de sylviculture et du Carbone Carburant (Bruxelles 1935). (9 pag.).

Dare de seamă asupra Congresului internațional de silvicultură și carbone carborant care a avut loc la Bruxelles în anul 1935.

L. Pardé.

La régression du chêne dans les taillis sous-futaie du Nord-Est de la France. (2 pag.).

R e g r e s i u n e a s t e j a r u l u i i n c r ă n g u r i l e c o m p u s e d i n N o r d - E s t u l F r a n Ț e i .

Autorul adaugă câteva observațiuni pe marginea raportului prezentat de d-l Perin la Congresul internațional de silvicultură care a avut loc la Bruxelles în 1935.

Stejarul din regiunea menționată se împuținează: pentrucă lucrătorii lasă, pe lângă elementele marcate, și elemente de crâng constituite din carpen și fag; pentrucă în multe crânguri compuse se găsesc exemplare de stejar cu coronamente prea mari, cari împiedică seminșul de a se dezvolta;

pentrucă rezervele nu sunt emondate, și pentrucă nu se fac degajări și rărituri, ca să se scoată fagul și carpenul.

P. Buffault și P. d'Aboville.

Observation sur l'article de M. Ducamp. (5 pag.).

Câteva observațiuni contrarii afirmațiunilor făcute de autorul sus pomenit privind acțiunea și mai ales rezultatul acțiunii de reimpădurire artificială întreprinsă de om și asupra egoismului proprietarilor particulari de păduri cari între alte fapte, care ar îndreptăți cuvântul egoism, transformă pădurile de codru în păduri de crâng.

P. de Romanet.

Tarifs de transports ferroviaires du bois de feu. (5 pag.).

Tarifele actuale ale căilor ferate franceze sunt prea ridicate pentru lemne. Dacă s'ar micșora ar avea o repercursiune favorabilă asupra economiei forestiere.

At. H.

No. 12, Decembrie, 1935.

Pierre Buffault.

Pour le pin.

Pentru pin.

O pledoarie model, logică și sentimentalism, știință și literatură, stil curgător, claritate în expunere, legătură între ideile înfățișate rând pe rând și o ordine gradată în chestiunile prezentate, toate aceste calități fac din articolul d-lui P. Buffault o lectură delicioasă pentru cititorul obișnuit cu texte mai greoaie germane ori englezești. Îl recomandăm colegilor noștri, pentru strălucita sa formă literară precum și pentru interesul științific al subiectului.

Problema discutată de autor e oarecum clasică în silvicultură. Caracterul de nouitate îi este dat de exemplele citate și soluțiile propuse de unii. E vorba așadar de următoarea chestiune: arboretele pure de rășinoase (pentru cazul în speță, numai de pin) sunt mai mult expuse calamităților (incendii, insecte, etc.), decât cele în amestec cu folioasele.

Autorul s'a sezizat de pinofobia generată de câteva accidente neplăcute (incendii, lăncezeală în vegetație, etc.) și caută să infirme toate anatemele svăriite pinului, citând exemple (regionale) de necesară și viguroasă cultură a pinului, arătând că generalizarea nu corespunde totdeauna unui adevăr științific. Recomandă, în concluzie, în judecarea tuturor problemelor, spiritul de măsură, de ordine și de echilibru, vechiul spirit francez.

A. Oudin.

III-e congrès de l'association internationale de la science du sol.

Al treilea congres al asociației internaționale de pedologie.

O scurtă dare de seamă asupra excursiilor și ședințelor congresului ținut în Iulie și August 1935, la Oxford.

O recenzie ulterioară a lucrărilor congresului va informa pe cititorii noștri mai amănunțit asupra problemelor discutate, încât ne dispunem acum de a face rezumatul unui rezumat. Cu titlul de curiozitate însă și pentru a familiariza pe colegi — cel puțin după nume, cu savanții pedologi, dăm organizarea asociației și conducătorilor ei așa cum se prezintă în comisiuni și subcomisiuni:

I. *Fizica solului.* Președinte: Prof. G. W. Robinson (Anglia).

II. *Chimia solului.* Președinte: Prof. A. A. J. de Sigmond (Ungaria).

III. *Microbiologia solului.* Președinte: Dr. S. A. Woksman (U. S. A.).

IV. *Fertilitatea.* Președinte: Prof. D. N. Prianishnikov (U. R. S. S.).

În timpul congresului a fost președinte: Prof. E. A. Mitscherlich (Germania).

V. *Geneza solului, morfologie, cartografie.* Președinte: Dr. C. F. Marbutt (U. S. A.).

Subcomisiunea V-a. *Soluri alcaline.* Președinte: Prof. A. A. J. de Sigmond (Ungaria).

Subcomisiunea V b. *Soluri forestiere.* Președinte: Vacant.

VI. *Ameliorațiuni.* Președinte: Oberbaurat: O. Fauser (Germania).

Participanții au fost în număr de 400, reprezentând circa 65 de națiuni. Cu toată dificultatea pe care o comportă o atare aglomerație, organizarea din p. d. v. gospodăresc a fost la înălțimea interesului științific, lucru pentru care, franțuzii nu precupețesc mulțumirile și laudele lor.

A. Oudin.

Formes d'humus.

Forme de humus.

În continuarea articolului precedent, se dă nomenclatura internațională adoptată la congresul de la Oxford, recomandându-se și silviculturilor folosirea acestei nomenclaturi, în lucrările lor. Humusul se poate forma în medii umede (chiar exces de apă), și atunci avem de a face cu turba (fr. = tourbe; germ. = Torf; engl. = peat) sau în medii uscate și atunci avem de a face cu: *mul* sau *mor*. Acești doi termeni, trebuie folosiți în limbajul științific.

La rândul lor, și aceste două forme de humus (*mor* și *mul*) au câte alte trei subîmpărțiri. Astfel, *mul*-ul poate fi: glomerular, fin, compact; iar *mor*-ul: granulos, gras, fibros. Pentru distingerea tuturor acestor specii și subspecii de humus trebuie să se aibă în vedere proporția de substanțe minerale, organice și gradul de transformare, de desăgare al lor.

De ex. cunoaștem *mul*-ul după amestecul intim al substanței minerale cu substanța organică și după Epsa unei lămitări (granițe) precise între humusul propriu zis și solul mineral. Din contră, într'un *mor*, materia organică — practic vorbind — nu este amestecată cu solul mineral, separația este foarte precisă. În plus, în *mor* se disting două straturi: F (stratul de fermentare) și H (stratul umidificat) a căror proporții definesc subîmpărțirile menționate.

M. Versepuj.

Estimation de la valeur qualitative d'une graine basée sur son pourcentage à la coupe.

Aprecierea valorii calitative a unei semințe,

bazată (aprecierea) pe procentajul prin tăiere.

O metodă curentă, pentru că e foarte simplă și expeditivă în aprecierea valorii germinative a unui stoc de semințe, este așa numita metodă prin tăiere. În ce constă? Se ia 100 sau 200 de semințe din stocul de examinat, se secționează transversal și prin mijloc și se «observă» secțiunea. O apreciere din ochi chiar, poate spune care e sămânța bună și care e rea. Evident, e destulă aproximație în această apreciere, aproximație pe care autorul o scoate în evidență, pentru a conchide că atunci când e vorba de stabilitate date precise, singura metodă a germinării însăși, e aceea care dă indicații mai sigure.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Acclimations de parasites à la suite d'introduction d'insectes ravageurs.

Acclimatizarea parazitilor în urma introducerii insectelor distrugătoare.

O interesantă expunere asupra unor încercări de *combatere biologică* a unor dușmani ai lemnului, adică despre o *afismare* în domeniul protecției pădurilor fenomenului numit printr'un termen consacrat, *superparazitism*.

E vorba, în special, de lupta dusă în contra lui *Sirex noctilio*, în Noua Zeelandă, și în contra lui *Dipterion scitifer* (= *Lophyrus rufus*) și a lui *D. polytomum*, în Canada, cu ajutorul unor paraziți ai acestor insecte.

Astfel, *Rhyssa persuasoria* (un ichneumonid) și *Ibalia leucospoides* (cynipid) sunt folosiți în contra lui *Sirex*; iar *Microplectron fuscipennis*, în contra lui *Dipterion*.

Rezultatele experimentațiilor lor de până acum, permit cel puțin continuarea cercetărilor; sunt deci încurajante. Cu titlul de curiozitate cităm următorul fapt: Ungaria a exportat, pe chestia aceasta, în Canada în 1934, circa opt milioane de Microplectron.

A. Roy.

Un litige forestier au XVIII-e siècle.

Un litigiu forestier în sec. XVIII-lea.

O chestiune care interesează istoria forestieră în Dauphiné.

*

În restul numărului pe Decembrie, obișnuitele capitole: revista revistelor, pieța lemnului, cronică forestieră, etc.

Remarcăm mai multe fotografii reprezentând lucrările efectuate în Conservațiunea 27, cu cei fără de lucru în pădure, cabane de adăpost, etc.

T. B.

SILVA.

Nr. 22.

Puster, Oberforstmeister i. R., Kandel. Der Maikäferfang und sein Erfolg.

Strângerea cărăbușilor și succesul operațiilor lor.

Autorul, un cercetător neobosit în materie, stabilește mai întâi că aprecierea metodelor de combaterea cărăbușilor care prezonează strângerea insectelor perfecte, variază foarte mult dela aprobarea nelimitată până la negarea absolută a oricărui efect. Ultima apreciere o respinge ca neîntemeiată. Cea dintâi o discută și o crede în funcțiune a capacității sexuale a insectei. Astfel fiind, dă o amănun-

țită descriere a vieții sexuale a cărăbușului și ajunge la concluzia că măsura strângerei insectelor perfecte va avea succese indiscutabile, când vom reuși a prinde mai mult decât 56% din numărul insectelor sburătoare. La întrebarea, dacă aceasta este posibil, autorul răspunde: da și nu, arătând cari anume condițiuni trebuiesc considerate favorabile, astfel ca «conducătorul unei secțiuni» poate să prinză 95—98% din toți indivizii existenți, și cari din contra defavorabile, scoborând limita prinderii posibile sub 86%. În ultimul caz calamitatea crește din an în an, fapt care trebuie să ne determine a lua măsurile energice de prevenire, măsurile pe care ni le pune la îndemână tehnica silvică și pe cari autorul le expune în ultima parte a articolului. După Puster, din toate modalitățile de tratament cele așa zise naturale sunt favorabile dezvoltării insectei, pe când acele al tăerilor rase prezintă condițiunile cele mai favorabile de combatere.

Nr. 24.

Oberforstrat H. Zimmerle, Stuttgart.

Ein 240 jähriger Forchenüberhälter im Schönbuch. Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

O rezervă de pin în vârstă de 240 de ani în «Schönbuch».

Doborârea unui pin bătrân, vătămat prin trăsnet, dă autorului ocazia a face o comunicare interesantă despre primele încercări de cultura pinului în «Schönbuch» — o regiune păduroasă din Württemberg — încercări cari par a data din anii 1620—27. Astfel fiind rezerva doborâtă n'ar fi reprezentantul cel mai în

vârstă din pinli semănați pe vremuri. Chiar în articolul de față se pomenește și de alți pini cu o vârstă constatată de 280 de ani. Stațiunea de experimentație württembergheză a profitat de ocazie, pentru a face o amănunțită analiză a uriașului bătrân, constatând că epoca cea mai profitabilă de recoltare a acestui pin ar fi fost acum 90 de ani. În adevăr, creșterile corespunzătoare ultimilor 90 de ani sunt absolut neînsemnate.

Nr. 25/26.

Heinrich Walter (Stuttgart).

Nährstoffgehalt des Bodens und natürliche Waldbestände. Ein Beitrag zur Frage der Klimaxgesellschaften.

Substanțele nutrițive cuprinse în sol și arborețele forestiere naturale.

Nr. 27.

Dr. Ing. F. Moll.

Holzschutz gegen die Bohrmuschel.

Paza lemnului contra speciilor de *Teredo*.

O critică și complectare a lucrării semnalate în R. P. din 1935.

Nr. 28.

E. King.

Die Stellung der ersten preussischen Könige zur Forstwirtschaft.

Atitudinea celor dintâi regi ai Prusiei față de economia forestieră.

No. 29.

Regierungsdirektor i. R. F. Heinz Ausbach.

Ueber Aufforstungen und Verjüngungen im weissen Jura (Eichstädter Alb).

Despre împăduriri și regenerări în munții «Jura alb».

Nr. 30.

Oberstleutnant Brinkmann, München (Kriegsschule).

Die militärische Bedeutung der Forsten und der Holzverwertung.

Insemnătatea militară a pădurilor și a valorificării lemnului.

Autorul examinează importanța pădurilor mari și continue ca punct de plecare pentru operațiuni militare, adunări, marșuri, pregătiri, atacuri și apărări. Exemple luate din toate războaiele din timpurile din urmă ilustrează perfect expunerea teoretică. Apoi discută același importanță din punct de vedere tactic și din acel al tehnicii armamentului, iarăși atât la atac cât și apărare. Și în acest caz exemple luate din realitatea războaielor pune în lumină justetea expunerii teoretice. Ca concluzie se discută insemnătatea economiei forestiere la hotarele țării și colaborarea autorităților forestiere și militare în interesul apărării țării.

În partea doua autorul se ocupă cu importanța pădurilor ca producătoare de materie necesare la operațiunile militare de tot felul. Și aci ne servește exemple instructive în parte luate din războiul nostru din anul 1916.

* *
*

**ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.**

Band III, Heft 9 (Juni 1936).

Fröhlich J., Ing.

Über Waldschätzungen in Südost-Europa und Kleinasien.

Estimarea pădurilor în Europa sud-orientală și Asia Mică.

Autorul acestui articol este cunoscut ca un specialist de mână întâi în materie de exploatare industrială de păduri în ținuturi noi. Din vasta sa experiență ni se împărtășesc o seamă de observațiuni și învățăminte asupra unor mijloace practice de estimare a valorii de exploatare pe care o prezintă o pădure în ochii unei societăți de exploatare străine.

Articolul respectiv prezintă interes special pentru noi, întrucât se referă la o experiență săvârșită de curând în Carpații noștri. Autorul se servește chiar de unele exemple dela noi.

Holzforschungsbericht des Instituts für ausländische und koloniale Forstwirtschaft an der Forstlichen Hochschule Tharandt.

Se continuă cu descrierea caracterelor tehnologice a unor feluri de lemne din pădurile virgine ale Kamerun-ului.

Raport internațional asupra economiei forestiere și a lemnului.

Conține un bogat material informativ asupra mișcării și a stărilor forestiere din lumea întreagă.

Ilie C. D.m.

I N F O R M A Ț I U N I

— Comisia din anul acesta pentru examinarea candidaților la examenul de sub-inspector silvic a fost constituită din d-nii: M. Drăcea, V. N. Stinghe, I. Simionescu, H. Lazăr și M. Suhățeanu.

Examenul, la care s'au înscris 67 de candidați, va începe în cursul primei săptămâni a lunii Noembrie.

— Deasemenea s'a constituit comisia de avansări pentru inginerii silvici cari împlinesc termenul legal la 1 Ianuarie 1937. Ea se compune din d-nii: I. Simionescu, H. Lazăr, I. Comanici, C. Marinescu, T. Păiș, C. Ivanovici, P. Roșescu și I. Marinaccu.

Comisia va lucra sub președinția d-lui Tiberiu Moșoiu, ministru subsecretar de stat la departamentul Agriculturii și Domeniilor.

— D-l ing. N. Rucăreanu asistent la secția silvică dela Școala Politehnică din București, obținând o bursă din partea Institutului «Mitteleuropäischer Wirt-

schaftstag» din Berlin, pe timp de un an, a plecat în Germania pentru studii de specializare.

— La Congresul internațional de silvicultură dela Budapesta, în afară de persoanele despre care am făcut mențiune în numărul trecut al revistei, au mai luat parte și d-nii: At. Nedelcovici, I. Sterba, G. P. Antonescu, Dem. Podeanu, Munteanu și Cloțer.

— În primăvara anului 1936, ocoalele silvice ale Capsului au organizat, în cadru «Serbării arborelui», un număr de 1428 serbări, la care au participat 258.968 de persoane, plantându-se 2.322.000 puieți.

— D-na Mateescu, domiciliată în Ploești, str. Calomfirescu nr. 17, are de vânzare un tachimetru sexazecimal marca Starker-Kammerer. Doritorii îl vor putea vedea la Institutul de cercetări silvice din București, Serv. Administrativ.

Societatea «Progresul Silvic»

TABLOU DE CARȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC», ÎN LUNILE IULIE ȘI AUGUST 1936.

În ceceae privește periodicele, ele sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din luna Februarie, la pag. 242.

- 1) — Buletinul Soc. Reg. de Geografie, Tom. LIV 1935, Buc. 1936.
- 2) *Gnamn H.*: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, Stuttgart 1933.
- 3) *Gestischi Th.*: Der Holzbau, Berlin 1926.
- 4) *Qunmann Osi*: Gruenenwald V. C. Bergbahnen, Berlin 1930.
- 5) *Bungefianu Dr.*: Piața mondială a lemnului, Buc. 1921.
- 6) *Kurt Stephani*: Vorschlag zu einer forstlichen Betriebstatistik, Hannover, 1929.
- 7) *Zoltan Feketi*: Az Akác Sofra, Sopron 1931.
- 8) „ „ Akác Fatömegtáblák, Sopron 1935.
- 9) — Atlas al semnelor convenționale, București, 1922.
- 10) *Wcress Andrei*: Documente privit. la Ist. Ard., Mold. și Munt., vol. I, 1527—72, Buc.
- 11) „ „ Idem, idem, vol. II, 1573—84, Buc.
- 12) „ „ Idem, idem, vol. III, 1585—92, Buc.
- 13) „ „ Idem, idem, vol. IV, 1593—95, Buc.
- 14) „ „ Idem, idem, vol. V, 1596—99, Buc.
- 15) „ „ Idem, idem, vol. VI, 1600—601, Buc.
- 16) „ „ Idem, idem, vol. VII, 1607—606, Buc.
- 17) „ „ Idem, idem, vol. VIII, 1607—13, Buc.
- 18) „ „ Bibliografia Româno-Ungară, vol. I, 1473—1780, Buc.
- 19) „ „ Idem, idem, vol. II, 1781—1838, Buc.
- 20) *Costăchescu M.*: Documente moldovene dela Stefan cel Mare, vol. I, 1374—1437.
- 21) „ „ Idem, idem, vol. II, 1438—1456.
- 22) „ „ Idem, idem, supliment.
- 23) *Filitti C. Ioan*: Propriet. sol. în Principatele Rom. 1864, Buc. 1935.
- 24) „ „ Principatele Române dela 1828—1834, Buc. 1934.
- 25) *Bossy V. R.*: Agenția diplomatică a Rom. la Paris sub Cuza, Buc. 1931.
- 26) *Iorga Icolae*: Istoria Românilor, Buc. 1930.

- 27) *Balș Gh.* : Bisericile Românești din veac. XVII și XVIII, Iași 1933.
- 28) *Mihăilescu V.* : România — Geografie fizică, Buc. 1936.
- 29) *Ratzeburg C. T. I.* : Forstwissenschaftliches Schriftsteller Lex., Berlin, 1874.
- 30) *Müller T. T. H.* : Freie Wirtschaft oder Zwang? Darmstadt 1920.
- 31) *Ritter Hermann* : Geschichtliche Darstellung der Besteuerung der Land- u. Forstwirtschaft, Wien 1889.
- 32) „ v. *Chlumsky* : Die Internationale Land. u. Forstwissenschaftliche Statistik, Berlin 1873.
- 33) *Vespermann H.* : Bauholzer u. ihre Verbreitung im Velthandel, Berlin 1914.
- 34) — Die Land u. forstwirtschaftliche Akademie Hohenheim, Stuttgart 1863.
- 35) *Tele Alexander* : Zur Geschichte der Saarflesserei u. Saarschiffart, Saarbrücken 1907.
- 36) *Hagen von Otto* : Die forstlichen Verhältnisse Preussens, Tübingen 1815.
- 37) *Glaser Theodor* : Beiträge zur Waldwertrechnung u. forstlichen Statistik, Tübingen 1815.
- 38) *Leo Victor Ottomar* : Forststatistik über Deutschland und Osterreich-Ungarn, Berlin 1874.
- 39) *Jacobi Bernhard Hans* : Die Verdrängung der Laubwälder durch die Nadelwälder, Tübingen 1912.
- 40) *Schmidt Mathäus* : Der Süddeutsche Handel, Leipzig 1909.
- 41) *Mayer Fr. Christ* : Forstdirectionslehre, Würzburg 1820.
- 42) — Anleitung zur Neuern Forstwissenschaft, Berlin 1873.
- 43) *Schwappach Adam* : Forstpolitik Jagd u. Fischereipolitik, Leipzig 1894.
- 44) — Forstliches Gotta Album, Breslau 1844.
- 45) *Haft K. Dr.* : Die Weide-Forst-u. Alppenossenschaften im Reichsrein Bayern, Stuttgart 1910.
- 46) *Heering W. Dr.* : Bäume und Wälder Schlessing-Holstein, Kiel 1906.
- 47) *Lehr I. Dr.* : Die Neuen Deutschen Holzölle, Jena 1880.
- 48) *Meyer Fr. Cr.* : Formulare zu den Forstinst-uctionen, Würzburg 1820.
- 49) *Heyer Gustav* : Die Methoden der Forstlichen Rentabilitäts rechnung, Leipzig 1871.
- 50) *Berg von Freihern* : Mitteilungen über die Forstlichen Verhältnisse, Strassburg 1883.
- 51) *Schmerder Felix Dr.* : Die Bestocknungs-Verhältnisse der bauerischen Staatswaldungen, München 1906.
- 52) *Weber Wilhelm* : Der Aufbau der Berufsverbände, Berlin 1922.
- 53) *Wilhelm Konrad* : Die Bewegung der Holzpreise in Deutschland, Neudamm 1924.
- 54) *Schultze Otto* : Systematische u. kritische selbständigkeit, Leipzig 1904.
- 55) *Dickel Karl* : Ueber die mit der Universität Berlin verbunden gewefene königlicheforst, Berlin.
- 56) *Kretschner Konrad* : Historische Geographie von Mitteleuropa, Berlin 1904.
- 57) *Schultze Julius* : Die Papier fabrication im Königreich Sachsen unter besonderer Berichtsichtigung ihrer Bezeichnungen zu den Holzsohllerferien.

- 58) *Erdmann F.*: Die Forsterbewegung. Berlin 1922.
- 59) — Die Forstverwaltung B'yern. München 1861.
- 60) *Neudorfer Otto*: Grundlagen des Genossenschaftswessens, Leipzig 1901.
- 61) *Iivessailo L. Jolava*: Maapallon Metsäva'at. Helsinki 1930.
- 62) *Wagner Gustav*: Die Waldrente u. ihre nachhaltige Erhöhung. Neudamm 1899.
- 63) *Lappi-seppälö, M.*: Die Entwicklung gleichhaltiger mischbestände aus Kiefer u. Bircke. Helsinki 1930.
- 64) *Haenger Wilhelm*: Die Musikinstrumenten Industrie. Tübingen 1919.
- 65) *Ostwald Wilhelm*: Die Wissenschaft, Leipzig 1911.
- 66) *Nickel Eug. Karl*: Der Grundbegriff-wirtschaften.
- 67) *Demetrescu C. Ilie*: Politica forestieră postbelică a catorva State reprezentative in compar. cu a României, Buc. 1934.
- 68) — Anuarul forestier, industrie și coeț in Rom., Buc. 1936.
- 69) *Rubner Konrad*: Die Bewegung des Holzpretse im Deutschland, Neudamm 1920.
- 70) *Carlsson Wilhelm*: Der Arbeitgeber Schutz-Verband für des Deutsches Holzgewerbe. Jena 1912.
- 71) *Tyszka von Karl*: Forstwirtschaftliche Theorien. Jena 1920.
- 72) *Stolmann R.*: Die Krisis in der Heutigen Nationalökonomie, 1925.
- 73) *Spann Othmar*: Fundament der Volkswirtschaftslehre, Jena 1918.
- 74) *Uhlmann Franz*: Der Deutsch-Russische Holzhandel, Tübingen, 1905.
- 75) *Nickel E.g. Carl*: Normative Wirtschaftswissenschaft, Berlin 1920.
- 76) *Schwol Alexander*: Möbel production u. Möbelconstruction in Deutschland. Berlin, 1915.
- 77) *Weber Wilhelm H.*: Der Aufbau der Berufsverbände, Berlin 1922.
- 78) *Kochne Carl Dr.*: Die Arbeitsordnung in der Land u. Forstwirtschaft, Berlin. 1927.
- 79) *Oertzen von*: Zur Forstarbeiterfrage im Mecklenburg, Jena 1924.
- 80) *Fabricius Ludwig*: Geschichte der Naturwissenschaften in der Forstwirtschaft, Stuttgart 1906.
- 81) *Wergler Eberhard*: Die Arbeiterfrage in der deutschen Forstwirtschaft. München 1927.
- 82) *Falk Ferdinand*: Der Deutsche Holzmarkt, Leipzig 1929.
- 83) *Wappes Lorenz*: Studien über die Grundbegriffe u. die Systematik der Forstwissenschaft.
- 84) *Nammen Franz*: Deutschland u. Osterreich-Ungarns Holz Zollpolitik. Dresden 1916.
- 85) *Harm Julius*: Handbuch der Klimatologie, Stuttgart 1908.
- 86) *Spann Ottmar*: Kurzgefasstes System der Gesellschaftslehre. Berlin 1914.
- 87) *Weber Wilhelm H.*: Der Holzverkehr auf den Deutschen Eisenbahnen in den Jahren 1913—1919 einschliesslich., Giessen 1923.
- 88) *Krzmonscki R.*: Philosophie der Landwirtschaftslehre, Stuttgart 1903.
- 89) *Schaefer Franz*: Die Wirtschaftliche Bedeutung der technischen Entwicklung in der Papierfabrication. Leipzig 1909.

- 90) *Ganghofer Franz* : Das Forstliche Versuchswesen. Band I, Augsburg 1881.
- 91) *Ludwig Carl* : Waldbrandversicherung, Aachen 1914.
- 92) — Die Forstbildung der forstverwaltungs beamten. Berlin 1930.
- 93) *Bernhardt Aug.* : Geschichte des Waldergenthums der waldwirtschaft. Berlin 1872.
- 94) *Schull P.* : Forstvermessung, Augsburg.
- 95) *Ganghofer Aug.* : Das Forstliche Versuchswesen, Band II, Leipzig 1884.
- 96) *Buchenberger A.* : Agrarwesen und Agrarpolitik, Leipzig 1924.
- 97) — Die Arbeitsverhältnisse in den Betrieben der Holzwarenindustrie, Berlin 1914.
- 98) *Farchmann W.* : Mecklenburgische Bestandes verhältnisse in Forstwirtschaft in fruheren Jahrhundert. Rostock 1921.
- 99) *Bose Ludwig H.* : Das forstliche Weiserprozent, Berlin 1889.
- 100) *Beck R.* : Die Aufforstung der mirenablen Flächen des Landwirtschaftlichen Kleinbelitzes.
- 101) *Mombert Paul* : Besteuerung und Volkswirtschaft, Karlsruhe 1922.
- 102) *Jung Forstmeister* : Reirertragstafeln, Berlin.
- 103) *Seidentücher Aug.* : Rechts u. Wirtschafts-Geschichte. norddeutschen Forsten, Göttingen 1896.
- 104) *Räss Hubert* : Die waldetragsregelung gleichmässiger Nachhaltigkeit. Frankfurt a. M. 1890.
- 105) *Reus Hermann* : Der Forsthaushalt. Leipzig 1918.
- 106) — Forstliche Blicke auf das Forst u. Jaydwesen. Praag 1847.
- 107) *Lieffmann R.* : Die Unternehmungformen mit einschluss der Genossenschaften der Sozialisierung.
- 108) *Weber Wilhelm* : Der Holzverkehr auf den Deutschen Eisenbahnen in Jahre 1920, Giessen 1923.
- 109) *Gelesnoff W.* : Grundzuge der Volkswirtschaftlehre, Berlin 1918.
- 110) — Gestschrift der Grossherzogl. S. Forstlehranstalt Eisenoch. Eisenach 1905.
- 111) *Passmann H.* : Die Modernen Problemen in der Grubenholzbelleiferung, Leipzig 1927.
- 112) *Eheberg Th. Carl* : Die Reichswälder bei Nürnberg, Würzburg 1914.
- 113) *Ulrich* : Die deutsche Holzollgesetzgebung, Berlin 1888.
- 114) — Darstellung der königl. Sachs, Staatsforstverwaltung u. ihrer Ergebnisse.
- 115) *Weber Wilhelm* : Der Holzverkehr auf den deutschen Eisenbahnen in den Jahren 1913—1919 einschliesslich.
- 116) *Grauer F.* : Die Forstverwaltung Württenbergs, Stuttgart 1910.
- 117) *Kraft Gustav* : Ueber die Beziehungen des Bodenerwaitungswerthes. Hannover 1890.
- 118) *Hess Walter* : Das Papier im Kriege. Dresden 1918.
- 119) *Rudolf Martin* : Die Reinebene um Mannheim u. Heidelberg. Heidelberg 1925.
- 120) *Hoops Joh.* : Waldbäume u. Kulturpflanzen im germanischen Alterthum. Strassburg 1905.

- 121) *Wappers Lorenz* : Ueber das Forstliche Vereinwesen, Tübingen 1914.
- 122) *Edmund H.* : Geschichte der deutschen Wälder, Dresden 1871.
- 123) *Weber Wilhelm* : Der Aufbau der Berufsverbände, Berlin 1922.
- 124) *Hartig Th.* : System u. Anleitung zum Studium der Forstwirtschaftslehre.
- 125) *Prokowitz Ritter* : Bericht über die Verhandlungen u. Beschlüsse des internationalen Land in forstwirtschaftliches Kongresses.
- 126) *Heess Richard* : Der Forstwissenschaftliche Unterricht an der Universität Giessen, 1881.
- 127) *Hierl Ed. Joh.* : Anleitung zur Waldwerths Berechnung, München 1852.
- 128) *Heyer Carl* : Die Waldertrags Regelung, Giessen 1841.
- 129) *Hess Richard* : Der Forstwissenschaftliche Unterricht an der Universität Giessen 1881.
- 130) *Burchardt H.* : Der Waldwirth, Hannover 1860.
- 131) *Baur Franz* : Ueber die Berbehaltung oder Veräusserung der Staatswaldungen, Stuttgart 1870.
- 132) *Hess Rich.* : Litteratur Nachweise zur Geschichte der Waldungen, Forstwirtschaft u. Forstwissenschaft.
- 133) *Glaser Theodor* : Die Berechnung des Waldkapitals, Berlin 1912.
- 134) *Weber Heinrich* : Grundlinien einer neuen Forstwirtschafts-philosophie, Tübingen 1919.
- 135) *Neubauer Wilhelm* : Der Kampf um den Wald, Leipzig 1925.
- 136) — Die Forstlichen verhältnisse Würtenbergs, Stuttgart 1880.
- 137) *Schwappach Adam* : Grundriss der Forst u. Jagdgeschichte Deutschlands, Berlin 1883.
- 138) *Danckelmann B.* : Forst-Akademien oder allgemeine Hochschulen? Berlin 1872.
- 139) *Moeller I. K.* : Die Aufforstung landwirtschaftlich munderwertigen Bodens, Berlin 1908.
- 140) — Untersuchungen über die Rentabilität die Badischen Staats und Gemeinwaldwirtschaft, 1924.
- 141) *Faukhauer* : Forstliches Reiseskizzen aus Italien, Zürich 1885.
- 142) *Iahm Jos, Willy* : Arbeitnehmer u. Arbeitgeber Organisationen in der Deutschen Holzindustrie.
- 143) *Pressler R. Max* : Der Rationelle Waldwirth, Leipzig 1885.
- 144) *Schwetzer Wilhelm* : Zur Geschichte des Forstwesens, Weimar 1836.
- 145) *Laschke Carl* : Ökonomik des Durchforstungbetriebes, Neudamm 1901.
- 146) *Hammers Jacob* : Die Waldgenossenschaften in der Aachener Gegend, 1913.
- 147) *Phillip Carl* : Die Forstlichen verhältnisse Badens, Freiburg 1909.
- 148) *Beckmann Gott* : Holzzat, Chemnitz 1788.
- 149) *Hartig Lud. G.* : Forstliche Conversation Lexicon, Berlin.
- 150) *Hess Richard* : Ueber die Organisation der forstlichen versichwesens, Gies-sen 1869.
- 151) *Phillip Kart* : Forstliche Tagesfragen, Freiburg 1912.
- 152) *Kunkelle Dr.* : Wie wächst der wald, Neustadt 1919.
- 153) *Kirchhoff Alfred* : Anleitung zur deutschen Landes u. Volksforschung, Stuttgart 1889.

- 154) *Ress Richard* : Die forstliche Unterrichtsfrage, Berlin 1874.
- 155) *Nieman Aug.* : Vaterländische waldberichte, Altona 1821.
- 156) *Pfeil W. Dr.* : Behandlung, Benutzung u. Schätzung der Forsten, Berlin 1829.
- 157) *Pressler R.* : Der Allgemeine Versammlung deutscher Volks u. Land Forstwirte, Dresden.
- 158) *Jagerschmidt V.* : Das Murgthal, Nürnberg 1800.
- 159) *Laurop C. P.* : Jahrbücher der gesamten Forst u. Jagdwissenschaft, Heidelberg 1823.
- 160) *Schaenk Fr.* : Handbuch über Forstrecht und Forstpolizei, Gottha 1825.
- 161) *Andre Emil* : Versich einer zeitgemassen Forstorganisation, Prag 1823.
- 162) *Duhamel H.* : Dendrologia, Zürich 1763,
- 163) *Spath Leonard* : Anleitung die Matematik und Phisicalische Chimie auf das Forstwesen.
- 164) *Hausrat H.* : Pflanzengeografische Waldungen der Deutschen Landschaft, Berlin 1911.
- 165) *Widermann* : Das System der Forstwissenschaft, Tübingen 1824.
- 166) — Jahrbuch des Vereins für Privatforstbeamte Deutschlands, Neudamm 1922.
- 167) *Tessin W.* : Forststatistik von Württemberg, Tübingen 1923.
- 168) *Baltasar B.* : Forstbotanick u. Forsttechnologie Theil I, Giessen 1800.
- 169) " " Idem, Theil II, Giessen 1803.
- 170) *Schleiden I. M.* : Die Pflanze in ihr Leben, Leipzig 1848.
- 171) *Stiegliz L. C.* : Geschichtliche Darstellung der Eigenthums verhältnisse an Wald u. Jagd., Leipzig 1848.
- 172) *Tertter Melch* : Forstkatechismus Band I, Tübingen 1805.
- 173) " " Idem, Band II, Tübingen 1806.
- 174) " " Idem, Band III, Tübingen 1806.
- 175) *Burkhardt H.* : Die forstliche Verhältnisse des Königreichs Hannover.
- 176) *Berg Ed. H.* : Die Staatsforstwirtschaftslehre, Leipzig 1850.
- 177) *Widermann W.* : Literarische Berichte für Forstmänner, Tübingen 1832.
- 178) *Moser Gottfried* : Neues Forst Archiv, Ulm 1796.
- 179) *Arnsperger F. C.* : Erneuerter Lagerbuch, Karlsruhe 1881.
- 180) *Winkler Georg* : Waldwerth Schätzung, Wien 1836.
- 181) *Burgsdorf L.* : Forsthandbuch, Berlin 1790.
- 182) *Moreau de I.* : Untersuchung über die Veränderungen, Tübingen 1828.
- 183) *Widermann* : Geschichtliche Einleitung in die Forstwissenschaft, Tübingen 1837.
- 184) *Weber R.* : Der Wald, Berlin 1874.
- 185) *Presler Robert* : Kritik und Schule u. ihren Oberforstrath Pfeil, Dresden, 1847.
- 186) *Papius K.* : Die Beschreibung der naturalischen Verhältnisse, Aschoffenburg 1822.
- 187) *Ratzburg G.* : Forstnaturwissenschaftliche Reisen, Berlin 1842.
- 188) *Drais Fr. G.* : Versuch eines Lehrbuchs der Forstwissenschafts, Haale 1920.
- 189) *Hundeshagen* : Forstliche Berichte u. Miscellen, Tübingen 1830.

- 190) *Lange Hermann*: Erinnerungen an den Alten u. seinen Sachsenwald, Haale 1920.
- 191) *Walter Ludwig*: Grundlinien der deutschen forstgeschichte, Giessen 1816.
- 192) *Hossfeld Wilhelm*: Wertsbestimmung der einzelnen Waldproducte ganzer Wälder. 1825.
- 193) *Zschokke H.*: Der Gebürgförster. Theil I, Basel 1806.
- 194) " " Idem, Theil II, Basel 1806.
- 195) *Grunberger G.*: Lehrbuch für die Phalz Baye-rischen Forster Theil I. München 1788.
- 196) *Maltiss Aug.*: Humoristische-Satyrische Planterliebe, Neudamm 1911.
- 197) *Egerer F. I.*: Die Forstwissenschaft, Theil I, Frankfurt a. M. 1813.
- 198) " " Idem, Theil II, Frankfurt a. M. 1813.
- 199) *Roth Carl*: Ueber Wald u. Waldbenutzung, München 1880.
- 200) *Datzel A. G.*: Lehrbuch für die phalzbayerischen Förster, Theil I, München 1788.
- 201) " " Idem, Theil II, München 1780.
- 202) *Seuter F. I.*: Versuch einer Darstellung der Allgemeine Grundsätze der Forstwirtschaft, Ulm 1804.
- 203) *Jung H.*: Lehrbuch der Forstwirtschaft Theil I, Mannheim 1787.
- 204) " " Idem, Theil II, Mannheim 1787.
- 205) *Leonhardi G.*: Forstwirtschaftliche Briefe, Leipzig 1789.
- 206) *Schilcher S.*: Methode den Ertrag der Waldungen, Stuttgart 1796.
- 207) *Guiot M.*: Manuel Forestier, Paris 1770.
- 208) *Lauropf*: Sylvan ein Jahrbuch für forstmäner Jager u. Jagdfreunde. L. 814
15—16—19—20—21, 1824.
- 209) *Wildungen*: Taschenbuch für Forst u. Jagdfreunde, 1800—801—02—03—
04—05—06—07—08—09 si 1812.
- 210) *C. F. W. S.*: Practischen Forstwissenschaft, Hersfeld 1792.
- 211) — Verordnung über die Forstorganisation im groserzogthum Hessen,
Darmstadt 1811.
- 212) *Cramers Andr.*: Anleitung zum Forst Wessen, Braunschweig 1786.
- 213) — Satzung u. Hausordnung für die Forstschulen, Neudamm 1925.
- 214) — Forster Ausbildung Bestimmungen, Neudamm 1925.
- 215) — Vor-Schriften für die Forsterprüfung, Neudamm 1925.
- 216) — " " " Forstgehilfenprüfung, Neudamm 1925.
- 217) *Mamim Fr.*: Die Waldungen des Königreichs Sachsen, Dresden 1925.
- 218) *Weber Heinrich*: Forstlicher Jahresberich, Tübingen 1926.
- 219) — Zur Gedenkfeier der Grunung der Forst Lehranstalt, Wien 1913.
- 220) *Siefert Xaver*: Der Deutsche Wald, Karlsruhe 1905.
- 221) *Reuss Herm.*: Festschrift zur Feier des 50 Jährigen Bestandes, Brüm 1902.
- 222) *Teiknans Andr.*: Statistique forestière de la Letonie, Riga 1926.
- 223) — Festgabe für die Mittglieder der XX Wersammlung 1858.
- 224) *Ebner Carl*: Gloszerei u. Schiffahrt auf Bnunger Wässern, Wien 1912.
- 225) *Kautz H.*: Schutzwald, Berlin 1912.

- 226) — Bericht über die XXXVIII Versammlung des Württembergischen Forstvereins.
- 227) *Achterath H.* : Deutsche Rohholzwirtschaft, Frankfurt a. M. 1919.
- 228) *Leffmann* : Ertrag u. Einkommen auf der Grundlage einer rein subjectiven Wirthlehre, Jena 1907.
- 229) *Buchmayer Aug.* : Historische Reminiscenzen der Forstakademie Mariabrun 1905.
- 230) *Wundt Emil* : Die Staatliche Selbstbewirtschaftung von Domänen, Jena 1925.
- 231) — Die Verwendung der Eisenbahn Holzschwelle, Mannheim 1912.
- 232) *Ebelnig Fr.* : Die Forst u. Holzwirtschaft des Saargebietes, Giessen.
- 233) *Dickel Carl* : Die Anfänge des forstwissenschaftlichen Unterrichts in Preussen, Berlin 1916.
- 234) *Bentheim Otto* : Anregungen zur Forstbildung von Forstwirtschaft und Forstwissenschaft in 20 Jahre.
- 235) *Dengler A.* : Die Horizontalverbreitung der Kiefer, Neudamm 1904.
- 236) *Monceau H.* : Die Kunst der Kohlenbrennens.
- 237) *Glockner Dr.* : Bedeutung u. Entstehung des Forstbegriffes.
- 238) *Dettingen* : Der Bayerische Holzhandel, Leipzig 1909.
- 239) *Leeder Karl* : Die Oberstjägermeister, Wien 1905.
- 240) — Skovbruget i Danmark, Kobenhoven 1925.
- 241) *Martin H.* : Die Höhere Forstliche Unterricht, Leipzig 1897.
- 242) *Wrba H.* : Wald u. Sozialisierung, Leipzig 1919.
- 243) *Zon Raph.* : Forests and Water in the Light of scientific investigation, Washington 1929.
- 244) *Kohnmayer H.* : Die Umtrichtsbestimmung im jährlich nachhältigen Forstbetriebe, Dresden 1916.
- 245) *Farchmann W.* : Mecklenburgische bestandesverhältnisse und Forstwirtschaft, Rostock 1921.
- 246) *Lehr Julius* : Die deutschen Holzzölle u. deren Erhebung, Frankfurt 1883.
- 247) — Untersuchung über die Rentabilität der Badischen Staats im Gemeinwaldwirtschaft.
- 248) *Furst Herm.* : Chronick der königliche Bayr. Forstlehranstalt, Ascheffenburg 1894.
- 249) *Rätz Dr.* : Waldversicherung u. Forstbank, Wiessbaden 1907.
- 250) *Wedekind F.* : Die Fachwerksmethoden, Frankfurt a. M. 1843.
- 251) *Pressler R. M.* : Der Waldbau des Nationalökonomens, Dresden 1865.
- 252) *Bernhardt A.* : Zur Geschichte der Staatsforstwirtschaftliche, Leipzig 1873.
- 254) *Widemann W.* : Zweck u. Begriff der Forstwirtschaft, Tübingen 1826.
- 254) *Moser Z.* : Versuch einer Geschichte der Deutschen Forstwirtschaft.
- 255) *Offenberg L.* : Das Waldschutzgesetz, Berlin 1901.
- 256) *Brenne* : Das Waldrecht der Aufflossungesetze, Berlin 1922.
- 257) *Schultes P.* : Neues Taschenbuch für Natur-Forst u. Jagdfreunden 1840—1841, Weimar 1841.

- 257) *Hansrath H.* : Die Pflanzen u. der Mensch. Band I, Stuttgart 1913.
- 259) *Schneidt O.* : Die Beschaffung u. Verwendungsbuchener Eisenbahnschwellen, Berlin 1817.
- 260) *Hock F.* : Nadelwaldflora Norddeutschland, Stuttgart 1893.
- 261) — Vorträge gehalten am forstliche Vortrag von 5—8 März 1828 an der Erdgenossensehen Hochschule in Zürich, Bern.
- 262) *Offenberg L.* : Grundzuge der Waldwertberechnung, Berlin 1912.
- 263) *Fieser E.* : Die Modernisierung der Badischen Domänen in gemeinde Waldwirtschaft.
- 264) *Hees Richardt* : Lebensbilder hervorragender Forstmänner, Berlin 1885.
- 265) *Hosemann* : Die Pflanzung der weichen oder geschwindwachsenden Holzgattungen, Mainz 1816.
- 266) *Knorr Aug.* : Die Forstakademie im Munden, Göttingen 1891.
- 267) *Bertog H.* : Die Buche im norddeutschen Kiefernwalde. Neudamm 1921.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 7 din codul silvic;

Având în vedere art. 7 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/1920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii *Obștei Luzii Humorului*, jud. Suceava, proprietatea Obștei Luzii Humorului, în suprafață de 151 ha. 0100 mp. Regimul Codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Rotunda*, jud. Prahova, proprietatea Gh. și C. I. Alexiu, în suprafață de 51 ha. 6600 mp. Regimul și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Fata Citerii*, jud. Someș, proprietatea Moșt. Francisc Schmidt (în număr de 6), în suprafață totală de 37 ha. 2100 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Deselati*, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratuului Cosnicul de Jos, în suprafață de 35 ha. 4500 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Jombos*, județul Sălaj, proprietatea Bis. Ref. din comuna Bilghezi, în suprafață de 11 ha. 5000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancelev.**

No. 179248/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Capul Dealului**, județul Mureș, proprietatea comunei Tirimia, în suprafață de 112 ha. 7100 mp. Regimul erând cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Valca Lungă**, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Dărlas, în suprafață totală de 82 ha. 8100 mp. Regimul erând cu 40 rezerve. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Muncel**, județul Satu Mare, proprietatea comunei Curtuișul Mic, în suprafață totală de 66 ha. 7600 mp. Regimul erând cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii **Pădurea Mare**, județul Târnava Mică, proprietatea Adam Belben, în suprafață totală de 57 ha. 6600 mp. Regim și tratament: erând simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Bârlog Pojorata Haiag**, județul Târnava Mică, proprietatea Kraus Martin, în suprafață de 30 ha. 1100 mp. Regim și tratament: erând simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Măgurița**, județul Mureș, proprietatea Ulica Vasile lui Petru, în suprafață de 12 ha. 7200 mp. Regimul codru cu țieri rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arhivările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancelev.**

No. 179249/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Școțănănești, jud. Botoșani, proprietatea Obștei Șofan cel Mare, în suprafață de 521 ha. Regim și tratament: crâng simplu toate 3 serii, Revoluția normală 30 ani, în seria I-a, 10 ani seria II-a, 3 ani seria III-a, 10 ani seria IV-a, și 3 ani seria V-a.

b) Amenajamentul pădurii Răzav, Jud. Somoș, proprietatea Composesoratului din Com. Top, în suprafață de 134 ha, 6900 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve goran la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lencelă-Copăcești, Târlămadă, jud. Alba, proprietatea Dr. Lote Zoltan, în suprafață totală de 49 ha, 2100 mp. Regim și tratament: crâng simplu, Revoluția normală 20 ani la seria I și 40 ani pentru seria II-a.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Torberez, jud. Trei-Scaune, proprietatea H. Crăid, în suprafață de 27 ha, 8100 mp. Regim și tratament: Seria I, codru cu 2 țări succesive la 10 ani interval cu Revoluția normală 80 ani și crâng cu 60 rezerve la ha, cu revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, în numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecareia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnia Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 21 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) Mireea T. Cănelcov.

No. 179250/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Teciua, jud. Cernăuți, proprietatea Municipiului Cernăuți, în suprafață de 408 ha. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția normală 90 ani, în seriile de raport și exploatabilitate fizică în seria de protecție.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Hagăului, jud. Cluj, proprietatea Soc. Anonimă Calcit, în suprafață de 45 ha, 6300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Buhăcești, jud. Botoșani, proprietatea Vicăria Dan Patrușiuș, în suprafață de 20 ha, 9700 mp. Regim și tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bădeuți Sfoara Bădeuți, jud. Buzău, proprietatea Căp. Iulian Ionescu, în suprafață de 16 ha 9852 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor:

pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție: revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 179251/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Găiseni - Poiana - Lungă, jud. Dâmbovița, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafața de 228 ha. Regim și tratament: crâng compus. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zerdan, județul Someș, proprietatea Composesoratului Sămbăreghita, în suprafața de 95 ha. 6300 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Mălești - Corbu, jud. Fălciu, proprietatea Zee A. Cincă, în suprafața de 58 ha. 5731 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Adorianțelec, jude. Sălaj, proprietatea Com. Măleștia, în suprafața de 17 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 179252/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Petroșani**, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Petroșani, în suprafață de 819 ha. 7900 mp. Regim și tratament: o serie de raport codru cu tăieri rase și Revoluția normală 60 ani și alta de protecție.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Crasnei Ghiu**, județul Rădăuți, proprietatea Ștefan Habur, în suprafață de 51 ha. 3100 mp. Regim și tratament: codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Colțova**, județul Someș, proprietatea com. Chelciu, în suprafață de 39 ha. 1300 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve goru la hectar. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Zăvoiu Popovăț**, județul Dâmbovița, proprietatea Marcu Stoenescu, în suprafață de 13 ha. 7500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea în 1940—1941.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Ploșca**, județul Rădăuți, proprietatea Alter Than și Bleiweiss, în suprafață de 13 ha. 2600 mp. Regim și tratament: codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerovizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ulfim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cănelcov**.

No. 179253/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Fața Peșteri**, județul Someș, proprietatea Composesoratului din Comuna Tincea, în suprafață de 198 ha. 0200 mp. Regim și tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 32 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Fundățica**, județul Brașov, proprietatea Ghica Anastase, în suprafață de 179 ha. 8460 mp. Regim și tratament: în seria I protecție codru grădinarit, revoluția normală 100 ani, iar în a 2-a codru cu tăieri rase și revoluția normală 60 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Coasta Drăgești**, județul Roman, proprietatea Maria Rusovici și Marg. Fedeleș, în suprafață de 26 ha. 2500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Begbea*, județul Cluj, proprietatea Comunei *Lacu*, în suprafață de 25 ha, 6290 mp. Regim și tratament: crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Dăiești-Băbuști*, județul Argeș, proprietatea *Const. C. M. Clitescu*, în suprafață de 11 ha, 5730 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătăvile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, în numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat deciziilor sunt executorii.

Art. 5 și urm. — Decizia Director al Regimului Silvic este însoțită cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Mireea T. Canelcov*.

No. 179254/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii *Pungălia-Grindul-Lăseu*, județul Mehedinți, proprietatea *Maria G. Rols*, în suprafață de 516 ha, 7790 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Budisteanca*, jud. Argeș, proprietatea *Tina D. Dumitrescu și D. Cristescu*, în suprafață de 79 ha, 8100 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Zăvoiu-Văcărești de Răstoc*, jud. Dâmbovița, proprietatea *Doru Brebenel*, în suprafață de 44 ha, 8600 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea 1941/42.

d) Regulament pentru exploatarea pădurii *Cieșu*, jud. Someș, proprietatea *Iona Melles*, în suprafață de 40 ha, 8200 mp. Regim și tratament: crâng cu 50 rezerve goră la ha. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Morisoara*, jud. Mureș, proprietatea *D. Bărbulescu*, în suprafață de 14 ha, 2800 mp. Regim și tratament: Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate cu excepția celor deln alin. e. se vor face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Mirecea Cănețean.

No. 179255/926.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **S t r i g o i**, jud. Năsăud, proprietatea Comunei Lușca, în suprafața de 171 ha. 9900 mp. Regim și tratament: codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 60 ani.

b) Amenajamentul pădurii **B a r o u l u i**, jud. Alba, proprietatea Composesorului Cioca și consoții, în suprafața de 57 ha. 5400 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **S l a t i n a**, jud. Someș, proprietatea Composesorului Cătanul Mare, în suprafața de 75 ha. 1400 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru operațiuni culturale al pădurii **Z a m o ș t e a**, jud. Sirojinet, proprietatea Bogdan Vierzeiski, în suprafața păduroasă de 48 ha. 2240 mp.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **P r o s i a**, jud. Argeș, proprietatea Nae N. Ghiorghiu, în suprafața de 38 ha. 6710 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani și 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **S u b P i a t r ă**, jud. Someș, proprietatea Văd, Blăz Marcus, în suprafața de 22 ha. 4000 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **C r a s u c i G h i u**, jud. Bălăneți, proprietatea Alexa Râșpota, în suprafața de 22 ha. 1900 mp. Regim și tratament: codru cu tăieri dese. Revoluția normală 60 ani.

h) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **C h i e e r a L o z o v a**, jud. Bălăneți, proprietatea Ioan Harbus, în suprafața de 15 ha. 8600 mp. Regim și tratament: codru grădinarb. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zecă ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația conținută de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 4 Septembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoin.

No. 183463/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii S â n g e r u l, jud. Prahova, proprietatea Margareta M. St. Zănoagă, în suprafață totală de 266 ha. 0930 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii P o p e s t i T u n a r i, jud. Dolj, proprietatea Elena I. Marian, în suprafață totală de 235 ha. 5000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii S p i n u s, jud. Bihor, proprietatea Comunei Spinus, în suprafață de 115 ha. 0990 mp. Regimul crâng cu 100 de rezerve. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C a b a, jud. Tutova, proprietatea Gă. Tasea și alții, în suprafață totală de 91 ha. 0300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii G a l e a, jud. Arad, proprietatea Composesorului din Comuna Gălga, în suprafață de 86 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii P o m e z e u, jud. Bihor, proprietatea Comunei Pomezou, în suprafață de 74 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii O p r i s o r, jud. Mehedintzi, proprietatea Dr. Gh. N. Ciurea, în suprafață totală de 62 ha. 3300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 24 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșolu.

No. 209431/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Gioseni jud. Bacău, proprietatea Alice P. Jurgă-Negriștei, în suprafață de 1275 ha. 4000 mp. Regim și tratament: crâng simplu în anbele serii. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orășeni, jud. Cernăuți, proprietatea Vartan Vartasievici, în suprafață totală de 309 ha. 3400 mp. Regim și tratament: crâng simplu pentru Seria I-a. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Iișești, jud. Suceava, proprietatea Obștei Iișești, în suprafață totală de 188 ha. 8000 mp. Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Văcii, jud. Sălaj, proprietatea comunei Chieșd, în suprafață totală de 176 ha. 0705 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Brauștea, jud. Argeș, proprietatea Ing. Sahe Lătescu, în suprafață totală de 28 ha. 4614 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Capul Păraului Stejeriș, jud. Odorheia, proprietatea Bodor Francisc și soția, în suprafață totală de 17 ha. 3700 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pădurea Popii, jud. Mureș, proprietatea Nemeș Ștefan, în suprafață de 17 ha. 6000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

Ro. 209432/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Estelnic, jud. Trei-Scano, proprietatea Composesoratului Stelnic, în suprafață totală de 1828 ha. 9600 mp. Regimul: Seria I-a codru grădinarit, Seria II-a crâng simplu, Seria III-a codru cu 3 țări succesive, Seria IV-a codru cu țări rase. Revoluția normală: 40 ani, pentru Seria II-a; 90 de ani pentru Seria III-a. 100 de ani pentru Seria IV-a.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Putnei, jud. Cămpulung, proprietatea Comunei Valea Putnei, în suprafață de 293 ha. 3000 mp. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ivanclu, jud. Năsăud, proprietatea Comunei Buduș, în suprafață de 172 ha. 6432 mp. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală de 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Cyvilang*, jud. Bihor, proprietatea Com-poseșorului *Seliște*, în suprafață de 32 ha, 3700 mp. Regimul și tratamentul: crâng rezerve la hectar. Revoluția normală de 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Seliște*, judetul Arad, proprietatea Com-poseșorului *Seliște*, în suprafață de 32 ha, 3700 mp. Regimul și tratamentul crâng simplu. Revoluția normală de 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Zăvonțelor Obștii*, jud. Roumăni, proprietatea *Aurul Oroveanu*, în suprafață totală de 25 ha, 4500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală de 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Grupa*, jud. Salaj, pro-prietatea *Palma Wesselezyi*, în suprafață totală de 11 ha, 5092 mp. Regim și tra-tament: crâng simplu. Revoluția normală de 0 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zecă ani.

Deas vreauna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pă-durilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația conținută de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arăsurile din aceste regulamente, amena-jamente etc., referitoare la suprafața pădurii, în numele proprietarului, etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adițional anexat fiecărui sunt executorii.

Art. 5 și urm. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 309435/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Fag euralet și Lă-șăuțu*, jud. Trei Scame, proprietatea *Francisc Kouya* și soții, în suprafață to-tală de 814 ha, 2000 mp. Regim: codru cu țări rasă. Revoluția 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Lădoșul Mare*, jud. Sibiu, proprietatea *Comunei Lădoșul Mare*, în suprafață de 227 ha, 8900 mp. Regim: Secția A cu seria I-a Codru cu trei țări succesive. Secția B cu Seria I-a, crâng simplu, pentru Secția A și 30 ani pentru Secția B. Revoluția normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Zăguleuți*, jud. Severin, proprietatea *Ele-mer Iskoffly*, în suprafață de 37 ha, 5500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Gălaeasa*, jud. Bihor, proprietatea Com-poseșorului *Gălaeasa*, în suprafață de 61 ha, 4100 mp. Regim și tratament: crâng cu semănări specifice în amenajament. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Hălișii*, jud. Arad, proprietatea Compo-seșorului din comuna *Hălișii*, în suprafață de 23 ha, 1000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Corbul și Govușiș*, jud. Gorj, proprietatea *Elisabeta I. N. Constantinescu*, în suprafață totală de 13 ha, 9200 mp. Regim: Secția I-a crâng simplu. Seria II-a codru cu două țări succē-

sive. Revoluția normală: 30 ani, pentru seria erâng și 80 de ani pentru seria de codru.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Decă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (88) Tiberiu Moșoiu.

No. 209436/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *P o s a d a*, *V a l e a* - *L a r g ă* și altele, jud. Prahova, proprietatea C. V. Bibescu, în suprafața totală de 3732 ha. 5100 mp. Regimul Seria I-a codru cu tăieri rase și revoluția 100 ani; Seria II-a și a III-a codru grădinărit.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *I s p a s*, jud. Sîrbujin, proprietatea Alexandru Fischer, în suprafața totală de 121 ha. 3100 mp. Regimul Seria I-a, codru cu tăieri succesive, Seria II-a codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, pentru seria I-a și 90 ani pentru seria II-a.

c) Amenajamentul pădurii *V i z u n a* - *M a r e*, jud. Cinc, proprietatea Comunei Lăzărești, în suprafața totală de 164 ha. 4400 mp. Regimul: codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

d) Amenajamentul pădurii *S o n e o i ș*, jud. Bihor, proprietatea Comunei Feneș, în suprafața de 85 ha. 6885 mp. Regimul codru cu două tăieri succesive la interval de zece ani. Revoluția normală de 80 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *T ă m a ș u l*, jud. Mehedinți, proprietatea Al. Vălinărescu, în suprafața totală de 26 ha. 8000 mp. Regim și tratament erâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *C r i e o v*, jud. Ialomița, proprietatea I. R. Todorache, în suprafața de 25 ha. Regim și tratament erâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Decă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au

fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 209437/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *J i n a*, jud. Sibiu, proprietatea Comunei Jina, în suprafața de 2214 ha. 5100 mp. Regimul două serii de codru cu tăieri succesive; și revizuirea 80 de ani; O serie de codru cu tăieri rase și revizuirea 80 ani; și ultima serie codru grădărit cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii *N e g o r ă*, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Văcărești, în suprafața totală de 246 ha. 8300 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 de ani.

c) Amenajamentul pădurii *C u v i n*, jud. Arad, proprietatea Comunei Cuvia, în suprafața de 143 ha. 8600 mp. Regim: codru cu două tăieri succesive. Revoluția normală de 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii *C l a d o v a*, jud. Arad, proprietatea Comunei Cladova, în suprafața totală de 123 ha. 1300 mp. Regimul codru cu două tăieri succesive la interval de zece ani. Revoluția normală de 80 de ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *C r i c o v*, jud. Târnova, proprietatea Coralia I. R. Todorache, în suprafața de 13 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *C o r n e t u l*, jud. Buzău, proprietatea comunei Sibicini de sus, în suprafața de 18 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală de 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 211024/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii *Opritura de sus și Cupaș-Cobălaș*, jud. Cluj, proprietatea Comunei Lazărea, în suprafață totală de 1254 hectare 4700 mp. Regimul codru cu tăeri rase în ambele serii. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Copacii*, jud. Sibiu, proprietatea Comunei Alamor, în suprafață totală de 158 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Aluneașă*, jud. Năsăud, proprietatea Comunei Orcheșul Bistriței, în suprafață de 115 ha. 0954 mp. Regim codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 de ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Grosani*, jud. Buzău, proprietatea D. Stambolii și Maria I. Georgescu, în suprafață de 95 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Ciutelec*, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Ciutelec, în suprafață de 33 ha. 2754 mp. Regimul Seria I-a crâng cu 30 rezerve la hectar; Seria II-a crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, pentru Seria I-a și 20 de ani pentru seria II-a.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii *Zăvoiuul Uliești*, jud. Dâmbovița, proprietatea Const. Em. Pleșoianu, în suprafață de 23 ha. 0400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală de 6 ani. Revizuirea după șase ani.

g) Regulament pentru exploatare al pădurii *Mare*, jud. Ilfov, proprietatea Ion Georgescu și Nicolae Gh. Iordan, în suprafață totală de 10 ha. 2987 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate cu excepția celor dela alin. f, se vor face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Data astăzi 13 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 211025/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii *Lăpușna*, jud. Rădăuți, proprietatea Dr. Sieghard Schaerf, în suprafață de 200 ha. 3400 mp. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală de 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Toe*, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din comuna Toe, în suprafață de 138 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală de 40 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii *Druna ul Bărsăului*, *Căldaru*, jud. Sălaj, proprietatea *Dr. Gheorghe Kaislar*, în suprafață totală de 121 ha, 2200 mp. Regimul *Seria I-a* ercang simplu; *Seria II-a* codru cu două tăieri progresive. Revoluția normală 20 ani, pentru *Seria I-a* și 80 de ani pentru *Seria II-a*.

d) Amenajamentul pădurii *Săciova*, jud. *Trei-Seamne*, proprietatea *Compososeratului* din *Comuna Săciova*, în suprafață totală de 95 ha, 9200 mp. Regimul ercang cu 20 rezerve de stajar la hectar. Revoluția normală de 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Tiberiu Moșoiu*.

No. 211026/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii *Răzorele*, *Seria XVI-a*, jud. *Constanța*, proprietatea Statului, în suprafață totală de 1456 ha, 4000 mp. Regim și tratament ercang simplu. Revoluția normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Jianu*, *Seria V-a*, jud. *Caliacra*, proprietatea Statului, în suprafață totală de 1239 ha, 8100 mp. Regim și tratament ercang simplu. Revoluția normală de 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Sipotele*, *Seria VIII-a*, jud. *Constanța*, proprietatea Statului, în suprafață totală de 974 ha, 2900 mp. Regim și tratament ercang simplu. Revoluția normală de 35 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Fendeni*, *Seria VI-a*, jud. *Constanța*, proprietatea Statului, în suprafață totală de 922 ha, 5000 mp. Regim și tratament ercang simplu. Revoluția normală de 35 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Valea Topului*, *Seria III-a*, jud. *Calărași*, proprietatea Statului, în suprafață totală de 894 ha, 9700 mp. Regim și tratament ercang simplu. Revoluția normală 35 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Căndrea*, *Seria IX-a*, județul *Constanța*, proprietatea Statului, în suprafață de 416 ha, 4300 mp. Regim și tratament ercang simplu. Revoluția normală de 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii *Bășoia-Cotoraia*, *Seria IV-a*, jud. *Mehedinți*, proprietatea Statului, în suprafață totală de 544 ha, 6800 mp. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani.

h) Amenajamentul pădurii *Bălețele*, *Seria III-a*, jud. *Mehedinți*, proprietatea Statului, în suprafață de 418 ha, 3400 mp. Regimul și tratament ercang simplu. Revoluția normală de 35 ani.

i) Amenajamentul pădurii **Luncă Banului**, Seria VIII-a, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață totală de 264 ha. 2400 mp. Regim codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală de 20 ani.

j) Amenajamentul pădurii **Mustafa Rădler**, Seria VII-a, județul Calăraș, proprietatea Statului, în suprafață totală de 395 ha. 5000 mp. Regim și tratament erzog sâmbu. Revoluția normală de 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui de la alin. d, se va face după zece ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și în articolul aditional anexat fiecăruia sunt executorii.

Data astăzi 12 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 211627/936.

Școala Politehnică a editat și a pus în vânzare următoarele cursuri de specialitate silvică :

a) **BOTANICĂ GENERALĂ ȘI FORESTIERĂ** de *Prof. C. C. Georgescu* :

I. <i>Botanică generală,</i>	2. <i>Fiziologie</i> (390 pag.) . . .	130 lei
II. „ <i>specială,</i>	1. <i>Rășinoase</i> (380 pag.) . . .	100 „
III. „ „	2. <i>Phytopatologie</i> (226 pag.) . . .	80 „

b) **DRUMURI FORESTIERE** de *Prof. D. A. Sburlan* :

I. Jilipuri (180 pag.)	55 lei
II. Funiculare (160 pag.)	50 „
III. Drumuri și șosele forestiere (442 pag.)	110 „

c) **TOPOGRAFIE ȘI CADASTRU** de *Prof. D. Drâmbă* :

I. <i>Erorile maxime cadastrale</i> (92 pag.)	40 lei
II. <i>Instrucțiuni pentru măsurătorile cadastrale</i> (110 pag.)	100 „

d) **VÂNĂTOARE** de *Prof. G. Nedici* :

<i>Cartea I și II</i> (2 volume, 686 pag.)	180 lei
--	---------

Toate cursurile sunt bine legate în pânză și carton și se pot procura dela Magazia de cursuri a Școalei Politehnice, în orele de serviciu (8—12, 4—6).

e) **IN CURS DE IMPRIMARE** se află :

1. *Amenajamentul* de *Prof. V. N. Stinghe* (400 pag.);
  2. *Entomologia forestieră* de *Dr. Gr. Eliescu* (350 pag.);
  3. *Căi ferate forestiere* de *D. A. Sburlan* (200 pag.).
-
-

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Memברי:

Bunescu M. C.

Bufoi Al.

Caragea Nic.

Drâmbă D.

Eliescu A.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lujescu Gh.

Marinescu C.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII 'PROGRESUL SILVIC'

Nr. 11
DECEMBRIE 1977
ANUL XLVII

Sb

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

SUMARUL :

† Profesorul Paul A. Grunau	Redacția
Studii :	
Considerații asupra culturii exoticeilor în bazinul Gurghiuului . .	Ing. Dr. E. Negulescu
Referate — Comentarii :	
Piatra uscată armată	Ing. Cons. silvic D. Drâmbă
Operațiunile culturale și regenerarea	Ing. șef. V. Magdaș
Oportunitatea legii pădurilor de protecție din 1935	Dr. V. Sabău
Serviciul de protecția plantelor și corpul silvic	Dr. Gr. Eliescu
Problemele zilei :	
Serviciul de control	
Controlul	Ing. Cons. silvic Horia Lazăr
Controlul în Administrația și Gospodăria silvică	Ing. Cons. silvic C. Marinescu
Fundamentele obiective ale controlului	Ing. Insp. silvic Tr. Heroiu
Inspectorul de control activ	Ing. Insp. silvic A. Chirijescu
Controlul preventiv și controlul colaborării	Ing. Sub-insp. D. T. Theodorescu
Insemnări :	
Castan la Gurghiu	{ Ing. S. Pașcovski
A doua înflorire	
Cronici :	
O nouă organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii . .	At. Haralamb
Aniversarea a 100 ani dela apariția unei reviste silvice . . .	I. Pető
Mercuriale :	
Cronica lemnului	V. Filip.
<i>Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni. — Soc. «Progresul Silvic»</i>	

SOMMAIRE :

† Prof. P. A. Grunau	La Rédaction
Etudes :	
Considérations sur la culture des essences exotiques dans le bassin de Gurghiu	Dr. E. Negulescu
Rapports — Commentaires :	
La pierre sèche armée	D. Drâmbă
Les coupes et la régénération	V. Magdaș
L'opportunité de la loi des forêts de protection de 1935	V. Sabău
Le service de la protection des plantes et le corps forestier	Gr. Eliescu
Problèmes à l'ordre du jour :	
Le contrôle dans l'administration forestière	
Notices :	
Le châtaignier à Gurghiu	} S. Pașcovski
La seconde floraison	
Chronique — Mercuriales — Comptes-rendus — Revue des revues — Informations — Soc. «Progresul Silvic»	

INHALT :

† Prof. P. A. Grunau	Die Redaktion
Abhandlungen :	
Betrachtungen über die Kul- tur der Exoten im Gur- ghiu-Gebiete	Dr. E. Negulescu
Mitteilungen :	
Armierter steinerne Talsper- ren	D. Drâmbă
Bestandeserziehung und die Verjüngung	V. Magdaș
Die Zweckmäßigkeit des Gesetzes vom Jahre 1935 über die Schutzwälder	Dr. V. Sabău
Pflanzenschutzdienst und Forstleute	Gr. Eliescu
Tagesfragen :	
Die Kontrolle in der Forstverwaltung	
Notizen :	
Edelkastanie im Gurghiu- Gebiete	} S. Pașcovski
Wiederholtes Blühen	
Chronik — Handelsfragen — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Verein «Progresul Silvic»	

Cliseu Em. Negulescu

Pinus ponderosa Dougl. in grădina dendrologică dela Gurghiu. (Mureș).
Pinus ponderosa Dougl. dans le jardin dendrologique ue Gurghiu.
Pinus ponderosa Dougl. im dendrologischen Garten bei Gurghiu.

Cliseu Em. Negulescu

Ginkgo biloba L. în grădina dendrologică dela Gurghiu. (Mureș).
Ginkgo biloba L. dans le jardin dendrologique de Gurghiu.
Ginkgo biloba L. im dendrologischen Garten bei Gurghiu.

† PROFESORUL PAUL A. GRUNAU

S'a stins din viață, senin și liniștit, în seara zilei de 8 Octombrie.

Limpede la minte, hotărît la treabă, cu râvnă la muncă, ei părea că învinge numărul anilor și nimic nu îndreptăța pe cei ce-l vedeau zilnic, să bănuiască așa de apropiat sfârșitul.

Deplâng azi, neașteptata moarte a profesorului Grunau, mișcarea forestieră care pierde un mentor activ și luminat, corpul silvic care se desparte pentru totdeauna de un membru de caracter, discret, modest și distins, pădurea care pierde un pasionat iubitor al frumu-

seșilor ei, silvicultura căreia îi va lipsi deapururi unul din cei mai preocupați de cultura și îngrijirea pădurii, în fine scrisul forestier care de acum încolo nu va mai avea condeii lui cumpănit dar documentat, calm dar curajos.

Totuși profesorul Grunau n'a fost un om al timpurilor sale. Un convins al direcției drepte în conduită, un iubitor al atitudinilor liniștite, lui linia trepidantă și adeseori sinuoasă a vieții în administrația publică îi creia un sentiment de adâncă contrarietate, care-l făceau să se izoleze de lume și să se proiecteze și mai puternic înăuntru idealurilor sale de silvicultor.

Când, îndepărtându-se timpurile, rostul vieții profesorului Grunau se va profila pe ecranul imparțial al istoriei și se va judeca după brazdele mănoase care le va fi lăsat în ogorul silviculturii române, se va înțelege atunci că un om de ținuta lui înaltă, de caracterul lui ferm, independent dar disciplinat, de superioara lui concepție despre datorie și despre muncă, de pilduitoare modestie și de neobosită propovăduire a adevărului lui, lasă urme mai adânci în viață decât un reprezentant de efemeră strălucire în posturile conducerii supreme.

Fiu al medicului Anton Grunau, chemat în țară de domnitorul Știrbei, Paul Grunau s'a născut la Vălsănești în Argeș, la moșia părintelui său, în Ianuarie 1860, și-a petrecut copilăria și adolescența, — anii școlii — în Germania (la Halle a. d. S.) unde meseria de silvicultor e în mare stimă. Acolo impresiile lui de copil l-au apropiat de sufletul pădurii și este de înțeles entuziasmul cu care a părăsit la un moment dat facultatea de medicină din București, unde se înscrisese fără prea multă convingere, pentru a porni să studieze la Tharandt-ul lui Cotta, Judeich și Kunze. Iși făcuse între timp, după absolvirea liceului, stagiul militar în țară, unde avea doi frați ofițeri activi, — apoi prin concurs a luat bursa pentru studiul silviculturii în Germania.

Activitatea lui Grunau în învățământ începe la 1894, data când

s'a înființat școala de silvicultură dela Brănești. Până atunci a fost câțeva vreme într'o comisie de amenajament — acestea aveau pe acel timp strălucire —, a fost șef de ocol la Râșca și în fine atașat circumscripției București-Sinaia (așa era organizația pe acea vreme), al cărei șef era Pietraru.

Pătruns de cultura germană, crescut la ideile forestiere ale lui Cotta și Judeich, Grunau a căutat totuși să-și verifice capitalul de cunoștințe și să aprofundeze silvicultura și sub alte aspecte. De aceea, între timp, a solicitat și a obținut o misiune de studii în Franța — el vorbea elegant limba franceză — unde a stat un an atașat Conservației forestiere de la Chambéry în Savoia.

În învățământ debutează cu titlul de conferențiar la secția brigadierilor, dar după 2 ani, la moartea profesorului Danielescu, Grunau trece profesor pentru materiile «drept și legislație silvică, administrație (mai târziu și politică) forestieră și protecția pădurilor». Tot cam în același timp, după încetarea din viață a lui Th. Pietraru, primește și însărcinarea de director al școlii. De acum încolo activitatea lui se manifestă pe două planuri: al gospodăriei și al catedrei.

Ca gospodar nu s'a simțit bine cât a fost chemat să activeze numai între gardurile și păreții școlii; a luptat însă câțiva ani, a luptat cu perseverență și în 1902 a reușit să determine ministerul de domenii să doteze școala cu o pădure de 624 ha., Pusicul, pentru practică și pentru nevoile învățământului. Aici în special se simția el bine; aici ar fi petrecut el toată vremea: cultura pădurii îl pasiona. Grunau renăștea când vedea plantațiile crescând, când semănăturile progresau, când pepiniera vegeta frumos. A năzuit toată vremea să o aducă la aspectul unei păduri occidentale: cu linii deschise, cu drumuri împietruite, cu arborete bine constituite, la timp rărite, regenerate, cu exploatări îngrijite, cu terenurile ameliorate, desecate, fixate. Cu timpul așezase piețe permanente de ex-

periență, unde urmărea studiul câtorva probleme de importanță: economia apei în pământ în diversele epoci ale anului și în raport cu mersul precipitațiilor, tehnica răriturilor în arborete de stejar, cele mai indicate metode de plantare la foioase, păstrarea ghindei, tehnica semănăturilor în loc deschis, mersul creșterilor în arborete diverse, experiențe asupra culturii pinului în soluri grele și altele.

Și dacă în 1907, când a trebuit să părăsească direcția, a regretat ceva, n'a regretat părăsirea gospodăriei clădirilor școlii, a secretariatului, a casieriei, a economatului, ci despărțirea de pădurea lui dragă, de Pusnicul, în care nu mai putea să-și continue opera de occidentalizare și cercetările începute. A fost cel mai mare regret al vieții lui.

Ca profesor a fost o pildă de conștiințiozitate și de muncă. Ca și ceilalți colegi ai săi de la Brănești, a fost chemat să profeseze într'un timp când silvicultura românească abia se năștea. Silvicultorii de seamă pe care îi aveam pe atunci erau produsul școlilor străine, mai ales Nancy și Viena și ei transpuneau în țară ceea ce văzuseră în Franța și Austria. Abia mijeau zorile unei acțiuni de adaptare. Școalei de la Brănești i-a revenit sarcina și a avut și meritul de a adapta silvicultura apusului la condițiunile țării noastre, triând și alegând procedee și metode într'o vreme când nici termeni tehnici pentru exprimarea diferitelor noțiuni nu-i aveam.

La această grea sarcină, mai grea la începuturi decât ar părea azi, s'a înhămat, alături de colegii săi de la Brănești, Paul Grunau și în lumina acestor lămuriri trebuie judecată activitatea lui de profesor începută la Brănești la 1896.

De altfel, instituind experiențele în pădurea Pusnicul, el a urmărit de sigur și în primul rând să găsească puncte de sprijin pentru întemeierea unei silviculturi românești și creierea materialului documentar necesar pe care să se sprijine în redactarea cursurilor puse la curent cu realitățile țării noastre.

După 1907 și până la ieșirea la pensie din serviciul silvic, Grunau a lucrat ca referent al consiliului tehnic al pădurilor și ca șef de serviciu al plantațiilor în direcția tehnică a administrației forestiere a statului. Dar nu s'a putut adapta spiritului prea birocrat de acolo și a considerat pensionarea ca aflarea drumului care-l ducea la adevărata viață productivă; de atunci începând, condeiul lui a fost și mai activ, scrisul lui fără menajament, fără compromisiuri, dar obiectiv și urmând linia gândirii lui nestânjenite.

Ca profesor la școala politehnică, pe care a părăsit-o abia acum 3 ani, se bucura de stima colegilor de toate specialitățile, cari bănuiau și simțeau sub înfățișarea bătrânului modest și tăcut, puterea caracterului.

Mare era și ascendentul său asupra studenților, căroro linia dreaptă de conduită le impune chiar când nu le place; iar cursurile lui sunt și azi citite, consultate, folosite.

Modest a trăit, modest a ținut să treacă la cele veșnice. A lăsat să fie incinerat, fără flori și discursuri. Trista ceremonie a avut loc într'un cadru de măreață simplitate la 10 Oct. la crematoriul «Cenușa» din București.

Fie ca pilda omului superior să se răsfrângă asupra generațiilor și din cenușa lui funerară, ca odinioară Phoenix, să învie pentru noi, suflul imboldurilor de mai bine.

REDAȚIA

S T U D I I

CONSIDERAȚII ASUPRA CULTURII EXOTICELOR
IN BAZINUL GURGHIIULUI.

de Ing. Dr. E. NEGULESCU

La noi în țară, ca și în alte părți de altfel, problema exoticelor pentru Silvicultură se pune astăzi din două puncte de vedere :

1) înobilarea și deci sporirea valorii pădurilor deja existente, și

2) nevoia de-a găsi și importa speciile potrivite pentru punerea în valoare a terenurilor despădurite sau cu un caracter pronunțat de sterilitate părăsite și pierdute definitiv și de agricultură, ca inapte pentru nici un fel de îndeletnicire rentabilă.

Dacă în vechime latura estetic-peisageră era în centrul preocupărilor, cu timpul însă considerente cu totul de alt ordin sporesc încercările și fac să se câștige noi adepți. Cei dornici de noutate, au căutat mai târziu să sporească varietatea pădurilor cu tot felul de arbori diferiți la port de ai noștri. Însă această simplă plăcere, cu vremea și a pretins echivalentul în bani al efortului, schimbând brusc și atitudinea silvicultorilor în fața problemei. Era și natural ca în această fază să se ajungă și la exagerări, bănuiala acordând speciilor exotice, însușiri de creștere și rentabilitate ce nu le aveau endemismele. Cele câteva exemplare de sakâm, cari reușiseră în foarte scurt timp să facă dintr'o curiozitate o realitate rentabilă, au determinat o adevărată ofensivă culturală, cu încercări de multe ori hazardate.

Experimentări de acest fel s'au făcut în unele puncte ale țării, unele mai vechi, altele mai recente, în unele locuri pe o scară redusă, în altele pe suprafețe mai mari. Rezultatele obținute se cunosc însă prea puțin. Și lucru curios — și semnificativ totodată —

astăzi se recurge la aceleași specii străine, fără o cunoaștere prealabilă a rezultatelor din trecut, reluându-se încercări pe cât de zadarnice tot pe atât de costisitoare.

De sigur, că multe din ele, chiar așa întâmplătoare, sunt cu totul îndreptățite și trebuiau mai devreme sau mai târziu refăcute. Totuși, e bine să nu se uite un fapt foarte important, că specii cari n'au reușit să ne spună nimic pozitiv într'un loc, pot găsi foarte bine condițiuni staționale cu totul favorabile în altă regiune a țării; iar pe de altă parte, greșeli în tehnica de amănunt a acestor încercări au putut duce la rezultate dezaastroase, când, dacă ar fi fost executate de mâini mai fericit inspirate puteau dovedi contrariul.

În bazinul Gurghiului, cultura exoticelor a format obiectul preocupărilor, — dacă nu dintr'un început forestiere, cel puțin horticole —, pentru toți arendașii fostului Domeniu.

Astfel prin anul 1840¹⁾, când parcul castelului de aici era în plină splendoare, curtea dispunea de 6 sere mari pentru plantele exotice, multe exemplare rarissime fiind cultivate alături de speciile indigene.

Plantarea arborilor exotici a început de fapt încă din anul 1830, lucrările de această natură reluându-se tocmai peste o jumătate de secol: în anul 1880²⁾; de sigur, de data aceasta pe alte baze și cu alte scopuri, nu numai ca arbori de ornament, pentru decorarea curții și parcului.

Din tot ce s'a încercat la 1830, bine înțeles mai mult cu titlu de curiozitate, se amintește precis numai despre câteva exemplare din *Robinia pseudacacia* și *Gleditschia triacanthos*. Ambele specii au vegetat în condițiunile cele mai bune, având o creștere foarte activă, rivalizând ca dimensiuni cu ceilalți arbori endemici — frasin, paltin, tei, ulm, etc.

Când s'au reluat lucrările pentru intensificarea culturii exoticelor, în 1880, mentalitatea silvicultorilor era cu totul alta. Nimic nu se mai făcea oricum și numai la întâmplare. Se căuta de data

1) Székely Ferencz. A Görgényi ref. égyház monografiája. Manuscris din biblioteca pa-olicei reformate din Gurghiu.

2) Pausinger Josif. A Görgény-Sent-imrei parkban telepített külföldi fánemek tenyészéséről, Erdészeti Lapok. II. 1894. p. 120.

aceasta o oarecare similitudine între condițiunile staționale în cari vegetau speciile în patria lor de origină și cele în care erau puse să trăiască aici. De sigur că la stațiunea de cercetări din Gurghiu nu se vedeau chemați a găsi specii cu cari să populeze coaste golașe ca în Câmpia Transilvaniei. (Încă de pe atunci începuse să fie de actualitate problema împăduririi acestui podiș învălurit, rămas în multe privințe ca un semn de întrebare în inima Ardealului). Acolo, abilitatea înaintașilor, poate și a contemporanilor, se vedea cu teamă ajunsă la punct mort. Prea multe coaste sterpe și prea lipsește cu totul o tradiție pădurărească. Și de aici, toată spaima și ezitarea celor ce vroiau cu orice chip ca prin stațiunea de la Sabed, să aducă o deslegare gravei probleme de împădurire a acestei pretinse stepe.

O greutate de sigur, dar nu o imposibilitate. De aceea, găsim că s'a exagerat prea mult când s'a dus atât de departe această temere imaginară, pornită numai dela un simplu aspect stepic.

Căci în afară de această înfățișare dezolantă, în Câmpia Transilvaniei alt element curat stepic n'ar mai putea fi amintit decât ca o ratată superstiție profesională.

De fapt, dacă luăm în considerare factorii staționali, vedem că niciunul nu ne vorbește de o stepă cu adevărat, ci reprezintă doar indicii ușor neglijabile ale unui început de antestepă. Cu o altitudine între 300—500 m., are în același timp temperatura medie anuală sub +10° C., precipitațiile puțin sub 600 mm., iar vânturile nu sunt cu nimic mai violente decât în ținuturile din jur.

Cât țin aceste dealuri de podiș, în cari s'au rătăcit competențele atâtor silvicultori, nu s'au găsit deloc solurile caracteristice regiunilor aride de stepă. Pretutindeni însă a fost recunoscut solul de pădure, ca o dovadă sigură că aici, odată, stăpână a fost numai pădurea. În plus, avem acele pălcuri de păduri — relicve, ce presară întreaga Câmpie, înconjurate de pășuni și de fânețe, al căror covor vegetal păstrează încă mărturie specii din pătura erbacee a pădurilor de odinioară.

La toate acestea dacă mai adăogăm parcurile și plantațiunile din cuprinsul comunelor sau de pe marginea drumurilor, putem conchide că acea faimoasă stepă, atunci când se va vrea cu tot dinadinsul, va primi fără prea mari împotriviri adăpostul și binefacerile pădurii.

Cele câteva plante cu caracter stepic, eflorescențele saline,

alunecările de teren sau lanțul de mlaștini și lacuri, spun ceva și reprezintă serioase piedici în calea pădurii, dar nu ele au avut puterea s'o elimine și s'o înlocuiască cu desăvârșire.

Acest întreg aspect trist și monoton pe care îl vedem astăzi se datorește aproape exclusiv tocmai factorului neglijat cu intenție sau omis din eroare : omul.

În general, în jumătatea vestică a Bazinului Gurghiu, cât țin formațiile neogene, solul este argilo-nisipos, în orizontul teraselor apăsător și cu straturi de argilă foarte aproape de suprafață. Nu lipsește nici pietrișul compact, mai ales în apropiere de taluzul teraselor.

În parc, cât ține terasa comunei, solul este pe alocuri pietros și nu destul de profund. Partea nordică mai joasă, ieșită prea puțin din albia majoră a râului, are un sol mai profund, afânat și foarte bogat în substanțe hrănitoare, având un strat gros de humus la suprafață. Dovadă, vegetația într'adevăr luxuriantă ce formează aici desigur de nepătruns.

Trecând în jumătatea estică a văii, solul rezultat din dezagregarea rocilor vulcanice, cari au clădit întregul lanț muntos — Căliman-Gurghiu-Harghita — se prezintă mai puțin compact, în așezături profunde, pădurea de fag și rășinoase vegetând în cele mai bune condițiuni.

Fără a neglija importanța solului în cultura forestieră, totuși, clima rămâne factorul hotărâtor în distribuția naturală a vegetației și deci cu atât mai mult decisivă în cultura exoticelor. Iar la rândul ei, cel puțin local, în afară de caracteristicile generale, clima rămâne un fenomen de relief.

O cunoaștere cât de sumară a acestei clime locale se impune deci dela sine.

Cum era și de așteptat, în schematică diferențiere a tipurilor de climate din România¹⁾, bazinul Gurghiului întrunește condițiunile favorabile agriculturii, precum și pădurilor de stejar, fag sau conifere.

Formulările acestea după metoda lui Köppen nu ne vorbesc însă nimic de regimul factorilor climatici, ceea ce ne interesează

1) Enric Oteteleşanu. Regiunile climatice ale României. Bulet. Meteor. lunar, Seria II. Vol. VIII. No. 6.

într'o mai mare măsură, prin răsunetul nebanuit ce-l poate avea unele capricii ale vremii asupra vegetației dintr'o regiune oarecare.

Din datele meteorologice culese până acum și publicațiile asupra mersului vremii¹⁾, clima acestui ținut o putem caracteriza precum urmează :

Dela 377 m. până la 1777 m. altitudine, influența hotărîtoare a reliefului face ca pe cîna vestică a munților Gurghiului, inclusiv deci bazinul ce ne interesează, precipitațiile și temperatura să varieze invers proporțional și în dependență imediată de înălțime.

Înstfel temperatura medie anuală variază între +6° C și +8,4° C., izotermele avînd o dispunere nord-sudică, perpendicular pe lungimea văii.

Cu cât mergem spre vest în Cîmpie, temperatura va fi simțitor mai ridicată +9°,6 C. la Săbed.

Folosind datele pe o perioadă de 30 ani — 1871—1900 —, vedem că temperatura medie lunară cea mai scăzută este în Ianuarie —4°,9 C., iar cea mai ridicată în Iulie (+19°,7).

Ca și în întreg Ardealul, jumătatea a doua iernii este mai aspră, cele mai multe zile geroase căzînd în Februarie 23,2²⁾.

Cercetînd o hartă a izohietelor anuale, vedem că în Cîmpia Transilvaniei, deci în partea vestică a bazinului, precipitațiile descresc până la 570 mm., iar spre est în ulucul intracarpatic, în Ciuc, la adăpostul lanțului muntos Gurghiu-Harghita, cantitatea precipitatelor scade de asemeni sub 600 mm. — 535,5 m. —, formînd izohiete închise.

Între aceste două minime se află o regiune cu ploi abundente, izohetele trecînd perpendicular — Nord-Sud — peste valea Gurghiului. Se pare chiar că împrejurul Fâncelului s'ar forma un centru de maxim pentru precipitație, cu 1244,2 mm.

Pentru comparație dăm datele culese în mai multe puncte din cuprinsul bazinului, reținînd că în comuna Gurghiu media anuală este de 742,3 mm.

Stațiunea	Altitudinea	Perioada	Media lunară												Media anuală	Media anotimpurilor			
			I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII		Iarna	Primăvara	Vara	Toamna
Reghin .	394	1901—1916	35,0	29,3	33,3	55,1	76,7	105,9	85,8	74,5	51,1	45,6	43,5	35,0	670,6	98,3	165,1	267,1	140,1
Gurghiu .	428	1871—1900	30,3	39,5	53,6	56,8	97,5	105,9	89,5	71,7	48,5	53,0	41,5	44,5	742,3	114,3	207,9	277,1	143,0
GIAJărie .	550	1906—1915	57,6	58,6	53,8	76,6	102,1	120,2	157,6	102,1	83,7	47,3	73,6	59,2	992,5	175,5	232,5	397,9	204,6
Fâncel .	605	1906—1915	73,9	68,3	76,9	102,9	114,7	147,8	175,9	120,8	113,0	65,2	103,5	82,3	1244,2	223,5	294,5	444,5	281,7
Lăpușna .	815	1901—1915	51,7	60,8	48,3	86,4	86,8	131,3	123,6	88,3	73,2	73,4	67,8	61,8	953,8	174,4	221,6	343,2	214,6

1) Vezi la urmă bibliografia mai completă.

2) Réthy Antal. A. télnapok gyakoriságáról. Az Időjárás, S. XIV. 1910. p. 91, 94, 95.

Iarna precipitatele sunt foarte puține (114,3 mm.); stratul subțire de zăpadă topindu-se foarte ușor în prima zi cu soare, lăsând apoi pământul descoperit pentru mult timp. Acest fapt va fi resimțit foarte mult de flora ținutului.

Primăvara precipitatele sunt destule (207,9 mm.); ele sporesc susținut până în Iunie (105,9 mm.). În Septembrie, meteoriți apoi au scăzut deja la 48,5 mm. iar după ploile din Octombrie, cantitatea precipitatelor va fi mai departe tot mai redusă.

Vânturile cele mai dese și mai violente sunt cele de Est, care coboară din munți și pot aduce vara o schimbare bruscă a temperaturii. Aceste vânturi estice și nord-estice, mai ales în a doua jumătate a lunii Martie și în cursul lunii Aprilie, sunt atât de uscate, în cât dacă sunt însoțite și de o scădere bruscă a temperaturii, produc foarte mari stricăciuni vegetației.

Vânturile aducătoare de ploi sunt cele de vest și sud-vest, cari vin dinspre Câmpia Transilvaniei, lăsând crescendo și din belșug umiditatea până sus pe culmile cele mai înalte, pentru a se împuțina simțitor de partea estică a lanțului muntos.

Sunt obișnuitele ploi de relief, obținute prin detentă atmosferică.

Fiind o vale adăpostită, întoarsă și deschisă numai către vest, în timpul iernii este ferită de asprimea crivățului.

De obicei, furtunile dela vest, cari vin mai ales în zilele prea călduroase, însoțite adeseori de piatră și descărcări electrice, se termină cu o ploaie binefăcătoare, potolind zăbușala și innecând parcă neastâmpărul vântului. Sunt de scurtă durată și extrem de violente.

Nebulozitatea prezintă o variație destul de regulată dela lună la lună. Media anuală a înnoirării este de 5,4, maximul în Decembrie (6,8), iar minimumul în August (3,7).

Putem deci spune că, deși în lungime numai de 4 km., valea se întinde dela marginea Câmpiei Transilvaniei până în vârful munților, pirnzând dela Vest la Est, altitudinal și longitudinal, din clima ținuturilor prin care trece. Dealungul ei aproape separat pe porțiuni încearcă stări diferite atmosferice, făcând astfel legătură între cele două ținuturi distincte — Câmpia Transilvaniei și a Gurghiului — cu toate modificările dictate de relief.

Regiunea, dealurilor joase, ca și valea dela mijloc spre Câmpie, resimte alternativ, cu treceri de multe ori foarte rezezi, influența Câmpiei sau a muntelui. Așa că între aceste două ținuturi, pe lângă ajutorul reciproc, de multe ori se dă o luptă de supremație. Vremea atunci încearcă variații brusce, aducând vătămări grave plantelor cari abia porniseră creșterea primăvara, sau cari nu-si sfârșiseră procesul vegetativ, toamna.

În urma unei ploi lungi și reci în timpul verii, sau a zăpezilor timpurii și târzii, o scădere a temperaturii în munți se resimte până departe în Câmpie.

În general, oamenii nu se prea vaită de prea multă căldură, după cum foarte rar rămân în așteptarea ploiei care nu mai vine. Ba chiar se poate spune, că în unii ani, verile sunt prea răcoase, ploile ce s'au ținut lanț o bucată de vreme aducând o scădere simțită a temperaturii.

Siguranța culturii în Câmpie depinde de seceta din timpul verii, pe când în valea Gurghiului recolta e stingerită de mulțimea ploilor sau de gerurile târzii și timpurii, cari sunt adevărate momente critice.

Acestea erau condițiunile de sol și climă în care s'au făcut cercetările și experimentările la stațiunile din Gurghiu.

Nu a lipsit nici încercări ce nu puteau avea prea mulți sorti de izbândă.

Astfel, în pepiniera școlii s'au semănat și ocrotit puieți de specii exotice în paturi calde și seră, asigurându-li-se cel puțin în prima tinerețe și în mod artificial ambianța patriei lor de origină.

Aceste încercări nu putea însă duce decât cel mult la obținerea câtorva exemplare de scurtă durată, a căror regenerare nu ar fi fost cu nimic mai ușurată în viitor.

Totuși, de pe urma acestor lucrări s'a putut constata că multe din speciile exotice nu au nevoie de acest mediu artificial și grija exagerată a straturilor calde.

Aceste rezultate, ce nu mai constituiesc o noutate astăzi, merită totuși a fi amintite.

Astfel, pot germina și viețui normal în condițiunile de aici, următoarele specii ¹⁾:

1. <i>Quercus palustris</i> Dur.	16. <i>Castanea japonica</i> DC.
2. <i>Quercus tinctoria</i> Bartr.	17. <i>Castanea americana</i> Raf.
3. <i>Quercus rubra</i> L.	18. <i>Catalpa speciosa</i> J. A. Ward.
4. <i>Quercus macrocarpa</i> Michx.	19. <i>Sophora japonica</i> L.
5. <i>Quercus imbricaria</i> Michx.	20. <i>Eleagnus argentea</i> Pursh.
6. <i>Quercus Prinos</i> L.	21. <i>Celtis australis</i> L.
7. <i>Quercus Banisterii</i> Michx.	22. <i>Robinia ps. monophylla</i> Hort.
8. <i>Ginkgo biloba</i> L.	23. <i>Robinia ps. fastigiata</i> Hort.
9. <i>Acer saccharinum</i> L.	24. <i>Robinia bessoneana</i> Hort.
10. <i>Fraxinus Oregona</i> Nutt.	25. <i>Robinia spectabilis</i> Hort.
11. <i>Juglans nigra</i> L.	26. <i>Robinia viscosa</i> Vent.
12. <i>Juglans cinerea</i> L.	27. <i>Cytisus laburnum</i> L.
13. <i>Carya ollvaeformis</i> Nutt.	28. <i>Maclura aurantiaca</i> Nutt.
14. <i>Carya tomentosa</i> Nutt.	29. <i>Pinus rigida</i> Mill.
15. <i>Carya porcina</i> Nutt.	30. <i>Larix leptolepis</i> Murr.

Pentru regiunea de aici, următoarele specii au fost trecute

1) Péch Dezső-tol. Köföldi facsemeték fermelise a görgény-szent-Imrei m. ktr. erdőöri szakiskolánál, Erdészeti Kísérletek 1900. II. p. 30--37.

în rândul celor ce au nevoie de straturi calde, iar unele din ele după ce au fost plantate să fie acoperite cu paie în timpul iernei :

1. <i>Picea pungens</i> Engelm.	20. <i>Pinus Excelsa</i> Wall.
2. <i>Abies balsamea</i> Mill.	21. <i>Pinus Jeffrey</i> Murr.
3. <i>Abies nobilis</i> Lindl.	22. <i>Picea Glehnii</i> Mast.
4. <i>Abies nordmanniana</i> Lk.	23. <i>Picea Menziesii</i> Dougl.
5. <i>Pinus ponderosa</i> Dougl.	24. <i>Wellingtonia gigantea</i> Lindl.
6. <i>Picea Engelmanni</i> Parry.	25. <i>Chamaecyparis Lawsoniana</i> Murr.
7. <i>Tsuga canadensis</i> Carr.	26. <i>Picea bicolor</i> Mayr.
8. <i>Pseudotsuga douglasii</i> Carr.	27. <i>Juniperus virginiana</i> L.
9. <i>Thuja gigantea</i> Nutt.	28. <i>Zelcova Keaki</i> K. Koch.
10. <i>Thuja occidentalis</i> L.	29. <i>Ilex aquifolium</i> L.
11. <i>Pinus Lambertiana</i> Dougl.	30. <i>Liriodendron tulipifera</i> L.
12. <i>Abies amabilis</i> Forb.	31. <i>Paulownia imperialis</i> Sieb.
13. <i>Pinus Strobus</i> L.	32. <i>Koelreuteria paniculata</i> Laxm.
14. <i>Cryptomeria japonica</i> Don.	33. <i>Liquidambar styraciflua</i> L.
15. <i>Chamaecyparis obtusa</i> Sieb. Zucc.	34. <i>Acer spicatum</i> Lam.
16. <i>Abies numidica</i> Carr.	35. <i>Virgilia lutea</i> Michx.
17. <i>Pinus edulis</i> Voss.	36. <i>Diospyros Kaki</i> L.
18. <i>Abies concolor</i> Lidl.	37. <i>Cercis canadensis</i> L.
19. <i>Juniperus occidentalis</i>	38. <i>Amorpha fragrans</i> Sweet.

În afară de aceste cercetări și experimentări amănunțite, și ca o continuare a acestora, s'a trecut la încercări pozitive și cu un real interes pentru silvicultură.

Punctele mai importante unde s'a făcut asemenea lucrări sunt:

1. *Parcul silvic*. Alt. 410—420 m. deas. Adriaticei.

Fiind în imediata apropiere a pepinierii, era și natural ca el să rețină cel mai variat număr de exemplare din speciile cari au trecut pe aici.

În literatura mai veche sunt date listele complete ¹⁾ ale speciilor ce-au existat altădată în el.

Multe din ele au dispărut cu timpul, din cauza condițiunilor cu totul nepotrivite în care au fost puse sau lăsate să trăiască.

În afară de câteva excepții, cea mai mare parte au fost specii împrumutate din flora Americii de Nord, a cărei climă în unele regiuni nu diferă prea mult de a țării noastre.

1) Pech Dezső-tól. Külföldi fafajok tenyésztése a görgény-szent imrei m. ktr. erdőöri szakiskolá parkjában. Erd. Kisér. 1900, II. p. 49—54.

Le vom aminti pe rând, dând pe scurt observațiile ce s'au putut face asupra fiecăreia din ele :

G i m n o s p e r m e.

Ginkgo biloba L. Originar din China orientală, 3 exemplare, 2 ex. ♀ și 1 ex. ♂, 47 ani¹⁾, 16 m. înalt și 35 cm. gros. Nu suferă de ger. Vegetează foarte bine și fructifică destul de abundent; semințele au mare procent de germinație. Mai mult arbore de ornament. Merită totuși a fi experimentat și cultivat.

Tsuga canadensis Carr. 42 ani, 9 m./22 cm. Vegetează bine. Mai mult arbore de ornament.

Pseudotsuga taxifolia Britt. 42 ani, 19 m./36 cm. Vegetează foarte bine. A început să fructifice. Nu suferă de ger. Atingând mari dimensiuni, cu o creștere activă și având un lemn atât de valoros; trebuie cât mai mult intensificată cultura lui.

Abies concolor Lindl. violacea Hort. 42 ani, 15 m./41 cm. Vegetează bine. Cu toată rusticitatea sa, rămâne mai mult un arbore de ornament.

Abies nordmanniana Lk. Caucazia și Asia Mică, 50 ani, 15 m./16 cm. Vegetează bine. Trebuie încercat pe o scară mai întinsă.

Picea Omorica Panc. Serbia. Vegetează destul de slab, 42 ani.

Picea alba Lk. 10 m./15 cm. gros. Vegetează slab.

Picea pungens Engelm. argentea hort. 44 ani, 15 m./36 cm. Vegetează bine. foarte decorator. Semințele nu ajung la maturitate.

Pseudolarix Kaempferi Gord. China Orientală. Aprox. 30 ani, 20 cm./8 m. Vegetează bine. N'a fructificat încă.

Larix leptolepis Gord. Japonia. Aprox. 30 ani. 14 m./28 cm. Vegetează bine. Merită să fie luată în considerare.

Pinus Strobus L. 50 ani, 22 m./40 cm. Vegetează foarte bine. Fructifică. Poate avea o importanță culturală.

Pinus ponderosa Dougl. (cu trei ace). 45 ani, 18 m./49 cm. Vegetează vigouros. Se resimte puțin de gerurile mari. Trebuie încă încercat în amestec cu stejarul și fagul.

Pinus rigida Mill. 39 ani. 13 m./37 cm. Vegetează bine. Cu toată însușirea lui de a lăstări nu pare o specie dintre cele mai valoroase.

Thuja occidentalis L. 50 ani. Vegetează bine. Arbore ornamental.

Chamaecyparis Lawsoniana Parl. 9 m./33 cm. Vegetează bine. Fructifică. Pentru lemnul său bun, trebuie să fie cât mai mult răspândit.

Juniperus virginiana L. 50 ani. 14 m./45 cm. Vegetează bine. Trebuie încercat sub formă de masiv.

Taxodium distichum Rich. 38 ani. 11 m./24 cm. Vegetează slab. Pe soluri umede și chiar inundabile, cu o climă mai puțin aspră, probabil că va da rezultate bune.

1) Vezi Pausinger Josif. Edészeti Lapok. 1894. II, p. 127.

Angiosperme.

Populus canadensis Moench. 22 m./70 cm. Vegetează în perfecte condițiuni. O specie ce trebuie cât mai mult răspândită.

Juglans nigra L. 55 ani, 18 m./42 cm. Vegetează foarte bine. Fructifică. Trebuie cultivat pe o scară mai întinsă, avându-se în vedere calitățile tehnice ale lemnului și faptul că rezistă atât de bine la intemperii.

Juglans cinerea L. 45 ani. 13 m./35 cm. Suferă de gerurile mari. Mult mai puțin valoros decât precedentul.

Carya alba Nutt. 45 ani. 18 m./32 cm. Vegetează foarte bine. Fructifică abundent. Trebuie răspândită în cât mai multe puncte și pe o scară cât mai întinsă, având un lemn în deosebi de prețios

Betula papyrifera. Vegetează bine. Mai mult arbore de ornament.

Corylus colurna L. Estul Adriaticei, Asia Mică și Caucaz. 53 ani, 12 m./42 cm. Vegetează și fructifică foarte bine. Arbore de ornament.

Fagus silvatica L. var. purpurea hort. Fără importanță forestieră.

Fraxinus nigra Bosch. Fără importanță forestieră.

Castanea vesca. Gaertn. Suferă repetat de geruri, așa că abia a rămas sub formă de tufă.

Quercus rubra L. 50 ani. 18 m./48 cm. Stânjenit în creștere de *Quercus palustris* cu care este concrescut. Fructifică foarte bine. Cu toate calitățile mediocre ale lemnului, totuși poate fi folosit cu succes pe solurile silicioase.

Quercus palustris Duroi. 50 ani. 22 m./55 cm. Vegetează și fructifică excelent. Deși mai puțin valoros decât stejarul nostru, totuși poate să fie răspândit.

Quercus macrocarpa Michx. 39 ani. 15 m./52 cm. Vegetează și fructifică foarte bine. Nu numai ca arbore de ornament — cu frunzele lui mari — dar și ca arbore forestier, poate fi recomandat având lemnul cel mai tare dintre stejarii americani.

Celtis occidentalis L. 12 m./20 cm. Nu prezintă o importanță deosebită forestieră.

Liriodendron tulipifera L. 39 ani, 14 m./33 cm. Vegetează bine. Sămânța nu ajunge la maturitate. Poate fi luat în considerare în lucrările de viitor.

Platanus orientalis L. Asia Mică și Balcani. 40 ani. 17 m./44 cm. Vegetează bine. Arbore de ornament.

Gymnocladus canadensis Lam. 55 ani. Două exemplare concrescute. Cel mai bine desvoltat, 19 m./39 cm. Vegetează bine. Sămânțele nu ajung la maturitate. Pentru lemnul său dens ar putea fi folosit diseminat prin luncile joase și fertile.

Gleditschia triacanthos L. 60 ani, 22 m./49 cm. Vegetează bine.

Robinia monophylla hort. 55 ani. 18/48 cm. Vegetează și fructifică bine. Ar putea fi încercat.

Aesculus hippocastanum L. Vegetează foarte bine. Caracteristic pentru această specie este faptul că aproape toate trunchiurile prezintă fibră torsă. Mai mult arbore ornamental.

Ailanthus glandulosa. Suferă de ger. Local nu prezintă nici o importanță forestieră.

Acer negundo L. Vegetează bine. Folosit aici mai mult pentru garduri vii.
Acer dasycarpum Ehr.

Acer platanoides L. var. *Schwedleri* hort. Lipsit de importanță forestieră.

Dintre arborii și mai ales arbuștii ornamentali putem cita :

<i>Ostrya carpinifolia</i> var. <i>virg.</i>	<i>Maclura aurantiaca</i> .
<i>Prunus Mahaleb</i> .	<i>Sophora japonica</i> .
<i>Phellodendron amurense</i> .	<i>Rhus typhina</i> .
<i>Catalpa bignonioides</i> .	<i>Paulownia imperialis</i> .
<i>Koelreuteria paniculata</i>	<i>Forsythia suspensa</i> .
<i>Syringa chinensis</i> .	<i>Syringa persica</i> .
<i>Vigilia lutea</i>	<i>Caragana arborescens</i> .
<i>Deutzia scabra</i>	<i>Diervilla florida</i> .
<i>Calycanthus floridus</i> .	<i>Cydonia japonica</i> .
<i>Mahonia aquifolium</i> .	<i>Juniperus sabina</i> .
<i>Spiraea Wan-Houttei</i> .	<i>Spiraea bumalda</i> .
<i>Amorpha fruticosa</i> .	<i>Pterocarya stenoptera</i> .
<i>Physocarpus opulifolius</i> .	<i>Aesculus flava</i> var. <i>purpurea</i> .

2) *In pădurea Mocearul de Sus*, Seria de Codru Regulat, parcela D 5 și E 6, — fostă a Școlii Silvice Gurghiu, — s'au plantat înaintea războiului mondial o mulțime de specii exotice.

La început au fost îndeaproape îngrijite. În timpul războiului și după, au rămas în părăsire.

Astăzi se poate recunoaște prea puțin din munca dela început, multe din ele dispărând cu desăvârșire.

Astfel în parcela D 5, *Finus strobilus*, în vârstă de 24 ani, se prezintă destul de viguros, cu un diametru dela 10—23 cm., cu trunchiul drept, înalt de aprox. 12 m. Pierde însă din cauza ruperii vârfului ceea ce duce la înfurcire sau la forma de semiliră.

Quercus rubra, acolo unde a fost pus între două rânduri dese de molid a suferit foarte mult de lipsa luminii, ca și stejarul nostru, așa că se prezintă foarte slab.

Mai sus însă, unde a fost amestecat cu foioase — stejar, fag și carpen — acolo se prezintă frumos, cu trunchiul bine spălat de crăci, având un diametru 12—18 cm. și înălțimea 10—11 m.

La fel și *Quercus palustris*, deși numai câteva exemplare, are totuși o creștere frumoasă, rămânând însă în urma celui alt.

În parcela E 5, în afară de acești doi stejari americani, găsim

câteva trunchiuri aproape uscate de *Pinus austriaca*. În alte puncte ale Bazinului, această specie vegetează destul de bine.

Pe marginea estică a aceleași parcele, în anul 1913, s'a plantat un rând de *Liriodendrom tulipifera*, care astăzi se arată a vegeta cu atât mai slab cu cât suim pe coastă. Se mai găsesc numai 24 exemplare. Cel mai gros, care este înfurcit, are 8 și 13 cm. în diametru iar înălțimea de aprox. 9 m.

Fig. 1. — *Pseudolarix Kaempferi*.

Tot aici — parcela D:5 — s'a plantat și *Fraxinus americana*, din care se mai găsesc numai câteva exemplare de 11 m./24 cm., vegetând destul de bine.

În pădurea Mocearul de jos, afecția 5, parcela 24, în anul 1915, s'a plantat deasemenea diferite specii de frasin american, în amestec cu stejarul. Astăzi se găsesc încă o mulțime de exemplare, cu o creștere destul de activă, fără însă a atinge dimensiuni prea mari.

3) *Pădurea Sunătoarea, Valea Cașvei*, afecția 1, parcela 2 b.

Din amenajamentul întocmit în anul 1906 se poate vedea că în amestec cu molid, brad și fag, s'au plantat sub formă de buchete sau diseminate speciile din tabloul de mai jos.

Specia	Bucăți	Supra-	Anul în care s'au plantat	Starea de dezvoltare astăzi		Starea de vegetație astăzi
		fața		Înălțimi m	Diametre cm	
		Ha.				
Quercus rubra	50	12,25	1907	9	14	vegetează bine
Fraxinus americana	75	12,25	1907	dispărut		—
Prunus serotina	500	12,25	1910	8	14	vegetează bine
Pinus Picea Pall.	5	12,25	1907	dispărut		—
Pinus Douglasii Sab.	10	12,25	1907	dispărut		—
Pseudotsuga Douglasii Carr.	200	12,25	1911	8	14	vegetează bine
„ glauca Mayr	300	12,25	1911	6	12	„
Abies concolor Lindl et Gord	200	12,25	1911	9	16	„
„ grandis Lindl.	30	12,25	1911	neîntâlnit		—
Picea excelsa septentrionalis hort.	700	12,25	1911	neîntâlnit		—
Picea pungens	100	12,25	1911	6	12	vegetează slab
Pinus ponderosa	1	1,25	1907	5	12	aproape uscat
„ Strobus L.	100	12,25	1911	6—9	12—15	vegetează bine
„ montana uncinata	200	12,25	1911	dispărut		—

Astăzi nu s'au mai putut găsi decât câteva exemplare și nu mai dela unele din specii, cu starea de dezvoltare și vegetație trecută în dreptul fiecăreia.

Dintre rășinoase, sigurele Pseudotsuga Douglasii și în părțile mai joase Pinus strobus prezintă o vegetație mai activă, putând rivaliza cu molizii din jur.

Iar dintre foioase, numai Quercus rubra se arată mai viguros, cu toate că și el a fost eliminat aproape cu totul.

4) Valea Isticeului, lângă cantonul de pădurar, afecția 8, parcela 32.

În amestec cu molid, brad și fag s'a plantat Picea pungens argentea. Astăzi mai sunt numai câteva exemplare, vegetând slab de tot, coplesit aproape cu desăvârșire de speciile printre care a fost amestecat.

5) Pe valea Fâncelului, la locul numit Groșoara, afecția 28, parcela 63, în anul 1909, s'a plantat Quercus rubra, în amestec cu molid. Astăzi nu se mai poate găsi nici un exemplar, pentru că

fiind plantat prea sus a fost copleșit de molidul, care a reușit să formeze unul din cele mai frumoase arborete tinere.

De altfel, cât au existat au avut foarte mult de suferit din cauza cerbilor cari îi rodeau în timpul iernii.

6) *Pe valea Sirodului Mic* — Copriana — în afecția 34. parcela 34 a, în anul 1913 s'a plantat cam 1000 exemplare de *Quercus rubra*. Personal n'am mai putut da de urma lor.

Fig. 2. — *Picea pungens argentea*.

7) *Pe valea Sirodului Mare*, afecția 35, parcela 38 a, s'a plantat *Pinus Strobus*. Vegetează destul de bine, prezentând însă trunchiuri în formă de liră sau semiliră.

8) *La Lăpușna*, lângă gară, din cei 50—60 pueți de *Picea pungens argentea* câți s'au plantat la început, abia mai sunt vreo 10 exemplare, pipernicite și vegetând foarte rău.

Astăzi, văzând aceste rezultate minime, rămase de pe urma unei munci atât de lung susținute și greu costisitoare, s'ar părea în-

tr'adevăr inutil a mai acorda vreo încredere speciilor exotice, excesiv de pretențioase sau îndărătnic de refractare la nouile condițiuni de viață oferite de noi.

Însă, această reducere sau dispariție totală a unora din speciile exotice experimentate aici se datorește în bună măsură faptului că după plantare au rămas părăsite, fără nici o grije, atâtea decenii în șir.

Fig. 3. — *Liriodendron tulipifera*.

Așa că, oricât ni s'ar părea de reduse rezultatele practice ale acestor încercări, totuși, ele prezintă destulă importanță și trebuie să privim cu mai mult interes decât până acum.

De sigur, multe din ele pierd din valabilitate în alte regiuni ale țării, cu o climă diferită și poate mult mai primitoare decât a ținutului de aici.

Fără a ne gândi la o limitare a speciilor exotice cari trebuie sau ar putea forma obiectul preocupărilor noastre de viitor — și în special al stațiunilor de cercetări și experimentări forestiere — totuși, unele observațiuni se impun dela sine.

S'ar cere în primul rând punerea în justa și maxima lor valoare a speciilor indigene și apoi atenția noastră poate și trebuie să se întredrepte și spre alte specii exotice.

Iar din toate speciile exotice ce s'ar lăsa ușor împământenite, eftin și durabil răspândite, se va da preferință în deosebi numai speciilor cu excepționale însușiri culturale — și cari întâmplător ar lipsi arborilor endemici — precum și aceloră ce au o clasificație cu totul superioară din punct de vedere tehnologic.

Căci e bine să nu se uite, în lucrările de viitor, un lucru cu totul esențial: calitățile și deci valoarea speciilor indigene, în afară de câteva excepții, sunt superioare sau cel puțin egale cu ale celor mai reputeate specii exotice.

BIBLIOGRAFIE.

- Székely Ferencz*: A Görgényi réf. egyház monografiája: Manuscris din biblioteca parohiei ref. Gurghiu.
- Pausinger Jozsef*: A Görgényi Szent-imrei parkban teleptett külföldi faemek tenyészéséről. Erd. lapok II. 1894, pag. 120.
- Péck Dezső*: Külföldi fafajok tenyésztése a Görgényi szakszk. parkjában. Erd. Kisért. 1900 II. pag. 49—54.
- „ Külföldi facsemeték termelése a Görgényi m. kir. erdőri szekiskolánál. Erd. Kisért. 1900 II. pag. 30—37.

Clima.

- Enric Oteteleşanu*: Regtunile climaterice ale României. Bulet. Meteor. lunar. Seria II. Volum. VIII. Nr. 6.
- „ Curs de Meteorologie și Climatologie 1919—20. București, pag. 374. Litografiat.
- Réthy Antal*: A tél napok gyakoriságáról. Az Időjárás. XIV. 1910, p. 91, 94, 95.
- „ A nyári napok gyakorisága Magyarországon. Az Időjárás XIV. 1910. p. 217.
- „ Az erdészeti meteorologiai állomások hőmérsékleti és csapadék átlag értékei. Erd. Kisért. XI. 1909. p. 39.
- Klein Albert*: Magyarország eghallatának néhány jellemvonása. Földrajzi Közl. XXXIII. 1905. p. 242.
- Anderko Aurel*: A csapadék átlagos eloszlása Magyarországon, 1871—1900, Atmosphaera VIII. 190. pa. 459, 462.
- Koczian Lajos*: A csapadék átlagos eloszlása a Kárpátokban és az Alpokban. Az Időjárás XIII. 1909. pag. 235.
- Hegyfoki Kabos*: Néhány állomásunk 50 éves eseményei. 1851—1905. Az Időjárás XII. 1908. pag. 29—30.
- Const. A. Dissescu*: Studiu asupra primei și ultimei zile de îngheț din ținuturile alipite. Bulet. meteor. lunar. VIII. 10.

- Keller Karoly* : A havazás gyakorisága Magyarországon 5 évi (1901—1905) megfigyelései alapján. Az Időjárás XIII. 1909. p. 9—14.
- Héjas E. și Réthly* : A csapadék gyakorisága Magyarországon 20 állomás. 15 év (1886—1900) megfigyelései alapján. Az Időjárás p. 66—71.
- Frannhoffer L. es Tolnay L.* : A felhőzet évi menete Magyarországon. Az. Időjárás X. 1906. p. 35—36.
- Zugn Nándor* : Az Időjárás 1900-ban Erd. Kisért. IX. 1907. pag. 145—146.

Ceva date se pot găsi și în următoarele articole :

- Dr. C. C. Georgescu și J. Neuwirth* : Rezultatele culturii rășinoaselor în Grădina Botanică Cotroceni, Rev. Păd. 1935.
- Szakmári Ferencz* : Növénytenyésztési megfigyelések a Görgényi szentimrei külső erd. kisért. állomáson az 1901 évben. Erd. Kisért. IV. 1902. pag. 17—32.
- .. Idem. 1902 évben Erd. Kisért. V. 1903. p. 29—37.
- .. Idem. 1903. évben Erd. Kisért. VI. 1904. p. 87—92.
- .. A Görgényszentimrei m. kir. erd. kisért. állomá 1901 évi munkaságáról. Erd. Kisért. IV. 1902. pag. 66—80.
- .. Idem 1902 évben Erd. Kisért. V. 1903. p. 73—87.
- Titus Năcoară* : Cultura și vegetația speciilor exotice în parcul Școlii de Brăgădieri Silvici din Gurghiu. Rev. Pădurilor Nr. 4, 1935.

Lucrări cu caracter general :

- K. Hickel* : Dendrologie Forestière, Paris, 1932.
- A. Mathieu* : Flore Forestière. Paris, 1897.
- L. Beissner* : Handbuch der Nadelholzkunde. 2 Auflage. Berlin, 1909.

Betrachtungen über die Kultur der Exoten im Gurghiu-Gebiete.

Considérations sur la culture des essences exotiques dans le bassin de Gurghiu.

Il s'agit des résultats des expérimentations faites dans la région de Gurghiu (Dép. de Mureș) où la culture des essences exotiques a formé une des préoccupations des forestiers, il y a déjà un siècle.

Au commencement ce furent les considérations de nature esthétique qui ont conduit dans le choix des espèces ; plus tard les considérations de culture forestière ont été décisives dans les expérimentations faites sur de diverses surfaces, plus ou moins grandes.

Quoique les résultats ne soient pas toujours concluants, elles présentent quand même un certain intérêt.

L'auteur, après une description des conditions stationales de Gurghiu, énumère les espèces exotiques expérimentées, décrit celles qui existent encore, donnant, en conclusion, une liste des espèces aux aptitudes forestières plus prononcées et qu'on pourrait utiliser dans la culture forestière de diverses régions du pays, vu leur pouvoir d'adaptation, a côté — bien entendu — des espèces indigènes. dont la valeur reste toujours appréciée.

REFERATE.—COMENTARII

PIATRA USCATĂ ARMATĂ

Sistemul Reboget

de Inginer Consilier silvic D. DRAMBA

INTRODUCERE

Lucrările pentru corecțiunea torenților și amenajarea cursurilor de apă ca baraje, diguri, pînteni, etc., pot fi construite după mai multe procedee: zidărie cu mortar, zidărie uscată, beton, gabione metalice, fascinaje, etc. Alegerea lor este condiționată în genere de mijloacele financiare disponibile. De regulă ne găsim între două alternative :

1) Lucrări solide dar foarte costisitoare, construite din zidărie cu mortar sau din blocuri naturale ori artificiale ; și

2) Lucrări puțin costisitoare, dar cu o stabilitate și durată foarte redusă, întrebuițându-se alte procedee.

Cu ocazia unei călătorii de studii pe care am făcut-o în Franța, în toamna anului 1935, am căutat să mă documentez asupra diferitelor lucrări de corecțiunea torenților, întreprinse mai de curând în Franța; lucrările de asemenea natură fiindu-mi repartizate în studiu la Institutul de Cercetări și experimentație forestieră din București.

Cercetând diferitele proiecte, aflate la al 3-ea Birou — Reimpăduriri, Ameliorațiuni pastorale, Lucrări de corecțiuni — din *Direcția Generală a Apelor și Pădurilor din Paris*, mi s'a atras atenția în special asupra memoriului înaintat de Comisiunea de reimpăduriri din Alpii de jos, referitor la un nou sistem de lucrări de corecțiuni denumit „*piatra uscată armată*”, sistem ce obținuse chiar un brevet.

Studiind voluminosul dosar, am constatat că memoriul era înaintat printr'un raport documentat de către d-l Conservator de Ape și Păduri Lavauden, fost mai înainte Director al Pădurilor din Madagascar.

Din lucrări reieșea că sistemul, denumit *Reboget*, fusese inventat de către d-l *Leopold Regnaud*, inginer de lucrări publice din serviciul Statului, iar memoriul respectiv era întocmit de d-l Inspector de Ape și Păduri *E. Genet*, care luase o parte foarte activă la invenția și la punerea la punct a acestui ingenios procedeu.

Plecând apoi din Paris, împuternicit cu o amabilă adresă oficială din partea d-lui *Chaplain*, Directorul General al Pădurilor din Franța, am putut vizita în Alpii de Jos mai multe lucrări de corecțiuni, construite după acest sistem.

În cele de mai jos voi face un scurt rezumat al cuprinsului memoriului d-lui Inspector *Genet* — memoriu ce a fost publicat în părțile lui esențiale, în No. 2/935 din „*Revue des Eaux et Forêts*”, completându-l cu observațiile făcute la fața locului și cu schițe și fotografii aduse după teren.

GENERALITAȚI.

Sistemul denumit „piatra uscată armată” consistă principial în a îmbrăca paramentul zidărilor de piatră uscată cu grătare metalice puternice, solid prionite cu ajutorul unor serii de coarde (tiranți), confecționate din vergele groase de fier galvanizat și legate la capătul din deal de țaruși de fier, bătuți în pământ, sau de scurtături de șine zise „ancore”, înșepenate cu lese de pietroaie mari.

Ansamblul tiranților și ancorelor este destinat să fie înecat în depozitele din spatele zidăriei.

Întrebuințarea acestui sistem de armătură, numit sistem *Reboget*, dă zidărilor în piatră uscată o rezistență deosebită și permite să se utilizeze orice fel de pietre, chiar de dimensiuni foarte mici sau de proastă calitate, suprimându-se în același timp, aproape cu totul, orice cioplitură în piatră uscată, care nu primește decât o fasonare cu toțul sumară, „armătura” fiind singura destinată să asigure, în cea mai mare parte, soliditatea lucrării.

În mod practic, înălțimea grătarului nu poate să depășească un metru, uvrajele construindu-se în trepte de 0,75 m. înălțime utilă,

iar treptele eșalonându-se una înapoia celeilalte la o depărtare de 0,25 m.

La rigoare, piatra poate fi chiar înlocuită prin tot felul de materiale ce vin din măncăturile apei.

După ce s'au făcut umpluturile prin depunerile apelor, ansamblul formează un sistem indeformabil foarte rigid și rezistent.

Dat fiind reducerea aproape cu totul a manoperei de fasonarea pietrelor, lucrările în piatră uscată armată revin foarte ieftine.

Acest interesant sistem pare chemat să aducă servicii mai ales în construcția pragurilor rustice în ravene, a pintenilor de orice dimensiuni în râurile torențiale, a digurilor și în special pentru construirea locurilor de depuneri în ravenele dela poalele munților, care cară mari cantități de pietriș de mici dimensiuni și unde piatra de construcție lipsește, ceea ce este cazul aproape general în regiunile torențiale din țara noastră.

DETALII DE CONSTRUCȚIE.

Descrierea sistemului.

Sistemul se compune din gratare sau panouri (a-b), ancore (c-d), coarde (tiranți) (e), (fig 1)¹⁾ care solidarizează pe cele din-

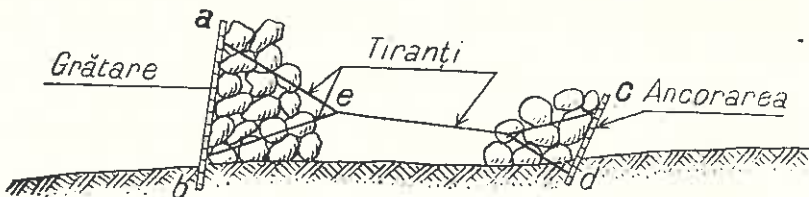

Fig. 1.

tâi și piatră uscată. Toate aceste elemente componente se așează simultan, fiecare la locul lui, în punctul ales în albia ravenului și, dacă este cazul, lucrarea se încheie prin facerea unor umpluturi artificiale.

Evident că rezistența uvrajului o asigură armătura (gratate, tiranți și ancore).

După ce uvrajul s'a ridicat, se așteaptă ca ravenul să facă depunerile și, imediat ce colmatajul total a avut loc, ansamblul for-

1) Scheme Genet.

mează un adevărat monolit armat, în care sunt inecați tiranții și ancorele (fig. 2).

Experiența a dovedit că, la epoca când se vine cu lucrările de garnisire (plantare), armăturile sunt fixe și nu joacă deloc, nici chiar sub bătaia curenților violenți. Pietrei întrebuițate la acest fel de zidărie nu i se dă decât o ușoară cioplitură, cu totul rudimentară. Se pot întrebuița chiar materiale de dimensiuni mai mici ca de obicei, cu singura rezervă, ca să nu treacă printre ochiurile grătarelor.

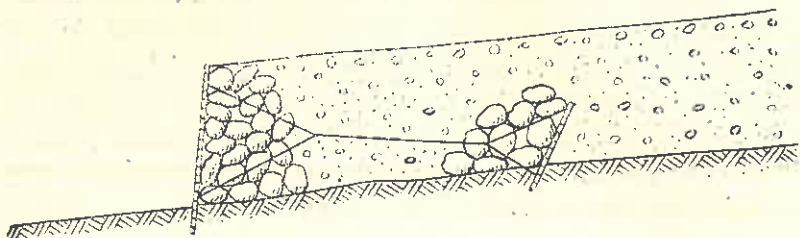

Fig. 2.

Avantajele, pe care le prezintă piatra uscată armată față de piatra uscată ordinară, pot fi comparate cu acelea ale betonului armat față de zidăria în moaloane.

Piatra uscată armată, ca și betonul, permite întrebuițarea materialelor de mici dimensiuni și reduce, după cum am spus, cioplirea.

Câteodată se căptușesc numai grătarele cu un rând de pietre acoperite cu un rambleu format din tot ceea ce aduce apa din mânăcături.

Construcția în trepte.

Caracteristica principală a sistemului Reboget este construcția în trepte, fie că este vorba de baraje, fie de pinteni sau de orice alt uvraj. Acest mod de construcție este impus de înălțimea redusă a grătarelor, practica dovedind că o înălțime medie de 0,75 m. până la 1 metru, pe panou, satisface condițiunile de stabilitate.

Un grătar care ar avea o înălțime prea mare deasupra fundului albiei, ar fi în adevăr foarte greu de manipulat și pe lângă aceasta, ar fi foarte greu de realizat condițiunile de echilibru și de rezistență (flexiunea montanților verticali care ar necesita profile de oțel mai mari, numărul și repartizarea tiranților orizontali, etc.).

În loc de uvraje înalte se construiesc uvraje în trepte succesive, după cum se vede în fig. 3.

Prizma hașurată este static în echilibru prin însuși felul cum este așezată. Rolul armaturilor este redus la menținerea în echilibru a părții punctate — ceea ce se asigură, oricare ar fi înălțimea uvrajului, prin armăturile cale mici — și în a împiedica smulgerea mate-

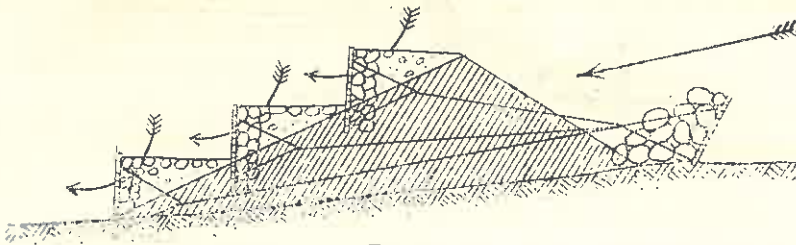

Fig. 3.

rialelor de apele care ar pătrunde în uvraj prin infiltrațiune, în sensul indicat de săgeți, ceea ce se realizează grație pietrelor uscate strânse în spatele grătarelor.

Capul și piciorul fiecărui panou sunt legate prin tiranți, fie direct de țarușul de ancorare, după cum se vede în fig. 3, fie de piciorul panoului imediat superior, în punctul unde se găsesc cheo-
torile tiranților acestuia din urmă, după cum foarte bine se poate vedea în fig. 4, la cele trei trepte inferioare.

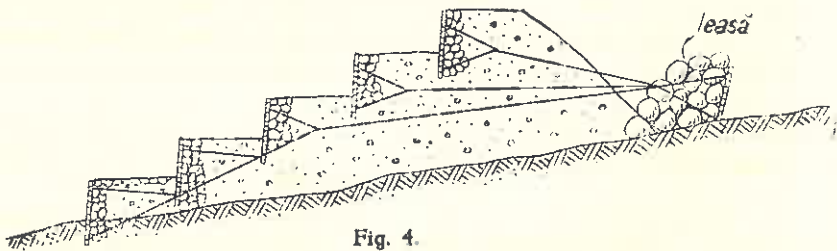

Fig. 4.

Această ultimă dispoziție realizează o legătură indirectă, dar continuă, cu punctul principal de ancorare prin intermediul bifurca-
țiunilor tiranților de la panourile amonte.

Profilul reprezentat în fig. 3 se poate întrebuința atât pentru pinteni, cât și pentru baraje, precum și pentru orice alte uvraje ca ziduri de susținere sau diguri longitudinale.

Nu este bine ca să se construiască dintr'odată uvraje cu mai mult de 3—4 trepte, căci ar fi nevoie de un rambleu prea mare. E

mai avantajos ca să se aștepte momentul când uvrajul se va fi umplut cu depozite naturale și numai după aceea să se procedeze la adăugirea de noi trepte la uvrajele existente, fie în partea dela vale, fie în partea dela deal, după cum se vede în fig. 5 și 6.

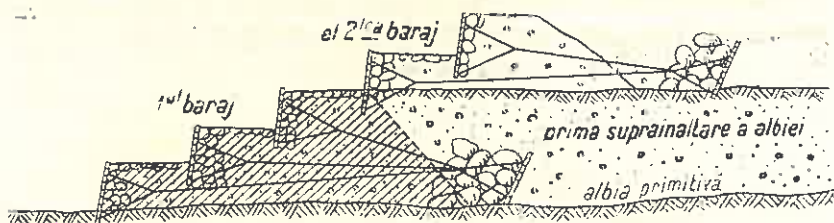

Fig. 5.

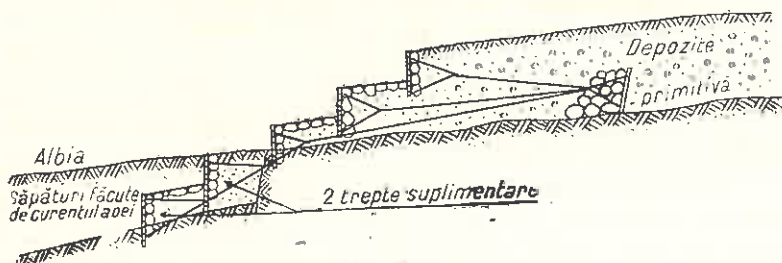

Fig. 6.

Cu toată înălțimea lor, aceste uvraje sunt foarte solide, grație repartiției eforturilor pe o mare coeziune de ansamblu.

Pe lângă aceasta, în cazul barajelor, căderea apei, după cum se vede, este fracționată așa fel că pericolul săpăturilor la temelie este foarte mult redus.

Compunerea armaturilor.

Elementele care intră în compunerea armăturilor sunt: montanții sau stâlpii verticali, vergelele orizontale și tiranții sau pripoanele (coardele).

Montanții verticali au o înălțime de 0,75 m. până la 1 m., constau din șină lată de fier în dimensiuni de 18/3 mm, distanțate orizontal la 0,30 m. una de alta. Aceste șine sunt străpunse de găuri prin care se introduc vergele rotunde de fier de 5—6 mm. diametru, distanțate vertical una de alta la 0,08 m. până 0,10 m.

Tiranții sau pripoanele sunt legați de cele două capete ale montanților verticali. Acest sistem de armatură, foarte bun pentru

uvrajele care n'au să sufere izbiturile materialelor de mari dimensiuni (cum ar fi de exemplu pintenii), s'a dovedit prin practică a fi dimpotrivă cam slab pentru uvrajele destinate să suporte izbiturile blocurilor mari.

Pe baza rezultatelor obținute la diferite încercări ce s'au făcut în diferite ravene, s'a sporit dimensiunile șinelor și ale vergelelor rotunde, înlocuindu-se, cel puțin parțial, șinele late prin șine în formă de T.

Nu trebuie pierdut însă din vedere că unul din principalele avantaje ale sistemului este ieftinătatea și că deci nu trebuiesc sporite peste măsură dimensiunile fierului, căci ar crește în același timp inutil și costul uvrajelor.

Ceea ce trebuie considerat ca primordial în sistemul Reboget este principiul prionirei și al ancorării. Efortul de împingere în jos sau în maluri și eventual efortul datorit încăstrării, dela uvrajele regulate de zidărie sau beton, aici este înlocuit printr'un efort de tracțiune exercitat asupra tiranților care sunt prinși de o ancoră imobilizată prin greutatea unei lese de moaloane mari.

Obiecțiunea cea mai de seamă, ce se poate aduce acestui sistem, este ușurința de ruginire a metalului. Nu trebuie să uităm însă că aceeași obiecțiune se poate face și pentru „gabioanele metalice” așa de mult întrebuițate astăzi și la care problema s'a rezolvit prin întrebuițarea sârmei de fier galvanizată.

S'a adoptat deci aceeași soluție și pentru tiranții de fier precum și pentru diferitele legături metalice din sistemul Reboget. D-l Insp. de Ape și Păduri Genet a făcut încercări vopsind montanții și vergelele rotunde ale panourilor cu minium și cu vopsea cenușie specială contra ruginii, obținând rezultate mulțumitoare și puțin costisitoare.

S'au făcut experiențe și cu un aliaj de fier și cupru (denumit Apso), care par interesante. Alte experiențe sunt în curs cu diferite alte metale inoxidabile.

În ultimul timp, d-l Genet a preconizat întrebuițarea fierului pur (Armco), din care s'a extras carbonul și care este foarte puțin atacabil de rugină. Acesta prezintă însă inconvenientul de a fi rar în comerț și de a fi mult mai scump ca fierul ordinar. Nu trebuie însă să se dea prea multă importanță chestiunii duratei nelimitate a metalului, căci nu trebuie să uităm că, dela aceste uvraje, nu se cere o

Fig. a. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede construcția în trepte.
Seria Barrême (Basses-Alpes) 1930.

durată comparabilă cu aceea a uvrajelor regulate de zidărie. Prin aceste uvraje se urmărește efecte temporare: depuneri, deviațiuni de albie, efecte care nu pot fi definitive decât prin introducerea vegetațiunii.

Fig. b. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede construcția în trepte.
Seria Morlez (Basses-Alpes) 1929.

Armaturile de fier ordinar galvanizat sau de fier special mai mult sau mai puțin inoxidabil pot avea o durată de cel puțin 20 ani, timp suficient pentru a se obține consolidarea depunerilor prin instalarea vegetațiunii.

După acest sistem s'au construit în Franța baraje cu una până la 4 trepte, începând încă din anul 1929, în diferitele ravene ale pe-

rimetrului de restaurare din basinul râului Asse-Superior, afluent al Duranței, în special în ravenul Couestes (Seria Barrême), ravenul Aval (Seria St. Lyons), ravenul Bouquet (Seria Moriez) și ravenul Reynière (Seria Moriez). Fotografiiile (a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m și n). Astăzi toate aceste uvraje sunt umplute cu depozite și au rezistat perfect. Par mult mai durabile decât uvrajele de lemn și chiar decât cele în zidărie uscată.

Fig. c. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede construcția în trepte. Seria Moriez (Basses-Alpes) 1929.

COMPARAȚIUNE ÎNTRE PIATRA USCATĂ ARMĂTĂ ȘI GABIOANELE METALICE.

Se știe că astăzi gabioanele metalice constituiesc singura formă de întrebuințarea metalului în construcția uvrajelor rustice.

Chiar Dir. Regimului silvic la noi, dă o largă întrebuințare acestui sistem, în special în lucrările de corecțiune întreprinse pe văile Crișurilor.

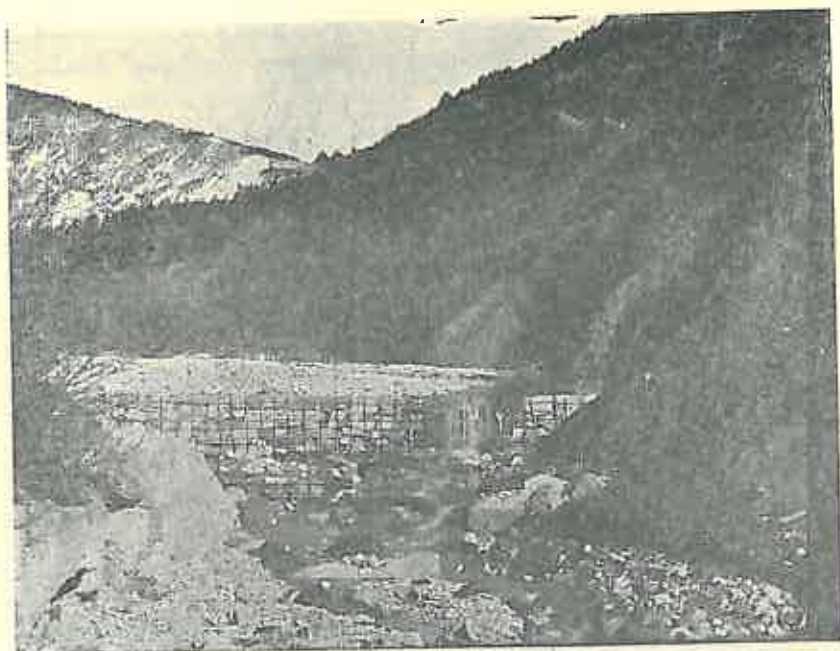

Fig. d. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede locul de depozit.
Seria Moriez (Basses-Alpes) 1929.

Fig. e. Baraje simple în piatră uscată armată.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Dacă studiem comparativ uvrajele în piatră uscată armată și cele realizate cu ajutorul gabioanelor metalice, constatăm următoarele avantaje și inconveniente, la fiecare din aceste sisteme.

După cum se știe, gabionul metalic constă dintr'o ladă făcută din rețea de sârmă galvanizată, în interiorul căreia se bagă și se indeasă pietre, fără a se întrebuița vreun material de legătură.

Gabioanele pot fi de diferite calibre și se pot îmbrina în diferite chipuri pentru a se realiza uvraje rustice în piatră uscată de diferite forme și dimensiuni.

Fig. f. Baraje simple în piatră uscată armată.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Principalul avantaj al uvrajelor în gabioane este de a fi în acelaș timp omogene și flexibile. Grație supleței lor, gabioanele urmăresc profilul gropilor ce se produc sub ele, gropi ce ar provoca prăbușirea uvrajelor rigide construite din alte materiale.

Prin efectul colmatajului interior, aceste uvraje formează, după un oarecare timp, o masă compactă pe care forța apei nu o poate nici disloca, nici târî.

Pentru a da însă o stabilitate suficientă uvrajelor, gabioanele trebuiesc puse să lucreze în sensul lungimii lor și să fie așezate pe tălpi sau pe alte gabioane mai late, care să formeze un fel de fundații ieșită în afară, destinată că, prin lăsare în jos, să umple într'o

anumită măsură golurile produse prin săpăturile apei. Prin acest dispozitiv se ajunge însă la uvraje cu un cubaj mare, care necesită importante cantități de piatră și deci mari cheltueli cu mâna de lucru.

Pe lângă aceasta, supleța gabioanelor poate da loc adeseori la *deformațiuni de ansamblu*, inadmisibile în asemenea lucrări, căci prezența încheeturilor orizontale între gabioane poate face ca uvrajul să se lase în masă când se produc tasări.

Fig. g. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede dispozitivul în trepte.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Fig. h. Baraje mici în piatră uscată armată.
Dispozitiv în trepte.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Nu este același lucru cu piatra uscată armată. Aici are loc un fel de supleță internă; tasările n'au decât o priză minimă de tiranți și nu provoacă decât foarte mici deplasări ale grătarelor, care continuă să rămână verticale. De unde rezultă că uvrajul își păs-

trează echilibrul lui general și se prezintă tot așa de bine ca și mai înainte.

Acest avantaj iese în deosebi în evidență în ravenele în care uvrajele în gabioane ajung să-și piardă cu totul punctele de sprijin, se rostogolesc în toate sensurile și ajung să fie, în felul acesta, mai mult vătămătoare decât folositoare.

Fig. I. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede constituția geologică a terenului.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Fig. J. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede dispozitivul în trepte dealungul torentului.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Apoi tiranții fiind îngropați, nu sunt expuși să fie tăiați prin frecare sau prin izbirea materialelor și aceasta dă, dela început, uvrajelor sistem Reboget, o durată superioară aceleia a gabioanelor metalice.

Totuși, d-l Inspector Genet, pe baza experiențelor făcute de

d-sa, susține că aceste sisteme, gabioane și piatră uscată armată, nu se exclud unul pe altul, ci că, dimpotrivă, sunt cazuri când este indicat ca să se asocieze avantajele respective ale gabioanelor cu acelea ale armaturilor Reboget, întrebându-se deodată ambele sisteme, după cum se poate vedea din desenul-tip, făcut pe o scară

Fig. k. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede dispozitivul în trepte în basinul unui torent aproape complet lipsit de vegetație. Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

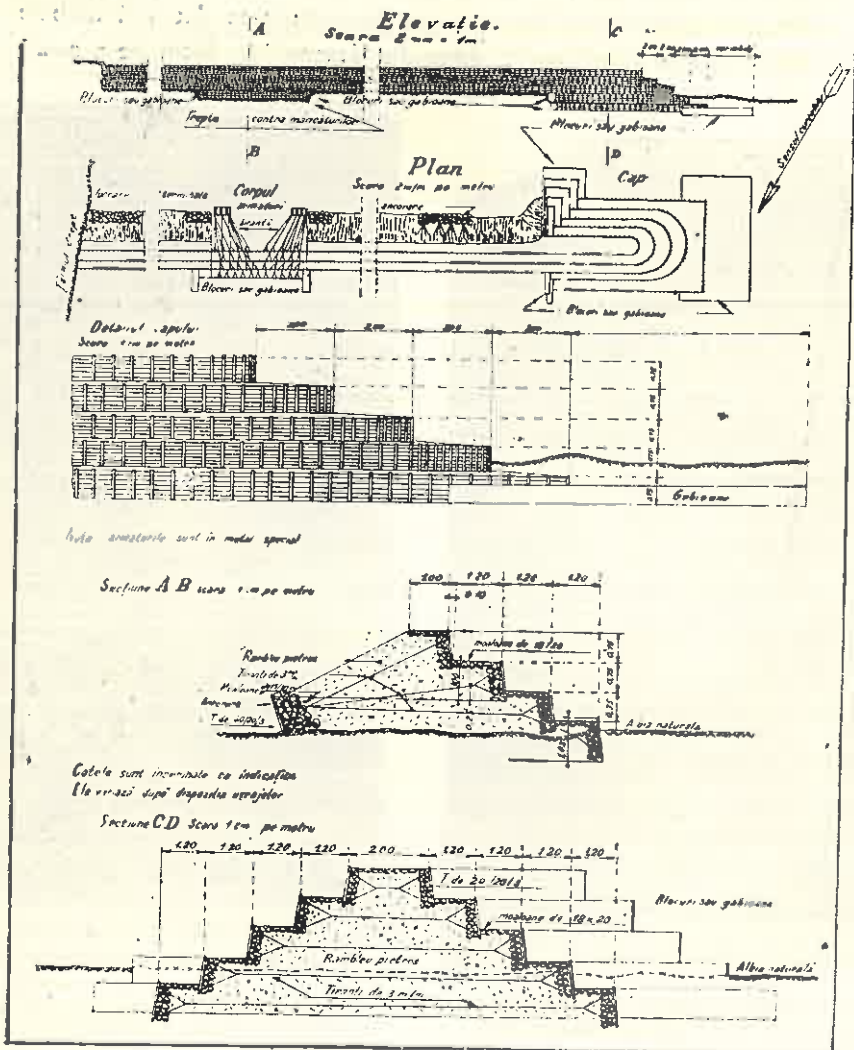

Fig. l. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede dispozitivul în trepte în apropiere de confluența a două ravene. Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

redușă, a unui pinten dintr'un râu. (Dimensiunile date servesc numai ca o indicație; ele pot varia după condițiunile de aplicare ale sistemului).

Asemenea pinteni se recomandă să se termine la musoar (capătul dinspre curent) prin gabioane așezate longitudinal în sensul

axei uvrajului și care, astfel dispuse se vor angaja mai intim în scufundătura nivelului albiei — câte odată foarte apreciabilă la extre-

Sistem de pinten în râu

«Reboget»

mitatea unui pinten — și vor rezista mai bine la curenții de apă cari ar putea lovi uvrajul dintr'o direcție neprevăzută.

LUCRARILE DE CORECȚIUNI CU BARAJE RUSTICE CONSTRUITE DIN PIATRĂ USCATĂ ARMATĂ

Din cele expuse mai sus putem deduce când și în ce măsură se poate recurge la sistemul Reboget în lucrările de corecțiuni de torenți.

Fig. m. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede constituția geologică caracteristică
a solului complet lipsit de vegetație.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Fig. n. Lucrări de consolidare în piatră
uscată armată.

Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Fără îndoială, că atunci când în albia torentului se găsesc pietre de dimensiuni mai mari care pot fi cioplite, barajele de piatră uscată sunt cele mai indicate; când pietrele sunt însă mici, aceste baraje nu mai sunt de recomandat, căci numărul mare de rosturi le face foarte vulnerabile și de o scurtă durată, pe lângă că costă

foarte mult. In asemenea cazuri, piatra uscată armată este de preferat pietrei uscate ordinare.

Când se întâmplă să se găsească lemn în vecinătatea torentului, cum ar fi acela provenit din pădurile ajunse la epoca răriturilor, atunci evident că se pot construi baraje rustice după regula clasică din lemn, din pietroaie și la nevoie cu sârmă de fier. Nu trebuie uitat însă că aceste baraje n'au o soliditate așa de mare și nici o durată suficientă; pe lângă aceasta necesită mari cantități de lemn, de pietroaie și în consecință lucrarea ajunge să coste scump.

Fig. 6. Lucrări de apărarea malurilor unui râu. Zidărie uscată armată 1931.

Când însă piatra este de dimensiuni mici sau de proastă calitate, ceea ce este cazul la majoritatea torenților noștri, și când nu se poate găsi lemn în vecinătatea torentului, sistemul Reboget poate să aducă mari servicii.

Am văzut în Alpii francezi, în toamna 1935, numeroase ravene mici, săpate în terenuri marnoase și care cărau mari cantități de pietriș mărunț pe care apoi îl depuneau în sate prin grădinile și culturile locuitorilor și peste căile de comunicații. Era aspectul tipic pe care ni-l oferă zilnic numeroasele pâraie dela poalele munților noștri și din regiunea colinelor.

Cum aceste ravene n'aveau un debit prea mare, evident că nu puteau să producă mâncături importante, deveneau însă supărătoare prin materialele pe care le cărau și pe care le acumulau întotdeauna în aceleași puncte, deoarece nu le puteau transporta până la râu

din cauza dispariției apei în sol prin pietriș, fapt ce se petrece întotdeauna și la noi cu ravenele ce străbat satele dela poatele munților și din regiunea colinelor.

Cum Serviciile de poduri și șosele erau obligate să facă mari cheltuieli în fiecare an, s'a recurs la crearea unor locuri de depozit, convenabil alese în bazinele acelor ravene, cu ajutorul unor serii de baraje sistem Reboget, construite unele deasupra altora, pe măsură ce se făceau depunerile.

Fig. p. Pinten de 65 metri lungime construit în albia unui râu în Ianuarie 1931. Se vede în *b* flarele de ancorare înșepenite cu pietre.

• În scurtă vreme, după ce se făceau depunerile, se fixau uvrajele prin plantațiuni.

INTREBUINȚAREA PIETREI USCATE ARMATE ÎN RAURILE TORENȚIALE.

Sistemul de armatură Reboget se pretează deasemenea foarte bine la construirea diferitelor tipuri de lucrări de protecție sau de apărarea malurilor în râurile torențiale (fotografia o).

Trecând pe valea Duranței (Departamentul Alpii de Sus) am văzut în toamna 1935 mai mulți pinteni construiți după sistemul Reboget, de către d-l Reynaud, inginer din serviciul lucrărilor pu-

blice de Stat, în râul torențial Asse (asemănător cu Prahova), care este un afluent al Duranței și care are niște viituri foarte periculoase.

În fotografiile (p, q, r) se vede unul din acești pinteni, care are o lungime de peste 65 metri și care este destinat să protejeze terenurile cultivabile dela Saint-Julien d'Asse.

Mi s'a arătat cum uvrajul a rezistat foarte bine la viiturile mari, fără să sufere nimic în partea construită din piatră uscată armată. Numai capul care era construit în gabioane a suferit mici deteriorări.

Fig. q. Acelaș uvraj, fotografie luată în Octombrie 1931. Pentru a se distinge mai bine detaliile părții din amonte, fotografia a fost luată din punctul A din fotografia p. Comparată cu aceasta din urmă, se observă ancorele b deja inecate în argilă și vegetație născândă.

AVANTAJELE SISTEMULUI REBOGET.

Sistemul Reboget prezintă următoarele avantaje:

1. *Soliditate.* Cu ajutorul acestui sistem rațional armat, un nucleu de materiale cărat de ape, static stabil prin el însuși, este menținut și făcut inatacabil de ape cu ajutorul unor grătare pripo-nite într'un punct prin coarde sau tiranți, care nu lucrează decât la tracțiune.

Barajele rustice, făcute după acest sistem și întrebuințate în corecțiunile de torenți, sunt expuse la deformațiuni foarte mici și au o excelentă înfățișare grație în special dispoziției ansamblului armaturilor a căror deplasare nu se poate produce decât în planul lor vertical. Experiența a dovedit că barajele Reboget au rezistat perfect la mâncăturile ce au avut loc la piciorul armaturii grătarului inferior. De altfel nimic n'ar împiedica ca, după cum am spus mai sus, să se construiască noi trepte la baza uvrajului (fig. 6), fără ca această operațiune să dea impresia unei cărpeli.

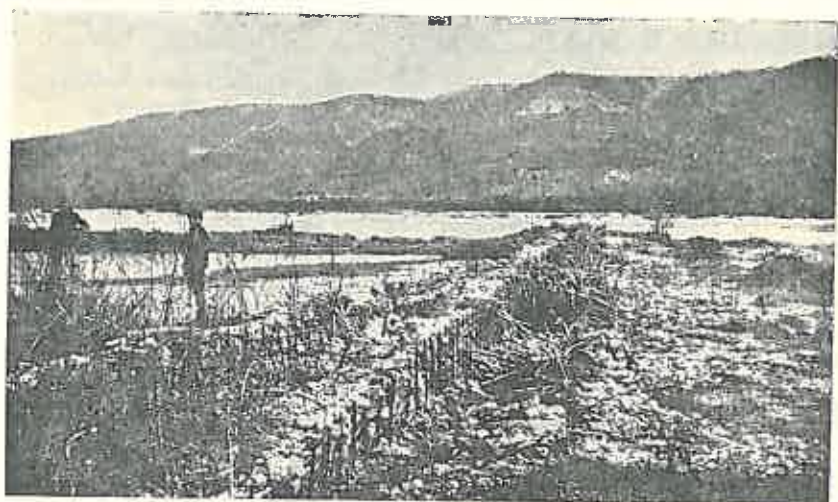

Fig. 1. Acelaș pinten fotografia din acelaș punct ca în fotografia p în Martie 1934. Armaturile și masa uvrajului absolute intacte cu toată atacurile viiturilor de apă care au trecut peste uvraj și care au lăsat, în trecere, resturi vegetale agățate așa cum se văd. Mai mult, în partea de la deal (în stânga) se distinge o vegetație destul de abundentă pe toată lungimea pintelului.

2. *Durată.* Metalul este în toate părțile pus la adăpost de usura datorită frecării materialelor cărate. La frecare nu sunt expuse decât capetele destul de solide ale stâlpilor (montanșilor) verticali, restul fiind înecat în depozite și protejat. Această dispozițiune împreună cu faptul că nu se întrebuințează decât metale speciale inoxidabile, — cu secțiuni mari dar cu cantități mici de metal —, fac ca sistemul de armatură să prezinte o durată de cel puțin 20 de ani, adică timpul suficient pentru a permite consolidarea depozitelor prin plantațiuni.

3. *Economie.* Materialele de construcție pot fi luate chiar după loc, fără a mai fi nevoie să se aducă din altă parte, evitându-se transporturile costisitoare.

Intrebuințarea metalului, în care toate elementele lucrează în aceleași condițiuni, este redusă la minimum.

Toate acestea duc la un preț de cost foarte redus, ceea ce constituie unul din avantajele esențiale ale sistemului Reboget.

După încercările făcute pe valea Asse, la lucrările de piteni și baraje pe care le-am vizitat, s'a realizat o economie de aproape 50% față de lucrările de aceeași eficacitate, construite cu piatră obișnuită sau cu gabioane metalice.

CONCLUZIUNI.

Sistemul Reboget este foarte avantajos, în special când piatra e rară, prea mică sau de proastă calitate.

În ceea ce privește lucrările de restaurarea munților, piatra uscată armată, față de prețul ei de cost redus, — ceea ce se cere în special la asemenea lucrări — este destinată să aducă mari servicii, în deosebi în corecțiunea ravenelor secundare, care nu transportă blocuri mari, cum e cazul în genere în regimul torenților noștri și unde zidăria în piatră uscată ordinară ar da, în cele mai multe cazuri, rele rezultate.

Acest sistem a fost brevetat în Franța (cu No. 674.209) precum și în alte țări.

În Franța s'a constituit chiar o societate pentru amenajarea cursurilor de apă și apărarea malurilor, cu ajutorul acestor sisteme, care s'au dovedit a fi stabile, durabile și ieftine.

Armierter steinerne Talsperren.

La pierre sèche armée.

L'auteur expose les résultats de ses recherches sur les torrents lors d'un voyage d'études qu'il a fait, en 1935, dans les Alpes françaises, études corroborées par une riche documentation qui lui a été fournie à Paris par la Direction Générale des Eaux et Forêts.

Il s'agit d'un procédé ingénieux employé dernièrement en France pour la construction d'ouvrages rustiques en pierre sèche.

Description du système. Ce système dit «pierre sèche armée» inventé par M. Léopold Reynaud, Ingénieur de Travaux publics de l'Etat — invention à laquelle Mr. F. Genet, Inspecteur des Eaux et Forêts à Digne, a pris une part très importante — consiste essentiellement à plaquer contre le parement vu des ouvrages en pierre sèche une forte grille métallique à claire voie, solidement retenue à l'amont au moyen d'une série de tirants en gros fil de fer galvanisé, amarrés à des piquets de fer plantés dans le sol ou à des éléments de grille dits d'«ancrage» lestés de grosses pierres.

L'ensemble des tirants et de l'ancrage est destiné à être noyé dans l'atterrissement de l'ouvrage.

La hauteur de la grille ne pouvant pas pratiquement dépasser 1 mètre, les ouvrages se construisent par gradins de 0 m. 75 de hauteur utile (figure) avec chevauchement de 0 m. 25 d'un gradin sur l'autre.

La pierre sèche ne reçoit qu'une ébauche de façon, l'«armature» étant appelée à assurer pour la plus grande part la solidité de l'ouvrage.

Avantages. Le système permet de construire des ouvrages très solides avec de la pierre quelconque, même très petite, et de mauvaise qualité. A la rigueur, on peut, même remplacer la pierre par le tout venant extrait des fouilles.

Après atterrissement, l'ensemble forme un système indéformable très rigide et résistant. Etant donné la réduction de la façon à presque rien, les ouvrages en pierre sèche «armée» reviennent très bon marché.

Application du système. L'auteur présente des photos des ouvrages rustiques de 1 à 4 gradins qui ont été construits en France depuis 1929 dans divers ravins du périmètre de l'Asse-Supérieure, principalement dans le ravin des Couettes (Série de Barrême), le ravin de Bouquet (Série de Moriez) et le ravin de la Reynière (Série de Moriez), etc.

Tous ces ouvrages sont atterrés et ont parfaitement résisté. Ils semblent bien plus durables que les ouvrages en bols et même que ceux en mauvaise pierre sèche.

M. Dramba, d'après ses constatations sur les lieux mêmes, trouve que le système dit «pierre sèche armée» serait indiqué pour les travaux de correction dans la plupart des torrents de Roumanie, dont le régime est caractérisé par un charriage de grandes quantités de gravier de petite dimension et où la pierre fait défaut sur place.

OPERAȚIUNILE CULTURALE ȘI REGENERAREA

de VASILE MAGDAȘ

Ing. șef silvic

Operațiune culturală, în sensul larg al cuvântului, numim orice lucrare executată în pădure, cu scopul realizării maximului de randament cantitativ și calitativ dela arboretul creat pe cale naturală sau artificială.

Dela tăerile de regenerare, inclusiv lucrările pregătitoare (înlăturarea păturii vii, croșetajul, prepararea solului în vederea primirii seminței, crearea de subarborete pentru ameliorarea solului forestier), și lucrările de întreținere și conducere, (degajări, rărituri) până la închiderea ciclului, printr'o nouă tăiere de însămânțare, toate acestea formează ansamblul operațiunilor culturale.

Cum arboretele cele mai sănătoase și de cea mai mare valoare sunt cele provenite pe cale naturală, evident că instalarea nouilor arborete și conducerea lor ar trebui să se facă numai prin operațiuni culturale.

Ori, în lumina realității, de multe ori, dacă nu aproape întotdeauna, aceste operațiuni rămân deziderate neîmplinite din motive pe cari deocamdată nu le putem stăpâni și nici dirija.

În primul rând se înșiruie însuși amenajamentul care, cu pozițiunile sale prinse în corset de fier, nu așteaptă fructificarea stejarului, pândind anul abundent în ghindă. Când a sosit termenul de scadență la tăierea unui parchet, se taie fără discuție, iar tăierile succesive prevăzute în bazele de amenajare — cari de sigur au fost trecute acolo în vederea scopului regenerării arboretului pe cale naturală. — nu mai reprezintă altceva decât consacrarea unei anomalii și mărirea unei confunziuni de tăieri fără nici un rost în ce privește regenerarea naturală, pentru că n'a existat nici o coincidență între anul bogat în ghindă și termenul scadenței la tăiere. Adică regenerarea naturală se face, dar... nu în stejar, ci în carpen.

Cu acesta vom avea apoi de furcă, ducând un adevărat războiu pentru recucerirea terenului, pe seama stejarului, pe care va trebui să-l introducem cu multă greutate pe cale artificială.

Astfel se poate întâmpla să avem păduri de stejar înlocuite de carpen — dacă am scăpat cumva de expropriere. Cine mai ține seama de anul de fructificație? Poate Ministerul de Finanțe? (Finanțele pretind anual renta lor care trebuie să iasă din pământ din piatră seacă, de unde o ști). Li mai pasă cuiva că se micșorează cantitatea bradului din țară, reclamat până în cele mai îndepărtate colțuri ale străinătății? Cine se mai gândește că în locul bradului, tratat de amenajament cu tăieri rase, vom avea fag, cu toate că avem prea multe rezerve din această specie?

Ne-am dat vreo dată seama de mulțimea semințișului preexistent de brad, chiar și în pădurea de amestec brad și fag rămas dintr'odată descoperit pe urma unor tăieri rase, topindu-se de geruri și de arșița solară? Este știut că această esență, prin excelență de umbră, pretinde, în vederea regenerării, să fie tratată în codru grădinarit și condusă prin serioase operațiuni culturale. Ce ar fi dacă s'ar scoate de sub imperiul actual al amenajamentelor rigide numai câteva din pădurile de stejar, sau brad, ori brad cu fag și s'ar face pentru acestea amenajamente speciale, în cari să se respecte anul de fructificație abundentă? Cu câtă sete ar mai aștepta, amatorii, acest an al fructificației și ce concurență s'ar mai produce la licitații, fără să mai amintim că, ne mai abătându-ne dela mersul legilor naturii, prin operațiuni culturale, am reuși să obținem cele mai prețioase arborete. Nu s'ar mai prezenta atunci cazul plantării molidului în regiunea bradului și nu am mai pierde bradul în urma tăierilor rase.

În legătură cu mersul ordinii ne amintim de o admirabilă remarcă făcută de Defontaine în „L'Homme et la Forêt” (pag. 153) asupra felului cum au încercat Germanii să introducă aplicarea sistemului pădurilor echiene și uniforme la pădurile lor din coloniile africane, unde, se știe, pădurile tropicale nu pot fi supuse tratamentului cu tăieri rase din cauza regenerării, care eșuiază. „Il semble qu'il faille non pas changer l'ordre de la nature, mais plutôt le retablir et le perfectionner”.

Prin tăierea pădurilor de stejar la scadență, fără a ține în seamă anii de fructificație și prin tăierea rasă a bradului, introducând în zona bradului molidul pe cale artificială, suntem de-

pante de a tinde să restabilim și să perfecționăm ordinea în natură. Din contră, lucrăm direct la schimbarea ei, ceea ce se soldează, în tot cazul, cu pierderi în dauna pădurilor.

Iată de ce sunt justificate și indicate a se executa, pe o scară cât mai întinsă, operațiunile culturale în pădurile noastre cele mai de preț.

Bestandeserziehung und die Verjüngung.

Les coupes et la régénération.

L'auteur relève la discordance trop fréquente entre les prévisions de l'aménagement et les résultats des exploitations, lesquelles n'assurent guère la régénération naturelle.

Il considère ce fait comme une conséquence logique de la rigidité de l'aménagement et propose — à titre d'expérimentation — l'application, en quelques régions différentes, des aménagements spéciaux, lesquels, moins rigides, permettront d'effectuer les coupes, en fonction des années de semence, favorisant ainsi la régénération naturelle de l'essence principale.

OPORTUNITATEA LEGII PĂDURILOR DE PROTECȚIE DIN 1935.

de Dr. V. SABAU

Problema pădurii de protecție și dispozițiunile legilor silvice românești în legătură cu aceeași chestiune, s'a pus în discuție de către d-l I. C. Demetrescu în mai multe caete. (Nr. 4—8), ale Revistei Pădurilor din acest an. Ulterior, aceste articole au apărut, ca o publicație oficială a ICEF-ului, sub titlul: „Legea din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție” (ICEF. Seria II. Referate, comunicări, Nr. 7).

În acest studiu critic, deși d-l I. C. Demetrescu subliniază deosebitele merite ale legii din 1935, totuși, găsește că în legislația noastră silvică dinainte de 1935 „existau suficiente prescripțiuni de așa manieră formulate, încât, aplicate în litera și spiritul gândit de legiuitor, puteau foarte bine să definească, să apere și să facă să funcționeze îndestulător pădurile de protecție din orice parte a pământului Țării”. Dacă totuși, — spune d-sa — instituția pădurii de protecție nu s'a respectat în deajuns și pe alocurea s'au înregistrat pustiiri de păduri, acest fenomen nu se poate pune în sarcina defecțuoității legilor silvice românești, ci unor cauze generale mult mai grave și anume scăderilor oferite la fiecare pas de viața publică românească și lipsei de moravuri. „*La ce bun o lege fără moravuri?*” exclamă d-sa la sfârșitul unei reprize din studiul publicat în Revista Pădurilor.

Din aceste expuneri, ar rezulta, în mod logic, că, totuși, legea din 1935, cu toate părțile ei bune recunoscute de d-l I. C. D., la ultima analiză, ar fi inoportună sau în orice caz reclamată nu de lipsa normelor legale în ce privește instituirea și respectarea pădurii de protecție, ci de inexistența moravurilor și respectului față de legile în vigoare.

Pentru a-și susține cu succes punctul d-sale de vedere cu totul nou în literatura silvică, d-sa a crezut de bine — după cât ne spune — să fixeze mai întâi conținutul noțiunii pădurii de protecție, cu scopul să pregătească astfel terenul unei discuții asupra problemei deschisă de d-sa. Această lămurire o crede cu atât mai necesară, cu cât în manifestările scriitoricești autohtone și în legislația silvică românească, d-sa remarcă „o anumită lipsă în precizarea noțiunii pădurii de protecție“.

Aceste păreri, de natură foarte pesimistă și oarecum denigratoare a vieții noastre publice, a scriitorilor în specialitate și autorilor de legi silvice, nu pot fi trecute pur și simplu cu vederea, fiindcă prea se abat dela părerile în deosebi exprimate până aci de specialiști, prea sunt grave în acuzațiuni și prea de natură a sublinia inoportunitatea sau zădărnicia legii promulgate în 1935, așa de mult așteptată de lumea forestieră.

Surprinși de aceste păreri cu totul noi și fiind direct arătați a face parte din primul rând noi din rândul acelor cari în „manifestările scriitoricești dau dovadă de *confuziuni*! în ce privește noțiunea pădurii de protecție, ne simțim obligați a susține teza în deosebte însușită de silvicultorii români că anume, una dintre cauzele pustiirii pădurilor era până la promulgarea legii din 1935, mai cu seamă lipsa unor prescripțiuni legale în ce privește respectarea pădurii de protecție¹⁾.

Un răspuns documentat și obiectiv este, după părerea noastră, cu atât mai necesar, cu cât părerile d-lui I. C. D. prea ies din comun, prea sunt senzaționale, prea puțin ponderate și categorice în aprecieri.

În definitiv, oricât de lipsită de moravuri ar fi viața noastră publică, nu i se pot atribui ei toate neajunsurile de care ne isbim zilnic. De ce să fim atât de exclusiviști, să ne exagerăm cu orice preț scăderile și de ce n'am atribui anumite neajunsuri și unor lacune ale legilor de care suntem guvernați? Aceasta, cu atât mai mult, cu cât este vorba de o lege a pădurilor — cum am spus — foarte des, temeinic și competente criticată, tocmai de colegii cari zilnic o aplică, interpretează și se isbesc de lacunele ei. Este oare cu putință ca față de aproape unanimitatea părerilor exprimate ale colegilor practicieni.

1) Viața Forestieră, Anul III, 1935, pg. 253.

și față de rezultatele nemulțumitoare înregistrate. legile silvice să nu prezinte într'adevăr vreo lacună, să nu deschidă o porțiță, care să permită apoi devastarea pădurilor? Se poate ca legea să fie un sfert de secol supusă unei severe critici de către toți cei ce au venit în contact cu ea — silvicultori și magistrați — și după cum vom vedea de însăși autorul ei, ca pe neașteptate să apară la orizont o părere nouă, formată pe baza unei lecturi de bibliotecă sau simple impresii, care să desmintă atât de categoric și pe dreptate părerile practicienilor? Ar fi prea senzațională în aspirații descoperirea această, ca să fie și verosimilă. Cum adică? Forurile noastre silvice și juridice, cu toată intensă lor preocupare de soarta și buna stare a pădurilor, îndelungatele și viile debateri din instanțe, să nu fi fost în stare să descopere perfecțiunea dispozițiilor legale și suficiența clauzelor cari împiedică pustiirea pădurilor?

Fără a ne lega de elementul imoralității vieții noastre publice, relevat de d-l I. C. D., vom demonstra aci că, în legile silvice vechi existau suficiente, prea multe, lacune, că mai cu seamă în ce privește instituirea pădurilor de protecție, subiect de legiferare atât de delicat și greu de rezolvat în toate țările, chiar și în cele cu movuri mai bune decât al noastre, legile silvice românești erau incomplete și nu asigurau conservarea și buna stare a pădurilor de protecție. În consecință legea din 20 Aprilie 1935 este cât se poate de bine venită și acoperă un mare gol din legislația noastră silvică.

Pentru a susține punctul nostru de vedere, larg împărtășit de opinia specialiștilor practicieni și a înaltelor instanțe care aplică legea, nu ar fi nevoie să ne pierdem în manuale străine și nici să încercăm a completa educația profesională a colegilor, tălmăcindu-le după cursurile de școală ale lui *Endres* și *Weber*, sensuri, noțiuni și principii de pădure de protecție.

Problema pădurii de protecție este destul de dezvoltat tratată și în literatura românească. A mai insista, totuși, asupra chestiunilor de principii elementare, în afară de faptul că am da curs unei repetiri zadarnice, am crea o dezorientare și am provoca o inflație literară fără nici un rost, iar în plus ar mai face impresia că ne considerăm cititorii și mai cu seamă pregătirea profesională a colegilor, cari n'au avut ocazia să răsfoiască manualele lui *Endres*, etc.

Încă „Instrucțiunile privitoare la administrarea și gospodărirea pădurilor de munte” dela 1894, elaborate de Ministerul de A-

griculură și Domenii, lămuresc, în literatura românească, sensurile noțiunii pădurii de protecție. Aceeași problemă este limpezită apoi în literatura autohtonă, tratată în extenso și metodic, în „Cursul de politică forestieră” ediția 1929, a Prof. P. A. Grunau. Conținutul acestui manual școlar, prin forța împrejurărilor, este cunoscut tuturor absolvenților școlii, din ultimele 30 și mai bine de generații. Cursul tratează atât de complet și concis aspectele doctrinare și arată atât de lămurit sensurile noțiunii pădurii de protecție, încât este suficient pentru a înțelege temeinic rostul acestei instituții. Cu aceasta credem că în literatura românească, sunt date elementele fundamentale de judecată, sunt puse bazele pe care se pot clădi discuțiuni doctrinare înțelese de toți colegii și nu mai este nevoie a reveni asupra lor la orice manifestare în scris. Mai mult chiar, dacă facem abstracție de faptul că în acest curs, tocmai dispozițiunile Codului Silvic, referitoare la pădurile de protecție sunt arătate a nu fi ideal formulate, între expunerile de ordin teoretic ale cursului și cele din referatul d-lui I. C. D., găsim o hotărîită nepotrivire. În manualul școlar se arată a fi de prisos (idem *Schwapach: Forstpolitik*, 1894, pg. 228), acea distincțiune a pădurilor de protecție în *Schon-* și *Bannwald*, termeni ce nici nu găsesc măcar corespunzători în limba română, deși d-l I. C. D. caută să-i încetățenească.

Nu este în intenția noastră să insistăm aci asupra acestor deosebiri de vederi. Scepul nostru, cum am spus, este să demonstrăm că, totuși, *pustiirea pădurilor se datorește în primul rând defectuoșitățile legilor silvice* cari nu conțin dispozițiuni de instituire a pădurii de protecție, limpezi, hotărîte și mai cu seamă complete.

Pentru a remarca aceste lacune ale legilor, nu ar fi neapărat nevoie să întreprindem un studiu analitic al textelor în vigoare. Ar fi suficient să urmărim doar atent expunerea însăși a d-lui I. C. D., ca imediat să se nască în noi un sentiment de îndoială, o lipsă de încredere în putința legilor de a apăra pădurile contra devastărilor, încredere atât de mult manifestată în studiul la care răspundem.

Acest sentiment de îndoială este cât se poate de logic și natural. Însăși preopinentul nostru afirmă (R. P. 1936, pag. 413) că „*legiuitorul român dinainte de 1935, denotă o oarecare lipsă de claritate în precizarea noțiunii pădurii de protecție*”. Mai departe, tot din lectura considerațiunilor critice asupra legii pădurilor de protecție din 1935, aflăm că prin noua lege s'a creat un regim „uniform.

armonios, gândit odată", pentru toate pădurile de protecție. Că s'a sistematizat și integrat lucrul, prin promulgarea legii din 1935 și în sfârșit s'a creat ordine în „haosul” de până aci provocat de legile vechi.

În contrast cu aceste constatări tot d-sa afirmă în Rev. Păd. 1936, la pag. 577, că totuși, legile aplicate în litera și spiritul gândit al legiuitorului, puteau rezolva în mod îndestulător problema pădurilor de protecție.

În fața acestor afirmațiuni, rămânem nedumeriți și puțin increzători în eficacitatea dispozițiunilor legale și a bunelor rezultate ce s'ar putea obține pe baza lor. Fiindcă, dacă o legislație denotă într'adevăr o lipsă de claritate în precizarea noțiunii unui subiect asupra cărui statuiază, dacă este „confuză” și „haotică”, în mod logic ea nu poate „defini” suficient acel subiect, așa cum se afirmă. Stipulațiunile acelei legi în nici un caz nu pot fi de așa manieră formulate, încât să poată apăra, să facă să funcționeze în mod normal subiectul asupra căruia statuiază. În cazul de față, legile nu pot nici decum să facă să funcționeze pădurirle de protecție în așa mod, încât să nu li se poată pune în sarcină nici una din relele rezultate ale aplicării lor, ci toate insuccesele să fie atribuite numai și numai imoralității vieții noastre publice. Oricât de lipsită de moravuri ar fi viața publică românească, oricâtă rea credință s'ar atribui organelor care aplică legea, cu regime juridice *dezordonate, anormale, haotice, nesistematizate, nearmonios gândite*, nu se poate rezolva în mod mulțumitor problema atât de importantă a pădurilor de protecție. Sub egida unor legi „haotice” sunt inerente neajunsurile pe urma cărora domeniul forestier să sufere, pădurile să se pustiască.

Deja, pe baza acestor calificări inconsecvente, încolțește, în logica raționamentului nostru, un dubiu, un scepticism în buna rânduială ce se pretinde că ar fi creat legile vechi în ce privește insti-tuirea pădurii de protecție.

Optimismul și încrederea noastră în dispozițiunile acestor legi, vor slăbi și mai mult, dacă vom analiza însăși textele legale respective „haotice” și *confuze*, iar necesitatea promulgării legii, din 1935, va apare și mai evidentă.

Die Zweckmässigkeit des Gesetzes vom Jahre 1935 über die Schutzwälder.

L'opportunité de la loi des forêts de protection de 1935.

A propos d'une étude publiée dans la Rev. Päd. (Nos. 4—8/936) par M. I. C. Demetresco, l'auteur discute l'opportunité de la loi des forêts de protection de 1935, soutenant la thèse que parmi les causes de la déforestation sont à considérer aussi les lacunes des lois antérieures, dont les dispositions relatives n'étaient pas précises.

Par conséquent, M. V. Sabău remarque le bon service rendu par la nouvelle loi, en complétant les moyens mis à la disposition des organes forestiers, pour ménager les forêts ayant le rôle de protéger le sol.

SERVICIUL DE PROTECȚIA PLANTELOR ȘI CORPUL SILVIC

de Dr. G. ELIESCU
Ing. insp. silvic

În Monitorul Oficial No. 255 din 2 Noiembrie 1936 a apărut Decretul în care se arată noua organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Prin această organizare au fost create condițiuni noi pentru inginerii silvici. Voiu analiza cu alt prilej modul cum s'a rezolvat prin această organizare problema protecției plantelor de către Ministerul de Agricultură. În aceste câteva rânduri nu voiu discuta decât situația inginerilor silvici prevăzuți pentru serviciul de protecția plantelor.

Prin actuala organizație, Serviciul de protecția plantelor care, după cum se vede în decret, se ocupă cu „exercitarea controlului fitosanitar și combaterea dușmanilor animalii și vegetali ai plantelor cultivate”, se va ocupa desigur și cu bolile plantelor forestiere, de vreme ce va păstra „o strânsă legătură cu Institutul de Cercetări Forestiere” și de vreme ce au fost introduși în acest serviciu trei ingineri silvici.

Iată și repartitia acestor trei ingineri silvici în Serviciul de Protecția plantelor.

„Art. 94. Personalul Serviciului de protecția plantelor, repartizat pe unități, e următorul :

A. La conducerea serviciului :

1 director tehnic — inginer agronom, inspector general.

B. Personal de îndrumare și control :

2 ingineri agronomi, inspectori.

1 inginer inspector silvic.

3 total.

C. La birourile serviciului :

1. Biroul de protecție fitosanitară din interiorul țării:

1 șef de birou tehnic — inginer agronom șef.

1 referent — inginer agronom,

1 referent — inginer silvic,

1 dactilografă,

---

4 total.

2. Biroul de poliție fitosanitară a importului, transitului și exportului :

1 șef de birou tehnic — inginer agronom șef,

1 referent — inginer agronom.

1 referent — inginer silvic,

1 dactilografă,

---

4 total.

3. Biroul controlului produselor și îngrășămintelor chimice :

1 șef de birou tehnic — inginer agronom șef.

1 referent chimist

1 dactilografă,

---

3 total.

4. Registratură și arhivă :

1 șef de birou,

1 impiegat,

---

2 total.

Din această repartizare se vede că: *Inginerii silvici nu pot fi niciodată conducătorii de fapt nici ai serviciului și nici măcar ai vreunuia din birourile acestui serviciu.* Inginerii silvici sunt buni pentru „referenți”, sau „îndrumători și controlori”. Ei sunt buni numai să refere, cu răspundere, pentru ca inginerii agronomi, cu conducerea, să dispună asupra măsurilor de combatere în păduri.

Se mai vede că, în general, în materie de protecția plantelor în România, pentru a deveni conducător trebuie exclusiv să fii inginer agronom.

Este o nedreptate. Aceste posturi pot fi conduse tot atât de bine și de inginerii silvici ca și de cei agronomi fiindcă au cel puțin aceeași pregătire din punct de vedere al protecției. Și — în situația actuală a învățământului de Științe naturale aplicate — ar putea

fi conduse și de naturaliști de care nici nu se pomenește în această nouă organizare.

Este nedrept ca un inginer silvic care va sta ani de zile în acest serviciu și care va aduce probabil, și trebuie să aducă, și o prealabilă specializare în materie, să nu poată aspira la conducerea serviciului sau a birourilor lui pentru motivul că nu e inginer agronom. Asta va aduce după sine o nestabilitate a inginerului silvic în acest serviciu și deci imposibilitatea unei perfecționări a specializării și a unei continue preocupări a inginerului silvic, în materie de protecție. Corpul silvic s'ar resimți de acest fapt.

Este o nedreptate în sine și în același timp o jignire a demnității corpului silvic, care niciodată nu a căutat să încalce atribuțiile altui corp, conștient fiind că în ramura lui de activitate are suficient de lucru. Acum când prin această nouă organizare suntem introduși în serviciul de protecția plantelor, nu în urma unei consultări a corpului, înțelegem să ni se dea o situație egală, nu una inferioară.

Acest fel de organizare este încă o formă de rezolvare a marelui amor propriu agronomic la care corpul silvic trebuie să asiste și de data asta fără posibilitate de reacțiune.

Totuși, îmi permiț o întrebare pentru noi și între noi silvicultorii: Asemenea proiecte, legi, ce privesc puțințel și corpul silvic, nu sunt trecute deloc și pela Administrațiile superioare silvice? Atât de puțin contează aceste administrații la conducerea superioară a ministerului?

Pflanzenschutzdienst und Forstleut.

„Le service de la protection des plantes“ et le corps forestier.

Par la nouvelle organisation du Ministère de l'Agriculture, ont été créées, pour les ingénieurs forestiers et dans le cadre du service de la protection des plantes, des positions subordonnées toujours à un ing. agronome. même pour les questions de la protection des plantes forestières, ce qui n'est pas juste, vu les études spéciales et en général le grade de leur instruction.

L'auteur relève ce défaut de l'organisation et en demandant une réparation, réclame le droit de la décision finale pour le corps des forestiers dans toutes les questions concernant la forêt et les produits forestiers, objet de leur préoccupation.

PROBLEMELE ZILEI

SERVICIUL DE CONTROL

CONTROLUL

Cons. silv. Horia Lazăr
Directorul Regimului Silvic.

Ca și în orice administrație, controlul fiecărui funcționar este necesar și în serviciul pădurilor; dar în această ramură de producție, socotesc că el este mai necesar și trebuie să fie de o calitate superioară decât controlul oricărei alte activități funcționărești. Motivul este lesne de înțeles, când ne gândim la lunga perioadă de vegetație necesară arborilor spre a deveni exploatabili, și deci la greutatea — în timp — de a se putea repara eventualele greșeli tehnice, care pot duce chiar la desființarea fondului păduros.

O spun aceasta dela început, fiindcă dacă în restul administrațiilor publice controlul se face la scriptele sau registrele pe care diversele categorii de funcționari sunt obligați a le ține la curent, în silvicultură, controlul pe teren, în fabrici, la construcțiuni de drumuri, căi ferate, sau lucrări de artă pentru consolidări, ameliorări sau pentru stingerea torenților, la pădurile în exploatare, la cele în curs de regenerare, la împăduriri sau la pepiniere, în lucrările culturale necesare ridicării valorii arboretelor, trebuie făcut de persoane cu experiență multă, în curent cu literatura de specialitate, de o sănătate bună, dotați cu spirit de observație și stimați în societate pentru demnitatea ce — ca oameni și funcționari — trebuie să le fie recunoscute.

Dacă am lua fiecare din aceste însușiri și le-am examina, necesitatea lor va fi evidentă oricărui care în ramura silvică știe că un inspector de control este în primul rând educatorul personalului din subordine pe care este chemat a-l controla, și că de modul cum el va ști să se achite de această gingașe obligațiune de serviciu și

colegială, va depinde calitatea tânărului actual în subordine, coleg de nobilă ocupațiune.

Controlul se face actualmente în diversele servicii silvice din țara noastră, de către inspecitori specialiști, după 2 criterii: inspectorul privit ca dotat cu toate calitățile și perfect în toate specialitățile. *un enciclopedist*, și inspectorul *specializat* în una din numercasele ramuri ale artei și științei pădurilor.

Evident, Inspectorul unic prezintă pentru administrații avantajul economiei de personal și de cheltueli, și aceasta se apreciază foarte mult de către cei care în ultima instanță decid asupra prevederilor bugetare.

Nu este însă mai puțin adevărat, că lipsa de cunoștințe profunde într'una din specialitățile silviculturii, se resimte uneori imediat, dar de cele mai multe ori mai târziu, sau chiar prea târziu în cultura și deci în randamentul pădurii.

Din experiența pe care cei peste 30 ani ce am în serviciul silvic mi-a dat-o, am ajuns la concluzia că ambele sisteme se pot împăca foarte bine, și deci organizarea controlului îndrumător se poate realiza.

În acest scop în Direcția Regimului silvic (central și la Inspectorate) cu toată lipsa de personal general recunoscută, am căutat să realizez următoarea repartizare a personalului de control:

1) Inspectori de control cu anumite sfere de activitate (dela centru pe Inspectorate, dela Inspectorate peste 5—8 ocoale) în care se interesează de absolut toate chestiunile administrației locale. Ei au cota parte din răspunderea lucrărilor ce se execută în sfera lor de activitate, și armonizează preferințele ce fatal sunt împinși să aibă executorii pentru un anumit gen de lucrări, cu cele ce nu prea sunt simpatice Șefului de Ocol, astfel în cât interesele generale să fie satisfăcute.

2) Inspectorii de specialitate, care sunt Șefii *Serviciilor speciale* (technic, ameliorări, contencios, contabilitate), deci acei care din întreaga țară cunosc situațiunile, cunosc eventualele eșecuri în lucrări și judecă împrejurările, cunosc tendințele administrației și sunt specializați în ramura în care activează. Ei pot deci da sfaturile, îndrumările și explicațiunile necesare rezolvării cât mai bine a fiecărei chestiuni, organelor în subordine, și la rândul lor, se țin în curent cu realizările ce se fac în păduri, pe teren, și nu devin biu-

rocați-mașini, teoreticieni trăind în lumea ireală și deci conducători fără simțul practic al ocupațiunii noastre.

Timpul utilizat de aceștia fie pentru îndrumări fie pentru completarea cunoștințelor personale este un timp câștigat pentru administrația în care lucrează.

O altă chestiune care se poate pune și care își are importanța ei, este aceea a timpului. Lucrările nu pot sta pe loc fiindcă Șeful Ocolului este reținut zile întregi de-a-rândul de către Inspectorul de Control, și de aceea inspecțiunile trebuiesc făcute cât mai des, inopinat, și *de cât mai scurtă durată*. Acestea nu intrerup mersul normal al serviciilor, nu devin pacoste pentru cei cărora li se fac inspecțiile, iar inspectorul prin varietatea lucrărilor pe care le controlează azi într'o pădure, mâine la cancelarie, în alte zile la pepiniere, etc., poate să-și îndeplinească și obligațiunile legale, și cele colegiale (de îndrumător) și să nu-și neglijeze nici familia sa.

Pentru aceste motive, mai mult decât în orice ramură administrativă, în care inspecțiile se fac la birou, la noi în silvicultură, trebuie obligator ca fiecare Inspector să dispună de mijloace de transport rapide și independente. Aceasta nu se poate realiza decât atunci când fiecare Inspector va avea un automobil pe care să-l conducă singur; atunci va putea să se deplaseze în orice parte, fără a fi nevoit să respecte orare de trenuri care-l lasă în gări distanțate cu mult de țelul său, de unde trebuie apoi să caute mijloacele de transport până la punctul de unde trebuie să meargă pe jos. Chestiunea nu mi se pare imposibilă de realizat, dacă se pot convinge conducătorii finanțelor, că o sumă de 5—6000 lunar dată ca *indemnizație* unui Inspector îndatorat a face minimum 15 zile lunar inspecții pe teren, cu obligația de a avea mijloace de transport proprii, este mai puțin decât real costă actualmente deplasările lunare ale unui Inspector.

Pentru șefii de servicii însă, care nu pot lipsi decât o zi de lucru pe săptămână plus sărbătoarea legală (Duminica), automobilele dela Inspectorate vor trebui să le înlesnească deplasarea cu Inspectoratul de control al regiunii ce vizitează, dela stația de reședință în care ei sosesec cu trenul.

Odată rezolvată chestiunea posibilității de deplasare inde-

pendentă a fiecăruia, și plata diurnei legale stabilite pentru zilele de deplasare, plată — dacă nu se poate anticipat — efectuată imediat după depunerea conturilor, nu vom mai asista ca până acum, la îngrămădirea în centre, la birouri, a specialiștilor care prin vocațiune și-au ales nobila carieră de silvicultor, și care se mulțumesc — oftând desigur — a vedea pădurea la 1 Mai, sau numai în timpul concediilor de vară, dacă nu iau drumul către ținuturile sud-estice ale țării, lipsit de această podoabă necesară" vieții omenirii.

CONTROLUL ÎN ADMINISTRAȚIA ȘI GOSPODĂRIA SILVICĂ

de Coman Marinescu
Ing. Cons. silvic

Dacă sus la conducerea unei instituții este mai ușor a găsi un om bine pregătit și cu experiența necesară care să știe ce vrea și să o îndrumeze pe căile progresului, în jos la executare, este mai greu a găsi atâtea elemente câte trebuiesc, bine pregătite din punct de vedere moral și profesional, teoretic și practic, care să fie deopotrivă devotate, trup și suflet, gospodăriei sau Instituției pe care o servesc; aceasta este cu atât mai adevărat cu cât gospodăria sau Instituțiunea are un câmp de activitate mai vast, cum ar fi spre exemplu gospodăria și administrația publică a pădurilor țării.

Acest fapt creiază necesitatea controlului. El este atât de necesar ca și conducerea însăși pentru că o conducere oricât ar fi ea de bună, ideală chiar, poate fi compromisă cu desăvârșire și odată cu ea și interesele gospodăriei sau instituției conduse, dacă nu se controlează efectiv și cât mai amănunțit modul cum se execută directivele date de sus și lucrările de specialitate.

Ideal ar fi ca conducătorul însuși să controleze modul cum se execută directivele sale; însă aceasta în fapt nu este posibil, deoarece singură activitatea de conducere, ca să fie bună, răpește conducătorului tot timpul de care poate dispune. De aceea e necesar un organ special — un serviciu de control — în marile administrații.

Controlul este pentru conducătorul Instituției sau al unei gospodării ceea ce sunt ochii și urechile pentru un individ, căci după cum un individ ai cărui ochi nu văd destul de bine și ale cărui urechi nu aud, nu se poate conduce fără riscuri pe un drum, nici pe el

singur, oricât ar fi de sănătos în restul corpului, tot așa nici instituția sau gospodăria nu se poate conduce spre progres și spre ținta vizată de conducător, decât având un control serios.

Rezultă de aci, că o Instituțiune, o Administrație sau o gospodărie publică trebuie să îngrijească ca organele sale de control să fie sănătoase fizicește și moralicește, căci altfel se compromite nu numai pe ea însăși, dar și interesele colectivității.

După cum un conducător îngrijește să dea legi, regulamente, ordine și dispoziții bune organelor sale în subordine, tot așa îngrijește să-și aleagă și organe de control: sănătoase ca fizic pentru ca să poată suporta greutățile terenului, bine pregătite teoretic și practic și mai ales stând foarte sus din punctul de vedere al moralității, al conștiințiozității și al devotamentului față de Instituțiunea pe care o servesc.

După modesta mea părere, organele de control trebuie să stea pe picior de egalitate, din punct de vedere moral, cu organul de conducere însuși. De aceea conducătorul dă toată atențiunea alegerii lor, căci altfel riscă să fie indus în eroare și să facă greșeli: controlul trebuie să fie o pârgie de primul ordin în conducerea instituției.

Controlul ca să dea maximum de efect util și cu cele mai mici cheltueli posibile, trebuie să fie bine organizat.

Din punct de vedere al organizării, cred că în orice administrație și deci și în gospodăria pădurilor țării trebuie să existe pe de o parte un *control interior* al personalului care activează în centrală, aceia a Casei Pădurilor, a Direcției Regimului silvic, a Direcțiilor regionale silvice și a Inspectoratelor Regimului silvic și în cancelariile Ocoalelor silvice; pe de altă parte un *control exterior*.

Controlul interior trebuie să fie făcut direct de către șefii ierarhici respectivi: Administratorul Casei Pădurilor, Directorul Regimului silvic, Directorii regionali și Șefii Inspectoratelor Regimului silvic și șefii de Ocoale silvice; controlul exterior necesită organe speciale de control. Excepțional și numai incidental controlul exterior se face din când în când și prin șefii ierarhici și respectivi susmenționați.

În ceea ce privește organele speciale de control exterior, cred că principiul admis de către Casa Pădurilor Statului și de către Direcția Regimului silvic din Minister de a face un *control regional*

prin organe speciale alăturate Direcțiilor regionale silvice și inspectoratelor de regim silvic și un control general exercitat prin organe speciale de control alăturate Casei Pădurilor și Direcții centrale ale Regimului silvic din Minister, este un principiu rațional și trebuie păstrat și în viitor.

Controlul regional trebuie să fie mai ales preventiv și să se facă în cele mai mici amănunte atât pe teren cât și la birou spre a preveni greșeli în executarea lucrărilor, căci după cum știm, în silvicultură, o greșală făcută este greu de reparat.

Prin controlul general se urmărește nu atât un control de amănunt, ci mai mult un control prin care să se vadă în linii generale, cum își fac datoria organele exterioare de execuție și control regional și să se constate dacă legile, regulamentele și ordinele instructive se execută în spiritul și interpretarea cerută de organele de conducere, dacă scriptele de gestiune, de statistică și ordine administrativă se pun în regulă și la curent și dacă lucrările tehnice se execută conform regulilor stabilite de tehnica silvică, dacă produsele pădurilor sunt puse în valoare la timp și valorificate rațional, dacă se execută la timp lucrările culturale, etc., și dacă controlul regional se face la timp, amănunțit și din toate punctele de vedere semnalând lucrările neexecutate sau cele rău executate, abaterile constatate, etc.

Aceasta nu însemnează însă că inspectorii de control general nu trebuie să facă un control riguros, ci să se mărginească a face o simplă vizită la birou și o plimbare de agrement la o pădure sau două.

Din contră, inspectorii de control general trebuie să descindă pe teren în toate punctele unde a avut loc o activitate silvică să vadă tot genul de lucrări făcute de ocol și să se convingă prin ochii lor de modul cum au fost executate fiecare lucrare arătând și explicând eventualele greșeli atât personalului de execuție cât și personalului de control regional, pentru ca să le evite în viitor. Vreau să spun numai că inspectorii de control general trebuie să nu-și piardă timpul, în special la birou, căutând să vadă act cu act, filă cu filă, și rând cu rând în registre și în dosare, repetând astfel o operațiune pe care a făcut-o sau trebuie s'o facă la o viitoare inspecție, inspectorul de control regional.

Pe teren, în special, este rolul cel mare al tuturor inspectorilor

de control, fie ei inspectori regionali sau inspectori generali, fiindcă aci este laboratorul principal al Inginerilor silvici.

Aci și inspectorii generali trebuie să intre în amănunt nu numai în ce privește lucrările executate dar și în privința lucrărilor de executat în viitor cu caracter economic sau cultural, explicându-le și îndrumând personalul de execuție și control regional asupra modului cum să le traducă în fapt și cum să le execute pentru ca solul afectat culturii pădurilor să producă maximum de venit și pentru ca cultura pădurilor să nu lase nimic de dorit.

Cu privire la organizarea controlului exterior, regional și general, cred că este necesar :

1. Să se creieze circumscripții fixe atât pentru controlul regional cât și pentru controlul general în care inspectorii respectivi să-și exercite atribuțiunile timp cât mai îndelungat posibil, ca astfel ei să poată urmări singuri modul cum au fost aduse la îndeplinire de către subalterni dispozițiunile și îndrumările date cu ocazia inspecțiilor făcute și pentru ca ei să poată fi într'adevăr făcuți responsabili, în mod real, nu numai pe hârtie, în cazuri de greșeli grave în executarea lucrărilor sau de nereguli ivite în circumscripția lor de control.

Pentru a fi posibilă această responsabilitate este însă necesar ca raza circumscripțiilor să nu fie prea mare, ci numai atât cât să permită să fie văzută și controlată la timp, de preferință la începutul lucrării; astfel să fie prevenite și evitate greșelile și cheltuelile inutile.

Cred că o circumscripție de control regional nu poate cuprinde mai mult de trei ocoale silvice; iar aceea de control general, mai mult de două Direcțiuni regionale silvice.

Circumscripțiile de regim silvic pot fi însă mai mari dat fiind faptul că aci lipsesc multe din lucrările cerute la pădurile Statului.

2. Ca în loc de mai mulți Inspectori după specialitatea lucrărilor (Inspectori șefi de circumscripție, inspectori financiari, inspectori speciali de împăduriri, etc.) cum sunt astăzi la Casa Pădurilor, să fie un singur inspector de control regional și un singur inspector de control general pentru fiecare circumscripție de control, puși însă în situația de a putea controla tot genul de lucrări. Aceasta se poate obține printr'o selecționare serioasă a personalului de control, cu care să se facă apoi conferințe și cursuri de informații prin Ingineri

specializați în fiecare gen de lucrări și prin aplicațiuni practice pe teren făcute odată cu aceste conferințe.

O singură excepție să se facă la controlul general, unde să se lase mai departe inspectorii contabili care să verifice scriptele de contabilitate dela Direcțiile regionale, unde se ține o contabilitate în partidă dublă. La Ocoale însă, unde nu se ține o astfel de contabilitate, ea nefiind necesară, verificarea scriptelor de gestiuni să se facă tot de inspectorul șef de circumscripție.

Inspectorul unic regional și general, prezintă următoarele avantagii :

a) Economie de cheltueli, fiindcă cu o singură deplasare se poate controla mai multe genuri de lucrări la aceiași unitate administrativă ;

b) Economie de timp, fiindcă în loc să-și piardă timpul cu deplasarea la aceiași unitate administrativă 3—4 inspectori, își pierde timpul numai unul singur.

c) Se dă posibilitatea Direcțiilor și mai ales ocoalelor, să lucreze nestingerite stabilind cu inspectorii respectivi un program de lucru și control, pe când astăzi, când un inspector pleacă și altul vine, — la unele ocoale au fost 100 zile de inspecție pe an — șeful de ocol, Directorul regional și șefii de serviciu dela Direcții sunt mereu împiedicați dela lucru de câte un inspector.

Câte odată se întâmplă să se întâlnească la același ocol câte 2—4 inspectori și atunci aceștia se împiedică reciproc în lucrări, iar Șeful de ocol nu știe unde să se împartă și pe cine să satisfacă mai întâi. În asemenea cazuri, Șeful de ocol, care prin forța împrejurărilor trebuie să dea și masa și să găzduiască și pe inspectori, mai are greutăți și cu găzduirea și ospătarea lor.

d) Un singur inspector regional și un singur inspector general își poate da mai bine seama de quantumul lucrărilor pe care le are de executat un Director regional și un șef de Ocol, în special, și poate să stabilească o ordine de preferință în executarea lor, după importanța și urgența fiecărei lucrări, pe când atunci când sunt mai mulți inspectori, fiecare din ei pretinde că lucrarea lui să primeze. De aci nemulțumiri și animozități dăunătoare și personalului și serviciului.

e) Se dă posibilitatea organelor de control să cunoască mai bine starea de lucruri de pe teren prin deplasări mai dese la păduri

și deci să observe mai repede o neregulă care întâmplător s'ar petrece la o pădure oarecare.

f) Se înlătură orice posibilitate de a se degaja de răspundere inspectorul de control în cazuri de greșeli sau nereguli grave întâmplate la un ocol sau la o Direcție regională.

3. Ca regulă generală, reședința inspectorilor regionali să fie la sediul direcțiilor regionale sau al Inspectoratelor Regimului silvic; iar a inspectorilor generali, la sediul Administrației centrale a Casei Pădurilor și la Ministerul de Domenii.

Prin aceasta se înlătură corespondența prin poștă și se obține avantajul de a se completa un ordin în scris și cu instrucții verbale, iar rapoartele cu alte explicații pe lângă cele scrise. În cazuri de urgență, șeful ierarhic poate dispune imediat ca inspectorul de control să plece acolo unde nevoile serviciului reclamă urgență.

Nu sunt pentru reședința inspectorului la circumscripții, decât numai în mod excepțional, atât pentru controlul regional, cât și pentru controlul general, fiindcă aceasta ia posibilitatea șefului ierarhic de a controla amănunțit activitatea inspectorilor de control.

4. Fiecare unitate administrativă: direcție, centru de exploatare, ocol, fabrică sau depozit, să aibă o cameră oficială cu mobilierul și lucrurile strict necesare, unde inspectorul de control să fie găzduit, iar cameristul unității să fie ales așa fel, ca să poată — fie el personal, fie prin soția sa — prepara alimentele necesare inspectorului de control cu banii ce i se va pune la dispoziție de către acesta, pentru ca astfel șeful de ocol, șeful centrului, etc., să fie dispensați de obligația împovărătoare și costisitoare pe care o au astăzi prin forța împrejurărilor de a servi masa — s'a ajuns uneori la 200 mese pe an — inspectorilor de control cari vin să-și exercite atribuțiunile la unitățile respective și de a culca în paturile și așternuturile lor pe acești inspectorii de control.

5. Inspectorii de control regionali sau generali să fie puși în situația de a-și putea redacta și scrie referatele lor, atunci când vin la sediul direcțiilor regionale sau ale inspectoratelor Regimului Silvic, la Casa Pădurilor sau la Minister, dându-li-se un birou în care să poată lucra liniștiți.

6. Controlul făcut să fie efectiv iar nu pur formal și să fie cu desăvârșire obiectiv. Pentru a se ajunge aici, este absolută nevoia ca autoritatea superioară să aplice sancțiuni severe în contra tuturor:

acelor inspectori cari întâmplător ar ascunde sau ar denatura adevărul sau care ar exagera faptele reale cu scopul de a scăpa pe un vinovat, sau de a acuza pe nedrept un nevinovat. Aceasta este în interesul instituției, fiindcă nimic nu prejudiciază mai mult din punct de vedere moral și material decât actele părtinitoare și nedrepte făcute de organele însărcinate cu controlul.

In concluzie:

Controlul în administrația și gospodăria silvică a țării este tot atât de important și necesar ca și conducerea însăși a acestei administrațiuni și gospodării și prin urmare el trebuie să se facă prin oameni cari să corespundă fizicește, profesional și moral, grelei misiuni ce au de îndeplinit și să fie organizat astfel ca el să fie făcut la timp, efectiv, iar nu pur formal, obiectiv și nu subiectiv, după cum cer anumite interese politice sau chiar profesionale.

Atunci vor dispărea și anchetele nesfârșite de astăzi și pagubele suferite de Stat.

Putea-vom noi ajunge acest ideal în țara noastră cu atâtea obiceiuri și moravuri urâte?

Eu cred că va fi destul ca noi inginerii silvici să fim solidari de sus și până jos și să lucrăm cu toții în mod sincer în această direcție, ca să-l putem ajunge.

Vom fi în stare să realizăm această solidaritate și să lucrăm sincer?

FUNDAMENTELE OBIECTIVE ALE CONTROLULUI

de Dr. Tr. Heroiu
Ing. Insp. silvic

Fără a face o critică asupra organizării controlului în actuala administrație forestieră, ne propunem prin rândurile de față să expunem, pe scurt, fundamentarea teoretică a operațiunii controlului¹⁾. Foarte adesea ignorăm această latură teoretică, fără să ne dăm

---

1) Un studiu critic al acestui control este, evident, de un foarte mare și real folos. Il avem în programul nostru de lucru, la ICEF, și comportă mult material documentar. În acest sens s'a întreprins și o anchetă printre organele de control, ale cărei date vor trebui întregite prin observații directe și personale. Acest gen de investigație ne va fi mult ușurat dacă se trece mai repede la înființarea câtorva ocoale silvice experimentale.

seama, că dacă, teoreticește, un fenomen nu este bine clarificat, desfășurarea lui în practică este lovită de insucces sau în cazul cel mai bun întâmpină mari dificultăți. Aceasta a și făcut — pe bună dreptate — ca un mare gânditor german să spună: „Nimic mai practic decât teoria“.

Ce este controlul și unde se situează în ansamblul activității administrative?

Intr'un articol intitulat: „Activitatea funcțională administrativă²⁾”, arătăm, după ce am făcut câteva considerațiuni asupra funcțiunilor oricărei întreprinderi (în total 6: tehnică, comercială, administrativă, pază și siguranță, contabilă, financiară), cari anume sunt componentele funcțiunii active.

Spre a înlesni pe cititor, cum și spre a ușura înțelegerea acestui articol, reîmprospătăm câteva idei, fără să ne repetăm însă.

Funcțiunea administrativă este aceea care leagă și strânge laolaltă celelalte funcțiuni, astfel ca să le dea o închegare armonică și unitară. Această funcțiune pătrunde prin sfera celorlalte fără să le stingherească mersul, ci, din contra, pentru ca să li-l activeze, să le dea viață. În raza de acțiune a funcțiunii active este și locul conducătorului, al șefului activității, dela facultățile căruia se așteaptă influența fiecărei funcțiuni, pentru o ireproșabilă angrenare și funcționare.

Este ușor de înțeles deci, de ce anume, când funcțiunea administrativă nu are un ritm regulat, o viață normală și viguroasă, toate celelalte funcțiuni se resimt: tehnicul, comercialul, contabilitatea, finanța și siguranța întreprinderii.

Nu este exagerat și nu este nici deplasată comparația, dacă spunem că *funcțiunea activă îndeplinește rolul unei axe de transmisivitate, iar șeful este guvernatorul de energie.*

Cu aceste câteva cuvinte să pătrundem ceva mai adânc în funcțiunea administrativă, spre a descoperi printre componentele sale și controlul.

Analizând esența activității administrative, vom găsi că în miezul ei sălășluiește acel focar puternic: „*scopul final al activității*“, care mișcă și dirijează toate energiile, pe toate liniile, dar totdeauna pe direcție convergentă.

2) Vezi Revista Pădurilor No. 2—3/933, pag. 125 și urmât.

Acest scop final dă naștere, în mod logic și firesc, la anumite „*principii fundamentale*”, a căror observare cade cu deosebire în sarcina marilor șefi. Ca o emanațiune a acestor principii, găsim altele de ordinul al II-lea, „*principii ad-tive*”, a căror observare cade în sarcina atât a micilor șefi, cât și a personalului care activează în întreaga întreprindere ¹⁾).

Aceste componente sunt mai mult de ordin spiritual, dar cari provoacă manifestările concrete ale personalului, cari patronează acțiunea, cari constituiesc motorul activității, dacă vreți.

Mergând mai departe cu analiza, găsim elemente mai concrete de ad-ție și anume: legătura cu trecutul, prevederea, organizarea, comanda, coordonarea, controlul ²⁾).

Am zis „mai concrete” deoarece niciunul din aceste elemente nu este compus din substanță materială, ci fiecare din ele au un procent mai mare sau mai mic de natură spirituală spre deosebire de cele dintâi, care sunt numai spirituale.

Aceste ultime elemente de ad-ție sunt constituite și provoacă în mod continuu serii deosebite de judecăți și de simțiminte, cu o singură expresie, de *agitație spirituală*.

De intensitatea și calitatea acestei agitații spirituale depind exclusiv intensitatea și calitatea muncii noastre, lucrărilor noastre pozitive.

Elementul „legătura cu trecutul” ne dă material, să prindem firul agitației noastre cu al predecesorilor și a urmașilor și să ne formăm concepția, pe care am mai spus-o cândva, că *lumea nu înțepe și nu se termină cu noi*.

Prin elementul „prevedere” alcătuim în practică 2 naturi distincte de lucrări, dar bine legate între ele: programul de lucru și bugetul.

Prin „organizare” ne alegem și instruim oamenii cu cari muncim, le destinăm roluri și atribuțiuni, îi înzestrăm cu utilaj material și animal pentru lucru, în vederea îndeplinirii atribuțiunilor fiecăruia.

---

1) Aceste principii se pot vedea în articolul citat. (Rev. Păd. 2—3/933).

2) Ultimele 5 elemente sunt mult prea cunoscute. Ele se găsesc larg tratate în: Fayol, Henri: *Ad-ția industrială și generală*. Trad. rom. N. Constantinescu, Buc. 1927.

Prin „comandă” punem în mișcare aparatul (uman, animal și material) și-l dirijăm viu și conștient, sub lumina „scopului final al activității”.

Prin „coordonare” racordăm, armonizăm și canalizăm toate energiile, respectiv eforturile, fizice sau spirituale, pe aceeași linie directoare și convergentă a „scopului final”.

În sfârșit, prin „control” observăm continuu mersul desfășurării activității conform programului stabilit și instrucțiunilor date.

Constatăm astfel, că *operațiunea controlului este o parte integrantă din activitatea activă și nu se poate concepe o activitate, rațional organizată, fără acest gen de operațiune*¹⁾.

Trebue să accentuăm cât mai mult asupra acestui adevăr, pentru că, din nefericire, găsim încă destul de bine reprezentată ideea că acest control este o activitate *inutilă*, ba chiar *supărătoare*.

Am insistat ceva mai mult asupra componentei funcțiunii administrative, tocmai pentru a scoate în evidență importanța și locul elementului „control”.

Prea adesea, dacă nu totdeauna, se confundă „controlul” cu „ancheta”. Sunt două naturi de activități cu totul distincte. Pe când controlul derivă din însăși viața normală, regulată a funcțiunii administrative și este un element obiectiv și impersonal, ancheta derivă din viața anormală, neregulată a activității și este o operațiune legată de persoană și anume de o defecțiune sau insuficiență spirituală a acesteia.

Separățiunea în practică a acestor naturi de operațiuni întâmpină greutăți de ordin economic; însă, pentru bunul mers al serviciului (înțeleg mai ales predispoziția sufletească a lucrului), ar fi indicat, ca organele de control să nu facă anchetă și viceversa.

Pentru clarificarea esenței pure a controlului, am mai avea de adăugat următoarele :

Practica controlului a dovedit că această operațiune nu poate fi condusă rațional și nu poate influența, activ, mersul lucrului, de-

1) Urmărind ordinea logică a elementelor componente din activitatea administrativă, avem nedumerirea, pentru ce anume conducerea revistei trecând cu «problemele zilei» la chestiuni de administrație, nu a început, cum era firesc, întâi cu chestiuni de «program, de lucru și buget», «organizare», etc. și numai în cele din urmă cu controlul, care este ulterior, nu anterior organizării unei activități.

cât dacă în afară de operațiunea „supravegherii” sau „observării” pasive nu se adaugă controlului :

- a) facultatea îndrumării și
- b) însărcinarea recoltării rezultatelor.

Facultatea „îndrumării” creiază din organul de control un profesor și un părinte sufletească, a cărui influență binefăcătoare face, ca mersul activității, să fie totdeauna regulat și calitativ. Exercițiul acestei facultăți previne orice defecțiune în calitatea și angrenajul lucrărilor. În plus, menține entuziasmul, dispoziția sufletească indispensabilă lucrului, care prin natura lui austeră cere numai eforturi. Eforturile fiind grele și neplăcute, se înving ușor numai printr'o superioară stare sufletească.

Însărcinarea „recoltării rezultatelor” creează din organul de control un statistician, un organ de culegere, centralizare și valorificare a datelor în legătură cu rezultatele muncii depuse, un organ absolut indispensabil verificării programului de lucru, evidențierii muncii și documentării conducătorului.

Fără să avem pretenția a fi spus tot ceea ce trebuie în această chestiune, am înțeles a aduce o cât de mică contribuție la clarificarea a ceea ce este, în esența sa colectivă, operațiunea controlului. De această clarificare depinde în practică o bună organizare a acestei operațiuni.

INSPECTORUL DE CONTROL, ACTIV

de Ing. Insp. A. Chirijescu

În angrenajul ad-ției silvice — ca și în oricare altă ad-ție de altfel — funcțiunea controlului este una din condițiunile, care asigură serviciului un mers normal și realizarea scopurilor urmărite de ad-ție.

În cazul nostru, administrația urmărește :

- Conservarea pădurilor, în vederea foloaselor economice, sociale și naționale,
- Cultura pădurilor în vederea regenerării și ameliorării,
- Valorificarea și comercializarea produselor pădurilor.

În raport cu aceste scopuri, cari, prin ele însăși exprimă: activitate intensă în domeniul realităților și față de caracterul special

al ad-ției silvice: activare pe un spațiu foarte întins, se definește și caracterul, pe care trebuie să-l aibă funcțiunea de inspector de control, fie el general, sau regional.

În primul rând ar fi de dorit să dispară o tristă și veche concepție, după care inspectorul de control ar fi un simplu executant de delegații, sau cel mult un organ de verificare și vizarea actelor, pe cari cel controlat i le supune singur, în baza unor dispozițiuni de serviciu.

Acesta ar fi un inspector de control cu totul *pasiv*, care se mărginește să se supună delegațiilor venite de sus, ori cererilor de verificare venite de jos.

E necesar acest lucru, dar e cu totul insuficient.

Inspectorul de control, în ad-ția silvică, trebuie conceput ca un organ de acțiune eficace, pozitivă și de intensă inițiativă în soluționarea problemelor și executarea programelor.

Nu se poate concepe și nici admite inspector de control — general sau regional — străin de problemele ad-tive, tehnice, comerciale ori financiare, ale unităților ce controlează, absent la soluționarea lor, necunoscător al programelor respective de activitate, generale sau anuale și *indiferent la desfășurarea și executarea acelor programe*.

Acest domeniu de activitate: probleme, programe, realizări, nu formează numai apanajul conducerii, ci trebuie să fie preocuparea de orice moment a inspectorului de control, conceput ca *organ activ și generator de activitate* la organele controlate.

Nu trebuie niciodată să uităm, că rațiunea de a fi a unei administrații este executarea în cele mai bune condițiuni a programelor ce caracterizează întreprinderea sau serviciul respectiv.

Iar dacă inspectorul de control este considerat ca „ochii și urechile” centrului din care descinde — funcțiune pasivă de înregistrare — el trebuie să fie și *purătorul voinței de realizare* a acelui centru, — funcțiune activă — ca unul care face legătura permanentă între centru și exterior.

„Normele de funcționare” ce completează „Regulamentul serviciilor centrale și exterioare” ale Casei Pădurilor Statului deși arată amănunțit și sistematic, atribuțiunile și competențele inspectorilor de control, generali și regionali, se pare că nu insistă asupra

acestui caracter al funcțiunii de inspector de control sau, cel puțin, nu insistă în mod explicit.

Se arată numai, la „controlul general“ că acest control are caracterul preventiv și represiv și se definește că, prin controlul preventiv „se urmărește ca, prin informare, îndrumare și conlucrare cu organele controlate, să se prevină greșelile, să se evite abaterile și prejudicierea avuției publice“.

La capitolul privitor la activitatea din punct de vedere comercial a inspectorului de control, se precizează însă obligativitatea acestuia de a lua măsuri pentru întocmirea la timp a actelor de punere în valoare a produselor pădurilor precum și pentru asigurarea aprovizionării cu lemne a populației, autorităților și instituțiilor locale.

Această obligativitate însă de a stimula și asigura executarea programelor în bune condițiuni, trebuie generalizată la toate felurile de programe ale gospodăriei forestiere: împăduriri, pepiniere, recoltări de semințe, regenerări naturale, îngrijiri de arborete, operațiuni culturale, refacerea și innobilarea masivelor, punerea în valoare a terenurilor improdective, ridicări în plan, amenajări, construcțiuni, perimetrări, întrețineri de hotare, combaterea delictelor, etc.

Inspectorul de control trebuie să cunoască precis, la fiecare unitate ce are în control, toate problemele, soluțiile și programele de activitate, în toate domeniile, desfășurarea executării lor, cât s'a executat în orice moment, din fiecare, cât a mai rămas să se execute și să ia măsurile cele mai practice pentru a asigura o bună executare, în timp util.

Factorul permanent care îl mișcă sunt programele și normele permanente.

Delegațiile sunt — sau trebuie să fie — excepția și accidentul.

Cunoașterea problemelor, soluțiilor și executarea programelor fac mândria inspectorului de control de tip activ.

Inspectorul de control activ, lasă totdeauna urme simțite și positive, ori de câte ori trece la unitățile ce are în control:

— prin avansarea lucrărilor din program, în urma verificărilor la timp făcute ;

— prin grija pe care o lasă celui controlat de a executa restul lucrărilor din program ;

— prin îndrumarea pe care o dă în rezolvarea problemelor

-puse de șeful ocolului, sau prin colaborarea în rezolvarea chestiunilor mai grele ;

— prin observațiunile prețioase pe care le face, din proprie inițiativă, în toate domeniile gospodăriei locale și prin problemele noi pe cari le pune pentru propășirea acelei gospodării.

Inspectorul activ este ascultat și respectat, prin aceea că :

— Este *camaradul* mai experimentat care, ori când, are *bunăvoința* și puțința de a da un sfat, o îndrumare și dorința de a întări și ridica pe cel controlat, prin faptele și realizările pozitive și crea-tore la care îl angajează.

— Dânsul determină în acelaș timp seriozitate și maturitate în toate manifestările serviciului, pretinde ținerea cuvântului dat și s'ar considera un rău camarad dacă ar tolera abateri dela datorie fără a lua măsuri echitabile, obiective și în scopul îndreptării, lucru pe care, cel controlat, ori când trebuie să-l știe.

— Inspectorul de control activ reușește prin preocupările pe cari le determină și prin atmosfera de lucru, de bună camaraderie pe care o creiază, să obțină acel minunat ferment de progres care este *disciplina consimțită*, în care cel mai mic voește și îi place să asculte de cel mai mare.

CONTROLUL PREVENTIV ȘI CONTROLUL COLABORĂRII

de D. T. Theodorescu
Ing. Subinspector Silvic

Unul din marele principii diriguitoare într'o administrație modernă este controlul.

Taylor în studiul său asupra administrației înțelege și rezervă un mare rol controlului.

A controla este: a stimula, a colabora, a îndrepta la timp și a ameliora.

Nimeni, cel puțin la începutul carierei, nu este atât de perfect inițiat în tainele profesiunii, ori cât de bine ar fi fost pregătit teoretic de pe băncile școlii, ca, atunci când este chemat să aplice, în mod practic, cunoștințele sale teoretice, să nu simtă nevoia unei îndrumări și a unui control, care să vie să confirme exactitatea și buna aplicare a lucrărilor efectuate.

Dacă cel chemat să aplice principiile științifice vine la un Ocol, unde, până atunci, nu s'au făcut lucrări cu caracter tehnic și în mod mai îngrijit și, dacă este mai puțin pregătit, de sigur, că va lucra cu pași șovăitori, chiar va greși, căci elanul tinereții îl va împinge să execute după concepția sa îndrăzneată și am putea spune chiar idealistă.

Să privim la pădurile noastre și o cât de sumară judecată ne va arăta, dela început, că ne aflăm în fața unor masive degradate, poenite, rău administrate în trecut, pășunate, brăcuite și lipsite de cele mai indispensabile mijloace de transport și de construcțiunile necesare pentru industrializare și pază. Este atât de mult de făcut, de întreat, în cât orice sforțare, trebură să fie bine condusă și controlată ca idealul să fie cât mai repede atins.

Silvicultura Românească este tânără.

Scoala noastră, prin profesorii săi, se străduiește a ne arăta cele mai înalte principii de tehnică silvică din literaturile străine, franceză și germană, în special, dar suntem lipsiți, până azi cel puțin, de o silvicultură românească, care să fi studiat, în deajuns de aprofundat, tipurile noastre de păduri, metodele cele mai adecvate de regenerare și de cultură.

S'a păcătuțit prea mult, cu întârzierea creerii Institutului de cercetări și experimentație forestieră !

Astfel fiind situația, acel chemat pe teren să lucreze are la dispoziția sa doar un bagaj de multe conștiințe și prea puțin exemple verificate. Sunt puține și prea recente lucrările de natură tehnică silvică, care să fie luate ca modele de execuție și încă asupra acestor exemple frumoase nu s'a rostit Natura, care știm că lucrează încet.

Acolo unde se vor fi comis greșeli, natura cu forțele ei fizice și biologice va reacționa și va consfinți numai ceea ce este în concordanță cu respectarea reală a situației locale.

Aceasta fiind, în mod succint, descris, cadrul, unde suntem chemați a lucra cu programe ce se aplică în spațiu pe mii de hectare și în timp înbrățișând decenii și chiar mai mult — secole —, se cere deci, și este imperios necesar, să fie un control.

Controlul este necesar să fie *permanent*, căci numai astfel se poate lucra cu stăruință și în cadrul normelor bine fixate de știința și practica silvică;

Să fie *preventiv*, ca să împiedece, din timp, eventualele gre-

șeli de execuție, căci, dacă s'a executat o lucrare în mod greșit, atunci lucrarea făcut, în loc să fie de folos, se traduce cu o pagubă materială pentru instituție (proprietar) și pentru pădure cu o pierdere și mai mare. Acel ce a greșit acolo, unde nu se iartă nici o greșală, va întârzia, ba chiar va anihila forțele productive ale naturii și va trebui să treacă multe decenii, ca timp, și cu multe sacrificii materiale, să putem, apoi, îndreapta aceea ce s'a executat în mod greșit.

O tăere de însămânțare greșit făcută compromite regenerarea pădurii și va micșora cu mult valoarea viitorului arboret, care va fi rar, cu arborii rău conformați și alcătuit din specii inferioare. Exemple rele sunt destule: Fag în loc de brad, carpen și jugastru în loc de stejar și gorun.

Controlul să fie o *colaborare*. Ar fi cât se poate de folositor Instituției, ca acel ce a funcționat un timp oarecare la un Ocol și a putut deci să cunoască suficient situațiunea locală, tot acel inginer, dacă s'a distins în lucrări de cultură și exploatare, să fie apoi însărcinat cu controlul pădurilor din regiunea respectivă.

Venind să controleze pe succesorul său, se va controla pe sine căci va putea să vadă efectul în timp al lucrărilor efectuate de dânsul pe când era la Ocol și va putea face, în cunoștință de cauză, eventualele corijări, iar ceea ce s'a verificat că este bine, va constitui de aci înainte criteriu și principiul coordonator al tuturor lucrărilor.

Revenind la opera sa o va iubi și mai mult, îi va purta mai multă grijă, dând urmașului său o pildă de conștiință și putere de muncă. Uniți, cu forțe spornice, vor colabora pentru a duce la bun sfârșit opera începută.

În silvicultură, mai mult decât ori unde, se cere multă putere de muncă, conștiință și *control*.

Tagesfragen: Die Kontrolle in der Forstverwaltung.

Le contrôle dans l'administration forestière.

Dans les cinq articles précédant ce résumé, on débat le problème du contrôle dans l'administration forestière de l'État, tel comme il devrait l'être pour son bon fonctionnement.

On y démontre que la fonction du contrôle étant indispensable dans l'organisation rationnelle d'une administration, il doit être effectué par des per-

sonnes aussi dignes et compétentes que les chefs eux-mêmes. Mais cela ne suffit pas: le contrôle doit être aussi bien organisé. De ce point de vue, les opinions sont différentes: un inspecteur unique ou des inspecteurs par spécialités? Il semble que le système de l'inspecteur unique — pour l'économie de personnel, de temps et de dépens — serait à préférer. D'autre part, on distingue, — n'importe dans quel système — un contrôle *intérieur* — pour les organes centraux — et un contrôle *extérieur* pour les services répandus dans les diverses régions du pays. A son tour, le contrôle extérieur est *régional* — exercé par des organes spéciaux de Directions régionales ou des Inspections de «Regime forestier» — et *général*, lorsqu'il est fait par les inspecteurs généraux de l'administration centrale. C'est à propos du contrôle extérieur que les divers auteurs expriment leur desiderata, dont nous mentionons :

1. La création des circonscriptions fixes, — autant pour les inspecteurs régionaux que pour les généraux — et où chacun doit rester aussi longtemps que possible ;

2. Un inspecteur unique, régional ou général, pour chaque circonscription et non pas des inspecteurs par spécialités (sauf une exception : pour la comptabilité en partie double des directions régionales, un inspecteur comptable) ;

3. Pour règle générale : les résidences des inspecteurs doivent se trouver aux sièges des autorités respectives (Directions régionale, Administration centrale des forêts de l'État, Ministère des Domaines) ;

4. L'assurance — pour les inspecteurs — des moyens de transport rapides et comodes, et des moyens d'existence les mettant en situation de ne pas être avisés au service des organes inspectés.

Outre ces propositions on fait aussi quelques précisions en ce qui concerne la nature même du contrôle.

Un «contrôle» n'est pas une «enquête»; par conséquent il n'a pas — il ne doit pas avoir — rien de désagréable. C'est pourquoi les organes d'enquête doivent se distinguer des organes de contrôle.

L'opération du contrôle est plus efficace lorsqu'on ajoute à la surveillance, le conseil et l'appréciation de bons résultats.

Mais, pour cela, l'inspecteur doit être choisi parmi les éléments actifs, c'est à dire éléments d'action et d'initiative énergique. Il a l'obligation de stimuler et assurer l'exécution des programmes dans de bonnes conditions et en temps utile.

Ainsi, par son caractère préventif, par sa permanence, par son esprit de collaboration, le contrôle est accepté non pas comme une nécessité, mais avec plaisir.

Il conduit à la formation d'un esprit de discipline librement consentie, dont on a si grande besoin pour le bon fonctionnement du service.

În Nr. 1 (Ianuarie) 1937, se va discuta la Problemele zilei «Vânătoarea și pescuitul în apele de munte», în măsura în care înteresează economia generală a țării, frumusețea ei precum și îndatoririle Corpului silvic față de această importantă bogăție națională.

Cei ce vor să participe la această dezbateră sunt rugați să-și trimită articolele până la 10 Ianuarie 1937, la Redacția revistei.

CASTAN LA GURGHIU

de Ing. S. PAȘCOVSKI

Studiul ariei naturale a castanului (*Castanea vesca* Gaertn.) în România a preocupat în ultimul timp lumea științifică. În legătură

Castan pe Dealul Villor (Gurghiu).

cu acest studiu, cred că este interesant a se inventaria și toate localitățile, unde introdus artificial, castanul s'a dovedit suficient de re-

zistent pentru a vegeta în liber. De aici, eventual, s'ar putea trage concluziuni asupra posibilității culturilor forestiere de castan, în afară de aria lui naturală. Până acum, din câte știu, astfel de culturi nu prea avem. Incercări interesante s'au făcut la Ocolul Silvic Cislău; sunt însă prea recente pentru a putea judeca rezultatul.

Un punct, unde găsim castan cultivat, este și Gurghiu (Mureș). Aci, pe Dealul Viilor, se găsește un exemplar bătrân de castan. Este înalt de cca. 6 m.; se ramifică aproape de baza trunchiului; diametrul la nivelul solului este cca. 60 cm. Crește pe un versant repede, cu expoziția sudică, la 565 m. alt. Intreg acest versant este adăpostit complet în spre N. și întodeauna puternic încălzit de soare, ceace permite vegetația mai multor plante, în general cu totul impropriei regiunii, fie sălbatice fie cultivate.

Edelkastanie im Gurghiu-Gebiete.

Le châtaignier à Gurghiu.

On relève la présence du châtaignier (*Castanea Vesca Gaertn.*) à Gurghiu (dép. de Mureș), fait qui peut intéresser ceux qui s'occupent de l'aire de distribution de cette espèce.

A DOUA INFLORIRE

de Ing. S. PAȘCOVSKI

În toamna 1936, la Gurghiu, am avut prilejul să observ acest fenomen la o serie întreagă de specii.

Astfel, dintre speciile lemnoase, cultivate în Parcul școlii silvice, a înflorit a doua oară, la începutul lunii Septembrie, *Caragana frutescens* Dc. S'au format și fructe, care la sfârșitul lui Octombrie erau

---

Nota Redacției. — Atragem atenția colegilor asupra rubricii *Insemnări*, unde pot fi inserate articole mici cu fapte demne de relevat și care neravând proporțiile unor studii, referate, etc., ar determina pe mulți la oarecare rezervă.

Genul acestor mici articole ar fi ca acela al celor publicate în numărul de acum; bine înțeles, nu numai de botanică.

complect dezvoltate cu semințe formate, dar bineînțeles n'au putut ajunge la maturitate.

Dintre speciile ierbacee au înflorit în acelaș parc și în împrejurimile satului Gurghiu, la sfârșitul lui Octombrie — începutul lui Noembrie: 1) Abundent (aproape ca primăvara): *Veronica Buxbaumii* Ten., *Lamium maculatum* L., *L. purpureum* L., *L. album* L. 2) rar: *Viscaria vulgaris* Roehl., *Lychnis flos-cuculi* L. 3) foarte rar: *Cynanchum vincetoxicum* (L.) Pers., *Viola silvestris* Kit.

Wiederholtes Blühen.

La seconde floraison.

Cette automne (1936), à Gurghiu, de nombreuses plantes ont eu une seconde floraison. L'auteur donne la liste de celles-ci, en les classant selon leur fréquence.

C R O N I C A

O NOUA ORGANIZARE A MINISTERULUI DE AGRICULTURĂ ȘI DOMENII

Ministerul de Agricultură și Domenii a îmbrăcat de curând o nouă haină. Se simțea, se zice, nevoia unor ajustări. Acestea au fost prilejuate de decretul general (Nr. 3029 din 1935) care a fost ratificat ulterior prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 92 din 18 Aprilie 1935.

Nu avem intențiunea să punem în paralel situația de azi, dată prin decretul regal publicat în Monitorul Oficial Nr. 255 din 2. XI. a. c., cu cea dinainte. Ar fi fără îndoială interesant de știut, dar lăsăm aceasta în sarcina altora. Noi ne mărginim doar să dăm doar indicațiuni sumare de felul cum se prezintă situația actuală.

Noua organizare cuprinde: Administrația centrală, Institutele de cercetări științifice, Serviciile exterioare și Administrațiile speciale.

Ne vom ocupa de fiecare, căutând a sării mai mult asupra celor care ne interesează pe noi ca silvicultori.

Administrația Centrală cuprinde o serie de organe nerepartizate pe direcțiuni sau servicii independente și alta reprezentată din Direcțiuni și servicii centrale independente.

Din prima categorie fac parte: Cabinetele ministrului și ale subsecretarilor de stat, Consiliul superior al agriculturii, Consiliile tehnice ale pădurilor, zootehniei și agriculturii (fiecare separat), Inspectorii generali de control, Contenciosul, Cabinetul Medical și Registratura generală.

Consiliul tehnic al pădurilor funcționează potrivit cu art. 18 din Codul Silvic, art. 50 și următoarele din legea pentru administrarea pădurilor. Comunerii din trecut i s'a adăugat 2 referenți ingineri silvici cu gradul de ing. șef.

Inspectoratul general de control, constituit din inspectori din toate specialitățile, cuprinde și doi ingineri silvici cu gradul de inspectori generali.

Trecem asupra tuturor celorlalte organe citate mai sus, ca să ne oprim puțin asupra Consiliului superior al agriculturii, care, dacă nu ne înșelăm, este o creație nouă. Acesta are îndatorirea de a stabili programul general și planul anual de lucru al Ministerului, urmărind în același timp executarea lui. Deasemenea este fiut să-și dea avizul asupra bugetului, proiectelor de legi cu caracter tehnic, tarifelor vamale și de transport precum și asupra tuturor cazurilor prevăzute de legi sau cerute de ministere. Însfârșit își dă avizul asupra

fondului de rambursare. Este constituit dintr'o mulțime de membri de drept (pe care cred că până acum nici ministerul nu știe câți sunt la număr) și ceva mai puțini numiți. Printre membrii de drept fac parte: administratorul Casei Pădurilor, directorii direcțiilor cu caracter silvic din minister (2), președintele consiliului tehnic al pădurilor, directorul institutului de cercetări silvice, președintele societății Progresul Silvic (alături de cei ai societăților agronomilor și veterinarilor) și doi profesori dela Secția silvică a Școlii Politehnice (cel de silvicultură și cel de protecție și economie forestieră). Dintre membrii numiți vor face parte și doi proprietari de păduri, aleși dintr'o listă de 20 persoane.

Consiliul este un organ consultativ al Ministerului. Ele se întrunește, în mod obligator, de 2 ori pe an (Februarie și Octombrie) și excepțional ori de câte ori crede Ministrul de resort. Pentru tot timpul sesiunilor, care nu depășesc 5 zile, membrii primesc jetoane de prezență.

Atât în ce privește organele centrale nerepartizate pe direcțiuni sau servicii speciale independente.

A doua categorie de organe centrale sunt direcțiunile și serviciile speciale independente. Le cităm. Direcțiuni: agricultura, viticultura și horticultura, zootehnia și sanitară veterinară, regimul silvic, ameliorarea terenurilor degradate și pădurile particulare administrate de stat, cadastrul, reforma agrară, contabilitate și arhitectură. Servicii speciale: protecția plantelor, statistica și publicații, vânătoarea și piscicultura în apele de munte, personalul.

De remarcat mai întâiu scindarea direcției regimului silvic, care rămâne numai cu: 1) controlul aplicării codului silvic, al legilor pentru pădurile de protecție și celor necesare pentru apărarea națională, precum și a oricăror altor legi privitoare la păduri; 2) promovarea economiei forestiere; 3) învățământ; 4) aplicarea legii de organizare a corpului silvic. Pe lângă această direcție ființează: 1) Comisia de avansări; 2) Comisia de examinarea candidaților la gradul de subinspector; 3) Consiliul de disciplină al Corpului silvic; 4) Inspectorii generali de control.

Toate celelalte chestiuni privitoare la aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate și administrarea pădurilor particulare administrate de stat, au fost trecute în atribuțiunile unei alte direcțiuni numită direcțiunea ameliorărilor și a pădurilor particulare administrate de Stat.

În atribuțiunile acesteia de a doua direcțiune intră și pregătirea și aplicarea amenajamentelor silvico-pastorale pentru pășunile împădurite. Tot aici sunt trecute și chestiunile privind monumentele naturii și cele referitoare la plantarea drumurilor.

Tot ca o noutate apare direcțiunea cadastrului, comasărilor și ameliorării terenurilor agricole (exclusiv cele din regiunea inundabilă a Dunării). Această direcțiune înglobează în noua sa formă, atât cadastrul forestier cât și cel minier, constituind împreună un serviciu condus de un inginer silvic. Pe lângă această direcțiune ia naștere un consiliu tehnic al cadastrului din care face parte și un delegat al Capsului.

Serviciul de protecția plantelor merită deasemenea o mențiune. El urmează să aplice toate dispozițiunile legilor, regulamentelor și deciziilor privitoare la poltă fitosanitară. De asemeni e dator să fiină o legătură cât mai strânsă și cu

institutele de cercetări (agricole și forestiere). Conducerea serviciului o are un agronom.

În sfârșit, Serviciul vânătoarei și al pescuitului în apele de munte își menține actuala organizare, aducându-i oarecari precizări și adăugându-i-se un birou de studii și cercetări științifice pentru vânat și pescuit.

Pentru încheierea celor privitoare la organele centrale, ținem să adăugăm că fiecare direcție este compusă din servicii, iar acestea din birouri. Serviciile speciale au secții și birouri. Decretul fixează, specialitatea, numărul și gradele funcționarilor din fiecare direcție, serviciu, secție și birou. În felul acesta, administrația centrală însumează 858 funcționari din cari: personal tehnic 275 persoane; personal administrativ 436 persoane, personal auxiliar și de serviciu 147. Cel tehnic este compus: a) corpul agronomic 126; b) corpul silvic 59; c) corpul tehnic 16; d) tehnicienii făcând parte din corpul agronomic, silvic sau tehnic 10; e) corpul medicilor veterinari 27; f) diverși specialiști 37.

Institutele de cercetări formează a doua mare categorie de organe ale Ministerului. Sunt 4 la număr: agronomic, forestier, zootehnic și patologie veterinară.

Ele funcționează pe baza aceluiași decret, precum și a dispozițiilor din legile lor de organizare, a deciziilor și a regulamentelor de funcționare, în măsura în care aceste dispoziții nu sunt modificate prin noul decret.

Institutele sunt ținute să studieze și să urmărească soluționarea problemelor de ordin științific, pentru dezvoltarea și progresul economiei naționale din punct de vedere agricol, silvic, zootehnic și sanitar-veterinar, în cadrul programului de lucru al ministerului, păstrând o cât mai strânsă legătură cu direcțiile respective din Minister, cărora institutele sunt îndatorate să le comunice rezultatul cercetărilor ce întreprind.

Lucrările pe teren întreprinse de aceste institute se vor executa atât de stațiunile lor proprii cât și de administrația REAZ-ului, PARID-ului și a CAPS-ului, precum și de Camerele de agricultură, școlile de specialitate pendinte de Minister, după metodele și indicațiile date de către institutele de cercetări respective.

Institutul Meteorologic Central de pe lângă Ministerul Apărării Naționale este ținut să colaboreze în permanență cu institutele de cercetări mai sus pomenite.

A treia mare categorie de organe o constituiesc *Serviciile exterioare*.

Cele silvice au în exterior, precum știm, inspectoratele silvice, care prin noua organizare, fac oficiul ambelor direcțiuni din minister. Pe lângă ele figurează: Comitetul tehnic, Consiliul de disciplină pentru personalul de pază, Inspectorii de control și echipele volante. Ultima celulă o formează ocoalele silvice.

Trebuie să remarcăm dispoziția prin care se arată că colaborarea dintre serviciile silvice și celelalte servicii ale ministerului la județ se realizează prin șeful ocolului silvic din capitala județului, care trebuie să aibă gradul de cel puțin inginer șef.

Serviciul vânătoarei are în exterior: serviciile județene de vânătoare,

școlile de vânătoare, parcurile de vânat și terenurile rezervate pentru vânătoare și pescuit.

Pentru executarea controlului poliției și a pazei vânatului, serviciile vânătoarei sunt ajutate de personalul prevăzut de legea pentru protecția și reglementarea vânatului și de legea pescuitului în apele de munte.

În sfârșit, a patra mare categorie de organe o formează *Administrațiile speciale*. Le cităm: Capsul, Paridul, Reazul. Oficiul Național al coloniștilor, Casa Centrală a Cooperăției și Casa grădinilor publice.

Aceste administrații urmează să se organizeze în conformitate cu legile organice în baza cărora funcționează și potrivit normelor generale prevăzute în noul decret.

Pentru încheiere ținem să arătăm că decretul prevede că personalul din corpurile tehnice speciale aflat în funcțiune la data punerii în aplicare a noului decret, care prin art. 157 urmează să se facă încadrarea personalului potrivit cu noile dispozițiuni, — își păstrează gradul, ierarhia și salariul prevăzut de legile de organizare, indiferent de funcțiunea ce i se încredințează pe baza dispozițiilor art. 157.

Decretul mai prevede că după încadrare funcționarii se bucură de stabilitate, neputând fi transferați decât tot în funcțiuni echivalente și numai pentru rațiuni de stat sau în interes de serviciu, cu avizul organelor prevăzute prin legile de organizare sau ale statutului funcționarilor publici.

În sfârșit, prin art. 161 se stabilește că funcționarii ministerului — administrativi sau din corpurile speciale — sunt puși de drept și obligatoriu în retrăgere din oficiu, la vârsta de 60 ani.

Reviste și ziare.

Și acum să ne mai aruncăm puțin privirile și asupra celor scrise prin diferite reviste și ziare privitor la păduri și economia lor.

România Militară. Colegul C. Cristea publică în nr. 8—9/1936 al acestei reviste militare un articol de 16 pagini privind problema pădurilor țării în fața nevoilor armatei și ale războiului. Este o concentrare a celor deja publicate de d-sa în lucrarea «Rohul pădurilor în economia și apărarea națională».

Sfetcnicul plugarilor. Este organul de popularizare și propagandă al Camerii de agricultură din județul Covurlui. În numărul din Iulie, d-l Nazarie, directorul școlii de agricultură din Roman, referindu-se la un articol al d-lui A. Tălășescu publicat în aceeași revistă prin care se sfătuea lumea să facă perdele de protecție la câmp, — ridică o serie de inconveniente care ar rezulta pentru agricultor din plantarea câmpurilor. Inconveniente, zice d-sa, ar fi minime dacă plantațiile s'ar face cu specii nedrajonabile, prezentând în același timp un coronament măc. În orice caz, nu ar trebui să se folosească salcâmul.

Albina, revista editată de Fundația regală Principele Carol, a mai dat ospitalitate altor 5 articole de interes forestier. În nr. 27 din Iulie, d-l C. Cristea scrie un articol intitulat «Arborele și sănătatea». Patru numere mai târziu, d-l Șt. Rubțov se ocupă de felul cum trebuiesc făcute perdelele de protecție în stepă în vederea îmbunătățirii izlazurilor. D-l V. C. Sasu publică două articole pri-

viitoare la materialele tanante și terebentină (Nr. 35 și 40). Iar d-l E. Vintilă, în Nr. 43 din luna Octombrie, se ocupă de produsele chimice obținute din distilarea lemnului.

Mai remarcăm un articol al d-lui A. Tălășescu (Nr. 46) în care se ia atitudine împotriva iepurelui, pe care-l consideră drept unul din cei mai mari dușmani ai livezilor și grădiniilor. Cere să se lase a fi vânat în tot timpul anului, chiar fără permis de vânatoare.

Satul, revistă lunară pentru popor, ne oferă, ca și până acum, câte o pagină în fiecare din numerele sale. De data aceasta mai semnalăm paginile din numerele 70, 71 și 72, în care se publică cinci articole semnate de d-na Hamel, Moș Niculae, d-nii Herolu, Ciurăscu și Haralamb.

Cutierul echipelor studențești, editat tot de Fundația «Principele Carol», a dat deasemenea ospitalitate la o seamă de articole. D-l Tr. Herolu semnează trei articole (în Nr. 2, 5 și 11) privind: activitatea pe care trebuie s'o desfășoare inginerul silvic atașat echipelor regale și necesitatea înființării unei secțiuni forestiere pe lângă fiecare muzeu sătesc. În Nr. 9, d-l V. Sabău arată că inginerul silvic din echipă trebuie să strângă materialul documentar necesar la întocmirea unor studii cu caracter economic în legătură cu pădurea.

*

Din cotidiene, remarcăm articolele privitoare la comerțul lemnului publicate de colegul nostru V. Filip în «*Curentul*» (24 Oct., 4 și 12 Noiembrie).

Interesant este deasemenea articolul scris de d-l Pamfil Șeicaru și intitulat: *Acuzația statisticilor* (5. X. 1936). Voinde să arate că avem legi bune dar care nu se aplică sau se eludează, dă de exemplu codul silvic, legea cu dispozițiunile de «cuminte prevedere», care a rămas «doar un deziderat niciodată ascultat». Și d-sa adaugă: «Legea a existat și opreliștele ei sunt categorice împotriva tăierilor razante încă dela primul cod silvic din 1908. Ce a putut face admirabilul cod silvic, când pădurile au continuat să fie tăiate razant, munții, dealurile rămânând chele? Dacă legea nu se aplică, dacă nu există o aprigă voință de a sancționa toate abaterile, la ce folos mînuința legii!».

Tot în «*Curentul*», în Nr. din 10 Octombrie, d-l Dragoș Vrânceanu face o mențiune bună pentru inițiativa luată de inspectorul de regim silvic din Focșani de a se culege semințele forestiere cu școlarii. Este o operă educativă și de asistență socială pe care ar dori-o aplicată pe o scară mai mare, ea fiind practică, simplă și nobilă.

*

De curând ziarul «*Porunca Vremii*» a început să scoată săptămânal un număr adresat țărănimii. În aceste numere cu destinație specială, la pagina: «câmpul, casa, via, pădurea și gospodăria», se publică și articole de interes păduretesc. Moș Niculae a și făcut să apară deja câteva rânduri în numerele de 18 Octombrie și 1 Noiembrie.

*

În sfârșit, înainte de a trece peste acest capitol, ținem să ne bucurăm de reapariția ziarului «*România-Agricolă*». Ca și până la încetarea apariției lui, *ziarul* continuă să dea o largă ospitalitate articolelor în legătură cu economia

forestieră. Iată de pildă, în Nr. 15 din 21 Noembrie, care ne-a căzut întâmplă în mână, aflăm, în afară de alte date și informații în legătură cu pădurea și slujitorii ei, — un articol al d-lui V. Harnagea privind la rolul pădurii ca protector al terenurilor în pantă. Tot în acest număr aflăm un articol privind la mijloacele folosite de unii branconieri pentru distrugerea peștelui din râuri.

Radio.

Se vor fi ținut, nu ne îndoim, multe cuvântări, la postul nostru de radio-emisiune, de natură să merite a fi menționate în acest loc, începând cu cronică agricolă unde se vorbește adesea și desore ale pădurii și sfârșind cu conferințele special alese. Pentru a le fi putut insera însă se cerea să fim mai tot timpul lângă aparatul de radio, lucru care nu este totdeauna cu putință. Numai împrejurări fericite ne pun în măsură să facem mențiunea necesară. Așa a fost Duminică 15 Noembrie când d-l Alex. Cazaban a dat la ora satului sfaturi în legătură cu vânăatul și vânătoria.

Dacă d-sa ar fi fost însă o săptămână după aceea la o adunare unde nu au fost orașeni, ar fi putut simți atmosfera de adversitate împotriva acestor sălbăticiuni ale pădurii și ar fi înțeles cât a putut răsuna în pustiu vorba sa.

Expoziții.

Prin Septembrie a avut loc la *Dondușani* în județul Soroca o expoziție agricolă, silvică și zootehnică. În cadrul ei, într'un pavilion propriu, a expus și Direcția silvică din Chișinău produse de alte pădurilor Basarabiei. Atât am putut afla dintr'un reportaj de ziar publicat cu ocazia inaugurării acestei expoziții. Dacă ar fi lipsit acest reportaj sau numai cele 2—3 rânduri unde se vorbea de pavilionul Casel Pădurilor, n'am fi putut însemna pe răbojul nostru această expoziție. Aceasta ne face să ne gândim cât de necesar ar fi cel puțin să ni se semnaleze asemenea manifestațiuni, dacă nu este cu putință să se facă oarecari dări de seamă asupra lor.

O altă expoziție a avut loc la *Satu-Mare* între 15 August și 15 Septembrie. Ea a fost organizată de ocolul de regim silvic din localitate, având și concursul societăților de vânătore și al Touring-clubului din județ, în cadrul hunei Sătmăruului. Este a 3-a expoziție forestieră organizată de ocolul silvic amintit.

Cu această ocazie, colegul Z. Spârchez, șeful ocolului, a scos o broșură explicativă, cuprinzând și câteva date asupra pădurilor din județ. Din citirea lor aflăm de exemplu că din suprafața totală a pădurilor din ocol de 19.810 ha. (exclusiv cele ale Statului) 8.560 ha. adică 43% au vârsta cuprinsă între 1 și 20 ani, restul celorlalte clase de vârstă însumând abia 57%.

Și broșurile acestea sunt câteodată utile, căci ne arată, fără voie poate, o stare de lucruri care nu ne poate bucura, indicând astfel silvicultorilor din regiune ce ar avea de făcut ca să se îndrepte situația.

At. Haralamb.

ANIVERSAREA A 100 ANI DELA APARIȚIA UNEI REVISTE SILVICE

În anul trecut s'a împlinit un secol de când a apărut prima revistă silvică din cuprinsul teritoriului alipit, și anume în Arad, scrisă în limba germană, având titlul: «Forstwissenschaftliche Mittheilungen».

Posedăm numai primul număr al acestei reviste; n'am putut însă afla dacă au mai apărut și altele.

Ne vom ocupa amănunțit de conținutul acestei reviste, din ea reeșind în mod evident mentalitatea silvică de acum 100 ani, și mai ales gradul destul de înaintat de cultură forestieră prin aceste locuri, datorită căreia, unele din măsurile de cultură de atunci sunt și azi în aplicare.

În prefață, autorul anunță, că revista va fi periodică, însă nu va apare la o dată fixă, ci în măsura în care se vor interesa de ea colegii de profesie și după cum se vor prezenta colaboratorii cu articole.

În numărul prim au fost publicate două articole mai lungi și anume cu privire la o călătorie de studiu a autorului și cu privire la legiuirea silvică, în vigoare.

Conținutul revistei s'a complectat apoi cu 13 comunicări mai mici, cu subiectele :

1) Pădurile domeniului erar din Mezöhegyes; 2) Vârsta stejarului; 3) Editarea unui dicționar forestier; 4) Despre scumpetea plantațiilor; 5) Salcâmul; 6) Regularea (amenajarea) pădurilor domeniului Cille; 7) Observațiuni asupra pădurilor grănicerești din Croația, Slavonia și Banat; 8) Lemnul și coaja cerului; 9) Comunicare despre sămânța de pin; 10) Revistele forestiere; 11) Jirul și ghinda în 1834; 12) Decorațiuni; 13) Ce este de făcut spre a obține silviculți buni.

Articolul principal al revistei îl formează o dare de seamă asupra unei călătorii de studiu, a autorului, întreprinsă pe diferite domenii forestiere particulare în anul 1834.

Forma dării de seamă este epistolară și în total conține 5 scrisori.

În prima descrie observațiunile sale în domeniul comerțului de lemn.

Între altele, a constatat, că țărănimea, în majoritate, nu întrebuințează lemne, pentru încălzit ci le înlocuiește cu diferite surrogate, cum sunt paele, trestia, cocenii și mai ales turtele de bălegar, care reprezintă combustibilul cel mai obicnuit al populației sărace. Acest surrogat al lemnului este efin, însă pe de o parte are un miros neplăcut, iar pe de altă parte arde numai cu flacăre mică.

Turtele de bălegar au făcut obiectul unui comerț ca și lemnele și s'au vândut pe piață.

Lemnele în acest timp constituiau numai combustibilul bogaților și intelectualilor.

Cu titlul de curiozitate, autorul amintește, că în județul Csanad a găsit lemne de proveniență din Turcia. (Propriu zis din Bosnia, care pe acea vreme aparținea Turciei. Vapoarele cari duceau în Bosnia sare și alte materii prime se întorceau încărcate cu lemne).

Ca observațiune specială se arată că pe mai multe locuri s'a plantat pe nisip mișcător mesteacăn, care este propriu regiunii de deal.

În scrisoarea a doua este descris rezultatul studiului aprovizionării cu lemne a orașelor Peșta și Buda.

Consumația lor anuală în acest timp era de 400.000 m. st., cantitate, care era acoperită din pădurile Statului și cele particulare. Lemnul de foc era bine fasonat. Despicăturile cât și lemnele rotunde erau la ambele capete secționare cu fereștrăul: despicătura consta din țâpligi frumoase, mari.

Autorul observă că lemnele de foc nu se pot fasona așa de frumos, decât numai cu muncitori permanenți, a căror ocupație principală, chiar exclusivă, este doborârea și prelucrarea arborilor. Chiar privind parchetele, imediat se poate constata, dacă în ele au lucrat muncitori stabili, sau muncitori flotanți, a căror ocupație principală este agricultura și cari lucrează în pădure numai atunci când nu sunt ocupați la munca câmpului. Unde lucrează acești diletanți, rămân multe lemne nelucrate, neștiind cum trebuie spart lemnul puțin noduros. În gospodăria silvică muncitorii pricepuți sunt tot așa de necesari ca și în industrie.

Lemnele exploatare din pădurile Statului au servit și în acel timp în primul rând pentru aprovizionarea instituțiilor și funcționarilor Statului.

În a treia scrisoare se ocupă de cele observate pe domeniul Ciaba, pe care autorul îl consideră ca un domeniu silvic model. Pădurile aparținătoare acestui domeniu sunt situate în regiunea de deal și sunt grevate de o servitute de folosința materialului lemnos. Anume, arborii uscați în picioare, precum și materialul lemnos din crengi, începând cu prima creangă a arborilor rezultați din exploatare, revin celor în favoarea cărora era creată servitutea.

Esența dominantă în aceste păduri este stejarul și cerul; se mai găsesc apoi frasin, plop tremurător, teiu, paltin și cires, iar pe versanții nordici fag și carpen.

Pădurea era formată din 2 trupuri, dintre cari unul era amenajat încă din anul 1800 fiind împărțit în 40 parchete anuale egale, iar celălalt era amenajat din 1818, fiind împărțit în 60 parchete egale.

Interesant este, că la împărțirea trupurilor de păduri în parchete anuale egale, s'a rezervat o suprafață anumită din fiecare trup, în considerațiunea că diferite porțiuni de păduri sunt de calitate diferită, având și pe unitate de suprafață volum deosebit. Deci pentru a obține anual o cantitate fixă adică material lemnos aproape egal, în anul în care s'au tăiat porțiuni mai slabe, cu mai puțin material lemnos, acesta era complectat din porțiunea de rezervă.

Prin împărțirea unui trup de pădure în 60 parchete anuale revoluția fixată era de 60 ani, revoluție nepotrivită, nefiind obicinuită nici la crâng, nici la codru. Fiecare parchet era delimitat pe teren și fixat prin moșile și pietre. În aceste pietre erau săpate numerele parchetelor respective. În parchetele exploatare între anii 1812—1813, autorul a găsit pe sol argilo-nisipos plantațiunile de frasin, paltin de câmp, salcâm, pin negru, pin silvestru, brad și larice. A găsit și 18 exemplare alun turcesc bine crescute, cari având etatea de 15 ani erau înalte de 4—6 m. și groase de 10 cm. Arborii de pin negru erau în etate de 12—15 ani, având înălțime de 6—8 metri și grosime de 20 cm. Plantațiunile erau executate în șiruri la depărtate de 1 m. și distanța între puleții din același șir era tot de 1 m. Înainte de executarea plantațiunilor, solul a fost folosit pentru agricultură, cultivându-se timp de 2 ani cu cartofi.

Găsind autorul plantațiunile de pin negru și pin silvestru foarte bine reușite, le-a studiat mai de aproape, alegând pentru fiecare specie o porțiune cu întindere de 10 stânjeni pătrați.

Pinul silvestru era semănat pe sol argilo-nisipos, după ce anterior se cultivase pe această suprafață cartofi. Semințișul era în vârstă de 11 ani; diametrul mediu era de 10 cm., iar înălțimea medie 6,5 m. Pe suprafața de experiență s'au aflat 45 arbori cu un volum total de 0,56 m. c. și creșterea anuală medie era 0,05 m. c.

Pinul negru era plantat la fel pe un sol argilo-nisipos, în șiruri la distanță de 1 m. și cu aceeași distanță între puișii. Înainte de plantare solul era cultivat timp de 2 ani cu cartofi, continuându-se între șiruri această cultură și după executarea plantațiunii timp de 3 ani. Vârsta plantațiunii era 13 ani; diametrul mediu 13 cm., iar înălțimea medie 8 cm.

Pe suprafața de experiență erau 39 arbori cu un volum total de 0,99 m. c. și creșterea anuală medie era 0,07 m. c.

Este surprinzătoare diferența însemnată între cele două volume care la pinul negru este mult mai mare decât la pinul silvestru. Acest fapt se explică prin diferența de vârstă, pinul negru fiind cu 2 ani mai bătrân și apoi prin deosebirea de cultivare și anume: pinul negru era plantat în șiruri pe distanță convenabilă, pe când pinul silvestru era semănat prin împrăștiere și des. Probabil a influențat favorabil creșterea pinului negru și cultivarea între șiruri cu cartofi după plantațiune, timp de 2—3 ani, cu care ocaziune s'a mobilizat solul în bune condițiuni.

Scrisoarea a patra se ocupă cu domeniul silvic din Alciut, care este situat pe șes și pădurile sunt libere de orice servitute. Solul pădurilor este argilo-nisipos și esențele dominante sunt: stejarul și cerul, iar în mod sporadic se găsește frasinul și ulmul. Prin cultură artificială sunt introduse salcâmul, nucul american și pinul negru.

Aceste păduri nu sunt amenajate ceea ce ar fi necesar, după părerea autorului, întrucât fără a se cunoaște posibilitatea anuală, esențele care corespund cel mai bine solului și împrejurărilor locale, fără un tratament și revoluții fixate și fără un plan de exploatare și împădurire, nici nu se poate închipui o silvicultură regulată, susținută și rentabilă.

Exploatarea se făcea prin defrișarea arborilor. Iar aceasta era practică prin scoaterea arborilor în căldare. Prin acest procedeu este mai ușoară defrișarea decât prin doborârea arborilor, după care să se scoată tulpinile. Lucrătorii primesc pentru defrișarea arborilor ca răsplată buturuga.

După ridicarea arborilor defrișați, chiar imediat în primul an se mobilizează solul cu plug sau numai cu sapa și se semăna porumb. Din recolta porumbului proprietarul primea a treia parte, ca arendă pentru teren.

După aceea se cultivau pe terenul defrișat, timp de doi ani, cartofi. Din recolta cartofilor, proprietarul primea jumătate. În anul al patrulea începea împădurirea cu puișii de cel puțin 2 ani, de stejar, frasin, paltin, pin și salcâm. Plantațiunile se executau în șiruri, la distanță de 18 m., unul de altul, iar între puișii de 1 metru. Cultura cartofilor se continua atâta timp cât era posibil și rentabil. Acest sistem practicat nu a fost avantajos și puișii au și rămas înapoi.

cu creșterea. Astfel pinul în vârsta de 11—13 ani a ajuns numai la înălțimea medie de 3 m. și grosimea era în mediu numai 7 cm. Puiștii plantați după sistemul mai sus arătat, în general n'au crescut în înălțime, ci mai mult în lățuri, desvoltând multe crengi. În legătură cu aceste plantațiuni autorul a constatat, că în general nu se dă nici o atențiune la sortarea puiștilor, ceea ce ar fi foarte important, căci dacă se plantează la un loc puiști de diferite înălțimi și desvoltare, atunci cei mai mici și mai slabi de regulă rămân înapoi în creștere, chiar pier, fiind dominați de cei mai mari și mai viguroși. Interesant este, că pe acest domeniu forestier, în 1831—1834 s'a semănat în pepiniere 5 saci *Juglans nigra* și $\frac{1}{2}$ sac *Corylus colurna*. Deci încă de acum 100 ani s'au făcut încercări cu nucii americani.

În scrisoarea a cincia și ultimă găsim descrise observațiunile făcute pe o insulă Dunăreană. Aci a aflat autorul foarte reușite plantațiuni de pin și plop. Pinul negru în vârsta de 26 ani avea o înălțime medie de 16 m. și grosimea medie de 29 cm. Plantațiunile erau făcute în șiruri depărtate între ele de 1,5 m. iar distanța între puiști era 1 m. Plopul cu o înălțime de 11 m. avea o gromă de 20 m.

S'au mai făcut încercări, în afară de plop și salcâm, cu pin negru, care a reușit foarte bine — puiști de 4 ani având o înălțime de 40—60 cm. și lujerul din ultimul an erau lungi de 15 cm, deși fusese un an foarte secetos.

Al doilea articol principal este traducerea din *Corpus Juris* a legii silvice în vigoare, din 1807. Această lege care consta din 19 articole, conținea foarte interesante dispozițiuni, cu privire la menținerea pădurilor. Din ea se poate desprinde marea importanță ce s'a dat pădurilor încă de acum un secol și ce măsuri severe, chiar radicale, s'au luat pentru apărarea lor în contra defrișării și pășunatului abuziv.

Dispozițiunile mai caracteristice erau următoarele :

În cazul când cineva era denunțat pentru devastarea pădurilor, la Prefectura Județului, aceasta delega o comisie pentru anchetarea cazului.

Dacă această comisie constata, că partea pârîtă de fapt în exploatarea pădurilor nu a aplicat modalitatea care asigură regenerarea lor sau după exploatare nu se luaseră măsurile obicinuite pentru regenerare, sau, în fine, că s'au făcut defrișări pe locuri care nu sunt apte pentru o altă cultură și prin urmare solul fusese expus degradării, imediat se oprea exploatarea și se aplica pedeapsa cuvenită. Totodată, comisia făcea propunerea pentru punerea pădurii sub sechestru, și numirea unui curator, (fixând atribuțiunile acestuia) și, în fine, indica modul de exploatarea pădurii pe timpul sechestrului. Sechestrul în general dura până când înceta sau se elimina cauza care provocase sechestrarea. Exploatarea acestor păduri sechestrare o executa curatorul, care preda apoi proprietarului materialul lemnos rezultat prin exploatare.

Prefectura Județului decidea în care păduri era oprit pășunatul, pentru împiedicarea devastării lor, sau pentru asigurarea regenerării. În cazul din urmă oprirea dura numai pe timpul până când coronamentul semințișului ajungea o înălțime, la care vitele nu mai puteau produce stricăctuni. Acel care pășuna în pădure oprită, era considerat ca devastator al pădurii și era sever amendat, fiind totodată obligat la plata pagubei cauzate. Acolo unde autoritățile constatau că

caprele fac pagube însemnate, era oprită ținerea lor sub sancțiunea de confiscare.

Pentru ca pădurile să nu fie devastate prin întrebuințarea lemnului la construirea caselor, autoritățile erau obligate să ia măsuri ca țăranii, cu excepția satelor așezate în regiuni inundabile, să construească casele lor din piatră, cărămizi arse, crude, sau din pământ.

Defrișarea samavolnică a pădurilor se pedepsea cu bătaia și plata stricăciunii. De fapt, în acel timp devastarea pădurilor nu reprezintă o problemă așa de importantă ca acum, căci întinderea pădurilor era incomparabil mai mare decât azi; totuși, vedem ce măsuri drastice se luau contra acelor cari defrișau samavolnic pădurea. Iar în zilele de azi, când întinderea lor este mult mai redusă, în unele ținuturi țăranii defrișează și cotropesc pădurile, fără nici o sancțiune și nu se ia nici o măsură severă pentru a se pune capăt acestei situații dezaastroase a pădurilor, țăranul devenind adevărat «noli me tangere».

Din comunicările mai mici cari completează revista, observațiunile și constatările mai interesante sunt următoarele :

În legătură cu descrierea domeniului agricol «Mezőhegyes» autorul amintește, că acest domeniu își procura lemnele de construcție necesare din pădurile situate în Județul Arad. Însă aceste păduri prin defrișare și devastare se micșorează în așa măsură, că după părerea autorului în scurt timp în Județul Arad se va ivi o lipsă de lemne de lucru și construcție.

În comunicarea despre vârsta stejarului găsim datele referitoare la stejarul din pădurile de la Chișinău, cari sunt situate în zonă inundabilă. Vârsta maximă a stejarului era 319 ani, la care stejarul avea o grosime de 63 cm. în diametru și lungimea de 28,5 m. Arbori sănătoși în vârsta mai înaintată nu s'au găsit.

Sub titlu «notițe» despre granița militară din Croația, Slavonia și Banat, este publicată împărțirea administrației silvice a pădurilor grănicerești. Aceste păduri erau administrate de către 4 Direcțiuni silvice cu sediul în Carlova, Vârșdin, Mitrovița și Biserica Albă.

În articolul despre lemnul și coaja cerului, autorul face interesante comunicări. Astfel amintește, că în cărțile botanice de atunci se consideră durabilitatea cerului ca lemn de construcție pe uscat și în apă, egală cu a celorlalte quercinee. Această afirmațiune e combătută de autor în mod categoric, arătând, că este absolut greșită și prin urmare cerul nu este o esență care ar necesita să fie cultivată artificial. Autorul explica afirmația greșită despre cer, astfel: în țările unde trăiau autoritățile botanice respective, cerul era foarte rar sau chiar lipsea; deci, nu se puteau documenta în privința cerului prin experiențe necesare și suficiente. Astfel, de pildă, Hartig, în botanica sa școlară din 1823, nici nu amintește de cer; la fel și alți autori.

În ceea ce privește întrebuințarea cerului, ca lemn de foc, situația este cu totul alta, decât cea ca lemn de construcție; cerul este unul din cele mai bune lemne de foc. În unele ținuturi este chiar recunoscut ca atare.

Sub titlul «Revista silvică» enumăra toate revistele silvice apărute pe acea vreme în limba germană, arătând totodată importanța cetitului revistelor silvice pentru acel silvicultor, care dorește a se cultiva în cadrul profesiei sale:

1. «Das allgemeine Forst und Jagdjournale», redactat de Cristoph Liebich, inginer silvic din Praha.
2. «Forst und Jagdabteilung der ekonomischen Neuigkeiten und Verhandlungen», redactat de Emilian Andre din Praha.
3. «Allgemeine Forst und Jagdzeitung», redactată de Stefan Behlen, profesor in Frankfurt.
4. «Zeitschrift für das Forst und Jagdwesen in Bayern», redactată tot de profesorul Behlen.
5. «Kritische Blätter für Forst und Jagdwissenschaft», de Dr. W. Pfeil. Directorul școlii superioare silvice din Prusia.
6. «Beiträge zur gesammten Forst-Wissenschaft», editat de Dr. J. Ch. Hundeshagen.
7. «Forstliche Berichte und Miscellen» la fel, de Dr. J. Ch. Hundeshagen.
8. «Allgemeine Jagdbucher der Forst und Jagdkunde», C. W. v. Wedekind und S. Behlen.
9. «Forstliche Iefte für Württemberg», de Dr. W. Widemann, profesor la universitatea din Tübingen.
10. «Literarische Berichte für Forstmänner» al cărei autor este iarăși Dr. W. Widemann. In această publicațiune sunt comunicate toate cărțile silvice, apărute, cu recenziunea lor, precum sunt enumerate și toate articolele silvice publicate în diferite reviste profesionale.

In comunicarea intitulată «dinstincțiune», autorul face cunoscut, că șeful serviciului silvic din Banat din acel timp, Carol Rausch, a primit titlul de consilier administrativ. In legătură cu aceasta era arătată și împărțirea administrativă a serviciului silvic din Banat, căruia îi aparținea peste 200.000 jug. cad. păduri.

Ultima comunicare este intitulată: «Cum putem avea silvicultori mai buni?» In această privință este foarte interesantă și îndiscutabil, justă, părerea autorului, care spune: Numai cu școala nu s'a făcut nimic. Acel, cari cred, că prin absolvirea școlii au pregătire suficientă se înșală pe ei înșiși. Școala teoretică cu câteva încercări practice este numai o pregătire necesară pentru viața practică. Pentru că activitatea practică cere o mai mare experiență care se obține în cele mai diferite împrejurări. Deci tinerii silvicultori, imediat după absolvirea școlii, să fie folosiți la aplicațiuni practice. Erau stagiari, chiar și conducători silvici, cari deși in servicii de mai mulți ani, nu cunoșteau încă arborii și arbuștii, nu șiau nimic de o regulată silvicultură și toate aceste din cauză că serviciul se execută mai mult pe hârtie, decât pe teren, în pădure. Apoi, silvicultorii tineri, cățora nu le plăcea serviciul în pădure, erau cei mai credincioși vizitatori ai cafenelelor și își căutau distracție la petreceri și în societatea sexului frumos.

Silvicultorii tineri, să fie trimiși numai la unitățile silvice bine administrate și alături de silvicultori cari de fapt posedă cunoștințele silvice științifice și practice necesare și căroră nu le lipsește bunăvoința de a se ocupa de colegii tineri. Și anume, nu numai în birou, dar mai ales în pădure, la lucrări de ex-

ploatare și plantațiuni, la amenajări și ridicări în plan. Apoi tinerii, cari au dobândit experiența practică și teoretică în măsură corespunzătoare și cari pe lângă aceasta au și arătat o deosebită iubire față de cariera aleasă de ei, trebuiesc trimiși în excursiuni de studii, vizitând cu această ocaziune plantațiunile, pepinierele, exploataările, depozitele, școlile silvice și apoi pădurile interesante, precum și fabricile cari prelucrează lemnul. Cheltuielile făcute în acest scop, nu vor fi zadarnice, mai ales că numai pe calea aceasta putem avea silvicultori bine pregătiți. Mult stimatul nostru maestru Cotta spune: Mic este spațiul pe care-l luminează o lampă de petrol. Mult mai numeroase sunt obiectele care se văd la lumina unei făcle și incomparabil mai multe, la lumina soarelui. Cu cât este mai multă lumină în jurul nostru, cu atât vedem mai multe obiecte necunoscute. Un semn sigur al superficialității este atunci când cineva crede că știe toate.

Cu aceste cuvinte ale lui Cotta se termina revista lui Hubeny.

Oare silvicultorul modern, reprezentantul științei înaintate, nu crește când, citind revista lui Hubeny, ia cunoștință despre măsurile severe, care s'au aplicat acum un secol în interesul menținerii pădurilor, cari azi se devastează fără limite, sub deviza răsunătoare a sprijinului unei clase sociale, din interese pur politice ?

Ing. I. Pető

M E R C U R I A L E

C R O N I C A L E M N U L U I

SITUAȚIA LEMNULUI ROMANESC PE PIEȚELE STRAINE ESTE EXCELENTĂ.

În pofida speculațiilor cari ani de zile au dus o campanie susținută pentru discreditarea lemnului nostru, situația lemnului românesc pe piețele străine s'a consolidat atât de mult în ultimele 3 luni, încât cu drept cuvânt o putem numi excelentă.

Această situație a fost determinată de :

- 1) urcarea prețurilor pe piața engleză ;
- 2) lipsa stocurilor de lemnărie brută și fasonată, atât în România cât și în celelalte țări exportatoare din Europa.

Fără să dispunem de un organ central care să îndrumeze exploatarea în raport cu posibilitățile de plasarea lemnului exploatat și industrializat, ani de zile am sfidat legea cererii și ofertei, care s'a verificat prea dureros : am avut mărfuri mai multe decât cererile externe. Prețurile au urmat o curbă descendentă continuă, începând din 1931 până astăzi, ajungând sub prețul de cost.

Exportul de lemnărie în ultimii doi ani a fost susținut cu prime valutare, prime de export și compensații, rezultate din taxele aplicate mărfurilor importate.

Scăderea prețurilor a mers cu 5—10% chiar sub prețul lemnului rusesc.

De această situație precară au profitat câțiva comercianți din străinătate.

A fost suficient, ca cererile engleze pentru lemnărie să pătrundă până la noi, să se angajeze parte din stocurile dela fabrici, fasonate în dimensiuni de Orient, și imediat prețurile au devenit ferme, majorându-se în mod progresiv, ca astăzi să fie cu cca. 25% superioare prețurilor din lunile Aprilie, Mai a. c.

Comenzile engleze dovedindu-se ca fiind foarte rentabile :

- randament tehnic 62—65% ;
- specificația engleză cuprinde toată marfa ce rezultă prin debitare ;
- prețurile sunt superioare (950—1000 lei/m³ ab vagon stația de încărcare) ;

— aproape toate fabricile de chereștea din Bucovina, Moldova și Transilvania de Est s'au grăbit să angajeze cantități importante de marfă engleză, cari în multe cazuri reprezintă producția pentru un an.

Anglia, este piața cea mai formidabilă din Europa, consumând aproape jumătate din cantitățile exportate de cele 12 țări exportatoare de lemnărie din Europa. Mărindu-se consumul de lemnărie în această țară, și principalele țări exportatoare (*Suedia*, *Finlanda* și *U. R. S. S.*) neputând majora quantumul exportat în anul 1935, s'a provocat un gol neprevăzut pentru importul de lemnărie în *Anglia*, de unde cereri masive de lemnărie în *România*, cereri ce pot reprezenta și 75% din posibilitățile noastre de export.

După toate probabilitățile, putem conta pe piața engleză pentru 1½—2 ani de astăzi înainte. Cu toate asigurările unei conlucrări relativ mai îndelungate, piața engleză prezintă conveniență de moment, fiindcă orice marfă debitată în dimensiuni engleze se lichidează ulterior numai cu pierderi apreciabile.

Ungaria, importă anul acesta din *România* cca. 11.000 vagoane cherestea de rășinoase, în baza convenției din *Aprilie* a. c.

Livrarea mărfurilor se face pe bază de preturi minime fixe în prealabil și cu respectarea normelor de sortare standardizate.

Exportul de lemnărie în *Ungaria* se face sub auspiciile guvernelor maghiar și român, intermediarii fiind persoane recunoscute și acceptate reciproc prin liste de intermediari. Este o diferență prea mare față de situația din 1931-33, când alți intermediari din *Ungaria*, ce cumpărau marfa din *România*, exercitau o adevărată teroare la fabricile noastre de cherestea, deklasând mărfurile în mod sistematic și trimeteau o marfă clasa VII-a drept marfă clasa VI-a, etc.

Germania, cumpără dela noi mărfuri bune și oferă prețuri destul de mari. Importă din *România* până la 10.000 vagoane anual.

Un nou dețuseu, recâștigat este *Turcia*, care importă în acest an cca. 2500 vagoane lemnărie de brad, dulapi și loride pentru fabricile de lăzi din *Ismir* (*Smirna*) și *moralii*, *cantinelii* și *asterială* pentru refugiații turci din *România* și *Jugoslavia*.

Paestina, după o stagnare de aproape un an, din cauza turburărilor arabilor naționaliști, a început să ceară din nou cherestea de rășinoase.

Exportul de lăzi de portocale se face într'o proporție mai mare decât anul trecut, pe baza convenției de a se importa portocale (o ladă portocale contra 15 lăzi exportate).

Grecia, care importă până la 60% lemn românesc din totalul importului său de lemnărie, din cauza greutăților făcute de către guvernul elen, ce au dus la blocarea a 130 milioane drahme, a devenit astăzi piața cea mai dificilă.

Cereri de lemnărie pentru *Grecia* sunt numeroase și s'au accentuat tot mai mult în luna *Noembrie* a. c., și au un caracter speculativ în vederea introducerii regimului contingentării ce intră în vigoare dela 1 *Ianuarie* 1937.

Exportul nostru în *Siria* este cu 40% mai mare decât în anul 1935, și se explică prin curentul ce se menține în această țară pentru construcții, fiind temeri pentru o nouă devalorizare a francului francez.

Egiptul, *Cyprul*, *Franta de Sud*, *Africa de Nord* și *coasta Atlanticului*, consumă cantități importante de lemn românesc.

Un nou dețuseu câștigat este *Bulgaria*, care importă câteva sute vagoane cloplitură de brad prin punctul de frontieră *Oboriște* — *via Bazargic* — sau cu șlepurile.

In general: cererile din străinătate pentru lemnul românesc sunt mult superioare posibilităților noastre de fabricație, lipsindu-ne materialul lemnos necesar.

Aceste cereri se vor menține în mod indiscutabil și în anul 1937, făcându-se angajamente cu livrarea peste 5—6 luni.

PREȚURILE SUNT INTR'O URCARE CONTINUA

Prevederile noastre din cronicile anterioare s'au realizat în totul, fiind chiar depășite de cererile subite din ultimele săptămâni. Aceste cereri trebuiesc privite ca fiind provocate de nevoile economiei țărilor respective cât și de temerile unei noi conflagrațiuni europene.

Caracteristica situației actuale o constituie coincidența lipsei de marfă atunci când prețurile cerute de fabricanți au fost acceptate de către importatorii din Siria, Palestina și Egipt, deși sunt majorate cu 20—25% peste prețurile cotate în sezonul de primăvară.

Dăm mai jos prețurile per m³ fob Galați la sorturile principale de cherestea de rășinoase cotate la Galați conform angajamentelor cercetate de noi și pentru principalele piețe de desfacerea lemnului nostru din bazinul mediteranean:

Țara și felul mărfii	1933		1934			1935		1936		
	Iunie	Octom.	Marție	Octom.	Decem.	Aprilie	Octom.	Aprilie	August	Noem.
<i>Franța:</i>										
Marfă normală	1500	1600	1600	1600	1550	—	—	—	—	—
Tombant	1400	1450	1500	1500	1550	—	—	1500	1800	—
Clasa III	1200	1250	1300	1300	1250	—	—	1300	1300	—
" IV	900	950	1000	1050	1000	1050	—	1100	1150	—
<i>Italia:</i>										
Clasa III 19—30	1200	1300	1350	1400	1300	1350	—	—	—	—
" IV "	980	1050	1100	1150	1100	1175	—	—	—	—
" V "	880	920	1000	1050	1000	1075	—	—	—	—
Moralli	950	1000	1000	1050	980	1050	—	—	—	—
<i>Grecia:</i>										
Clasa III 19—30	1150	1250	1300	1400	1275	1300	1350	1400	1400	1600
" IV "	950	980	1025	1075	1050	1100	1125	1150	1200	1400
" V "	800	900	950	975	950	1000	1025	1050	1100	1250
" IV/V 10-17	760	820	900	955	900	950	980	975	1000	1150
Moralli	900	900	920	920	920	950	950	980	1030	1200
Canțineli	750	740	775	800	800	820	850	925	900	1100
Scurtături	650	670	700	700	700	750	750	800	850	950
<i>Egipt:</i>										
Typ Alexandria	920	95	1000	1040	1000	1020	1020	1040	1050	1250
Typ Siria	850	880	925	980	940	950	980	980	—	—
Clasa IV/V 10-17	760	850	875	900	900	900	920	930	950	1150
Moralli	825	850	900	920	920	920	950	960	980	1150
<i>Siria/Palestina:</i>										
Typ Siria	825	850	900	930	900	920	940	950	980	1200
Cl. IV/V 10-17	740	800	850	880	830	850	880	900	930	1150
Moralli	800	825	850	880	850	880	900	925	950	1150

Din acest tablou de prețuri rezultă următoarele :

— Franța caută prin excelență mărfuri de calitate superioară, însă cantități mici și la prețuri ceva inferioare pieții grecești ; fiind mai puțin exigentă la calitate.

— Italia a fost o piață bună pentru cheresteaua noastră de rășinoase până în Septembrie 1935 când am aplicat sancțiunile economice în mod atât de sever încât am încetat de a mai trimite cât de puțină marfă pe această piață ;

— Grecia a constituit în ultimii ani debușul principal pentru mărfurile noastre de rășinoase, plătind relativ prețuri bune ; felul cum a fost executată convenția de clearing Elлено-Română ne-a dus la blocarea a 130 milioane drahme rezultate din schimbul de mărfuri dintre România și Grecia, din care cauză exportatorii din România nici după aproape 8 luni nu au primit contra-valoarea mărfurilor livrate în Grecia ;

— Egiptul, a importat cantități importante de lemnărie, fiind în unele sezoane debușul prin excelență pentru producția fabricilor mici. A plătit pentru acea marfă cu 25—50 lei/m³ peste prețurile Siriei ;

— Palestina, reducând în 1935—1936 cu cca. 70% importul de lemnărie, a agravat situația exportului nostru de lemnărie.

Piața internațională a pieții lemnului este foarte fermă, prețurile prezintă tendință de urcare, principalele țări exportatoare (Suedia, Finlanda și U. R. S. S.) ne putând oferi pentru 1937 cantități mai mari decât cele exportate în anii 1935—1936, deși cererile pieții engleze sunt mai mari.

SPRE REDUCEREA DISPONIBILULUI DE LEMNĂRIE PENTRU EXPORT.

În toate țările exportatoare de lemnărie, care își exploatează pădurile în mod rațional, fără a depăși creșterea anuală a pădurilor, când se atacă și capitalul forestier, capacitatea de absorbire a piețelor interne s'a mărit cu 10—20%, în special în U. R. S. S., Suedia, Finlanda, Polonia, Cehoslovacia și Jugoslavia, de unde reducerea disponibilului la export.

În măsura în care se pune regulă în exploatare pădurile din toate țările exportatoare de lemnărie, în aceeași măsură standardul de viață marchează un nivel mai ridicat, care se produce cu mărirea consumului de lemnărie.

Lemnul a constituit primul instrument al emancipării omului ancestral și formează indicatorul sensibil al ridicării standardului de viață, al înviorării stării economice într-o regiune, țară sau continent.

În măsura în care se împuținează materia lemnoasă, în aceeași proporție se măresc întrebuințările lemnului brut și fasonat.

Cererea de lemnărie va fi mai mare decât oferta, ceea ce va determina menținerea prețurilor de vânzare la un nivel ridicat și susținut.

În locul mentalității intermediarului al cărui câștig este în funcție de cantitatea vândută și care evocă cu strângere de inimă anii 1925—1929, când se exporta de 3—4 ori mai mult decât astăzi, vom întâlni grija producătorului român care se teme că într'un viitor apropiat se poate întâmpla să nu mai avem disponibilități la export.

EXPORTUL EUROPEAN DE LEMNĂRIE ÎN PRIMELE 8 LUNI DIN 1936.

Pentru a învedera și mai bine cauzele ce au determinat pătrunderea lemnului românesc pe piața Angliei, redăm cantitățile ce au format exportul european de lemnărie în intervalul 1 Ianuarie—1 Septembrie 1936, după statisticile întocmite de C. I. B. (comité international de bois), în comparație cu exportul de lemnărie din România, efectuat în acest interval :

Felul materialului	Exportul European				Exportul României			
	1936	%	1935	%	1936	%	1935	%
Lemne de foc . .	187.872	1	398.725	2	57.371	6	90.474	10
Lemn rotund p. gater	2.205.156	9	2.313.449	9,5	59.973	6	40.282	5
Lemne de mină .	2.766.272	12	2.788.240	11	15.796	1,5	—	—
pt. celuloză	4.371.386	19	4.748.190	19,5	26.455	2,5	—	—
Stâlpi de telegraf .	486.146	2	649.724	3	—	—	—	—
Traverse	425.530	2	418.158	2	35.731	3	81	—
Cioplitură	416.535	2	442.414	2	80.989	8	—	—
Doage pt. butoaie .	53.163	—	42.756	—	2.836	—	2.576	—
Cherestea	11.421.318	48	11.229.875	46	771.964	73	800.187	85
Scânduri geluite .	745.102	3	685.657	3	—	—	—	—
Pârji de lăzi . . .	472.045	2	448.518	2	2.798	—	—	—
Total . .	23.550.525		24.165.706		1.054.013		933.600	

Conform cifrelor de mai sus, exportul european a scăzut cu 2,6% față de exportul de lemnărie din anul trecut.

În anul 1935, România a exportat 3,9% din totalul cantității de lemnărie exportată de țările din Europa. Anul acesta România participă cu 4,5% la exportul european de lemnărie.

PREȚUL DE VÂNZARE AL LEMNULUI ROTUND DE RĂȘINOASE S'A DUBLAT.

Datorită cererilor masive de lemnărie pentru Anglia și bazinul Mediteranean, fabricile de cherestea au nevoie de cantități duble de lemn brut de rășinoase, față de cantitățile tăiate în anii precedenți.

Rezerve de parchete neexploatate nu mai sunt, amenajamentele se aplică cu toată strictețea, tăieri de parchete extraordinare sunt interzise, de unde supra-licitarea posibilităților reale ale pădurilor noastre de rășinoase.

Fondul Bisericesc din Bucovina a majorat valoarea de vânzare al lemnului rotund de rășinoase la 350 Lei/m³ în picioare. Acest preț corespunde perfect prețului mondial al lemnului.

Se afirmă că și celelalte instituții, persoane juridice, inclusiv Capsul, au dublat prețul de vânzare ab tulpină pentru lemnul de rășinoase. Această majorare a fost impusă de conjunctura pieței mondiale a lemnului.

CERERI DE FOIOASE PENTRU ORIENT.

Se constată de aproape 2 ani o deplasare accentuată a exportului de lemnărie din România în compartimentul foioaselor

Inlocuirea aproape pretutindeni a lemnului de brad cu contraplacaj de foioase și furnir de esențe valoroase (rădăcină de nuc, paltin creț, frasin, etc.), pentru tâmplăria caselor și interloare, și parchetarea camerelor cu parchete de stejar, fag și alte esențe, au determinat cereri tot mai mari de foioase sub formă brută și fasonată pentru export.

Majoritatea cererilor ce avem din Siria, Palestina, Egipt, Grecia, Franța, Cehoslovacia, etc., sunt pentru bușteni de foioase.

În țările importatoare, lemnul rotund (brut) de foioase se derulează în fabricile de chibrituri sau de placaje pentru mobile.

Proprietarii de păduri au fost ținuți departe de cererile și ofertele din streinătate și au vândut cel mai frumos plop, anin și tei cu 120—250 Lei/m³ loco pădure.

Pădurile au fost brăcuite de cele mai frumoase exemplare de tei și anin. Prețul de vânzare al lemnului rotund de tei și anin și paltin este 1300—1400 Lei/m³ fob Galați/Constanța, revenind la cca 700 Lei/m³ loco pădure, care este plătit de C. A. M. pentru teiul dela Comana (Ilfov).

Aceste prețuri se vor mări dela sine.

Teiul din regiunea Arad-Orșova, calitativ superior teiului de Dobrogea, se vinde cu 1100—1200 Lei/m³ ab șlep Drencova, sau 1000 Lei/m³ loco pădure Arad.

Grecia importă până la închiderea navigației pe Dunăre, cu încărcarea în Galați cca 200 m³ bușteni de artin, pentru o fabrică de placaj din Pireu.

Cererile pentru bușteni și chereștea de foioase, devin tot mai mari, prețurile prezintă tendințe de majorare.

Dintre toate țările exportatoare de lemnărie din Europa, numai U. R. S. S., Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia și România, exportă lemnărie de stejar și fag sub formă și fasonată.

Pentru a evidenția poziția noastră în compartimentul acestor esențe, și politica ce trebuie urmată în exportul de stejar și fag, dăm cantitățile exportate în primele 8 luni, după statisticele C. I. B-ului, (caetul No. 8 din 10 Octombrie 1936) exprimate în m³.

	U.S.S.R.	Polonia	Cehoslovacia	Austria	Jugoslavia	România
Fag rotund	—	714	2.023	3.761	17.391	4.202
„ chereștea	—	26.289	39.944	—	65.383	56.768
Stejar rotund	—	25.582	1.083	448	14.322	3.552
„ chereștea	10.511	85.368	3.052	—	35.294	17.021
Total	10.511	137.953	46.102	4.209	133.630	81.543

U. S. S. R. este o țară exportatoare exclusiv de rășinoase.

Polonia plasează chereștea și lemnul rotund de foioase mai mult în Anglia, Germania, țările exportatoare din Nord, Belgia și Olanda.

Cehoslovacia, furnizează exclusiv pentru Anglia și Germania.

Jugoslavia, își plasează lemnăria de fag și stejar în Spania, Germania, Ungaria, Belgia, Anglia, Nordul Africii și foarte puțin în Egipt, Siria, Palestina și Grecia.

România, este și rămâne furnizoarea principală cu lemnărie de stejar și fag țărilor din Orient, neavând nici un concurent important.

Egiptul a importat din România 16804 m³ cherestea de fag, în primele 8 luni din anul acesta, dintr'un total importat de 18.156 m³.

În acest interval a importat din Jugoslavia numai 1.352 m³ cherestea de fag.

PIAȚA INTERNA.

Abundența recoltei ce am avut în acest an într'o atmosferă din cele mai propice pentru desfacerea cerealelor, au răsturnat eforturile multora din acei ce vor o Românie industrializată.

Rămânem și mai departe o țară eminentemente agricolă.

Mărirea volumului comerțului interior prin mișcările de cereale a adus o înviore generală, de unde provocarea cererilor brusce și în raionul de lemnărie.

Engrosiștii și detașiștii de cherestea au asaltat fabricile cu diferite comenzi de lemnărie, în această perioadă când comenzile pentru Anglia, Ungaria și Germania au angajat producția întreagă a fabricelor de cherestea.

Lipsa de marfă disponibilă în stive la fabrică a avut repercursiuni asupra prețurilor de vânzare care au înregistrat urcări de 10—12%.

Dăm prețurile pentru diferitele sorturi de lemnărie, calculate franco deposit București, cotate la 15 Noiembrie a. c. precum și prețurile ce-au fost în luna Septembrie a. c. pentru a se vedea diferențele.

	Noembrie	Septembrie
astereală (18 mm) . . . . Lei	1050/m ³	850/m ³
brad de tâmplărie cl. I—III	1780—2200 „	1600 „
„ cioplitură.	950—1050 „	850 „
„ grinzi	1250 „	1050 „
„ șipci de 1.50—2.50 m.	950—1050 „	750—850 „
dușumele de brad brute	1175—1200 „	950—1000 „
„ „ NF	1400 „	1300 „

PIAȚA LEMNELOR DE FOC.

Disponibilitățile de lemne de foc au fost foarte diminuate în acest an; în schimb, consumul s'a mărit într'o proporție nebănuită. Toată lumea nutrește teama că vom avea o iarnă din cele mai grele, și fiecare se aprovizionează cu cantități mai mari decât în anul trecut, ținând seama și de restul de lemne neconsumate.

Lipsa de vagoane C. F. R. și ploile abundente ce au căzut în ultimele 6 săptămâni, au făcut impracticabile drumurile de scoatere din pădure la depozite.

(malul Dunărei sau gări) și au contribuit la scumpirea lemnelor de foc cu încă 300—600 Lei/10 tone, față de prețurile de vânzare stabilite la 15 Septembrie a. c.

Pe linia Trotușului, (Căiuți-Onești-Radimna-Comănești, etc.) se găsesc foarte puține lemne de foc (fag) vânzându-se cu 3400—3600 Lei/10 tone franco vagon stația de încărcare. Majoritatea lemnelor de pe valea Trotușului sunt îndrumate la Constanța, unde lemnele de foc sunt mult mai scumpe decât la Galați, Brăila, Ismail sau București.

Prețurile lemnelor de foc în Galați-Brăila, loco deposite, la 15 Noembrie a. c. sunt următoarele :

stejar și fag cl. I (dela Orșova-Drencova)	5900—6000 Lei/10 tone
" cl. II	5600—5700 "
salcâm de 2 m. pentru foc	5800—5900 "
" 4 m. " construcții	6600—7000 "
salcie	3200—3300 "
stejar și fag tăiate și despicate	6500—6700 "

Pentru livrările dela cheul Dunărei direct dela șlep, prețurile de mai sus se reduc cu cca. 290 Lei/10 tone.

Pieșele Galați și Brăila, sunt invadate cu lemne de foc aduse de N. F. R., S. R. D. și C. F. R. pentru personalul respectiv, din care o parte își comercializează cotele de lemne la prețuri derizorii.

Pe piața Galați sunt aduse de particulari și lemne de stejar și carpin, cumpărate loco pădure, din pădurile dobrogene, și vândute la depeșitari în Galați la prețul de 4900—5200 Lei/10 tone ab malul Dunărei, sau chiar transportate la domiciliu, adică cu 500—700 Lei/10 tone sub prețul pieței.

Odată cu lăsarea frigului, prețul lemnelor de foc va încerca noui urcări.

Vasile Filip

R E C E N Z I

Bulitta A., Dr.: Die Forstwirtschaft in Polen. Eine wirtschaftsgeographische und geopolitische Studie mit 15 Skizzen und 1 Landeskarte. (Neudamm: J. Neumann, 1936, 128 pag.).

Literatura germană de specialitate era lipsită de o asemenea lucrare de sinteză. Autorul, un geograf, își propune să umple acest gol, căutând să pătrundă «în-treaga sa economie pădurărească a tării stat polonez în temelile sale economice».

Materia este dispusă în jurul a șase capitole, după cum urmează:

I. Infățișarea pământului și a peisajului (Landschaftsbild) polonez. Partea aceasta privește, să zicem, condițiile staționale în mare ale pădurilor poloneze (geologie, morfogeografie, soluri, climă, etc.).

II. Economia pădurărească în Polonia. Cuprinde elemente de economie forestieră în sens restrâns: procente de împădurire pe ținuturi păduroase, proprietatea forestieră, — procentul esențelor forestiere, etc.;

III. Marile regiuni păduroase din statul polonez. Se încearcă a se expune chestiunea celor 17 regiuni pe unități politice (voivodate), cu distingerea diverselor tipuri de păduri. Este partea cea mai dezvoltată a lucrării, ocupând singură 38 pagini;

IV. Transportul lemnului în Polonia, din punctul de vedere al infățișării geografice. Se descriu mijloacele de transport pe uscat și pe apă (căi plutibile naturale și artificiale) sub raportul importanței lor pentru transportul lemnului;

V. Însemnătatea pieții poloneze a lemnului, considerarea țărilor învecinate. O deosebită atenție se dă legăturilor comerciale de natura respectivă cu Germania și Anglia;

VI. Considerațiuni geo-politice. Se situază lemnul în economia generală poloneză, cu o largă considerare a rostului istoric, politic și economic al Poloniei în această parte a lumii.

Deși, punctul central al studiului îl constituie economia lemnului, se trasează, totuși, un cadru mult prea larg, intrându-se în amănunte străine de titlul și obiectivele lucrării. Cel ce consultă cartea, rămâne cu convingerea că s'a vrut să se vorbească, în primul rând, de condițiile staționale și de geografia vegetală a pădurilor poloneze. Capitolul al treilea, de pildă, tratează pe 38 de pagini, adică pe 30% din volumul lucrării, despre diversele tipuri de arborete. Se intră, aici, în atâtea amănunte (planțele vegetale caracteristice, etc.), încât pentru înțelegere îți trebuiesc serioase cunoștințe de botanică forestieră. La fițele lucrării se află și un registru foarte dezvoltat al terminologiei botanice între-

bunătate (latină cu traducere în germană). În schimb, lipsește unul al terminologiei privitoare la economia forestieră. Se vorbește, deasemenea, prea mult de geologia și solurile țării respective, decât ar cere-o tema în cauză. Multe rezerve s'ar putea ridica, apoi, în ceiace privește clasificarea materiei. De pildă, cap. III trebuia pus înaintea cap. II, pentru a nu stăruia asupra multor altor lucruri mai mărunte. Terminologia lasă, iarăși, de dorit.

În orice caz, deși lucrarea prezintă o

atmosferă cam supărătoare pentru un forestier, totuși, nu se poate nega utilitatea sa, cu atât mai mult cu cât o asemenea lucrare de sinteză ne lipsea până acum, autorul fiind în situația privilegiată de a putea consulta și materialul polonez, pe lângă cel german. Am vrea să accentuăm că utilitatea lucrării are sens, atât pentru cel ce este preocupat de probleme economice, cât și pentru cel ce caută date asupra condițiilor naturale ale pădurilor poloneze.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 9, Septembrie 1936.

M. Huet.

La maladie du rond. (Polyporus annosus).

Autorul face un studiu asupra ciupericii *Polyporus annosus* Fries, care provoacă putrezirea roșie a lemnului. Prima parte a studiului tratează despre atacul în general (procesul de infectare, propagarea maladiei, consecințele atacului la rădăcini, procesul de descompunere a lemnului, consecințele economice și culturale) iar în partea finală autorul se ocupă despre atacul și extinderea maladiei în arboretele de pin dela Héverlé.

J. Van Den Brande.

Le hannetonage en Campine limbourgeoise.

Scuturatul cărăbușilor în Campine limbourgeoise.

Studiind două cazuri în care suprafețe mari de pin exploatate n'au mai putut fi reimpădurite din cauza cărăbușului (*Melolontha hippocastani*), autorul arată rezultatul combaterii acestei insecte prin procedeul strângerii insectei perfecte.

R. Misson.

Contribution a l'appréciation de la décroissance chez l'épicéa.

Contribuție la aprecierea descreșterii molidului.

Reliefând importanța coeficientului de descreștere în calcularea volumului arborilor, autorul dă sub formă de tablou rezultatul măsurătorilor făcute la peste 1000 de arbori tăiați în cantonul *Malmédy*.

Bibliografie.

Cronică forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 Maiu 1936.

K. Honndorf.

Anbau und Vorkommen der Lärche in Thüringen.

Cultura și prezența lariceii în Turingia.

Din cele 386.679 ha. pădure cât are Turingia, 5.320 ha. sunt cu larice care intră în proporție mai mare de 5%, în raport cu celelalte specii.

În multe regiuni laricea suferă de can-

cer; la aproape 10% din total s'ar estima exemplarele atacate.

Este interesant de știut că, judecând după rezultatele de până acum, laricea vegetează bine pe nisipuri lehmooase, lehmuri nisipoase, grohotișuri. Nu merge bine pe argilă, solurile argiloase, pe nisipuri sărace, pe solurile superficiale.

În majoritate, sămânța întrebuițată la întemeerea arboretelor de larice, provine din Sudeți, foarte puțină din Tirol.

Wilhelm Freier von Rolshausen.

Ein neuer Waldversuch mit der Wünschelrute.

O nouă cercetare în pădure cu bagheta magică.

Autorul caută să aducă câteva explicații în legătură cu cercetările prof. Fabricius, asupra efectului ce-l pot avea razele terestre asupra creșterii arborilor. El spune că razele terestre pot avea influență răufăcătoare, dar nu întotdeauna. Mai crede apoi, că cercetările lui Fabricius fiind făcute numai într'un an, sunt insuficiente pentru a putea fi concludente.

La finele articolului, răspunde prof. Fabricius, care comunică unele cercetări făcute de Dr. Rohmeder în arborete de 85 ani, bănuite a fi sub influența razelor terestre, și care totuși n'au arătat nici un efect al lor asupra creșterilor. Conchide că cercetările chiar numeroase n'ar conduce la altă concluzie.

Caietul 10, 15 Maiu 1936.

Max Woelfle.

Wald und Windschutz.

Pădurea și protecția în contra vântului.

Făcând măsurători asupra vitezei vânturilor în arborete și în câmpul din jurul lor, autorul găsește următoarele:

Zona protejată de arboret în contra vântului este mai mare cu cât viteza vântului este mai mică. Un vânt mai slab este mult mai împiedicat de arboret decât un vânt puternic. Cu cât coronamentele unui arboret sunt mai puțin uniforme, cu atât arboretul are o influență mai mare asupra vitezei vântului și zona liberă din spatele arboretului, care este adăpostită, se mărește.

Dr. Hans Wodera-Wiena.

Die Bringung als wirtschaftlicher Faktor in der Forsteinrichtung.

Transportul ca factor economic în amenajament.

Autorul analizează chestiunea transportului în legătură cu cele două mari preocupări ale amenajamentului: stabilirea ordinii în timp și în spațiu. Și pentru una și pentru alta, din aceste două principii, chestiunea transportului este de mare importanță.

Nu se poate, continuitatea în pădure (raport susținut) fără o rețea permanentă de drumuri. Daseenea, chestiunea transportului este importantă și pentru împărțirea pădurii, aranjarea tăerilor, etc.

Caietul 11, 1 Iunie 1936. Ipsiind, se va recenza mai târziu.

Caietul 12, 15 Iunie 1936.

Iulius Fröhlich,

Einiges über die Fichte in den Ostkarpathen.

După câteva considerații asupra speciilor forestiere ce se găsesc în Carpații estici, autorul arată că, moliftul din părțile joase suferă în proporție de aproape:

10—50% de putregai alb (Trametes pini).

Se recomandă pentru viitor, ca aceste păduri de molift să se regenereze cu brad, care este mai rezistent la atacul lui Trametes pini.

L. S. Djaparidze, Tiflis.

Über einige Besonderheiten des Reifholzes bei Cornus mas L.

A supra câtorva particularități ale lemnului matur de *Cornus mas L.*

La unele specii ca fagul, bradul, pinul, lemnul prezintă o porțiune din apropierea duramenului, cu celule aproape ieșite din activitate; acestui fel de lemn i s'a dat numirea de lemn matur.

La corn, lemnul matur se prezintă în formă de inel continuu, pe când la unele specii este format din bucăți. Lemnul matur este mai puțin bogat în apă decât alburnul.

A. V. R.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 5, Mai, 1936.

Editorial.

Perspectivile pentru cooperarea organizată public-particulară.

În lupta dusă de silvicultorii americani pentru introducerea în practica silvică, a principiului raportului susținut, s'a recurs la cât mai multe mijloace de convingere a proprietarilor particulari. Unul din aceste mijloace este și cooperarea dintre marile societăți și autoritățile silvice, pentru ca prin exploatarea pădurilor să se asigure totodată permanența lor.

Aldo Leopold.

Ciuta (Cerbul) și pădurea permanentă. II. Ecologia și politica.

Intr'un articol precedent s'a arătat cum a evoluat în concepția silviculturilor administrarea vânatului și tratamentul pădurilor, dealungul a nouă secole. S'a arătat de asemeni noua doctrină a pădurii permanente (germ.—Dauerwald) în tendințele ei de reformă a celor două probleme. În prezentul articol se continuă discutarea acestei probleme, înfățișându-se evidența ecologică a acestui conflict (pădure-vânat) și învățămintele pe care amenajștii de vânat americani și silvicultorii le pot trage din experiența Germaniei.

La sfârșitul articolului se dă și o bogată literatură în materie (18 lucrări).

Metodele de recensământul vânatului aplicabile la condițiile din New-England.

Raportul subcomitetului pentru amenajarea pestelui și vânatului, al secțiunii din New-England a Soc. silviculturilor americane.

E. O. Ehrhart.

Amenajamentul forestier și exigențele cerbului în pădurea națională din Allegheny.

O justificare a eforturilor solicitate silviculturilor, pentru a căuta să împace interesele pădurii și ale vânatului, o cerere pentru o cooperare cât mai strânsă între amenajștii pădurilor și ai vânatului.

W. D. Billings.

O chee pentru determi-

narea stejarilor din SE după muguri și ramuri.

Interesează regiunile din Virginia, Carolina de Nord, Carolina de Sud, Georgia și Florida NE. Se dă literatura folosită.

Raymond C. Rietz.

Un turn cu ventilator intern pentru uscatul semințelor din conuri.

Uscarea pe cale artificială a conurilor de rășinoase pentru obținerea mai rapidă a semințelor este o metodă aplicată de mai multă vreme în Europa și America de Nord. Totuși, rezultatele de până acum recomandă o perfecționare a aparatelor folosite. În acest scop, autorul ne descrie un aparat cu ajutorul căruia a obținut într'un timp mai scurt rezultate procentual mai bune decât cu celelalte aparate. În text, două scheme ale aparatului descris; iar la urmă, cărțile consultate.

D. S. Jeffers.

Din observatorul meu.

Se știe că în lupta dusă în contra focului, americanii folosesc și turnuri de observație, care, așezate pe înălțimi, de unde se domină cu privirea regiuni cât mai întinse, permit o supraveghere atentă a pădurilor. Un stagiu la aceste observatoare (look-out) oferă unui silvicultor un prilej mai mult de a cunoaște și mai de aproape pădurea, prin urmare de a-și perfecționa cunoștințele.

R. Clifford Hall.

Cum este influențată silvicultura germană de reforma național-socialistă a impozitelor.

Se discută sistemul de impuneri ger-

mane, referindu-se special la proprietatea forestieră, descriindu-se și recente modificări. Cea mai importantă reformă din p. d. v. al proprietății particulare este reducerea taxelor de moștenire prin anumite privilegii care tind să evite fărâmișarea proprietății și să apere continuitatea amenajamentului.

Articolul se bazează pe un studiu din Forstw. Centralb. publicat de Dr. Kurt Mantel și intitulat: Die Waldbesteuerung nach der Steuerreform vom 16. Okt. 1934.

A. K. Spillers.

O legătură între formarea torenților și folosirea terenului și pantelor în regiunea Norris.

Un studiu al regiunii citate, însoțit de trei fotografii elocvente. Se arată cum tăerea rasă a pădurilor situate pe terenurile în pantă are urmarea firească și de neînălțurat: formarea torenților. În concluzie, se recomandă ca pe terenurile absolut forestiere să nu se cultive decât numai pădurea, și anume: potrivit preceptelor silvice.

K. E. Barraclough și C. S. Herr.

Asociația produselor forestiere.

O altă încercare (pioneer effort) de apropiere (de a câștiga pentru cauza forestieră) pe fermieri, mici proprietari de păduri, a fost aceea de a-i asocia în vederea obținerii unui preț mai bun pentru diversele produse ale pădurii (pomi de Crăciun, lemn de plop, etc.). Rezultatele frumoase obținute (—câștiguri mai mari) pot conduce la o amenajare rațională a pădurilor particulare.

John F. Preston.

Raportul comitetului

secțiunii din Allegheny pentru politica solului.

Președintele acestui comitet publică principiile conducătoare care ar trebui să se aibă în vedere într-o politică a solului, astfel ca economia generală a țării să fie cât mai prosperă prin raționala folosire a diferitelor categorii de soluri.

Ray R. Hirt.

Dezvoltarea lui Cronartium ribicola în plantațiile de Pinus strobus.

Biologia ciupercii, pagubele provocate, concluzii și literatura folosită

Vernon A. Young.

Schimbări edafice și în vegetație însoțite de pagube în plantațiile de Pinus strobus, pricinuite de păsările căjarătoare (arboricole).

Pe lista mare a inamicilor lui Pinus strobus s'a înscris încă un nume: păsările căjarătoare (arboricole). Se arată cum în stoluri mari produc pagube mai însemnate chiar mai mult decât ciupercile și insectele. O plantație de pin strob de 15—20 de ani, poate fi distrusă în 1—2 ani. Sunt, în special, incriminate *Sturnus vulgaris* (graurul) și *Agelaius phoeniceus*.

Se face un istoric al chestiunii, se arată scopul cercetărilor, metoda întreprinsă, analizele de sol efectuate, cercetările botanice întreprinse, sumarul, concluziile. Se mai dau fotografiile, tabele, lista cărților consultate.

Spence D. Turner.

Contrafocul la combaterea focurilor din ar-

borețele de stejar cu frunza veșnic verde.

O calamitate adânc simțită a pădurilor americane este fără îndoială incendiul. De aceea și lupta dusă în contra acestui flagel este de proporții corespunzătoare. Un serviciu anume organizat, înzestrat cu material, aparate și echipamente necesare combaterii e totdeauna gata de luptă, de a întreprinde metode cât mai eficace. În prezentul articol se descrie marele incendiu dela 23 Oct. 1935, din regiunea Los Angeles (California), de proporții catastrofale (30.000 acres pădure) 1 acre = cca pogon), și care a pricinuit pagube de 2.500.000 dolari.

T. B.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 4.

Kienitz, Ervin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse. (Zunächst dargestellt an den Forstinspektionsbezirken Eibenstock und Grimma).

Schimbările speciilor lemnoase în pădurea Statului saxon încă din secolul 16-lea, cu privire la analiza polenului. (Rezultatele în inspectoratele Eibenstock și Grimma).

Autorul găsește că problema compoziției arboretelor se poate rezolvi în primul rând prin cunoașterea istoricului arboretelor din regiunea ce trebuie să fie studiată. Deaceia s'a început acest studiu al pădurilor saxone.

Autorul, în capitolul II arată câteva

date istorice asupra pădurilor saxone, precum și câteva priviri asupra câtorva probleme de actualitate ale producțiunii forestiere în legătură cu pădurile saxone. (Va urma).

Müller G.

Über den mittleren Okularschätzungsfehler bei der Holzmassenermittlung in Sachsen.

Asupra eroarei medii în metoda estimării din ochi utilizată la aflarea volumelor lemnoase în Saxonia.

Autorul în urma cercetărilor sale, constată că estimarea din ochi a rezervelor de lemn în metri cubi exploatabili s'a dovedit a fi foarte bună în Saxonia în arboretele normale. Eroarea medie reală la hectar ar fi de $\pm 15-20\%$.

Kleinere Mitteilungen. Informații.

Holzpreisbewegung in den Sächsischen Staatsforsten 1935.

Recensii:

Geschichte der Organisation der Sächsischen Staatsforstverwaltung, von Albert Richter.

Der Einfluss des Frostkerns auf die Imprägnierung der Buchenschwelle, von A. Nowak.

Uhlands Ingenieur-Kalender 1936.

Das Problem der Konzernierung und seine Durchführung auf dem Gebiet der Holzinteressen.

Der Schutz des Waldes.

Verschiedenes. Vorlesungs-Verzeichnisse der deutschen Forstlichen Hochschulen Sommersemester 1936.

No. 5.

Huber Bruno u. Schmidt, Eberhard.

Weitere thermoelectrische Untersuchungen über dem Transpirationsstrom der Bäume.

Cercetări noi termoelectrice asupra curentului de transpirație al arborilor.

Autorii vor să găsească cum este repartizată iuțeala curentului în arbore, cum variază această iuțeală în timp și diferența care este între arbori din acest punct de vedere. Autorii utilizează metoda termoelectrică. Ei au găsit că din punctul de vedere al repartiției iuțelei se pot deosebi trei tipuri de arbori: tipul stejar la care iuțeala scade în ramuri, tipul mesteacăn la care iuțeala crește, tipul normal la care nu există deosebiri în iuțeală.

Iuțeala variază în timpul unei zile. Iuțeala e mai mare la cei cu vase mari (stejar, frasin, salcâm) ajungând până la 43,6 m. pe oră. La rășinoase iuțeala este sub 0,5 m. pe oră.

Kienitz Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswald seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurea Statului saxon încă din secolul 16-lea, cu privire la analiza polenului.

În continuare autorul arată bazele metodice și modalitățile de cercetare. Va urma.

Recenzii:

Pflanzengeographie Deutschlands, von K. Hueck.

Die waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hochspessart, v. R. Schmitt.

Neue Wege der Hege, von Franz Vogt.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST- WIRTSCHAFT.

Band III, Heft 10 (Juli 1936).

Windisch J., Ing., Dr.

Holztransport mit Grossraumkraftwagen in Deutschland.

Transportul lemnului cu ajutorul autotrenurilor de mare capacitate.

Este vorba de un nou sistem de transportul lemnului de valoare redusă pentru foc sau întrebuințări industriale noi (chimice, hârtie, etc.). Problema ce își pune să rezolve acest sistem țintește la învingerea celor două dificultăți pe cari aceasta le prezintă: adunarea pieselor de lemn răspândite pe suprafețe mai mult sau mai puțin mari și transportarea unei mărfi grele și voluminoase, dar de relativ mică valoare a unității de măsură. Sistemul constă din unul sau mai multe remorche de forma regulată a unui vagon mai lung, foarte ușor de încărcat și descărcat, trase de un automotor.

Avantajele economice și de rentabilitate sunt apreciabile. Nu se poate, însă, aplica decât în locuri plane cu drumuri bune, adică așa cum este cazul cu Germania.

Pinsker, Ing.

Seilförderanlagen für Holzbringung im Hochgebirge.

Instalațiuni de funicular pentru scosul lemnului de la munte.

Se pledează pentru folosirea unor instalațiuni simplificate de funiculară pentru scosul chiar al unor cantități relativ reduse de lemn din locuri înalte. Se ilustrează chestiunea cu exemple practice.

Kern.

Kajocpoetih-Öl und sein Gewinnung.

Uleiul de Kajocpoetih și extragerea sa.

Referat internațional asupra economiei forestiere și a lemnului.

Conține un prețios material asupra stărilor și mișcării din economia forestieră a diferitelor țări ale lumii.

Deosebit de important pentru noi este studiul.

Tränkner H., Forsting.

Der derzeitige Stand der Robinienfrage in Ungarn.

Starea actuală a problemei salcâmului în Ungaria.

Chestiunea este privită din următoarele puncte de vedere :

Istoricul, condițiunile de vegetație și însușirile arborelui ;

Condițiunile climatice și staționale ale salcâmului în Ungaria pe baza celor mai noi date;

Răspândirea salcâmului în «Ungaria de astăzi» pe baza ultimelor date;

Condițiunile staționale ale salcâmului din punctul de vedere al geografiei vegetale;

Autorului i-a stat la dispoziție materialul Institutului de botanică forestieră din Sopron, al Profesorului Fehér. În largă măsură i-a folosit și lucrarea în limba germană a Domnului Profesor M. Drăcea, asupra salcâmului oltenesc.

Ilie C. Dem.

CODRII BUCOVINEI

An. V.—VI (1935—1936).

Este organul de publicitate al societății inginerilor silvici din Administrația Fondului Bisericesc Ortodox Român din Cernăuți.

A apărut de curând un singur număr destinat să umple golul a doi ani.

Desigur că numai dificultăți de ordin material au făcut ca această revistă, destinată să se ocupe, în afară de preocupările profesionale, de problemele specifice ale Bucovinei forestiere, să-și întrerupă așa de mult apariția.

Numărul acesta cuprinde o serie de referate prezentate de inginerii din Bucovina, privind organizarea pe care ar trebui să o aibă Administrația Fondului, în vederea conservării și exploatarei raționale a pădurilor proprietatea bisericii. Referatele sunt semnate de d-nii: Șt. Gârbu, N. Pașcovici, Gh. Sofroniuc și D. Obadă. Remarcăm deasemenea două articole nesemnate referitoare la vânatul și pescuitul în Bucovina.

Trecând peste toate cele cuprinse în articolele menționate, ținem să ne oprim puțin asupra unui alt fapt — semnalat în revistă — de o deosebită importanță, atât pentru viitorul pădurilor bucovinene cât și de rolul pe care urmează să-l aibă silvicultorii în gospodărirea lor. Este vorba de cuvântarea tinută, în a-

dunarea generală a Societății inginerilor silvici din Bucovina, de I. P. S. S. Mitropolitul Visarion Puiu, reprezentantul suprem al Bisericii bucovinene stăpâna Fondului. Pentru a preciza pozițiile și atitudinile ne permitem să redăm un pasaj din cuvântarea amintită:

«In ceea ce ne privește pe noi apoi, avem prilej a spune că frumusețea pădurilor și viața din ele sunt atât de superioare frământărilor animalice din viața omenească zilnică din afara lor, încât repet ceea ce adeseori am spus vizitându-i: De m'ăș renaște, m'ăș face din nou călugăr, sau silvicultor, acestea amândouă feluri de oameni fiind în chip deosebit a înțelege imens și poezia și foloasele codrilor, deci și din acest punct de vedere să vedeți în mine un părinte, un colaborator și un neînfricoșat apărător al lor. Iar întrucât cu voia lui Dumnezeu am fost chemat a avea și grija superioară a ocrotirii lor, pornesc acum acțiunea de *normalizarea* «Fondului», menită a-i restabili gospodărirea cea bună și exemplară de ieri, prestigiul moral al Corpului silvic și creditul mondial ce merită pădurile noastre».

Putem să păstrăm deci nădejdea că pădurile Fondului au intrat pe mâini bune și că în curând ne vom putea bucura cu toții de strălucirea silviculturii bucovinene, la care sunt chemați să lucreze colegii noștri.

At. Har.

I N F O R M A Ț I U N I

— Din cauza gerurilor târzii din primăvara anului 1936, stejarul aproape nu a fructificat, recolta de ghindă din toamna 1936, fiind foarte slabă.

— În primăvara 1936 (1 Aprilie—1 Iulie 1936) ocoalele silvice C. A. P. S. au împădurit prin semănături directe și plantațiuni, cu diferite specii 13.412,31 ha.

— Recolta de sămânță de brad și molid se arată foarte promițătoare, în toamna 1936. Se speră să se recolteze de C. A. P. S. 15—20.000 kgr. molid și 8—10 mli kgr. brad.

— Prin decizia ministerială No. 24.845 din 1936, Comisia de înaintări a ing. silvici propozabili pe ziua de 1 Ianuarie 1937, s'a completat cu d-l Ing. silvic George Mînescu, din Casa Centrală a Cooperăției.

— Școala superioară de silvicultură din Tharandt ne înștiințează că în semestrul de iarnă 1936—37 vor ține prelegeri următorii d-ni profesori:

Bavendam, Fritzsche, Gierisch, Grosskopf, Heske, Huber, Hegershof, Jentsch, Mantel, Pieper, Prell, Röhr, Rubner, Sachsse, Schmunzsch și Wienhaus.

Prin decizia Ministerială Nr. 25.128/1936, Ministerul de Agr. și Dom. aduce mulțumiri d-lor ingineri :

Gh. Diordiță, șeful Ocolului de regim Ismail;

C. Lupan, șeful Ocolului mixt Tighina;

I. Hunceag, șeful Ocolului de regim Milcov;

D. Stelorian, șeful Ocolului de regim Putna;

C. Gălcă, șeful Ocolului de regim Tutova.

Care cu priceperea lor și perseverență au știut cu concursul autorităților administrative și școlare să infăptuiască lucrări atât de frumoase în cadrul ofensivei silvice din cuprinsul Inspectoratului de Regim Silvic Focșani.

(*Buletinul Informativ al M. A. D. Nov. 1936*).

— Ing. Rubțov și C. Lurtz, șefi la ocoalele Călărași și Pogoanele, se mută unul în locul altuia, după cerere, în ziua de 28 Oct. 1936.

— Ing. Sărbu Stancu e transferat după cerere, pe ziua de 1 Noemb. 1936, dela oc. Petroșani la oc. Gotul, iar în locul său e numit Ing. Ioan Boambăn, din centrala Sebeș.

— D-l ing. Popescu Zeletin termindu-și concediul, a fost repartizat pe data de 3 Oct. 1936 la serv. Amenajări Caps.

— D-l ing. Pantelimon Ghervasia, șeful oc. R. Elisabeta, a fost transferat.

după cerere, la oc. Roman; în locul domniei sale trece ing. C. Gheorghies, din Dir. Bacău.

— Pe data de 15 Nov. 1936 D-l N. Fallon Director la Dir. Cluj, trece în Centrala Caps, ca Inspector General de Control.

— Ing. sub-insp. Popescu Niculae se mută după cerere, pe data de 1 Dec. 1936, dela oc. Trivalea la Dir. Pitești. În loc, tot după cerere, se mută ing. Eugeniu Pătrașcu, dela oc. Domnești, iar la Domnești, — provizoriu — ing. Ovidiu Georgescu, actualmente ajutor la Verbila.

— Ing. Ștefănescu Sirius ajutor la Babadağ se transferă după cerere, în mod provizoriu, șef la Tulcea, pe ziua de 1 Dec. 1936, în locul ing. Gh. Pană.

— Pe ziua de 1 Dec. 1936:

D- ing. insp. Ad. Kovaci e însărcinat cu conducerea oc. Lăpușna.

— Ing. I. Bătucă șeful oc. Lăpușna se transferă la oc. Isticeu.

— Ing. Stellan Popescu e pus la dispoziția Dir. Cluj

— Ing. E. Turnbuca e delegat provizoriu cu conducerea fabricii Ierbuș și c. f. Lăpușna, având ca ajutor la c. f. pe ing. Coșifide.

— Centrul de exploatare Ierbuși se desființează, făcându-se în loc ocoalele Lăpușna și Isticeu.

— La examenul din Nov. a. c., pentru gradul de Ing. Sub-inspector silvic, s'au prezentat 66 ing. șefi. Comisiunea a declarat *admiși* pe următorii 52 (adică ~ 80%) candidați :

Angelescu D.; Antonescu D.; Ardeleanu I.; Bărgan D.; Buzlă I.; Cafegi P.; Caliniuc N.; Călinescu C.; Ceaușu C.; Chiriță C.; Chițu Al.; Ciuncu V.; Colpacci V. Gr.; Diordiță Gh.; Drăgan E.; Drăgan R.; Dumitrescu C.; Galbenu D.; Galeriu Ioan; Ghelsingher L.; Ionescu Dem.; Ionescu M.; Ivănescu Al.; Lăzurcă M. I.; Leondarie E.; Mağdas V.; Magoș D.; Marin I.; Marinescu D.; Marinescu I.; Martinescu Gh.; Mărășescu A.; Nahaicluș Traian; Nascu Nerva; Nestorică I.; Pallade V.; Pandrea N.; Pelle S.; Pușcașiu Gh.; Răducu Gh.; Romanovski D. Rubțov Șt.; Silian S.; Simionescu I.; Sofroniuc Gh.; Stănescu R.; Stieber L.; Tocușev A.; Ungureanu I.; Urseanu O.; Vișan T.; Marinescu Gr.

— Un grup de ingineri români, diplomați ai Școlii Politehnice Regele Carol II, s'au constituit în soc. an. rom. «Polytechnicum», (vezi M. O. din 19 Oct. 1936) cu scopul de a contribui la dezvoltarea tehnicii și industriei românești.

O primă realizare este oficiul de librărie, aparate și materiale tehnice, deschis pe str. Pollzu 2. (în fața Șc. Politehnice). Camarazii noștri sunt rugați să susțină această inițiativă.

Societatea «Progresul Silvic»

AVIZ

Procurarea de cărți pentru biblioteca noastră s'a urmat pe două căi, și anume :

1) S'au fixat din oficiu lucrările de specialitate socotite ca indiscutabil utile :

2) S'a primit propuneri și sugestii din partea membrilor Societății, alegându-se care corespundea scopului urmărit de statute prin înființarea bibliotecii.

Această ultimă cale n'a dat cele mai bune roade, în primul rând, din cauză că asemenea propuneri și sugestii ne-au parvenit în redusă măsură. Nu rare ori ele priveau cărți și lucrări ce depășeau cadrul de specialitate ale bibliotecii noastre sau nevoi prea personale, cu o prea restrânsă valoare de întrebuinare.

În dorința de a adopta conținutul bibliotecii noastre cât mai mult nevoilor reale ale membrilor Societății în calitatea Domniilor lor de specialiști, le adresăm un stăruitor apel de a ne indica lucrările de procurat ce vor socoti mai utile.

Apelul nostru se îndreaptă cu deosebire către cititorii de carte franceză, italiană și engleză.

Bibliotecar, *Ilie C. Demetrescu.*

Tablou de cărțile intrate în bibliotecă în luna Septembrie și Octombrie 1936.

În ceea ce privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din luna Februarie 1936, la pagina 242.

- 1. Dr. Gh. Antonescu : Contribuțiunile la studiul distribuției geografice a coniferelor din România, Buc. 1926.*
- 2. D. Ruscescu : Chestiunea împăduririlor artificiale în România*
- 3. C. Gane : P. P. Carp, Buc. 1936.*

4. *Dr. A. Bulitta* : Die Forstwirtschaft in Polen, Neudamm 1936.
5. *Dr. H. Kublunn* : Kieferharznutzung mit chemischen Reizmitteln, Neudamm 1936.
6. *N. Iorga* : La place des Roumaines dans l'histoire universelle. vol. I, II, și III, Buc. 1936.
7. *Franz Vogt* : Neue Wege der Hege, Neudamm 1936.
8. *Dr. O. Kleinschmidt* : Die Raubvogel der Heimat, Leipzig 1934.
9. *Louis Auge* : Manual de publicitate, București 1934.
10. *Julius Kempf* : Wohnhäuser im Gebirgstil, München 1934.
11. *Blais Roger* : La Conversion, Paris 1936.
12. *V. I. Harnagea* : Legea Contabilității Publice, R.-Sărat 1936.
13. *Mackus R.* : Nosusmasanas letkme priedes un egles preangunia purgvangsnas hatnja, Riga 1936.
14. *Glokner Werner Dr.* : Das Problem der Konzernierung auf dem Gebiet der Holzinteressen. Würzburg 1935.
15. *D. S. Dramba* : Au service de de l'idée forestière française, Buc. 1936.
16. *Spârchez Zeno* : A III-a expoziție silvică de vânătoare și turism. Satu-Mare 1936.
17. *G. P. Antonescu* : Monografia Domentului Gurghiu, Buc. 1926.
18. „ „ Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor, Buc. 1929.
19. „ „ Influența pădurilor asupra regimului apelor, Buc. 1935.
20. „ „ Metode de amenajament aplicate în Franța pentru pădurile de codru, Buc. 1932.
21. „ „ Impădurirea terenurilor neproductive din Câmpia Transilvaniei, Buc. 1927.
22. „ „ Contribution à l'étude du Mélèze des Carpates, Cluj
23. „ „ Norme pentru întocmirea unui proiect la înființarea unei pepiniere, Buc. 1922.
24. *Richter Albert* : Geschichte der Organisation der Sächsischen Staatsforstverwaltung, Dresden 1932.
25. *Sabău Vasile, Ing. Dr.* : Noui posibilități tehnice pentru întrebuințarea lemnului de calitate inferioară.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 17.

Ședința din 22 Iunie 1936.

Prezidează D-l *M. Drăcea*, președinte.

Membrii prezenți d-nii : *D. Drămbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Ionescu-Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, Const. Marinescu, Ath. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu și V. N. Stînghe.*

Ședința se deschide la ora 19,45.

Se citește procesul verbal al ședinții din 25 Maiu a. c., care se aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, se cere intervertirea ordinii de zi.

Se aprobă intervertirea.

1) *Comunicări.*

D-l Președinte anunță Consiliului vizita unor profesori și studenți ai Facultății de Silvicultură dela Belgrad și propune aprobarea sumei necesare pentru o masă la București în cinstea lor.

Se aprobă 10.000 lei pentru cheltuielile necesitate de primirea acestor musafiri.

D-l Președinte mai dă relațiuni asupra Congresului de Silvicultură dela Budapesta și roagă pe cei ce doresc să ia parte la acest Congres să anunțe Comitetul Organizator, cerând, dacă voiesc, și delegație dela Societate, delegații cari se dau fără nici un fel de indemnizare.

Tot d-l Președinte mai arată că în M. O. de azi s'au publicat camarazii cari vor putea lua salariile gradelor până acum onorifice. D-sa mai evidențiază încă odată faptul că această reușită se datorește în cea mai mare parte faptului că s'a lucrat într'o strânsă colaborare între șefii de Administrații Silvice și Soc. «Progresul Silvic».

Propune și se aprobă ca o Comisie din sânul Comitetului să meargă să mulțumească conducătorilor de instituții silvice și să roage apoi pe aceștia ca împreună să meargă la d-l Ministru pentru același lucru.

D-l *Andrei Ionescu* arată că A. G. I. R.-ul primește vizita unui grup de ingineri din Franța, în a doua parte a lunii August și propune ca să se ceară A. G. I. R.-ului ca în program să se intercaleze și un punct cu subiect silvic.

Consiliul roagă pe d-l A. Ionescu să țină la curent Consiliul spre a vedea în ce măsură propunerea se poate pune în practică.

D-l *Tr. Ionescu-Heroiu* referă asupra delegației ce a avut la Expoziția făcută de Inspectoratul de Regim din Brașov.

Luând act de această frumoasă manifestare de cultură profesională. Consiliul aduce mulțumiri și laude camarazilor organizatori și se hotărăște să li se mulțumească în scris pentru felul în care s'a prezentat această expoziție, care îndeplinește o vădită propagandă a ideii forestiere în masele populației.

La cererea d-lui *Ing. Tănăsescu* cu majoritate de voturi se stabilește că nu se poate încadra această cerere în dispozițiunile statutului. Consiliul se bucură de succesul obținut de fiul unui camarad, pe care îl felicită pentru această reușită.

Se vor exprima condoleanțe familiei camaradului decedat *Iosif Gombossy*.

Se ia act și se mulțumește d-lui *D. Drâmbă* pentru lucrarea: «Au service de l'idée forestière française» după care un exemplar s'a dat Bibliotecii Societății.

Se ia act de mulțumirile Societății «Cercetașilor din România», pentru concursul pe care i l-a dat la organizarea serbării sădrii arborelui.

Se ia act de urările Societății Conducătorilor Silvici, cu ocazia semicentenarului; li se va mulțumi în scris.

Se aprobă un ajutor de 2.500 lei d-nei *Trifănescu*, văduvă de camarad decedat.

Cererea d-lui coleg *Gr. Bartoi*, nu se poate soluționa favorabil. Societatea neavând posturi plătite la clădirile pe care le are la *Carmen Sylva* și la *Govora*, unde camarazii din Consiliu lucrează fără salarii sau beneficii.

Se admite intrarea în Societate pe 1 Iulie a. c. a d-ilor : *Turnibuca, Constantinescu Leu, I. Vlad, M. Dumitrescu și N. Boambăn.*

2. Programul de vară.

Se hotărăște aplicarea felului de a se lucra pe timpul verii, stabilit și pentru anul trecut.

În ceea ce privește programul de urmat de membrii Comitetului pe timpul verii, d-l *D. Grozescu* propune :

a) Ca membrii Consiliului cari au ocazia să adune datele necesare pentru a se putea evidentia lucrările demne de semnalat cari s'au executat în specialitatea noastră.

b) Să se facă vizite pe teren cu invitați streini în interesul documentării asupra a diferite chestiuni, ca de ex.: un islaz comunal, o lucrare de cercetare, de plantație, etc.

c) Să se viziteze regiunile unde Societatea va putea lua terenuri ca Păltinișul, Băile Herculane, etc.

d) Să se facă reuniuni pe Direcții și Inspectorate.

e) Să se țină legătura cu Fundațiile Regale.

D-l *Președinte* rezumând propunerile de mai sus vede punerea în practică în felul următor :

a) Să se facă excursii de grupe de silvicultori de la un centru la altul, cu discuții în contradictoriu asupra lucrărilor care se uzitează.

b) Descinderi pe teren făcute de grupuri de ingineri silvici având ca invitați oameni de știință, personalități cunoscute în economia forestieră, proprietari de păduri, etc., în localități unde se pot vedea și debata lucruri și chestiuni silvice.

c) Să se facă biblioteci regionale.

d) Să se țină legătura cu Fundațiile Regale, în care scop se apelează la conducătorii de instituții silvice spre a da tot concursul necesar.

Asupra acestor chestiuni :

D-nii *Horia Lazăr* și *C. Marinescu* dau explicații asupra felului cum se fac în unele centre conferințe și excursii de felul celor propuse arătând și rezultatele lor.

D-l *V. N. Stinghe* arată ce s'ar putea face în chestiunea bibliotecii regionale : se dispune de 3—400 volume diferite cu care s'ar putea pune bazele a 3 biblioteci regionale.

D-l *Ghica Năstăsescu* crede necesar să se cumpere o nouă serie din unele lucrări spre a se împărți acestor biblioteci.

D-l *H. Lazăr* crede că s'ar putea face biblioteci și la Casa Verde și Gurghiu, unde există medii prielnice.

D-l *Andrei Ionescu*, în funcțiune de experiența pe care a făcut-o deja la Iași, găsește util să remarce că în prealabil este necesar să se prepare mediul unde aceste biblioteci vor lua ființă pentru că altfel ele rămân neconsultate.

D-l *V. N. Priboianu* crede că bibliotecile regionale nu vor putea lua ființă decât după modificarea Statului, când prevăzându-se cercuri de studii regionale — după felul celui de la București — se va simți nevoia cărții din bibliotecă.

Se hotărăște — deocamdată — înființarea unor biblioteci cu cărți de literatură la Carmen-Sylva și Govora.

Se alocă 25.000 lei pentru echipele Fundațiilor Regale.

Să se publice neapărat în «Revista Pădurilor» de pe Iulie proiectul de statut al Societății, fără să se mai desbată în Consiliu, în prealabil.

Ședința se ridică la ora 22.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General, (ss) *C. Emanoil*.

PROCES-VERBAL No. 18.

Sedința din 26 Iunie 1936.

Prezenți d-nii: *N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drămbă, C. Emanoil, D. Grozescu, Tr. Heroiu, A. Nedelcovici și V. N. Priboiaru.*

Neîntruindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *C. Emanoil*.

PROCES-VERBAL No. 19.

Sedința din 6 Octombrie 1936.

Prezidează D-l Prof. *M. Drăcea*, președinte.

Prezenți, D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, C. Samoil, D. Grozescu, C. P. Georgescu, Traian Ionescu-Heroiu, V. N. Priboiaru și Ath. Nedelcovici.*

Se citește procesul verbal din 22 Iunie 1936, care se aprobă.

Se intră, apoi, în ordinea de zi.

1) *Chestiunea armonizării salariilor.*

D-l *D. Grozescu* arată că proiectul asupra armonizării se lucrează în cel mai strict secret, din care cauză nu s'a putut afla aproape nimic. Se știe principal despre o ridicare a salariilor la funcțiunile mici și comprimarea la cele mari.

După discuții la care au parte toți membrii prezenți, se ajunge la concluzia că în această chestiune nu se poate duce o acțiune separată și deaceia este necesar ca toate intervențiile să se facă în blocul AGIR, care are acelaș scop ca al nostru.

Se va interveni pe lângă inginerii silvici, membri în Consiliul AGIR să fiuă o strânsă legătură cu AGIR-ul, punând în curent și Consiliul Soc. Progresul Silvic.

2) *Participarea la sărbătorirea d-lui Stelian Popescu.*

D-l Președinte arată că fiind în provincie a telegrafiat Comitetului organizator că aderă la ideia comemorării mișcării antirevizioniste.

D-l *C. Emanoil* arată că participarea este necesară pentru a se arăta identitatea noastră de deși, cu toată suflarea românească, în chestiunile naționale, pe deasupra persoanelor cari, în asemenea cazuri, nu pot servi decât scopul mișcării.

D-l C. P. Georgescu crede că s'a făcut bine că s'a dat telegrama pe care a anunțat-o d-l Președinte.

Ideia solidarizării noastre, cu toți cei ce simt românește, în chestiunile naționale, ridicate de ziarul «Universul», trebuie să fie îmbrățișată cu căldură, pentru că noi trebuie să fim la rând cu toți cei ce gândesc binele patriei.

D-l Președinte rezumă discuția și propune că o să se ia cuvântul la festivitatea dela Arenele Romane, dacă va fi cazul, de d-sa sau alt membru al Consiliului, în cazul când d-sa va trebui să plece la Congresul AGIR-ului la Iași, care are loc în același zi cu sărbătorirea Domnului Stelian Popescu.

3) Diverse.

a) Se ia act de adresa Inspectoratului de Regim, Focșani, prin care se face cunoscut că s'a declarat ca cetățean de onoare al Com. Nereju, jud. Putna, camaradul *Frățilă O.*, pentru activitatea depusă în cadrul echipei «Fundatiilor Culturale Regale». Se hotărăște o scrisoare de felicitare camaradului *Frățilă Oancea* și mulțumiri Consiliului Comunal din Nereju.

b) Se ia act de invitația AGIR-ului pentru Congresul din 11 Octombrie crt.

c) Se ia act de circularele trimise de personalul didactic de conducere din Putna către învățători, în chestiunile silvice.

Se delegă d-l Președinte a mulțumi inițiatorilor.

d) Se ia act de scrisoarea de mulțumire a Profesorilor cari au condus excursia studenților jugoslavi. Cu această ocazie, d-l Președinte, dă relațiuni de feul cum a decurs această excursie, care s'a soldat cu un frumos succes pentru lucrările noastre de specialitate.

e) Se acordă un ajutor de 3.000 lei ing. pensionar Gh. Dumitrescu.

f) Se acordă câte 5.000 lei camarazilor N. Ghelmeziu, N. Rucăreanu și Gh. Nicolau-Bărlad, pentru studii în străinătate.

Epuzându-se ordinea de zi, ședința se ridică la ora 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 21

Ședința din 2 Noembrie 1936.

Prezidează d-l *M. Drăcea*, președinte.

Prezenți d-nii: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. V. Lufesciu, Af. Nedekovići, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu și V. N. Stinghie.*

Se deschide ședința la ora 21 și $\frac{1}{4}$.

D-l Președinte aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a Profesorului *Paul A. Grunau*. Făcând elogiul celui dispărut, d-l Președinte arată că Prof. Paul Grunau este un silvicultor din generația veche care a contribuit la pregătirea profesională a 40 generații de silvicultori.

Cu o pregătire temeinică de specialitate și cu o frumoasă cultură generală, Prof. Grunau a fost în tot decursul vieții sale un convins silvicultor și pe dea-

supra un om de fermă convingere care i-au atras stima celor cu care a conflucat.

A ținut întotdeauna să spună că este silvicul și s'a onorat cu breasla pe care a îmbrățișat-o și căreia i s'a devotat cu tot sufletul.

La incinerare am asistat fără a putea spune gândurile noastre. Nădăjduim, însă, că în cadrul Societății vom putea să aducem prinosul nostru de recunoștință aceluia care a fost Prof. P. A. Grunau.

În memoria sa, Consiliul păstrează un minut de tăcere.

Se citește procesul verbal al ședinței din 6 Octombrie a. c. care se aprobă.

În completare, d-l Președinte M. Drăcea, arată că neputând lua parte la sărbătorirea «Universului» la Aștele Române, în Septembrie a trimis o adresă Comitetului organizator care a fost publicată în acel ziar și în care s'a evidențiat punctul nostru de vedere, în chestiunea care făcea obiectul sărbătoririi.

Scrisoarea se citește în Consiliu și se aprobă integral.

Se intră în ordinea de zi:

Se cere și se admite intervertirea ordinii de zi.

1) Chestiunea salarizării.

D-l Președinte dă relații asupra stadiului în care se găsește această chestiune și arată că punctul de vedere, asupra căruia s'a căzut de acord și se insistă, este acela de a se documenta cel în drept, că pregătirea inginerului silvic este la fel cu a celorlalți ingineri ai Școlii Politehnice și că din această cauză este necesar să fie puși pe picior de egalitate, indiferent de ministerul la care lucrează.

D-l Andrei Ionescu, dă relații asupra lucrurilor făcute în această chestiune de AGIR.

Se hotărăște continuarea lucrurilor în același fel ca și până acum.

2) Chestiunea înzestrării mănăstirilor cu păduri.

D-l Președinte dă relații asupra felului cum s'au făcut intervențiile de până acum.

D-nii Horia Lazăr și N. Caragea aduc la cunoștința Consiliului datele pe cari le-au cules până acum asupra felului cum s'au făcut exploatarea la pădurile predate până acum instituțiilor bisericesti. Se hotărăște întocmirea lucrărilor în sensul celor stabilite în ședința extraordinară a Consiliului, ținut în ziua de 30. X. 1936.

3) Diverse.

a) Se aprobă cererea d-lui Col. D. Mihail de a i se acorda sala Societății, pentru seara de 29. XI. a. c., cu prețul de 3.500 lei.

b) Asupra cererii lui Al. Ciomacenco, curier al Societății, de a i se aproba un abonament la tramvai, se hotărăște să se plătească toate deplasările făcute în interesul Societății.

c) Se aprobă cererea D-lui Ing. A. Constantinescu-Fălciu, de a locui în cămin pe lunile Noiembrie și Decembrie 1936 și Ianuarie și Februarie 1937 cu 1.200 lei pe lună.

d) Se respinge, cu majoritate de voturi, cererea d-lui Ing. Th. Rădulescu, dela Universitatea din München, de a i se acorda un ajutor pentru susținerea cheltuielilor necesare doctoratului.

e) Se aprobă sala Societății pentru o consfătuire a cercetașilor de războiu în ziua de 15. XI a. c.

f) Se aprobă cererea Căminului Cultural «Veniamin Costachi» din jud. Iași, de a i se trimite cărți folositoare păturii țărănești. Consiliul roagă pe d-l Prof. Stînghe să dispună în acest sens.

g) D-l Prof. V. N. Stînghe este rugat a referi asupra cererilor de admitere în cămin făcute de următorii elevi dela Secția Silvică a Școlii Politehnice: C. Părvulescu, Ant. Cerbulenco, D. Carpov, Preda Gh., Micu Nicolae, Victor Stăncescu, Elp. Petcu, Ottmar Kerschnig.

h) Asupra adresii No. 56.778/936 a Casei Pădurilor, referitoare la camera ce ocupă d-l Ing. Aurelian Ionescu, Consiliul aprobă cererea.

Epuizându-se ordinea de zi ședința se închide la ora 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936 :

Președinte : Drăcea M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier : Priboianu N. V.

Secretar general : Vâlceanu Eug.

Secretari : { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Memברי :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Caragea Nic.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.

Grozescu D.
Ionescu A.
Lazăr H.
Luțescu Gh.
Marinescu C.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.

Cenzori supleanți : Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

TIPOGRAFIA BUCOVINA

*Prof. Ing. silvic
N. St. Dumitrescu*

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Nr. 12.
DECEMBRIE 1936
ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

S U M A R U L :

Studii : Semănături sau plantațiuni de stejar? . . . . . *M. Petcu***Referate — Comentarii :**

Ce trebuie să avem în considerație când facem o exploatare în regiie *Mircea Popescu*
 Programul de lucru . . . . . *V. P. Negulescu*
 Pădurea de protecție în legislația silvică românească . . . . . *Dr. V. Sabău*
 Câteva considerațiuni asupra exploatării stejarului . . . . . *Horia Manole*

Problemele zilei :

Cooperative de prelucrarea și desfacerea produselor de lemn . . . . . *M. Rădulescu*
 Regia de stat și cooperativa . . . . . *George Minescu*
 Cum înțeleg cooperativa forestieră . . . . . *Mircea Popescu*
 Cooperativele forestiere și regia C. A. P. S. . . . . *Vasile C. Filip*
 Colaborarea cooperativelor la exploatarea pădurilor . . . . . *D. T. Theodorescu*
 Statul și cooperativele forestiere . . . . . *D. A. Sburian*
 Cooperativa forestieră . . . . . *Al. Sclanopol*
 Rolul cooperativei forestiere . . . . . *C. Emanoil*

Însemnări :

Bradul ca pom de Crăciun . . . . . *M. Rădulescu*
 Moluina Congresului A. G. I. R.

Cronici :

Congresul A. G. I. R.-ului . . . . . *Al. Haralambe*
 Pomii de Crăciun . . . . . " "
 Paul Mougín . . . . . " "

Mercuriale :

Cronica lemnului . . . . . *V. Filip*

*Recenzii — Revista revistelor — Soc. «Progresul Silvic» — Informațiuni
 Necrolog, Publicațiuni : Deciziuni ministeriale.*

S O M M A I R E :

Études :

La régénération du chêne par
 semis ou plantation . . . . . *M. Petcu*

Rapports — Commentaires :

Quelques considérations con-
 cernant les exploitations
 en régie . . . . . *M. Popescu*
 Le programme de travail . . . . . *V. Negulescu*
 La forêt de protection dans
 la législation forestière rou-
 maine . . . . . *V. Sabău*
 Quelques considérations sur
 l'exploitation du chêne . . . . . *H. Manole*

Problèmes à l'ordre du jour :

La question des coopératives forestières

*Notices — Chroniques — Mercuriales — Récen-
 sions — Revue des revues — Soc. «Progre-
 sul Silvic» — Informations — Necrologues
 — Publications : Décisions ministérielles.*

I N H A L T :

Abhandlungen :

Verjüngung der Eiche durch
 Saat oder Pflanzung? . . . . . *M. Petcu*

Mitteilungen :

Die im Falle der Anwen-
 dung des Verfahrens der
 eigene Regie zu berück-
 sichtigen Gesichtspunkte . . . . . *M. Popescu*
 Der jährliche Wirtschaftsplan . . . . . *V. Negulescu*
 Der Schutzwald in der ru-
 mänischen Forstgesetzge-
 bung . . . . . *V. Sabău*
 Einige Betrachtungen über
 die Nutzung der Eiche . . . . . *H. Manole*

Tagesfragen :

Die Frage des forstlichen Genossenschafts-
 wesen

*Notizen — Chronik — Rezensionen — Die
 Zeitschriften — Verein «Progresul Silvic» —
 Nachrichten — Necrolog — Amtliche Ver-
 öffentlichungen.*

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

ANUL XLVIII — 1936

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 350

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1936

I. STUDII.

Autorul :	Titlul articolului :	Pag.
<i>Ailincăi, (Ing. M.):</i>	Determinarea suprafeței secțiunilor transversale a trunchiurilor de arbori — — — — —	933
<i>Badea, (M) și Georgescu, (C. C.):</i>	Determinarea rănilor mecanice la arbori —	799
<i>Crețoiu, (P.) și Petcuț, (M.):</i>	Contribuții la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — —	129
<i>Eliescu, (Ing. Dr. Gr.):</i>	Determinarea păsărilor răpitoare din România	3
<i>Georgescu, (C. C.) și Badea, (M.):</i>	Determinarea rănilor mecanice la arbori —	799
<i>Haralamb, (Dr. At.) și Rădulescu, (Dr. A.):</i>	O plantație de pin silvestru la poalele podgoriei muntene — — — — —	528
<i>Haralamb, (Ing. At.):</i>	Nouii contribuții la cunoașterea stațiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea — —	1045
<i>Nahlik, (Ing. A.) și Rădulescu, (Dr. A. V.):</i>	Intrebunțări puțin cunoscute ale lemnului de salcie căprească — — — — —	658
<i>Nepulescu, (Ing. Dr. E.):</i>	Considerații asupra culturii exoticelelor în bazinul Gurghiuului — — — — —	1171
<i>Pașcovski (Ing. S.):</i>	Despre vegetația lemnoasă din munții Buzăului	262
<i>Petcuț, (M. și Crețoiu, (P.):</i>	Contribuțiuni la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — —	129
<i>Petcuț, (Ing. M.):</i>	Semnăturii sau plantațiuni de stejar? — —	1289
<i>Rădulescu, (Dr. Anton V.):</i>	Până la ce altitudine vegetează cătina alba pe valea Prahovei — — — — —	253

<i>Rădulescu, (Dr. A.) și</i> <i>Haralamb, (Dr. At.):</i>	O plantație de pin silvestru la poalele poștoarei muntene — — — — —	528
<i>Rădulescu, (Ing. Dr. Anton V.) și Nahlik (Ing. Alfred):</i>	Intrebuințări puțin cunoscute ale lemnului de salcie căprească — — — — —	658
<i>Sbulau, (L. A.):</i>	Trasarea jilpurilor și ulucelor — — — — —	357

II. REFERATE — COMENTARIILE.

<i>Balazs, (Ötvös):</i>	Cultura rațională a fazanului — — — — —	278
<i>Călinescu, (Const. D.):</i>	Geruri târzii pe Bărăgan — — — — —	1070
<i>Cota, (Ing. V.):</i>	Ceva despre operațiunile culturale la pădurile statului — — — — —	952
<i>Demetrescu, (Ing. Ilie C.):</i>	Pădurea de protecție — — — — —	413
" "	Prescripțiuni asupra pădurii de protecție în legislația românească — — — — —	571
" "	Nouile păduri și legile noastre silvice — — — — —	690
" "	Legea din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție — — — — —	805
" "	Două momente semnificative din evoluția pășunatului în pădurile noastre — — — — —	956
<i>Demetrescu-Gârbovi, (Ing. St.):</i>	Pădurile grănicerești din jud. Năsăud — — — — —	147
<i>Demetrescu-Gârbovi, (Ing. St.):</i>	Pădurile grănicerești din jud. Năsăud — — — — —	667
<i>Drâmbă, (Ing. Cons. silvic Dr. D.):</i>	Două politici forestiere — — — — —	290
<i>Drâmbă, (Ing. Cons. silvic Dr. D.):</i>	Piatra uscată armată — — — — —	1189
<i>Eliescu, (Dr. Gr.):</i>	Serviciul de protecția plantelor și corpul silvic — — — — —	1221
<i>Filip, (Ing. V.):</i>	Organizarea exportului de lemnărie — — — — —	540
<i>Filip, (Ing. V.):</i>	O nouă orientare a exportului de lemnărie — — — — —	329
<i>Florescu, (Cons. de legeție, Radu):</i>	Problema împăduririlor în America — — — — —	337
<i>Georgescu, (Dr. C. C.):</i>	«Iarba de pădure» — — — — —	408
<i>Grunau, (P. A.):</i>	Normalizarea pădurilor — — — — —	944
<i>Haralamb, (Ing. Dr. At.):</i>	Socletăți de economie aipină — — — — —	23
" "	Pășuni alpine sau pășuni din golurile de munte — — — — —	964
<i>Ioan, (P.):</i>	Aplicarea legii pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție ale populației rurale din Vechitul Regat, Basarabia și Bucovina — — — — —	380

<i>Iunescu, (Ing. Gh. I.):</i>	Organizarea economiei lemnului — — —	556
<i>Magdas, (V.):</i>	Operațiunile culturale și regenerarea — —	1212
<i>Manole, (Horia):</i>	Înfăptuiri posibile — — — — —	284
"	Ce este de făcut? — — — — —	842
<i>Manole, (Ing. Horia):</i>	Câteva considerațiuni asupra exploatării stejarului — — — — —	1337
<i>N. C. (Vale)</i>	Modificări în politica forestieră sovietică —	1077
<i>Nahlik, (Ing. A.):</i>	Exploatări în regiile la munte — — — —	271
<i>Nedelcovici, (Ing. N.):</i>	Pentru constituirea asociației internaționale permanente de economie forestieră — — —	269
<i>Negulescu, (Ing. V. P.):</i>	Programul de lucru — — — — —	1320
<i>Nicolau-Bârlad, (Ing.):</i>	Învățământul mediu și inferior silvic în lumina noului regulament al C. A. P. S. — — —	15
<i>Nicolau-Bârlad, (Ing.):</i>	Problema cadastrului forestier la noi — —	583
<i>Pall, (Ing. F.):</i>	Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. in jud. Caraș — — — — —	142
<i>Popescu (Ing. subinsp. silvic Mircea):</i>	Ce trebuie să avem în considerație când facem o exploatare în regiile — — — — —	1316
<i>Popovici, (Ing. Cons. silvic G.):</i>	Istoricul plantațiilor de salcâm de pe domeniul Coroanei Sadova — — — — —	822
<i>Prodanciu, (Ing. M.):</i>	Învățământul silvic superior la Șc. sup. de agr. din Brno (Cehoslovacia) — — — — —	372
<i>Sabău, (Dr. V.):</i>	Oportunitatea legii pădurilor de protecție din 1935 — — — — —	1215
<i>Sabău, (Dr. V.):</i>	Pădurea de protecție în legislația silvică românească — — — — —	1326
<i>Scharbert, (Ing. Fr.):</i>	Problema exploatărilor și regenerărilor în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina —	959
<i>Stănescu, (Ing. Stan):</i>	Cum s'ar putea ameliora starea culturală a pădurilor de baltă — — — — —	265
<i>Vasilescu, (Ing. Gr.):</i>	Lucrările de pepiniere, împăduriri, recoltări de semințe etc., executate de Caps în anul 1935/36 — — — — —	1074
<i>Văleanu, (Ing. Nistor):</i>	Scosul lemenelor din pădurile de munte —	563
<i>Witting, (Otto):</i>	Problema stejarului în Transilvania — —	138
<i>Zeicu, (I.):</i>	Reflecții asupra noului cod silvic al Ungariei	1058

III. PROBLEMELE ZILEI.

Ianuarie : Exploatarele.

<i>Atanasescu, (Anton):</i>	Gospodăria pădurilor Statului în lumina cifrelor	48
<i>Comaniciu, (I.):</i>	Competența în exploatarea pădurilor — —	38

<i>Emz. Ioi, (C.):</i>	Greutățile exploatărilor în regie la pădurile Statului — — — — —	52
<i>Grozescu, (D.):</i>	Exploatarea în pădurile Instituțiilor administrate de Stat — — — — —	45
<i>Manole, (Horia):</i>	Preț și rentabilitate — — — — —	50
<i>Marinescu, (C.) Sub-administrator CAPS:</i>	Valorificarea domeniului forestier al Statului —	41
<i>Fandrea, (Ing. Matei):</i>	Reflecțiuni cu ocazia închiderii anului bugetar	58
<i>Sburlan, (Ing. Dr. A. D.):</i>	Investiții noi în vederea exploatărilor — —	63

Februarie: Pepiniere, semănături, plantațiuni.

<i>Dăscălescu (Ing. I.):</i>	Încuiera esenței în arboretele de salcâm —	189
<i>Drăcea, (Prof. M.):</i>	Treptat consolidare a unei idei — — — —	202
<i>Fröhlich, (Ing. Iuliu):</i>	Mania molidului și consecințele ei pentru pădurile noastre — — — — —	172
<i>Georgescu, (Ing. Vencu):</i>	Regenerările artificiale în pădurile Statului în lumina cifrelor — — — — —	198
<i>Lozăr (Horia):</i>	La începutul plantațiilor — — — — —	160
<i>Marinescu (Ing. I. I.):</i>	Semințele — — — — —	168
<i>Năstăsescu, (Ing. Cons. silvic G.):</i>	O bună folosire a epociilor de împădurire — —	154
<i>Nușescu, (Ing. I. D.):</i>	Împăduriri în pădurile particulare — — —	193
<i>Petcu, (Ing. M.):</i>	Plantațiuni de rășinoase cu pueți replicați sau nereplicați? — — — — —	180
<i>Priloiianu, (Ing. V. N.):</i>	Ofensiva silvică relativ la pepiniere și plantațiuni — — — — —	169
<i>Przemetchii, (Ing. Z. A.):</i>	Reușita împăduririlor și seceta — — — —	177
<i>Rădulescu, (Ing. M.):</i>	Reușita lucrărilor de împădurire și pepiniera —	184
<i>Simionescu, (Ing. Cons. silvic I.):</i>	Pentru o ofensivă a plantațiilor — — —	157
<i>Vesilescu, (Ing. Gr.):</i>	Lucrări de refacerea zăvoaelor și împădurirea prundișurilor și terenurilor umede și mocirlcuse din lunca râurilor și Dunărei — — — —	200

Martie: Corectura torenților și ameliorarea terenurilor degradate.

<i>Grozescu, (Ing. D.):</i>	Fondul de ameliorare a terenurilor degradate	299
<i>Haralamb, (Ing. Dr. At.):</i>	Specii de tranziție — — — — —	319
<i>Heroiu, (Ing. Tr. I.):</i>	Aspectul educativ al restaurării terenurilor degradate — — — — —	305
<i>Marinescu, (Ing. I. I.):</i>	Terenuri degradate — — — — —	311
<i>Năstăsescu, (Ing. Cons. silvic G.):</i>	Pe când și la noi — — — — —	295

<i>Nițescu, (Ing. Ioan D.):</i>	Observațiuni practice cu ocazia aplicării legii ameliorărilor terenurilor degradate în anii 1930—33 — — — — — — — —	314
<i>Petcuș, (Ing. M.):</i>	O specie care ar trebui încercată: <i>Pinus rigida</i>	304
<i>Priboianu, (Ing. V. N.):</i>	Impădurirea terenurilor degradate — — —	301
<i>Sprangate, (Ing. Șt.):</i>	Despre panta de compensație — — — —	326
<i>Știnghe, (V. N.):</i>	Lucrările de corecțiunea torenților — — —	308

Aprilie : A m e n a j a m e n t .

<i>Bondescu, (Ing. Emil):</i>	Constatări și propuneri în legătură cu problema amenajării pădurilor Statului — — — —	464
<i>Comaniciu (Ing. Cons. silvic I.):</i>	Amenajarea pădurilor românești — — — —	434
<i>Dăscălescu, (Ing. I.):</i>	Spre noi orizonturi — — — — — —	459
<i>Demetrescu, (Ilie C.):</i>	Amenajamentul în legislația forestieră românească — — — — — — — —	468
<i>Georgescu, (Ing. Cons. silvic C. P.):</i>	Fondul de acoperire — — — — — — — —	423
<i>Grozescu, (Ing. Cons. silvic D.):</i>	Frelungirea revoluțiilor, o necesitate — — —	441
<i>Ionescu, (Ing. Andrei I.):</i>	Tendințe noi în amenajament — — — —	454
<i>Ionescu-Bârlad, (Ing. C. D.) și Nicolescu, (Ing. Iulian):</i>	Observațiuni critice la aplicarea amenajamentelor	472
<i>Năstăsescu, (Ing. Cons. silvic G.):</i>	Codrul grădinarit — — — — — — — —	428
<i>Nedelcovici, (Ing. Cons. silvic At.):</i>	Intai amenajamentul — — — — — — — —	447
<i>Opran, (Ing. cons. silvic C.):</i>	Mai multă atenție la amenajarea pădurilor —	420
<i>Palladi, (Ing. insp. silvic Emil):</i>	Legea pentru completarea art. 1 din C. S. și aplicarea ei — — — — — — — —	457
<i>Popescu, (Ing. cons. silvic Al. I.):</i>	Échipe de amenajări la direcțiile regionale —	438
<i>Stănescu, (Ing. cons. silvic Stan):</i>	Observațiuni cu privire la întocmirea amenajamentelor — — — — — — — —	451
<i>Știnghe, (Prof. V. N.):</i>	Spre ameliorarea tehnicii amenajamentului —	474
<i>Tomușa, (Ing. cons. silvic D.):</i>	Observațiuni asupra lucrărilor de amenajarea pădurilor — — — — — — — —	447

Mai: Ameliorări pastorale.

<i>Butoi, (Ing. Al.):</i>	Ameliorarea pășunilor alpine — — — —	593
<i>Br.anoil, (Ing. C. C.):</i>	Imbunătățirea pășunilor din golurile de munte	601
<i>Fonai, (Ing. Insp. G-ral I.):</i>	Ameliorațiuni pastorale — — — —	588
<i>Haralamb, (Ing. At.):</i>	Mijloace de folosire pentru ameliorarea pășunilor	610
<i>Ionescu, (Ing. I. S.):</i>	Pășunile din golul munților (alpine ?) — —	584
<i>Ionescu-Bârlad, (Ing. C. D.):</i>	Contribuțiuni la problema pășunatului alpin —	597
<i>Marinescu, (Ing. I. I.):</i>	Pășunatul în folul de munte — — — —	592
<i>Precup, (Ing. Cons. silvic V.):</i>	Ameliorări pastorale: teren de armonioasă colaborare agrosilvică — — — —	578
<i>Stinghe, (Prof. V. N.):</i>	Pășunile sălbătice — — — —	619
<i>Tomușă, (Ing. Cons. silvic D.):</i>	Ameliorarea pășunilor alpine — — — —	580
<i>Vasilă, (Ing. V. V.):</i>	În jurul ameliorațiilor pastorale — — —	605
<i>Witting, (Ing. Insp. G-ral silvic Otto):</i>	Pășunatul alpin și economia vânătoarei — —	589

Iunie: Operațiuni culturale, tăeri de ameliorare.

<i>Căminski, (Ing. Gr.):</i>	Operațiunile culturale din Basarabia — —	707
<i>Magdaș, (Ing. șef silvic Vasile):</i>	Tăerile de ameliorare în lumina realităților —	718
<i>Nicoară, (Ing. Titus):</i>	Operațiunile culturale — — — —	712
<i>Palladian, (Ing. I.):</i>	Operațiuni culturale în pădurile particulare —	716
<i>Petrescu, (Ing. Eftimie):</i>	Ameliorarea arboretelor — — — —	706
<i>F. zemeșchi, (Ing. Insp. G-ral Z. A.):</i>	Technica operațiilor culturale — — —	697
<i>Rădulescu, (Ing. Marin):</i>	Să intensificăm operațiunile culturale — —	702
<i>Vasilescu, (Ing. Gr.):</i>	Câteva lucruri ce trebuiesc știute când se execută operațiuni culturale — — — —	720

Iulie-August: Regenerarea naturală.

<i>Caminski, (Ing. Gr.):</i>	Despre rolul subarboretului în regenerările naturale — — — —	854
<i>Crunău, (P. A.):</i>	Regenerarea naturală — — — —	845
<i>Ionescu-Bârlad, (Ing. C. D.):</i>	Planul de exploatare în metoda codrului regulat	857
<i>Magdaș, (Ing. Vasile):</i>	Deosebiri și asemănări în tehnica tăerilor de regenerare la stejarul pedunculat și gorun —	858

Rădulescu, (Ing. Marin): Lungimea perioadei de regenerare la pădurile de stejar pedunculat și de gorun — — — 852

Septembrie: Regenerarea naturală.

<i>Caninschi, (Ing. Gr.):</i>	Problema regenerării naturale a pădurilor din Basarabia — — — — —	1002
<i>Chiriță, (C. D.):</i>	Flora solului și regenerarea naturală — — — — —	978
<i>Chirițescu, (Ing. A.):</i>	Innobilarea masivelor în jud. Tulcea — — — — —	997
<i>Nicoară, (Ing. Titus):</i>	Regenerarea naturală a fagului — — — — —	1009
<i>Petcuț, (Ing. M.):</i>	De ce nu reușesc la noi regenerările naturale prin sămânță — — — — —	988
<i>Popescu, (Ing. Mircea):</i>	Regenerarea naturală la colinele înalte — — — — —	1007
<i>Rădulescu, (Ing. M.):</i>	Regenerarea naturală a pădurilor în România — — — — —	994

Octombrie: Exploatarea în regie.

<i>Carugea, (N. N.):</i>	Este astăzi regia forestieră de stat un sistem de valorificare consacrat? — — — — —	1081
<i>Chercea, (Ing. Gh.):</i>	Scurte considerațiuni asupra exploatarea în regie a pădurilor Statului — — — — —	1086
<i>Emanoil, (Ing. C.):</i>	Spre regia cât mai intensă — — — — —	1095
<i>Iconescu, (Ing. Gh.):</i>	Exploatarea în regie și cooperarea — — — — —	1099
<i>Pandrea, (Ing. Matei):</i>	Necesitatea regiilor în exploatarea pădurilor Statului — — — — —	1090
<i>Sburulan, (Ing. D. A.):</i>	Pregătirea personalului pentru regii — — — — —	1101

Noembrie: Serviciul de control.

<i>Chirițescu, (Ing. Insp. A.):</i>	Inspectorul de control, activ — — — — —	1237
<i>Heroiu, (Dr. Tr.):</i>	Fundamentele obiective ale controlului — — — — —	1224
<i>Lazăr, (Horia):</i>	Controlul — — — — —	1224
<i>Marinescu, (Ing. Cons. silvic (Coman):</i>	Controlul în administrația și gospodăria silvică — — — — —	1227
<i>Theodorescu, (D. T.):</i>	Controlul preventiv și controlul colaborării — — — — —	1240

Decembrie: Problemele cooperăției forestiere.

<i>Emanoil, (Ing. C.):</i>	Rolul cooperăției forestiere — — — — —	1358
<i>Filip, (Ing. Vasile C.):</i>	Cooperativele forestiere și regia C. A. P. S. — — — — —	1346
<i>Minescu, (George):</i>	Regia de Stat și Cooperarea — — — — —	1340
<i>Popescu, (Ing. Mircea):</i>	Cum înțeleg cooperativa forestieră — — — — —	1344
<i>Rădulescu, (Ing. Insp. M.):</i>	Cooperative de prelucrarea și desfacerea produselor de lemn — — — — —	1339

<i>Sburlan, (D. A.):</i>	Statul și cooperativele forestiere — — —	1353
<i>Ștefanopol, (Ing. A.):</i>	Cooperafia forestieră — — — — —	1355
<i>Theodorescu, (D. T.):</i>	Colaborarea cooperativelor la exploatarea pădurilor — — — — —	1350

IV. INSEMNAȚII.

<i>Pașcovschi, (Ing. Sergiu):</i>	Castan la Gurguiu — — — — —	1244
" "	A doua înflorire — — — — —	1245
<i>Rădulescu, (Ing. M.):</i>	Bradul ca pom de Crăciun — — — — —	1364
" "	Mcțiunea Congresului AGIR — — — — —	1365

V. CRONICA.

<i>B., (T.):</i>	«Masca» — — — — —	880
<i>Colpacci, (Ing. Gr.):</i>	Impădurirea Basarabiei — — — — —	742
<i>Cristea, (Cezar):</i>	Articole privitoare la economia forestieră publicate în ziare — — — — —	87 495 631
" "	Conferințe — — — — —	218
" "	insemnări — — — — —	220
<i>Drăcca, (M. D.):</i>	Al doilea congres internațional de silvicultură dela Budapesta (10—14 Sept. 1936) — —	622
<i>Drămbă, (D.):</i>	Raport asupra congresului național al lemnului de foc și al cărbunelui de lemn din Nancy	205
		334, 480, 723, 865
<i>Fălcu, (A. C.):</i>	Un început de acțiune — — — — —	217
<i>Filipovici, (I.)</i> <i>(Belgrad):</i>	Excursia studenților jugoslavi în România (16-23 Iulie) — — — — —	1018
<i>Ghelmezii, (N. N.):</i>	A doua conferință internațională de propagandă în favoarea lemnului — — — — —	630
<i>H., (Tr.):</i>	Colaborarea cu echipele regale — — — — —	870
<i>Haralamb, (At.):</i>	Mereu înainte — — — — —	83
" "	Pădurile și lupta în contra secetei — — — — —	212
" "	Vânătoarea — — — — —	216
" "	Legea pentru organizarea turismului — — — — —	339
" "	Moartea codrului românesc — — — — —	340
" "	Este Casa Pădurilor un serviciu public? — — — — —	340
" "	O avere ce se distruge — — — — —	341
" "	Bune și rele — — — — —	487
" "	De ici, de colo — — — — —	688
" "	Stepă, secetă, perdele de protecție — — — — —	735
" "	În sfârșit — — — — —	872
" "	Un răspuns așteptat — — — — —	1015

<i>Haralamb, (At.):</i>	Pe marginea unui strigăt de alarmă — — —	1016
" "	Sprîjin nou — — — — —	1017
" "	Conferințe — — — — —	1018
" "	O nouă organizare a Min. Agr. și Dom. — — —	1247
" "	Reviste și ziare — — — — —	1250
" "	Expoziții — — — — —	1252
" "	Congresul AGIR-ului — — — — —	1368
	Pomii de crăclun — — — — —	1375
	Paul Mouglin — — — — —	1376
<i>Lupe, (I.):</i>	Serbarea sădii arborilor — — — — —	493
<i>Nagy, (L.):</i>	Serbarea sădii arborelui la Lugoj — — —	492
<i>Pall, (Ing. F.):</i>	Arborii de dimensiuni excepționale — — —	743
" "	Erasinul lui Adam Neamțu — — — — —	882
<i>Pető, (I.):</i>	Aniversarea de 100 de ani dela apariția unei reviste silvice — — — — —	1255
<i>Prodanciu, (M.):</i>	Doă luni de practică în Cehoslovacia — —	77
<i>Rucăreanu, (Ing. N.):</i>	Adunarea generală ordinară a Soc. «Progresul Silvic» — — — — —	730
<i>Sburlan, (D. A.):</i>	Congresul internațional de silvicultură dela Bu- gapesta — — — — —	1126
<i>Sburlan, (D. A) și Io- nescu, (Gh. I.):</i>	Anul forestier 1935 — — — — —	67
<i>Widiniwsky, (T.):</i>	Insemnări — — — — —	91
<i>X:</i>	Ședința constitutivă a Soc. piscicultorilor și pescarilor din Bucovina — — — — —	880

VI. MERCURIALE.

<i>C. I. B.:</i>	Communication à la Presse — — — — —	1026
<i>Filip, (V.):</i>	Cronica lemnului — — 747, 884, 1118, 1260.	1381

VII. RECENZII.

*	Anuarul forestier pentru industria și comerțul lemnului în România (Recenzent Gh. I. Io- nescu) — — — — —	634
<i>Bulita, (A. Dr.):</i>	Die Forstwirtschaft Österreich (Recenzent I. C. Demetrescu) — — — — —	1268
<i>Demetrescu (Ilie C.):</i>	Das Problem der Einheitlichen Forstgesetzge- bung in Neu-Rumänien. (Recenzent Gh. I. Ionescu) — — — — —	1389
<i>Forst Service U. S. A.:</i>	Possibilities of shelterbelt planting in the plain region (Recenzent D. A. Sburlan) — —	342
<i>Fröhlich, (J.):</i>	Despre pădurile virgine de molid ale Carpaților de Sud (Recenzent Dr. V. S.) — — —	95

<i>Genevoix, (Maurice):</i>	La forêt voisine (Recenzent C. Cristea) —	345
<i>Hardy, (M. E.):</i>	The geography of plants (Recenzent T. B.) —	1127
<i>Haret, (Mihail):</i>	Calendar săptămânal pe 1936 al Touring-Clubului României (Recenzent I. C. Demetrescu)	341
<i>Heske, (Dr. H.):</i>	Die Forstwirtschaft Österreich (Recenzent I. C. Demetrescu) — — — — —	222
<i>Ionescu, (Ing. Aurelian) și Sprangate, (Ing. Ștefan):</i>	Dictionar tehnic silvic. (Recenzent D. A. Sburlian) — — — — —	1393
<i>Kubijovyc, (Vladimir):</i>	Păstoritul în Maramureș (Recenzent A. Crivăț)	93
<i>Lagercrantz, (C.):</i>	Fran Kolmarden till Karpaterna (Recenzent G. Nivalis) — — — — —	96
<i>Lungu, (Dr. Octavian):</i>	Exploatarea pădurilor grănicerești din Bistrița Năsăud (Recenzent Gh. I. Ionescu) — —	501
<i>Nedici (Gh.):</i>	Clipe de vrajă (Recenzent G. T. Toma) — —	224
<i>Păscovschi, (Sergiu):</i>	Beiträge zur Kenntnis der dendrologischen Flora Rumänien : Nischkowitz (Recenzent A. V. Rădulescu) — — — — —	636
<i>Serviciul Forestier din Baden :</i>	Die Nachzucht von Pappel und Baumweide in den badischen Auwäldungen (Recenzent Ing. Th. Rădulescu) — — — — —	890
<i>Spicstuve, Armijas:</i>	Statistique forestière de la Lettonie et l'activité du département des forêts de 1.IV.1934 au 31.III.35 (Recenzent I. C. Demetrescu) —	1125
<i>Tolmatschew, (A. &.):</i>	Despre răspândirea esențelor arborescente și limita nordică a pădurilor în regiunea între Jenissel și Hatanga (Recenzent S. P. P.) —	753
<i>Tschermak (Leo):</i>	Die natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen (Recenzent Dr. A. V. Rădulescu)	221

VIII. REVISTA REVISTELOR

Allgemeine Forst- u. Jagdzeltung (Recenzent I. C. Dem.) — — — —	756
L'Alpe (Recenzent N. N. G., E. V.) — — — —	98, 227, 504, 1129, 1398
Bulletin de la Soc. centrale forestière de Belgique (Recenzent E. V.)	228, 346, 505, 636, 895, 1134, 1270
Codrii Bucovinei (Recenzent At. Har.) — — — —	1277
Forstwissenschaftliches Centralblatt (Recenzent A. V. R.)	99, 229, 348, 507, 758, 1270, 1399
Journal forestier suisse (Recenzent At. Haralamb) — — — —	1403
Journal of Forestry (Recenzent T. B.)	101, 348, 638, 759, 1026, 1135, 1272, 1400
Revue des Eaux et Forêts (Recenzenți A. C., At. H. T. B. (Dr. V.))	103, 138, 230, 507, 1465
Silva — — — — —	104, 232, 352, 540, 763, 1142

Sunarski List (Recenzent G. T. T.)	— — — — —	107
Tharandter forstliches Jahrbuch (Recenzent Gr. E.)	508, 641, 764, 1274,	1407
Zeitschrift für Forst- u. Jagdwesen (Recenzent Dr. C. C. G.)	107, 233,	353.
	766, 1031,	1409
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft (Recenzent I. C. Dem.)	276, 542, 896,	1144
		1411

IX. CERCUL DE STUDII FORESTIERE AL ING. SILVICI

<i>Ing. Dr. V. Dinu:</i>	Probleme în legătură cu cultura salcâmului și pinului în România. 22.I.36	— — — — —	113
<i>Ing. Dr. C. Chiriță:</i>	Lemnul în anul de adaptare la criză. 18.XII.35		112
<i>Ing. Dr. C. Georgescu:</i>	Maladii criptogamice de importanță economică. 11.II.36	— — — — —	237
<i>Ing. I. Dăscălescu:</i>	Refacerea pădurilor degradate de câmpie în cadrul amenajamentului. 26.II.36.	— — —	517
<i>Ing. M. Georgescu :</i>	Vrancea despădurită. 18.III.36	— — — — —	519
<i>Ing. C. C. Emanoil:</i>	Cooperativa forestieră în pădurile de stat 1.IV.36	— — — — —	519
<i>Ing. Vencu Georgescu:</i>	Din activitatea unui serviciu. 19.II.36	— —	517
<i>Ing. Gh. Nicoară-Bărad:</i>	Păduri de agrement. 29.I.36	— — — — —	236
<i>Ing. M. Peicuț:</i>	Problema perdelelor de protecție în regiunile uscate. 5.II.36	— — — — —	237
<i>Ing. M. Răduiescu:</i>	Intensificarea lucrărilor de cultura pădurilor	—	359

X. INFORMAȚII

Pag. 109, 354, 510, 767, 1033, 1145, 1278, 1422.

XI. NECROLOG

† Ioan D. Cornățeanu	— — — — —	111
† Mihail Mateescu	— — — — —	235
† N. Savela	— — — — —	356
† Puchreirer Henrich	— — — — —	357
† Konyi Iosif	— — — — —	357
† Aureliu M. Eliescu	— — — — —	512
† Mihail Ittu	— — — — —	769
† Francisc Schmidt	— — — — —	771
† P. A. Grunau	— — — — —	1170
† M. P. Nicolescu	— — — — —	1428
† C. Popescu-Făurei	— — — — —	1430

XII. SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Sedințele consiliului de administrație	— —	116, 360, 524, 647, 898, 1281, 1416
Înșirări	— — — — —	116, 239
Aviz	— — — — —	1280, 1416
Regulament pentru imprimarea lucrărilor de specialitate	— — —	239
Biblioteca Societății (periodice primite, noi achiziții, etc.)	242, 245, 523, 897	1146, 1280
Adunarea Generală a Societății	— — — — —	644

XIII. CEACS.

Convocare	— — — — —	247
-----------	-----------	-----

XIV. PUBLICAȚIUNI

Deciziuni ministeriale	— — — —	120, 249, 652, 773, 917, 1035, 1155, 1432
------------------------	---------	---

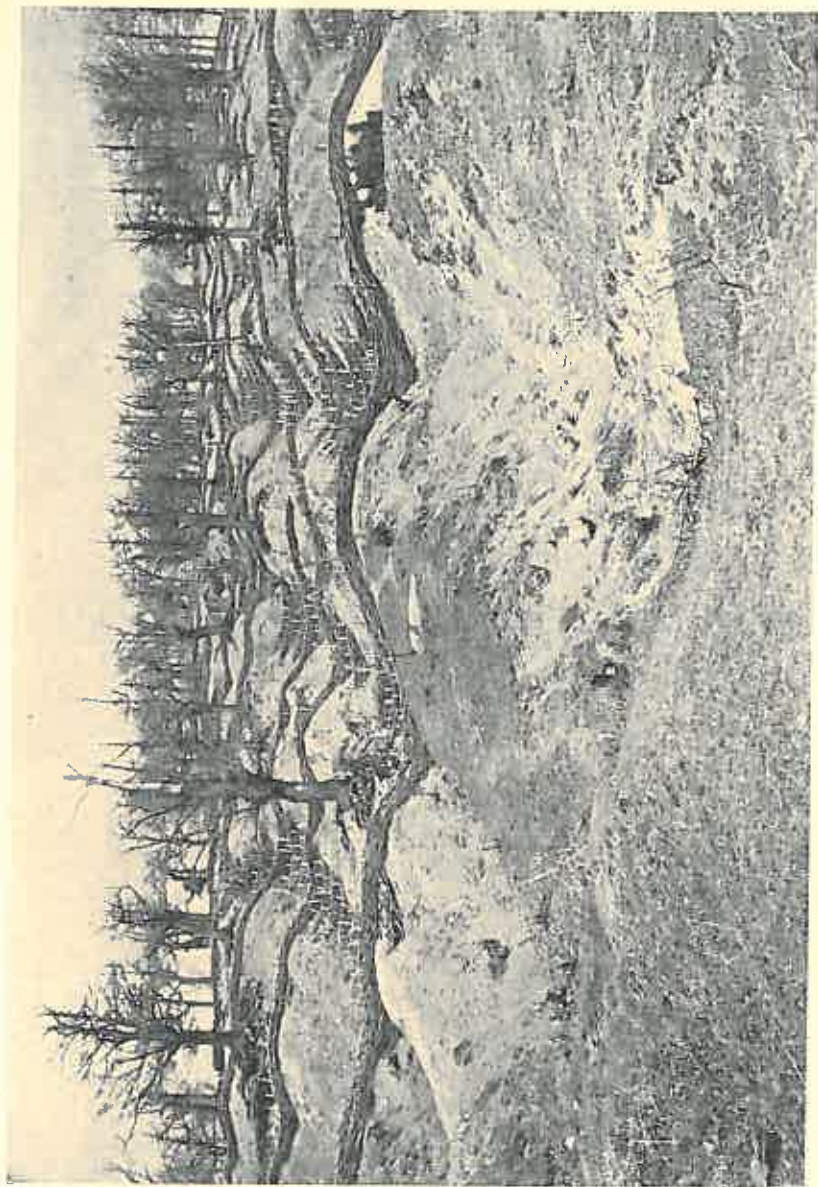
XV. DIVERSE

Semicentenarul nostru (Redacția)	— — — — —	655
----------------------------------	-----------	-----

Cliseu Ing. Capitanu

Lucrări de consolidare a terenurilor degradate (com. Cernăgura, jud. Neamț)
Travaux de fixation des terrains dégradés.
Bodentfestigungsarbeiten.

Salcâmul pune în valoare terenurile degradate. (Vedere comparativă).
(Valea Slănicului; teritoriul comunei Beceni; proprietatea Lascărșu Cataigiu, jud. Buzău)
La mise en valeur des terrains dégradés, par des plantations de Robinia. (Vue comparative).
Untergebrachte Böden verwerlet durch die Robinie. (Vergleichende Betspiele)

Clișcu Al. Haralamb

S T U D I I

Din lucrările prezentate Institutului de
Cercetări și Experimentațiuni forestiere

SEMĂNĂTURI SAU PLANTAȚIUNI DE STEJAR ?

de Ing. M. PETCUT

În anul 1928, unul din camarazii noștri ¹⁾ a publicat în Revista Pădurilor un articol intitulat „Cerul”. D-sa, vorbind despre refacerea pădurilor de cer din câmpia țării, stabilea că, în acest scop, ne trebuiesc 1200 de vagoane de ghindă. Sprijinit pe faptul că, în anii cei mai buni de ghindă, nu s'a putut aduna decât maximum 15-20 de vagoane și având în vedere că acești ani de ghindă vin cel mai de vreme la 5 ani, presupunând condițiunile cele mai avantajoase, — că s'ar aduna 20 vagoane în toți anii de ghindă și că aceștia ar veni regulat la perioade de câte 5 ani — d-sa ajungea la concluzia că ne-ar trebui 300 de ani pentru refacerea acestor păduri. În fața acestor cifre, colegul nostru își termina articolul astfel : „Așteptăm sau soluționăm problema altfel ?”

Punând această întrebare, distinsul nostru coleg se gândea, desigur la înlocuirea cerului cu o altă specie, cu care împăduririle s'ar putea face mult mai ușor.

Se pare că, păstrând aceeași specie, autorul articolului citat nu vedea refacerea acestor păduri pe altă cale decât prin semănături. Și d-sa nu era un izolat, crezând astfel. Multă vreme, cei mai mulți, am putea spune chiar toți, fără să greșim prea mult, ne găseam pe aceeași linie de gândire, și nu numai pentru cer, ci pentru toate speciile de stejar.

Lucrul își avea — și își are chiar și azi — explicația lui. În școală, vorbesc cel puțin de generația mea și de cele anterioare, plan-

---

1) Petre Ioan : Cerul, Revista Pădurilor 1928, pag. 328.

tațiunile de stejar erau socotite ca una din marile greșeli de silvicultură. Mai târziu, în serviciu, colegii care, din cine știe din ce considerațiuni, făcuseră astfel de lucrări, nu se puteau lăuda cu ele; mai întotdeauna după 10—15 și chiar 20 de ani dela efectuarea lucrărilor, suprafețele ocupate de regenerări sau împăduriri de acest fel — năpădite de mărăcini — păreau niște fânețe, în care abia se distingeau rândurile de puieți rari, crăcănoși; numai ici și colo, se vedea câte unul de înălțimea omului.

În același timp, în semănăturile de aceeași vârstă, masivul era de mult închis, solul era acoperit de litieră, trunchiurile drepte, iar înălțimea arboretului măsura cel puțin 5—7 metri.

Judecând după aceste aspecte deosebite, eram în drept să credem că plantațiunile de stejar nu ar fi indicate pentru regenerările artificiale și deci credința că, în aceste cazuri, singurele lucrări care dau rezultate bune sunt semănăturile de stejar, părea justificată.

Nereușita plantațiunilor de stejar se atribuia retezării pivotului puieților; perioada de lăncezire a plantațiunilor și de lăbărțare a coronamentului se credea a corespunde cu perioada înlăuntru căreia urma să se refacă acest pivot.

În timp ce la noi domina această concepție, în literatura rusă care începuse să fie mai mult cunoscută după alipirea Basarabiei, plantațiunile de stejar erau ținute la loc mai de cinste decât semănăturile.

Urmărind să cunoaștem temeiurile acestei noi concepții, mi-am propus să vizitez pădurea Ghirbovăț din jud. Tighina, unde fusesem informat că se găsește toată gama metodelor de împăduriri cu stejar. Și într'adevăr, am găsit aci, puse în aplicare, multe din tipurile de împădurire folosite în ținuturile uscate ale Rusiei. Între arboretele rezultate din aceste lucrări am găsit *plantațiuni* de stejar foarte frumoase, care nu puteau fi socotite cătuși de puțin mai prejos decât *semănăturile* din parcelele vecine.

Ceva mai târziu — în 1928 — urmărind alte obiective, am găsit și în pădurea Câlceasca din ocolul Regele Carol I, plantațiuni de stejar, făcute de regretatul Iuliu Moldovan, care pot fi socotite ca model de arborete de stejar în gospodăria cea mai pretențioasă.

Proba că și plantațiunile de stejar pot să dea rezultate bune era, prin urmare, făcută. Pentru lămurirea completă a aceste probleme și în deosebi pentru a cunoaște cauzele care contribuiau la

reușita acestor lucrări, într'o parte și la nereușita lor, în alta, se impunea să se cerceteze :

plantațiuni cu rezultate *bune* în comparație cu alte arborete de aceeași calitate create prin *semănături* ;

arborete născute prin *plantațiuni* *bune* în comparație cu alte *arborete naturale* ;

arborete *rele* create prin *plantațiuni* obișnuite, în comparație cu alte arborete create pe aceeași cale, dar cu rezultate *bune*.

Despre toate aceste cercetări ne propunem să ne ocupăm în rândurile care urmează.

I. Intinderea și natura cercetărilor.

În vederea primului obiectiv am ales două arborete de stejar în pădurea Ghirbovăț din ocolul Tighina : unul creat prin plantațiuni și altul prin semănături.

Cel dintâi are suprafața de 28 hectare și se găsește catalogat în parcela 20 subparcela A, iar cel din urmă are suprafața de 9,70 hectare și ocupă subparcela A din parcela 23. Atât la creierea unuia cât și la a celuilalt din aceste două arborete s'au folosit procedeele cele mai bune la care s'a fixat tehnica împăduririlor în regiuni uscate, după încercări de mai bine de 100 de ani.

În vederea celui de al doilea obiectiv, m'am oprit la una din plantațiunile din pădurea Câlceasca. Aci se găsesc două arborete create prin plantațiuni; unul așezat dealungul șoselei care duce de la Pitești la Câmpu-Lung și vecin cu un pâlț de pădure naturală în suprafață de câteva hectare și altul chiar în interiorul parcului de pe lângă reședința ocolului și alături de cele de mai sus. Cel dintâi — plantațiunea așezată dealungul șoselei — se găsește în condiții de creștere mai puțin bune; arboretul e pur și probabil a mai scăpat și vitele în el după ce s'a închis masivul. În parc, plantațiunea are condițiile de vegetație cele mai bune și are și un bogat subarboret de mălin (*Prunus padus* L.).

În lucrarea de față ne vom folosi de plantațiunea din afara parcului — cea cu condiții de vegetație mai puțin bune — și de arboretul natural vecin.

Dintre plantațiunile de stejar obișnuite — așa cum se fac aceste lucrări în mod normal — am ales un arboret din perimetrul

Băduleasa (ocolul Turnu-Măgurele), care se va analiza în raport cu plantațiunea de care ne-am ocupat mai sus, din păd. Ghirbovăț.

Pentru ca să poată ieși mai bine în relief toate laturile problemei care ne preocupă și să putem trage concluziile cele mai juste, ne-am propus să studiem: stațiunea în care s'au făcut cercetările, cum au luat naștere arboretele, cum au fost întreținute și care este starea lor în momentul cercetărilor.

Și ca să ne dăm mai bine seama de felul cum au evoluat aceste arborete, am căutat să cunoaștem și creșterile în înălțime și în diametru.

Felul cum a luat naștere și cum a fost întreținut arboretul a fost stabilit după informațiile culese în localitate, dela personalul ocolului.

Pentru cercetarea creșterilor s'au făcut locuri de încercare de câte 1000 m. p.; materialul inventariat s'a împărțit în 3 clase de diametre cu număr egal de arbori și s'a căutat arborele mediu pentru clasa superioară de diametre¹⁾. Acesta s'a doborât și s'a analizat.

Pentru ca să putem cerceta înrădăcinarea acestor arborete s'au scos din rădăcină și s'au fotografiat arborii medii respectivi.

În plantațiunea din perimetrul Băduleasa nu ne-am ocupat de creșteri fiindcă arboretul era încă prea rar, crăcănos și cu înălțimi prea mici.

II. Situația și stațiunea arboretelor cercetate.

Pădurea Ghirbovăț.

Se găsește în cuprinsul stepei cu păduri de pe podișul care domină lunca Nistrului, cam la 20 Km spre Sud de orașul Tighina.

Clima acestui ținut este specific continentală. Verile sunt foarte călduroase; temperaturile maxime medii se realizează în luna

1) Locurile de încercare, analizele arborilor medii, scoaterea lor din rădăcină și fotografierea arboretelor din pădurea Tighina ca și istoricul lor au fost făcute de către și prin îngrijirea D-lui Ing. Insp. General Przemetchii, șef al ocolului Tighina în 1926, când am început aceste cercetări și Director al Regionalei Chișinău în 1933.

La pădurea Câlceasca, analiza arborelui mediu din arboretul natural a fost făcută prin îngrijirea d-lor Ing. Tr. Ionescu, șeful ocolului și Ing. Mircea Popescu, ajutor.

Tuturor le aduc și pe această cale mulțumiri călduroase pentru acest ajutor.

Iulie când se înregistrează $23,2^{\circ}$ (față de 22° în Bărăgan); iernile sunt și ele mai friguroase decât în stepa din interiorul țării; media lunară minimă se situează în Ianuarie, când se înregistrează $-8,9^{\circ}$ (pe câtă vreme în Bărăgan nu înregistrăm decât $-3,6^{\circ}$).

Precipitațiile atmosferice însumează ceva mai mult de 400 mm anual¹⁾. În perioada de vegetație cad, în mediu, 217 mm. Cea mai mare cantitate de apă cade în Mai (circa 63 mm). Dar, ceea ce mărește și mai mult ariditatea acestui ținut sunt vânturile calde și uscate din timpul verii, care ridică la maximum evaporația apei din pământ și transpirația plantelor.

Podișurile ținutului Tighina sunt alcătuite dintr'un loess argilos, gros de 10—15 m.

În condițiunile climatice de care am vorbit mai sus și pe această rocă, s'a format un sol de tipul cernoziomului degradat, în care orizontul cu humus atinge, uneori, grosimea de 1,50—2 m.

Pădurea Câlceasca.

Este un trup al complexului Câlceasca din cuprinsul ocolului silvic „Regele Carol I”, așezat împrejurul reședinții ce se găsește în apropierea comunei Valea Popii, la 30 de Km spre Nord de Pitești și la 20 Km spre Sud de Câmpulung.

Reședința și prin urmare și arboretele care fac obiectul cercetărilor se găsesc pe lunca înaltă a unuia din afluenții Argeșului, cunoscut sub denumirea de Râul Târgului.

Altitudinea locului, după harta Statului Major, este de 400 m față de 590 m cât este la Câmpulung și 270 m cât este la Pitești

Sub raportul climatic ținutul se situează între aceste două localități: Câmpulung și Pitești, amândouă așezate pe aceeași vale și pentru care avem date climatice exacte.

Media precipitațiilor anuale va fi cuprinsă, prin urmare, între 652 mm, cifra dată de stațiunea Pitești, și 721 mm, cifră care reprezintă media Câmpulungului. În perioada de vegetație, cantitatea de precipitații trebuie să se găsească între 307—370 mm. Umiditatea relativă, aceeași la ambele stațiuni vecine, este de 72% pe an și 67% în perioada de vegetație.

Sub raportul temperaturii, pădurea Câlceasca se situează între

1) E. Oteteleşeanu și G. Elefteric : Considerațiuni generale asupra reg. precipit. atm. în România, București, 1921.

9°4, — media anuală dela Pitești — și 8°1 media dela Câmpulung. In perioada de vegetație, temperatura Câmpulungului variază între 12°2 — media lunii Mai — și 18°1 — media lunii August, — iar aceea a Piteștiului între 15°1 — media lunii Mai — și 20°4 — media lunii August.

In ceea ce privește solul, pădurea Câlceasca crește pe un sol brun roșcat în stare de formație, care a luat naștere pe aluviuni de pietriș mărunț în amestec cu nisip, elemente legate între ele prin humus și argilă în orizontul superior (0,00—0,33 m), prin separațiuni de sesquioxizi de fier și aluminiu în orizontul B (0,34—0,80 m) și prin mâl argilos, care face solul mai compact, în orizontul inferior¹⁾.

Perimetrul Băduleasa.

Este așezat pe șesul Teleormanului — partea de Vest a Burnazului. Ca și pădurea Tighina se găsește prin urmare la limita stepei cu păduri.

Sub raportul climatic, câmpul Teleormanului se găsește însă în condiții mai bune decât pădurea Tighina.

Precipitațiile anuale în șesul Teleormanului ajung la 500 mm. iar în perioada de vegetație trec peste 200 de mm.

Temperatura medie anuală este de 10°; temperatura medie a lunii celei mai călduroase se înregistrează în Iulie cu cifra de 22°6 și a celei mai friguroase în Ianuarie cu —4°8.

Vânturile, în acest ținut, sunt și mai puțin frecvente și cu intensitate mai mică decât în Basarabia.

Solul, în perimetrul Băduleasa, este un cernosiom degradat.

Roca pe care s'a format acest sol este un loess cu grosimea de 8—10 m.

III. Descrierea arboretelor.

1) *Plantațiunea din pădurea Ghirbovăț.*

Cum s'au făcut împăduririle? Plantațiunile din pădurea Ghirbovăț au fost făcute în anul 1907, în locul unui crâng degradat în vârstă de 30 de ani, defrișat. Lucrarea s'a executat primăvara, în teren mobilizat cu plugul, după ce, 2—3 ani după defrișare, fusese dat culturii agricole.

1) Descrierea profilului a fost făcută cu concursul d-lui Em. I. Protopopescu-Pake, căruia îi mulțumim și pe această cale.

Plantațiunea s'a făcut în rânduri, cu puieti de stejar pedunculat în vârstă de 2 ani. Distanța între rânduri a fost de 1,20 m și între puieti de 1 m. Intre puietii de stejar, de o parte și de alta a fiecăruia dintre ei, pe rând, — la 0,50 m distanță de puietii de ste-

Cliseu M. Petcuț

Fot. Nr. 1. — Plantație de stejar în pădurea Ghirbovăț.

jar — s'a mai plantat și puieti de *Acer tataricum* și *Caragana arborescens* — unul de o parte și altul de alta a puietilor de stejar — cum se vede în schema care urmează :

○ = *Q. pedunculata* Erh.; ⊕ = *Acer tataricum* L.; □ = *Caragana arborescens*.

Aceste două specii ajutătoare — arțarul tatăresc și salcâmul galben — au rolul de a obliga stejarul să crească mai repede și mai

mult în sus decât în lături, (rol pe care literatura germană îl definește cu denumirea de „Treibholz“).

Intreținerea arboretului. Timp de 4 ani plantațiunea a fost prășită de 3 ori pe an. Alte operațiuni culturale nu s'au făcut.

În aceste condițiuni masivul s'a închis la vârsta de 11 ani.

Clișeu Z. Przemęchii

Fot. Nr. 2. — Plantațiune de stejar
(în 1907), Păducea Ghrbovăt.

cu fusurile drepte (fotografia No. 1) și cu înălțimi care variau între 3 și 7,82 m și cu diametre între 2 și 11 cm.

Creșterile. În ceea ce privește creșterile, iață care este rezultatul analizei arborelui mediu al clasei supericare de diametre al unui loc de încercare în parcela de care ne ocupăm:

Tabloul diametrelor.

Secțiunea :			Diametrul mediu la vârsta de :						Observațiuni
Nr.	Înălțimea	Inele	5	10	15	20	21		
							fără coajă	cu coajă	
1	0	21	2,10	7,20	9,65	10,85	11,45	12,73	
2	1,30	17	6,20	2,85	6,25	7,50	7,75	8,85	
3	3,60	11	—	—	3,35	5,80	6,20	7,05	
4	5,60	6	—	—	—	2,25	2,95	3,45	
5	7,21	2	—	—	—	0,40	0,70	0,90	

Starea arboretului în momentul cercetărilor. În anul 1928, epoca la care am făcut primele cercetări, arboretul născut și îngrijit în felul descris mai sus era în vârstă de 21 de ani și număra, în mediu, cam 3000 de arbori de stejar la hectar. În subarboret se găseau încă, în număr apreciabil, arbuștii introduși în timpul când a luat ființă arboretul — arțarul și salcâmul galben — la care s'a mai adăugat *Rhamnus cathartica*, *Cornus sanguinea* L. și *Rhus Cotinus* L., venite pe cale naturală. (fot. Nr. 1).

Masivul — în deosebi pe rând — era destul de strâns,

Din diagrama alăturată rezultă următorul tablou al înălțimilor:

Vârsta:	5	10	15	20	21
Inălțimea (în metri):	1,80	3,60	5,60	7,60	7,82
Creșterea periodică (în metri):	—	3,60	—	4	—
Creșterea medie totală (în metri):	—	—	—	—	0,37

medie totală în înălțime, la vârsta de 21 de ani, era de 0,37 m; iar creșterea medie periodică era de 0,37 m în prima perioadă și 0,40 m în a doua.

Aceeași diagramă ne dă și următoarele valori pentru creșterea în diametru la 1,30 m de la sol :

Vârsta:	5	10	15	20	21
Diametru (în cm):	0,20	2,85	6,25	7,50	7,75
Creșterea periodică (în cm):	—	2,85	—	4,65	—
Creșterea totală (în cm):	—	—	—	—	0,37

Prin urmare, avem o creștere medie totală de 0,37 cm; o creștere periodică de 0,28 cm, în prima perioadă și 0,47 cm în a doua perioadă.

În anul 1933, deci la vârsta de 26 de ani, arborele număra încă 2440 de arbori din specia principală; înălțimea varia între 7 și 11 m, iar diametrul între 2—14 cm. (Fotografia No. 2).

Înrădăcinarea arboretului. Credința că stejarul plantat nu-și poate reface pivotul, sau și-l reface foarte greu, se dovedește neînțemeiată (fig. No. 5); arborele mediu pe care l'am scos din rădăcină și-a înlocuit pivotul prin două rădăcini destul de bine dezvoltate — 4 cm la bază — pe care le-a trimis vertical în pământ până la 1,80 m adâncime.

Altă serie de rădăcini, care sunt și cele mai numeroase, pornind cam din două planuri diferite, au fost împrăștiate în straturile mai superficiale ale solului.

2) *Semănăturile din pădurea Ghirbovăț.*

Cam de aceeași vârstă cu arboretul descris mai sus este arboretul din parcela 23, subparcela A, creat prin semănături în rân-

Clîșeu M. Petcuț

Fot. Nr. 3. — Semănătură de stejar în pădurea Ghirbovăț, parcela 23, subparcela A. (La vârsta de 17 ani).

duri, în anul 1909, deci cu 2 ani mai târziu decât acel din parcela 20. Ca și plantațiunile, semănăturile de care ne ocupăm au luat locul unui alt arboret mai în vârstă, care s'a defrișat odată cu exploatarea. Terenul a fost folosit de cultura agricolă din anul 1905

până în 1909 inclusiv. În toamna acestui din urmă an, terenul a fost arat din nou și semănat cu ghindă, în rânduri la 1,50 m depărtare unul de altul. Semănătura s'a executat în rigole făcute cu sapa. Rândurile au fost marcate prin puiți de *Cornus sanguinea* L. plantați pe rând, la distanță de 10,50 m unul de altul.

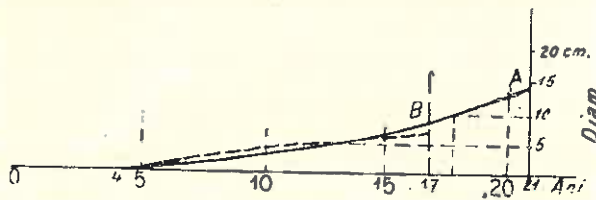
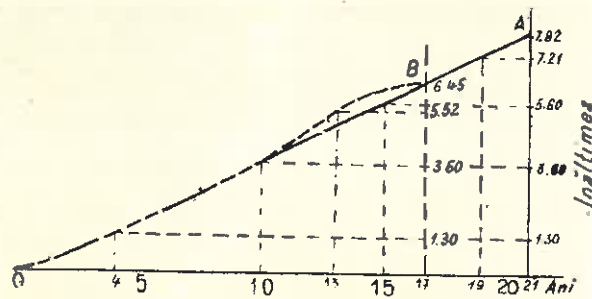
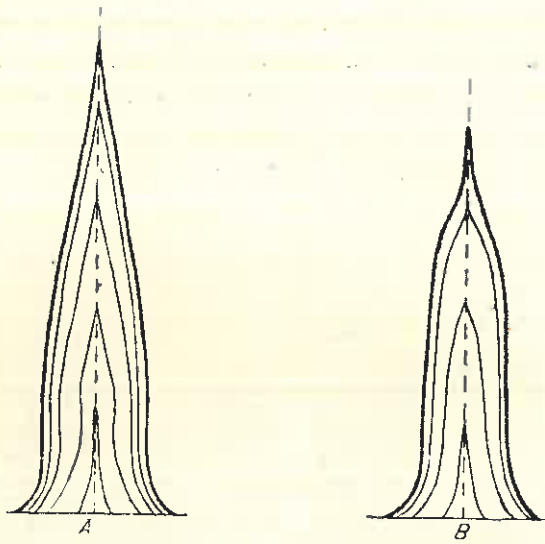
Cliseu Z. Przemetchli

Fot. Nr. 4. — Semănătură directă de stejar. Pădurea Ghirbovăț (Tighina).
(Parcela 23, subparcela A, la vârsta de 24 ani).

Spațiile dintre rândurile de puiți s'au cultivat cu plante prășitoare până în anul 1914, cultivatorii fiind obligați să dea trei prașile pe an.

Arboretul a început să se închidă în anul 1915. În anul 1919, deci la vârsta de 10 ani, s'a făcut o curățire slabă scoțându-se numai stejarii dominați.

În toamna anului 1926, adică la vârsta de 17 ani, când a fost cercetat de noi, arboretul, se găsea în masiv strâns cu circa 6000 de arbori de stejar la hectar și cu un bogat subarboret de corn.

Legenda

- A. Arbore provenit din plantatie
- B. " " " semănatura

— Diagrama cresterii în înaltime si diam la A.
 - - - - - " " " " " diam la B.

Scara { Înălțimilor = 1/100
 Diametr = 1/5

Fig. 1. — Pădurea Ghirovaț.

Trunchiurile arborilor erau drepte, înălțimile variau între 1,50—6,57 m. iar diametrele între 1—10 cm. (Fotogr. No. 3).

În anul 1933, deci la vârsta de 24 de ani, numărul arborilor la hectar era de 2216, înălțimea varia între 6 și 8 m, iar diametrele între 2 și 14 cm. (Fotogr. No. 4).

Din analiza arborelui mediu al clasei superioare de diametre în această semănătură, am obținut următoarele cifre :

Tabloul diametrelor.

Secțiunea			Diametru mediu în cm. la vârstele :					Observațiuni
No. runde- lelor	Înălțime mea	No. inelenor	5 ani	10 ani	15 ani	17 ani		
						f. coajă	cu coajă	
1	—	17	2,4	7,5	10,4	11,1	12,2	Înălțimea totală a arborelui a fost 6,45
2	1,30	13	0,3	3,5	5,9	6,3	7,0	
3	3,60	7	—	—	4,7	5,4	6,0	
4	5,52	4	—	—	—	0,6	0,9	

Din diagrama secțiunii acestui arbore deducem, pentru vârsta de 17 ani, următorul tablou al înălțimilor :

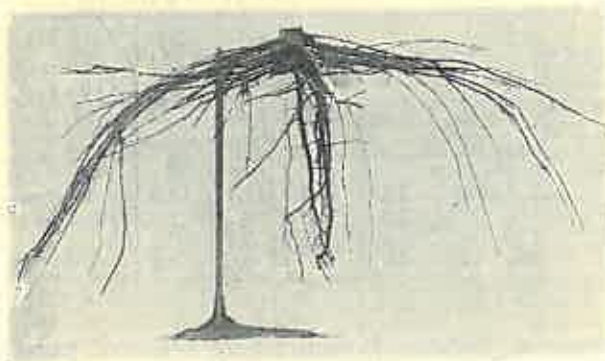
Vârsta:	5	10	15	17
Înălțimea (în metri):	1,80	3,60	6,20	6,45
Creșterea periodică (în metri):	—	3,60	—	2,85 (în 7 ani)
Creșterea medie totală (în metri):	—	—	—	0,37

Creșterea medie totală a arborelui mediu al clasei superioare de diametru, în semănătura în vârstă de 17 ani din pădurea Ghirbovăț este, prin urmare de 0,37 m; creșterea medie periodică în prima perioadă de 10 ani este de 0,36 m. iar în ultimii 7 ani din a doua perioadă este de 0,40 m.

Creșterile în diametru ale aceluiași arbore, la 1,30 m de la pământ, după cum se vede din tabloul de analiză, sunt reprezentate prin următoarele cifre :

Vârsta:	5	10	15	17
Diam. (în cm):	0,3	3,5	5,9	6,3
Creșterea periodică (în cm):	—	3,5	—	2,8 (în 7 ani)
Creșterea medie totală (în cm):	—	—	—	0,37

Creșterea medie totală în diametru este prin urmare 0,37 cm;

Clișou Z. Przemetchii

Fot. Nr. 5. — Sistemul radicular (la vârsta de $19 + 2 = 21$ ani) la un stejar pedunculat din plantațiunea făcută în pădurea Ghibrovăț (Tîghina).

Mira are 2 m.

Clișou Z. Przemetchii

Fot. Nr. 6. — Sistemul radicular (la vârsta de 17 ani) la un stejar pedunculat din semănătura directă făcută în pădurea Ghibrovăț

tatea lor sunt și mai mici și mai puțin numeroase. Chiar dacă există

creșterea periodică în prima perioadă de 10 ani este de 0,35, iar în ultimii șapte ani ai perioadei este de 0,4 cm.

Judecând după fot. Nr. 5 și 6, rădăcinile arborilor din semănătură nu se deosebesc de acelea ale arborilor din plantațiuni decât prin faptul că în semănătură pivotul este neramificat și că în totali-

o diferență de 4 ani între arborii semănați și cei plantați, diferența de vârstă a arborilor este prea mică pentru a justifica diferența de număr și de mărime a rădăcinilor.

3) *Plantațiunea din pădurea Câlceasca.*

Cum s'a făcut împădurirea. Arboretul dela șosea, după cum am văzut în altă parte a acestui studiu, a luat naștere pe cale de

Clisou M. Petcut

Foto Nr. 7. — Plantație de stejar în pădurea Câlceasca (Mihăiești).
(La vârsta de $33 + 2 = 35$ ani).

plantațiuni. Plantațiunea s'a făcut, primăvara, în rânduri, la distanță de 1,50 m rând de rând și la 1 m fir de fir, într'o fostă poiană, cultivată mai înainte cu păioase și plante prășitoare; pământul a fost

arat de-a-rândul, iar după efectuarea plantației spațiile dintre rânduri s'au semănat cu plante prășitoare.

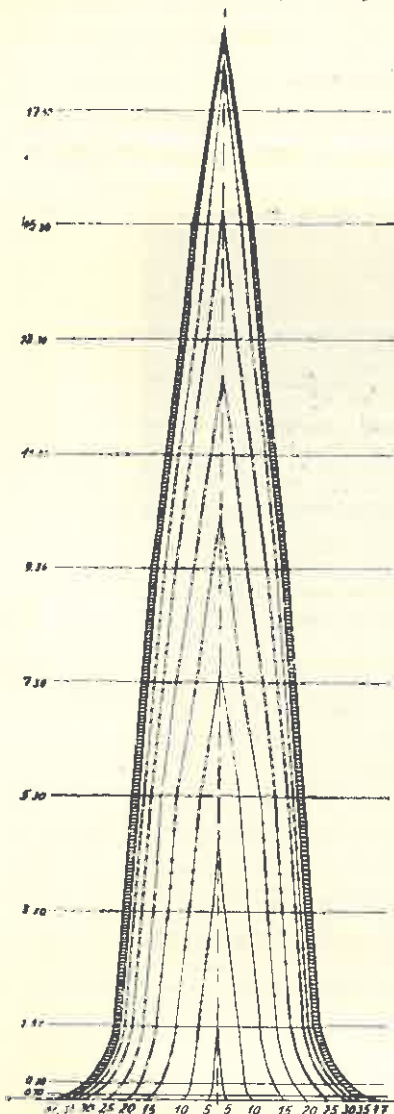

Fig. 2. — Pădurea Câlceasca, plantație.
Arborele mediu din clasa superioară
de diametre.

Scara : $\left\{ \begin{array}{l} \text{înălțimi :} \quad 1/100 \\ \text{diametre :} \quad - 1/5 \end{array} \right.$

Întreținerea și conducerea arboretului. Mobilizarea solului s'a repetat pe aceeași cale — cultura agricolă — ani de zile în șir, până când s'a închis arboretul.

Operațiuni culturale nu s'au făcut.

Starea arboretului la epoca cercetărilor. În anul 1932, când am întreprins aceste cercetări, acest arboret avea vârsta de 33 de ani; consistența era plină, solul bine acoperit cu frunze moarte și fără vegetație ierboasă. (Vezi fotografia No. 7). Diametrele realizate până la această vârstă au variat între 5 și 21 cm la 1,30 m de la pământ, iar înălțimile între 12 și 18,70 m. Volumul total la hectar realizat la această vârstă era de 178 m. c.

Analiza arborelui mediu al clasei superioare de diametre din acest arboret a dat următorul rezultat :

Tabloul diametrelor.

Secțiunea :			Diametru în cm. la vârstele								Observațiuni
No. rândului	Înălțimea	Nr. inelelor anuale	5	10	15	20	25	30	35		
									fără coaje	cu coaje	
1	0,30	33	0,8	4,7	9,7	13,5	16,6	19	21	22,5	
2	1,30	30	—	3,4	7,5	10,7	13	15	16,8	18	
3	3,30	27	—	10	5,2	8,8	11,5	13,5	15	16,5	
4	5,30	24	—	—	3,4	7,6	10,2	12,4	13,7	14,8	
5	7,30	20	—	—	—	4,2	7,7	10	12	13	
6	9,30	17	—	—	—	1,7	4,9	8,2	10	11,5	
7	11,30	14	—	—	—	—	2,2	4,9	8	9	
8	13,30	10	—	—	—	—	1	2,8	6	7	
9	15,30	7	—	—	—	—	—	1,5	4,0	5	
10	17,30	3	—	—	—	—	—	—	2,3	2,3	

După cum se poate vedea din diagrama construită cu aceste date, creșterea în înălțimea a arborelui cercetat este reprezentată prin următoarele cifre :

Vârsta:	10	20	30	35
Înălțimea (în metri):	4,50	10,20	15,80	18,70
Creșterea periodică (în metri):	4,50	5,70	5,60	6,20 (în 5 ani)
Creșterea medie totală (în metri):				0,53

Din rândurile de mai sus se vede că creșterea medie totală în înălțime a acestui arbore este de 0,53 m; creșterea periodică, în prima perioadă de 10 ani, este de 0,45 m, în a doua de 0,57 m, în a treia de 0,56 și în ultimii 5 ani a ultimei perioade de 0,59 m.

Tot în tabloul de analiză mai putem vedea că diametrele aceluiași arbore la înălțimea de 1,30 m de la sol sunt reprezentate prin următoarele cifre :

Vârsta:	10	20	30	35
Diam. (în cm.):	3,4	10,7	15	16,8
Creșterea periodică (în cm.):	3,4	7,3	4,3	1,8 (în 5 ani)
Creșterea medie totală (în cm.):				0,48

Creșterea medie totală în diametru este prin urmare de 0,48 cm; creșterea medie periodică este de 0,34 cm în prima perioadă de 10 ani, 0,73 cm în a doua perioadă, 0,43 cm în a treia și 0,36 cm în primii 5 ani din a patra perioadă.

4. Arboretul natural din pădurea Câlceasca.

Arboretul natural din pădurea Câlceasca este un codru în vârstă medie de 90 de ani, foarte bine crescut; arborii cei mai frumoși au peste 35—37 de metri înălțime — cea mai mare înălțime pe care am întâlnit-o în țară la noi.

Cliseu M. Petcuț

Fot. Nr. 8. Arboret natural de stejar din pădurea Câlceasca.

Consistența este 0,8; solul e relativ acoperit și are o pătură de frunze moarte destul de apreciazabilă. (Fotografia No. 8).

Ca subarboret nu întâlnim decât *Crataegus monogyna* Jacq. (păducel) și *Rosa canina* L.

Pătura ierbacee este slab reprezentată.

Analiza arborelui mediu din clasa superioară de diametre ne-a dat următoarele cifre :

Tabloul diametrelor.

Secțiunea			Diametrul în cm. la vârstele de :										Observațiuni
No. rânduri	Înălțimea	Nr. înțelilor anuale	10	20	30	40	50	60	70	80	89		
											fără coajă	cu coajă	
1	0,45	89	4,8	15,7	27,3	36	42,7	48	52	56	59	63	Înălțimea totală a arborelui este 31,50 m.
2	1,32	87	4,6	14,5	24	31,3	35,5	40	43,5	46,7	49,7	53,6	
3	5,38	77	—	7,8	17,6	25,3	30,6	34,2	36,7	38,1	43,0	44,9	
4	9,44	72	—	1,9	11,0	19	14,6	28,7	31,4	34,2	36,7	39,6	
5	13,51	67	—	—	5	13,3	19,8	24,6	27,6	30,4	34	35,6	
6	17,56	59	—	—	—	7,2	13,5	17,4	20,7	23,3	26,2	29,7	
7	18,99	51	—	—	—	5,3	10,4	14,7	17,8	19,5	23,3	25,2	
8	21,59	51	—	—	—	0,5	5,1	8,8	11,0	13,4	15,6	18,0	
9	25,64	39	—	—	—	—	—	3,3	5,7	7,5	9,7	11,9	
10	29,70	11	—	—	—	—	—	—	—	1,0	2,8	3,5	

Creșterea în înălțime a acestui arbore a evoluat în felul următor :

La vârsta :	10	20	30	40	50
Înălțimea (în m.):	5,38	10,75	16,90	22	24,15
Creșterea periodică:	5,38	5,37	6,15	5,10	
Creșterea medie totală :					0,48

Creșterea medie, în înălțime, la vârsta de 30 de ani este deci, de 0,56 m; iar creșterea periodică este de 0,54 m în prima perioadă, de 0,54 m în a doua perioadă și de 0,61 m în a treia perioadă.

În ceea ce privește creșterea în diametru, în arboretul plantat, la înălțimea de 1,30 m, ea se înfățișează după cum urmează :

Vârsta :	10	20	30	35
Diametrul (în cm.):	4,6	14,5	24	27,5
Creșterea periodică (în cm.):	4,6	9,9	9,5	3,5
Creșterea medie totală (în cm.): (la 35 de ani):				0,78 cm.

Creșterea medie totală, în arboretul natural, la vârsta de 35 de ani este de 0,78 cm.; Creșterea periodică, în prima perioadă, este de 0,46 cm, în a doua de 0,99 cm, în a treia de 0,95 cm și în ultimii cinci ani de 0,78 cm.

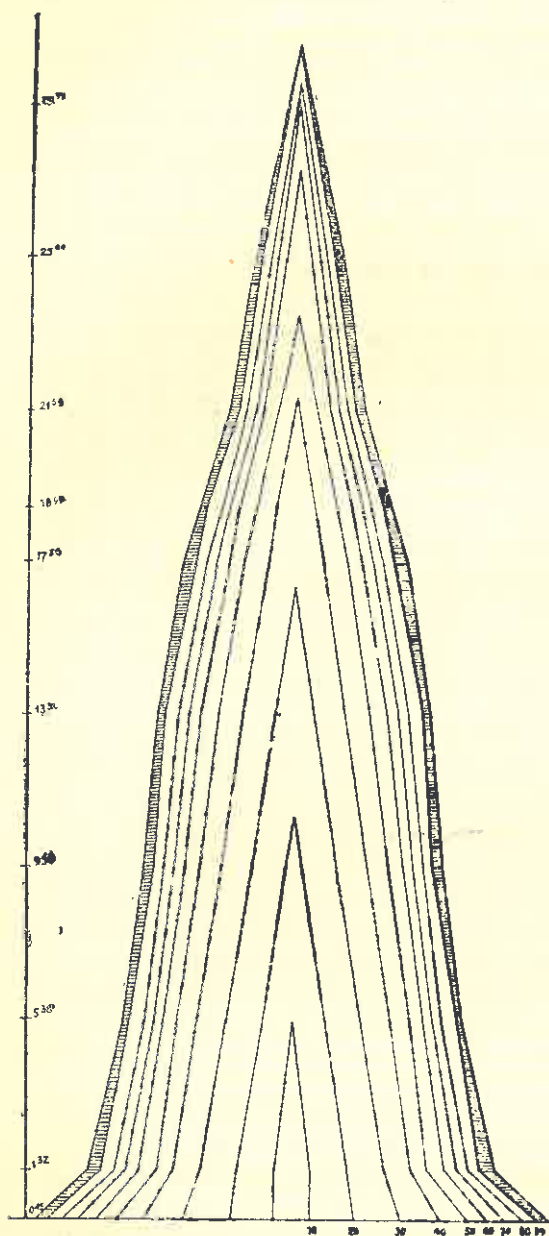

Fig. 3. -- Pădurea Câlceasca, arboretul natural.
Arborele mediu din clasa superioară de diametre.

Scara : { diametrelor : 1/5
          { înălțimilor : 1/100

5. Arboretul din perimetrul Băduleasa.

Arboretul din pădurea Băduleasa a fost creat prin plantațiuni cu puiți de stejar în vârstă de 2 ani, pe un teren agricol, primăvara, după ce, în toamnă, toată suprafața care urma să fie plantată fusese arată de arândul.

Dispozitivul plantației a fost în rânduri la 1,50/1,50 m.

După efectuarea lucrării, solul n'a mai fost mobilizat și nici altă lucrare de întreținere nu s'a mai făcut în cuprinsul ei.

În anul 1933, deci în anul în care arborii aveau vârsta de 20 de ani și după 18 ani de la data la care s'a făcut împădurirea, arboretul, în părțile în care s'a obținut cele mai bune rezultate, abia avea înălțimea maximă de 3 m: vegetația ierboasă încă nu dispăruse complet dintre arbori. (Vezi fotografia Nr. 10).

Clișeu M. Petcuț

Fot. Nr. 9. — Plantație de stejar mai puțin reușită, în pădurea Băduleasa.

Clișeu M. Petcuț

Fot. Nr. 10. — Plantațiune de stejar mai reușită, în pădurea Băduleasa.

În părțile mai puțin reușite — și de acestea sunt destule — pueții cei mai înalți nu ating 1.50 înălțime, arboretul e rar poenit, iar vegetația ierboasă este foarte bogată. (Vezi fot. Nr. 9).

IV. Centralizarea și discuția rezultatelor.

Din examinarea arboretelor de care ne-am ocupat în cuprinsul acestei lucrări s'a putut constata următoarele :

1) *Plantațiuni și semănături.*

a) Din comparația arboretelor din pădurea Tighina, cele create prin plantațiuni de o parte și cele care au luat ființă prin semănături de altă parte, nu rezultă, în nici un caz, o superioritate pentru cele din urmă; și unele și altele s'au închis la aceeași vârstă a arborilor.

Plantațiunile și-au împreunat coronamentul după un interval de patru ani de la data la care s'au executat lucrările de împăduriri, adică, în anul când arborii aveau vârstă de 6 ani (2 ani în pepinieră și 4 ani în pădure).

Semănăturile făcute în 1909 s'au închis în anul 1915, când și arborii și arboretul aveau vârsta de șase ani.

Și plantațiunile și semănăturile au fuzurile drepte și cură'ate de crăci pe o lungime egală cu jumătatea înălțimilor; și într'o parte și în alta, solul este acoperit de o pătură bogată de frunze moarte fără nici o urmă de vegetație ierbacee.

b) Dacă urmărim creșterea în înălțime a arborilor — în ipoteza că această creștere urmează pe aceea a arborilor medii ai claselor superioare de diametre — constatăm o coincidență perfectă, pentru ambele arborete, până când arborii ating vârsta de 10 ani. Între 10 și 17 ani, în semănături, creșterile în înălțime au fost mai active decât în arboretul rezultat din plantațiuni. După această vârstă, înălțimea semănăturilor face progrese foarte mici. La vârsta de 26 de ani, arborii cei mai viguroși, în semănătură, abia ajung înălțimea de 8 m, cifră realizată, judecând după curba înălțimilor, în arboretele plantate, când arborii au vârsta de 21 de ani.

Și poate că nu este lipsit de interes să remarcăm că diferențierea de înălțime pe care o constatăm la semănături începe chiar în anul când acest arboret a fost parcurs cu operațiuni de curățiri.

Dacă ținem seama că la acea dată — când arborii aveau

vârsta de 21 de ani, — plantațiunea număra numai 19 ani, superioritatea plantațiunilor față de semănături sub raportul creșterilor în înălțime este evidentă.

c) Creșterea în diametru s'ar părea că nu urmează aceeași cale. In acest domeniu, din analizele de creșteri, constatăm o diferență — în favoarea semănăturilor — care se realizează în prima perioadă de creșteri: la vârsta de 10 ani, diametrul arborelui mediu al clasei superioare de diametre în arboretul plantat este de 2,85 cm, pe când în semănături acest diametru este de 3,5 cm. Socotim însă că această diferență nu poate fi atribuită decât unui accident; este anormal ca o plantațiune până la vârsta de 10 ani când are înălțimi tot așa de mari ca și semănătura să aibă diametre mai mici.

d) Credința că pueții plantați nu-și mai pot sau își refac târziu pivotul și că lăncezeala, pe care o constatăm în unele plantațiuni s'ar datora acestei presupuse infirmități, se dovedește lipsită de temei. Rădăcinile arborilor plantați, atât cele principale cât și cele secundare, sunt mai bine dezvoltate decât ale aceloră din semănături.

2) *Plantațiuni și arborete naturale.*

Dacă vom compara plantațiunea din pădurea Câlceasca cu arboretul natural vecin, constatăm :

a) sub raportul înălțimilor, cea dintâi crește ceva mai încet decât arboretul natural până când arborii din plantațiune ajung la vârsta de 25 de ani. La 10 ani, arborele mediu al clasei superioare de diametre, în arboretul plantat, are înălțimea de 4,50 m față de 5,38 m cât are cel din arboretul natural; iar la 20 de ani, cel dintâi are înălțimea de 10,20 m, pe când cel din urmă are 10,75 m. La 25 de ani, creșterea în înălțime, în arboretul plantat, ajunge pe cea din arboretul natural și la 35 de ani îi este chiar superioară. Creșterea medie periodică în arboretul plantat începe să fie superioară aceleia din arboretul natural încă din a doua perioadă; la arboretul natural această creștere se cifrează la 0,54 m. pe câtă vreme în arboretul plantat ea este de 0,57.

Aceste cifre se referă însă la vârsta arborilor din arboretul plantat, nu la vârsta arboretului (numărul anilor scurși din anul de când s'a făcut plantațiunea). Dacă am ține seamă că în anul când

arborii aveau vârsta de 10 ani se scurseseră numai 8 ani dela data când s'a făcut plantațiunea, am obține, pentru arboretul plantat, și în prima perioadă o creștere periodică mai mare decât în arboretul natural.

Trebue să mai remarcăm de asemenea că arboretul plantat, de care ne-am folosit pentru comparație, după cum am văzut la locul cuvenit, nu se găsește în condițiile cele mai bune de vegetație. Arboretul din parc, în imediata vecinătate cu cel de care ne-am ocupat, are, la aceeași vârstă, 20,60 m înălțime. Este foarte probabil că în acest arboret creșterile arborilor, chiar în primele perioade, să fi fost superioare celor din arboretul natural.

b) Sub raportul creșterilor în diametru, arboretul plantat rămâne mereu dedesubtul arboretului natural. La vârstele de 10, 20 și 30 de ani diametrul arborelui mediu dedus în felul descris la vreme este de 3,4, 7.07 și 15 cm în timp ce în arboretul natural același arbore mediu are diametre de 4,6, 14,5 și 24 cm.

Prea mult temei însă pe această pronunțată diferență în favoarea arboretului natural nu putem să punem, fiindcă nu-i putem cunoaște cu destulă exactitate nici origina și nici istoria vieții. Este foarte probabil, și credința noastră aceasta este, că acest arboret a fost provenit dintr'un crâng pe tulpini tinere sau a fost recepat în tinerețe ori a putut să fie un semințis tuns mereu de gura vitelor până când, la o anumită dată, s'a oprit definitiv pășunatul. Din acel moment, pueții a început să crească în înălțime, rădăcinile lor putând să fie mult mai în vârstă, deci capabile să hrănească mult mai bine tulpinele. Astfel de arborete se întâlnesc mai des în pădurile noastre de stejar: Juda mica, Cazacu și altele.

În sprijinul acestei ipoteze pledează următoarele considerațiuni:

Înălțimea arboretului plantat trece deasupra celui natural exact la vârsta la care creșterea în înălțime la arboretele de crâng începe să se domolească.

Diferența între creșterea în diametru, la arboretul plantat față de cel natural, este prea mare și se menține și mai târziu după ce înălțimea celui dintâiu trece deasupra acestuia din urmă, când suntem în drept să credem că condițiunile de inferioritate ale primului — dacă au existat astfel de condiții — au încetat.

Dacă ar mai fi nevoie și de alte dovezi în favoarea ipotezii de mai sus, pe acestea le găsim în comparația dintre cifrele care repre-

zintă înălțimea și diametrele pe care le găsim în plantațiunea de care ne-am ocupat la pădurea Câlceasca de oparte, și acelea pe care le găsim în tablele de producție, de altă parte. În adevăr, în aceste table găsim pentru arboretele de stejar din clasa I de fertilitate, înălțimea medie de 12,6 și diametrul de 9,4 cm. În arboretul nostru din pădurea Câlceasca, înălțimea cea mai mică, la vârsta de 35 de ani, este 13 m iar diametrul cel mai mic, de 8 cm.

Ținând seama de aceste considerațiuni trebuie să conchidem că plantațiunile de stejar bine făcute nu pot fi socotite inferioare, în nici un caz mult inferioare, arboretelor născute din însămânțări naturale.

3) *Plantațiuni cu rezultate bune și plantațiuni cu rezultate rele.*

Comparația dintre arboretul din perimetrul Băduleasa cu cele din pădurile Câlceasca și Tighina se soldează cu inferioritatea netă a celui dintâi. Dacă șesul Burnazului în care trăește arboretul dela Băduleasa poate fi socotit că se găsește în condiții staționale inferioare celor pe care le găsim în pădurea Câlceasca, nu este acesta cazul dacă facem comparația cu condițiile pe care le găsim la Tighina. Acestea, dacă nu sunt inferioare, în orice caz nu sunt superioare celor din Burnas. Așa fiind, speciile și vârsta pueților cu care s'au făcut aceste două arborete fiind aceleași, ipoteza unei inferiorități a sistemului radicular al plantațiunilor ne mai putând fi luată nici ea în considerație, diferența între aceste arborete nu se poate explica decât prin felul deosebit cum s'au făcut și s'au întreținut aceste două arborete. Superioritatea arboretului din pădurea Ghirbovăț se datorește faptului că plantațiunea s'a făcut în sol mobilizat, ca aceasta mobilizare a fost menținută până aproape de epoca de închidere a masivului și că plantațiunea a fost îndesită cu alte specii secundare care au obligat stejarul să se înalțe și să crească și mai repede.

V. Concluziuni.

Din rezultatele cercetărilor care fac obiectul studiului de față, se impun următoarele concluziuni :

- 1) plantațiunile făcute în bune condițiuni dau — sub raportul

creșterilor — rezultate tot așa de bune, ca și arboretele naturale și cel puțin tot atât de bune ca semănăturile ;

2) față de semănături, plantațiunile marchează chiar superioritate prin dezvoltarea unui sistem radicular mai puternic și a unor înălțimi mai mari la arbori ;

3) pentru a se obține pe cale de plantațiuni astfel de rezultate, arborete cu creșteri și ținută superioară sau cel puțin egale cu acelea ale semănăturilor și arboretelor naturale, este necesar :

a) ca plantațiunea să se facă în sol mobilizat și neînierbat ;

b) mobilizarea solului să se întrețină prin lucrări continue, făcute de câteva ori pe an, cel puțin 3—4 ani după efectuarea plantațiunii; de dorit ar fi ca aceste lucrări să se continue până aproape de închiderea coronamentelor ;

c) plantațiunea să se facă cât mai deasă, cel puțin 1,50/1,50 m. ceea ce reprezintă distanțele maxime la care trebuiesc plantați puișii de stejar; cele mai bune sunt însă 1,50/1,00 m ;

4) și într'un caz și în altul, dar mai ales în plantațiunile făcute la 1.50/1.50 m pe rândurile de stejar, în deosebi în regiunile uscate, trebuiesc introduse specii secundare de ajutor, care, pe de o parte, să oblige stejarul să crească mai repede și în sus, iar pe de altă parte, să acopere cât mai repede solul. Speciile cele mai proprii acestui scop sunt arșarul tătărăsc și jugastrul; în Basarabia, jugastrul ar putea fi înlocuit cu Caragana.

Ca rezultat practic al acestor cercetări, considerând că plantațiunile nu sunt legate de anii de sămânță — ghinda, atât cât este necesară pentru creșterea puiștilor în pepinieră, se găsește mai în toți anii — problema refacerii și a regenerării pădurilor de stejar, deci și a celor de cer, devine o simplă problemă de tehnică forestieră; ea nu mai este legată de timp.

BIBLIOGRAFIE :

- Bondalefov* : Regenerarea artificială a păd. de stejar. Lesnoi Jurnal, 1908.
A. Hitrovo : Regenerarea stejarului în păd. Neagră. Lesnoi Jurnal No. 7—8/1911.
Petre Ioan : Cerul. Revista Pădurilor 1928.
G. F. Morozov : Culturile forestiere în ocolul silvic de experimentație Kamenno-Stepnoe în anii 1896—1900. Extras din Darea de seamă asupra lucrărilor

expediției pentru lupta împotriva secetei, St. Petersburg, 1900. Ministerul Agric. și Dom. Statului, depart. Pădurilor.

N. I. Sus : Ameliorări Agro-Silvice. Traducere în românește de Ing. N. Celac.

G. Vásofcki : Stepe Rusiei Europene (in Enciclopedia Gospodăriei Forestiere Ruse. Vol. II, pag. 1008). Traducere în românește de Ing. I. Domusci.

Verjüngung der Eiche durch Saat oder Pflanzung ?

La régénération du chêne par semis au par plantation ?

L'auteur a repris la question controversée: faut-il régénérer le chêne par semis ou par plantation ? Il a étudié le problème sur le terrain, il l'a vérifié dans beaucoup des cas et est arrivé aux conclusions qui suivent :

1. les ensemcements sont plus liés des années de semence que les plantations ;

2. les plantations effectuées dans de bonnes conditions donnent — en ce qui concerne les accroissements — de meilleurs résultats que les peuplements obtenus par ensemcement naturel ou artificiel ;

3. en comparaison avec les ensemcements artificiels, les plantations accusent une certaine supériorité dans le développement des racines et dans les hauteurs des tiges.

Mais pour obtenir ces résultats, il faut :

1. que la plantation soit exécutée dans un sol bien ameubli ;

2. que l'ameublissement du sol soit entretenu par des travaux continuels, plusieurs fois au cours de l'année et pendant 3—4 ans ;

3. que la plantation soit effectuée aussi dense que possible ; ça veut dire dans un dispositif de 1.50×1.00 m ;

4. qu'en tout cas et spécialement dans les régions arides et quand le dispositif dépasse 1.50×1.00 m, un sous-étage soit créé, à l'aide des espèces propres, telles que : *Acer campestre*, *A. tataricum* et *Caragana arborescens*.

REFERATE — COMENTARII

CE TREBUE SĂ AVEM IN CONSIDERAȚIE CÂND FACEM O EXPLOATARE IN REGIE.

de MIRCEA ȘT. POPESCU

Ing. Subinsp. silvic

După câțiva ani de practică cu exploatările în regie proprie e bine și chiar necesar să aruncăm o privire retrospectivă asupra lor, pentru ca pe baza concluziilor la cari am ajuns să știm dacă și în ce condițiuni să le continuăm spre a evita greșeli sau pierderi repetate :

1. *La orice unitate este rentabilă exploatarea în regie ?* Acest fapt trebuie studiat numai în lumina exactității cifrelor.

Din bilanțurile pe câțiva ani în urmă se poate vedea :

a) Dacă valorile pe picior au fost reale (uneori intenționat se pun mici pentru a rezulta beneficii la calculul materialelor fasonate),

b) dacă cheltuelile de regie (fasonare și transport, etc.) sunt normale.

c) dacă cheltuelile de personal (atât cel bugetar cât și cel diurnist plătit prin stat sau listă de plată) nu sunt prea împovăraătoare pentru unitate, și în fine,

d) dacă, socotind la capitalul investit impozitul : agricol, taxele de timbru și impozit proporțional, cifra de afaceri, dobânda capitalului investit, impozitul comercial, etc. rezultă și un beneficiu net de cca. 15%, se poate spune (și numai atunci) că regia din Ocolul x sau Centrul y, a fost și este rentabilă.

In caz contrariu trebuiesc luate una din măsurile de mai jos :

a) Ori să se reducă cheltuelile de regie — problemă studiată la fața locului,

---

REFERATE - COMENTARII

CE TREBUE SĂ AVEM IN CONSIDERAȚIE CAND FACEM O EXPLOATARE IN REGIE.

de MIRCEA ȘT. POPESCU

Ing. Subinsp. silvic

După câțiva ani de practică cu exploatarea în regie proprie e bine și chiar necesar să aruncăm o privire retrospectivă asupra lor, pentru ca pe baza concluziilor la cari am ajuns să știm dacă și în ce condițiuni să le continuăm spre a evita greșeli sau pierderi repetate :

1. *La orice unitate este rentabilă exploatarea in regie ?* Acest fapt trebuie studiat numai în lumina exactității cifrelor.

Din bilanțurile pe câțiva ani în urmă se poate vedea :

a) Dacă valorile pe picior au fost reale (uneori intenționat se pun mici pentru a rezulta beneficii la calculul materialelor fasonate),

b) dacă cheltuelile de regie (fasonare și transport, etc.) sunt normale.

c) dacă cheltuelile de personal (atât cel bugetar cât și cel diurnist plătit prin stat sau listă de plată) nu sunt prea împovărătoare pentru unitate, și în fine,

d) dacă, socotind la capitalul investit impozitul : agricol, taxele de timbru și impozit proporțional, cifra de afaceri, dobânda capitalului investit, impozitul comercial, etc. rezultă și un beneficiu net de cca. 15%, se poate spune (și numai atunci) că regia din Ocolul x sau Centrul y, a fost și este rentabilă.

In caz contrariu trebuiesc luate una din măsurile de mai jos :

a) Ori să se reducă cheltuelile de regie — problemă studiată la fața locului,

b) sau să se reducă cheltuelile de personal, sau c) conducerea este de vină, sau în fine,

d) dacă din diferite cauze răul (pierderile succesive) nu poate fi înlăturat, e mai bine ca la acea unitate să se desființeze regia — adoptându-se o altă modalitate de exploatare — dijmă, antrepriză, pe unitate de produse fasonate, etc., etc., fiindcă pagubele unora consumă beneficiul altora și în plus ne și descredităm față de opinia publică — care tot află că în cutare loc, sau punct se fac exploatări în pierderi repetate, ca și cum nici nu ne-am da seama de ele.

2. *Dacă regia proprie într'un ocol este rentabilă, cum trebuie condusă?*

a) Administrația Centrală a CAPS-chi și Direcțiile Regionale trebuie să știe precis până la începerea anului forestier (15 Sept.) de ce sorturi de materiale de lucru (pe specii, dimensiuni și cantități) și lemne de foc au nevoie pentru anul financiar următor.

Până la această dată este suficient timp pentru a primi oferte, a duce tratative și a ajunge la angajamente precise. (Nu sunt rare cazurile când primim ordine prin lunile Martie, Aprilie, pentru a da relații dacă și în ce cantitate avem lemn de fag propriu de lucru, cerut de nu știu cine, când este știut că atunci exploatările sunt pe sfârșite, iar ceea ce n'a fost cerut ca trunchi, s'a fasonat în steri).

Pe baza tabloului cantităților de materiale angajate de CAPS se dau ordine în consecință și din timp ocoalelor, cari dela începutul exploatărilor își pot organiza munca după un program, spre a ajunge la un anumit scop.

b) Este un lucru pe care practica l-a dovedit: se pot face aceleași lucrări și cu prețuri unitare mai mici dacă plățile se fac la timp.

Deaceea, în exploatarea în regie, fondurile puse la dispoziție și la cererea ocolului echivalează cu bune reușită a lor după cum și viceversa este tot atât de adevărată.

Cunoaștem cu toții mecanismul complicat al ordonanțării și justificării fondurilor și a mai vorbi și de un buget interior al ocolului înăuntrul căruia să se poată face cheltueli chiar și din venituri, justificându-le cu acte, poate că ar fi utopic; iar ceea ce credem că s'ar putea face în actuala situație ar fi ca cel puțin prin simplă corespondență pentru a scuti cheltuelile și timpul pierdut, să se

aprobe compensările între depunerea veniturilor și cererea de bani pentru regii.

c) Exploatările să se înceapă în general din vreme (15 Sept.), numai la stejar la finele lunii Octombrie — aceasta pentru a profita, de un timp mai lung, în care o parte este și bun și brațe suficiente, spre a termina cu fasonarea și inventarierea materialelor până la 31 Martie.

d) În privința transporturilor lemnelor de foc dela pădure în gări și de aici expedierea lor pe c. f. r. la diverse autorități, instituțiuni, etc., pentru aprovizionările de toamnă, aceasta trebuie să aibă loc începând cel mai târziu din luna Maiu pentru :

a) a profita de timpul bun neploios din (Iunie, Iulie) când avem și cel mai mare număr de chirigii,

b) pentru a profita de tariful redus pe c. f. r. și de vagoanele ce uneori blochează liniile gărilor nefiind de nimeni cerute,

c) pentru a avea minusuri mai mici în depozite prin uscarea lemnelor.

d) în fine, trebuie să fim sinceri și să recunoaștem că în actuala situație nu este nici o deosebire în privința recompenselor bănești între personalul superior, mediu și inferior al unui ocol care muncește peste orele de serviciu, atât în zilele de lucru cât și sărbătorile producând venituri mari și beneficii nete însemnate și între același personal al altui ocol care în marea majoritate a anului nu face mai nimic.

O cointeresare a personalului ocolului care efectiv a activat și într'un anumit procent la beneficiile nete produse, ar fi un stimulent pentru cei ce muncesc, și o emulație pentru personalul aceleiași ocol și a celorlalte.

Avem certitudinea că exploatările în regie conduse după criteriile de mai sus dau mai bune rezultate decât azi fiindcă :

a) Toate materialele lemnoase fiind angajate, nu stăm cu ele în pădure așteptând cumpărători, ci imediat după inventariere se și desfac, curățind astfel la timp și repede parchetul, lucru atât de necesar pentru regenerare, iar parchetele se lichidează în timp maximum de un an.

b) Evităm neplăcerile ce ni se cauzează aproape în fiecare zi de lucru dar mai ales sărbătoarea când grupuri compacte de lucrători vin să-și revendice munca ce nu este la timp plătită și totdeauna

pentru a avea la timp, atât lucrători cât și chirigii și pe prețuri mai mici, nemai fiind expuși la concurența oricărui particular.

c) Stimulăm și recompensăm, binemeritat, prin cointeresare la beneficiul net, un personal, care efectiv a muncit, sacrificându-și orele libere, familia și chiar sănătatea.

Die im Falle der Anwendung des Verfahrens der eigenen Regie
zu berücksichtigen Gesichtspunkte.

Quelques considérations concernant les exploitations en régie.

Appuyé sur une expérience de quelques années en matière d'exploitation en régie, l'auteur fait une série de propositions afin que les revenus soient assurés, les travaux bien exécutés et le personnel récompensé pour ses efforts.

En tout cas il est d'avis que le système d'exploitation en régie doit être adopté seulement lorsqu'il existe la conviction qu'on aura un bénéfice net de minimum 15%; autrement il faudra pratiquer une autre modalité d'exploitation: entreprise, par prélèvement d'une dime, etc.

PROGRAMUL DE LUCRU

de Ing. V. P. NEGULESCU

Orice activitate omenească, mai ales când e de lungă durată, ca să dea rezultatele dorite, trebuie să-și formeze programul de lucru, program ce constituie jalcanele indicatoare în spațiu și timp a acțiunilor de viitor, ca astfel omul să nu piardă timpul prețios.

Programul de activitate, de care s'a vorbit în timpurile noastre mai mult ca oricând, prin deschiderea orizonturilor economiei dirijate și de raționalizarea muncii, este mijlocul cu care se poate câștiga maximul de rezultate, deoarece, pe deoparte, toate acțiunile se îndreaptă cu toate forțele către țelurile urmărite și astfel se obțin realizările cele mai mari, iar pe de altă parte, lucrările se desfășoară în perfectă cunoștință de cauză, în mod ordonat, încât nu se pierde nici timpul, nici materialul util.

Programul de lucru apare cu atât mai important, cu cât activitatea omenească se desfășoară într'un domeniu mai vast și pe o durată de timp îndelungată, deoarece problemele sunt mai numeroase și mai complicate.

Gospodăria silvică a statului, ca o activitate complexă și de durată foarte mare, durată ce se confundă cu viitorul țării, are nevoie mai multe decât orice altă activitate de programul de lucru, care să constituie baza acțiunilor administrației silvice a statului, în toate domeniile sale de lucru.

Ideea acestui program, apare pentru întâia oară în regulamentul serviciului silvic exterior întocmit în anul 1924 pentru lucrările de ridicări în plan, amenajări și împăduriri, în pădurile statului, iar mai târziu, în anul 1934, se întocmește programul decenal al împăduririlor, în urma cererii consiliului tehnic al pădurilor.

Chestiunea programului de lucru în administrația silvică a statului, a fost discutată în diverse congrese ale Soc. „Progresul

Silvic" și în „Revista Pădurilor”, fără a se fi dat până astăzi soluția completă, ca administrația silvică să profite cu maximul de rezultate. În rândurile ce urmează, voi căuta a indica unele modalități de urmat la alcătuirea și executarea acestui program, spre a ne apropia pe cât se poate, de soluție completă.

Intocmirea programului de lucru.

Programul general de lucru trebuie alcătuit de șeful de ocol, ca cel mai indicat agent, deoarece se află în legătură directă și continuă cu pădurea și astfel poate cunoaște mai bine decât oricare altul problemele pădurilor în raport cu cerințele culturale și cu nevoile locale. Dar, pentru ca acest program să fie cât mai complet, se cere ca șeful de ocol să parcurgă și să observe cât mai atent toate pădurile, cu ocazia diverselor deplasări la păduri, dar mai ales la inspecția generală a pădurilor (inspecție anuală), când va urmări problemele ce interesează toate domeniile de activitate ale gospodăriei silvice, așa că întocmirea în bune condițiuni a acestui program este legată de deplasările pe teren ale șefului de ocol și de observările amănunțite făcute în aceste împrejurări.

Datele culese cu ocazia acestor deplasări, se vor nota într'un carnet : *carnetul de teren*, jurnalul de teren al șefului de ocol și va fi partea integrantă a activității inginerului silvic de execuție.

Acest carnet n'ar trebui să lipsească nici unui inginer silvic ce vine în contact cu pădurea, căci totdeauna se vor găsi probleme de notat și de urmărit în viitor, asupra nevoilor pădurilor și cu atât mai mult trebuie să se găsească totdeauna asupra șefului de ocol, care lucrează direct cu frontul de luptă al pădurilor. În acest scop trebuie să se introducă obligatoriu în serviciu : purtarea carnetului de teren, după cum tot obligator trebuie să fie notarea în acest carnet a observațiilor făcute pe teren asupra necesităților problemelor, ce le ridică pădurile.

Observațiunile notate în carnetul de teren, spre a fi folosite cât mai bine la întocmirea programelor de lucru, trebuiesc centralizate într'un alt carnet : *carnetul programelor de lucru*, unde se vor trece observațiunile culese pe serii, păduri și pe natură de lucrări :

- a) Hotare (mobile cu stâlpi, șanțuri, perdele de protecție);
- b) Ridicări în plan ;
- c) Amenajări și revizuirii de amenajamente ;

d) Regenerări artificiale (de poeni, sub masiv, completări, refacere de arborete degradate, prașila însămânțărilor artificiale, ameliorări de terenuri degradate, etc.);

e) Exploatări de produse principale ,operațiuni culturale, exploatări de produse accidentale ;

f) Construcțiuni de drumuri, podețe, cantoane, etc. ;

g) Corecțiuni de torenți, ravene ;

h) Diverse (oprire de rezerve excepționale în păduri cari se vor inventaria, serii de agreement, etc.);

Programul general de lucru se va întocmi cu datele notate în carnetul programului de lucru, iar pentru punerea lui la punct va trebui ca inspectorul de control — ce posedă experiență și orizont mai dezvoltat, — să-l verifice și eventual să-l completeze ; astfel alcătuit, se va înainta administrației superioare.

Din cadrul programului general se va alcătui după cazuri, programele decenale, cincinale sau anuale pentru toate grupele de lucrări arătate mai sus, iar programul anual de lucru va servi ca bază la întocmirea bugetului, pentru a se prevedea toate fondurile necesare cerute de lucrările propuse spre executare în anul viitor.

La întocmirea bugetului se întâmpină greutăți foarte mari pentru prevederea fondurilor necesare, având în vedere mai ales situația financiară actuală, însă cum gospodăria silvică este o ramură importantă de producție în economia națională, se impune ca organele corespunzătoare să lupte cât mai mult pentru obținerea acestor prevederi bugetare.

Programul anual de lucru extras din programul general, va fi completat cu eventualele observațiuni de noi probleme și necesități, apărute ulterior întocmirii programului general de lucru și sezizate de șeful de ocol, cu ocazia deplasărilor și inspecțiilor la păduri.

Pentru a termina problemele ridicărilor în plan și amenajărilor pădurilor, va trebui să se întocmească un program de lucru cincinal, în care termen să se execute toate ridicările în plan și amenajamentele definitive ale pădurilor, astfel ca după cinci ani să fie numai preocupări anuale pentru revizuirii de amenajamente. (În această ordine de idei, menționăm că direcția silvică Pitești va executa acest program în mai puțin de cinci ani).

Până la întocmirea amenajamentelor definitive, va trebui să se întocmească programe de lucru cincinale ale exploatărilor (prin-

cipale și operațiuni culturale), iar după întocmirea acestor amenajamente, programele exploatărilor vor fi numai anuale, după prevederile amenajamentelor.

În acelaș sens și programele regenerărilor artificiale se vor întocmi pentru cinci ani, iar după rezolvarea amenajamentelor definitive, vom avea nevoie numai de programe anuale ale împăduririlor, deoarece aceste lucrări sunt prevăzute în amenajamentele definitive.

Lucrările necesare de construcțiuni ca și de corecțiunea torenților, ravenelor, enumerate mai sus se vor încadra într'un program decenal, deoarece executarea lor va cere sume mari.

Un capitol important al gospodăriei silvice, căruia nu i s'a dat toată atenția, este punerea la punct a hotarelor cu refacerea movilelor de hotare cu stâlpi, șanțuri, perdele de protecție, etc., fără de care proprietatea și liniștea pădurii nu vor fi stabilite. De aci necesitatea întocmirii unui program cincinal de lucru și pentru aceste lucrări, care poate fi integrat în programul de lucru al ridicărilor în plan.

Punerea în aplicare a programului de lucru.

În cadrul programului anual și în limita fondurilor bugetare aprobate, șeful de ocol trebuie să alcătuiască programele de lucru pe anotimpuri, și săptămânale, așa fel că toate lucrările prevăzute să se execute bine și la timp.

Credem că programele pe anotimpuri trebuiesc înaintate și direcției spre a lua cunoștință, iar programele săptămânale să rămână în arhiva ocolului.

Șeful de ocol va alcătui programe săptămânale atât pentru persoana sa, cât și pentru subalternii săi: inginerul silvic ajutor, conductorul, brigadierii de teren (control și gestiune) și pentru personalul de cancelarie.

Desigur, în programele săptămânale vor intra în afară de lucrările prevăzute în programul anual și lucrările cerute de regulamente, ordine circulare și ordine diverse pentru lucrări neprevăzute în programul anual. Această idee poate ar părea la început o complicație de serviciu, însă având în vedere considerațiunile arătate mai sus de utilitatea programului, preocuparea săptămânală a șefului de ocol, va duce, din contră la ușurarea lucrărilor, prin executarea lor ordonată și la timp de toți agenții, ferind serviciul de o serie în-

treagă de neplăceri, așa că noi credem necesară introducerea obligativității de serviciu : formarea programului săptămânal, cum îl vom arăta mai jos.

Programele săptămânale se vor face de șeful de ocol în fiecare săptămână și anume sâmbăta, cu fiecare din personalul menționat mai sus, iar lucrările stabilite a se executa în săptămâna viitoare, se vor trece pe o filă în carnetul de teren al funcționarului respectiv, după care se va opri câte o copie pentru arhiva ocolului.

În aceeași zi cu formarea programului săptămânal, șeful de ocol va urmări cu atenție executarea programului întocmit pentru săptămâna expirată, de către fiecare agent în parte, căutând a pune la punct lucrările neexecutate, cele ce se vor executa în săptămâna următoare, stabilind recompensele pentru executările precise și conștiincioase și răspunderile pentru diversele abateri dela programul de lucru (inactivitate, slabă execuție).

Cu această modalitate a întocmirii programului săptămânal și a urmării lui, se va obține maximum de randament, deoarece toți agenții silvici au activitatea de viitor trasată, încât nu se pot depărta dela această direcție și nu pot pierde vremea cu dibueți de lucru. Ei se vor obișnui cu vremea cu aplicarea acestor programe săptămânale (cazul ocolului silvic Nucet, unde s'a aplicat și se aplică sistemul indicat mai sus).

Executarea programului anual de lucru se va comunica de șeful ocolului organului superior de conducere de două ori pe an : la jumătatea și la finele anului, spre a se putea urmări stadiul lucrărilor și întrebuințarea fondurilor.

La finele anului, ocolul va trebui să facă o dare de seamă completă asupra tuturor lucrărilor executate în anul expirat, de unde se va deduce activitatea desfășurată : *raport de activitate*.

Pentru ca randamentele programelor de lucru să fie maxime, se cer următoarele condiții *sine qua non* :

a) Șeful de ocol să simplifice biurocrația ocolului — (prin practica mea la ocol pot spune că această simplificare este posibilă) și să obișnuiască personalul de cancelarie cu executarea lucrărilor de cancelarie. Randamentul lucrărilor va fi și mai mare din ziua când și direcțiile regionale vor simplifica biurocrația, vor pune la punct diverse statistice, așa fel ca să nu se mai ceară ocoalelor tot felul de situații repetitive.

b) Șeful de ocol să instruiască personalul de teren cu executarea diverselor lucrări corespunzătoare funcțiunii, iar pădurarii să fie obișnuiți cu executarea regenerărilor artificiale, operațiunilor culturale, etc.

c) Șeful de ocol să pună pe fiecare agent la genul de lucrări la care are mai multă atracție, căutând să-i desvolte entuziasmul, în care sens sunt chemați să lucreze și organele superioare. (Direcția, Caps-ul) care vor căuta a evidenția lucrările bine executate cu propuneri de recompensări, iar nu numai să arate greșelile, și să ascundă sub tăcere lucrările bune.

d) Programul de lucru al ocolului este independent de persoana care l-a întocmit sau l-a aplicat în parte, așa că șeful de ocol nou numit are datoria elementară a se iniția în detaliile programului general de lucru întocmit, cerând explicațiuni atât în cancelarie cât și pe teren dela fostul șef de ocol, cu care ocazie va lua contact cu pădurile ocolului, după care să urmărească observațiunile programului de lucru, să mențină carnetul de teren și să completeze la zi carnetul programelor de lucru, pe care-l va cere fostului titular, așa fel ca să fie în curent în orice moment cu nevoile pădurilor și cu stadiul evolutiv al gospodăriei silvice.

e) Șeful de ocol să urmărească cu suflet și cu tenacitate executarea programului de lucru și să nu se lasă copleșit de inevitabilele supărări și desamăgiri în serviciu, ci să privească orizontul larg al activității creatoare, să depună tot entuziasmul și energia la executarea programelor de lucru, căutând a obține cât mai multe lucrări de creație, cari vor rămâne în urma noastră, cari vor vorbi generațiilor viitoare, arătând că pe acolo au trecut energii creatoare.

Der jährliche Wirtschaftsplan.

Le programme de travail.

Le règlement du service extérieur (1924) et les dispositions du conseil technique des forêts imposent l'introduction d'un programme de travail rédigé pour une période de quelques années.

L'auteur va plus loin avec ses propositions et demande un programme de saison pour les directions forestières et un autre hebdomadaire dans le cadre des cantonnements.

PĂDUREA DE PROTECȚIE ÎN LEGISLAȚIA SILVICĂ ROMÂNEASCĂ.

de Dr. V. SABĂU

„Motto-ul” D-lui I. C. Demetrescu „...este mai ușor de a emite o lege impresionantă și voluminoasă, care nu costă nimic pe Stat, decât, de a face cu adevărat ceva real pentru economia forestieră” pus în fruntea considerațiilor d-sale critice¹⁾ asupra legii pădurilor de protecție din 1935, găsește o semnificativă întregire în Revista Vânătorilor Nr. 19 din a. c. prin adagiul, că dacă nu s'a făcut nimic real pentru economia românească prin legea de mai sus, în schimb „*legea ne costă parale*”.

Acest insinuant ecou, format pe baza discuțiilor deschise de D-l I. C. Demetrescu care pe nedrept pune activitatea noastră legislativă într'o lumină foarte puțin favorabilă, ne stimulează să cercetăm mai de aproape întrucât este justificat și dacă era necesară aducerea legii pădurilor de protecție din 1935 pentru a umple golurile din legislația silvică de până atunci.

Înainte de a trece însă la studiul legilor, să vedem ce este pădurea de protecție. După definiția d-lui I. C. D. : „Păduri de protecție sunt pădurile a căror menținere și anumită tratare este recunoscută ca necesară pentru îndeplinirea unor funcțiuni de apărare fizică directă”.

Aceasta este definiția, arătată de d-l I. C. D., a fi „*mai completă și totodată mai precisă*”, decât a doctrinarilor *Endres, Weber*, etc. după ce d-sa a întreprins o discuție critică a definițiilor formulate de acești autori clasici. În fond însă, definiția d-lui I. C. D.

---

1) Vezi «Legea din Aprilie 1935, pentru pădurile de protecție». Referat prezentat Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră. Revista Pădurilor 1936, Nr. 7—8, pg. 805.

este tot a lui *Endres*, pe care d-sa numai o parafrazează fără a schimba sensul sau a-i adăoga ceva nou, ceva mai „deosebit”. Pentru documentare, dăm definiția lui *Endres* în original și în traducere:

„Schutzwaldungen sind Wälder deren Erhaltung und Zweckentsprechende Bewirtschaftung geboten ist im Interesse der Abhaltung von Nachteilen und Gefahren, welche Dritten drohen”.

„Păduri de protecție sunt păduri a căror menținere și tratare corespunzătoare scopului se impune în interesul evitării dezavantajelor și pericolelor ce amenință pe terțe persoane”.

După cum se vede, definiția germană este identică cu a d-lui I. C. D., întrucât expresia lui *Endres* „a evita dezavantajele și pericolele ce amenință terțe persoane” înseamnă a menține funcțiunile fizice de apărare directă, cum le numește d-l I. C. D. Singura deosebire dintre cele două definiții este calificarea „recunoscută” în loc de „se impune”, care, după d-l I. C. D. „împrumută definiției o deosebit de mare capacitate de adaptare și exprimă în sens foarte larg, de relativitate și convenționalism” pădurii de protecție. Dacă facem abstracție de contradicția din calificările d-lui I. C. D., privitoare la definiția d-sale, anume că aceasta este mai „precisă”, dar în același timp „are un caracter mai larg de relativitate și convenționalism”, cu toată bunăvoința, noi nu vedem în ce măsură ar putea schimba definiția d-sale fondul definiției lui *Endres*. Fiindcă expresia „se impune” menținerea unui anumit tratament și cea a d-lui I. C. D. „este recunoscută”, menținerea acestui tratament, în cazul de față și scopul vizat de definiție, este unul și același lucru. Până ce nu se recunoaște necesitatea unei măsuri, în mod logic, ea nu „se impune” și invers, câtă vreme nu se impune, nu se recunoaște. Suntem, așa dar, în fața unei forme de exprimări a definiției lui *Endres*, care nu completează, nu alterează, nu precizează și nici nu „împrumută” nimic deosebit definiției clasice a lui *Endres*.

Dar să revenim asupra definiției, proprietatea lui *Endres*, însoțită cu modificări de exprimare de I. C. D., să reflectăm asupra ei, și să vedem întru cât este respectată această definiție de legislația noastră silvică dinainte de 1935.

Pentru ca o pădure de protecție să poată împlini, așa dar, funcțiunile de apărare directă, trebuie să fie supusă unui „anumit

tratament“, care, după câte aflăm în *Weber Forstpolitik* pag. 403 și *Lehr*, pag. 388, constă nu numai din menținerea stării împădurite sau conservarea pădurii de protecție, ci din anumite norme de tratament propriu zis. Instituește oare Codul Silvic dela 1910 și legile mai noi, acest regim? Răspundem din capul locului: Nu! Legile românești, la care ne referim, crează un singur regim pentru toate pădurile, indiferent dacă sunt de protecție sau de raport. Pădurile gândite — gândite și nu numite — de legiuitor a fi de protecție, enumerate la aliniatul e, f, g și h din art. 1 al Codului Silvic, sunt supuse pur și simplu regimului silvic la fel cu toate celelalte păduri de raport, deși definiția de mai sus reclamă pentru ele un „*anumit tratament*“.

Prin urmare, legile dela care se pretinde că „*definesc, apără și fac să funcționeze indetulător pădurile de protecție*“, nu procedează în conformitate cu definiția d-lui I. C. D. recte Endres, fiindcă lipsesc din ele acele „*anumite*“ dispozițiuni pe care le reclamă neapărat definiția.

Se va obiecta că acel „*anumit tratament*“ este însăși supunere la regim silvic de drept comun al Codului din 1910. Ce-i drept, acest regim cuprinde dispozițiuni de conservare și poate de bună gospodărie a pădurilor de raport aparținătoare statului, instituțiilor publice, etc. Însă, cât privește pădurile particulare, lipsesc dispozițiunile eficace de conservare a lor. Nu interesează deocamdată dacă, și în ce măsură și împrejurări sunt suficiente acele dispozițiuni pentru buna conservare a pădurilor de protecție, proprietatea statului, instituțiilor publice, etc., important este de știut că acele dispozițiuni pentru pădurile particulare, atât cele de raport, cât mai ales cele de protecție, sunt absolut insuficiente pentru a le feri de o eventuală pustiire. Aceasta din motivul foarte simplu, că pentru o bună parte din aceste păduri, supunerea la regimul silvic are un caracter mult mai liberal, rigorile legii fiind pentru ele mult mai îngăduitoare și în anumite cazuri aproape inexistente.

În legislația silvică dinainte de 1935, există, propriu zis, un paradox, prin faptul că, deși pădurile de protecție ale particularilor sunt mult mai expuse devastărilor, deși doctrinele politicii forestiere reclamă pentru ele un regim mai sever, totuși, Regimul silvic instituit este mult mai îngăduitor față de ele, decât față de cele de raport ale statului, etc., cari prin natura proprietarului sunt mai puțin ex-

puse devastărilor. Paradoxul este cu atât mai accentuat, cu cât însăși definiția lor reclamă pentru ele un anumit, un special tratament. Cu toate acestea, așa zisele păduri de protecție românești nu sunt supuse nici măcar regimului forestier de drept comun al pădurilor Statului.

Definiția lui *Endres* are toată dreptatea să pretindă un asemenea tratament special, în termeni juridici numit tratament de drept special, fiindcă pădurile de protecție îndeplinesc în plus față de cele de raport anumite funcțiuni fizice și sociale. Aceste funcțiuni nu le-ar putea îndeplini mulțumitor dacă legile n'ar prescrie și anumite dispozițiuni de conservare și tratare de natură a face să *accentueze, mențină și perpetueze funcțiunile lor fizice și sociale*.

Măsurile speciale de protejare, fără îndoială că variază după natura funcțiunilor îndeplinite de păduri. Ele încep cu prescrierea unei proceduri speciale de calificare, a unei anumite modalități de determinare și declarare a pădurilor de protecție, calitate prin natura sa foarte dificilă de recunoscut. Acest procedeu diferă de cel de supunere la Regimul silvic obișnuit. Pădurile de protecție sunt, de exemplu, calificate ca atare de o comisie locală sau regională, compusă din diferiți specialiști, de către organele de poliție forestieră, etc. În total, sunt patru sisteme de calificare. În aceste păduri, de obicei se *reglementează gestunea tehnică, se interzic tăerile rase, răriturile forte și se impune grădinaritul* sau tratamentul cel mai corespunzător scopului, *Personalul* însărcinat cu aplicarea efectivă a principiilor de amenajare a acestor păduri, în multe legi străine este ținut a fi *specialist*. Mai mult chiar, el trebuie să depună un jurământ că va veghea și aplica întocmai dispozițiunile speciale ale amenajamentului. Ca măsură de ordin general, *divizarea sau pulverizarea* pădurilor de protecție este complet interzisă. În afară de aceste *directive speciale de cultură, control și poliție forestieră*, se mai *reglementează modalitatea de expropriere și despăgubire* a proprietarilor, precum și *asocierea sau cemasarea* pădurilor de protecție.

Aprape în toate țările apusene, unde există, desigur, alte moravuri și o conștiință silvică mult mai dezvoltată decât la noi, legile, în conformitate cu doctrina silvică, ridică pădurile de protecție din rândul celor de raport și instituesc un *regim de drept special* care prescrie normele necesare *technice și juridice* mai sus înșirate.

Astfel de dispozițiuni speciale conțin legile multor țări germane, legea franceză din 1922, suedeză din 1903, norvegiană din 1908, ungară din 1879 și mai cu seamă cea nouă din 1935, cehoslovacă din 1929 și polonă, legea italiană, care definește pădurile de protecție cu expresia simbolică și foarte sugestivă „boschi sacri” (păduri sfinte), etc. Am putea continua pe larg cu această înșiruire, însă nu vrem să ne facem tălmăcii textelor de tratate de politică forestieră, unde sunt exemplificate pe larg toate aceste măsuri.

Oare legislația silvică românească, era nevoie să conțină asemenea dispozițiuni speciale ?

Trebue să recunoaștem că în această legislație, instituirea pădurii de protecție nu formează o bază precisă și temeinică de preocupare a legiuitorului. Am văzut că sub regimul legilor silvice dinainte de 1935 nu se instituia clauza pădurii de protecție decât la particulari a căror păduri sunt în bună parte supuse unui Regim silvic mai liberal, mai îngăduitor decât pădurile statului, etc. În consecință, pădurile de protecție în loc să fie supuse unui regim protecționist mai sever, unor norme mai restrictive, sunt încadrate într'un regim mai inferior, mai puțin sever decât pădurile de raport ale statului. Această anomalie este provocată de legea modificatoare a Codului Silvic din 1920, care, făcută în pripă, nu s'a racordat și sincronizat perfect cu dispozițiunile C. S. din 1910. Anomalia este valabilă pentru toate pădurile particulare mai mici de 100 ha la munte și 25 ha la șes, cari reprezintă în total 20% din suprafața pădurilor țării¹⁾.

Într'adevăr, pentru aceste păduri art. 4 din legea modificatoare a C. S. din 1920 permite, în vederea exploatării lor, întocmirea unui studiu sumar. O dispozițiune inofensivă în aparență, care, în realitate are consecințe atât de funeste pentru aceste păduri, încât, în bună parte anulează însăși clauzele supunerii la regimul silvic. Prin admiterea întocmirii unui studiu sumar, art. 4 din lege lovește tocmai în problema regenerării și conservării pădurii, scopul primordial urmărit de regimul silvic.

Dacă prin adoptarea unui amenajament sau regulament de exploatare art. 3 din C. S. impune categoric regenerarea pe cale artificială sau naturală a pădurii și fixează un termen de regenerare, în cazul studiilor sumare, prin forța împrejurărilor, art. 3 din

1) Dările de seamă ale Cons. Technic al pădurilor pe 1930 și 1931.

C. S. nu obligă pe exploatator sau proprietar la nici un termen de regenerare. Mai mult încă, nici măcar *sanctiuni* nu se pot aplica acestor proprietari în cazul când refuză executarea lucrărilor de regenerare. Ce-i drept, art. 7 din C. S. conține sancțiuni de această natură contra proprietarilor sau exploatatorilor de păduri, dar aceste sancțiuni privesc numai *abaterile dela dispozițiunile amenajamentelor și regulamentelor* de exploatare, și nici decum *dela studiile sumare*, despre cari art. 7 C. S. nu pomenește nimic. Această interpretare a legilor o face Curtea de Casație prin sentința No. 169/930, prin care sunt declarate „inoperante sancțiunile” dictate de art. 7 din C. S. pentru proprietarii și exploatatorii pădurilor din categoria celor prevăzute la art. 4 din legea modificatoare din 1920.

Or, *fără sancțiuni, orice dispoziție legală, fie ea cât de clară și categorică, devine inexistentă, iluzorie și toate dispozițiunile bune și sănătoase devin fără valoare*. Acesta este cazul cu măsurile legale pentru pădurile de protecție amintite cari scapă cu totul prevederilor art. 7 din legea C. S.

Respectarea și aplicarea de către instanțele judecătorești de fond a acestei jurisprudențe stabilită de *Curtea de Casație*, duce în pădurile sub 100 de ha la munte și deal și 25 ha la șes, la completa neaplicare a sancțiunilor prescise de art. 7 din C. S., neaplicare ce putea fi urmată de consecințe grave pentru conservarea și regenerarea acestor păduri¹⁾.

Iată o lacună capitală a legilor silvice, cari, prin natura lor, au un efect mai grav asupra pădurilor „*așa zise de protecție*” din C. S., cari sunt în primul rând expuse devastărilor.

Am văzut că procentul acestor păduri expuse pustiirii, este aproximativ 20% din suprafața pădurilor țării. El însă, se poate majora până la suprafața întreagă a pădurilor particulare, adică până la aproximativ 30% din pădurile țării. Aceasta, din cauza unei alte lacune foarte serioasă a legilor noastre silvice. Anume, că ele *nu opresc, sub nici o formă, pulverizarea sau divizarea pădurilor particulare și fărânești*. Acest neajuns al legii se manifestă nu numai în desavantajele create de fărâmițirea proprietății forestiere private,

---

1) Darea de seamă a Cons. Technic al pădurilor pe 1930. Rev. păd. 1931, pag. 509.

ci mai cu seamă în posibilitatea deschisă pentru a le pustii prin disocierea unităților economice amenajate.

În ce privește dispozițiunile referitoare la regenerarea pădurilor, legile mai conțin și alte imperfecțiuni relevate de *Consiliul Technic al Pădurilor în Dările de seamă*, citate. Astfel, art. 9 din C. S. dispune să se consemneze o garanție de regenerare pentru pădurile particulare exploatate pe bază de amenajament sau regulament de exploatare. Această garanție se ridică la 100 lei sau 60 lei de hectarul de pădure exploatată. Prin art. 6 din legea modificatoare din 1920, aceste sume au fost majorate, totuși legea, după cât arată *Consiliul Technic*, nu spune nimic în cazul când nici această garanție n'ar fi suficientă pentru completarea unei regenerări impecabile.

Cu tot acest *cumul de lacune*, foarte serioase, al legilor silvice, pădurile particulare n'au fost devastate în măsura în care legile permiteau. *Consiliul Technic al Pădurilor* a căutat, cu dela sine putere, ca, în ce privește obligațiunea de regenerare, să nu facă nici o deosebire între regulament de exploatare sau amenajament pe de o parte și studii sumare pe de alta.

Preocupate de conservarea pădurilor, organele silvice au căutat să suprimă această lacună a legii desființându-se prin circulara Ministerului de Agricultură și Domenii No. 214475/935, studiile sumare și notele statistice. Această desființare însă nu are nici o putere juridică executivă, fiindcă studiile sumare sunt create de dispozițiuni stabilite în lege pe care o decizie ministerială nu le poate desființa.

Acest act de hotărîită năzuință de apărare a pădurilor în contra pustiiilor, pornit dintr'o adâncă și înțeleaptă dorință a factorilor cu răspundere, ne dovedește că totuși moravurile noastre, arătate a fi inexistente, chiar ele caută să salveze pădurile dela dezastru acolo unde sunt lăsate pradă devastărilor de către legi. Iată că uzul de patetică exclamare cu poetul antic, Horațiu, „*Quod leges sine moribus*”, față de dezastrele patronate de lege și încercările laudabile ale Forului suprem care supraveghează aplicarea legilor, prin această interpretare arbitrară a legilor, devine eronată, naivă și lipsită de orice temei serios.

În afară de clauza regenerării pădurilor de protecție, nici *gestiunea tehnică* nu este reglementată în aceste păduri, așa cum

spune doctrina silvică și procedează legile străine. Legile românești dinainte de 1935 nu prescriu aplicarea unor anumite tratamente după rolul fizic al pădurilor. Tăierile rase de ex., deși regulamentul de explicare al legii modificatoare are pretenția să le restrângă, în realitate, totuși, ele sunt admise fără nici o excepție în marea majoritate a cazurilor. Astfel, după art. 1, alin. 5 al acestei legi, tăierile rase sunt permise în pădurilor bătrâne de fag, în cazul când se intenționează a se introduce în locul fagului rășinoasele, apoi în pădurile curate de molid, sau predominante, unde din cauza violenței vântului nu se poate aplica regimul codrului regulat, iar grădinaritul este *nerentabil* (art. 1, alin. 4).

Pentru a ne face o idee sumară în câte anume păduri este permisă clauza tăerilor rase, amintim că molidul ocupă 18,5%, iar fagul 38% din suprafața pădurilor. Statistica nu precizează câte din aceste sunt arborete pure.

Mai departe, același regulament (art. 1, alin. c, 6), statuiază că în masivele situate în vecinătatea gurilor de munte și în bazinele de recepție ale ravenelor și torenților, pe coastele stâncoase sau pietroase cu pante foarte repezi sau prăpăstioase, în pădurile de rășinoase pure și în amestec cu fag, care aparțin micilor proprietari și care au nevoie în fiecare an de o cantitate oarecare de lemn de lucru, forma grădinarită cu arbori de vârstă și dimensiuni confuz amestecate, este delat sine indicată.

Deși la prima vedere aceste stipulațiuni ale regulamentului par foarte categorice, ele sunt în realitate cât se poate de elastice și nu interzic tăierile rase în pădurile de protecție. Mai întâiu, expresia „indicată are un caracter facultativ, de apreciere, de bun plac și nicidecum de constrângere. Apoi, dacă analizăm mai de aproape textul acestor dispozițiuni, vedem că *grădinaritul este indicat numai condiționat*, anume, *dacă* proprietarul de pădure are nevoie să-și acopere continuu cu lemn de lucru trebuințele gospodăriei sale, *dacă* pădurea este de fag bătrân, *dacă* proprietarul ar dori să introducă rășinoasele, *dacă* în pădurile de molid exploatarea în codru grădinarit nu rentează, etc. Iată de câți *dacă* depinde evitarea tăerilor rase și de câte momente economice se ține seama.

Aceste restricțiuni devin, cu drept cuvânt, iluzorii când ne gândim că aproape toți proprietarii de pădure, indiferent de natura lor, atunci când este vorba să-și exploateze pădurile, nu se gândesc

decât la interese momentane și nu la nevoile sale anuale de lemn. În astfel de împrejurări, măsurile restrictive sau de prohibire a tăerilor rase sunt inexistente. În pădurile amenajate până anul 1928, tăerile rase se ridică la 50%. În anul 1933 s'au amenajat pădurile în tratamente cu tăieri rase în următoarea proporție: la stat 57%, persoane colective 37% și particulari 78%¹⁾.

De altfel, pentru a demonstra că legiuitorul român s'a ocupat numai incidental de pădurile de protecție și de foloasele lor imateriale, atragem atenția cititorilor, în mod special, asupra textului de regulament în care primează întotdeauna economicul. Cât privește funcțiunile fizice ale pădurii de protecție, ele nu joacă în fața rentabilității aproape nici un rol.

Dar, în afară de aceste considerații, aplicarea regulamentului se face în unele privințe, cu multă prudență de către instanțele noastre superioare, prin faptul că acesta nu se limitează numai la dezvoltarea principiilor din lege, ci trece mai departe insistând asupra unor chestiuni străine legii. De aceea instanțele silvice își impun o anumită prudență în aplicarea lui. În asemenea împrejurări, imputările ce se fac legiuitorului din 1935 că în legea pădurilor de protecție nu ține seamă de prescripțiunile acestui reglement, își pierd efectul și devin cu totul neserioase.

Pentru a devasta, așa dar, o pădure pe cale legală, nu este nevoie decât să primeze economicul într'o pădure „așa zisă de protecție”, adică să se concentreze tăerile, să se taie ras și cu aceasta se compromit toate funcțiunile fizice de ordin obștesc ale pădurii respective. Pădurea se devastează mai ales dacă ea cade în categoria celor cu studii sumare. O porțiță a pustiirilor de păduri pe care bănuim că s'a circulat foarte mult înainte de 1935.

Este de prisos să descoperim noi aci și alte lacune ale legilor silvice în ce privește dispozițiunile lor pentru conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor țării, fiindcă le cunosc toți aceia cari aplică efectiv legile. *Lipsa măsurilor de regenerare în pădurile de protecție, a reglementării gestiunii lor tehnice, a opririi pulverizării lor și predominarea economicului intereselor obștești de ordin imaterial, sunt lacune destul de serioase ale unei legi ca să deschidă larg*

---

1) Vezi Dr. V. Sabău: *Politica de amenajare a pădurilor românești în lumina statisticei*. Lucrare prezentată la ICEF.

poarta devastărilor. De altfel insuficiențele acestor legi au fost pe larg analizate și subliniate în dările de seamă ale Cons. *Technic al Pădurilor* pe anul 1930¹⁾).

În rezumat, amintim aci că tocmai membrii acestui consiliu, cei mai competenți a se pronunța asupra eficacității dispozițiilor legale, arată că din aceste texte lipsesc *cele mai elementare cerințe de conservare a pădurilor*. Animat de o excepțională grijă, în ce privește conservarea pădurilor, Consiliul *Technic* se plânge, în deosebi, de *sistemul revoluțiilor tranzitorii și a perioadelor de așteptare* admise de C. S., dispozițiuni de care se face cu drept cuvânt abuz atât de mare, încât se pășește cu pași repezi spre lichidarea pădurilor particulare. În consecință, Consiliul cere să se aducă *texte precise și severe* care să pună capăt acestui sistem de *colonială lichidare* a pădurilor particulare. Evident, aici sunt și moravurile vinnovate.

Consiliul *Technic al pădurilor*, după 20 de ani de activitate și aplicare a legilor silvice, cu o rară putere de reliefare impresionantă și necontestată autoritate, se pronunță clar și precis în chestiunea ce formează obiectul discuțiunii de față. Ar fi fost poate suficient să dăm citatul de mai jos, ca să considerăm tranșată controversa actuală și să punem definitiv la punct cele susținute în articolele d-lui I. C. D.

Iată ce spune Cons. *Technic* de modul cum rezolvă legile silvice românești problema pădurii de protecție²⁾:

„Este o lacună de mare importanță în legea silvică românească care, am putea spune, a ignorat complet instituirea pădurii de protecție, lacună ce cată a fi împlinită prin modificarea și completarea textelor respective în sensul în care s'a legiferat și în alte țări cu o gospodărie silvică înaintată. luându-se ca model legiferarea elvețiană al cărei merit este de a fi subordonat intereselor generale, interesele particularilor, mergându-se până acolo încât în legea silvică din 1917 a cantonului Neufchâtel s'a prevăzut exproprierea, pentru cauze de utilitate publică, a pădurilor de protecție”.

În contradicție cu expunerile noastre și părerile atât de clare,

1) Rev. Păd. 1931, pag. 505—523, și anul 1932, pag. 642 și 755.

2) Darea de seamă a Cons. *Technic al Pădurilor* pe anul 1930, Rev. Păd. 1931, pag. 666.

neșovăielnice și categorice ale Consiliului Technic, d-l I. C. D. descoperă în legile noastre *vagi urme de noțiuni de pădure de protecție*, pe cari le crede absolut suficiente pentru a rezolva problema atât de importantă și dificilă a acestor păduri. Tocmai aci păcătuiește D-sa, desigur, ca unul care nu aplică în practică legile și nu a aflat de *sentințele și jurisprudențele* date de acei cari le aplică, după constituție. D-sa consideră că legea este completă atunci când se descoperă *urme abia perceptibile* de noțiuni pe care legiitorul mai mult le-a gândit de cât exprimat și uită că legea o aplică, în definitiv, instanțele de judecată în fața cărora numai *textele clare, și precise* sunt eficace. Poate că, dacă aplicarea legilor ar depinde numai de silvicultori, orice vagă aluzie la o noțiune de specialitate ar fi respectată așa cum spune știința silvică. După constituție însă, interpretarea textelor de lege o fac nu părțile interesate adică silvicultorii, în cazul de față, ci instanțele de judecată, care sunt obligate a ține seamă nu de ceea ce spune știința silvică, ci de ceea ce este prevăzut textual în lege. Dacă un text de lege este confuz, neprecis sau incomplet, el provoacă de regulă mari dezagramețe și pădurile sunt acelea care sufăr. În cazul nostru, chiar dacă legea își însușește foarte vag noțiunea așa zisei păduri de protecție, aceasta nici pe departe nu este încă suficientă să fie respectată. Cu atât mai puțin în cazul când nu este decât *incidental amintită, incomplet și neprecis instituită*. Or, cu asemenea text nu se poate impune clauza pădurii de protecție atât de dificil de impus pe cale juridică și așa de mult dezagreată de proprietarii particulari.

Der Schutzwald in der rumänischen Forstgesetzgebung.

La forêt de protection dans la législation forestière roumaine.

L'auteur examine la notion de la forêt de protection, telle comme elle est présentée dans la littérature de spécialité et dans l'article de Mr. I. Demetrescu, d'où part la discussion, analysant en même temps aussi la législation en vigueur: celle de 1910 et 1935. Il constate que dans le code forestier de 1910 les dispositions n'étaient pas assez catégoriques et conclut sur le progrès que montre la loi de 1935.

CATEVA CONSIDERAȚIUNI ASUPRA EXPLOATĂRII STEJARULUI.

- de Ing. HORIA MANOLE

Cu aproximativ 15 ani în urmă se dăduseră ordine vamale, pentru a împiedica exportul lemnului de stejar.

Se constatase, atunci, că avem prea puțin stejar — ce fusese distrus, în mare parte, în timpul răsbciului — așa că se impunea restricțiunea, la export.

Ce s'o fi întâmplat, de-atunci, e greu de spus. Fapt cert este, că azi, se taie și se exportă stejar, cași cum ar fi vorba de trestie de zahăr !

Să se fi refăcut pădurile de stejar, în cincisprezece ani ! ?

Și — cel puțin — dacă proprietarii ar cere pentru lemenul ce-l vând, prețurile ce merită această esență.

Indiferent de distanța de transport, dela pădure, până la o gară, nu se poate concepe — în zilele noastre — a se vinde lemnul de lucru, de stejar, sub *una mie lei m. c. în picioare*.

Dar, nu acesta e faptul cel mai de căpetenie. Ci, acela că se mai exploatează, încă stejar, ceea ce ar trebui osândit.

Dacă s'au luat măsuri drastice, în cursul acestui an, de către ministerul de agricultură, cu privire la tăierea crăcilor (și măsura trebuie aplaudată, din toată inima), cu atât mai vârtos trebuie să se pună opreliște, la exploatarea stejarului.

A ajuns la vârsta exploatabilității? Se poate: dar dacă a trăit 200 de ani, poate să mai „rabde“ încă zece ani, căci peste acest termen socot, că adevărata valoare a stejarului, va fi obținută foarte ușor și fără tocmeală.

Când știm cu toții, cât de greu crește; când mai știm câte în-
trebuințări are și că — în fine — suprafețele cele adevărate (nu
ale statisticilor din cancelarii) se reduc dela un an la altul, cu o

iuțeală surprinzătoare, este cel puțin curios că se mai tolerează tăierea stejarului, în cuprinsul țării.

Nu vom ajunge, oare, să fim noi ceea ce sunt, acum, Egiptenii — adică importatori ai lemnului de stejar ?

Am văzut multe curiozități, printre cari și aceea din regiunea Aradului, unde se făceau lemne de foc, din frasin ! Este, deci, așa de mult frasin și atât de puțin valoros, încât să-l punem pe foc ? !

Căile ferate, pentru nevoile ce au de traverse, au ajuns — în fine — la întrebuințarea fagului.

Este mult drum, încă, de parcurs, pentru a imprima acea mișcare forestieră trebuitoare, cu scopul de a mai păstra *foarte puținul* ce mai avem (în cuprinsul țării întregi), sub raportul lemnului, în general.

Să priceapă cine trebuie, că *nu* se mai poate continua, cu exploatarea pădurilor, în ritmul de azi.

Nu mai sunt păduri de tăiat; iar ceea ce doboară, acum, la pământ, este — în mare majoritate — *capital forestier*, iar nici decum dobânda solului păduros.

România va importa lemn. Este avertismentul ce trebuie difuzat, prin mii de megafoane. De aceea, măsurile de luat trebuie rapid studiate și apoi aplicate.

Einige Betrachtungen über die Nutzung der Eiche.

Quelques considérations sur l'exploitation du chêne.

Mr. Manole parle de la nécessité de restreindre l'exploitation et l'exportation du chêne. On nous donne les motifs : il est vendu à un prix trop bas et exporté dans une quantité qui dépasse les possibilités normales des forêts du pays. Continuant le rythme actuel des exploitations on va entamer le capital forestier.

PROBLEMELE ZILEI

PROBLEMELE COOPERAȚIEI FORESTIERE

COOPERATIVE DE PRELICRAREA ȘI DESFACEREA PRODUSELOR DE LEMN

de Ing. Insp. M. Rădulescu

Una dintre problemele mari, care interesează de aproape economia noastră forestieră, este *sporirea procentului de industrializare a lemnului*, în vederea măririi veniturilor țării din păduri. Deși posibil, lucrul pare că nu e tocmai ușor de realizat, de vreme ce se aruncă și azi mari cantități de materiale lemnoase la foc, deși s'ar fi putut fabrica din ele obiecte folositoare.

O explicație s'ar găsi, poate, în lipsa unei industrii mai dezvoltate a lemnului în țara noastră, în lipsa de organizare a desfacerii produselor de lemn, în ușurința cu care s'au dat spre exploatare pădurile în România și mai ales în ușurința, cu care se manipulează lemnul de foc, în comparație cu cel de lucru.

În ultimul timp, multe păduri (peste 1.000.000 ha) au fost defrișate însă pentru pășuni și teren de cultură, iar lemnul de foc pierde continuu teren în lupta cu petrolul, gazele naturale¹⁾ și electricitatea.

De aceea, trebuie să se activeze serios, ca lemnul din pădurile, ce ne-au mai rămas, să fie bine sortat și cât mai bine valorificat.

În legătură cu această preocupare de înflorire a gospodăriei noastre forestiere, trebuie amintit, că în multe părți ale țării se găsesc săteni, cari cunosc din tată în fiu, diferite meșteșuguri de prelucrat lemnul.

Din acestea cităm: fabricarea furcilor, greblelor, lopeților, spițelor, doagelor, cozilor de instrument, șindrilei, lăzilor de păstrat hainele, sau alimentele, etc.

---

1) Să ne gândim, ce s'ar face economia forestieră, dacă într'o bună zi s'ar aduce gazele naturale din regiunea petroliferă în Capitală.

În unele regiuni ale țării sunt apoi comune întregi, cari se ocupă cu rotăria (com. Gorgota și Crivina din jud. Prahova) fabricarea ulucei pentru împrejmuirea gospodăriilor (com. Aref și Corbeni din jud. Argeș etc.) cu cioplitură (comunele din regiunea de deal a multor județe etc.).

După ce-și fabrică un car două de „marfă”, acești săteni meșteșugari, pornesc la câmpie s'o plaseze în schimbul cerealelor, unde de multe ori își pierd săptămâni întregi.

(Un exemplu tipic ni-l oferă Motii, cari cutreeră țara cu cercuri și cu ciubere).

Spre a economisi această risipă de muncă națională și spre a o îndruma pe căi sănătoase, socotim indicat ca acești săteni harnici și pricepuți să fie constituiți în mici cooperative, spre a-și putea procura în comun lemnul necesar din pădure, spre a-și ameliora metodele de lucru și mai ales spre a-și organiza în comun și cu preț bun desfacerea produselor.

La câmpie s'ar putea organiza, apoi, mici cooperative de desfacerea produselor din lemn, fabricate la deal și la munte în schimbul produselor agricole.

Pe această cale, populația dela deal și munte și-ar putea procura produsele agricole mai ieftin și și-ar economisi timpul cu desfacerea produselor muncii lor la câmpie. La rândul său, populația de câmpie și-ar putea procura uneltele de lucru și materialul de împrejmuire și construcție în condițiuni mai avantajoase.

La prima vedere, poate că nu s'ar da atenția cuvenită acestor cooperative. Dacă ne gândim însă, la faptul, că ele ar putea fi răspândite pe tot cuprinsul țării și de pe urma lor ar avea de câștigat sătenii și pădurile și că ar putea rula capitaluri foarte însemnate, le găsim utile și le recomandăm cu căldură camarazilor noștri silvici dela Cooperație.

REGIA DE STAT ȘI COOPERAȚIA

de George Mînescu

Director tehnic la Casa Centrală a Cooperației

Regia de stat, astfel cum se practică în prezent de CAPS, rezolvă, desigur, multe probleme, între cari una din cele mai importante este naționalizarea, exploatărilor, industriei și comerțului de lemne.

Nu rezolvă însă și nu poate rezolva în condițiunile cele mai bune, *funcțiunea socială* ce trebuie să îndeplinească pădurile.

Intru cât sunt mai folosiți pentru munca lor lucrătorii utilizați de CAPS în regiile sale față de alte întreprinderi? Și, se cunosc condițiunile de mizerie în care sunt siliți să muncească acești lucrători de pădure, mai demni de ajutor de cât ori care, alții.

Sunt ei mai bine plătiți de CAPS ? ,

Ministerul Finanțelor cere Casei Pădurilor, ca instituție comercială, venituri mari, cât mai mari, posibile. Contribuabilul nu mai poate suporta noi sarcini pentru acoperirea nevoilor crescânde ale Statului.

Economiștii au convins pe toți — just sau injust — că domeniile Statului contribuiesc cu prea puțin la veniturile tezaurului.

Consecința, o suferă și Casa Pădurilor.

Chiar dacă ar vrea să plătească mai bine *munca*, nu este lăsată s'o facă.

Cantitățile de materiale lemnoase exploatabile anual sunt limitate.

Valoarea lemnului în picioare nu reprezintă de multe ori, decât 10% din aceea a produsului lemnos vândut pe piață. Prețurile cu care se comercializează acesta, nu pot întrece pe cele ale pieții.

În asemenea condițiuni, cum ar putea CAPS să realizeze venituri cât mai mari ?

Desigur, numai *comprimând* celălalt component, *salariile muncitorilor*, care intră într'o măsură covârșitoare în valoarea produsului lemnos.

Fână la care limită? Până la prețul plătit de concurență, scorborându-le la un moment dat — prin generalizarea regiei de Stat la toate pădurile țării — *la cea mai redusă limită*.

Intr'un Stat capitalist, cu mari nevoi financiare aceasta este absolut posibil.

Dar munca intelectuală, prestată de Corpul Silvic al Casei Pădurilor răspândit în toate unghiurile țării, este ea mai bine răsplătită ?

Care este stimulentei pentru inginerul, șef de fabrică, de centru de exploatare sau pentru șefii de servicii comerciale etc. ai Casei Pădurilor cari muncesc zi și noapte, fără odihnă spre a raționaliza

producția lemnului și pentru comercializarea în cât mai bune condițiuni a acestui produs ?

În afară de avertismente uneori cu ușurință date, acelor care lucrând pot și greși, sau de rare avansări „onorifice“ nu știm că aceștia să fi participat în vre-o măsură corespunzătoare la beneficiile realizate de instituția de stat, pe care au servit-o cu tot devotamentul.

În acest timp, Corpul Silvic al Casei Pădurilor vede cum veniturile, cu sacrificii realizate și totalizate pe 3—4 ani, ale întregii instituții, de abia acopăr contribuția Statului pentru asanarea portofoliului putred al unei singure bănci capitaliste.

Nu este greu de întrevăzut dacă moralul acestui Corp Silvic va putea, în asemenea condițiuni, să mai fie menținut la nivelul necesar.

Cooperația de producție forestieră, având ca principal scop răsplătirea muncii (manuale și intelectuale) este necontestat superioară în efecte, din punct de vedere social, Regiei de Stat.

Participarea la beneficii a muncitorilor și Corpului Silvic la regiile Casei Pădurilor, nu o vedem posibilă în practică, din motivele arătate.

În orice caz, sistemul participării la beneficii este inferior cooperației, care transformă pe muncitorul manual și intelectual, și în patron.

Agricultură s'a putut face nestingherit în țara noastră, numai după ce, prima Reforma Agrară s'a rezolvat funcțiunea socială pe care o are proprietatea agricolă.

De bună seamă, că și silvicultura se va putea desvolta în libertate, rezolvându-se prin cooperație, funcțiunea socială pe care trebuie s'o îndeplinească pădurea.

Dar, nu numai din acest punct de vedere desigur foarte important, găsim că este superioară cooperația, față de regie.

Încadrată, cum este și firesc, cu ingineri silvici de jos și până sus, pentru ca din punct de vedere tehnic să nu sufere nici o scădere, mișcarea cooperativă forestieră, care contribuie și ea la raționalizarea exploatărilor și industriei lemnului, realizează în plus :

a) O *inițiativă*, o *mobilitate* și un *ritm accelerat*, absolut necesare întreprinderilor comerciale, în cari cooperația se încadrează.

Aceste caracteristici nu se pot realiza de instituțiile de Stat, legate totdeauna de un biurocratism greoi, ori câtă autonomie li s'ar da :

b) Fonduri de rulment permanente, cari să asigure bunul mers al întreprinderilor, fonduri de care Casa Pădurilor este lipsită, și chiar de și le-ar forma, i-ar fi luate la primele nevoi ale Ministerului Finanțelor.

Cooperația poate înlătura, în bună măsură, și atacul ce se dă contra pădurilor Statului, pentru a i se diminua proprietatea sa. forestieră.

Justificarea unei asemenea operațiuni în cazul pădurilor destinate a fi exploatate în folosul unui mare număr de muncitori asociați într-o cooperativă forestieră, numai cu greutatea imense i se mai poate lua, spre a fi dată ori cărei alte instituții.

Cooperativele forestiere serioase, față de cheltuielile mici de administrație ce au, sunt în măsură (și faptul a fost verificat) să plătească Statului pentru pădurile ce cumpără, prețuri mai mari decât firmele capitaliste.

Menționăm însă că societățile cooperative vor trebui încurajate și susținute numai în regiunile în cari *munca la pădure* constituie ocupațiunea de căpetenie a locuitorilor; deasemenea și cooperativele având o strânsă legătură cu acestea.

Nu ne referim la acele „cooperative ciuperci” constituite în regiuni de câmp pentru exploatarea a 1—2 parchete, unde locuitorii cu alte ocupațiuni principale, și în cari exploatarea se poate face foarte bine, din toate punctele de vedere, și prin alte sisteme.

Până la consolidarea cooperativelor forestiere existente și până la crearea unor cooperative noi în regiunile întrunind condițiuni propice, cooperative cari să respecte în totul principiile cooperatiste, Casa Pădurilor Statului ar trebui să înceteze vânzările de păduri pe termen lung (8—10 ani).

Acest fel de vânzări efectuate în ultimul timp, au introdus din nou societățile capitaliste străine în regiuni de unde cooperația a reușit să le scoată.

Prudența adoptată de cooperație, care n'a solicitat în prezent aceste exploatări, trebuia să fie folosită de *regia de Stat* (în mod temporar), iar nu de dușmanul comun: societățile capitaliste forestiere străine.

Intre altele, prudența în chestiune a mai fost dictată și de necesitatea formării organelor tehnice, ajunse complet neîndestuitoare ca număr, față de dezvoltarea din ce în ce mai mare a cooperativei.

În însăși interesul corpului silvic, ca acest fel de cooperative să nu se organizeze și să se conducă fără amestecul specialiștilor săi, măsura provizorie a împrumutului *de personal* aflat la regiile CAPS-ului de către Cooperatie, trebuie examinată cu toată obiectivitatea necesară.

Colaborarea armonioasă a inginerului silvic și a administrațiilor silvice de Stat cu cooperatorii cinstiți și entuziaști, va grăbi naționalizarea exploatărilor forestiere, folosind economiei generale a țării, pădurilor ei și întregului Corp Silvic.

CUM ÎNȚELEG COOPERATIVA FORESTIERA !

de Ing. Mircea Popescu

În ultima vreme, s'a desbătut mult problema cooperativei, indicându-se ca singurul mijloc de naționalizare a bunurilor și de ridicare socială a maselor țărănești; s'a votat o „Lege a Cooperativei” și s'a înființat chiar și un Minister al ei; dar în cecece ne privește, — „cooperativă forestieră” — aceasta nu însemnează că a reînviat ca pasărea Phoenix din propria ei cenușe. Pe aceste cooperative forestiere le cunoaștem dintr'un trecut apropiat, ca pe niște paravane deghizate ale unor antreprenori veroși, ce-au compromis ideea de cooperatie; și dacă cel puțin ar fi pierit definitiv; dar ele au fost numai amorțite de vântul rece al crizei și al propriilor greșeli, spre a se redeștepta iarăși acum la boarea caldă a noiei „Legi a Cooperativei”: cu aceiași oameni și moravuri însă, cu mai multe avantajii legale iar în plus și cu „experiența” trecutului.

Eșecul credem că nu va întârzia nici de această dată.

Și totuși suntem partizanul convins al ideii de cooperatie, dar o cooperatie *dirijată*:

O cooperativă forestieră trebuie să fie coasociația locuitorilor dintr'unul sau mai multe sate vecine unei păduri, a căror *capacitate de muncă* (de fasonare în pădure, semi-industrializare, transport cu

cărușele etc.) să fie direct proporțională cu *posibilitatea* pe un an a aceluia masiv forestier.

În consiliul de administrație al cooperativei să nu figureze decât *țărani* și din cei recunoscuți ca oameni de treabă și cinștiți: să se excludă cu desăvârșire învățătorii și preoții (acești „apostoli” ai satelor, cari, după războiu, au distrus moralmente atât școala cât și biserica, — negustorii și satrapii politici locali).

Fână la emanciparea țăranilor și obicinuirea lor cu cooperația, șeful de ocol silvic în raza căruia cad pădurile ce se vor exploata de cooperativă, să fie un organ tutelar, cu drept de veto, care să îndrumeze atât lucrul în pădure cât și regenerarea parchetelor, contabilizarea în materie și bani, desfacerea materialelor, bunul mers al cooperativei etc., etc. Dacă exploatarea în regie se înlocuiește cu cooperativa forestieră, activitatea șefului de ocol se poate deplasa de pe un teren pe celălalt: avem însă garanție unui funcționar superior de stat cu răspundere de activitatea bună sau rea a cooperativei; iar Corpul Silvic va avea satisfacția că a contribuit benevol și dela început, la marea operă socială ce vine și care și fără noi tot ce va face, — poate cu multe greșeli fără colaborarea noastră, — cum s'a întâmplat dealtfel și cu „Legea islazurilor comunale” pe care din spirit conservator, dela început am detestat-o.

Atât consiliul de administrație cât și șeful de ocol nu primesc nici un fel de salariu sau tantieme, ci numai cheltuelile de deplasare făcute în interesul strict al cooperativei.

Capitalul cooperativei va fi constituit din depunerile membrilor ei și din împrumuturi pe cari le va contracta numai la „Banca Centrală Cooperativă”.

Pentru desfacerea materialelor, problemă capitală, statul se va îngriji ca aprovizionarea autorităților sale din sate, orașe de provincie sau capitală, să se facă numai prin cooperative și pe *prețuri dela început și chibzuit fixate* (de delegați ai Ministerului de Finanțe, Ministerul Cooperației și CAPS), din cari, scăzându-se un *beneficiu normal* și deasemeni aprioric fixat, restul să formeze pentru organele CAPS-ului baza de plecare în stabilirea valorii pe picior a lemnului (renta).

Statul urmează însă ca să achite la timp cooperativei sumele ce le datorează, pentru aprovizionarea autorităților sale cu lemn de foc.

Cooperativa forestieră nu va cumpăra dela stat decât pe *unitate de produse fasonate*, pentruca nici statul și nici cooperativa să nu fie în pagubă, sau câștig nemeritat depe urma unei greșeli de estimare a arborilor în picioare de către organele silvice.

Pentru lemnul de lucru, ale cărui *valori se stabilesc ca și pentru cel de foc*, CAPS și Ministerul Cooperăției se vor îngriji ca să-l desfacă diverselor fabrici și firme interne sau la export.

La finele fiecărui an se va încheia un bilanț din care beneficiul net apare evident și care se va distribui în procente judicios stabilite, pentru :

- a) primă de muncă membrilor cooperativei, proporțional cu munca depusă de fiecare în cursul aceluiași an.
- b) pentru mărirea fondului de rezervă.
- c) pentru îmbunătățirea instituțiilor din sat (școală, biserică, primărie etc.).
- d) pentru înființarea unei farmacii sătești.
- e) pentru înființarea unei pepiniere pomicole și silvice.
- f) ajutorarea oamenilor nevoiași din sat cu bani și lemne de foc etc., etc.

Numai în cadrul de mai sus credem că poate lua ființă astăzi și în țara noastră o mișcare cooperatistă forestieră care să nu mai compromită încă odată această frumoasă idee.

COOPERATIVELE FORESTIERE ȘI REGIA C. A. P. S

Ing. Vasile C. Filip

fost subinspector în Centrala Cooperativeilor

Cooperăția forestieră la noi : o necesitate socială și etică.

Cooperăția românească în general și cea forestieră în special, s'a născut din nevoile adânc simțite ale poporului român. Cooperăția forestieră își are obârșia chiar în îndeletnicirea de veacuri a țărânimii românești din regiunile păduroase, la munca pentru tăiatul, lucratul și transportul lemnului către locurile de desfacere.

Cooperativele de exploatare forestiere au devenit cu totul necesare stadiului de refacere economică în care ne găsim, menite să organizeze munca și să sporească producțiunea.

Cooperăția forestieră a găsit tot sprijinul guvernanților, care

priveau soluționarea problemei sătenilor dela munte, unde terenurile arabile sunt în proporție prea mică cu populația, prin organizarea țărănimii în cooperative, ca să tragă cât mai multe foloase de pe urma pădurilor pe lângă cari trăesc.

„Incurajarea cooperativelor de exploatare forestiere” a apărut astfel și ca o întregire a realizării dreptății sociale a reformei agrare, ce pune la îndemâna populației din regiunile de munte mijlocul de a se folosi, în lăuntrul celei mai desăvârșite ordini sociale, de bogățiile ce închid pădurile noastre seculare, exploatându-le prin cooperativele forestiere”¹⁾.

Fotin Enescu și I. G. Duca, și-au legat numele de cooperația forestieră.

Dela prima cooperativă forestieră „Norocul”, ce a luat ființă în anul 1905 în comuna Borodia, jud. Fălțiceni, prin sprijinul material al Centralei Cooperativelor, sunt în anul 1925 vre-o 900 cooperative forestiere cu cca. 60.000 membri, peste 100 milioane lei capital subscris, cu un total de 118. gatere, mașini de 2230 H. P. 125 km. căi ferate proprii, 22 locomotive, etc.

În anul 1925 cooperația forestieră a atins maximum de dezvoltare, răspunzând nevoii de a se exploata și industrializa lemnul pentru piața internă, necesar la refacerea țării noastre.

Cooperativele forestiere ce au luat ființă pe valea Bistriței, Tazlău, Câmpulung, Bucovina, Ardeal, etc., au găsit fondurile necesare pentru exploatarea pădurilor la Centrala Cooperativelor și Casa Pădurilor le-a dat atâtea parchete de pădure câte au putut exploata, și la prețul cel mai redus. Prin aceste cooperative s'a pus stavilă puhoiului strein de a pătrunde mai departe pe văile munților noștri și de a exploata pădurile și munca țăranilor noștri.

Desființarea Soc. Foresta, pe minunata vale a Tarcăului, se datorește numai Cooperativei „Albina” din Tarcău, prin care a prosperat întreaga regiune a Bistriței. În locul exploatărilor sălbatice, cooperativa Albina a venit cu tăeri raționale și plantații, pentru reușita cărora nu a precepuțit nici un ban.

Pepinierile Cooperativei Albina au fost întotdeauna exemple vii în Direcția III Silvică Bacău.

Totuși, elementul animator a lipsit în multe locuri.

---

1) Gh. Turneanu : Exploatarea lemnului în cooperația românească.

Multe cooperative forestiere și-au stagnat operațiile, deoarece au fost înființate nu pentru a contribui la prosperitatea membrilor ei, ci în interesul a 2—3 din conducătorii ei; au funcționat atâta timp cât a existat obiectul de exploatare rentabilă.

Activitatea multor cooperative forestiere s'a redus la încasarea comisionului de 20—50 lei/m³ lemn rotund obținut prin bună învoială pe numele cooperativei, care comision se împartea cu cheltuielile de deplasare și jetoanele membrilor consiliului lor de administrație.

Am avut prilejul să constat la o cooperativă forestieră că, deși afacerile mergeau rău, s'au făcut împrumuturi pentru a se plăti deplasările și jetoanele.

Unele cooperative au fost înființate în scopul nu de a se naționaliza exploatarea și industrializarea lemnului românesc, ci de a fi cozi de topor și paravane societăților forestiere.

Societățile mari forestiere, care sunt pe punctul de a se lichida în România, din lipsă de păduri, își prelungesc agonia obținând noi parchete de pădure prin intermediul unor cooperative forestiere.

Cazuri nenumărate sunt cunoscute tuturor.

Cooperativele forestiere în adevăratul înțeles al cuvântului, s'au bucurat întotdeauna de sprijinul larg al administrației Capsului și au gătit toate sollicitudinea la inginerii acestei instituții.

Cooperativele paravane au micșorat în unele locuri această sollicitudine.

Cooperativele forestiere, ce s'au bucurat de conducători conștiincioși, au avut de luptat cu greutățile create de politicieni, care protejau cooperativa d-lui X sau Soc. Y.

Cazul elocvent îl constituie cooperativa „Muncitorul” din Ciocănești-Bucovina, care nu a putut obține parchete de pădure la Dosul-Alunișului-Neagra Broșteni deși dispunea de capital propriu și oameni încercați.

În perioada de criză 1929—1935, multe cooperative forestiere și-au restrâns activitatea, altele au lichidat, etc.

Resurecția cooperației forestiere.

Noua lege pentru organizația cooperației, din 6 Aprilie 1935, a marcat începutul unei noi ere în mișcarea cooperației din România. Se înființează noi și numeroase cooperative forestiere, cele

existente sunt înzestrate cu păduri pentru câțiva ani, o fabrică a Capsului se exploatează în regie mixtă, noi cooperative forestiere sunt pe punctul de a se înjgheba, altele se pregătesc să-și mărească activitatea, etc.

Aceste cooperative intrând în câmpul exploatării, industrializării și comercializării lemnului, contribuie mult la naționalizarea acestei ramuri de producție națională.

Avem și convingerea că greutățile și greșelile din trecut nu se vor mai repeta, mai ales că principalele cooperative forestiere au asistență tehnică din partea Oficiului Cooperăției, având drept conducător-delegat câte un inginer silvic.

Inițierea Ministerului Cooperăției prin decizia ministerială din 1 Septembrie 1936, constituie o nouă garanție despre solitudinea de care se bucură astăzi mișcarea cooperatistă dela noi; și deschide perspective frumoase cooperativelor forestiere.

Conclucrarea cooperativelor forestiere cu CAPS-ul.

Politica noastră forestieră se reduce în ultimă analiză la conservarea și ameliorarea pădurilor noastre, și mijlocul de activare constă în naționalizarea pădurilor.

Statul, ajungând să dețină majoritatea pădurilor acestei țări, va avea în mână sa industria și comerțul lemnului.

Exploatarea și industrializarea lemnului, mâine când va fi o politică unitară și un singur interes, va reclama capitaluri de investiții, — în instalații de transport și industrializare, — brațe de muncă și personal de conducere.

Casa Pădurilor, în situația actuală și cu concepțiile ei pentru regie, n'ar putea înfăptui singură această vastă activitate, ci numai cu concursul cooperativelor forestiere.

Să nu se mai acorde nici un m³ de lemn rotund societăților mari forestiere, care vor fi nevoite să-și mute activitatea în altă țară, și fabricele lor să fie exploatare în regie mixtă cu cooperativele forestiere.

Astăzi avem multe cooperative forestiere cu fabrici de chereștea a căror producție este aproape egală cu producția fabricelor Caps, și la un loc reprezintă cca. jumătate din producția întregii industrii forestiere din România.

Comercializarea produselor acestor fabrici pe piețele externe

din Mediterană, Atlantic, sau Baltica, se poate face cu succes printr'un birou comun de vânzare și se asigură cele mai bune prețuri de vânzare, precum și substituirea în locul societăților mari forestiere care sunt în agonie.

Cheresteaua, ce se expediază la Galați de Caps și de cooperativele forestiere pentru a fi expedită cu vapoarele pe mare, se poate manipula într'un depozit propriu de manipulație, realizându-se:

— colaborarea cu un ceas mai de vreme dintre Caps și cooperativele forestiere,

— reducerea cheltuelilor de manipulație cu cca. 20% (cca. 15—20 lei/m³),

— primul act de naționalizare în această materie prin conlucrarea Capsului cu cooperativele forestiere,

— standardizarea sortării cherestelei de rășinoase și foioase.

Și avem toate motivele să scontăm sollicitudinea conducătorilor dela Oficiul Cooperației pentru realizarea acestei prime colaborări în anul 1937, întrucât, Capsul a făcut această propunere încă din anul trecut.

Situația de mâine, va impune această colaborare dintre Caps și cooperativele forestiere, pentru asigurarea naționalizării industriei și comerțului lemnului nostru.

COLABORAREA COOPERATIVELOR LA EXPLOATAREA PADURILOR

de D. T. Theodorescu

Inginer Subinspector Silvic

Pădurile sunt o bogăție ce aștig pe cei întreprinzători și dornici de a realiza un beneficiu din exploatarea lor.

Multă vreme, pădurile statului și ale Instituțiilor publice (Eforii, Biserici, Comune) s'au exploatat numai prin antreprenori. Sistemul era ușor și prin licitația ce avea loc se producea o urcare a prețului de estimație și autoritatea respectivă se mulțumea să înscrie în bugetul său prevederea bugetară și să efectueze un control tehnic asupra exploatării.

Cele mai multe păduri erau cumpărate de diferite societăți anonime, care veneau în România cu capital și personal străin.

Cooperația s'a dezvoltat la noi din necesități economice și naționale sociale. La început, înainte de războiu, Cooperația a lucrat

sub formă de Obștii — pentru arendarea latifundiilor agricole, sau ca bănci populare pentru a satisface cerințele de bani ale sătenilor.

După război, cooperajia și-a mărit raza de activitate și a pătruns și în Domeniul exploatării pădurilor.

Statul a încurajat foarte mult cooperajia, mai ales sub actualul guvern când avem și un ministru al cooperajiei.

Multe păduri s'au vândut la cooperative și în comerțul forestier au apărut și produse de ale cooperajiei românești alături de ale Societăților anonime, care au majoritatea capitalului și a personalului de administrație și conducere de origine străină.

Eforia Spitalelor Civile din București, pe baza legii Mârzescu din 1923, a dat la multe cooperative, spre exploatare, păduri de ale sale pe termene lungi de câte 20—25 ani.

Având în vedere că prin cooperajie se folosește capitalul românesc al sătenilor noștri din apropierea pădurilor și se dă posibilitate de întrebuințare brațelor disponibile și munca românească este chemată a valorifica ea ceea ce natura ne-a dat, socotesc că se face o operă de dreptate și de conștiință națională.

Eforia Spitalelor Civile din București a făcut o adevărată colaborare cu Cooperajia pentru punerea în exploatare a masivelor sale forestiere.

Contracte sigure, aprobate de Consiliul de Miniștri, pe termene lungi, 20—25 ani, și cu drept de exclusivitate, asigură cooperativelor exploatoare existența lor; iar condițiunile ușoare de plata materialelor lemnoase și participarea la beneficiul exploatării în proporție de 50—60%, le oferă avantaje economice indiscutabile.

Prețul de cost s'a calculat în funcție de piața cea mai apropiată de desfacere, sau pe baza cursului francului elvețian stabilit în fie care an pe baza bursei din ziua de 1 Maiu.

Ca unul ce lucrez cu multe cooperative, de mai bine de 12 ani, am putut vedea și neajunsurile.

Cooperativele n'au o bună conducere, adesea conducătorii sunt persoane simple lipsite de calitățile necesare pentru a administra și conduce o exploatare în bune condițiuni economice și tehnice. Situația cooperativelor este și mai rea când în sânul membrilor a pătruns politica pătimașe; atunci conducerea și administrația se face după necesitățile momentului și cu oamenii partidului dezordinea, abuzul și furtul se manifestă nestingherit.

Socotesc că exploatarea trebuie făcută tot pe bază de colaborare, însă pe alte baze.

Statul sau Instituția respectivă, dacă nu-și exploatează singură pădurea, să încheie cu cooperativa respectivă un contract de asociație în următoarele condițiuni :

a) proprietarul aduce ca aport cantitatea de produse lemnoase realizate din exploatarea strictă a prevederii anuale din amenajament: tot el asigură prin personalul său superior tehnic, buna exploatare în pădure a materialelor :

b) cooperativa aduce capitalul necesar exploatării și pune la dispoziție mâna de lucru, de preferat membrii locali ai cooperativei ;

c) comercializarea să se facă în comun de instituția proprietară și direcția cooperativei

d) participarea la beneficiu să se facă în proporția stabilită prin clauzele contractului de asociație, avându-se în vedere aportul în capital lemnos adus anual, socotit la tulpină, și aportul capitalului necesar adus de cooperativă — pentru exploatare, industrializare și comercializare.

Aci sunt dator să dau oarecare explicațiuni. Din suma realizată din vânzările efectuate în cursul unui an să se deducă cheltuielile de personal ale cooperativei și ale instituției proprietară, cheltuielile de fasonat și transport, impozite, asigurări, cheltuieli de administrație, împăduriri, garanții de regenerare, iar restul rămas constituind beneficiul exploatării și prețul la tulpină al materialelor valorificate. Din acest beneficiu brut proprietarul va trebui să-și primească prețul de cost socotit la tulpină în funcție de piața cea mai apropiată, iar nu pe baze de valute străine, cum este în multe contracte ale Eforiei (valuta francului elvețian cota 1 Maiu a bursei). Suma astfel rămasă, după ce s'au scăzut toate cheltuielile enumerate mai sus, precum și prețul de cost la tulpină, constituie beneficiul net, care urmează a fi împărțit între proprietar și cooperativă, așa cum s'a arătat mai sus.

Ar fi de dorit ca posturile de conducere la cooperative să fie ocupate de specialiști silvici români : ingineri și conductori silvici, ajutați de brigadierii silvici, care să fie încadrați în personalul Direcției Regimului silvic.

Acest mod de recrutare a personalului ar asigura neîndoelnic stabilitatea și independența necesară față de cooperativa asociată.

colaborare cu organele silvice locale ale statului; împreună vor căuta să se achite cât mai conștiincios de serviciul încredințat; ei vor purta permanent grije de interesele pădurilor, asigurând buna lor exploatare și valorificare și în special vor ține seamă de regenerarea pădurilor.

STATUL ȘI COOPERATIVELE FORESTIERE

de D. A. Sburlan

„Cred în cooperatie” afirma un distins economist al nostru într-o revistă, întemeindu-și această confesiune pe frumoasele idei, ce stau la baza acestei mișcări. Dacă ar fi să judecăm cooperatia și azi, după aproape 40 ani, tot după intenții și nu după realizări, desigur că ar trebui să fim, cu toții, partizani fervenți ai acesteia.

Nu ne ocupăm de mișcarea cooperatistă în ansamblul ei. Ne lipsesc mijloacele de a-i aprecia rezultatele. Ne vom mărgini la cooperatia forestieră.

Ce s'a urmărit prin aplicarea ideii de ajutor producție și desfacere în comun, în procesul producției forestiere? E interesant să remarcăm, că în nici-o altă țară din lume nu se întâlnește cooperatie în exploatarea pădurilor. Marii economiști, cari cred în această mișcare, citează cazul cooperativelor noastre forestiere, ca pe un „curiosum”, mărgininu-se să facă asupra lor aprecierile sugerate de organele noastre oficiale.

S'a scris mult, la noi, despre intențiile și realizările acestor noi întreprinderi forestiere. După câte îmi amintesc, prin cooperatie se urmărea :

Cointeresarea populației rurale la exploatarea bogățiilor din preajma satelor și naționalizarea exploatărilor de păduri, copleșite în țara noastră de străini.

Această frumoasă operă socială și națională urma să se realizeze :

prin afluxul de capitaluri bănești locale și
 prin plasarea brațelor de muncă, la lucrările de doborâre, fasonare, transport.

În ce măsură s'au realizat aceste idei, se știe. Din populația satelor au gravitat către această mișcare, doar cei ce puteau trage foloase nesperat de mari, grație contingențelor politice. Covârși-

toarea majoritate a sâtenilor a rămas străină de cooperatie, fiind nevoie să se recurgă, în multe locuri, chiar la brațe de muncă din alte părți. În nici un caz însă, cooperativele n'au plătit muncitorilor salarii mai mari.

Naționalizarea exploatărilor de păduri prin cooperatie, nu s'a realizat, decât în măsură absolut neînsemnată. În multe cazuri exploatatorul străin (evreu) n'a fost eliminat, ci pentru a mijloci între el și Stat și pentru a beneficia de avantaje, s'au creat cooperative ad-hoc, a căror activitate s'a redus la reprezentarea exploatatorului în fața organelor Statului. Cât despre marile Societăți exploatoare de păduri ale Statului sau particulare, nu cunosc decât un caz când acestea au fost „jenate” de cooperative. Se cunosc însă mult cazuri de „fericită colaborare”.

Ar fi însă de văzut, dacă mișcarea cooperatistă n'a reușit să pună totuși pe cineva la pământ: Acesta credem că e exploatatorul român de păduri, mai puțin abil și mai lipsit de sprijin bancar, decât străinii.

Cât despre afluxul capitalurilor indigene în cooperativele forestiere, credem că e inutil să mai vorbim, fiindcă se știe, de toată lumea, cât de infime sunt aceste „capitaluri deplin vărsate”. Cu un capital propriu de 100—200.000 lei, și acela vărsat de 2—3 persoane, vedem în multe părți minunea, că se rulează exploatări și fabrici de zeci de milioane, beneficiile revenind bineînțeles, celor ce se sacrifică pentru propășirea ideii cooperatiste.

Dovada cea mai evidentă, că prin cooperative nu s'a realizat plasarea capitalului și muncii sătești în exploatări de păduri, ci în *valorificarea avantajelor acordate acestora de Stat*, credem că este aceea, că nu s'au creat încă asemenea cooperative pentru exploatarea pădurilor particulare. Pentru simplul motiv, că proprietarul particular nu înțelege să facă avantaje, chiar pentru idei sublime, cum e aceea a cooperatiei.

Create, conduse și încurajate de organele Statului (plătite din bugetul său), cu materiale date avantajos din pădurile Statului și cu capital de rulment pus la dispoziție în condiții optime tot de Stat, cooperativele forestiere au fost și sunt departe de a-și fi realizat scopurile ce și-a propus. Fiindcă, dacă s'ar pune de o parte foloasele sociale și materiale, iar de alta pagubele încercate, nu numai de

Stat, dar de economia generală a țării, credem că bilanțul ar fi descurajant, chiar pentru cei mai fervenți partizani ai lor.

Nu trebuie să se uite, că aceleași organe ale Statului, cari sunt atât de mărinimoase cu organizațiile cooperatiste, refuză nu particularilor, ci propriilor sale exploatare în regie, din care se aprovizionează propriile sale autorități. sprijinul bănesc de care acestea au nevoie, spre a face față cerințelor. În vreme ce Cooperativele li se dau împrumuturi și scutiri ori eșalonări de plăți, regiei Caps, de exemplu, i se cere plata cu anticipație a rentei, i se confiscă materialele din depozite și i se strică prețurile prin nesfârșite danii și ajutoare în material lemnos.

Intr'un roman de propagandă „Pământ nou” de Gladkov, sunt ridicate în slavă rezultatele gospodăriilor colective (Kolhozurile), cari lucrează cu sămânță selecționată, cu tractoare, cu secerătoare-batoze, etc., toate date de Stat și se iau în derâdere exploatarea rudimentară făcută de culaci (țărani necolectivizați), cari ară cu un cal costeliv și seceră cu mâna. Nu se spune în acel roman, care ar fi fost rezultatele, dacă Statul dădea și culacului un tractor, sau o secerătoare-batoză!

Iar nouă, să nu ni se scoată mereu înainte, realizările acelei cooperative, care n'a dat faliment, fiindcă a luat de la Stat, o linie ferată de 30 Km., o fabrică cu 4 gatere și nu știu ce cantitate mare de material lemnos, gata doborât, cu numai $\frac{1}{2}$ milion lei, spre a ni se demonstra, că și această mișcare poate da bune rezultate, când e bine condusă, etc.

Nu negăm bunele intenții ale acelor cari au inițiat și se obosesc pentru propășirea mișcării cooperatiste. Față însă cu rezultatele obținute până în prezent și față de modul cum tind să evolueze unitățile create (organizații parazitare), credem că sprijinul nelimitat din partea Statului, nu va fi răsplătit decât cu pagube și desiluzii.

COOPERAȚIA FORESTIERĂ

de Ing. A. Ștefanopol

Un fapt este cert și toată teoria cooperatistă scrisă sau vorbită la umbra tricolorului ridicat de partidele noastre politice nu-l poate desminți: cooperarea românească n'a fost grefată pe o nevoie socială.

Această certitudine explică ostilitatea reală pe care o manifestă populația rurală față de mișcarea întreținută de pompele guvernelor, cu oxigenul sunător al bugetelor.

Cu toate miliardele risipite de Stat pentru ruralizarea acestei mișcări, care nu voia să îmbrace dimia zehchiei, ci preferă stofa englezească a sacoului, bilanțul încetățenirii este deficitar la sate. La centrală poate fi excedentar, fără ca această dovadă să constituie un succes al mișcării.

Explicația este simplă: capitalul subscris, este infim față de împrumutul obținut. Deci, fără hotărâtorul aport al bugetului țării, cooperatia moare prin inaniție, fiindcă micul și răspânditul capital rural îi refuză vecinătatea.

Există, totuși, un capital subscris. Țăranul nu-și desface bae-rile pungii pentru o întreprindere falimentară din punctul lui de vedere, care este cel adevărat. Subscrierea o fac doi trei interesați care-și camuflează capitalul cu subscrierile neamurilor și finilor pentru a completa numărul necesar de membri. Acesta este actul de naștere al tuturor cooperativelor. În cazul special al cooperativei forestiere mai este nevoie și de vecinătatea pădurii, care face pe mama.

Deși pădurea n'are nevoie de cooperativă nici pentru regenerare și nici pentru valorificare, politica nu poate dovedi cu succes binefacerea ei decât încetățenind forțat cooperativa.

Nu ideile nasc nevoi, ci nevoile nasc idei. În Anglia, nu politica a născut sistemul cooperatist pe care l-a adoptat, încetățenit și răspândit, ci nevoia care a făcut pe oameni să în'eleagă că „unirea face puterea”, care deschide perspective de trai lesnicios și mijloace de valorificare neîngăduite omului izolat.

S'a prezentat cooperatia forestieră ca singurul și salvatorul mijloc de viață al unei bune părți din populația rurală a țării. Și șipetele acestor auguri ai regenerării rurale nu înconjurau toate pădurile, ci numai pe cele în care întâmplător mai există material bun de valorificat. În jurul pădurilor exploatate domnea cel mai desăvârșit mutism, deși aci trebuiau încercate trâmbișele politicianismului certat cu onestitatea. Protagonistilor cooperatiei, în special ai cooperatiei forestiere trebuie să le amintim că pădurile degradate prin exploatare și pășunat au nevoie de cooperatie, dar de cooperatia muncii nu de cooperatia exploatareii.

Dela acest punct începe divorțul între noi cei care activam

pe planul intereselor generale cu ignorarea completă a contingentelor politice și între cei care posesori de vremelnice boerii și reduse pregătiri, văd în măsuri cu rapide rezultate reversibile mijlocul de a dovedi că buna stare generală este în funcție de cooperarea forestieră.

Dacă inițiatorii mișcării cooperatiste au avut preocupări sincere legând această mișcare de păduri, nu sunt de felicitat executorii. Fiindcă dintr'un organism care s'a presupus a fi creator, s'a ajuns la un intermediar pasiv, ocrotit de o lege protecționistă.

Cooperarea forestieră nu rezolvă problema naționalizării muncii și capitalului românesc, fiindcă sub o conducere politicianistă rolul de intermediar este mult mai reversibil și acesta este rezultatul practic și imediat urmărit de pontifi.

Cazul recent și concludent, în speță, al cooperativei Negovanul care a vândut imediat societății Ofa cei 350.000 mc cumpărați dela CAPS, dovedește până la refuz de ce cooperarea forestieră nu primește sprijinul nostru entuziast și de ce mișcarea plutește numai în apele politicianismului, evitând să vâslească cu toată hotărîrea spre apele nesigure ale inițiativei private, adevăratul port dela care ar trebui să pornească toate caicele cooperatiei.

Ceea ce este straniu în mișcarea cooperatistă forestieră dela noi, este că legiuirile ei protecționiste îi pun la dispoziție fonduri pe care nu le-a avut niciodată CAPS-ul.

Proprietara celui mai important complex de păduri, cu materialul cel mai bun, este lipsită de un fond de rulment indispensabil chiar unei regii de stat, pentru exploatarea în regie, care constituie astăzi forma cea mai desăvârșită a valorizării produselor. În schimb, cooperarea forestieră dispune de fonduri nelimitate, care se pun lesnicios la dispoziția conducătorilor cooperativelor cu toate că aceștia, în afară de diploma politică pe care o posedă, n'au nimic comun cu pădurea decât pofta de a-i storce veniturile. Fiindcă acești conducători sunt vremelnici preoți, învățători, notari, avocați sau ofițeri pensionari și presupunând, prin absurd, că cooperarea și-ar afla un teren corect de aplicațiune la păduri este lesne de dovedit că atunci când aplicația „este reală e incapabilă, iar când e falsă este imorală și în amândouă cazurile, deopotrivă de păgubitoare pentru păduri”.

Cooperative de muncă, da, cât mai multe, cât mai bine organi-

zate și cât mai bine conduse. Prin ele se pot face ucenicia de care are nevoie populația rurală prăznuitoarea tuturor sfinților calendarului. Printr'o muncă raționalizată țaranul român va cunoaște bună starea de dorul căreia oftează vânturători de vorbe și va îndrepta mișcarea cooperatistă către ceea ce-i lipsește astăzi: încrederea celor care trebuie să fie adevărații ei componenți și susținători.

Fără acest element indispensabil, chiar cooperația forestieră alimentată cu oxigenul atâtor sute de milioane este sortită să rămâe ceea ce este astăzi: locul de plasare al epavelor politicianismului.

Fentru cei care cred în mistica mișcării cooperatiste, aspectul ei de astăzi ar trebui să-i silească la un abandon total al metodelor de până acum.

ROLUL COOPERATIEI FORESTIERE.

de Ing. C. Emanoil

Intr'o comunicare pe care am făcut-o la Cercul de Studii al Soc. Progresul Silvic. în cursul acestui an, mi-am îngăduit să arăt că mișcarea cooperatistă, din țara noastră, se găsește departe de ceea ce este, în adevăr, cooperația în înțelesul propriu al denumirii și că îndrumarea care s'a dat celei forestiere s'a soldat prin transformarea ei într'o serie de instituții de Stat.

Spriijinit pe cercetările făcute și pe concluziunile la care s'a ajuns, de toți cei care s'au ocupat cu această mișcare, am putut să arăt că, azi, cooperativele forestiere sunt ori asociații la spatele cărora 2—3 profitori se înfruptă, din plin, din avantajele pe care o lege necorespunzătoare moravurilor vremurilor noastre, le-a dat așa de larg și de naiv, ori instituții de Stat, care acodând împrumuturi foarte mari, în raport cu capitalurile efectiv vărsate de cooperatori, a înțeles să efectueze un control care a scos mișcarea din rosturile ei de bază. De ajutor propriu, de independența în acțiune, de conducerea proprie și de răsplata muncii și nu a capitalului nu se mai poate vorbi la cooperativele noastre. Această stare de lucruri a făcut pe adevărații cooperatori și pe cea mai mare parte din oamenii politici de răspundere ai acestei țări, să afirme că mișcarea cooperatistă dela noi este compromisă iar pe alții să susțină categoric că s'a urmărit cu intențiune ruinaea ei. D-l C. Moldoveanu, doctor în științele economice și Director la Banca centrală Cooperativă, nu

s'a sfiit să afirme, în lucrarea sa „Statul și Cooperația”, apărută în cursul acestui an, următoarele: „Este limpede pentru oricine că — prin felul cum avantajile au fost date, s'a urmărit, în mod sistematic, destrămarea mișcării și compromiterea ideii cooperatiste”.

În adevăr, avantajile, despre care vorbește d-l C. Moldoveanu dacă nu au destrămat mișcarea, au dus-o însă pe căi care au scos-o din principiile ei de bază. Puținele date care se găsesc asupra acestei importante mișcări (de ce oare se dau publicității așa de puține date asupra rezultatelor cooperăției?) duc la concluzii interesante. Din bilanțurile ce s'au trimis la forurile centrale de câteva cooperative, deși sunt 3—400 de cooperative forestiere, s'au putut desprinde că în anii 1929, 1930 și 1931 s'au plătit ca dividende la capitalul investit respectiv 47,4%, 41,8% și 39%. Pentru aceiași ani s'au plătit ca prime de muncă respectiv 12,8%, 4,7% și 6,5%. Se deduce ușor din cele de mai sus că s'a urmărit, în adevăr, nu recompensarea muncii ci remunerarea capitalului, ceea ce este diametral opus principiilor cooperatiste unde se urmărește asocierea indivizilor în vederea răsplătirii muncii și nu a capitalurilor. De aceea cooperativele noastre forestiere nu pot fi socotite decât niște asociații ca orice societăți pe acțiuni, din care trag profit nu muncitorii, ci acei care pot contribui cu sume importante la capitalul social.

De altfel, considerând rezultatele pe care le-am expus mai sus un entuziast al mișcării cooperatiste forestiere, d-l A. Sfințescu, „organ de control”, nu s'a putut opri de a face o amară constatare pe care o iau din lucrarea sa „Sistemul cooperatist în economia forestieră „Oricum” scrie d-sa „procentele” (primelor de muncă N. A.) „sunt mult prea mici față de cele ale dividendelor. Prin aceasta, cooperativele forestiere se îndepărtează de la principiile cooperăției, care pune răsplata muncii înaintea celei a capitalului”.

Și dacă așa stau lucrurile, dacă aceste constatări s'au putut face acum câțiva ani, care a mai fost rostul avantajelor trecute în noua lege a cooperăției? Și care este rostul tendinței și a procedurii actual care îndrumază mișcarea aproape numai spre pădurile de Stat? Care este sensul creerii, în cadrul aceluiași minister a două instituții care au drept scop exploatarea aceluiași bun — pădurile — uneia imputându-i-se că nu aduce venituri mai mari, cât mai mari și alteia acordându-i prețurile cele mai mici, înlesnirile cele mai mari și creditele cele mai largi?

Sunt anomalii care, desigur, nu se pot întâlni decât în statele unde bunurile publice nu sunt supuse unor norme de administrare de pe urma cărora să se tragă cel mai mare beneficiu pentru toată populația care a contribuit la crearea sau păstrarea lor.

În vreme ce se încurajează acest fel de cooperatie artificială se face o risipă de orgie de energie națională în toate ramurile de activitate agricolă. S'au gândit mentorii mișcării cooperatiste câte mii de zile de lucru se pierd pe fiecare an, de locuitorii din jurul orașului București, care aduc laptele necesar capitalei? Dar miile de cai utilizați, care ar putea să lipsească? Apoi, terenul care se cultivă cu furajul necesar acestor cai, care s'ar putea afecta altor culturi mai importante? Cine nu cunoaște felul dezastros, pentru sănătatea acestei nații, în care se utilizează prunele? Cine, de asemenea, nu cunoaște starea nenorocită a vinurilor noastre și a felului în care se face exportul fructelor? Și cine nu știe care sunt exportatorii de ouă din România?

Iată direcția în care credem că ar trebui îndreptată cu toată energia mișcarea cooperatistă și iată unde ar fi de lucru pentru două ministere ale cooperatiei. Dar aici ar fi nevoie de muncă și pe acest drum nu se găsesc atâți devotați ai ideii. Preoții și învățătorii, care stau în fruntea celor mai multe din cooperative, găsesc că este mult mai comod să conducă o cooperativă forestieră, unde nu este nevoie de bani și unde munca o fac alții, decât o cooperativă pentru desfacerea în comun a produselor sătești, unde ar trebui să se stea de vorbă cu fiecare sătean și unde strângerea și selecționarea acestor produse ar da multă bătaie de cap. Cu 50 de aderenți, câteva mii de lei, un om al zilei și o cerere la Casa Centrală a Cooperatiei s'a făcut însă o cooperativă forestieră. Ce poate fi mai ușor decât aceasta? De aceea s'au constituit cooperative forestiere chiar în județele Ilfov și Ialomița unde pădurile se pot număra pe degete.

Acest fel de a activa, în materie de cooperatie, aduce în cazul cooperatiei forestiere pe lângă o călcare flagrantă a principiilor de bază și o inechitate socială. Acordând unei părți din populația țării, în condițiuni de avantaje excepționale, un bun la crearea și păstrarea căruia a contribuit toată populația, se face, desigur, un act de nedreptate.

Pădurile Statului trebuiesc valorificate ori în regie directă ori prin licitație publică, cu garanția necesară de românizare a muncii

și a capitalului, pentru că numai pe aceste căi se poate trage maximum de venit. pe care Statul apoi îl va putea folosi în lucrări care să fie folosite de toată lumea. Și pentru aceasta există o veche administrație care și-a făcut dovada rostului ei în gospodăria Statului.

Față de concluzia de mai sus se pune întrebarea logică: cooperarea forestieră să fie neglijată? Desigur, nu! Am spus de mai multe ori, până aici, că ea este numai rău îndrumată. Rostul ei nu este de a disputa cu Casa Pădurilor întâietatea la exploatarea pădurilor de Stat. Ea ar avea un mare rol, cu mult mai mare, pe care exercitându-l ar putea, cu adevărat, să aducă un neprețuit aport social și național.

Cu excepția cooperativelor de mici meseriași în lemn, al căror scop ar fi aprovizionarea membrilor cu materialul necesar exercitării meserii lor precum și a acelor formate din cetățeni care voesc achiziționarea lemnului pentru combustibilul necesar gospodăriilor lor, cooperativele forestiere ar trebui îndrumate, după părerea noastră, către următoarele scopuri:

1. Să creeze cooperative de exploatare la pădurile particulare care se găsesc pretutindeni și, în care azi, lucrează, în cea mai mare măsură, antrepriza mică sau mare, de altă origină etnică decât cea românească.

2. Să deștepte, printre moșneni, interesul pentru cooperatie, sfătuindu-i și îndrumându-i să dea o exploatare normală pădurilor lor pe care azi le ruinează prin extragerea, pe hoțeste, a esențelor de valoare.

Să-i constituie în cooperative cât de mici așa cum prevede noua Lege a Cooperatiei.

3. Dacă, totuși, Statul, prin organele sale cooperatiste, dispune de fonduri pe care le-ar putea investi în cooperative forestiere de întinse exploatări, atunci se poate păși, într'adevăr, la o acțiune ce ar merita poate chiar sacrificarea acelor multe milioane pe care, împrumutându-le, riscă să nu le mai primească înapoi. Ar fi vorba, în acest caz, de înlocuirea actualelor societăți forestiere mari, care nu utilizează nici muncă și nici capitalul românesc.

Inlocuirea lor prin cooperative românești, ar fi o operă care nu ar îndeplini numai un rol economico-social, dar și unul, și încă mare, național.

4. Tot în cadrul de lucru al cooperativelor subvenționate de Stat, ar trebui să intre și exploatarea pădurilor moșnenești de întinderi mai mari, unde o cooperativă mică sătească nu ar reuși din lipsă de suficiente mijloace materiale.

5. În fine, cooperativelor subvenționate de Stat, le mai revine și importantul rol de a face cu Români din ținuturile unite, marea operă pe care au făcut-o guvernele Statelor maghiar și austriac care au dat toate înlesnirile coloniștilor unguri și secui, sași, șvabi, de a-și întocmi gospodării instărite și de a-și asigura o prosperitate care le-a dat posibilitatea de a se socoti, apoi, în raport cu Români sărăciți și persecutați, și mai vrednici și mai deștepți și mai cinstiți.

6. În fine, mai văd, pentru cooperative un rol cu adevărat cooperatist: cooperativa de muncă: aceasta și-ar găsi un întins câmp de activitate la lucrările de regie ale Statului, la cari, din cauza lipsei de îndrumare a țăranilor noștri, Casa Pădurilor a fost obligată să aducă, în plină câmpie și în timpul iernii, când se știe că săteanul dela câmpie sta degeaba, lucrători din Ardeal, pentru tăiatul lemnului dela ocoalele silvice: Comana, Căscioarele, Țigănești, Gruiu și Ploești.

Iată, dar, unde trebuie să intervină cooperația, iată că rămâne pentru ea, în materie de exploatare de păduri, un câmp imens de activitate, un câmp de adevărată cooperație, în care să se aplice cu strictețe programele care au stat la baza organizării ei.

Indatorirea de a învăța pătura muncitoare: să muncească conștiincios, să respecte dreptul de proprietate al altuia, să știe cum să se hrănească și cum să trăiască în condițiuni igienice, intră tot în sfera de activitate cooperatistă.

În aceste realizări, văd eu adevăratele binefaceri ale cooperației și către ele trebuie să se tindă de către toți aceea care au o cât de mică dragoste de pătura de jos a acestei țări, care se sbate într'o completă ignoranță și lenevie la adăpostul protegurilor demagogice ale partidelor politice.

Ajungând la aceste realizări, Cooperația va binemerita dela patrie, și eu cred că, în asemenea condițiuni, nu se va găsi nici un om cu mintea întregă care să stea de-a-curmezișul acestei într'adevăr nobile mișcări.

Die Frage des forstlichen Genossenschaftswesens.

La question des coopératives forestières.

Le mouvement coopératif en Roumanie, énumère parmi ses domaines d'activité les exploitations forestières, ayant comme but principal une meilleure récompense, tant pour la main d'oeuvre et la conduite que pour le capital national.

Mais pratiquement la coopérative forestière est loin de satisfaire tous les exigences. Spécialement les ingénieurs du service forestier de l'état se prononcent contre la substitution de la régie d'état, qui est supérieure, par les coopératives paysannes et trouvent que le mouvement coopératif doit être dirigé vers d'autres buts correspondant mieux à sa mission; à savoir :

1. Que ces coopératives s'occupent notamment de l'exploitation des forêts particulières, où travaille, dans la plupart des cas, l'entreprise d'origine ethnique étrangère.

2. Qu'on organise en coopératives les «mosneni» (propriétaires paysans par indivis), afin que l'exploitation de leurs forêts soit plus soignée.

3. Que les coopératives forestières subventionnées par l'état cherchent à remplacer les sociétés forestières actuelles, qui n'ont ni le capital ni le personnel roumain.

4. Que les coopératives apportent la prospérité matérielle de la population roumaine des provinces affranchies, population qui dans le passé a été excessivement opprimée par les gouvernements étrangers.

5. Qu'on organise des coopératives pour la vente des produits forestiers.

6. Enfin, qu'on développe les «coopératives de travail» qui trouveraient un immense champs d'activité et l'assentiment de tous ceux qui poursuivent le progrès de la population rurale.

De cette manière on suppose que la coopération forestière réussira dans son action.

«Problema exoticelor în silvicultura românească» va forma obiectul discușiunilor în numărul de pe Februarie (1937) al Revistei Pădurilor.

Cum încercările de cultură ale câtorva specii exotice în mai toate regiunile țării și parcurile dendrologice, — despre care s'a mai scris în paginile acestei reviste, — reprezintă un material documentar apreciabil, invităm pe camarazii noștri să ne scrie despre rezultatele obținute în ocoalele silvice ce conduc, trimițându-ne comentariile și concluziile D-lor lor, până la 10 Februarie 1937, la redacția Revistei Pădurilor.

BRADUL CA POM DE CRĂCIUN

de Ing. M. RADULESCU

Bradul a început să fie întrebuințat în timpul din urmă pe scară din ce în ce mai întinsă ca «pom de Crăciun» în țara noastră și să fie cerut pentru același lucru în cantități mari și peste hotare.

E folosit apoi ca «brad de nuntă» la țară și pentru diverse ornamentațiuni la orașe.

Din cauza cererilor mari de pueți de brad pentru întrebuințările amintite, Ministerul de Agricultură și Domenii, de teamă să nu se împuțineze această specie valoroasă în pădurile țării, a luat măsuri să reglementeze și să controleze sever tăcirile de pueți de brad, iar prin diversele ordine de serviciu și prin revistele de specialitate silvică, s'au dat indicațiuni ca bradul pentru pomi de Crăciun să fie crescut în pepiniere speciale.

Ca să putem produce însă pueți de brad pentru pomi de Crăciun de 3—4 m. înălțime cu coronament frumos și bine dezvoltat ar trebui să se înființeze pepiniere foarte mari, în care să ținem pueții mulți ani și să se cheltuească sume însemnate.

Țara românească posedă însă regiuni întinse, în care bradul fiind în optimum de vegetație, crește și se regenerează ca o burucană.

În afară de acestea, din anul 1925 Casa Pădurilor, cu ordinul circular No. 45701 din 17 Noembrie a dat dispozițiuni ocoalelor de munte să intensifice lucrările de cultura bradului.

De atunci, în fiecare toamnă se strâng conuri de brad și se seamănă sub masive de fag cu brad, sau de fag cu condițiuni potrivite pentru creșterea bradului, spre a le spori valoarea.

Spre a ne da seama de munca desfășurată până acum în această privință, vom aminti, că în anii 1931, 1932 și 1934 s'au cules 4.860 kgr. sămânță de brad, respectiv 1.600 kgr. și 3.615 kgr., iar în toamna anului 1936, numai la ocolul silvic Strâmbu din județul Someș, s'au recoltat peste 13.000 kgr. sămânță din această specie.

Sămânăturile făcute, cu mici excepții, sunt destul de bine reușite.

Când lucrările de intensificarea culturii bradului vor fi destul de înaintate, vom putea obține ușor pueți mulți, buni și ieftini pentru pomi de Crăciun.

ornamentațiuni și brazi de nuntă, prin *extracțiuni* din semințișurile instalate, după cum se procedează și în alte țări cu silvicultura mai veche.

O condiție va trebui împlinită atunci cu sfințenie :

Personalul ocoalelor noastre să fie extrem de conștiincios.

MOTIUNEA CONGRESULUI AGIR.

(Iași, Octombrie 1936).

SECȚIUNEA II-a : AGRICOLA, SILVICA. APE.

A. Lupta împotriva secetei.

Congresul Asociației Generale a Inginerilor din România, luând cunoștință de lucrările prezentate, examinând rapoartele și în urma desbaterilor ce au avut loc în secțiunea aceasta, în legătură cu problema privitoare la «Lupta împotriva secetei», constată :

— Că seceta, prin extensiunea și frecvența ei, prin pagubele mari pe care le pricinuește, cum și prin consecințele triste pe care le are — atât direct pentru populația din regiunea secetoasă a țării, cât și indirect pentru economia națională —, a ajuns să primejduiască însăși liniștea țării și ca atare trebuie să fie înscrisă între *problemele de Stat* care necesită o *urgentă soluționare* ;

— Că nesiguranta producției agricole poate fi înlăturată sau, în orice caz, micșorată în largă măsură.

În consecință, congresul exprimă în acest sens următoarele *desiderate* :

1) Incetățenirea în agricultura noastră a lucrărilor de tehnică agricolă specială, cu privire la sol, prin adaptarea sistemului de «dryfarming» la condițiunile noastre de climă.

2) Folosirea specială a soiurilor de plante agricole, de pomi și de vite rezistente la secetă, precum și a speciilor de animale potrivite cu regiunile secetoase, încurajându-se producțiunea, înmulțirea și extinderea acestora pe toate căile, inclusiv acordarea de avantaje speciale, sindicatelor ce se vor înființa în acest scop, și a căror înființare trebuie încurajată.

3) Crușarea și ameliorarea pădurilor existente, cum și creierea unui complex de păduri sub formă de masive pe terenurile degradate și neproductive și sub formă de pe-dele de protecție pe restul suprafețelor din stepă și antestepă.

4) Folosirea irigațiilor, a căror aplicațiune este de o fundamentală însemnătate pentru combaterea secetei ; o comisiune de specialiști urmând să studieze chestiunea.

5) Pentru aplicarea acestor mijloace de remediere și pe baza principiului că producțiunea agricolă a țării, în momentul față trebuie considerată ca o *funcțiune națională*, este necesară întocmirea unui plan de ansamblu pentru stabilirea regiunilor în care trebuiesc începute lucrările de combaterea secetei ; pentru fixarea rețelelor de păduri și a lucrărilor tehnice agricole, asigurându-se

tot odată punerea lor în aplicare prin măsuri de ordin legal ce trebuiesc luate imediat.

6) Institutul de Cercetări Agronomice și Institutul de Cercetări și Experimentări Forestiere, prin stațiuni și câmpuri de experiență regionale, să continue și să intensifice cercetările pentru perfectarea tehnicii agricole și forestiere, adecvate condițiilor din țara noastră pentru combaterea secetei.

7) Creiarea unui fond special destinat acestor lucrări, independent de prevederile bugetare și încurajarea lucrărilor menționate printr'o colaborare între acțiunea de Stat și cea particulară.

8) Pentru aplicarea practică a rețelei de păduri, în forma cea mai eficace, este necesară comasarea proprietății. Până la desăvârșirea acestei opere, lucrările pot să înceapă pe proprietățile în devălmășie din sudul Basarabiei și în restul țării, acolo unde este posibil.

B. Pericolul despăduririlor și inundațiilor.

Luându-se în discuție lucrările privind pericolul despăduririlor și al inundațiilor, congresul — repetând desideratele deja exprimate în congresele anterioare, referitoare la interdependența dintre starea de împădurire și regimul apelor, — având în vedere și consecințele rele care decurg pentru economia națională din împușinarea domeniului forestier, și din insuficiența producției de lemn, atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ, care amenință să facă imposibilă pe viitor chiar satisfacerea trebuințelor de lemn ale țării, având în vedere lipsa de lemn din regiunile câmpiei fără păduri, exprimă următoarele *desiderate* :

1) Incetarea exproprierilor de păduri pentru constituiri de islazuri sau terenuri de cultură.

2) Păstrarea integrală a destinației dată islazurilor, spre a împiedica parcelarea și afectarea lor altor culturi decât plantelor furajere. Intensificarea acțiunii de ameliorare a islazurilor și a culturii plantelor de nutreț.

3) Interzicerea radicală a pășunatului în păduri.

4) Congresul găsește că este cazul să atragă atenția guvernului asupra faptului că amnistiele repetate ale delictelor silvice duc de fapt la anihilarea legilor silvice chemate tocmai să ocrotească pădurile.

5) Ameliorarea domeniului forestier existent în vederea sporirii producției, atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ.

În ce privește pădurile composesoratelor și moșnenilor, să se aplice integral dispozițiunile art. unic al legii din 1923 pentru extinderea codului silvic aplicând aceleași dispozițiuni și pădurilor comunale, înlăturându-se astfel imixtiunea organelor pendinte de Ministerse diferite, imixtiune care face imposibilă o bună administrare a acestor păduri.

6) Extinderea și încurajarea lucrărilor de împădurire pe terenurile degradate, pe cele din regiunile puțin împădurite, precum și în pășunile situate pe solurile absolut forestiere.

7) Având în vedere marea importanță a pădurilor din zona inundabilă a Dunării din punct de vedere social-economic și al apărării naționale, se impune revizuirea planului general de valorificarea acestei regiuni, repartizându-se tere-

nurile după natura lor piscicolă, silvică și agricolă, și ținând seamă la punerea lor în valoare de dispozițiunile legale care stau la baza fiecărui gen de cultură mai sus menționat.

8) Înființarea unui *credit forestier*, absolut necesar, care să facă posibilă refacerea și ameliorarea domeniului păduros al țării.

C) *Regimul navigației la gurile Dunării.*

Congresul AGIR, ținut la Iași în luna Oct. 1936, luând în discuție situația economică a țării în legătură cu navigabilitatea gurilor Dunării.

Constatând că activitatea Comisiei Europene a Dunării nu a condus la satisfacerea intereselor vitale ce sunt legate de această importantă arteră de comunicație,

Considerând pe de altă parte că prerogativele și funcționarea acestei Instituțiuni ating drepturile de suveranitate ale țării și prestigiul Corpului Tehnic Românesc,

Cere guvernului să facă neîntârziat, toate demersurile și eforturile necesare pentru *desființarea* acestui organism anacronic, asigurându-se navigabilitatea Dunării maritime prin organele competente ale țării, care dispun de soluțiile tehnice și de elementele de conducere necesare acestei mari opere de interes național și internațional, afirmând că menținerea mai departe a acestei instituțiuni ar însemna perpetuarea unei «*capitulațiuni*», acum când toate celelalte țări au reușit să înlăture asemenea creațiuni parazitare, incompatibile cu interesele și demnitatea lor națională.

C R O N I C A

CONGRESUL AGIR-ULUI.

În cursul luni Octombrie a. c. a avut loc la Iași al 13-lea Congres al Asociației generale a inginerilor din România.

Comitetul restrâns ales pentru pregătirea congresului a fixat pentru anul acesta următoarele probleme de debătut, pe cari le-a repartizat, ținând seamă de natura lor, în 6 secțiuni :

Secția I-a : Probleme profesionale, de muncă și învățământ.

- a) Metode de luptă în viața profesională inginerescă.
- b) Legea colegiului inginerilor.
- c) Legea corpului tehnic.
- d) Rezultatele aplicării legilor de protejire a muncii românești.
- e) Concentrarea învățământului tehnic superior.

Secția II-a : Agricolă, silvică, ape.

- a) Combaterea secetei.
- b) Pericolul despădurilor.
- c) Inundații.

Secția III-a : Program național de lucrări publice.

- a) Drumuri.
- b) Căi ferate.
- c) Căi de comunicație pe apă.
- d) Aeroporturi și aviație.
- e) Clădiri publice.

Secția IV-a : Industrializarea țării.

- a) Rolul statului în programul de industrializare.
- b) Ordinea de prioritate a investițiilor industriale.
- c) Datoria statului în electrificarea țării.
- d) Contabilitate industrială.
- e) Regimul comerțului exterior.
- f) Industrializarea agriculturii.

Secția V-a : Pregătirea tehnică a apărării naționale.

- a) Materiile prime și derivate în caz de războiu.
- b) Construcții pentru apărarea contra atacurilor aeriene.
- c) Armament.
- d) Organizarea tehnică a agriculturii în caz de războiu.

Secția VI-a : Probleme tehnice și economice ale Moldovei.

a) Navigabilitatea Prutului.

b) Posibilități de învioreare economică pentru Moldova.

În cele de mai jos nu ne vom ocupa decât de problemele puse în discuția secției II-a.

Președinția secției s'a oferit, ca și acum 2 ani la Galați, d-lui prof. M. Drăcea, având ca vice-președinte pe d-l Ing. agr. C. Chițoiu. Ca raportori au fost desemnați: d-nii M. Petcuț și C. Chițoiu pentru problema secetei, primul urmând a se ocupa de latura forestieră a problemei, iar al doilea pentru cea agricolă: la celelalte două chestiuni puse în discuție s'a desemnat un singur raportor în persoana subscriitorului acestor rânduri.

Potrivit hotărârilor luate, d-nii ingineri, membri ai Agir-ului, care doreau să ia parte la discutarea vreunei din problemele anunțate, trebuiau să-și trimeată comunicările din timp, pentru ca d-nii raportori, luând cunoștință de ele, să poată întocmi rapoartele care în ziua congresului urmau să se distribuie, tipărite, participanților.

Pentru cele două probleme din urmă puse în discuția secției II-a, raportorul nu a avut decât două contribuțiuni (comunicări), datorite d-lor M. P. Florescu și N. Greceanu. Primul s'a ocupat, în special, de pericolul pe care-l prezintă acapararea exploatărilor de păduri de către societățile străine. Al doilea s'a atașat unei chestiuni în legătură cu apele, reluând o comunicare pe care a mai făcut-o și la Congresul de la Galați, privind indigurile din regiunea inundabilă a Dunării.

Puțina atențiune ce s'a dat acestor două probleme nu trebuie pusă în seama lipsei lor de actualitate, ci faptului că ele au mai fost amplu dezbătute în congresele anterioare.

Nu același lucru putem spune de problema luptei în contra secetei. În această privință raportorii nu s'au putut plânge de «seceta» comunicărilor. Agonomi și silvicultori au dezbătut în plin chestiunile pe care le ridică.

Prima zi a Congresului a fost hărăzită ședinței festive și vizitării Iașului.

În prealabil s'a oficiat un Te-Deum în Catedrala Mitropoliei, de către P. S. S. Valeriu Moglan vicarul Mitropoliei, în prezența I. P. S. S. Mitropolitului Nicodem, autorităților din Iași și inginerilor participanți la Congres.

După serviciul religios, congresiștii s'au îndreptat spre sala teatrului național, unde s'a ținut ședința de deschidere a congresului. Au luat parte, în afară de cei vreo 400 ingineri, din toate specialitățile, veniți din tot cuprinsul țării, — reprezentanți autorităților locale, precum și intelectualitatea Iașului.

A prezidat d-l prof. Mihail Manolescu, președintele Agir-ului, care, în cuvântarea ținută, făcând istoricul asociației, arată că congresul din anul acesta reprezintă ultima etapă din procesul de întregire al corpului ingineresc.

În continuare, d-sa arată că congresul nu se ține în vederea unor revenșdicări de ordin material pentru inginerime, ci are un caracter de afirmare a propunerilor și gândurilor inginerilor pentru vindecarea relelor de care suferă țara.

Au mai cuvântat apoi reprezentanții autorităților locale și ai diferitelor corpuri. Ne vedem nevoiți, din cauza spațiului restrâns, să trecem asupra lor, oprindu-ne doar asupra cuvântării d-lui Pamfil Șeicaru directorul ziarului «Curentul». D-sa face un aspru rechizitoriu democratic, care a adus țara în starea rea de azi, democrație agravată și «de alte neliniștitoare infirmități». Dintre acestea, amintește partidele politice care nu-și pot niciodată transforma în faptă spornică toate bunele intențiuni, «din cauza concesiunilor cronice consimțite electoralului, concesiuni de conștiință, de corectitudine, de luciditate, tot felul de jertfe, până la cele mai mari, înglobând supremale interese naționale». Și ca să illustreze afirmația ce-a făcut, d-sa a luat ca exemplu seceta, care ridică grava problemă a despăduririlor. «Astfel situată problema — spune D-sa — logica cea mai directă ordonă ca cei dinău inginerii silvici să fie audiați și consultați la edictarea deciziunilor de autoritate. Ce prestigiu poate însă păstra corporația acestor specialiști — dresați de meșteșugul lor să contemple destinele teritoriului etnic la distanță de decenii și chiar de un veac. — când îndată ce vine la guvern, fiecare partid se precipită să amnestieze delictelor silvice ale contraveniențelor — confundați cu partizanii siguri și cu votații posibili!» Aceasta este, sinistru ilustrată, infirmitatea congenitală a regimului electiv: «o pildă sumară ca aceasta și puteți descoperi în cazierul penal al scrutinului suveran întreaga serie de dezastră provenite din devastarea pădurilor, a căror abuzivă exploatare ne-a dezorientat agricultura, răvășind fundamental chiar climatul țării!».

Continuând ideea dezastrului pe care-l provoacă tirania numărului asupra calității, d-l Șeicaru crede că inginerii ar trebui «să-și notifice hotărîrea de repudiu față de statul democratic, căruia i s'ar putea întocmi bilanțul catastrofelor și al dilapidărilor».

În după amiaza aceleiași zile, d-l O. Tafrali, decanul Facultății de litere din Iași, a ținut o interesantă și documentată conferință vorbind despre monumentele de artă ale capitalei Moldovei.

După aceea, congresiștii au vizitat expoziția «Lunei Moldovei» organizată de primăria municipiului, după care au luat parte la banchetul ce li s'a oferit de prinărie.

Ziua a doua a fost, toată, consacrată discutării problemelor puse congresului. Aceste debateri s'au ținut în sălile Universității.

Înainte de a se trece în secțiuni, a avut loc o ședință plenară prilejuită de prezența d-lui Mihail Berceanu, ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii și domeniilor, care a venit să asiste la debaterile congresului. Cu acest prilej a fost salutat de d-nii M. Manoilescu și I. Andriescu-Cale. Luând cuvântul, d-l Berceanu, după ce aduce Congresului salutul guvernului și al său, arată programul imediat de lucru al departamentului unde funcționează, la care sunt chemați să colaboreze toți tehnicienii.

Răspunzând unei afirmațiuni, făcută în această ședință, în legătură cu gratulițele de lemne, d-l Drăcea a arătat că nu silvicultorii sunt aceia care le acordă.

Trecându-se în secții, lucrările secției II-a au fost onorate de prezența d-lui ministru Berceanu, căruia i s'a trecut președinția desbaterilor.

S'a început cu citirea rapoartelor întocmite de d-nii Chișoiu și Petcuș privind problema luptei împotriva secetei.

D-l Chișoiu a avut contribuția a 6 colaboratori, care au prezentat următoarele comunicări :

- 1) V. Ghimpu : Seceta — cauze, efecte, mijloace de combatere.
- 2) A. Tălășescu : Seceta poate fi învinsă.
- 3) V. Pașcovișchi : Combaterea secetei.
- 4) D. C. Sândoiu : Combaterea secetei prin lucrările pământului.
- 5) Em. Constantinescu : Soiuri de plante potrivite culturii în regiunile secetoase.
- 6) C. Băicoianu : Rase de animale proprii în stepă.

D-l Chișoiu își începe raportul relevând ideile dominante din fiecare din cele șase comunicări amintite, după care trece la raportul de sinteză.

Seceta nu-i numai un fenomen pur climatic. Ea se înfățișează sub trei ipostaze :

- 1) Mai întâiu este o secetă zisă climatică sau atmosferică, care se datorește factorilor destul de deosebiți și destul de numeroși ce alcătuiesc laolaltă clima.

- 2) Este apoi o secetă zisă a solului, care se datorește unei structuri nenorocite a stratului arabil, ori a substratului, sau unei sărăcirii a solului.

- 3) În sfârșit, este o secetă a prostiei, care provine din faptul că plugarii aplică lucrări nepotrivite cu starea solului, cu clima și cu adevăratele cerințe ale semănăturii.

Arată apoi mijloacele de folosit pentru combaterea fiecăreia din aceste 3 cauze :

În ce privește seceta atmosferică, d-sa arată că trebuie să se ajungă la stabilirea regiunilor care suferă de secetă. Pentru aceste nu sunt suficiente numai datele pluviometrice. Trebuie să ținem seamă și de repartizarea umidității în cursul unui an. Deci se cere înființarea stațiilor de experimentație.

D-sa presupune că în zona secetoasă ar intra cam 3 milioane de ha. din suprafața arabilă.

Al doilea element de avut în vedere este frecvența secetei. La noi, din 100 de ani, 61 sunt secetoși și numai 39 ploioși : deci la 5 ani ploioși avem 8 de secetă.

Al treilea element sunt pagubele pe care le provoacă seceta. Presupunând că un an secetos face o pagubă de 1000 lei la ha, înseamnă că la 3 milioane de ha. aflate în zona periclitată, avem o pagubă de 3 miliarde de lei.

Pentru a lupta contra ei, două sunt mijloacele preconizate :

- a) Unele tind la înrăurirea umidității însăși și deci la înlăturarea pricinii de căpetenie a secetei climatice.

- b) Altele au drept țintă să înlătore urmările.

În această privință arată că ar fi de dorit să se accentueze ritmul lucrărilor de împădurire în stepă. Pentru a ajunge la țintă, trebuie să facem însă lucrări pe toată suprafața, deci nu pădurile masive, ci bande.

În vederea încurajării acestor lucrări, d-l Chițoiu crede că ar fi bine ca, cel puțin pentru un început, perdelele de protecție să nu fie puse sub regimul silvic, să se acorde scutiri de impozite și să se ofere de stat puleți în mod gratuit. În sfârșit arată că salcâmul n'ar trebui să lipsească dintre speciile de folosit la creierea perdelelor.

Arată apoi mijloacele de combatere, din a doua categorie: irigațiile, metodele speciale de lucrarea pământului, folosirea plantelor specifice regiunilor de secetă.

În sfârșit, raportul indică și măsurile de ordin economic ce ar trebui luate: pătulele de rezervă și asigurările.

D-l Petcuț, la rândul său, a avut contribuția a 4 colaboratori, care au atacat în special problema perdelelor, și anume d-nii:

- 1) G. Agapie: Combaterea secetei.
- 2) Șt. Bărbulescu: Combaterea secetei.
- 3) Șt. Rubțov: Combaterea efectelor secetei cu perdele forestiere de protecție.

4) E. Răuță: Perdelele de protecție.

Ca și coraportorul său, d-l Petcuț relevă ideile dominante din cele 4 comunicări prezentate, după care își face raportul de sinteză, din care desprindem următoarele:

Efectele secetei pot fi atenuate prin irigații, împăduriri, lucrări agrotehnice și plante adaptate regiunilor cu climat secetos.

Toți referenții, agronomi sau silvicultori, au fost de acord în această privință; de aceea nici nu mai insistă.

Relevă însă nepotrivirile, pe cari le categorisește în generale și de amănunt.

Cele generale privesc aportul pe care-l aduce fiecare din procedeele puse în discuție, referenții având preferințe pentru unele sau pentru altele, și asupra naturii împăduririlor.

Cele de amănunt se referă: la tehnica realizării benzilor, la rezolvarea dificultăților de ordin juridic și administrativ, la regimul la care trebuie să fie supuse și la organele care să le execute.

Pentru a putea aduce preciziunile necesare, d-l Petcuț arată că trebuie mai întâiu să lămurască noțiunea de secetă. D-sa distinge: seceta atmosferică și seceta solului.

Prin secetă atmosferică se înțelege lipsă de precipitații, uscăciune.

Seceta solului, zisă și fiziologică, din contră, este datorită transpirației puternice a plantelor, fenomen provocat de vânturi. Această secetă fiziologică poate exista și atunci când pământul are umezeală suficientă.

Gerurile de iarnă pot aduce pagube mari, dar vânturile desrădăcinează plantele.

Examinând în ce măsură fiecare din mijloacele preconizate ar putea fi folosite la rezolvarea problemei, arată:

Irigația și lucrarea rațională a pământului pot să înlăture seceta atmosferică și chiar pe cea fiziologică. Nu pot face însă nimic împotriva gerurilor și a vânturilor.

Vegetația lemnoasă acționează astfel: sporește precipitațiile, sporește umiditatea atmosferică, favorizează infiltrarea apei în pământ, împiedică îngrămădirea zăpezii, domolește puterea vântului uscat, micșorând transpirația plantelor și evaporatia apei din pământ, imprășteie zăpada în mod uniform, înlătură pericolul gerurilor și desrădăcinarea.

Măsura în care pădurea vine în sprijinul agriculturii ni-o dă plusul de producție a terenurilor din vecinătatea benzilor de pădure: 100—300 și chiar 400% mai mult față de ținuturile unde nu s'a folosit acest mijloc, deși și acolo se face cultură rațională a pământului.

Arată apoi că și d-sa este pentru perdele, dar trebuie să căutăm să realizăm, acolo unde se poate, și păduri masive, pentru a mări procentul păduros, care trebuie să ajungă a fi 8—10% din suprafața totală.

Benzile trebuie să aibă două direcțiuni: unele perpendiculare pe direcția crivățului, altele pe direcția vânturilor uscate. În ce privește lățimea lor, nu s'a ajuns încă la cifre definitive; ca titlu de încercare, ele trebuie să fie de 8—10 m. Distanța dintre benzi este determinată de relief și de înălțimea la care pot să ajungă arborii folosiți.

O latură foarte discutată a problemei a fost aceea a speciei de folosit. Agronomii în special au susținut cu căldură și aproape în mod exclusiv, salcâmul. Raportorul a căutat să arate rezervele sale față de salcâm. În general, spune d-sa, nu poate fi vorba de o singură specie, ci de mai multe, potrivite cu fiecare regiune.

Deasemenea, o altă latură care a provocat multă discuție a fost aceea a pepinierelor, mulți dintre cei prezenți socotind că ele pot fi create de oricine, ca fiind ceva foarte simplu de realizat. Se înțelege că și în această privință nu s'a întârziat a se spune răspicat ceace trebuie să se știe.

După citirea acestor două rapoarte în legătură cu seceta, s'a dat cu vântul semnatarului acestor rânduri, care a citit raportul său asupra celorlalte două chestiuni puse în discuțiune și anume: *pericolul despăduririlor și inundățiile*.

În ceace mă privește, nu am ținut să mai discut rolul de protector al pădurii, aceasta fiind amplu debătut în congresele trecute ale Agirului. De data aceasta am căutat să pun în evidență importanța economică a pădurilor, arătând că până azi lumea nu a făcut altceva decât: să abuzeze de ele. De aceea am ajuns ca azi să nu mai avem decât păduri stricate, incendiate, pășunate, situație care ar trebui să îngrijoreze pe conducătorii destinelor acestei țări. Am pus deasemenea în față perspectivele negre ale viitorului, când poate nu vom avea nici lemnul necesar satisfacerii nevoilor interne.

Referindu-mă la cele cuprinse în comunicarea d-lui Greceanu, am arătat că în regiunea inundabilă a Dunării există, în același timp cu problema agro-zootehnică și piscicolă, și o problemă silvică de care, dacă nu s'a ținut seamă prea mult până azi, trebuie să se țină de azi înainte rezervându-i locul pe care-l merită, pădurile din această regiune având a îndeplini, pe lângă un însemnat rol economic, și unul de apărare națională.

S'a dat apoi cuvântul d-lui Gr. Vasilescu profesor la Școala Politehnică, care a citit o comunicare a d-sa'e privind situația Comisiunii Europene a Dunării, comunicare nedepusă în termen, din care cauză n'a fost cuprinsă în raportul general.

•

S'a trecut după aceea la discutarea rapoartelor citite, care au prilejuit — în special cel privitor la secetă — ample și uneori pasionate discuțiuni, la care au luat parte un mare număr din cei prezenți.

•

Lucrările secției II-a au luat sfârșit prin cuvântarea președinteșului ei, d-l prof. M. Drăcea, care, după ce face un rezumat al desbaterilor, constată că sforțările perzistente ale specialiștilor ajung să dea roade.

Relevă apoi seriozitatea luptei împotriva secetei. Problema nu o punem noi acum. Au muncit-o Rușii un secol. Americanii o jumătate de secol. Nici la noi nu este nouă. A fost agitată încă de acum 75 ani. Primul silviculor român, plecat la studii în strălănătate, a avut, între altele, și misiunea de a se interesa de problema împăduririi Bărăganului. Au fost apoi constituite și comisii de mari proprietari cari s'au ocupat de această problemă. Încă dela 1904 silviculorul Rusescu scrie o carte asupra nesiguranței recoltelor la noi. Cu toate acestea problema nu este complet elucidată. Deaceea trebuie să procedăm cu prudență.

Cu privire la salcâm, arată că atât optimiștii cât și pesimiștii greșesc. Salcâmul este un arbore bizar. Nu crește pe terenurile alcaline. Pe cele compacte încremenește. Nu este un panaceu universal. La noi regiunea lui este Sud-Vestul țării.

Se oprește apoi puțin asupra problemei pepinierelor forestiere, arătând că nu este așa de simplă precum se crede.

Insistă asupra pacostei amneștiilor, incendiilor, pășunatului în pădure și asupra exploatărilor abuzive.

Închind, d-l Drăcea arată că se bucură că silviculorii și agronomii se regăsesc, sub acoperișul Așirul-ului, și-și exprimă nădejdea că această colaborare a lor va fi rodnică.

•

Ziua III-a a fost consacrată redactării și aprobării moțiunilor, mai întâi în secții, apoi în ședință plenară. Moțiunea secției II-a o dăm în altă parte a aceste reviste.

Cu prilejul ședinței de închidere, d-l prof. Manoițescu, președintele Așirului, a ținut o impresionantă cuvântare, în finalul căreia a ținut să mulțumească tuturor celor care au muncit pentru reușita acestui Congres.

•

În noaptea aceleași zile, o parte din Congresiști a plecat într-o excursie de studii, de 5 zile, în Polonia.

Pomii de Crăciun.

Se înrădăcinează din ce în ce mai mult, și la noi, un obicei străin, acela al pomului de Crăciun.

Pentru noi, ca silviculori, acest fapt nu ne poate bucura prea mult, dacă ne gândim cât de cât la viitorul pădurilor noastre, și așa destul de periclitat. Astfel, mulți din brazilii destinați a constitui pădurea de viitor, vor trebui să-și curme de timpuriu firul vieții, pentru a ne încumuna vremelnice casele. Iar locul lor va fi luat desigur de speciile nedorite.

Ceva mai mult, nu este vorba numai de satisfacerea cerințelor dela noi ei, după cât se pare, mulți — vagoane întregi — vor lua și drumul străinătății.

Și toate acestea se vor întâmpla an de an. Nu este de glumit. Faptul poate avea deci consecințe funeste, dacă nu deschidem ochii din timp.

Dealtfel nu sunt aceste rânduri primele semne de îngrijorare. Ele au apărut până și în presa cotidiană. S'au indicat chiar și soluții pentru a putea preveni răul și pentru a face față cererilor. Se pare că Administrația pădurilor statului a și luat unele măsuri. Pe de altă parte Ministerul, prin direcția Regimului silvic, a dat de curând o decizie (Nr. 221775 din 23. X. -936) care reglementează pentru anul în curs tăierea brazilor de Crăciun. Astfel, decizia precizează că brazilii nu se pot lua decât din cuprinsul golurilor naturale (?), al fânețelor reale (folosite efectiv), al pășunilor împădurite din afară de zona de protecție stabilită prin studiile de transformare aprobate, precum și din parchetele scadente pe anul în curs cu tăiere rasă și din lucrările culturale ce se practică în păduri pe bază de studii de amenajare aprobate.

Decizia stabilește și măsurile de luat pentru a nu se tăia decât din locurile mai sus indicate.

Toate bune, numai că noi, pentru motive pe care ne lipsim de a le mai menționa, ne cam îndoim de puțința unui control riguros.

Oricât însă, un început de reglementare este.

At. Haralamb.

CRONICA EXTERNA

PAUL MOUGIN

Este forestierul francez, căruia, de curând, societatea amicilor și fclșii elevi ai școlii de ape și păduri dela Nancy, din îndemnul Administrației forestiere, i-a ridicat un monument în Alpii Savoiei, pe drumul care duce spre Col du Galibier, dominând regiunea unde, într'o vreme când mulți se îndoaiau și mult mai mulți se opunea, el, încrezător în misiunea ce i s'a dat, și-a consacrat viața toată ideii de restaurarea munților.

Așa precum s'a spus, «puțini sunt oamenii cărora le este dat să asiste la inaugurarea propriei lor efigii și să încerce senzația rară de a fi, în același timp, în viață și nemuritori». Acest moment de fericită înălțare i-a fost hărăzit inspectorului general de ape și păduri Paul Mougin, azi retras la pensie pentru o odihnă binemeritată, după o viață întreagă închinată binelui obșteșc.

Pentru cei ai căror pași au fost conduși prin locurile unde priceperea și munca lui au lăsat urme neperitoare și unde numele lui este pronunțat de mulți aproape cu religiozitate, evenimentul acesta nu i-a putut surprinde.

Rândurile acestea sunt scrise în special pentru aceia care nu au avut prilejul să cunoască marea lui operă, întreprinsă împotriva unora din cei mai furioși și mai periculoși torenți din Alpi.

Paul Mougin debutează în carieră în anul 1891 fiind repartizat în Savoia la Serviciul de corecțiunea torenților, unde rămâne până în 1911 când, fiind făcut conservator, trebuie să părăsească regiunea.

În momentul când d-sa face primii pași în serviciu, problema corecțiunii torenților în Savoia era nouă, prezentând dificultăți mari atât de ordin administrativ cât și tehnic.

Populația din regiune nu privea cu ochi buni lucrările ce se executau de serviciul silvic, acesta urmând să le ia o parte din terenul pe care-l stăpâneau. Pe de altă parte, legea dela 1882, pe baza căreia se executau lucrările, obliga Administrația să se mărginească numai la acele părți de teren, unde pericolul, după expresia consacrată, era «né et actuel»; dar și acestea obținute după multe și plicticoase formalități.

P. Mougin a știut să activeze de așa natură încât să facă din populația care l-a început era ostilă, un fervent propagator al ideii de corecțiune în Alpi.

În privința tehnicii corecțiunii torenților, trebuie să facem mai întâiu specificarea că debutul d-lui P. Mougin se produce în momentul când P. Demontzey «exercita o puternică acțiune directoare». Pe atunci era în mare cinste

metoda clasică a marilor baraje, determinată, fără îndoială, și de situația pe care o creia legea din 1882, care nu permitea extinderea lucrărilor de împădurire pe suprafețele absolut necesare. Din această cauză se punea mult preț pe lucrările de artă.

Savoia oferă d-lui P. Mougin, cazuri dificile și originale, oarecum diferite de condițiunile din Sud unde activa Demontzey. Dacă climatul Savoiei este favorabil vegetației forestiere, nu același lucru se poate spune de condițiunile geologice, care sunt cauza torenților din acea regiune. Aici, în afară de terenurile eminamente erozibile, alunecările și surpările de teren sunt frecvente. La toate acestea se mai adaugă în anumite puncte și prezența avalanșelor de zăpadă. De aceea și tehnica a trebuit să fie modificată. Astfel, îl vedem pe d-l P. Mougin cum, încet încet, își adaptează metodele de lucru potrivit cu fiecare caz în parte. Acolo unde terenurile sunt alunecătoare trebuie să facă întinse rețele de drenuri. Apoi tot d-sa este primul care dă o soluție cu adevărat originală într'un caz excepțional, prilejuit de torențul St. Julien-en-Maurienne, unul din cei mai redevabili din regiune, care, într'un punct al său, submina un mal în alunecare punând în pericol satul Mont Denis aflat deasupra malului. Derivând torențul printr'un canal săpat într'un pînten stîncos, care îndruma apele spre malul amintit, P. Mougin găsește astfel soluția salvatoare. Nu puțin i-a trebuit însă, până să facă, pe cei ce pe atunci îi erau superiori, să-i accepte soluția, care s'a dovedit a fi fericită.

Foto Nr. 1. — Derivația torențului St. Julien-en-Maurienne, văzută din aval. Torentul are o cădere de 80 m.

Succesul obținut îi dă prilejul — având însă o mână mai puțin fericită — să facă o nouă aplicație în torențul Morel în Tarentaise, săpând și căptușind cu piatră un tunel de vreo 800 m. lungime.

La fel de original a fost și atunci când, chemat să facă o derivație, la 3000 m. altitudine, a asigurat scurgerea normală a unei pungi de apă a ghețarului Tête-Rousse, evitând astfel repetarea dezastrului dela 1892, care ar fi distrus desigur cocheta localitate St. Gervais-les-Bains.

Conurile de dejecție ale torenților, uneori de întinderi apreciabile, constituind adesea singurele terenuri de cultură în văile înguste ale Alpilor, — preocupă deasemenea pe d-l P. Mougin. Il vedem astfel realizând pe conul de dejecție al torențului St. Julien un canal de scurgere cu pereu lateral, radier și

ziduri de cădere, punând în felul acesta la adăpost o suprafață de 140 ha. cât măsoară conul aceluși torent.

Dar Savoia îi prilejuește executarea și altor lucrări. Avalanșele de zăpadă, pe lângă nesiguranța călătoriei în regiunea unde sunt frecvente, pe lângă pagubele pe care le provoacă în căderea lor, aduc în albiile torenților mult material de transport. De aceea, în același timp, trebuie să lucreze și împotriva lor, făcând multe lucrări de seamă.

Tehnica însăși a construirii barajelor suferă modificări sub influența d-lui Mougín. Dela marile baraje în piatră cu mortar, curbiliniți, se ajunge la micile și nenumăratele praguri cu piatră așezată, fără mortar.

Foto Nr. 7. — Conul de dejecție al torentului St. Julien-en-Maurienne înainte de a se fi construit canalul de scurgere.

și dea seama de munca extraordinară depusă pentru realizarea ei.

Cinci ani mai târziu, d-l Mougín publică o nouă lucrare, privind pădurile aceleași provincii.

Poate că nici d-sa, în momentul când a pornit munca migăloasă care a dat la iveală prima lucrare, nu s'a gândit cât aveau să-i folosească mai târziu datele pe care le-a strâns cu atâta trudă.

Acțiunea de reîmpădurire a Alpilor avea să întâmpine în cale-i și critici, pornite uneori chiar din sânul silvicultorilor. Așa de pildă, când botanistul reputat, d-l Lenoble, dă la iveală studiile sale ¹⁾ menite să zdruncine valoarea

Plecând din Savoia odată cu promovarea sa la gradul de conservator, după 20 ani de muncă continuă în domeniul corecțiunii torenților, d-l Mougín n'a încetat de a se interesa de această problemă. Către sfârșitul carierei sale este chemat să exercite asupra ansamblului lucrărilor de reîmpădurire o acțiune de direcție și de coordonare.

Dar d-l P. Mougín n'a fost numai tehnician activ și ingenios. Fiind dotat cu o mare dragoste de studiu și o putere de muncă extraordinară, d-sa răscolește biblioteci și arhive, pentruca după îndelungate cercetări să dea la iveală, în 1914, acea monumentală monografie a torenților din Savoia (1250 pagini). Numai cine a avut în mână această lucrare poate să-

1) F. Lenoble :

a) La légende du déboisement des Alpes (1923).

b) La valeur économique du reboisement des Alpes méridionales (1924).

operei de reimpădurire întreprinsă de forestieri, tot d-l Mougin a fost cel care îi dă răspunsul²⁾, bazat pe multe date din bogata sa documentare realizată în timpul când răsfoia arhivele.

Chestiunile privind precipitațiunile în munții înalți, asupra cărora oamenii de știință au fost și sunt încă puțin edificați, au preocupat într-o largă măsură pe d-l Mougin. Astfel îl vedem începând și urmărind timp de 20 ani observațiuni pentru care a trebuit să imagineze un nivo-pluviometru totalizator, care-i poartă numele. Numai în felul acesta au putut fi posibile observațiuni pluviometrice în regiuni greu accesibile și acelea numai într-o anumită epocă a anului.

În același timp întreprinde observațiuni asupra avalanșelor și ghețarilor, publicând multe studii.

Se înțelege că problemele privind corecțiunea torenților au avut un loc de seamă în scrisul d-lui Mougin, dând la iveală mai multe articole în diferite publicațiuni franceze și străine.

Nu pot încheia acest capitol al preocupărilor d-sale fără ca să mă opresc puțin asupra ultimei sale lucrări («mon dernier né» cum o numește într'un răspuns cu care m'a onorat încă de pe când eram în Franța). Lucrarea, intitulată «La restauration des Alpes» (1931), are 590 pagini, fiind însoțită de multe planșe și fotografii.

Dela ultimile lucrări ale lui Demontzey (1894) și Bert (1911) nu s'a mai publicat nici o alta asemănătoare care să privească problema în ansamblul ei. De atunci însă au intervenit fapte noi: legea din 1913, care a desființat acel «né et actuel», cea din 1922 privind pădurile de protecție și art. 46 din legea financiară din 1920 cari, cu toate, au lărgit câmpul și posibilitățile de lucru ale Ad-

Foto Nr. 3. — Canalul de scurgere construit pe conul de dejecție al torentului St. Julien-en-Maurienne.

c) Réponses aux articles critiques de Mr. P. Mougin (1925).

d) Remarques complémentaires sur la question du déboisement et du reboisement des Alpes (1926).

2) P. Mougin :

a) La question du déboisement des Alpes (1924).

b) Le reboisement des Alpes méridionales (1925).

c) Diferite articole publicate în Buletinul societății Amicilor Arborilor (1925).

ministrației forestiere franceze. În plus, de la Demontzey, știința a progresat, dând la iveală multe adevăruri noi.

Era deci nevoie de o punere la punct a lucrării lui Demontzey. Această muncă grea și complexă a fost întreprinsă, cu multă competență, de d-l Mougín, în lucrarea mai sus amintită.

Aceasta este opera, cu adevărat mare, a d-lui P. Mougín, un om care și-a onorat țara și Administrația din care face parte. Ea a fost încununată de recunoștința generală. Și așa cum Surell și Demontzey își au efigiile lor în Sud, Mougín o are pe a sa în Nord.

Pentru generațiile ce vor veni, aceste mărturii vor însemna amintirea unor lucrări pe cari corpul silvic francez le-a condus, cu pricepere și tenacitate, spre realizări cari fac azi fala țării lor și binefacerea populației din jur.

At. Haralamb.

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

1. *Criza de subproducție în industria lemnului.*

Înviorarea economiei mondiale începută în acest an, după o stagnare generală de peste 6 ani, a avut repercursiuni de proporții uriașe asupra comerțului de lemnărie.

Dacă falimentele societăților forestiere din România și alte țări, începute în anii 1929—1930 au fost provocate de stocurile de lemnărie ce umpleau până la refuz depozitele fabricelor de cherestea, în timp ce prețurile scădeau în mod vertiginos, astăzi ne aflăm în situația contrară, când prețurile sunt în urcare și marfa dela fabrici se găsește în majoritate la pădure, sub formă brută, lipsind în multe părți zăpada pentru scosul lemnului fasonat.

Statele exportatoare de lemnărie din Europa, au luat în ultimii ani cele mai severe măsuri în scopul normalizării exploatărilor forestiere, și care s'au tradus printr'o reducere a tăerilor anuale de păduri.

Chiar și U. R. S. S., care a dus o politică de dumping și în materie de lemnărie, a modificat în anul curent politica sa forestieră; masive întinse de păduri, situate în bazinul fluviilor Volga, Don, Nipru, Dvina de Vest, etc. au devenit zone de protecție ale regimului apelor. Centrul exploatărilor de păduri a fost deplasat spre Urali și Siberia, de unde mărirea cheltuelilor de exploatare, de transport, etc.

Limitarea în mod riguros a cantităților de lemnărie ce trebuie să se exploateze anual, scumpirea cheltuelilor de exploatare, pierderea unor debușuri, slăbirea puterii de cumpărare a debușurilor rămase, și reducerea puterii de absorbție a pieței interne, au determinat pe industriași forestieri să tae cât mai puține parchete de păduri, realizându-se în ultimii 2 ani o perfectă adaptare a ofertei la cerere.

În anul curent, cererile țărilor importatoare de lemnărie au fost agravate de mărirea cererilor de pe piețele interne ale țărilor exportatoare de lemnărie, de unde reducerea simțitoare a disponibilităților de lemnărie pentru export.

Asistăm la o adevărată criză de subproducție în industria lemnului, în special în România.

În România, criza forestieră de supraproducție a fost amplificată prin cererile masive de lemnărie ce am primit din Anglia.

În intervalul Iulie—Decembrie a. c., s'au lichidat stocurile de lemnărie dela toate fabricile, ale căror depozite au rămas literalmente goale. Sute și mii de vagoane s'au încărcat cu chereștea de rășinoase, în toate dimensiunile existente în depozite, marfă nouă albă, și marfă înegrită la capete și pătată de apă sau decolorată de soare, numai și numai pentru Anglia.

În anul curent, fabricile de chereștea din Bucovina n'au mai trimis nici un vagon de chereștea la Galați cu destinația Orient.

În ceilalți ani, în luni'e Noembrie și Decembrie, nu se mai angaja nici un fel de chereștea, și toată lumea se grăbea să lichideze contractele în curs și marfa să fie expediată la Galați.

În anul curent situația s'a schimbat cu totul.

La închiderea sezonului de lemnărie, cererile pentru chereșteaua de rășinoase sunt foarte multe, variate și se tot măresc.

Palestina a reluat exportul de lemnărie, ceea ce va avea repercusiuni și mai favorabile asupra pieței lemnului nostru.

Cererile de lemnărie pentru streinătate, sunt aproape duble față de posibilitățile normale ale pădurilor, determinând :

- majorarea prețului la lemnul brut și fasonat.
- slăbirea sortării.

2. Prețul lemnelor de rășinoase din nou în urcare.

Inchiderea activității la exportul de lemnărie în sezonul de toamnă, așa cum a avut loc în toți anii, se soldează în anul curent cu cereri mult mai mari decât la începutul sezonului de primăvară.

A fost suficient ca U. R. S. S. să anunțe că pentru anul 1937 nu are disponibil pentru Anglia decât 240000 standarzi cubici în loc de 600000 standarzi cubici livrați în anii 1935 și 1936, pentru ca toată piața Orientului, (Egipt, Siria, Palestina și Grecia) să-și îndrepte cererile de lemnărie în România.

Putem să scontăm cu toată certitudinea preponderanța noastră în anul 1937, cu lemnul de rășinoase, (marfă albă) pe piața Orientului, întrucât concurentul buclucaș U. R. S. S., nu va putea să plaseze pe piața Egiptului decât lemn roșu.

Grecia, care în anul curent nu a primit lemnărie rusească, va fi avizată în anul viitor mai mult la lemnul românesc.

Franța cu coloniile ei africane, a anunțat că va importa din România, în anul viitor, cantități mari de lemnărie; această cerere, trebuie atribuită lipsei de marfă disponibilă în țările exportatoare Nord-Europene (U. R. S. S., Finlanda și Letonia).

Pentru aceste considerente, Orientul caută să angajeze, începând din luna curentă, cantități de lemnărie — rășinoase și foioase — cu livrarea neîntreruptă în timpul erno prin Constanta, și continuată apoi prin Galați după desghețarea Dunărei.

Fabricile noastre de chereștea sunt angajate pentru încă 3—4 luni cu comenzile în curs de efectuare, cu destinația Anglia, Germania, Ungaria, etc., și nu pot primi noul comenzi.

Importatorii din Egipt, Siria, Palestina și Grecia că să-și asigure can-

titățile de lemnărie de care au *absolută* nevoie, supralicitează la fabricile de cherestea, eventuale cantități mici de cherestea ce s'ar putea rupe dela comenzile în curs de efectuare.

Pentru a învedera și mai mult evoluția crizei de subproducție în industria noastră de lemnărie, dăm variația prețurilor la *lemnăria de rășinoase*, cotate lei m³ fob Galați, în anul curent :

	Aprilie	August	Nov.	Dec.
marfa pentru Grecia cl. IV lată	1150	1200	1400	1500
" " " cl. V lată	1050	1100	1250	1350
" " " cl. IV/V înguste	975	1000	1150	1200
Egipt. marfa tip Alexandria specificație	1040	1050	1250	1350
" " cl. IV/V înguste	930	950	1150	1200
" " morali	960	980	1150	1200
Siria/Palestina				
marfa tip Siria specificație	950	980	1200	1300
" " cl. IV/V înguste	900	930	1150	1200
" " morali	925	950	1150	1200

Prețurile cherestelei de rășinoase pentru Orient s'au majorat cu cca. 30—35% față de prețurile cotate în luna Aprilie a. c.

Față de conjunctura excelentă rezervată în mod indiscutabil lemnului nostru de rășinoase, exponenții exportului nostru de lemnărie, asigură că prețurile ce vor obține pentru cherestea de rășinoase fob Galați, în sezonul de primăvară, vor fi următoarele :

cl. IV lată	1600—1700 Lei/m ³ .
cl. V lată	1450—1500 "
cl. IV/V înguste	1300—1350 "
moralii	1400—1450 "
calitatea Alexandria în specificație	1500—1550 "
calitatea Siria (V/VI) în specificație	1450—1500 "

De altfel, Asociația Industriilor Forestiere din România, fixând la 17.XI. 1936 noul prețuri minimale pentru cherestea de rășinoase, a comunicat fabricanților și exportatorilor de lemnărie că aceste prețuri au un caracter provizoriu de adaptare. Se pot face încheeri cu livrări până la 1 Februarie 1937.

În situația actuală când prețurile cherestelei sunt în continuă urcare, ar fi foarte imprudent din partea fabricanților să angajeze partide de lemnărie în cantități mari și cu termene lungi de livrare.

3. Sortarea cherestelei și controlul comisiunilor instituite de regimul exportului.

Lipsa de lemnărie fasonată la fabrici, a determinat pe fabricanți să slăbească sortarea în mod progresiv; importatorii au acceptat noua sortare fără nici o dificultate.

Prin slăbirea sortărei cherestelei de rășinoase, s'a revenit la nivelul sortării normale, adică la sortarea care a fost cu 3—4 ani mai înainte.

Pentru a nu se comite fraude de către exportatori, atunci când se declară o clasă superioară ca fiind cu o clasă mai slabă, cum și în scopul standardizării dimensionale și calitative, a lemnului ce se exportă, Asociația Industriilor Forestiere din România a instituit comisiuni de control la Galați, Constanța și Grigore Ghica Vodă.

Aceste comisiuni, prin acțiunea ce întreprind, au îndepărtat multe practici orientale utilizate de importatorii și exportatorii de lemnărie, determinând mărirea considerabilă a volumului de devize, ce ne revin din exportul de lemnărie.

Dacă lemnul, ca materie primă, își micșorează rezervele concomitent cu mărirea cererilor piețelor importatoare, problema concurenței dintre societățile exportatoare de lemnărie nu mai este justificată, și aplicarea controlului calitativ și dimensional apare ca o necesitate, servind însăși interesele exportatorilor.

Puținele firme exportatoare de lemnărie și care nu au pus de acord sortarea cu nevoile și cerințele piețelor de desfacere, au de întâmpinat greutăți la lichidarea vapoarelor.

Comisiunile de control prin acțiunea ce desfășoară la punctele de frontieră, s'au dovedit ca fiind cu totul indispensabile și acțiunea lor pozitivă se traduce prin standardizarea calităților și dimensiunilor mărfurilor ce se exportă.

4. Diminuarea exportului de lemnărie via mare. Exportul prin Galați.

Exportul nostru de lemnărie via terra, s'a dezvoltat în anul curent în detrimentul exportului de lemnărie ce se face prin porturile Galați, Brăila, Reni și Constanța.

Peste 70% din lemnăria exportată a trecut granița prin punctele Grigore Ghica Vodă, Halmei, Curtici, Valea lui Mihai, cu destinația Anglia, Germania, Ungaria, Elveția și chiar Franța de Nord.

Peste 5000—8000 vagoane lemnărie pentru Anglia, care în mod normal trebuiau dirijate la Galați și încărcate în vapoare, au fost tranzitate prin Polonia, Cehoslovacia și Austria, și încărcate în vapoare în porturile Danzig, Guldia sau Hamburg.

Pentru a învedera ocolirea portului Galați, dela exportul general de lemnărie, dăm mai jos exportul de lemnărie prin acest port, pe țări de destinație, în intervalul a 11 luni din anii 1933, 1934, 1935 și 1936 :

	1933	1934	1935	1936
Grecia	99681	133281	154106	190047
Franța	59056	42552	21235	19886
Palestina	87401	133972	78115	21706
Siria	37455	44647	58996	52135
Italia	65303	40721	49584	—
Egipt	148257	152650	108996	98210
Aigeria	22955	29652	5342	13080
Tunisia	4755	2396	2726	1806
Cipru	5601	7689	13714	5058
Elveția	181	—	—	—

Spania	9327	6486	3279	719
Olanda	588	3268	1701	413
Maroc	158	982	1741	—
Germania	102	16280	6623	750
Malta	199	1074	928	924
Irak	—	2222	10327	10889
Rodos	—	2246	1717	—
Tripolitania	—	1315	—	—
Anglia	—	9940	23226	31605
Austria	—	—	—	898
Turcia	—	—	—	28764
Portugalia	—	—	—	30
Belgia	5	—	—	2078
Argentina	7041	5351	—	—
Elveția	4	—	—	—
Iran	—	—	—	196

Exportul de lemnărie prin portul Galați a fost diminuat în acest an cu 20.80% față de exportul din anul trecut.

Dacă luăm în considerație majorarea de cca. 20% a exportului total de lemnărie din România, putem deduce că în valoare absolută exportul de lemnărie prin Galați s'a redus în acest an cu 40%.

Din aceste cifre statistice, întocmite de noi, rezultă următoarele :

— s'a menținut exportul în Grecia, cu toate dificultățile valutare ridicate de către Guvernul Grec.

— exportul în Siria s'a dublat față de cantitatea exportată în anul 1933.

— s'au exportat pentru Anglia cantități triple față de ceace s'a exportat în anul 1934 prin portul Galați.

— Turcia apare ca un nou deșeu, cu o putere mare de absorbție.

— Egiptul a importat ceva mai puțin decât în anul trecut.

— Palestina a rămas printre piețele cele mai slabe pentru lemnul nostru.

Evoluția lunară a exportului de lemnărie prin portul Galați pe 11 luni în anii 1933, 1934, 1935 și 1936 este următoarea :

	1933	1934	1935	1936
Januarie	17532	18141	9123	7779
Februarie	1102	349	—	2595
Martie	10314	11401	3546	3612
Aprilie	50049	34442	42123	21524
Mai	56024	80311	59197	51229
Iunie	60854	97380	66443	80394
Iulie	66438	88610	92784	65416
August	80634	76616	85490	40900
Septembrie	66952	76893	57969	57868
Octombrie	49463	64937	68340	37916
Noembrie	88707	87644	57341	59961
	548069	636724	542356	429194

Cifrele de mai sus evidențiază existența a două sezonuri pentru exportul de lemnărie, sezonul de primăvară și de toamnă.

Depresiunile încercate de fiecare lună corespund cu sistarea exportului într-o țară sau mai multe țări, fie din cauza măsurilor luate de B. N. R. sau de guvernul nostru, fie din cauza schimbării regimului monetar și al devizelor din țările importatoare.

Pe natură de esențe și sortimente exportul de lemnărie din acest an prin portul Galați, se prezintă după cum urmează :

	Total m ³	Cherestea		Cioplituri		Trunchi		Doage par chet placaj	Tra verse	Talași lemn foc Tone
		rășin noase	foioase	rășin noase	foioase	rășin noase	foioase			
Egipt . . .	98.10	69326	22625	576	2586	432	2212	180	283	
Grecia . . .	130047	9.805	8080	244.33	1121	319	293	576	360	
Siria . . .	62135	5.668	4091	—	—	477	879	20	—	106
Germania . .	750	509	—	—	—	—	241	—	—	—
Turcia . . .	28764	28764	—	—	—	—	—	—	—	—
Spania . . .	719	580	139	—	—	—	—	1	—	—
Palestina . .	21706	20417	431	—	11	18	764	65	—	10
Algeria . . .	13080	12432	609	—	18	—	—	21	—	—
Anglia . . .	316.35	316.5	—	—	—	—	—	—	—	—
Franța . . .	19886	18900	67	199	—	—	—	130	—	—
Malta . . .	924	924	—	—	—	—	—	—	—	—
Olanda . . .	413	413	—	—	—	—	—	—	—	—
Irak . . .	10889	984.3	1046	—	—	—	—	—	—	—
Cipru . . .	5058	4055	98	22	—	563	—	220	—	—
Austria . . .	8.48	—	—	—	—	—	898	—	—	—
Portugalia . .	30	—	—	—	—	—	—	30	—	—
Tunisia . . .	1806	1681	125	—	—	—	—	—	—	—
Iran . . .	196	196	—	—	—	—	—	—	—	—
Belgia . . .	2078	2038	40	—	—	—	—	—	—	—
Total . . .	421.194	353136	38041	25280	3736	1809	5287	1242	643	116

Ținând seama de situația pădurilor noastre, formate în majoritate din foioase, trebuie să dezvoltăm relațiile noastre cu țările care importă din România pe lângă cherestea de rășinoase și lemnărie de fag, stejar, trunchi de tei, plop mesteacăn, etc. traverse de stejar și fag.

Grecia, Egiptul, Siria, Cipru și Palestina sunt țările care importă tot felul de lemnărie de foioase și rășinoase și constituiesc debușuri permanente pentru lemnul românesc.

Cu toate dificultățile ivite în executarea convențiilor cu țările din Orient, situația pădurilor noastre ne impune la o conlucrare cu Grecia, Siria, Palestina și Egipt.

Dacă am rămâne avizați exclusiv la aceste țări, după cum s'a întâmplat în ultimii 3 ani, am încerca aceeași dictatură a importatorilor, de care abia am scăpat în cursul acestui an.

5. *Necesitatea unui Institut central pentru conjunctură, industria și comerțul lemnului.*

În situația actuală, creiată de piața engleză, putem să avem certitudinea că toată cheresteaua ce se debitează în gattere se plasează imediat.

Măine, putem să ne așteptăm la orice surpriză: Anglia încetează de a mai cumpăra lemnărie din România, Germania prohibitează importul lemnului, etc.

Pentru a se preîntâmpina surprizele neplăcute ce ni le pot rezerva stocurile mari de lemnărie la fabrici, este necesar ca să se poată ști în orice moment:

— posibilitățile reale și normale ale pădurilor noastre, ce vin în curs de exploatare,

— angajamentele în curs de lichidare,

— nevoile precise ale pieței interne în lemn de construcție,

— disponibilul pentru export.

Pentru aceasta, este necesar un birou central, care să centralizeze toate datele de mai sus.

Contractele noi trebuie înscrise la acest birou central în limita disponibilului pentru țara respectivă.

Se pot întâmpla două cazuri extreme :

1°. Cererile externe sunt mai mari decât disponibilul nostru de lemnărie pentru export; se oprește angajarea de noul cantitățî.

2°. Cererile externe sunt mult mai mici decât disponibilul nostru de lemnărie, pentru export; se iau măsuri pentru a se reduce exploataările următoare de așa manieră încât în sezonul următor al vânzărilor să se realizeze echilibrul între cerere și ofertă.

În acest mod lucrează țările din nordul Europei.

În acest mod trebuie să lucrăm și noi, dacă vrem să ridicăm prețul de vânzare al lemnului nostru de lucru.

V. C. Filip

A 12337.

C. I. B.

Communication à la Presse

Chiffres Mensuels

des

Exportations Européennes de Bois

Extrait de la Statistique Officielle du C. I. B.

(Chiffres détaillés voir Bulletin No. 10/1936. Série A).

Octobre 1936

Pais d'Origine	Exportations totales (en metres cubes)	Dont Exportations de Bois Tendre Scié (y compris Parties de Caisses) en standards
Norvège	20.761	3.103
Suède	487.040	101.049
Finlande	1,061.000	155.745
U. R. S. S.	1,194.036	145.742
Estonie	15.851	2.211
Lettonie	112.441	11.225
Lithuanie	44.119	4.184
Pologne	243.185	34.445
Tchécoslovaquie	80.211	3.046
Autriche	134.489	9.711
Yougoslavie	63.700	7.684
Roumanie	176.383	24.828
Total	3,633.218	502.973

Reproduction admise.

*La reproduction d'autres détails repris dans les statistiques du C. I. B.
est interdite, tous droits réservés.*

Vienne, le 10 décembre 1936.

R E C E N Z I I

Ilie C. Demetrescu, Forsting., Dr.: *Das Problem der Einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien.* (Problema legislației forestiere unificate în România Nouă). București: Selbstverlag, 1933. 158 pag. cu 5 tablouri schematice.

În forma sa inițială, lucrarea de față a fost pregătită în timpul unor studii de specializare pe lângă Institutul de Politică Forestieră al Universității München și a fost prezentată, astfel, ca lucrare de doctorat Facultății de științe de Stat a aceleiași Universități, sub un titlu mai corespunzător conținutului său: «*Beiträge zum Problem der Vereinlichung einer Forstgesetzgebung besprochen an den staatspolitischen und forstgesetzlichen Verhältnissen Neu-Rumäniens*». (Contribuțiuni la problema unificării unei legislațiuni forestiere, privită din punctul de vedere al condițiilor politicii de Stat și al legislației forestiere din România Nouă). Referatul lucrării către Facultatea respectivă și în fața comisiei de examinare a fost susținut de Profesorul Victor Dieterich, o autoritate în publicistica de specialitate germană, autor de cărți și conducător al revistei «*Forstliche Wochenschrift Silva*» din Berlin. Pe baza acestei lucrări și a examenului susținut, autorul a fost declarat Doctor oec. publ. cu calificativul: magna cum laude.

După cum se arată în «Cuvânt înainte», lucrarea respectivă «este întrucâtva un ecou al străduințelor de reformare în domeniul politicii forestiere» românești din perioada postbelică. Aceste străduințe au avut drept obiect — după cum se știe — în primul rând unificarea și adaptarea legislației și administrației forestiere la condițiunile generale ale politicii de Stat și la cele speciale ale economiei forestiere din România Nouă. Operele realizate în acest domeniu i s'au adus unele critici și anume:

1) că n'a condus la o reală unificare a legislației forestiere, după cum se pretinde în deobște;

2) că unificarea legislației noastre forestiere, așa cum s'a făcut, înseamnă un regres pentru unele provincii ale Țării noi.

Socotind că va putea să dea în mod indirect un răspuns și la atari afirmațiuni, autorul își propune: «*să analizeze procesul de prefacere al legislației forestiere românești din perioada 1918—1931 și, apoi, să compare legislația forestieră actuală a României, cu aceea a provinciilor alcătuitoare în momentul unirii*». (pag. 8). Mai departe, autorul își mai propune de a scoate în evidență metoda după care s'a efectuat procesul de prefacere amintit și — pe cât va fi posibil — tendințele procesului de unificare. «*În acest fel, se urmărește a se aduce o contribuție la problema generală, și anume*

intrucât tendințele politicii de Stat a unificării sunt îngrădite, în materie de legislațiune forestieră, prin considerațiuni de interes specific forestier» (pag. 8). După aceleași puncte de vedere, lucrarea D-lui Inginer Ilie Demetrescu îmbrățișează și problema administrației forestiere, chemată să aplice legislația respectivă, intrucât efectul practic depinde, atât de una, cât și de cealaltă.

După enunțarea cadrului lucrării, autorul face, apoi, în introducere o discuțiune critică asupra noțiunii de legislațiune forestieră, după diferiți autori mai principali. Pentru scopul lucrării d-sale, autorul se mărginește la acele dispozițiuni, care *«urmăresc în mod particular reglementarea economiei forestiere și au caracter coercitiv, pentru diferiți proprietari de păduri»* (pag. 12).

*

Materia lucrării este expusă într-o gradație deosebit de logică, după cum urmează :

I. Fundamentul istoric și al politicii de Stat ;

II. Dispozițiunile de poliție forestieră și organizarea administrațiilor silvice în diversele provincii alcătuitoare a României Noi, în 1918 ;

III. Prefacerile legislației forestiere și ale administrației corespunzătoare în România Nouă, în perioada 1918—1930 inclusiv ;

Concluziuni.

I. În prima parte, ni se dă, mai întâiu, o scurtă orientare asupra istoriei poporului și Statului român, insistându-se, în deosebi, asupra situației provinciilor românești sub dominațiile străine și asupra închegării României Noi. Se expun, apoi, principiile esențiale ale constituțiunilor și administrațiunilor generale din cele patru provincii românești, așa cum se prezentau în ajunul Unirii. Urmează,

în sfârșit, expunerea problemei generale a unificării legislației și administrației din România Nouă, în cadrul constituției sale, relevând că: «Necesitatea unei astfel de unificări rezultă din actuala structură politică a Statului. Ea se pune acum pentru prima dată, ci s'a impus în acelaș chip și cu prilejul creșterilor precedente ale Statului» (pag. 25). După scoaterea în evidență a considerațiunilor constituționale, care impun o asemenea unificare, se insistă asupra curentelor politice din România și a argumentelor pe care acestea se bazează în susținerea tezei lor, referitor la problema respectivă. Drumul parcurs și metoda folosită în aplicarea practică a chestiunii, încheie această primă parte.

În puțin pagini, se reușește a se face o interesantă sinteză a acestor chestiuni de un ordin mai general, necesare totuși, pentru o cât mai bună orientare, căci, așa cum se exprimă autorul : «Legislația forestieră, ca și întreaga legislație a unui Stat, în general, nu este ceva întâmpător... ea rezultă — ca instituție viabilă — în mod necesar dintr'o serie de factori de natură endogenă și exogenă» (pag. 13).

II. Dispozițiunile de poliție forestieră din cele patru provincii românești în 1918, sunt expuse pe rând, însă după un acelaș plan sistematic de ordonarea materiei, spre a face posibilă comparațiunea. Fiecare din cele patru legislațiuni este precedată de scurte considerațiuni istorice și juridice. La finele acestei cărți, găsim un «scurt rezumat comparativ», de douăsprezece pagini, în care se reliefează, prin comparațiune, caracterele specifice ale fiecăreia dintre aceste legislațiuni forestiere.

Toate dispozițiunile respective, indiferent de modul cum sunt dispuse în diferitele legi forestiere, sunt împărțite aici, mai întâiu, în două grupe :

A. *Dispozițiuni generale*, valabile pentru orice pădure, indiferent de natura proprietății sau situația pădurii;

B. *Dispozițiuni speciale*, obligatorii numai pentru unele păduri, după anumite caractere. Acestea se subdivid în două subgrupe:

- a) după situația pădurii;
- b) după natura proprietății.

Tablourile schematice, adăugate la fițele lucrării, fac posibilă o ușoară orientare și comparațiune în acest labirint de dispozițiuni forestiere. Autorul aduce mai departe, apoi, unele observațiuni critice a dispozițiunilor respective.

Spre a exemplifica cele de mai sus, ne oprim puțin la cazul dispozițiunilor respective din Vechiul Regat, cele mai cunoscute de cetitori. În privința istoricului legislației forestiere, autorul distinge trei perioade:

«I. Perioada 1775—1845. Ingrădirea folosinței libere a pădurilor și consolidarea dreptului de proprietate forestieră;

II. Perioada 1845—1881. Reglementarea exploatării pădurii câtorva categorii de proprietari. Ideea fundamentală: Acoperirea nevoilor în lemn ale economiei naționale;

III. Perioada 1881 până în prezent. Dispozițiuni mai cuprinzătoare de poliție forestieră. Pe lângă acoperirea nevoilor în lemn, trece din ce în ce mai mult pe planul întâiu, intenția de apărare a pădurii, ca atare, pentru influențele sale binefăcătoare». În această ultimă perioadă, autorul distinge, mai departe, două sub perioade: 1881—1910 (codicele silvic din 19 Iunie 1881, cu regulamentul și modificările sale); 1910—1918 (codul silvic actual).

În ceea ce privește ordonarea, după planul indicat mai sus, a dispozițiunilor în vigoare în 1918, trimitem cetitorii la tabloul Nr. 1, dela finele broșurii autorului: Politica forestieră românească în

lumina legislației silvice postbelice. București, 1933.

Privite în totalul lor, legislațiunile respective prezintă o mare diversitate, ceea ce se explică prin diferențierea radicală a mediului economic, politic, legislativ și administrativ din cele patru State, căroro au aparținut până în 1918 provinciile românești. La aceasta a contribuit, fără îndoială, și faptul că legile forestiere esențiale, dela baza acelor legislațiuni, au apărut la date deosebite. Cea mai veche este legea austriacă (1852), după care urmează cea ungară (1879) și rusă (1888) și, apoi, codul silvic român din 1910. Dintre aceste legislațiuni, cea care a fost gândită pentru condițiunile proprii ale provinciei respective, este cea a Vechiului Regat. La fel se poate spune și despre Bucovina, a cărei legislație purta un pronunțat caracter provincial. Nu tot așa este cazul cu Transilvania și, mai ales, cu Basarabia, deoarece legislația forestieră ungară și rusă a fost croită pentru condițiunile mijlocilor imperiilor respective. O expunere mai amănunțită a caracterelor fiecărei legislațiuni, ar depăși cadrul recenziei de față.

Aceiași metodă, aplicată legislațiunilor, este întrebuițată și în expunerea și caracterizarea administrațiunilor de poliție forestieră din cele patru părți componente ale României Mari. Deosebită greutate pune autorul pe evidențierea raporturilor dintre aceste administrațiuni și cea generală a Statelor respective, (român, ungar, rus și austriac). Diferențierile dintre legislațiile forestiere provinciale se găsesc și în privința administrațiilor acestora și anume, în și mai mare măsură. În Vechiul Regat, aceasta era complet separată de influența organelor din administrația generală, pe când în provinciile noi, ea era strâns legată de cea generală, având chiar organe mixte. Apoi, cea a Vechiului Regat era

unitară cu cea de gospodărie a pădurilor Statului, pe când în provinciile unite găsim administrațiuni specializate pentru poliția forestieră, cu mai multe ramificațiuni (poliție propriu zisă, administrație de Stat, ameliorarea terenurilor degradate).

III. Prefacerile legislațiunii și administrației de poliție forestieră în perioada 1918—1930 inclusiv, s'au efectuat — după autor — sub influența a doi factori :

1. Năzuința de unificare a întregii legislațiuni și administrațiuni a țării ;

2. Necesitatea de adaptare a economiei forestiere românești la noile circumstanțe economice postbelice.

Pentru unificarea legislației, s'a făcut uz de următoarele căi :

1. S'a extins progresiv imperiul legilor forestiere românești, asupra teritoriilor unite ;

2. S'au emis legi noi cu valabilitate generală.

Dimpotrivă, s'a lucrat în contra acestui postulat al politicii românești, oricâteori s'au făcut legi cu caracter provincial.

Autorul examinează diversele legi întocmite în perioada respectivă și le clasează după aceste puncte de vedere, adică : legi generale, legi provinciale, legi sau dispozițiuni valabile numai pentru anumite proprietăți mari de păduri.

Prin aceeași prismă sunt privite, apoi, dispozițiunile diverselor legi forestiere, luate în totalul lor, la finele anului 1930.

Unificarea administrației silvice a fost o problemă mai ușor de rezolvat decât cea a legislațiunii. În anul 1922, Casa Pădurilor se putea mândri «*de a fi una dintre primele, poate chiar întâia instituție din țară, care a făcut ca întregul serviciu să aibă peste tot o singură organizație*» (pag. 133). Se descrie, apoi, forma administrației silvice din 1930.

Din studiul întreprins de d-l Ilie De-metrescu se desprind următoarele concluzii :

1. La finele anului 1930, procesul de unificare al legislației forestiere nu era încheiat ;

2. Acest proces de unificare n'a fost condus după un plan mai dinainte fixat. Punctul de plecare l-a constituit legislația Vechiului Regat, care a fost extinsă pretutindeni, acolo unde rezistența a fost mai mică (ex. Basarabia). Dispozițiunile din legile provinciale, care depășeau pe cele ale Vechiului Regat, au fost, unele extinse peste toată țara, iar altele mai întâiu desființate, pentruca în scurt timp, apoi, să fie reintroduse sub forme mai aspre chiar ;

3. În general, se poate spune că legislația silvică a României-Mari a depășit pe aceea a ficăreia dintre provinciile componente ;

4. Alături de o tendință de unificare a legilor forestiere, în sensul provinciilor istorice, se constată și o tendință de diferențiere a dispozițiunilor lor, după diversele ținuturi forestiere (munți, coline, câmpie). În aceasta, autorul vede un semn de maturitate ;

5. Din cauza drumului de continuă adaptare pe care l-a urmat prefacerea legislației respective, ea prezintă lipsuri în cece privește unitatea organică a dispozițiunilor sale. Acest lucru va fi, probabil, unul dintre obiectivele viitorului cod silvic român ;

6. Cât privește tendința acestei legislații, autorul crede cu îndreptățire : a) că legislația respectivă se va unifica în sensul provinciilor istorice ; b) că diferențierea unor dispozițiuni după ținuturi forestiere, se va accentua ; c) că libera dispoziție a proprietarilor de păduri, va fi din ce în ce mai îngrădită în viitorul apropiat.

În încheierea recenziei noastre, pe care

avem regretul de a o fi făcut așa de târziu, ținem să consemnăm succint câteva aprecieri :

Studiul d-lui Dr. Ilie Demetrescu constituie prima lucrare de sinteză a pozițiilor de poliție forestieră românească și de drept forestier comparat, aplicat la actualele condițiuni românești, după cum relevă și d-l Dr. Haager într-o amplă recenzie ce face acestei lucrări în «Centralblatt für das gesamte Forstwesen» Viena, Februarie 1935. Cadru larg, istoric, constituțional și legislativ în care este așezată problema unificării legislației forestiere românești, cât și conexiunea dintre aceasta și unificarea administrației silvice ridică, în mod deosebit, valoarea lucrării. Latura de interdependență a faptelor, ignorată din ce în ce mai mult în vremurile noastre, este, astfel puternic pusă în lumină. Utilizând o metodă foarte practică, autorul reușește să ne dea o bună orientare în labirintul pozițiilor de poliție forestieră, denotând în același timp o severă disciplină științifică, pe care am mai întâlnit-o, dealtfel, și în alte lucrări de ale d-sale.

O mențiune deosebită merită gestul de recunoștință și mândrie națională a autorului, atunci când dedică lucrarea sa «Memoriei lui N. G. Popovici și celorlalți întemeietori ai *Progresului Silvic*», dedicație exprimată în limba maternă.

Stilul, după cât ne putem da noi seama, este cam greoiu, ceea ce se explică, totuși, atunci când scrii în altă limbă de cât cea maternă, și mai ales când acea limbă este cea germană. În text, se întâlnesc unele greșeli de tipar, datorite, desigur, tipografiei bucureștene (Marvan).

Studiul d-lui Ilie Demetrescu a întâlnit o bună primire în lumea silvicultorilor străini, după cum rezultă din recenziile făcute în :

1. «Centralblatt für das gesamte Forstwesen» Viena, 1935 ;

2. «Zeitschrift für Weltforstwirtschaft» Berlin, 1935 ;

3. «Zeitschrift für Jagd- und Forstwesen» Berlin, 1935 ;

4. «Forstliche Rundschau» Neudamm, vol. 7 și vol. 8 ;

5. «Revue des Eaux et Forêts» Paris, 1933.

Terminăm recenzia noastră cu regretul că o lucrare de însemnătate și actualitate a celei de față, nu poate fi accesibilă decât unui restrâns număr de specialiști români, fiind scrisă în limba germană.

Ing. Gh. I. Ionescu

Ing. Aurelian Ionescu, Ing. Ștefan Sprangale : *Dictionar tehnic silvic* : român-francez-german-englez-italian-ungar-rus ; silvicultură, botanică, mecanică, cănătoare, zoologic, diverse. Tipogr. «Tirajul», 312 pag. 11,5 × 16 cm., prețului 100 lei.

Urmând exemplul Prof. *Bauini*, care în 1930 a tipărit «*Dictionnaire de sylviculture en cinq langues*», autorii români au dat la iveală un dicționar nu numai de silvicultură, ci și de botanică, mecanică, etc. și nu în 5 ci în 7 limbi.

În introducerea lucrării, puțin obișnuită ca mod de redactare, autorii arată că întocmirea acestui dicționar n'a fost ușoară «pentru motivul că nici în limbile străine nu există asemenea dicționare cu cuvintele corespondente în limba română». Iată o afirmație menită desigur să facă impresie ; fiindcă autorii știu fără îndoială, că în multe din dicționarele uzuale existente și în special în acela al lui *Șotropa*, al Prof. *Schroff* (ediția mare) și mai ales în «*Dicționarul tehnic german-român*» al Ing. *Rășcanu*, ca și în dic-

tionarele silvice editate de «Progresul silvic», de Fondul bisericesc din Bucovina și de Ing. Pașcovici, asemenea «cuvinte corespondente» din limba germană în română se găsesc din abundență.

Mai arată apoi d-nii I. și S., că acest dicționar apare acum «după 3 ani de muncă și frământări, ca fiind realizarea unui vechiu gând al nostru» și că «nu se sfieșcă să se hazardeze și cred că sunt în asentimentul tuturor, afirmând că o asemenea lucrare e *prima în acest gen* în literatura noastră științifică și *chiar în literaturile străine*! (Cum rămâne atunci cu dicționarul deja citat, în 5 limbi, al lui *Brutini*, ca și cu acela în 2 limbi al lui *Gerschel*, cu vocabularul din «*Wademekum*» și «*Wald- und Holz*», etc.?).

Aprecindu-și cu asemenea superlative lucrarea, autorii spun, că «numai cu sacrificii materiale mari au putut-o scoate de sub tipar și puțin a lipsit ca manuscrisul să (nu) rămână închis *deapururea* în cartoane!»

Dicționarul acesta, după spusele d-lor I. și S. este lucrat «cu multă atenție și *circumspecțiune*» (e acelaș lucru!), dar deși operă de îndelungată trudă (trei ani etc.), autorii nu au pretenția «că au dat o lucrare desăvârșită» pentru că «desăvârșirea cere secole!» (Câte, pentru un dicționar?). După această mărturisire, autorii revin și spun că, oricum, lucrarea ce-au făcut e «bună și utilă»: în consecință roagă pe colegi «să o primească cu încredere și să-i facă o critică obiectivă».

Fără cu această puțin obișnuită introducere, mai are recenzentul dreptul să cerceteze «obiectiv» lucrarea sau nu e obligat, să se grăbească a prezenta autorilor felicitări?

Dicționarul d-lor I. și S., așa cum e întocmit, ar urma să servească mai ales specialiștilor, ce nu cunosc prea bine limba română și termenii noștri silvici.

Câți silvicultori francezi, germani, englezi, etc. vor simți nevoia să traducă în limbile respective lucrări din literatura noastră silvică? Să presupunem apoi, că și inginerii silvici minoritari din România ar fi avizați la serviciile acestui dicționar. Numărați după anuarul din 1932/33 erau la acea dată, la *Caps*: 29 unguri, 26 germani, 15 ruși și 2 bulgari; la *R. Silvic*: 16 unguri, 16 germani și 1 rus; iar la celelalte instituții publice și private: aprox. 9 unguri, 38 germani și 12 ruși, sau în total 162 ingineri minoritari din cei aprox. 750 ling. catalogați în Anuar.

Că, despre specialiștii români, aceștia simt mai de grabă nevoia traducerilor din limbile franceză, germană, etc. în cea română, lucru pe care nu-l pot face, cu dicționarul d-lor I. și S., decât răsfcindu-l în întâmplare, ori memorându-l în întregime, ceea ce să recunoaștem că nu e tocmai ușor.

Să presupunem însă, că autorii au judecat mai optimist utilitatea «muncii și frământării d-lor de 3 ani» și să trecem la o analiză fugitivă a acestei lucrări.

Cunoștințele lingvistice ale recenzentului, nu i-au permis să verifice decât traduceri în limba franceză și germană. Se găsesc însă în acest dicționar atâtea explicațiuni, transcrieri și traduceri nepotrivite, inutile sau chiar greșite, încât nu poți să nu dai peste ele, chiar la o răsfoire sumară a lucrării.

Dăm pentru exemplificare unele din ele, cu observația, că timpul nu ne-a permis să căutăm mai multe.

Autorii traduc: *Afectație* prin *Nutzungsfläche* (parchet); termenul corespondent ar fi *Periodische Fläche*, care însă nu există ca atare în terminologia silvică germană; *arbore de codru* e tradus prin *Baumholz* (lemn de arbore?); *arborete* prin *Bestockung* (impădurire?); *arbore-*

tum (parc dendrologic) prin *Forstgarten* (care înseamnă pepinieră).

Bande de exploatare sunt traduse prin *Absäumen* (?); *baraj* prin *Sperrbaute* (termenul silvic consacrat e *Klause*); *brăcuire* (operația) prin *Ödeland*, *Ödung* (loc pustiu); *brad* e tradus în fr. și prin *sapin argenté*, iar în l. germană numai *Tanne*, nu *Weisstanne*; *butoi* prin *Hopfenseiher* (?) în loc de *Fass*. *Cablu* (purător) = *Kabel für Drahtseilriese* (de ce nu — *bahner* ?); corect era *Tragseil*; traducerea în l. engl. e direct falsă, fiind că *Skyline* și *Aerial line* sunt însăși instalația de funicular nu cablul; *cadranură* este după autori un *lemn atacat* (!); *Carucul de fierăstrău* e *Sägenbogen* (sic!), în loc de *Sägerahmen*; cuvântul *căldare* e tradus odată prin *Blase* ? arătându-se că e *vas de metal pentru producerea aburilor*; iar mai jos, că e *generator de aburi*, *Dampfessel*. Nu e același lucru ? Autorii scriu *boșcă*, nu *boceșă*, deși chiar în toponimia noastră întâlnim adeseori acest nume : *Bocșa montană*, etc.; *calefacție*, un fenomen întâlnit la mașinile cu vaporii e greșit tradus prin *Erhitzung* și *Erwärmung*; *capacitate de transport* nu e tot una cu *Tragfähigkeit* (resistență); *ceapraz* e greșit tradus prin *Schränkeisen*, *fer à conturner*, etc.; fiindcă *ceapraz* este aplecarea dinților, nu instrumentul cu care se obține; *Cherestea* e tradus prin *Holzwerk*, *Bauholz* (în loc de *Sägeware*); *cioplire prin Abvierung* (în loc de *Beschlagung*; *cumpăvire* înseamnă «*pădure roasă de vite*» și e tradusă prin *Abstreifen der Blätter* ! Autorii zic «*coaja arborilor*» (în loc de *scoarță*) și «*coaja fructelor*»; coef de formă = *Gehaltshöhe* ? (în loc de *Formzahl*); *Debitul lemnului* = *Verkauf* (vânzare) în loc de *Holzverschnitt*; *A demonta o mașină* = *Eine Maschine* (în loc de *Maschine*) *demontieren* (sic!). Aptitudinea lemnului de a se crăpa se numește fizibili-

tate : autorii scriu însă *fente*, *Riss* (crăpătură). *Devastarea pădurii* e tradus prin *Waldabschwendung* în loc de *Waldverwüstung*.

Drum de alunecare nu e *Schlittweg* (pe care merg sănilele, drum de șlit), ci generic *Riesweg*; *dulap* (scândură groasă) nu e *Balkplanke*, ci *Planke*. *Pfoște*. *Bohle*.

Echer nu e simplu *Dreieck* (trunghiu); acesta trebuie să fie dreptunghiu. *Emondor* nu e termen silvic francez; de ce tradus prin *croissant*; *exotic* se zice și *ausländisch*, dar mai des *exotisch* ? *exploatare* se zice și *Wirtschaft* (economie) dar *Ausbeutung* înseamnă expl. de epuizare, considerată în sens rău, de ex. expl. unei păduri sociale; expl. pădurii se traduce de ordinar prin *Waldnutzung*, nu prin *Waldausbeutung*.

Factor de așezare nu e simplu *Aufstellung*, (fără *-zahl*, *-faktor*) iar *factor de fertilitate* nu e tot una cu *Ertragsfähigkeit* (productivitate). *Frunză persistentă* e, după autori, *Wintergrünes Blatt-nadel* (cum adică, și *Blatt* și *Nadel*) și apoi numai ațele sunt persistente, nu și unele frunze late ? ; *fusul arborelui* nu e *Stamm*: (trunchiu), ci *Schaft* !

A germina se zice (după autori) de *muguri* (!) *de ramuri tinere primăvara* ! Pentru *gol* (poiană) se dau urm. traduceri : fr. *sommière*!; germ. *Freier Platz im Walde* (în loc de *Waldlücke*, *-blöße*). *Grindă* nu e numai *Querbalken* (băbă, capelă), ci orice piesă de cherestea groasă dela 15/15 cm. în sus.

Lații sau lanteții nu se traduc în fr. prin *chevrons*, ci prin *lattes*, *litateaux*, *couvre-joints*; *Lamă de fierăstrău* = *Band der Säge* e o simplă trad. liberă ! în loc de *Sägeblatt*. La cuvântul *lemn* autorii dau peste 60 de specificări, din care unele complet inutile, de vreme ce nu se pot traduce nici în l. streine decât prin

perifraze. Ele fac însă să se incurcă foarte rău terminologia. De ex.: lemn de bu-toaie e tradus prin *Küblerware* = dogărie !; l. de despiciat prin *Schnittholz*. *Sägeware* (ceea ce înseamnă însă generic cherestea!); l. de lucru și l. de lucru așezat în stânjeni ? (de când se așează lemnul de lucru în stânjeni ?); lemn moarat !, l. de mobilă curbată ! l. mort, etc., etc. apoi l. de rudărie, cu explicația: pentru mici «uvraje», în păduri: lemn uscat = bois à demi-sec (dece numai pe jumătate?). etc., etc.

Lizieră nu se traduce în germ. prin *Vorwald* sau *Rain*, ci prin *Waldrand*.

Pădure normală nu e *Normalbestand*, fiindcă *Bestand* înseamnă numai arboret, iar pădurea cuprinde o serie de arborete: pădure primitivă ar fi după autori *Urwald* (p. virgină!) ceea ce e necorect: fierăstrău cu panglică se spune engl. *Band-saw*, nu *Beltsaw*; termenul *Schniege* = pantometru, e neîntrebuințat în l. germană: puiet înalt se zice în fr.: *basse tige* (!) iar în germ. *Mittel pflanze* (ortogr. e a autorilor); pe când puiet mare e *hohe tige Heister*. E vreo diferență între «mare și înalt?» de vreme ce în l. străine e tradus când prin mic și mijlociu, când prin înalt ?

Randament nu e numai *Wirkungsgrad*, ci și *Ausbeute* (de ex. randamentul în cherestea); *Regie* nu e *Wirtschaftsführung* (care e conducerea unei expl. în genere), ci *Regie*, *Eigenwirtschaft*; *Regim* e greșit tradus prin *Betriebsart* care înseamnă tratament. Dintre *rente* se dă traducerea numai pentru cea foncieră; de ce nu și pentru celelalte ? *Rocă* (generic) nu se traduce prin *Fels* (stâncă), ci prin *Gestein*. *Rudărie* este după autori arta sau comerțul de a face (sic!) obiecte casnice !

Școală forestieră e *Forstschule* ? (desigur greșală de tipar): *scoaterea lem-*

nelor din pădure nu se traduce prin *Holz-ausfuhr*, ci prin *Schlagräumung* sau *Rücken d. Holzes*; specie de lumină ar fi *Lichtholz*, iar sp. de umbră = *Schutzholz*? în loc de *Licht* — resp. *Schattenholzart*; stâlp nu e *Pfosten*, ci *Mast* sau *Pfahl*, stâncă e *Fels* (nu *Felsen*); strung nu e *Drehstahl* ci *Drehstuhl*. Subetaj nu e *Mitteluale*! (crâng compus!); subsol nu e *Bodenunterlage*! ci *Untergrund*; *Hobelspan* nu e surcea, ci talaș.

Tăiere definitivă nu e *Endtrieb* (ci *Endtrieb*); *T.* în scaun e *Kopfholzbetrieb*, iar nu *Entwipfelung*. *Abstutzen*: lâna de lemn nu e talaș, ci un fabricat special din lemn: clasificarea terenurilor e *Bodenschätzung*! «*tomberon*» e cuvânt românesc? (cotigă); *torrent* este *Wildbach*, nu *Regenbach*, *Giesbach* (șuvoi).

Umbrar e tot una cu umbră? *Umplutură de pământ* nu e numai *Erdämm.* ci în general *Bodenschüttung*; *Uscătorie de scintile* se zice de obicei *Klenganstalt* sau *Darre*, nu *Darrenanstalt*. Autorii traduc: *vânzare cu toptanul* (a cui?), prin *Akkordlohn*: (plată de muncă în acord!) și prin *Absteckungsvertrag* (contract de exploatare!); *pădure virgină* nu e tot una cu *climax*.

Cred că am enumerat destule scăpări din vedere, greșeli de tipar, explicații și transcrieri greșite, erori, etc.

Lucrarea d-lor I. și S. conține însă și un balast enorm de cuvinte, ce nu aveau ce căuta într-un «*Dictionar tehnic silvic*». De exemplu: *avocat* care se zice la fel în toate limbile), *bagaj*, *balon*, *berărie* (tradusă prin *Sudhaus*?), *bicicletă*, (aparăt de mers cu două roate!), *bidinea*, *bilet de c. f.*, *câine*, *Cajander* (?), *cal*, *calcar*, *c. f. dublă* (!), *castraveți*, *cauciuc*, *ceai*, *coacă de amidon*, *a ascuși creionul*; *dată*, *depeșă*, *dinamică*, *dinamită*; *electricitate*; *fabricarea berei*, *flacon*, *fluviu* (care nu e orice «curs de

apă», cum îl definesc autorii; după câte știu, el trebuie să se verse în mare sau ocean); *ghișeu de bilete, gips, hamal, hecta, hrean; iapă, import, industrie, etc., etc.; Joule; lac, lăcuste, ladă; măcelărie, măgar; magazin de ciorapi, mărfuri de sticlă mașină* (se spune la fel în toate limbile), *mei, melci, etc., etc.*; apoi, *napi, nău, nisip; ochiul bouului* (cu 3 specii), *odolcan, oraș, crez, oșel, oșelărie, oxigen; piatră, pietriș piper, ploaie, plug, plumb, porculamen (!), porc, praz, primăvară, proconi, pușcă, cal-putere; roată de lemn, robinet; sacăz, șalău, săpun* (servește la curățire și dezinfectare!), *sarc, sat, scații* (trei feluri), *scroafă* (femela porcului domestic; dar a celui sălbatec cum se chiamă?), *smali, smoolă, spanac, sulf, susai, susan; tablă albă* (de ce nu și neagră?), *tăblițe pentru cutii (!), țaran, tarhon, taur, țevă, teren, tomberon (!), trușanda turmă, tuș, tutun; usturoi; vale, vâlcea, var, vârc, verde, vergea, vițeză* (nu vițesă?) *volum; zăpadă, etc., etc.*

Și-au propus autorii să facă un dicționar universal? În acest caz mai rămăneau și alte animale decât câinele, măgarul, etc. precum și alte magazine, de cât cei de ciorapi, de introdus într'ânsul.

Să mai vorbesc de ortografia cuvintelor străine?

Cea germană e redată de foarte multe ori cu totul greșit.

Autorii scriu cuvintele compuse despărțit, iar al doilea substantiv îl redau de obicei cu literă mică, de ex.: *ahorn, Wechsel ständig, Forst-botanik, Deposition kasse, Holz sortiment, Blüten pflanze, Bestockungs grad, Faschinen werk, Abfall holz, etc., etc.*; sau scriu: *Hochwasser* (nu *-wasser*), etc. Se înțelege o

parte din aceste greșeli se datoresc cu-legerii greșite la tipografie și scăpării la corectură. Modul sistematic cum se repetă însă multe din ele, denotă însă prea puțină «atenție și circumspecțiune»!

Fcarte deseori întâlnim neconcordanțe de acest fel: cuvântul românesc e scris la singular sau la plural, iar traducerea e făcută vice-versa, la plural sau singular. De ex.: *atelier, l. de văpsitorie, pierdere* etc. traduse în germ. la plural, etc.

În câteva locuri găsim în dicționar atât verbul, cât și substantivul format din acel verb (adesea cu traduceri diferite), ceea ce este excesiv pentru un dicționar portativ.

În schimb sunt destule cuvinte silvice importante, cari nu se găsesc în dicționar ca: *Dendrometrie* (Holzmesskunde); valoarea lemnului la tulpină (Stocktaxe); subserie (suite de coupes, Hiebszug); produse principale de exploatare (Hauptnutzungen); opust (Klause) și câte vor mai fi și pe care la o examinare sumară a lucrării nu le-am putut găsi.

Înceind această recenzie, rog pe autori să primească observațiunile ce mi-am permis a face, cu înțelegere și să creadă că luându-mi sarcina obositoare de a căuta unele din scăderile acestui lucrări, am urmărit ca și d-lor, îmbunătățirea iar nu dărâmarea ei.

Recunosc, că întocmirea unui dicționar e o lucrare ingrătă și că greșelile de tipar sunt la noi o calamitate. În orice caz însă, prefața lucrării putea fi mai sobră, așa cum este prin definiție factura unui dicționar, iar apreclerile să ne fie lăsate exclusiv nouă, cititorilor.

D. A. Sburlan.

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 9—10. Sept.-Octombrie, 1936.

Aldo Pavari.

Il IX congresso dell'unione internazionale degli istituti di ricerche forestali in Ungheria.

Al IX-lea congres al Uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere în Ungaria.

Scurtă dare de seamă asupra problemelor cari au făcut obiectul acestui congres și asupra concluziilor la care s'a ajuns în urma discuțiilor.

A. Merendi.

Il II congresso internazionale di silvicoltura.

Al II-lea congres internațional de silvicultură.

Dare de seamă asupra congresului de silvicultură care a avut loc anul acesta la Budapesta.

Dott. Alfonso Lenzi.

La redenzione della montagna nel latifondo siciliano.

Salvarea munților din domeniile siciliene.

Infățișând starea de completă degradare a terenurilor de pășuni din munții Siciliei, autorul, în baza unor amănunțite cercetări ale problemei, face o expunere a mijloacelor prin care s'ar putea salva aceste terenuri.

L. Fenaroli.

Conoscere i funghi! Nozioni popolari din micologia pratica.

Să cunoaștem ciupercile! Notițe populare de micologie practică.

Autorul face un studiu asupra ciupercilor bune de mâncat și a celor vătătoare, indicând criteriile de recunoaștere și relievănd importanța economică a ciupercilor comestibile.

Dott. Pasquale Derrico.

Elementi mediterranei nella vegetazione della conca Aquilana.

Elemente mediteraniene în vegetația din basiful Aquilana.

Studiul climate și a vegetației caracteristice acestui basin.

Dott. E. Girardi.

Il vincheto demaniale «Celarda».

Răchităria domeniului «Celarda».

Studiu asupra culturii sălciilor și a întrebunțării lor tehnice.

- Insemnări și notițe practice.
- Viața forestieră externă.
- Insemnări bibliografice.
- Note și ecouri.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 13, 1 Iulie 1936.

Max Woelfle.

Wald und Windschutz.

Pădurea și protecția
contra vântului.

Continuând prezentarea cercetărilor făcute asupra vitezei vântului în marginea masivului, autorul ajunge la aceste concluzii :

Ca să cunoaștem zona de acțiune a vântului în marginea unui masiv (arboret) este nevoie, ca în fiecare caz, să vedem dacă, avându-se în vedere situația locală, putem să obținem rezultatele obținute de autor.

În general, zona protejată în contra vântului în spatele unui arboret, este în cazul unui vânt, ce are viteza până la 5 m/sec., de 10 ori înălțimea arboretului.

Zona de protecție se mărește când arboretul are coronamentele în etaje diferite.

Dr. Adalbert Ebner, München.

Wissenschaftsaufgaben auf dem Gebiet der Holzbeförderung.

Teme științifice în domeniul transportului lemnului.

Autorul, caută să demonstreze că transportul lemnului trebuie să rămână și în

vliitor un capitol al exploatării pădurilor (Forstbenutzung).

El nu se poate considera independent, căci întotdeauna va trebui să se cunoască bine exploatarea pădurilor, proprietățile lemnului, întrebunțările lui, etc.

Weinkauf.

Über Waldbodenpflanzen.

Despre flora pădurii.

Pentru aprecierea unui tip de arboret este de mare importanță stratul rezultat din descompunerea substanțelor organice. Plantele ce se dezvoltă în acest strat, sunt adevăratele indicatoare pentru starea arboretului și a pădurii.

Caietul 14, 15 Iulie 1936.

K. Vanslow.

Cristof Wagner †

La 24 Maiu 1936 a murit în apropiere de Stuttgart, întemeietorul sistemului de regenerare : grădinarit în marginea masivului (Blendersaumschlag) și cunoscut în toată lumea prin lucrările: Grundlage der räumlichen Ordnung im Walde, der Blendersaumschlag und sein System, Forstschutz, Forsteinrichtung și Grundlegung einer forstlichen Betriebslehre.

Prima din aceste lucrări a ajuns dela 1907, la ediția 4, în anul 1923.

Un succes ce nu s'a cunoscut decât foarte rar.

Serviciile aduse regenerării naturale prin ideile lui Wagner sunt nemărginite.

Prof. Dr. E. Münch.

Das Lärchensterben.

Uscarea laricelui.

(Articolul urmează).

Caietul 15, 1 August 1936.

Wilhelm Mantel.

Waldeinteilung und Bestandesscheidung in Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft unter besonderer Berücksichtigung bayerischer Verhältnisse.

Parcelarul și separarea arboretelor în trecut, prezent și viitor, avându-se în vedere condițiunile din Bavaria.

Principiile după care în decursul timpului s'a făcut divizarea pădurii, pentru scopurile urmărite de amenajament, au fost diferite. De asemenea, arboretului nu i se acordă o atenție prea mare, el a fost considerat mai mult din punctul de vedere al suprafeței. Azi când avem metode de amenajament care se bazează pe arborei ca unitate culturală, arboretul începe să fie văzut altfel.

De aici încolo, parcela, care era unitatea de amenajare, trebuie să devină și o unitate de contabilizare. Autorul ne arată cum a evoluat în Bavaria noțiunea de parcelar și cum a fost aplicată în practică.

Krammer.

Heidebekämpfung in den Föhren-Riefern-Kulturen auf den armen Keuper-Flugsandböden mit Orstein und Orterde.

Combaterea ierbei negre (*Calluna vulgaris*) în culturile de pin în rânduri, pe solurile sărace de nisipuri sburătoare, cu strat de Orstein.

Plantațiunile pe rânduri de pin în solurile sărace de nisipuri, cu iarbă neagră, tânjeau în primul an și chiar se uscau.

Arând mai des spațiul dintre rânduri, autorul ne spune, că pueții de pin arată o îmbunătățire simțitoare în creșteri.

Caietul 16, 15 August 1936.

Prof. Dr. E. Münch.

Das Lärchensterben.

Uscarea laricelui.

(Articolul urmează).

H. Schwarz.

Vergleichende Studien über die Holzgüte, über in den Ostalpen und in Nordamerika heimischen Lärchen.

Studii comparative asupra calității lemnului de larice, al speciilor ce cresc în Alpii de răsărit și America de Nord.

Făcând cercetări asupra speciilor de larice: *Larix europaea*, *Larix laricina* și *Larix occidentalis*, cele două crescând în America de Nord, autorul găsește, că *Larix occidentalis* în raport, cu *Larix europaea*, este mult superioară în ce privește calitățile fizice.

Larix laricina este deasemenia superioară laricelui din Alpi, este mai rezistent la presiune și încovoere.

Reese că dintre speciile americane, merită să fie cultivată *Larix occidentalis*.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 6 (Iunie) 1936.

Editorial.

Un proiect care nu va cădea.

O discuție asupra unei chestiuni mai vechi: Să treacă Serviciul Forestier la Ministerul de Interne (care ar fi să se

numească al Conservațiunii) sau să rămână și mai departe la Ministerul Agriculturii? Se înfățișează tezele pro și contra. Concluziile într'un număr viitor.

Arthur C. Ringland.

Serviciul muncii în Germania.

Un reportaj asupra «Arbeitsdienst»-ului din Germania, similar cu «Civilian Conservation Corps» din U. S. A., un istoric al acestor organizații de muncă (constituite pentru prima dată în Bulgaria, îndată după războiu — 1922), detalii de organizare, literatură de specialitate, fotografii sugestive, concluzii pentru Americani, puțină propagandă (indirect) filogermană, iată ce este articolul d-lui A. C. R.

Wilbur R. Matton.

Pinus Caribaea. Douăzeci de ani de cultură.

Puțin apreciată și chiar în multe părți necunoscută, ori confundată cu *Pinus palustris* Mill. ori *Pinus taeda* L., această specie (*P. Caribaea*) este descrisă de autor așa cum se prezintă în patria ei de origină (in its native region), subliniindu-se posibilitățile de extensiune în alte regiuni. Studiul este însoțit de fotografii arătând diferite stadii de dezvoltare a lui *Pinus Caribaea*.

Woodbridge Metcalf.

Influența benzilor de protecție asupra livezilor de portocali.

În California se dă o deosebită atenție protecției plantațiilor de portocali, în contra vântului. Pentru aceasta, se rezervă 10% din suprafața livezilor pentru benzile de protecție formate din diferite esențe (autorul le enumără), dar până la

a căror eficace instalare se utilizează garduri de lanteți. Detalii asupra problemei vântului (măsurători făcute) și detalii tehnice în ceea ce privește plantarea în sine întregesc articolul.

Arthur Paul Jacot.

Pentru ce să studiem fauna litierei?

Pentru că ea condiționează nutrirea plantelor — prin operațiunile de reducere a substanțelor organice (din sol) alături, bine înțelese, de anumite însușiri fizice ale solurilor (care la rândul lor condiționează existența faunei).

Se dă o orientare generală în materie și indicație asupra metodei de cercetare.

G. Parson.

Lucrările de ameliorare a arboretelor în New Hampshire.

O expunere a rezultatelor obținute cu lucrările de ameliorare a arboretelor, efectuate (lucrările) cu ajutorul celor din taberele de muncă.

T. S. Buchanan.

Un grafic pentru estimarea numerelor ăcelor de *Pinus monticola* Dougl.

Pe baza a ~ 7000 de măsurători, autorul a reușit să construiască un grafic care permite aflarea numărului ăcelor la *Pinus monticola* Dougl. (exemplare tinere), în funcție de două mărimi: lungimea și lățimea coroanei. De sigur, precizia nu-l 100 la 100; de aceea autorul are grija să arate gradul de aproximație atins (destul de rezonabil). Chestiunea interesează în operațiunile de combatere a ciuperclii *Cronartium ribicola*.

W. C. McCormick.

Combaterea incendiilor
în North Carolina.

Se artă organizarea din N. C. a serviciului de protecția pădurilor în contra focului.

R. W. Cowlin.

Construirea unei hărți
cu tipuri de pădure în
regiunea (oceanului Pacific) NW.

Chestiunile discutate: necesitatea unei asemenea hărți, aspectul ei, modul de redactare și în sfârșit realizarea (lucrări de teren, cost).

Herman Krauch.

Cățiva factori cari influențează reproducerea bradului Douglas în Sud West.

Rezultatul unor studii făcute în împrejurimile lui Cloudcraft (New Mexico).

Theodore Krueger.

Lucrările de ameliorare a arboretelor în Black Hills.

Un istoric al chestiunii, practica în sine a lucrărilor (instrumente întrebuințate, spațiile făcute între arbori, materialul obținut prin rărituri, etc.) costul lor și statisticile respective.

James D. Curtis.

Pagubele pricinuite de zăpadă în plantațiuni.

Problema a fost urmărită în arborete constituite din specii de rășinoase: *Pseudotsuga taxifolia* Br., *Pinus resinosa* S., *Picea pungens* Eng., *Pinus silvestris* L., *P. rigida* Mill., *Strobus L. P. banksiana*

Larix P. nigra A., *Picea abies* Karst., *Juniperus virginiana* L., *Pinus monticola* D., *Pinus ponderosa* Law., *Picea mariana* Mill., *Picea rubra* Hink., *Picea glauca* Voss., *Picea Engelmannii*, *Picea Sitchensis* Carr., *Abies fraseri* Poir., *Abies concolor* Lind. and Gord., *Abies Nordmanniana* Spach., *Larix decidua* Mill., *Larix Kaempferii* Sarg.

S-fițe, fotografii, diagrame, tablouri, etc. etc.

E. M. Hornibrook.

Eficacitatea cojirii
parțiale a scoarței în
lucrările de combatere
a celui Ips.

Deși cum se vede din titlu, un studiu din domeniul protecției pădurilor, făcut cu scopul de a determina gradul de eficacitate a cojirii parțiale a arborilor în operațiunile de combatere a bostelor Ipsilor.

S'a luat 25 trunchiuri de arbori (lung. 4 picioare; $\phi = 4-8$ inches la capătul cel subțire) și s'au împărțit în cinci grupe supuse la următorul tratament:

I. Cojirea parțială în fâșii de 2 inches lățime.

II. Cojirea parțială în fâșii de 3 inches lățime.

IV. Cojirea parțială în fâșii de 5 inches lățime.

V. Pentru control. Nu s'a cojit.

Trunchiurile acestea au fost așezate în anume locuri (deschise) și în pozițiuni cât mai diferite.

Rezultatul; Cojirile în fâșii de 3 inches s'au dovedit a fi cele mai convenabile.

La «Reviews», următoarele lucrări:

— Ecology and life history of the Porcupine (*Erethizon epixanthum*) as related to the forests of Arizona and the Southwestern United States. (1935) by Walter Taylor.

— A History of Lumbering in Maine 1820-1861. by Richard G. Wood (1935).

— Tree flowers of forest, park and Stram. — by Walter E. Rogers (1935).

— Governmental problems in wild life conservation by Robert H. Connery (1935).

— The use and misuse of land, by R. MacLagan Gorrie — 1935.

— The spruce budworm on Michigan Pine — by Samuel A. Graham (1935).

— Relative efficiency of roots and tops of plants in protecting the soil from erosion — by Joseph Kramer and J. E. Weaver (1936).

— Soils of the United States (Atlas of American Agriculture — par III) by C. F. Marbut (1935).

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 1/936.

H. Badoux.

La forêt de l'Eschenberg. à la Ville de Winterthour.

Pădurea Eschenberg a oraşului Winterthour.

O scurtă descriere a acestei păduri, una din cele mai remarcabile din Elveţia. Este constituită din molid 53%, brad 17%, fag 14%; restul de 16 la sută este format din melez, pin silvestru, stejar.

J. Guidon.

Les conditions forestières du Val Bergell (Grisson).

Condiţiunile forestiere din Val Bergell în Grisson.

J. P. C.

Protectionnisme... et bostryche (2 pg.).

Protecţionism şi bostrychizi.

Cu cât pădurile se depărtează de tipul primitiv cu atât inamicii lor trebuiesc urmăriţi mai cu vigoare şi fără răgaz. Se dă exemplul unei păduri «jumătate civilizată», unde bostrychizii ajunseseră la un moment dat să pue în joc soarta pădurii.

Eric Badoux.

Le reboisement en Angleterre (7 pag.).

Reîmpădurirea în Anglia.

Un articol interesant privind rezultatele unei anumite politici de reîmpădurire în Anglia.

Nr. 2/936.

H. Biolley.

La boîte de Pandore (4 pag.).

Cuţia cu răutăţi.

Distrugearea pădurilor aduce după sine o seamă de efecte dăunătoare, unele imediate, altele îndepărtate, unele vizibile, altele mai puţin vizibile. Când se distruge pădurea, acest dar al naturii, fără ca să se măsoare consecinţele se face întrucumva ca Epiméthéu care necugetat a deschis cuia oferită soţiei sale de Jupiter, în care se găseau închise toate relele. Autorul dă o serie de exemple care să ilustreze cele spuse mai sus. Articolul va continua.

Fr. Aubert.

Le combustible de la forêt suisse dans notre défense économique (7 pag.).

Combustibilul pădurii elveţiene în apărarea sa economică.

Lemnul elveţian ca combustibil a fost în ultimul timp oarecum desconsiderat, dând

du-se preferință celui străin. Autorul se întreabă ce se va întâmpla atunci când din motive de ordin internațional nu se vor mai putea face aprovizionări din afară. Este nevoie să se organizeze în interior o apărare economică. Autorul caută să răspunde cum s'ar putea organiza această apărare.

Nr. 3/936.

H. Biolley.

La boîte de Pandore (4 pag.).

Cuția cu răutăți.

Continuarea și sfârșitul articolului despre care am făcut mențiune la numărul precedent al revistei.

H. B.

Observations relatives à la récolte de graines de méleze en Valais (2 pag.).

Observațiuni relative la recoltarea semințelor de larice în Valais.

Se dă în traducere franceză articolul publicat de d-l E. Müller în limba germană, privind tema de mai sus.

Nr. 5/935.

Sam. Aubert.

A propos des plantes de la forêt de montagne (4 pag.).

În legătură cu plantele pădurii de munte.

Autorul se ocupă de câteva din plantele care trăesc exclusiv, sau aproape, sub acoperișul arborilor mari și a căror existență depinde în special de condițiunile climatice determinate de pădure.

Dr. Ch. Hadorn.

Quelques problèmes actuels de l'entomologie forestière appliquée (10 pag.).

Câteva probleme actuale ale entomologiei forestiere aplicată (urmare).

Un foarte interesant articol asupra problemelor de entomologie forestieră aplicată pe care-l semnalăm celor pe care-i interesează în mod cu totul special problemele de mai sus.

Nr. 6/936.

H. Leibundgut.

Le service de travail volontaire en Suisse (7 pag.).

Serviciul lucrului voluntar în Elveția.

În anul 1935 s'a colectat în Elveția suma de 436.000 franci elvețieni cari să fie folosiți în lucrări unde să fie utilizați cei fără de lucru. Se arată cum este organizat serviciul.

Aug. Barbey.

Une essence [euillue peu connue : le charme-houblon (2 pag.).

O esență foioasă puțin cunoscută: Cărpinița.

O specie localizată în Elveția în Tesin și Grisons, unde crește mai ales pe soluri calcaroase de fertilitate mijlocie. O indică pentru înlocuirea subarborilor inflamabile (maquis) de pe litoralul Mediteranean, operațiune care nu s'ar putea pune în aplicare din cauza cheltuielilor prea exagerate pe care le-ar necesita.

Ph. Farquet.

Trois siècles de régime forestier dans la commune d'Orsières (4 pag.).

Trei secole de regim forestier în comuna Orsières. (Urmare și sfârșit).

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 1. Ianuarie 1935.

*Pierre Buffault.**Assolement et alternance. Ont-ils place dans la terminologie forestière?*

Asolament și alternanță. Au ele loc în terminologia forestieră?

Asolamentul în pădure nu poate fi motivat prin epuizarea materiilor nutritive ca la cultura agricolă ci prin nevoile nesatisfăcute ale plantelor, de lumină, umiditate și concurența rădăcinilor; uneori pentru remedierea insuficienței intervenția omului.

În materie forestieră, definiția obișnuită a cuvântului asolament apare insuficient și el corespunde mai bine noțiunii de succesiune de asociații vegetale, care evoluează pe aceeași suprafață.

Tournée de la société des amis et anciens élèves de l'école nationale des eaux et forêts en 1934.

Excursia societății «Amicii și foștii elevi ai școlii naționale de ape și păduri» în 1934.

Descrierea excursiunii societății «Amicii și foștii elevi ai școlii naționale de ape și păduri», făcută în Iulie 1934 în pădurile domeniiale de stejar din Cerche și Bosse-Normandie.

T. François.

La taxation des parcelles, dans l'aménagement par volume des futaies jardinées.

Fixarea posibilității parcelelor, în amenajamentul pe volum la codru grădinarit.

Descrierea unei metode pentru fixarea posibilității în fiecare parcelă. Amenajamentul nu trebuie să se mulțumească a fixa posibilitatea pe volum a pădurii. Dacă se lasă numai în grija agentului executiv, să aplice tăerile necesare, se poate ca în unele parcele să se scoată mai mult iar în altele deoc.

I. Pardé.

Excursions forestières dans la région de Bruges en Belgique.

Excursie forestieră în regiunea Bruges din Belgia.

Descrierea excursiei făcute în regiunea Bruges de participanții la congresul internațional de silvicultură ținut la 2-16 Iulie 1935 la Bruxelles.

Max Nègre.

Réserves des Cévennes.

Rezervațiunile din Cévennes.

Descrierea a 6 rezervațiuni făcute în departamentele Gard și l'Herault din Cévennes, alese pentru diferite studii.

No. 2. Februarie 1936.

I. Sornay.

Le parc national du Pelvoux et la protection du gibier d'altitude.

Parcul național din Pelvoux și protecția vânatului de munte.

Descrierea parcului național din Pelvoux din punct de vedere al vânătoarei și dacă poate favoriza creșterea vânatului de munte.

D. Lignières.

Futaies pleines densités des peuplement.

Codru cu densitate plină a arboretului.

Un element de primă necesitate în calcularea celui mai mare randament este gradul de densitate al arboretului. Acesta nu se poate calcula nici după nr. arborilor, ici după suprafața terieră și nici după volum, cum propun unii autori. El trebuie să fie așa încât să amelioreze solul și să obțină maximum de produse, cât mai utile și în timpul cel mai scurt.

I. Pardé.

Excursions forestières dans la région de Evuges, en Belgique.

Excursii forestiere în regiunea Bruges din Belgia.

Urmare la descrierea excursiei făcute de participanții la congresul internațional de silvicultură de la Bruxelles din 1935 în regiunea Bruges.

M. Valmrange.

L'assurance mutuelle forestière dans le Massif Central.

Asigurarea mutuală forestieră în Masivul Central.

Rezultatul asigurării contra incendiilor în Masivul central în anii 1930—1935.

Roger Ducamp.

Un précurseur en phytogéographie. Séries régressives et séries progressives. Auguste de Saint-Hilaire.

Un precursor în fitogeografie. Serii regresive și serii progresive. August de Saint-Hilaire.

Autorul vorbește de succesiuni vegetale care unecri din cauze violente (foc, pășunat, etc.) dau înapoi formând serii

regresive. Auguste de Saint-Hilaire poate fi considerat părintele fitogeografiei, căci el e primul care a scris acum peste 100 ani, despre aceste succesiuni vegetale.

Paul Buffault.

La législation forestière de 1219 à 1376.

Legislația forestieră de la 1219 la 1376.

Diversele ordonanțe regale date între 1219—1376 în Franța, arată care erau atribuțiile acelor însărcinați cu îngrijirea pădurilor.

No. 3, Martie 1936.

L. Duplaquet.

Une tournée forestière en Gabon.

O excursie forestieră în Gabon.

Di Duplaquet descrie cele văzute cu ocazia unei călătorii în Gabon, în care timp a străbătut și cercetat pădurile din regiune.

Jean Boutière.

Possibilités d'emploi de l'air comprimé dans les travaux forestiers.

Posibilități de întrebuințare ale aerului comprimat în lucrări forestiere.

Mașinile nu s'au putut introduce în lucrările forestiere, din cauza lipsei lor de supleță, de a ajunge la rădăcina arborelui. Singura forță motrice, destul de supleță, puternică, ușor de transportat, eficientă și lipsită de pericolul de incendiu, este furnizată de aerul comprimat. Autorul insistă asupra utilizării aerului comprimat la lucrările de împăduriri. El descrie un perforator sistem Flattmann, uti-

lizat pentru facerea gropilor la plantațiuni și care a dat bune rezultate.

E. Martin.

Sapin-Épicéa.

Brad - molid.

Câteva rezerve asupra unui articol «un masiv frumos din Savoia» de M. François, în care autorul discută valoarea bradului și molidului, ce sunt în amestec în masivele din Savoia.

Leon Schaeffer.

Le mouvement forestier a l'étranger.

Mișcarea forestieră în străinătate.

Ca urmare a încercărilor de a se introduce laricele în Germania, autorul se ocupa de problema laricelui și arată care sunc condițiile climaterice, aria naturală de vegetație, exigențele față de sol, lumină, etc., chestiunea rasei, etc.

Paul Buffault.

Coup d'oeil sur le déboisement de l'Asie.

O privire generală asupra despăduririlor din Asia.

Autorul arată care sunt actualmente suprafețele împădurite din Asia (cca 22 la sută din suprafața totală) și constată că suprafețe imense din Turcia, Siria, Palestina, Irak, Arabia, Persia, Afganistan, Belucistan, Turkestan, China și Tibet, în total 23.581.320 km² (55% din suprafața totală a Asiei) sunt goale nu atât din cauza climel, cât din cauza popoarelor nomade ce au străbătut Asia cu vitele lor.

Ing. Gr. V.

THARANIJTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 6.

Petrini, Sven.

Die forstlichen Betriebskosten und ihre rechnungsmässige Behandlung.

Costul producției forestiere și calculul acestui cost.

Autorul își propune să găsească o formulă pentru calcularea valorii solului atunci când variază venitul net sau numărul anilor revoluției, precum și pentru calcularea costului maxim atunci când se iau anumite măsuri: mărirea sau scăderea numărului anilor revoluției sau schimbarea procentului forestier. Autorul dă formulele necesare.

Kienitz, Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswaide seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurile Statului saxon încă din secolul 16-lea, cu privire la analiza polenului.

Se continuă expunerea studiului și a nume se dă rezultatul cercetărilor cu privire la schimburile de specii în inspectoratul Eibenstock (Saxonia), începând din secolul 16 până azi.

Recenzii:

Das Muffelwild, von Victor Schmidt.

Das lustige Jägerbuch, von Dr. Arthur Berger.

No. 7.

Dengler, Prof. Alfred.

Kritische Eemerkungen zu den Weisbrodschen Untersuchungen über den Einfluss der Bärenthorener Wirtschaft auf physikalische Bodeneigenschaften.

Observări critice asupra cercetărilor Dr. Weisbrod despre influența pădurii permanente asupra proprietăților fizice ale solului.

Din cercetările făcute de Dr. Weisbrod și expuse în această revistă în anul trecut rezultă că solurile necultivate se deosebesc mult de solurile pe care există o pădure tratată prin sistemul de gospodărie dela Bärenthoren (pădurea permanentă) printr-o cantitate mică de apă.

Prof. A. Dengler, care afirmă în cartea sa că tăerea rasă nu influențează asupra conținutului în apă decât în straturile superficiale ale solului, a verificat la fața locului probele doctorului Weisbrod și constată că acesta a comparat solurile pădurii Bärenthoren cu soluri cari ani de zile au fost lipsite de păduri. Trage concluzia că cercetările doctorului Weisbrod nu schimbă cu nimic afirmațiile prof. Dengler care s'a gândit la o scurtă influență a tăerii rase, așa cum e cazul normal.

Windirsch, J.

Der Aufbau des Waldbaumes nach statischer Grundlage.

Constituția arborelui de pădure pe baze statice.

Cresterea arborilor trebuie făcută în așa fel încât forma pe care aceștia o vor căpăta să fie rezistentă la intemperii. Cercetările făcute arată că forma tulpinii depinde de mărimea și forțele ce acțio-

nează; răriturile duc la o întărire a tulpinii; tulpina este influențată de forma corcanei și de punctul de inserție al ei pe tulpină.

Köhler, Alfred.

Ödlandsaufforstungen nach der Rabatten-Pflug-Methode; untersucht für Kiefer auf Heideböden der Niederlausitz.

Plantarea terenurilor neproductive prin metoda cu plugul răsturnător; cercetări făcute pentru plantarea pinului în câmpiile Niederlausitz (Brandenburg).

Autorul arată vegetația acestei regiuni neproductive din cauza formațiunilor nisipoase terțiare, uneori acoperită în întregime cu iarba neagră; apol solul, felul de distrugere a păturii vegetale, metoda plantații cu plugul cu avantajele ei, metoda plantații prin săpare cu desavantajele ei. Cercetări asupra rădăcinii.

Recenzii:

Der Wald als Lebensgemeinschaft. von Otto Feucht.

Der Bauer im Umbruch der Zeit von Dr. W. Clauss.

Kann Deutschland seinen Nutzholzbedarf selber decken? von Dr. O. Brandt.

Der Baustoffholz. von Dr. E. Staudacher.

Herabsetzung der Brennbarkeit des Holzes. von Dr. Ing. L. Metz.

Geschichte des deutschen Nährstandes von Dr. Kurt. Hanefeld.

Die Abmeierung. von Dr. L. Weiss.

Wirtschaftskunde von Deutschland. von Prof. Dr. Joh. Müller.

Zur Ökologie und Biologie der Südalgen. von Dr. M. V. Schelhorn.

No. 8/9.

Mielsch, Dr. Rudolf.

Die geschichtliche Entwicklung der Jagd- und Forstgerechtigkeiten im Tharandter Walde.

Desvoltarea istorică a drepturilor de vânătoare și drepturilor forestiere în pădurea Tharandt.

Autorul arată cum s'a făcut evoluția acestor drepturi.

Koberg, Ing. Karl.

Zur Ableitung der Gestalt der Richte aus ihrer Windbeanspruchung.

Asupra modificării formei moldidului în urma solicitării lui de vânt.

Autorul dă o nouă formulă pentru aflarea volumului molizilor.

Kienitz, Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurile Statului saxon, încă din secolul 16-lea, cu privire la analiza polenului.

Se continuă cu cercetările asupra speciilor în inspectoratul forestier Quilma (Saxonia).

Recenzii:

Pflanzengemeinschaft und Umwelt, von Paul Filzer.

Pflanzengeographie Deutschlands, von K. Hueck.

Urdeutschland, von Prof. Dr. W. Schoenichen.

Die Wildverkehrsordnung (W. V. O.) von Dr. Mitzschke.

Wildverkehrsordnung (W. V. O.), von S. Schmincke.

Das Reichsnaturschutzgesetz, von Dr. Mitzschke.

Das Reichsnaturschutzgesetz, von Dr. Klose u. Dr. Vollbach.

Das Reichsnaturschutzgesetz Juni 1935, von Dr. Weber u. Dr. Schoenichen.

Grundlagen der Holzgasanlagen, von L. Jaeger.

Buch der Holznamen, von Dr. Hans Meyer.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Iunie 1936.

A. Dengler, Prof.

Zum 100 jährigen Geburtstag Bernard Borggreves.

La 6 Iulie anul curent s'au implinit 100 ani dela nașterea marelui silvicultor german Borggreves, profesor la Academia de Silvicultură din Hann-Münden și care a fost un precursor în tehnica culturii pădurilor.

Forstmeister Trittel.

Forstgeschichtliches aus dem Kreise Zerbst.

Istorie silvic din ținutul Zerbst.

În acest ținut se găsește renumita localitate Bärenthoren. În lucrare se studiază raporturile dintre pădure și arătură până la 1700, desvoltarea pădurii în anii 1700—1800.

I. Bartels.

Temperaturen stabformiger Versuchskörper.

Temperatura corpurilor de experiență în formă de bastoane.

Adevăratele deosebiri microclimatice, dintre temperatura aerului și umiditate în aer liber, se măsoară în termometre aspiratoare. În mod obișnuit se măsoară temperatura cu excluderea influenței insolațiunii. Având în vedere însă că pentru măsurătorile de temperatură la organele plantelor, insolația are un rol deosebit, este necesar să se vadă această influență asupra unor mici corpi de experiență, în formă de bastoane, și care se aranjează în natură la diferite înălțimi și stațiuni. Se dovedește că asemenea corpi își mențin diferit temperatura după cum se găsesc în pajști, în păduri, la nivelul solului sau coroanei arborilor, etc.

V. Alrici.

Festlegung von Wirtschaftszielen in Kiefernrevieren.

Stabilirea scopurilor economiei în parcelele cu pin.

Iulie 1936.

Prof. A. Dengler.

Bärenthoren 1934.

Der naturgemässe Wirtschaftswald.

Pădurea cultivată după principiile naturii.

Autorul face o critică asupra raportului de 10 ani asupra pădurii din Bärenthoren publicat în editura Neumann-Neudamm de Insp. silvic Krutzsch u. Dr. Weck.

Fritz Heinrich.

Wasserfaktor und Kiefernwirtschaft auf diluvialen Sandboden Norddeutschlands.

Factorul apă și economia pinului, pe soluri nisipoase diluviale din Germania de Nord.

Cu ajutorul a circa 3000 de măsurători, rezultă că, pe solurile nisipoase diluviale, arboretele aduc o mare sărăcie a cantității de apă din stratele superioare în timpul lunilor de vară; cantitatea de apă din orizontul superior scade în așa măsură încât plantele agricole, în condițiile acestea de uscăciune s'ar usca. Acest fapt explică insuccesul metodei încercate de a se introduce pinul la regenerare sub masiv. Condițiunile de umiditate ale suprafeței sunt mai favorabile pe suprafețele libere cu vegetație de graminee.

Forstmeister i. R. Rang.

Die Forstlehranstalt Fulda 1808-1826.

În orașul Fulda din Hessa a funcționat o Școală silvică la care au profesat o perioadă de timp marii silvicultori Hundeshagen și E. F. Hartig.

August 1936.

Prof. Dr. Wittich-Eberswalde.

Der Einfluss der Lärche auf den biologischen Zustand des Bodens.

Influența laricelui asupra stării biologice a solului.

În Germania de Mijloc laricele conține ca fiind specia care întreține în cele mai bune condițiuni biologice solul său. Cercetările pedologice ale autorului arată însă că această presupunere nu se confirmă. Cu toate acestea recomandă cultura laricelui, pentru ridicarea economiei forestiere; condițiunile biologice ale solului se pot îmbunătăți acolo, unde laricele acționează dăunător, prin amestecul său cu foioase.

Dr. Franz E. Eidmann.

Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Examinarea semințelor pe cale biochimică.

Dat fiind că cercetarea facultății germinative a semințelor prin metoda germinației, durează timp îndelungat s'au căutat în ultimul timp să se prelucraze metode biochimice, cari să ne dea rezultate imediate atât de necesare în asemenea analize.

Autorul în acest scop cufundă semințele într-o soluție de selenat monoacid de potasiu și după cum embrionul își modifică sau nu culoarea, în decurs de 24 ore, deduce această facultate germinativă.

Sept. 1936.

R. Gaussen.

Beiträge zur Kenntnis geringere Kiefernstandorte Ostdeutschlands.

Contribuțiunile la cunoașterea stațiilorlor mediocre de pin din Germania de Est.

În lucrare aflăm un studiu pedologic asupra stațiilorlor celor mai sărace de pin din Germania orientală; aceste stațiuni se găsesc pe soluri uscate de cu'oare ruginie. Factorii din soluri, cari influențează dezvoltarea sunt: timpul cât durează litiera și dacă este sau nu folosită, vârsta solului și calitățile sale fizice și chimice, etc.

D. Feher.

Entstehung und Grundlagen des ungarischen Forstgesetzes vom Jahre 1935.

Origina și bazele codului silvic ungar din anul 1935.

Codul silvic ungar a fost votat în anul

1935. Autorul profită de această împrejurare ca să facă un lung istoric al legilor forestiere ungare și în același timp să alăture o hartă a vechii Ungarii, al cărui scop de propagandă revizionistă apare evident.

Din noua lege spicium: determinarea pădurilor de protecție este lărgită și după natura proprietarului: astfel proprietățile spitalelor devin păduri de protecție. Pianul de exploatare pentru proprietățile mai mici de 300 ha se face gratuit de serviciul silvic. Proprietarii, cari posedă mai mult de 3000 jugăre sunt datori a avea un inginer silvic ca administrator, personal ajutător silvic. Se rezolvă problema protecției naturii.

Dr. C. C.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. III, Heft 11/12 (Aug.-Sept. 1936).

Sonderheft. Deutschland.

Caetul de față se prezintă într-o formă sărbătorască și impuna.oare (140 pag.). Așil administrației și științei forestiere germane aduc contribuția lor însușită pentru prezentarea într-o cât mai favorabilă lumină a Germaniei forestiere actuale și de totdeauna. Desigur considerațiunile de propagandă explică apariția acestui număr festiv odată cu Congresul internațional de silvicultură dela Buda-Pesta.

Rezumatul mai în detanu a celor 29 articole, în afara comunicărilor asupra diverselor fapte de domeniul economiei forestiere din lumea întreagă, ar depăși prea mult spațiul rezervat nouă aici. Suntem siliți deci, de a semnala numai articolele respective, rămânând ca cei interesați să meargă la sursă. O înlesnire pentru cei ce nu citesc în limba germană: o constituie faptul că fiecare articol se

incheie cu un rezumat în limba engleză.
Câteva au și unul în limba franceză.

Hermann Göring, Ministrul pădurilor din Reich.

Deutsches Volk — Deutscher Wald.

Popor german — pădure germană.

Se preamărește legătura intimă dintre pădurea și poporul german. «Economia și știința forestieră germană au un mare trecut, însă ele vor trebui — aceasta este voința mea și a tuturor silvicilor: germani — să aibă un și mai mare viitor».

v. Keudeli, Secretar de stat la păduri.

Zum Aufbau des deutschen Zukunfts-waldes.

Considerațiuni asupra creșterii pădurii germane a viitorului.

Autorul este îndeobște cunoscut ca un strălucit practician în cultura pădurii (Dauerwald) ocupând astăzi cel mai înalt post efectiv în administrația forestieră a Reich-ului. Articolul — foarte scurt de altfel — conține ideile directoare ale regimului național-socialist în materie de cultura pădurilor.

Eberts.

Die Neuordnung des Forstwesens in Deutschland.

Noua orânduială a chestiunilor forestiere în Germania.

Se expun principiile directoare ale politicii forestiere germane în concepția actuală a conducătorilor săi. «Pădurea germană este un bun al poporului german».

Heske Franz, Prof., Dr., Ing.

Die Forstwirtschaft Deutschlands.

Economia forestieră germană.

Conține cele mai noi date asupra economiei forestiere respective. Se insistă și asupra îndatoririlor sale în economia națională.

Wentzel K., Docent univ., Dr.

Die deutsche Forst- und Holzwirtschaftsgesetzgebung.

Legislația asupra economiei forestiere și a lemnului în Germania.

O foarte cuprinzătoare expunere.

Parchmann, Consilier ministerial.

Wirtschafts und Marktpolitik in der Forst und Holzwirtschaft Europas.

Politica economică și comercială în economia forestieră a lemnului din Europa.

Se expun într-o formă condensată fenomenele de nesiguranță și inconsecvență de pe piața lemnului european. Deosemena asupra cauzelor lor și asupra străduințelor depuse în Germania pentru orânduirea târgului său respectiv.

Gernlein, Oberlandsforstmeister, Dr.

Neue Wege der Holzverwendung.

Nouă întrebări ale lemnului.

O scurtă orientare asupra chestiunii, care ne arată ce perspective extraordinare se deschid pentru o multiplă întrebare a lemnului (fizică și chimică).

Ebner, Dr.

Das Bringungswesen in Deutschland.

Mijloacele de scoatere

și de transportul lemnului în Germania.

Expunere sistematică cu fotografiile instructive.

Abetz, Prof., Dr.

Zur Weiterentwicklung der Forstwirtschaft in Deutschland.

Despre dezvoltarea amenajamentului în Germania.

După o expunere asupra evoluției gândirii de bază în amenajamentul german, se insistă asupra obiectivelor actuale.

Kubner, Prof., Dr.

Neue Wege und Ziele des Waldbaus in Deutschland.

Tendințe noi în silvicultura germană.

În urma unei prețioase experiențe, silvicultura germană șinteste astăzi crearea de arborete amestecate ca esență și vârstă conform determinantelor biologice ale pădurii locale, se înțelege, în cât mai avantajoase condițiuni financiare.

Vancelow K., Prof., Dr.

Ziele und Wege der Verjüngung des Waldes in Deutschland.

Țeluri și căi de regenerare a pădurii în Germania.

Centrul de greutate al preocupărilor silviculturii germane îl constituie astăzi îngrijirea arboretelor. (Vorratspflege), în vederea unei producțiuni permanente și cât mai prețioase. Regenerarea naturală sau artificială perfecționată (plantațiuni sau semănături sub acoperiș) apare ca o urmare logică a ameliorării condițiilor biologice ale solului și arboretelor.

Wappes, Director Ministerial, Dr.

Die Weymouthskiefer.

Pinus strobus.

Este printre primele esențe forestiere străine introduse în Germania (1705). După perioade de entuziasm și deziluzie, opinia predominantă astăzi este că această esență se cuvine să-și găsească loc în pădurile germane însă numai în urma unor îngrijite studii asupra capacității sale de adaptare la condițiile de sol și climă respective.

Hausendorff, Oberlandforstmeister, Dr.

Das Versuchswesen für Waldwirtschaft.

Experimentația forestieră.

Câteva cuvinte despre conlucrarea practicei, a științei și a experimentației forestiere.

Wiedemann, Prof., Dr.

Entwicklung, derzeitige Gestaltung, Ziele und Wege des deutschen forstlichen Versuchswesens.

Evoluția, stadiul actual, țelurile și căile experimentației forestiere germane.

Un studiu dezvoltat al cărui conținut este deplin exprimat prin titlul său.

Karpf.

Der deutsche Bauerwald.

Pădurea țărănească în Germania.

De fapt, este vorba de «pădurea mică», adică acea pădure pentru cultura căreia nu poate fi întrebuițat un personal specialist. Se tratează despre iocul său în cadrul economiei forestiere ger-

mane și despre mijloacele de îndreptare a unei anumite stări de inferioritate culturală.

Raab.

Das Wirken des Deutschen Forstvereins.

Acțiunea Uniunii forestiere germane.

Asociația sub forma și numele actual a luat naștere în 1899, ca o urmare a unor mult mai vechi dar mai puțin sistematic organizate reuniuni. Ni se referă asupra activității și felurilor sale actuale.

Scherping, Oberstjägermeister.

Das Jagdwesen in Deutschland.

Vânătoarea în Germania.

Se tratează despre concepția actuală în Germania asupra chestiunilor de vânătoare (principiile legii vânătoarei din 1934, aspectele principale ale economiei cinegetice).

Von Vietinghoff-Riesch, Dr.

Forstlicher Naturschutz und Naturschutz im nationalen Lebensraume Deutschlands.

Protecția echilibrului biologic în păduri și protecția naturii pe teritoriul german.

Protecția naturii este unul din aspectele reacțiunii împotriva utilitarismului individualist al secolului trecut. Restabilirea echilibrului animal, vegetal și al forțelor fizice în pădure, corespunde perfect cu cele mai moderne concepțiuni din cultura pădurilor în Germania.

Über die Möglichkeiten forstlicher Ausbildung in Deutschland.

Despre posibilitățile de studiu în materie forestieră în Germania.

Câteva date asupra învățământului forestier superior din Germania și Austria (Școli superioare, condițiuni de învățământ, etc.). Este tradus aproape în întregime în limba engleză și franceză.

Von Keudell, Secretar de Stat și General-forstmeister, Dr.

34 Jahre Hohenlubbichower Waldwirtschaft.

34 de ani de pădurărie în Hohenlubbichow.

Proprietarul celebrei păduri, o cunoscută personalitate în practica silvică și în administrația forestieră a Reich-ului, expune metoda de lucru aplicată în cultura pădurii și care metodă ținește la ameliorarea condițiilor de umiditate atmosferică și în sol.

Weck, Dr.

Bärenthoren, ein Kernproblem der deutschen Forstwirtschaft.

Bärenthoren, o problemă centrală a economiei forestiere germane.

Este vorba de un sistem propriu, aplicat cu strălucite rezultate, de un proprietar particular (von Kalitsch) la cultura pădurii sale, devenită un fel de Mecca a silviculturii germane.

Hausendorf, Oberlandforstmeister, Dr.

Die Schorfheide.

Parcul național Schorfheide.

Se descrie acest parc național în întindere de 50.000 ha situat în apropierea Berlinului. Scopul urmărit: constituirea tipului primitiv de pădure; întreține-

rea faunei și în special a vânătorului și păsărilor; restabilirea vechei culturi arhitectonice a acestei regiunii germane.

Nigg, Oberforstmeister.

Die waldbaulichen Verhältnisse des ostpreussischen Oberlandes.

Condițiunile silviculturale ale Oberland-ului prusian de est.

Ținutul pădurăresc respectiv (peste 20.000 ha) este reputat prin producțiunea sa ridicată în lemn de lucru de pin, cu calități excepționale pentru Germania. Autorul descrie condițiunile staționale și principiile de cultură în vigoare.

David, Forstmeister.

Die Fichtenwirtschaft im Harz.

Pădurăria de molid în Munții Harz.

Se descriu condițiunile staționale, compoziție actuală a arboretelor și evoluția sa; modul de cultură din trecut și principiile pe cari se sprijină cea actuală.

Künkele, Consilier ministerial, Dr.

Bayerns Forstwirtschaft.

Economia forestieră în Bavaria.

Scurte date asupra caracteristicilor sale.

Mantel, Consilier ministerial.

Holzproduktion und Holzversorgung Bayerns.

Economia lemnului în Bavaria.

Interesante date, sistematic expuse, asupra economiei lemnului în această parte a Reichului.

Rebel, Geheimrat, Dr.

Waldbauliches aus Bayerns.

Despre silvicultura Bavariei.

Despre diversele metode de cultură silvică aplicate în pădurile respective, ca și despre dificultățile financiare întâmpinate.

Orth, Oberforstmeister.

Der Spessart.

Ținutul Spessart.

Acest ținut în întindere de cca. 90.000 ha pădure, constituie unul dintre cele mai importante și frumose masive păduroase ale Germaniei. Celebrul stejar de Spessart, atât de reputat și căutat în industria furniturii, altădată dominant, reprezintă astăzi abia cantitatea de 300.000 m. c. lemn al rezervelor de peste 300 ani. În locul său au fost extinse: iagul, pinul silvestru, molidul, laricele, etc. Ni se dau date asupra metodelor de cultură aplicate astăzi.

Blankmeister, Forstmeister, Dr.

Die Sächsische Staatsforstwirtschaft im Erzgebirge und nordwestsächsischen Niederlande.

Gospodăria forestieră a Statului în Erzgebirge și Niederland-ul nord-vestic saxon.

Descrierea respectivă se face în lumina condițiunilor economice, politice și sociale din trecut și concepțiunile silviculturale ale timpului.

Internationale Forstwirtschafts- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat internațional asupra economiei forestiere și a lemnului.

În cele 70 de pagini ale revistei, ni se dau o mulțime de date prețioase asupra economiei forestiere și a lemnului din diferitele țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

A V I Z

**Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze prompt?
Restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.**

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite o neregularitate.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreui-tare a administrației.

BIBLIOTECARUL

PROCES-VERBAL No. 22
Sedința din 9 Noembrie 1936

Prezidează d-l *M. D. Drăcea*, președinte.

Prezenți d-nii : *Al. Butoi, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Stinghe.*

Se citește procesul-verbal din 2 Noembrie 1936, care se aprobă cu mențiunea de a se specifica delegația ce s'a dat comisiunii întocmite pentru redactarea unui proiect de lege care să modifice numărul gradelor corpului silvic, spre a fi în acelaș număr cu cele prevăzute în legea corpului tehnic a inginerilor, de pe lângă Ministerul de Comunicații.

Se intră în ordinea de zi.

1) *Chestiunea înzestrării mănăstirilor cu păduri.*

D-l *Președinte* dă relațiuni asupra felului cum a decurs audiența la d-l *Ministru de Domenii.*

La discuție iau parte d-nii *Andrei Ionescu, C. P. Georgescu și D. Grozescu.*

Se hotărăște redactarea unui memoriu, cu datele strânse de d-l *Horia Lazăr și N. N. Caragea*, din care să reiasă felul cum s'au administrat, exploatat și folosit pădurile date până acum instituțiilor bisericesti. Acest memoriu ur-

mează să fie predat d-lui Ministru de Domenii, precum și altor factori ai guvernului de resortul cărora depinde această chestiune.

D-l *N. N. Caragea* se însărcinează cu această lucrare, urmând să ceară datele necesare d-lui *Horia Lazăr*.

2) Chestiunea legii corpului tehnic.

D-nii *Grozescu*, și *Andrei Ionescu* dau relații asupra stadiului în care se găsește această chestiune.

Mai iau parte la discuții și d-nii Președinte *M. Drăcea*, *C. P. Georgescu* și *V. N. Stinghe* și se hotărăște ca fiecare din membrii Consiliului să ia contact cu cei din comisiunea alcătuită de Ministerul de Comunicații, cât mai repede posibil, pentru ca pe de o parte să se ia cunoștință de atmosfera în care se lucrează în această comisiune, iar pe de altă parte să se caute a li se documenta punctul nostru de vedere.

3) Diverse.

Se aprobă o donație de 50.000 lei pentru localul AGIR. Se va plăti jumătate în cursul anului curent și jumătate din bugetul anului viitor.

Ședința se închide la orele 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General (ss) *Tr. Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 23

Ședința de Luni 16 Noembrie 1936.

Prezenți d-nii : *C. M. Bunescu*, *Tr. I. Heroiu*, *Andrei*, *George Minescu*, *Ath. Nedelcovici*, *Gh. Năstăsescu*, *V. N. Stinghe*.

Neîntruinindu-se numărul statutar de membri, nu s'a ținut ședința.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General (ss) *C. Emanoil*.

PROCES-VERBAL No. 24

Ședința din 23 Noembrie 1936.

Membrii prezenți d-nii : *Al. Eutoi*, *M. Drăcea*, *M. P. Florescu*, *C. P. Georgescu*, *Tr. I. Heroiu*, *Andrei Ionescu*, *C. Marinescu*, *Ath. Nedelcovici*, *V. N. Priboianu*.

Ședința se deschide la ore 21.30, sub președinția d-lui *M. D. Drăcea*, președinte.

Se citește procesul-verbal al ședinței din 9 Noembrie 1936 și se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

1) Chestiunea înzestrării cu păduri a mănăstirilor.

După discuțiunile la cari iau parte membrii prezenți, Consiliul dă delegație d-lor : *M. Drăcea* și *M. P. Florescu* să întocmească un memoriu documentat, exprimând punctul de vedere al Societății.

2) *Legea corpului tehnic.*

Se citește expunerea de motive, redactată de comisiunea însărcinată de Consiliu, pentru modificarea gradelor din Corpul Silvic.

Iau parte la discuțiunile, d-nii : C. P. Georgescu, C. Marinescu, Gh. Năstăsescu, V. Pribolanu, M. P. Florescu, Ath. Nedelcovici și Andrei Ionescu, după care Consiliul delegă pe d-l C. P. Georgescu să definitiveze redactarea expunerii de motive și a textului proiectului de lege, iar domnii ingineri silvici, membri în Consiliul de Administrație al AGIR-ului, să urmărească mersul lucrărilor privitoare la *Legea Corpului Tehnic* și *Legea concentrării învățământului tehnic*, informând la timp Consiliul de Administrație al Societății «Progresul Silvic».

3) *Modificarea gradelor inginerilor silvici dela Comunitatea de avere din Caransebeș.*

Consiliul hotărăște să se facă o întâmpinare la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, arătând că gradele așa cum s'au hotărât de Comunitatea de avere nu există în nici o lege.

Se delegă d-l Andrei Ionescu cu redactarea acestei întâmpinări.

4) *Diverse.*

Consiliul probă câte 2.000 lei d-lor : M. Petcuț și Ath. Haralamb, cheltueli de transport pentru însărcinările date de Societate la Congresul AGIR dela Iași (11—13 Octombrie 1936).

Se aprobă referatul d-lui casier V. N. Priboiianu, pentru virimente de fonduri bugetare, așa cum s'au cerut în referat, afară de fondul pentru ajutoare care se mărește cu 20.000 lei.

Se aprobă referatul privitor la exploatarea sălii de festivități, fixându-se tariful sălii după cum urmează :

6.000 lei pentru matineuri dela orele 16—20½.

8.000 lei pentru serate dela orele 21—1½.

10.000 lei pentru baluri, nunți.

și aprobă cumpărarea de mobilier și un aparat de proiecție.

Consiliul aprobă referatele d-lui Traian Ionescu Heroiu privitoare la :

a) Cererea ziareului «România Agricolă» de a i se acorda suma de lei 1.000.

b) Intervenția Direcției VII Craiova, în vederea instituirii unui premiu pentru un proiect de construcțiunile necesare administrațiilor forestiere, în sensul ca Ad-ția CAPS să se sezeze de propunerile ce se fac.

În plus se delegă d-l Traian I. Heroiu a prezenta Consiliului un referat pentru coordonarea de către Societatea «Progresul Silvic» a acțiunii culturale de propagandă.

5) *Comunicări.*

D-l V. N. Priboiianu referă asupra tratativelor pentru achiziționarea de terenuri la Carmen-Sylva. Consiliul dă delegație d-lui V. N. Priboiianu să se ocupe mai departe pentru a se putea obține o vedere la Mare prin achiziționarea terenurilor din fața terenului Societății sau a conveni cu proprietarii respectivi a așeza eventualele lor clădiri așa fel să mascheze pe a Societății noastre, care urmează să se clădească în viitor.

D-l Președinte *M. Drăcea* înștiințează Consiliul că a reprezentat Societatea la parastasul de 10 ani dela moartea fostului președinte *Al. Constantinescu* și la sărbătorirea a 10 ani de activitate a Institutului Român de Energie.

D-l *V. N. Priboianu* face o comunicare privitoare la proprietatea *Sihleanu*, arătând posibilitățile de achiziționare ale acestei proprietăți, dacă Societatea «Progresul Silvic» va accepta să servească o rentă d-nei *Sihleanu* până la moarte, după care va rămâne deplină proprietară.

Consiliul desemnează o comisiune compusă din d-l *Drăcea*, *Năstăsescu*, *C. P. Georgescu* și *V. N. Priboianu* să viziteze proprietatea și să primească și dorința d-nei *Sihleanu* și să refere într'o ședință viitoare.

Consiliul hotărăște ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a unei ședințe viitoare.

Ședința se ridică la orele 24.30.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General (ss) *C. Emanoil*.

PROCES-VERBAL No. 25
Ședința din 30 Noembrie 1936.

Prezenți d-nii : *Bunescu C.*, *Caragea N. N.*, *Drămbă D.*, *Emanoil C. C.*, *Grozescu D.*, *Lazăr H.*, *Marinescu C.*, *Minescu G.*, *Priboianu N. V.*, *Stinghe N. V.*

Ședința se deschide la ora 21.

Prezidează d-l Prof. *V. N. Stinghe*, vice-președinte.

Se citește procesul-verbal al ședinței din 23 Noembrie 1936, care se aprobă cu unele modificări cerute de d-l *V. N. Priboianu*.

Se intră în ordinea de zi.

1) Chestiunea înzestrării mănăstirilor cu păduri.

D-l *V. N. Priboianu* relatează convorbirea pe care a avut-o cu o persoană din lumea politică în această chestiune, care i-a arătat necesitatea urgentei depunerii memoriului.

Deasemenea, d-l *D. Grozescu* cere aceeași urgență.

D-l *N. N. Caragea* citește memoriul redactat de d-sa în urma delegației ce i s'a dat de Consiliu.

D-l *D. Grozescu* arată nevoia de a se pune în acest memoriu și date de ordin economic.

D-l *V. N. Priboianu* rămâne la o propunere a sa mai veche, de a se insista asupra nevoii de a se cere restituirea și a pădurilor predate până acum la instituțiile bisericesti.

D-l *M. P. Florescu* citește și d-sa memoriul redactat în aceiași chestiune, după ce arată și articolele publicate în diferite ziare în această chestiune.

Consiliul adoptă memoriul redactat de d-l *N. Caragea*, care este rugat a culege din memoriul d-lui *M. P. Florescu*, datele necesare pe care să le treacă în memoriul d-sale.

Memoriul, astfel definitiv redactat se va preda d-lui Președinte, care va lua măsurile necesare ca el să fie predat forurilor în drept și în special d-lui Ministru de Domenii.

D-l *M. P. Florescu* mai citește un memoriu redactat de d-l Gh. Năstăsescu, cu date referitoare la averile pe cari le posedă celelalte confesiuni din Transilvania.

2) Chestiunea achiziționării proprietății doamnei Sihleanu.

D-l *V. N. Priboianu* dă explicațiuni în această chestiune.

Consiliul roagă pe d-l *V. N. Priboianu* să găsească prilejul de a merge cu vâțiva membri ai Consiliului la fața locului pentru a se putea face propuneri concrete.

3) Cereri de admitere în societate.

Se aprobă admiterea ca membri ai Societății pe data de 1 Ianuarie 1936 a d-lor: *Teodosie Botezat, Dragoș Bucovschy, Ștefan Ionescu, D. Donciu, Ladislaw Wronna și David Bay.*

4) Diverse.

a) D-l inginer *Mihail Fiera* a solicitat Consiliului să primească și să asculte comunicarea d-sale, cu privire la întregirea salariilor cuvenite inginerilor silvici din serviciul Statului, până la egalarea cu camarazii din Corpul Technic.

Consiliul a primit și a dat ascultare comunicării, prin care d-l *Mihail Fiera* a documentat drepturile legale de întregire a salariilor cuvenite inginerilor silvici din serviciul Statului, pe baza art. 45 și 75 din Legea de Organizare a Corpului Silvic, cum și pe baza deciziei ministeriale, dată de către regretatul *Alexandru Constantinescu* în 1925, pe când era titular la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, decizie privitoare la încadrarea inginerilor silvici din serviciul Statului, față de inginerii din Corpul Technic, pentru punerea în aplicare a susmenționatei texte de lege.

În urma discuțiilor ce au urmat, Consiliul a adoptat propunerea și a pus următoarele concluziuni:

Pe baza textelor de lege și a deciziei ministeriale sus citate, Societatea «Progresul Silvic» își însușește această chestiune pentruca împreună cu șefii instituțiilor silvice să activeze în chestiunea revendicărilor pentru reintregirea salariilor cuvenite membrilor ei din serviciul Statului. Se vor ruga domniile conducători ai instituțiilor silvice ale Statului și d-l Președinte al Consiliului Technic, să ia parte la delegația ce urmează a se prezenta Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor, ca să obțină decizia de încadrarea bugetară a inginerilor silvici din serviciul Statului în ce privește salarizarea lor, la fel cu camarazii din Corpul Technic:

După obținerea acelei decizii ministeriale, delegațiunea va lupta ca să ia și aprobarea Ministerului de Finanțe, pentru ca suma necesară întregirii salariilor, să fie trecută în bugetul Statului la care se lucrează pentru anul viitor.

Se mai hotărăște ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a ședinții următoare, când se vor ruga a participa și domniile *Dem. Anastasescu și Ioan Simionescu.*

b) Se ia act de adresa «Societății Inginerilor Civili din Franța» căreia urmează să se răspundă.

c) Oferta d-lui Inginer Teodoreanu Gh. de a vinde Societății noastre terenul său dela Eforie este repartizată d-lui V. N. Priboianu pentru a lua contact cu ofertantul și eventual a face achiziționarea terenului în condițiunile în cari deja s'au mai făcut asemenea cumpărări.

d) Se aprobă cererea elevilor ingineri silvici cari locuiesc în căminul Societății de a plăti o baie cu 10 lei.

e) D-l V. N. Priboianu aduce la cunoștința Consiliului că s'a reinceput discuția Codului Agricol.

Se hotărăște punerea chestiunii la ordinea de zi.

Epuizându-se ordinea de zi, ședința se ridică la ora 24.30.

Președinte. (ss) M. Drăcea.

p. Secretar General (ss) C. Emanoil.

I N F O R M A Ț I U N I

— Se rectifică data primirii în corp și înaintarea în grad a următorilor ingineri silvici :

1. Domnul Inginer silvic stagiar Bococ Aurel din serviciul Epitropiei Sft. Spiridon Iași se primește în corpul tehnic silvic cadru de stat, pe ziua de 10 Februarie 1931 în loc de 16 Martie 1932 și se înaintează în gradul de inginer silvic, cadru de stat în mod automat și onorific pe ziua de 10 Februarie 1932 în loc de 16 Martie 1933.

2. Domnul Inginer silvic stagiar Persecă Marian din serviciul CAPS-ului se primește în corpul tehnic silvic, cadrul de stat, pe ziua de 23.I.1933 în loc de 19.I.1933 cadrul particular și se înaintează la gradul de inginer silvic, cadrul de stat, în mod automat și onorific, pe ziua de 23 Ianuarie 1934 în loc de 1 Ianuarie 1935.

3. Domnul Inginer silvic stagiar Vlad N. Ion din serviciul Epitropiei Sft. Spiridon Iași, se primește în corpul tehnic silvic cadru de stat, pe ziua de 30 Noiembrie 1932 în loc de 14.XI.1932 cadrul particular și se înaintează la gradul de inginer silvic în mod automat și onorific, cadrul de stat, pe ziua de 30 Noiembrie 1932 în loc de 14 Noiembrie 1934.

4. Domnul Inginer silvic stagiar Mihai T. Vasile din serviciul Camerei Agricole a Județului Cetatea Albă, se primește în corpul tehnic silvic cadru de stat pe ziua de 3 Iulie 1934 în loc de 27 Au-

gust 1934, și se înaintează la gradul de inginer silvic pe ziua de 3 Iulie 1935 în mod automat și onorific.

5. Domnul Inginer silvic stagiar Turbucă Eugen din serviciul CAPS-ului se primește în corpul tehnic silvic, cadrul de stat, pe ziua de 20 Februarie 1931 în loc de 15 Septembrie 1931 și se înaintează la gradul de inginer silvic automat și onorific pe ziua de 20 Februarie 1932 în loc de 15 Septembrie 1932.

6. Domnul Inginer silvic Ramonțianu Aurel din serviciul Căilor Ferate Române se primește în corpul tehnic silvic, cadrul de stat, cu gradul de inginer șef silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1935 cu o vechime în grad de 7 ani și una lună.

7. Domnul Inginer silvic Agapie Gheorghe din cadrul particular se încadrează în corpul tehnic silvic, cadrul particular, cu gradul de inginer subinspector silvic pe ziua de 1 Septembrie 1930.

— Următorii Ingineri din Cadrul de Stat se înaintează, în mod onorific la alegere, pe ziua de 1 Ianuarie 1936 :

1. La gradul de Inginer șef silvic : Storoșciuc Ion, Leescu Vasile, Anghel-scu Constantin, Gheorghies Constantin, Bărbulescu Alexandru, Marcu Iosif, Mironescu Grigore, Batucă Ion, Mülbeker Carol, Sava Gh. Alexandru, Pană Vasile, Rotaru Corneliu, Ceacăreanu Gheorghe, Murgu Gh., Lupan Constantin și

Reșca Tudor din Serviciul Casei Pădurilor Statului și Vulcan Gh., Stoian Niculae, Frățilă Virgil și Munteanu Dumitru din Serviciul Direcțiunii Regimului Silvic.

2. *La gradul de Inginer subinspector silvic*: Enescu Ștefan, Fiksec Ernest, Petrovan Eugen, Stoica Filoftei, Burculeț Mihail, Turțuman Ștefan, Robeanu Th., Guran Iulian, Dediu Aurel, Criveanu Constantin, Popescu V. Mihai, Popescu C. Păurei, Podeanu Dem., Niculescu A. Ion, Miulescu Gh., Stănoi Ion, Brețcanu Nic., Câmpeanu Emil, Corbeanu Th., Boiangiu Emil, Constantinescu T. C., Ionescu M. Ion, Mayer Eudard, Nestorescu Constantin, Pop Liviu, Gheorghiu Nic., Domusci Gh., Haralamb Ath. și Popescu Mircea din Serviciul Casei Pădurilor Statului și Zohan Eugen, Lupșa Gh., Onacă Dumitru, Mărgineanu Ion, Rusu Vasile, Bărbulescu Ștefan și Neulescu Emil din Serviciul Direcțiunii Regimului Silvic.

3. *La gradul de Inginer Inspector silvic*: Niculescu Emil, Eliescu Grigorie, Georgescu Constantin, Ionescu I. Gh. (Comana), Ostianu Mihail, Chercea Gheorghe, Chirțescu Alexe, Czeizel Ignat, Butoi Alexandru, Grigoraș Th., Schwartz Adalbert, Streza Andrei din Serviciul Casei Pădurilor Statului și Dumitrescu Ion, Tărnăuceanu Gh., Schillea Ioan și Dănilă Niculae din Serviciul Direcțiunii Regimului Silvic.

4. *La gradul de Inginer Inspector General silvic*: Stamatescu Gh., Costea Gh., Ivănescu Victor, Constantinescu Dem., Boldescu Andrei, Rădescu Oprea, Popovici Valeriu, Apostolescu Constantin, Simu Simion, Ilescu Dem., Comănescu Niculae, Flera Mihail, Băleanu Ion, Avram Gh., Rodoteatu Stere și Sclavu Ion, din Serviciul Casei Pădurilor Statului și Florescu Ion, Georgescu Ma-

rin, Ionescu Andrei și Holca Leon din Serviciul Direcțiunii Regimului Silvic.

5. *La gradul de Inginer Consilier silvic*: Coșei Ion, Pop Ladislau, Bunescu N. Constantin, Văideanu Victor, Demetrescu Emanoil și Atanasescu Anton din Serviciul Casei Pădurilor Statului și Zeicu Ioan și Priboianu Victor din Serviciul Direcțiunii Regimului Silvic.

— Următorii Ingineri din *Cadrul de Stat*, Detașat și Particular se înaintează, în mod onorific, *la vechime*, pe ziua de 1 Ianuarie 1936 cu vechimea în grad arătată în dreptul fiecăruia:

I. Cadrul de Stat.

1. *La gradul de Inginer silvic*: Frigură Dumitru, cu vechime de 1 an și 10 zile, adică 20 Decembrie 1934; Pană G. Ion, cu vechime de 11 luni și 10 zile, adică pe ziua de 20 Ianuarie 1935; Tocu Mișu, cu vechime de 6 luni și 2 zile, adică pe ziua de 5 Iunie 1935; Dumitrescu Romulus și Jangoci Eugeniu, cu vechime de 11 luni și 5 zile, adică 25 Ianuarie 1935; Ștefănescu Mihail, Rusu Petre și Tebelca Alexandru cu vechime de 11 luni și 4 zile, adică pe 26 Ianuarie 1935; Borovschil Boris, cu vechime de 10 luni și 27 zile, adică pe 3 Februarie 1935; Georgescu C. Niculae, cu vechime de 11 luni, adică pe 1 Februarie 1935; Petrescu T. Coriol, cu vechime de 11 luni și 1 zi, adică pe 29 Ianuarie 1935; Foalea Trofim, cu vechime de 10 luni și 27 zile, adică pe 3 Februarie 1935; Ciubotaru Teodosie, cu vechime de 9 luni și 3 zile, adică pe 27 Martie 1935; Dumitrașcu Niculae, cu vechime de 9 luni și 21 zile, adică pe 9 Martie 1935; Zamfir Constantin, cu vechime de 9 luni și 1 zi, adică pe 29 Martie 1935; Mateescu Ion, cu vechime de 8 luni și 3 zile, adică pe 17 Aprilie 1935 și Sokăschi Constantin, cu vechime de 4 luni și 27 zile adică pe 3 August

1935, toți din Serviciul Casei Pădurilor Statului; Dumitrescu P. Vasile, cu vechime de 6 luni 19 zile, adică pe 11 Iunie 1935; Frățilă Oancea, cu vechime de 3 luni, adică pe 1 Octombrie 1935; Horn Alfred, Ștefănescu Octav și Donciu Dumitru, cu 4 luni vechime, adică pe 1 Septembrie 1935 din Serviciul Direcțiunii Regimului silvic.

2. *La gradul de Inginer Șef silvic*: Păcuraru Ion, cu vechime de 10 luni și 15 zile, adică pe 15 Februarie 1935; Avram Nicolae și Nicolaescu Lucian, cu vechime de 10 luni, adică pe 1 Martie 1935; Melenciuc Alexandru și Paraschivescu Anibal cu vechime de 9 luni, adică pe 1 Aprilie 1935; Negoită Vasile, cu vechime de 7 luni, adică pe 1 Iunie 1935 și Tașcă Nic., cu vechime de 3 luni, adică pe 1 Octombrie 1935 din Serviciul Casei Pădurilor Statului și Spanyol Adalbert pe 1 Ianuarie 1936 din Serviciul Direcțiunii Regimului silvic.

3. *La gradul de Inginer Inspector silvic*: Bogdan Niculae, cu vechime de 9 luni, adică pe 1 Aprilie 1935 și Hennel Eugeniu pe 1 Ianuarie 1936 din Serviciul Casei Pădurilor Statului.

II. Cadrul Detașat și Particular.

1. *La gradul de Inginer silvic*: Solovei Dionisie din Serviciul Direcțiunii Cadastrului, cu vechime de 8 luni și 13 zile, ceea ce revine pe ziua de 17 Aprilie 1935; Tănăsescu N. Nicolae din Serviciul Domeniului Coroanei, cu vechime de 1 an, 1 lună și 18 zile sau pe 12 Noembrie 1934; Vărtosu A. Gh. și Costăchel Aurel, ambii din Serviciul Primăriei Municipiului București, primul cu o vechime de 3 ani, adică pe 31 Decembrie 1932 și secundul cu o vechime de 6 luni și 24 zile, adică pe 6 Iunie 1935; Tipa Eugeniu din Serviciul Fondului Bisericesc Bucovina, cu o vechime de un

an și 14 zile, adică pe 16 Decembrie 1934; Czoppelt Helmut din Serviciul Domeniului Broșteni al A. S. R. Principele Nicolae, cu o vechime de 10 luni și 19 zile, adică pe 11 Februarie 1935, în cadru particular; Rucăreanu Nicolae din Serviciul Școlii Politehnice, cu o vechime de 1 an, 2 luni și 13 zile, adică pe 17 Octombrie 1934; Galasevschi Iosif din Serviciul Particular, cu o vechime de un an, 1 lună și 17 zile, adică pe 13 Noembrie 1934 și Koubic Alfred din Serviciul Domeniul Coroanei, cu o vechime de 1 lună și 1 zi adică pe 29 Noembrie 1935.

2. *La gradul de Inginer Șef silvic*: Kristen Otto din Serviciul Societății Reșița, cu vechime de 3 luni, adică pe 1 Octombrie 1935 în cadru particular și Fride Arcadie, Particular, cu o vechime în grad de 4 ani, 10 luni și 12 zile.

3. *La gradul de Inginer Subinspector silvic*: Scharbert Fr. din Serviciul Fondului Bisericesc din Bucovina, cu o vechime de 26 zile, adică pe 4 Decembrie 1935 și Mayer Mihalschi Vlad, din același serviciu pe 1 Ianuarie 1936.

4. *La gradul de Inginer Inspector silvic*: Rapoșescu N. I. din Serviciul Casei Școlilor, cu 8 luni și 17 zile vechime, adică pe 13 Aprilie 1935.

— Următorii Ingineri din cadrul Detașat și Particular se înaintează, în mod onorific, *la alegere*, pe ziua de 1 Ianuarie 1936:

1. *La gradul de Inginer Șef silvic*: Pall Francisc din Serviciul Societății Reșița, Rimbașiu N. Alexandru din Serviciul Ministerului Industriei și Comerțului, Telega Gh. din Serviciul Fondului Bisericesc Bucovina și Stelian I. Cristea din Serviciul Primăriei Municipiului Bucurest.

2. *La gradul de Inginer Subinspector*

silvic : Otin Petre din Serviciul Epitropiei Sft. Spiridon Iași; Sutcu Vasile din Serviciul Direcției Silvice Năsăud; Ciobanu St. Gh. din Serviciul Centralei Cooperativelor și Pop Absolon din Serviciul Direcțiunei Cadastrului.

3. *La gradul de Inginer Inspector silvic* : Ioachimescu Ilie din Serviciul Direcțiunei Cadastrului; Antimovici Ion și Volosciuc Aurel din Serviciul Fondului Bisericesc Bucovina; Minescu Gh. din Serviciul Oficiului Național al Cooperatiei și Tipa Constantin din Serviciul Direcției Silvice Năsăud.

4. *La gradul de Inginer Inspector Ge-*

neral silvic : Nistor Văleanu din Serviciul Societății Carpatina; Iluț Silviu din Serviciul Fondului Bisericesc al Bucovinei și Pavel Pascu din Serviciul Cămerei Agricole Timișoara.

5. *La gradul de Inginer Consilier silvic* : Florescu P. M. din Serviciul Eforiei Spitalelor Civile.

Avansările din aceste Decizii fiind onorifice pe datele specificate nu dau dreptul la diferențe de salariu de cât în limitele dispozițiilor art. 2 din legea măsurilor excepționale financiare publicată în Monit. Oficial No. 77 din 1 Aprilie 1936.

TABLOU CU INGINERII SILVICI PREZENTAȚI LA EXAMENUL DE SUBINSPECTOR ÎN ANUL 1936, ȘI LUCRARILE RESPECTIVE DEPUSE.

1. *Angelescu Dumitru* : Despre regenerările pădurilor noastre.
2. *Antonescu Dumitru* : Creierea pădurilor de protecție în România.
3. *Ardcleanu Ion* : Regenerarea și îngrijirea pădurilor în ocolul silvic Dobrești-Bihor (2 vol.). Curs de botanică forestieră.
4. *Băltărețu Gh. Alex.* : Plantațiile de salcâm formând seriile de câmp din ocolul silvic Călărași-Ialomița.
5. *Bârsan Dumitru* : Monografia ocolului silvic «Tătăruși».
6. *Boeriu Vasile* : Ameliorarea terenurilor degradate din bazinul Crișului Negru, jud. Bihor.
7. *Buzilă Eronim* : Plutăritul în bazinul superior al Bistriței.
8. *Cașegiu I. Petre* : Petrolul și pădurile ocolului silvic Târgoviște în care se fac exploatări petrolifere.
9. *Caliniuc Nicolae* : 1) Generalități asupra pădurilor din cuprinsul ocolului Dolhasca; 2) Exploatările în regie față cu legea pentru unificarea asigurărilor sociale.
10. *Călinescu Const.* : Impăduriri în ocolul silvic Slobozia.
11. *Ceașu I. Const.* : Exploatarea produselor accesorii — vânătoare și pescuit — în cadrul economiei forestiere.
12. *Chiriță Constantin* : 1) Mic tratat practic de soluri forestiere și orientări staționale în păduri. 2) Nisipurile dela Hanul Conachi din punct de vedere staționar și forestier (cu o anexă); 3) Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete.
13. *Chițu Alexandru* : Politica agrară și forestieră din munții Apuseni.
14. *Colpacci V.* : Contribuțiuni la studiul economiei forestiere din Basarabia.
15. *Constantinescu Ion* : Regenerarea și cultura moldului (*Picea excelsa*) în pădurile centrului de exploatare Ierbuș.

16. *Crăciun Mihail* : Industrializarea lemnului de fag în fabrici de cherestea.
17. *Diordiță Gheorghe* : Impădurirea stepelor din Sudul Basarabiei.
18. *Dragomir Ioan* : Asigurări forestiere contra incendiilor în România.
19. *Drăgan Emil* : 1) Contribuții la monografia pădurilor din bazinul superior al Crișului Negru; 2) Intrebuințarea gabioanelor metalice în lucrările de corecțiuni în perimetrul de ameliorare Mairag, jud. Bihor.
20. *Drăgan Raiciu* : Scurtă privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Mediaș.
21. *Dumitrescu Const.* : Fapte, experiențe și concluziuni de politică forestieră cu privire la pădurile Statului.
22. *Galbenu N. Dumitru* : Pinul silvestru în bazinele Sărătelul, Pârscov și Sărătelul Berca, jud. Buzău.
23. *Galleriu Ion* : Considerațiuni asupra rășinoaselor din Domeniul Fântânele, Valea Seacă, Bacău și tipurile de arborete din acest domeniu.
24. *Gelsingher Ladislau* : Problema împăduririlor în stepa dobrogeană.
25. *Gerecz Alexandru* : Contribuțiuni asupra regenerărilor naturale ale unor specii principale, tratate în diferite regiuni silvice.
26. *Gheorghiu Armand* : Innobilarea arboretelor pădurilor din zona inundabilă dela Călărași și până la Marea Neagră.
27. *Gincu Vasile* : Problema împăduririlor în Caliacra.
28. *Ionescu Dem.* : Contribuțiuni la monografia ocolului silvic Făgăraș.
29. *Ionescu Metodiu* : Lucrări de innobilarea masivelor în ocolul silvic Sadova.
30. *Ivănescu Alexandru* : Considerațiuni generale asupra aplicării amenajamentelor în 3 păduri din ocolul silvic Lucieni.
31. *Lăzaruță M. Ioan* : Regenerarea arboretelor în luptă cu exploatarea accesorii din ocolul silvic Iacobeni.
32. *Leondari Eugen* : Perdele de protecție în stepă.
33. *Magdaș Vasile* : Observațiuni asupra regenerărilor din ocolul silvic CAPS Rusca Montana.
34. *Mașoș Dumitru* : Impăduriri artificiale în bazinul de Vest al Mureșului.
35. *Marin Ioan* : 1) Tipurile de păduri din ocolul silvic Lipova. 2) Maramureșul românesc (studiu de geografie).
36. *Marinescu Dimitrie* : Organizarea pavilionului pădurilor la expoziția Lunei Iașilor din primăvara anului 1936.
37. *Marinescu Grigore* : Contribuțiuni la monografia ocolului silvic Caracal, jud. Romanați și realizările în materie de regenerare din acest ocol cu observațiuni și învățăminte ce se pot trage.
38. *Marinescu Iancu* : Complexul păduros Costești-Roman. Valorificarea și regenerarea.
39. *Martinescu Gheorghe* : Contribuțiuni la studiul pinului silvestru dela Tălmăcel (munții Sibiului).
40. *Mărășescu Atanasie* : Evoluția amenajamentului în ocolul Moreni.
41. *Mihăescu Ioan* : Organizarea muncitorilor de pădure.
42. *Nahaiciuc Traian* : Monografia pădurii Cioaca din ocolul silvic Berzeasca și introducerea de esențe valoroase prin aplicarea culturii raționale forestiere a pădurii.

43. *Nascu Nerva* : Pășunile împădurite și efectul lor cu deosebire în jud. Hunedoara.
44. *Nestorică Iosef* : Exploatarea, industrializarea și comercializarea molidului din munții Apuseni, bazinurilor Someșul Cald, Rece și Răcătău.
45. *Pallade Vasile* : Reimpăduririle Văii Racova, jud. Vaslui.
46. *Pandrea Nicolae* : Regenerarea Quercineelor.
47. *Pelle Sabin* : Pădurea și vânătoarea în ocolul silvic regal de vânătoare Chișinău-Ărad.
48. *Poclitaru Iancu* : Regenerarea și îngrijirea arboretelor de fag, brad molid larice până la starea de codrișor.
49. *Popoviici Josif* : Regenerarea diverselor arborete din raza ocolului silvic Covașna.
50. *Pușcașiu Gheorghe* : Pădurile de fag din regiunea Țara Oașului, industrializarea și comercializarea lor.
51. *Răducu Gheorghe* : Comasarea pădurilor.
52. *Reeh Eugen* : Regenerarea pădurilor de munte.
53. *Romanovschi Dionisie* : Refacerea pădurilor de Gorun.
54. *Rubțov Ștefan* : 1) Impăduririle stepelor românești.
2) Tipurile de păduri pe podișul Bărăganului nordic al Munteniei.
55. *Săndulache Gheorghe* : Valea Slănicului din jud. Buzăului, o regiune torentială.
56. *Siliu Samoilă* : 1) Fabricarea lănei de lemn.
2) Contribuțiuni la cultura bradului.
3) Colecția de lână de lemn.
57. *Simionescu Ioan* : Contribuțiuni la monografia pădurii Fântănele.
58. *Sofronie Gheorghe* : Monografia ocolului Seletin.
59. *Stănescu Romeo* : Prejudiciile aduse pădurilor Statului cu ocazia exploatarea boğ. miniere și remedierea lor.
60. *Stieber Ludovic* : Regenerarea pădurilor grănicerești Năsăudene.
61. *Șara Eugen* : 1) Observațiuni asupra stricăciunilor produse de zăpezi în pădurile din regiunea Carpaților Sud-Eștici.
2) Metode practice pentru stabilirea cu aproximație a volumelor masivelor exploatabile.
62. *Tatomir Gheorghe* : Ofensiva silvică în lumina realizărilor.
63. *Tocușef Anghel* : Considerațiuni generale de avut în vedere la transformarea din pădure în pășune și exploatarea materialului lemnos din masivul păduros al Statului «Rudaria» ocolul silvic Berzeasca, expropriat ca izlaz pe seama com. Rudaria, jud. Caraș.
64. *Ungureanu Ion* : Contribuțiuni la o mal bună valorificare prin comercializare a pădurilor ocolului silvic Radu-Negru-Argeș.
65. *Urseanu Octavian* : Mișcarea cooperativă forestieră în România.
66. *Vișan Traian* : Pădurile din bazinul Văii Trotușului.

N. B. — Lucrările menționate în prezentul tablou se găsesc în biblioteca I. C. E. F.-ului.

NECROLOG

---

† MARIN P. NICOLESCU

Inginer Inspector silvic

Mi-a revenit trista datorie de a aduce cuvântul de ultimă despărțire, din partea Corpului Silvic al Statului, aceluia care a fost Inspectorul silvic Marin Nicolescu, plecat pe drumurile vesniciei în ziua de 1 Decembrie 1936, în vârstă de 60 ani, mult mai repede decât s'ar fi putut aștepta prietenii și camarazii lui, mari și mici, tineri și bătrâni, cari toți l-au iubit cu o frumoasă și unanimă dragoste.

S'a născut în București, în ziua de 6 August 1876.

A urmat cursurile Școlii Superioare de Silvicultură dela Brănești, între anii 1898—1902 — promoția V — obținând, la absolvire, diploma de inginer silvic.

Pe ziua de 1 Aprilie 1903 se angajează ca silvicultor ajutor la Domeniul Coroanei, la Segarcea, Jud. Dolj, unde a funcționat până la

1 Iulie 1906, când intră în Serviciul Silvic al Statului ca șef al Ocolului Silvic Soveja, Jud. Putna, unde funcționează până la 1 Aprilie 1908, când este mutat ca șef al Ocolului Silvic M-rea Cașin, Jud. Bacău.

Pe ziua de 1 Noembrie 1910 trece, dela conducerea Ocolului Silvic M-rea Cașin, în centrala Casei Pădurilor, unde funcționează până la 1 Aprilie 1915, când este mutat ca șef al Ocolului Silvic Babadag, din jud. Tulcea, unde a funcționat până în toamna 1916, când a răspuns la chemarea Patriei și a plecat pe front, unde s'a distins prin acte de eroism și executări de misiuni grele, fiindu-i dat a lupta pe aceleași meleaguri și în aceeași codri, la Cașin, unde cu șase ani înainte fusese șef de Ocol Silvic și se înfrățise cu pământul și pădurea pe cari a apărât-o cu sufletul și cu sângele său.

Demobilizat cu gradul de căpitan de rezervă, intră din nou în Serviciul Silvic al Statului, funcționând, o parte de timp în Centrala Casei Pădurilor,

iar apoi ca șef al Ocoalelor Silvice Tulucești și Căscioarele, până la 1 Aprilie 1921.

La această dată este numit șef al Ocolului Silvic Măcin, din Jud. Tulcea, pe care l-a condus până la 1 Aprilie 1923.

O parte din acest interval subsemnatul, tânăr în serviciu, i-am fost ajutor, iar în această calitate am avut destule ocazii să găsesc în șeful meu de atunci frumusea podoabă a bunei camaraderii, a spiritului de sacrificiu și a unei înalte corectitudini de care totdeauna voi păstra o adâncă amintire.

Știu că a fost iubit mult, în cercul restrâns de prieteni pe cari și-i făcuse printre intelectualii din Măcin, din cari unii au părăsit de mulți ani, această viață necăjită și se vor fi bucurând acum că a venit printre dânsii.

Mai știu că a fost iubit și de sătenii din comunele acestui ocol silvic și am fost martor cum îi ascuța pe toți cu răbdare, invalizi, orfani, văduve de război, atunci când frigul iernii îi mâna către Ocolul Silvic pentru a-și cumpăra un bon de lemne.

Nu își precupețea munca ci își sacrifică și orele nopții, până târziu, pentru a-i împăca pe toți și a nu se întoarce necăjiți în satele depărtate, de unde venise.

La 1 Aprilie 1923, este numit șef al Ocolului Silvic Tulucești, Jud. Covurlui, unde a făcut serviciul până la 1 Octombrie 1923, apoi, în aceeași calitate, la Ocolul Silvic Brănești, jud. Ilfov, unde a funcționat până la 1 Ianuarie 1926.

Dela Brănești este mutat, pe ziua de 1 Ianuarie 1926 în Centrala Direcțiunii IV Silvice Constanța, unde a funcționat ca Inspector de Control și Șef al Serviciului Tehnic, până la 31 Decembrie 1933, când părăsește Serviciul Silvic al Statului, pentru a-și regula drepturile la pensie.

Iubit fiind de toți, plecarea sa din cadrele de activitate ale Corpului Silvic și retragerea la pensie, a fost prilejul unei însuflețite și meritate sărbătoriri, din partea tuturor inginerilor silvici din Dobrogea, cari, acum, împreună știți prin mari depărtări, regretă că natura nu le-a permis a veni personal spre a aduce salutul lor de adio, veteranului silvic Marin Nicolescu.

Pentru serviciile aduse țării, ca ostaș, a fost distins cu :

- 1) Medalia «Avântul Țării» — campania 1913.
- 2) «Medalia Comemorativă» — campania 1916—1918 — cu baretele : Ardealul, Carpați, București, Tg. Ocna, Mărăști și Dobrogea.
- 3) Medalia Victoria.

Pentru serviciile aduse Statului, ca inginer silvic, a fost distins cu :

- 1) Medalia Jubiliară Carol I, în grad de ofițer.
- 2) Medalia Jubiliară Carol I, în calitate de inginer silvic.
- 3) Răsplata Muncii cl. I — de aur — pentru învățământ și construcții școlare.

4) Răsplata Muncii pentru 25 ani, în Serviciul Statului.

Acesta este filmul scurt, al unei vieți trăite prin participarea activă și cu folos la cele mai mari evenimente ale neamului, viață aspră, de uzură și sacrificiul de erou, în două războaie, și apoi de împlinirea datoriei și de desăvârșită corectitudine, în Serviciul Silvic al Statului.

Inspectorul Marin Nicolescu n'a adunat comori pe pământ, moare sărac, dar a lăsat în sufletele camarazilor și prietenilor săi nepretuita comoară amintirii frumoaselor sale calități de om, erou și funcționar al Statului.

Din partea întregului Corp Silvic, de ingineri, conductori, brigadieri, și pădurari îi spunem ultimul și piosul nostru salut.

Fie-i țărâna ușoară și vecinică odihna, în viața cea de dincolo de moarte !...

La înmormântare, care a avut loc în ziua de 4 Dec. 1936, în cimitirul orașelului Măcin, unde a fost 2 ani șef de ocol și unde și-a trăit cei 3 ani de pensionar. Serviciul Silvic a fost reprezentat prin inginerii delegați de Direcția Silvică, prin șefii ocoalelor Măcin și Cerna, precum și prin cea mai mare parte a personalului inferior dela aceste ocoale, care i-a dat salutul din urmă prin sunet de corn și salve de armă, la locul de ultimă odihnă.

Ing. A. Chirișescu.

† CONSTANTIN POPESCU-FAUREI

Ing. Subinspector silvic.

2 Iunie 1896—14 Octombrie 1936.

Între aceste date se cuprinde viața colegului nostru Constantin Popescu-Făurei curmată prea devreme de un destin împăcabil.

Incepută în Iași în casa părinților pentru care era o mângâiere s'a stins în București unde întâmplător îl aduceau interesele de serviciu și familiare, căci numai acestor preocupări și-a consacrat întreaga atenție și toată pasiunea.

Sfârșind liceul în preajma războiului, a luptat apoi pentru împlinirea idealului național făcând parte din Regimentul 35 Infanterie.

Pentru conștiințozitatea și corectitudinea lui față de Patrie a fost decorat cu ordinea Crucea Comemorativă cu baretele Mărășești și Ardeal și Coroana României în gradul de cavaler cu spade.

Cursurile Școlii superioare de Silvicultori le-a urmat între anii 1918—1921 la sfârșitul

cărora a trecut cu succes examenul de diplomă.

La serviciu a intrat în anul 1922 având diferite însărcinări în Centrala Casei Pădurilor.

La 1 Iulie 1923 a fost numit șef al ocolului silvic Roman cu reședința în comuna Cotu Vameș.

În lucrările acestui ocol a pus Constantin Popescu Făurei toată străduința și toată priceperea lui pentru progresul ideii forestiere și pentru mândria corpului silvic.

Lucrări de amenajare a pădurilor, lucrări de împăduriri și mutarea reședinții ocolului în oraș formau preocuparea lui de fiecare clipă.

Cu o bunătate și o indulgență care de multe ori i-au produs neplăceri a căutat să facă din personalul ocolului adevărați colaboratori cu care a lucrat în cea mai deplină armonie.

Cu bunătatea lui nemărginită a scăpat câteodată dela sancționare pe colaboratorii lui cari, zeloși ca și dânsul în serviciu, săvârșeau unele greșeli.

După multe stăruinți a reușit să mute reședința ocolului silvic în orașul Roman, unde putea să dea serviciului și gospodăriei proprii o organizare mai temeinică.

Acă a păstrat neîntrerupt contactul cu celelalte instituții din capitala județului cu care a conlucrat într'un adevărat spirit de colaborare.

A fost câtva timp profesor de silvicultură la Școala medie de agricultură din Roman.

Pentru modul inteligent de a activa în serviciul Statului a fost decorat cu ordinul Steaua României în gradul de cavaler.

Și totuși vitregia vremurilor schimbătoare a avut ecou și în viața lui Popescu-Făurei, căci a trebuit să treacă pe la ocolul Făstăci, pe la Direcția Iași pentruca în urmă să se reîntoarcă la ocolul Roman.

Nu pentru multă vreme însă căci o boală care a început să-i roadă trupul mai de mult, l-a doborât tocmai când serviciul și familia lui putea să folosească mai mult experiența și priceperea lui.

Aceste însușiri, dar mai ales marea lui bunătate îl vor păstra veșnic în amintirea soției, copiilor lui dragi, prietenilor și corpului silvic.

Să-i fie țărâna ușoară.

C. D.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat în Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Rogoaza, județul Tecuci, proprietatea Stefania Diamandy, în suprafață de 313 ha. 1100 mp. Regim și tratament erând simplu. Revoluția normală 20 ani, în Seria I, 1) ani în Seria II și un an seria III c.

b) Amenajamentul pădurii Turisoara, jud. Sibiu, proprietatea în indiviziune a comunelor Săliște și Trăieșu, în suprafață de 259 ha. 2300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri casa și revoluția normală 100 ani în Seria I și codru grădinarit cu exploatabilitate fizică în seria de protecție.

Aprobarea amenajamentului e condiționată de regenerările specificate în decizia Ministerială dată asupra acizului Consiliului Tehnic Nr. 654/926.

c) Amenajamentul pădurii Părlitura, jud. Târnava Mare, proprietatea Bis. Ort. Rădăne, în suprafață de 72 ha. 7750 mp. Regimul și tratament codru cu tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Monoroștia, jud. Arad, proprietatea Com. Urb. Monoroștia, în suprafață de 41 ha. 4300 mp. Regim și tratament erând simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, jud. Târnava-Mică, proprietatea Com. Bercașia, în suprafață de 25 ha. 7700 mp. Regim și tratament erând simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Vălecele, jud. Târnava-Mică, proprietatea Com. Căpâlna, în suprafață de 23 ha. 4900 mp. Regim și tratament erând simplu. Revoluția normală 80 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, jud. Târnava-Mică, proprietatea Comunei Mica, în suprafață de 17 ha. 2600 mp. Regim și tratament erând simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor:

pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 226191/1936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciceriei Cârnceea, jud. Caraș, proprietatea Gabrieta Ciceriei, în suprafață de 264 ha. 7100 mp. Regim și tratament erâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciuporecaneea, jud. Teleorman, proprietatea Elena Lakeman-Economu, în suprafață totală de 108 ha. 9633 mp. Regim și tratament erâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lutre Păraie, jud. Odorheia, proprietatea Comunei I. G. Duca, în suprafață de 81 ha. 7400 mp. Regim și tratament: Seria I erâng cu 50 rezerve la ha. și revoluția normală 40 ani și Seria II codru cu două tăieri succesive și revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoitul Odăile Mierlani, jud. Ilfov, proprietatea Petre A. Teodoru, în suprafață de 35 ha. 7500 mp. Regim și tratament erâng. Revoluția normală 5 ani, pentru esențele noi și 20 ani pentru cele tari.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciufloaiea, jud. Dâmbovița, proprietatea Stan Teodorescu și alții, în suprafață de 25 ha. 3000 mp. Regim și tratament erâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lereasea, jud. Dâmbovița, proprietatea Dumitru Păsculescu, în suprafață de 21 ha. 7500 mp. Regim și tratament: erâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dealul Mare, jud. Trei Scaune, proprietatea Iordani Franeșe și soția, în suprafață de 10 ha. pădure curată. Regim și tratament: erâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 30 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. SASSU.

No. 226193/936.

Art. I. — Se aprobă de mai :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii *M a g l a v i t*, județul Dolj, proprietatea *Bis. Madona-Duda*, în suprafață de 1323 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii *V a l e a M i e a*, jud. *Trei-Seacine*, proprietatea *Compoș. Boroșnești Mare*, în suprafață de 188 ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 50 ani.

c) Revizuirea regulamentului pentru exploatarea pădurii *U s e r e d o e*, etc., jud. *Rădăuți*, proprietatea *Vasile Seredice*, în suprafață de 197 ha. 2800 mp. Regim și tratament Codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

d) Revizuirea regulamentului pentru exploatarea pădurii *C. L u n g*, jud. *C. Rădăuți*, proprietatea *Com. C. Lung*, în suprafață de 74 ha. 2900 mp. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii *O b ș t e i P l e s a*, jud. *C. Lung*, proprietatea *Obștea de pădure Plesa*, în suprafață de 57 ha. 7000 mp. Regim și tratament codru cu trei țări succesive. Revoluția normală 80 ani.

f) Revizuirea regulamentului pentru exploatarea al pădurii *R u n e*, jud. *C. Lung*, proprietatea *Andruș Hertea*, în suprafață de 28 ha. 4400 mp. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 60 ani.

g) Regulament pentru exploatarea pădurii *S l ă v i t e l a s e a*, jud. *Teleorman*, proprietatea *Sandru Negri*, în suprafață totală de 38 ha. 1239 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

h) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii *N a l i o i u*, jud. *Rădăuți*, proprietatea *Nastasia Tava*, în suprafață de 11 ha. 5800 mp. Regim și Tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, înfăptuindu-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urdul că arătațiile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au survenit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 17 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșoiu.

No. 240325/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul amenajamentului pădurii Sadova - Mănașliă, jud. Câmpulung, proprietatea Com. Sadova, în suprafață totală de 2228 ha. 2100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase, Revoluția normală 80 ani, constituindu-se un fond de rezervă tehnică.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Piscul Ploilor, jud. Mureș, proprietatea Maria Vădeseș, în suprafață de 46 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Căițuna Domnești, județul Hlov, proprietatea Maria și Cost. Nădolu, în suprafață de 27 a. 1560 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Râpa Mutului, jud. R.-Sărat, proprietatea Ștefan Călușescu, în suprafață împărțită de 18 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoia Băția, jud. Olb, proprietatea Ion Georgescu și Tudor Mihăilescu, în suprafață totală de 12 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revoluția amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreunul din pădurii în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constătuțiile se fac în anul cu articolele din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavut.

Art. 4. — Toate echivalente dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișierului sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 17 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșoiu.

No. 240326/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cernațu, jud. Brașov, proprietatea Com. Cernațu, în suprafață de 1883 ha. 5400 mp. Regim și tratament: două serii de codru cu tăieri succesive, Revoluția normală 100 ani și 2 serii de grădinarit cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Băncilor Unite Bănățene, jud. Timiș, proprietatea Băncilor Unite Bănățene, în suprafață de 74 ha. Regim și

tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Operațiunile culturale odată terminite (considerate în revoluțiunea ce se sfârșește) vor fi urmate de o perioadă de 20 ani normală amenajamentul cu continuitate și raport susținut fiind obligatoriu.

c) Amenajamentul pădurii *Soneciș*, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului urbarialist din Comuna Seneșis, în suprafață de 72 ha. 9600 mp. Regim și tratament: codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Valoa Saca*, jud. Odorhei, proprietatea Bis. Unitară din Comuna Gorgan, în suprafață de 18 ha. 2921 mp. Regim tratament: crâng cu 60 rezerve în ha. Revoluția normală 40 ani.

e) Regulament pentru exploatarea pădurii *Zăv Peșteleasa - Cinga - Sărulăști*, jud. Mureș, proprietatea Suzana Prislopeanu, în suprafață totală de 13 ha. Regim și tratament: crâng simplu în ambele serii. Revoluția normală 20 și 25 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după 2000 ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor, pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatarea se face în ceea ce privește arătarile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date cronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 17 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșolu.

No. 24087/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Drăgoești*, jud. Suceava, proprietatea Obștei Drăgoești, în suprafață de 179 ha. 4600 mp. Regim și tratament: codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 60 ani.

b) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii *Slobozia*, jud. Dorohoi, proprietatea Anton Ferhart, în suprafață de 70 ha 1900 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Prelipea Dintevici*, lot. 8, jud. Dorohoi, proprietatea Maria Colonel Titus Mayer, în suprafață de 43 ha. 4945 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Valoa lui Dragomir*, județul Buzău, proprietatea Eugenia Teodosiu și Radu Zitti, în suprafață de 30 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Băjești*, jud. Mureș, proprietatea Margareta Dr. Căciulă, în suprafață totală de 60 ha. 4300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

fi Reglementul pentru exploatarea pădurii Groapa Poreniului, jud. Prahova, proprietatea Soir Paxino, în suprafață totală de 27 ha. 8400 mp. Regim și tratament: erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 17 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșolu.

No. 246288/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor Bărbăneșeni, jud. Romanși, proprietatea C. Basarab-Bărbăneșeni, în suprafață totală de 1985 ha. 9300 mp. Regim și tratament: erang simplu cu revoluția normală de 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Art. 2. — Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Acest amenajament, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă, în urmă că arătările din acest amenajament, referitoare la suprafața pădurii la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit în termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executerii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 17 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministral Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Mosolu.

No. 24079/1936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor din Ocolul Silvic Oenița, jud. Seroca, proprietatea Statului, în suprafață totală de 15390 ha. 6200 mp. tratate în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția de 105 ani și patru serii de codru simplu revoluția de 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Căpâlnar II, Seria XI, jud. Călărași, proprietatea Statului, în suprafață totală de 811 ha. 9000 mp. Regimul erând simplu. Revoluția normală 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii Căpâlna - Testinele, Seria VI, jud. Romanșii, proprietatea Statului, în suprafață totală de 894 ha. 7800 mp. Regimul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Ciocănești - Juncu, Seria XVI, jud. Romanșii, proprietatea Statului, în suprafață totală de 879 ha. 2300 mp. Regimul erând simplu. Revoluția normală 25 ani.

e) Amenajamentul pădurii Rădăuștii, Seria III, jud. Vâlcean, proprietatea Statului, în suprafață totală de 813 ha. 3900 mp. Regimul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 144 ani.

f) Amenajamentul pădurii Căpâlna I, Seria VI, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață totală de 790 ha. Regimul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 26 ani.

g) Amenajamentul pădurii Căpâlna II, jud. Târnava-Mică, proprietatea Statului, în suprafață de 703 ha. 5300 mp. Regimul codru cu două tăieri succesive. Revoluția normală 60 ani.

h) Amenajamentul pădurii Dălcușii, seria Dobrușa-Episcopie, jud. Seroca, proprietatea Statului, dată în uzul Sf. Episcopii de Hotin în suprafață de 380 ha. Regimul erând simplu cu 120 rezerve la hectar.

i) Amenajamentul pădurii Rădăuștii - Răchitșii, jud. Ilfov, proprietatea Statului, în suprafață de 41 ha. 3400 mp. Regimul erând simplu. Revoluția normală 2 ani, pentru recoltarea de puie de răchită.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreună din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic. Luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în zecul că acțiunile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau din cauze, regimul silvic sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 21 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **T. Mosoiu.**

No. 24953/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatarea pădurii **Ogarca**, jud. Brașov, proprietatea Sigismund Nișes, în suprafață de 434 ha. 0800 mp. în total. Regimul codru cu tăierei rase. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Păsteană Căcoșeni**, jud. Gorj, proprietatea Elena N. P. Tomovici și N. P. Tomovici, în suprafață de 149 ha. 4700 mp. în total. Regimul erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Silișca**, jud. Botoșani, proprietatea Cleopatra Dr. Jurk și Elena Dr. Radu, în suprafață de 102 ha. 0823 mp. în total. Regimul erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii **Călmăciua**, jud. Prahova, proprietatea Moș. Schöna, în suprafață de 80 ha. 7252 mp. în total. Regimul erang simplu. Revoluția normală 12 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii **Sotânga Fotinoaiuca**, jud. Dâmbovița, proprietatea Livia Colopet Rucă, în suprafață de 52 ha. în total. Regimul erang simplu. Revoluția normală 12 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii **Padinoești Ciresi**, jud. Suceava, proprietatea eminei Negreș, în suprafață de 28 ha. 7600 mp. în total. Regimul erang cu rezerve. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă cu arătările din acest regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat floacăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 25 Noiembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **T. Mosoiu.**

No. 24687/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Dădești Baltă și Stelnică**, jud. Ialomița, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 1325 ha. 1000 mp. tratată în două serii de exploatare. Regimul erang simplu — tăierea în seaman. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii **I. uci a - Giurgeni - Mihai - Bravu**, jud. Ialomița, proprietatea Eforiei Spitalelor Cicile București, în suprafață de 124 ha. 3200 mp. (vânăta în două serii de exploatare. Regimul crâng simplu — tăierea în seran. Revoluția normală de 8 și 4 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Pădurea - Mare**, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Balnea, în suprafață totală de 117 ha. 300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii în **Tutoi**, Lot. 2, jud. Olt, proprietatea Elena Fl. Rădulescu, în suprafață totală de 16 ha 3200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Herda I și ȘD os**, jud. Târnava Mică, proprietatea Biserică ev. Iată, din Șerbenov, în suprafață totală de 15 ha. 4600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate, cu excepția celor dela altp. a și b, se vor face după zece ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnica silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit în termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este înărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșolu.

No. 246875/936.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Memברי:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea Nic.

Drâmbă D.

Eliescu A.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Luțescu Gh.

Marinescu C.

Mlinescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lei
" " " " particulari	300 "
" " " " pentru membrii Societății	200 "
" " " " pentru conducători și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapozază.